ISTORIE

ACADEMII

ÎNAINTE DE TRANSFORMAREA SA.

(1814-1870).

S. Smirnova.

ISTORIE

ACADEMII

ÎNAINTE DE TRANSFORMAREA SA.

(1814-1870).

S. Smirnova.

M O < K 15 A.

În Imprimeria Universității (M. Katkov), și pe Bulevardul Strastnoy.

laitQ.

De la Comitetul de la Moscova pentru Cenzura Cărților Spirituale, este permisă tipărirea. Academia Teologică din Moscova. 19 martie 1879

Cenzorul protopop Filaret Sergievski.

MEMORIE

MARELE SFANT FILARET,

METROPOLIT* AL MOSCOVEI.

Deschiderea Academiei.

Academia Teologică din Moscova, situată în mănăstirea Sfântul Serghie, a fost deschisă la cinci ani și jumătate după deschiderea Sankt Petersburgului. Acest lucru s-a întâmplat la scurt timp după moartea marelui reprezentant al vechiului învățământ, Mitropolitul Platon, care a fost înlocuit curând de marele reprezentant al noului învățământ în persoana Mitropolitului Filaret.

În Academia din Sankt Petersburg, în 1814, s-a încheiat primul curs, care trebuia să ofere mentori pentru alții care erau destinați să deschidă academii spirituale. iar pentru Seminariile supuse reformei în cadrul noului proiect de învăţământ. După amenajarea finală a Academiei din Sankt Petersburg, în vechea capitală a statului - Moscova, în care vechea Academie - urma să urmeze introducerea unei noi educații academice, conform ideii celor mai înalte autorități spirituale - Slavă-greacă-latină - își trăia lungă viață. Din 21 mai 1814 până la succesorul lui Platon, arhiepiscopul Augustin. trimis de la St. decret sinodal, în care, printre altele, se cerea din opinia episcopului: „nu i-ar fi găsit mai util să plaseze viitoarea Academie din Moscova în Lavra lui Sergiu", și care dintre mentorii disponibili ai vechii Academii și ai două semi-

pariy, Trinity și Vpnanskaya, pot fi recomandate ca profesor! Academia, de ce cere rezumate de la ele. În virtutea acestui decret, Augustin a ordonat consiliilor Academiei Slavo-Greco-Latine, Seminarul Trinity π Vpoapsky, următoarele: .. consiliile trebuie să mă prezinte: la ele cu un beneficiu neîndoielnic, și în ce subiecte particulare: 2) pentru ce discipline academice este necesar să numiți profesori; sau să fii profesori în școlile raionale, care ar trebui să fie în dieceza Moscovei: ceea ce simt!" capabili de sine. Același lucru este de declarat și profesorilor, cu faptul că, în plus, pot adăuga și alte experiențe ale cunoștințelor lor. Așadar, să ni se prezinte cât mai curând posibil." În virtutea acestei prescripții, lui Augustin i-au fost prezentate rezumate de la Academia din Moscova: rectorul Simeon, prefectul Paresniy. Predicatorul Nikanor și profesorii: ieromonahul de limbă franceză Hermogenes și teoctist ierodiaconul din retorna: de la Seminarul Treimii: rectorul Eugen, prefectul Veniamin π profesor de replică Ierodiacon Vladimir: din Vp-oanskaya: rectorul Neofit și prefectul Macarius Rezumatele, revizuite de Augustin, au fost trimise comisiei școlilor teologice. În același timp, Augustin a scris (din 2 iunie) următoarele:

acum, Academia Teologică din Moscova, care se află în mănăstirea Zapkopospassky, este foarte ramificată, incapabilă de a se potrivi și, prin însăși locația sa, este constrânsă și, ca și cum ar fi în mijlocul orașului, sunt complet incapabili de o școală superioară, Prin urmare, consider că este necesar Să înființăm o academie în Lavra Troitskaya Sf. Serghie și să o plasați chiar în clădirile care sunt acum ocupate de Seminar acolo, deoarece, în primul rând, acest loc este îndepărtat de capitală și, prin urmare, nu va oferi elevi tineri. cu multe, și chiar mai dăunătoare, divertisment: în al doilea rând, pentru că niciun loc, aparținând departamentului ecleziastic din turma de la Moscova, nu are atât de multe clădiri potrivite pentru adăpostirea Academiei nou înființate precum Seminarul Trinity Lavra și mai ales dacă clădirea se numeşte sălile, întoarcere în favoarea Academiei / În sălile superioare ale sălilor presupun că vor fi audienţe, conferinţe1, comisie

cenzurată, consiliu academic. și au reședință rectorului Academiei și inspectorului / 2) În calitate de rector al Academiei nou înființate și ca profesor de științe teologice, recomand actualul rector și profesor de teologie al Academiei, arhimandritul Simeon, dacă prezența în Biroul Sinodal de la Moscova nu interferează. Un om cu multe experimente semnificative a dovedit atât o cunoaștere profundă în științele teologice, cât și o capacitate excelentă de a ocupa funcția de rector și, prin merite pe termen lung, este demn de cea mai înaltă numire. Ca inspector al Academiei și ca profesor de științe filozofice, recomand actualul prefect al Academiei, arhimandritul Parthenius. care, pe lângă multe alte informații, se distinge prin cunoștințele filozofice și, dar prin bunele maniere și activitatea sa deosebită este foarte capabil de poziția de pn-

1*

spectrul academicului, poate chiar cu un beneficiu deosebit în nou-înființată Academie să dețină atât funcția de rector, cât și de profesor de științe teologice. Ca predicator, ieromonahul Nikanor are abilități și cunoștințe excelente, de aceea îl recomand ca licențiat în științe istorice Academiei.Pentru aceasta, Augustin l-a recomandat pe Teoctist în funcția de profesor de științe verbale la Academie, Evgeny - rectorului Seminarul din Moscova, Veniamin - în inspectorul Seminarului, Vladimir - ca profesor de retorică în Seminar, Neofit și Macarie și-au propus să-i lase în funcțiile lor în Seminarul Vieai; în aceasta din urmă, pentru funcția de profesor, retoricul a propus numirea profesorului Perervinski Mihail Vorontsov (după arhimandritul Mitrofan), care, potrivit lui Augustin, „cu talentate excelente și multe informații, are un dar extraordinar de oratorie și o înclinație rară pentru activități academice.” Cu toate acestea, nu toate recomandările lui Augustin au fost acceptate cu respect. După examinarea notelor (pentru alcătuirea cărora, trebuie să mărturisesc, s-a acordat prea puțin timp), spiritul busolei. şcoli recunoscute ca capabile să ocupe posturi academice în Academie: Simeon. Nikanor, Hermohepa. Theoktist și Vladimir.

Referitor la sediul noii Academii. La începutul lunii august, procurorul-șef sinodal prințul A.N. Golițin a făcut un raport adevărat împăratului Alexandru N. iar Suveranul s-a demnat să poruncească: „Clădirea situată în Lavra Sfântului Serghie, numită palate, ar trebui folosită în favoarea Academiei Teologice din Moscova înființată în ea”. Înființat în Lavră, Consiliul spiritual, primind ordin de predare a sălilor în jurisdicția Academiei, le-a predat prin vistiernicul Lavrei Arsenie – prs-

la facultatea Seminarului Lavra Veniamin în a doua jumătate a lunii august 1814. Despre corectarea și adaptarea clădirii Seminarului Trinity, spiritul spiritului. școlile au permis folosirea a 30.000 de

ruble. as. din sumele Academiei slavo-greco-latine, păstrate în Consiliul de administrație *).

În timp ce în viitoarea Academie se lucra în grabă pentru amenajarea localului, comisia era spirit. Școala a fost angajată în selecția mentorilor și studenților pentru Academie. Pe 18 august s-a decis: „primul curs de formare în noua Academie ar trebui să fie compus din 70 de studenți, iar pentru aceasta să fie solicitați 20 de persoane de la Academia slavo-greco-latină din Moscova, Seminarul Lavra 5, Vinapskaya 6. Yaroslavskaya 4, Ryazanskaya 8, Kaluzhskaya 2, Vladimir sky 2, Vologodskaya 6, Kostroma 8, Tulskaya 9.“ După cum a stabilit comisia. care a avut loc la 19 august, a fost urmată de numirea mentorilor la noua Academie: arhimandritul Simeon Krylov, care se afla la St. Mănăstirea Volokolamsk, Arhimandritul Filaret Amfiteatrov; în plus, au fost numiți 12 licențe: trei dintre ei sunt profesori de la Academie, unul dintre profesorii Seminarului Lavra, ceilalți opt sunt studenți din anul I ai Academiei din Sankt Petersburg.

Între timp, chiar în ziua omonimului său, 30 august (1814). Împăratul Alexandru a semnat! un decret în care sunt explicate cele mai înalte intenții pentru creșterea tineretului spiritual și în care

) Arhivă de fișiere. Moscova spirit. Consistoriu din 1814. V 993. D k', arh. Trinity, Sem. 1314, nr. V ISO, 183, 186, 197.

a existat un indiciu al deschiderii districtului educațional din Moscova. Vă prezentăm integral:

„Confirmați totul. că comisia școlilor teologice mi-a prezentat raportul său în data de 27 a acestei luni, consider necesar să explic intențiile mele cu privire la educația tineretului spiritual. Primul curs de formare al Academiei Alexander Nevskaya de produse afumate, care a educat profesori pentru al doilea an ('.- Districtul Petersburg și redeschiderea districtului Moscova: dar vreau ca comisia să-și îndrepte atenția atât asupra acestor profesori nou formați, cât și asupra şcolilor înseşi pentru a le aranja în sensul literal al şcolilor şi £sh "" m. Iluminarea. în sensul său "este răspândirea luminii şi desigur trebuie să existe una care să strălucească în întuneric şi întuneric. Ținând această lumină în toate cazurile, conduceți cursanții către adevăratele izvoare și în acele moduri în care Evanghelia învață foarte simplu, dar înțelept; acolo se spune că Hristos este calea, adevărul și viața;în consecință, educația interioară a tinerilor spre creștinismul activ să fie singurul scop al acestor școli.de ei au nevoie în funcție de starea lor.fără teama de folosirea greșită a minții, care va fi supusă sfințirii Celui Prea Înalt. Certific că comisia școlilor teologice, chemând ajutorul Mântuitorului.își folosește toate eforturile pentru a atinge scopurile.fără de care nu se poate aștepta un adevărat beneficiu.* 1

În septembrie s-au susținut examene de admitere pentru studenții noi.

A sosit 1 octombrie, ziua stabilită pentru deschiderea Academiei, zi de bun augur. în care noului oraş al ştiinţelor i s-a încredinţat ocrotirea şi mijlocirea Maicii Domnului. a promis să fie stăruitor de la sălaşul monahal. conţinând în sine sălaşul învăţării. cap triumfător-

Ceremonia de deschidere a Academiei a fost Augustin, care primise cu o lună înainte drepturile rectorului Lavrei Treimii, cu seva arhiepiscopală. La ora 9 dimineața, mentorii și studenții s-au adunat la Catedrala Trinității pentru liturghie, pe care Augustin a săvârșit-o la catedrală. După liturghie a avut loc o slujbă de rugăciune înainte de începerea învățăturii. Apoi studenți și studenți. veneraţi moaştele prăzii. Sergius, doi la rând au mers la palatele regale. După finalizarea conferinței academice din sală, sfințirea apei și proclamarea de mulți ani către Suveranul Împărat cu Prenume August π al Sfântului Sinod, inspectorul Academiei, Arhimandritul Filaret, a dat citire decretului din 30 august. . După aceea, elevii au cântat următorul cântec:

Ascultați pe toți: - Vocea Monarhului,

Glasul adevărului etern, glasul sacru.

Tună și ne încântă. Binecuvântat Binecuvântat!

Tunetul - și înțelepciunea, fiica cerului. El își deschide templul celor care vin;

Templul luminii, al adevărului, al miracolelor.

Strălucește cu frumusețe și înălțime.

Ferice de cel care are un suflet curat.

Cu o dorință de foc și credință.

O cale dreaptă vine în ea. Exemplul născocit al lui Hristos.

El va găsi o lume nouă în lume: cunoscându-se pe sine, îl cunoaște pe Dumnezeu.

Imaginile P. dolnih au trecut, El va intra în camera de munte.

Luptă inimile tinere

Luminează-te cu lumina cerească;

Cu gloria acestei coroane

Nimic nu se poate compara.

Ascultați pe toți: - Vocea Monarhului,

Glasul adevărului etern, vocea sacră, Gremit - π încântă acțiunile. Binecuvântat Binecuvântat!

După canto, rectorul, arhimandritul Simeon, a rostit următorul discurs: „Fie ca această zi binecuvântată să fie binecuvântată în acest secol, care pune un nou început pe căile către lumina divină, deschide mijloacele de acceptare a darurilor cerești ale harului! ”—Scru este acest triumf: pentru că există un triumf al credinței în Dumnezeu și al iubirii pentru neamul omenesc.

^ „Preaînalt Dătătorul de Lumină și-a trimis mereu grămezile Sale și adevărul Său la lumina pământească, pentru ca ei să-i călăuzească și să-i conducă în muntele Său cel sfânt (Ps. XLII, 3), în locuința celei mai cerești lumini. Conducătorii popoarelor, cu toate puterile lor, formau acele recipiente alese de lumină, din care strălucirea se revărsa asupra celor plutind în marea furtunoasă, semănând viață.Adevărul ceresc: și apoi se bucura de fericire numai când iubea să fie. iluminat de razele înțelepciunii cerești.Dacă acesta este interlocutorul Creatorului universului, în acest celălalt spirit cel mai pur se găsește toată perfecțiunea, toată fericirea omului!

„Dar să urce la perfecțiune este lăsat muritorului doar printr-o procesiune treptată. Au fost vremuri atât de sumbre când locuitorii semi-săracilor, strămoșii noștri, nu aveau nici ocazii fericite, nici cei mai pricepuți conducători pentru a îmbina adevărata iluminare a minții și a inimii cu fermitatea naturală a spiritului. A început târziu epoca Rusiei,

reînviat de spirit în baia naki-fiinţei. Dar nici după această trezire, cele mai sfinte intenții ale celor mai aleși Monarhi, de care patria noastră s-a mândrit mereu, nu au avut uneori succesul dorit. Providența cerului, dispunând totul în măsură și greutate, a știut cu siguranță cum să părăsească aceste vremuri cel mai bine.

..Cuvioasa Elisabeta in aceasta casa, creata de marele ei parinte. a sădit o grădină de științe spirituale, care a dat roade din belșug spre slava Sfintei Biserici și Patriei. Puii tineri ai evlaviei cuibăreau sub acest acoperiș al purtătorilor încoronați și stăteau cu pene pentru a-și îndrepta zborul, ca puii de vultur, drept către soarele neapus.

„Fericitul monarh de sus, slava regilor pământului, mângâierea popoarelor, dorința și dragostea copiilor săi. Alexandru I a vrut să ridice din nou nivelul de educație al slujitorilor altarului și să împodobească lotul de servire nkh.

..Ce loc în această regiune a Rusiei a ales părintele rușilor ales de Dumnezeu ca loc de sălaș al cunoștințelor superioare? Locuința unei

virtuți izolate, dar glorificate de Dumnezeu la marginile lumii, pentru a-i învăța pe elevii științelor prin singurătatea din lume să se pregătească pentru propovăduirea slavei lui Dumnezeu în întreaga lume. Pentru aceasta, ca păzitor al adevărului ceresc, El strigă către noi, să fie aceste școli școli ale adevărului: Isuse, singurul Fiu al lui Dumnezeu, fii singura cale pentru noi, singurul adevăr și singura viață! (Ioan. XIV. 0).

..Frumusețe, lăcaș sfânt al sfinților, simpatie față de grădina evlaviei proaspăt asediată! El, sub acoperișul bunătății cerești, să strălucească mereu peste acest loc sacru, cu frumusețea sfintei Biserici și să aducă cele mai dulci roade pentru bunăstarea Patriei!

„Colegii de muncă, venerabili mentori! să ne unim toate puterile, toate grijile noastre și să corespondem slujind scopul propus; să fim demni de alegerea unui șef binevoitor și iubitor de copii!—

..Tineri care intră într-un nou câmp de păianjeni! îngăduie-te cu hărnicia ta, reușind în evlavie și în virtute, să îndreptățești nădejdele pe care Sfânta Biserică și Patria, dragă tuturor, le pun în tine!- Acest bun Păstor al turmei sale, căruia i se încredințează soarta ta, va nu lăsa să-ți aranjezi liniștea sufletească. Prin urmare, notează-ți recunoștința față de grija paternă a ta cu cel mai zelos și neîncetat curs în isprava adevăratei iluminari care ți se pune înainte și amintește-ți. că se dezvăluie de sus numai bebelușilor cu maniere blânde, numai celor care nu sunt infectați cu spiritul înțelepciunii și al voinței de sine, numai inimilor blânde și smerite!

„Dumnezeule atotputernic și atotbun! Fie ca ochii milei Tale să fie deschiși spre eliberarea acestui templu al păianjenului! Trimite lumina Ta și adevărul Tău. să învețe, să învețe și să învețe și să-i conducă în sălașurile Luminii Tale Divine! 4

După aceea, licențiatul în științe teologice, maestrul Gregory A. Levitsky a rostit cuvântul: „despre proprietățile iluminării spirituale și calitățile morale ale sclavilor.” Sărbătoarea s-a încheiat cu cântarea unui alt Kant și o scurtă instrucțiune a lui Augustin de a studentii *).

Începând să înfățișăm istoria Academiei, nu putem să nu remarcăm un fenomen frapant în istoria ei: de-a lungul întregii perioade, vedem în ea unitatea de spirit și direcția educației și de aceea.

*) My.kovsg. Vi'.d.imoi ii Iъ'4   Sochineniya na muchay oktrynia

nopți; Duhotoy Akadyaits. M. lt?15. C i. harnic e V: 1.

că aproape de la întemeiere până la sfârșitul perioadei, a fost sub conducerea unui singur conducător, marele Sfânt Filaret al Moscovei. În 1815, încă în grad de arhimandrit, îl vedem auditorul Academiei; în 1818, când era în gradul de Episcop de Revel, i s-a dat aceeași comisie, care s-a repetat în 18-20, când era Arhiepiscop de Tver. În 1821, a intrat în departamentul Sfinților din Moscova și a condus Academia aproape până la sfârșitul anului 1867. Astfel, se poate spune că istoria Academiei timp de cincizeci și șase de ani a avut o singură perioadă. –

IL

Partea educațională.

În primul an, pe lângă rector și inspector, au fost numiți mentori la următoarele discipline: 2 la clasa teologică. 1 la istoria bisericii, 1 la filosofie, 2 la literatură, 1 la istorie generală, 1 la matematică și câte unul pentru ebraică, greacă, franceză și germană. Evident, numărul profesorilor nu corespundea cu numărul disciplinelor la cursul junior, filozofic, iar cei cinci profesori numiți pentru cursul superior, teologic, care trebuiau să deschidă în doi ani, nu aveau lecturi la clasă pentru prima data. Rectorul Simeon a plecat cu puțin timp înainte de deschiderea cursului de teologie și nu a citit prelegeri: unul dintre licențiații de teologie (Hermoep) în loc de o canedră învățată a luat funcția de bibliotecar, celălalt (Nikanor) a fost numit în curând ca stareț de Lavra și în același timp a acceptat funcția de asistent inspector al Academiei ii. Doar unul dintre profesorii de teologie, inspectorul Filaret, a citit prelegeri cu conținut exegetic la cursul I. Astfel, în premieră au fost predate următoarele discipline: interpretarea Sf. Scriptura, filozofie, literatură, istorie generală, matematică și patru limbi. Cursul de lecturi teologice a fost deschis în septembrie 1816 de către al doilea rector al Academiei, Filaret Amfiteatrov.

Dovada completă a modului în care mentorii Academiei au condus predarea la început este dată de prelegerile lor. a supraviețuit de la primele cursuri. Avem la îndemână majoritatea prelegerilor academice ale vremii. Primii pași ai tinerilor mentori nu erau încă fermi în toate, erau timizi: unii dintre ei împrumutați în lecturile lor din prelegerile din primul an de Sf. devin mai serioși, mai largi, mai independenți: deschid calea. pentru viitorii lor succesori ai cercetării științifice originale. asumând ca bază principiile adevărului pur în spiritul Ortodoxiei stricte.

teologie dogmatică.

Chiar și în prima lună de la deschiderea Academiei, de la comisia școlilor teologice, a fost transferat Academiei un rezumat de științe teologice, întocmit de fostul rector al Seminarului Trinității, apoi rectorul Academiei din Sankt Petersburg. . Evgraf Muzalevskpm.

Sinopsisul a recomandat să urmați ghidul alcătuit de Iriney Falkovskpm. și folosește-l ca ajutor. sistemele teologice ale lui Buddha. Holasia. Turre-tpna. Sardana și alți autori, dar cu condiția strictului lizibil și a aprobării lecturilor asupra mărturiilor Sf. Părinţi şi învăţători ai Bisericii Răsăritene.

Rectorul Filaret a împrumutat planul prelegerilor sale din teologia lui Prpney Falkovsky. care este o prescurtare a teologiei lui Theophanes Prokopovici. Cu toate acestea, nu peste tot a aderat cu strictețe la planul său: așa nair, un tratat despre predestinare, care la Falkowski are loc între tratate despre binele comun.

pentru a da și despre întruparea Fiului lui Dumnezeu, Filaret a pus după învățătura despre invocare, renaștere, îndreptățire etc. Unele tratate, kan nair, despre catedrale, despre dușmanii bisericii, sunt omise de Filaret. Din punct de vedere al prezentării, prelegerile lui Filaret sunt remarcabile prin concizia, simplitatea și claritatea lor neobișnuită, astfel încât în multe locuri seamănă cu un rezumat lung. Remarcabilă în sistemul lui Filaret este dorința lui de a renunța la orice împrumut din sistemele teologilor occidentali, iar acest lucru se explică prin trăsătura principală a caracterului său personal, tocmai spiritul strict al Ortodoxiei, de care era profund impregnat. În acest caz, el a fost întotdeauna stăpânit de un sentiment de frică inconștientă, parcă ar fi tras din sursele învățării occidentale, insensibil pentru a nu introduce ceva noroios, impur în învățătura lui. Cu asemenea temeri, cuvântul lui Dumnezeu i-a slujit drept o gardă puternică, cu care îi susținea fiecare gând al său, chiar și în contact cu adevărul principal. În listele prelegerilor sale pe care le avem, jumătate din pagină este ocupată de textul latin al tratatelor, cealaltă jumătate de textele din Biblia slavă – și așa mai departe în cea mai mare parte. În acele cazuri când era necesar să se facă referire la textul ebraic sau grecesc al Bibliei, de exemplu. în tratatul despre numele lui Dumnezeu, Filaret a introdus explicaţii filologice şi a interpretat sensul cuvintelor după sensul textului original.Întregul sistem al lui Filaret conţine o învăţătură pur pozitivă: partea polemică cu obiecţii, opoziţii etc. nici un loc în ea, decât în acele cazuri când era imposibil de evitat, nair, în învățătura despre procesiunea Duhului Sfânt, ci doar lucrul principal este luat aici; toate fracționate și mici sunt eliminate. Pentru a evita detaliile. Filaret, după ce și-a exprimat gândurile principale, trimitea adesea elevii la cartea educațională: de exemplu. zicală

despre principalele nume ale lui Dumnezeu găsite în cărțile Vechiului Testament, Filaret spune: de ceteris videatur liber classicus. lib. 1, cap. 2. Dar din acest motiv, în unele locuri din prelegerile sale, întâlnim o încercare de a studia cutare sau cutare întrebare mai în detaliu: aceasta este ceea ce el numește additamentum: astfel de completările sale la intrarea în teologie (ad prolegomena), așa este

completarea la tratatul despre procesiunea Duhului Sfânt, prezentat sub forma unui tratat separat. În aceste tratate, subiectul este considerat oarecum mai larg decât de obicei, dar și aici această amploare este mult mai comprimată decât modul de prezentare pe care îl întâlnim în teologia prescurtată a lui Falkovsky. În cele din urmă, merită să acordăm atenție acelei trăsături din prelegerile lui Filaret că din vechile manuale scolastice el a reținut în sistemul său așa-numitul usus, sau concluzia morală din luarea în considerare a cutare sau aceluia Bonpocà, precum și doxologia finală de la sfârșit. a diviziunilor sistemului: aceasta s-a întâmplat cu el nu din entuziasmul său pentru metodele teologilor scolastici, cărora le era în general străin în prelegerile sale, ci din dispoziția sa personală evlavioasă și morală. Potrivit discipolilor supraviețuitori ai lui Filaret, notele sale teologice aveau scopul real de a facilita pregătirea studenților pentru test: iar Filaret a dedicat cea mai mare parte a timpului alocat studiilor clasice interpretării cărților sacre *).

Studenții din anul II ai Academiei au ascultat teologie

*) Aveam la îndemână două exemplare din teologia dogmatică a lui Filaret: unul a aparținut protopopului Moscova Nikifor Iv. Potapov, celălalt - către protopopul Vyatka Caedralpon al accidentului Tiyov. Piillegodsky; Din acesta din urmă au fost obținute și experimentele interpretative ale lui Filaret.

Aceste prelegeri la Filaret din septembrie 1818 până în mai 1819. Filaret, care a fost ridicat la rangul de episcop de Kaluga, a fost înlocuit de un elev al fostului Seminar Trinity, apoi al Academiei din Sankt Petersburg. Kiril Bogoslovski-Platonov.

Trecuse aproape un an de la al doilea curs teologic, iar după Filaret, Kirill a lăsat predarea teologiei inspectorului Platon Berezin pentru a finaliza acest curs, în timp ce el însuși deschidea lecturile pentru clasa de tâlcuire a Sfinților. Scriptura, pe care a explicat-o până la 18 iunie 20. Împreună cu ea, a încredințat studenților să scrie predici și să le citească. Platon a predat prelegerile lui Filaret. Pe baza ordinului comisariatului şcolilor teologice (din data de 4 sept. 1819), care prevede că .. prelegerile teologice pot fi citite la Academie ca în limba latină. deci în rusă”. Kirill pentru anul 3 (din 18'20 sept.) a deschis prelegeri de teologie dogmatică în limba rusă *). Această veste a fost acceptată în Academie cu simpatie. Între timp, o introducere generală în teologie a fost citită de ieromonahul Serafim Azbukpp în latină.

La compilarea prelegerilor sale, Kirill a urmat în principal notele rectorului Academiei din Sankt Petersburg, Grigori Postnikov **). cu toate acestea, nu peste tot a aderat cu strictețe atât în plan, cât și în prezentare. Caracteristică remarcabilă. care caracterizează lecturile lui Chiril este căldura sentimentului. care se uită prin multe pagini ale teologiei sale și, de asemenea, o direcție ascetică, care este așa

*) Lista prelegerilor lui Kirill la biblioteca din Moscova. spirit. Academie. .M 231.

9*) Această părere ne conduce să comparăm secțiunea prelegerilor scrise de mână ale lui Chiril despre numai Dumnezeu și Sfânta Treime cu articolele despre aceste subiecte publicate în Lectura creștină „(1822, partea VI. pp. G4, 1G6, 17G, IBZ, 213), și aparținând, fără îndoială, lui Grigore. Spiritual Talk. 18G0 sa iulie. Church Chronicle, p. 412.

era caracteristic pentru el. Gândul la cruce, la ispitele interioare ale spiritului, a fost întotdeauna inerent în sufletul său și este, de asemenea, schimbat în prelegerile sale. Chiar la începutul lecturilor. când vorbește despre mijloacele pentru studiul teologiei contemplative, el se clasează printre aceste mijloace ispita sau crucea interioară și exterioară și spune: „în sfârșit!” eshniy, prin care cunoașterea adevărurilor cerești, cerută prin rugăciune, răspundea prin învățătură . în cuvântul lui Dumnezeu, însoțit de crearea voinței Domnului, este purificat, afirmat, desăvârșit și convertit în experiență spirituală; căci oricine, cu dragoste filială către Domnul, primește ispitele trimise, că rugăciunea este curată și fierbinte, pentru el cuvântul lui Dumnezeu este hrană și mângâiere, ca în împlinirea poruncilor dumnezeiești, să umble fără prihană pe calea Domnului. , acea inimă este făcută capabilă să primească harul Domnului, pentru că este aproape de Domnul celor cu inima zdrobită (Psalmul 33:19). În șapte privințe, ap. Iacov numește ispita o faptă desăvârșită, sau un mijloc către desăvârșirea spirituală (Iac. 1, 2-4). Această asistență a ispitelor de a progresa în înțelepciune pentru mântuire este văzută din proprietățile învățăturii Evangheliei, ca o sursă a teologiei contemplative. Proprietatea învățăturii Evangheliei este mângâierea inimilor care sunt lovite de întristare și de oroarea dreptății cerești atunci când privesc în profunzimile stării lor păcătoase. Dar cum poate să înțeleagă și să explice altora puterea și mângâierea învățăturii Evangheliei, care nu a experimentat în sine durerea Crucii, a cărui inimă nu este plină de durere pentru Dumnezeu, care să conducă la mântuire?

Chiril împarte teologia în cei care renunță și se raportează la Orient. Moscova spirit. acad. 2

telativ: acesta din urmă este împărțit în trei părți: doctrina lumii (cosmologia Tipologica), a spiritelor (piieviiatologia Theol.) și a omului (anthropologia Theol.) Dar cu toată plauzibilitatea acestui plan, dificultăți urmau să fie întâlnite în implementarea lui, pe care era imposibil de evitat: pentru a se conforma planului cu toată strictețea, a fost necesar să se smulgă părți din tratate separate, să le despartă și să le așeze sub cutare sau cutare rubrică: deci parte a tratatului de Hovissimis. era vorba despre sfârșitul lumii care trebuia atribuit cosmologiei și astfel această doctrină și-a luat locul imediat

după doctrina Providenței. Unele tratate nu și-au găsit un loc potrivit în niciuna dintre principalele diviziuni ale dogmei și a trebuit să li se acorde un loc la sfârșitul sistemului: așadar, după despărțirea de antropologie despre ultima soartă a omului, care vorbește despre starea sufletelor după moarte, învierea morților, venirea de gheață a lui Hristos și Judecata, s-a pus un tratat asupra Bisericii nu triumfătoare, ci militantă, apoi asupra tradițiilor Bisericii, care pune capăt sistemului. Dar răspunsurile ascultătorilor prelegerilor lui Chiril nu i-au familiarizat suficient cu teologia, pe care au învățat-o mai bine și mai pe deplin din conversațiile lui Filaret în timpul producerii examenelor de revizuire de către acesta. Se spune că elevul N.N.Nadezhdpn. care a parodiat prelegerile lui Cyril, a fost acuzat de aproape infidelitate și aproape a fost exclus din Academie. Filaret (Cernigov) vorbește despre lucrările lui Chiril în așa fel încât ele „nu diferă nici prin prezentarea corectă a gândurilor, nici prin eleganța stilului – iar interpretarea lui a epistolei către Evrei o numește” nu în întregime satisfăcător”.

Succesorul lui Chiril, rectorul Polikarn, a fost numit rector al Academiei în noiembrie 1824, iar din 12 iunie a următorului 1825 din comisia școlilor religioase.

urmat de Academia de prescripţie a următorului conţinut: ..vine la cunoştinţa comisiei şcolilor teologice. că unii dintre elevii din Academii și Seminarii, sub pretextul insuficienței cărților de învățământ, își scriu propriile lecții și copierea acestora îi împovărează foarte mult pe elevi contrar regulamentului școlar, iar pe unii. alegând scriitori străini la conducere, la propria discreție, atunci când explică subiecte teologice, aceștia deviază la raționament excesiv. Pentru a pune capăt acestei tulburări și a menține uniformitatea în toate școlile religioase, comisia pentru necesar a recunoscut să stabilească anumite limite, de la care mentorii să nu plece, și să le confirme că înainte de a alcătui de acum înainte din comisie un gamă de cărți educaționale, mai adecvate scopului lor Ƅli, predarea a fost predată numai pentru următoarele cărți: în Academiile în clasa teologică pentru teologie dogmatică și activă, folosiți ghidul Teofilactului Pereyaslavsky··. (Atunci sunt enumerate manualele pentru alte subiecte) *). Comanda comisiei, cauzată, fără îndoială, de un anumit caz, a fost înțeleasă într-un astfel de sens încât se cerea să nu împovăreze studenții cu copierea prelegerilor și să pună în uz între ei teologia Teofilactului lui Gorsky și, între timp, mentorul putea susține prelegeri în clasă după propriul plan, dacă nu s-a ferit de o filosofare excesivă, împrumutându-l de la scriitori străini. Așa s-au făcut lucrurile la Academie. Altfel, citirea teologiei tipărite în clasă le-ar fi părut ascultătorilor o chestiune lipsită de interes. În primul curs, după preluarea mandatului, Po-likarp a citit prelegeri despre notele lui Cyril, potrivit

*) Dela lvl. Academia N. D. 1825 Ai 5.

paro de curs a început să-și întocmească notițele, pe care le-a schimbat, completat și reelaborat în cursurile următoare. Avem o copie completă a prelegerilor sale*). În alcătuirea lor, el l-a urmat în principal pe Liebermann, a cărui carte era atunci încă știri (ediția I, 1819), și a fost ghidat și de sistemele lui Dobmeier, Freyer și Vista. Un interes deosebit pentru prelegerile sale a fost faptul că a întărit pozițiile teologice cu mărturiile Sf. Părinții Bisericii Răsăritene; extrase din creațiile lor au fost studiate zilnic de cinci studenți, iar rândul acestui caz a ocolit întregul curs. Prelegerile au fost predate de Policarp în latină.

Succesorul lui Policarp, rectorul Filaret Gumilyovskiy, a lăsat o amintire în Academie despre el însuși ca un excelent profesor dogmatist, care a îmbinat o diligență extraordinară cu o învățare extinsă. Cu prelegerile sale serioase și inteligente despre dogmă, el a trezit în studenți o dragoste sinceră pentru munca științifică și pentru urmărirea științei. A intrat în domeniul predării cu metode noi - cu critica izvoarelor, cu considerații filologice, cu istoria dogmelor, cu respingeri tăioase ale opiniilor generate de raționalismul din Occidentul protestant, care era o știre distractivă pentru ascultătorii săi.

Filaret a publicat prelegeri în 18 (> 4 ani la Cernigov, în două volume, sub titlul: Teologie dogmatică ortodoxă .nu multe cazuri arată o schimbare în

*) Lista primei părți a teologiei lui Policarp a aparținut lui II. S. Kazansky, partea a doua din biblioteca Academiei M. D..

ordinea tratatelor; nair, în prelegerile academice a citit despre unitatea ființei lui Dumnezeu mai înainte despre proprietățile lui Dumnezeu, iar în dogmatica tipărită ultimul tratat îl precede pe primul etc. Subiectul științei este așezat în el astfel: 1) Dumnezeu în sine a) Unul în esență, b) Treime în persoane; 2) Dumnezeu în manifestare către creaturi a) Creator și Furnizor al I) lumii în general, II) lumii spiritelor necorporale, III) omului; 3) Dumnezeu mântuitorul omului căzut, a) Dumnezeu Tatăl în sfat despre mântuirea omului, b) Dumnezeu Fiul, făcând izbăvirea omului, c) Dumnezeu Duhul Sfânt, făcând sfințirea omului; 4) Dumnezeu, împlinitorul scopului Său în lume.

Dintr-o examinare a teologiei dogmatice a lui Filaret, devine clar că în cercetările sale el s-a ghidat cel mai mult de dogmatismul lui Clay și Brenner. Ambele lucrări aparțin teologilor romano-catolici, iar pe vremea când Filaret a intrat la catedra de dogmatică, erau noi în lumea științifică. Teologia lui Clay a fost publicată în 1835 sub titlul: N. Kiee Katliolisclie üogmatik. Maiiiz 2 Theile, a Brenner in 1837 (proaspat revizuit) sub titlul: System der Katholis-cheii Speciilativeii Théologie. Regensburg. 2 Theile. Trebuie recunoscut,

totuși, că aderarea lui Filaret la Clay și Brenner a constat în a împrumuta de la ei parțial planul și mai ales pasajele pe care le-au citat de la scriitorii clasici și de la Părinții Bisericii și expunerea, destul de concisă în comparație cu expunerea lor. , este surprins, cu câteva excepții, de natura muncii independente . Filaret s-a remarcat printr-un mod aparte de a vorbi: expresiile sale, mai ales acolo unde se luptă cu ereticii antici, cu negândirea catolicismului și protestantismului și cu părerile extreme ale raționaliștilor, sunt destul de

ascuțit și original. Așa este el în toate lucrările lui. deci este în dogmă.

Natura și meritele prelegerilor dogmatice ale rectorului Academiei Alexy pot fi judecate din tratatele sale teologice despre Sfânta Treime, despre îngerii păzitori, despre chipul lui Iisus Hristos și despre Maica Domnului, publicate în suplimentele la ediția academică „: Lucrările Sf. Părinții Bisericii, pentru 1847-1849.

Cu o sursă extraordinară de informații eterogene, și s-ar putea spune, enciclopedice, ultimul rector al perioadei luate în considerare a Academiei a intrat în kaoedru-ul dogmei. celebrul Alexandru Vasilevici Gorski. Înarmat cu o cunoaștere profundă și temeinică a istoriei bisericii, studiului căreia i-a dedicat 30 de ani, îmbogățită în același timp cu informații teologice ample, Gorsky a stăpânit cu ușurință noua materie de predare, pe care a primit-o târziu. Marţi, în lecturile sale teologice, se remarcă predominanţa elementului istoric; dezvăluirea unei doctrine pozitive este precedată de o istorie a dogmei, parțial procesată sau. mai devreme în prelegerile sale istorice, parțial reenunțat cu ajutorul celor mai bune scrieri noi ale teologilor occidentali. Dintre aceștia, l-a urmat în principal pe Canis, Steidsenmeier. Filipi și Kupu. Pe lângă introducerea unui element istoric în prelegerile sale, el a dedicat mult spațiu părții polemice, intrând într-o luptă aprinsă cu reprezentanții concepțiilor negative ale școlii din Tübingen. Cu o stăpânire perfectă a limbilor ebraice, clasice și noi, el. când dezvăluia o doctrină pozitivă, el a dat loc unor investigații filologice bine îndreptate și îi plăcea să-și întărească opinia cu locuri bine alese și temeinic explicate din lucrările părinților, pe care le-a citat uneori în susținere.

Linnik. A citit dogmatică timp de doi ani și. avându-și însuși un program amplu, nu a avut timp să-și citească în întregime materia pe parcursul cursului, dar între timp a pregătit câteva prelegeri noi la fiecare curs, astfel încât să nu citească același lucru la fiecare curs. și sărind peste tratatele pe care le citise mai înainte, le-ar citi pe cele nou compuse după vreo altă secțiune de dogmatică. Avem la îndemână propriile sale note scrise de mână despre teologia dogmatică. Acestea conțin următoarele secțiuni: 1) Istoria dogmaticii; *2) Despre

Dumnezeu și proprietățile Lui; 3) Despre St. Trinity: 4) Despre Dumnezeu ca Creator; 5) Despre Îngeri; 6) Despre o persoană; 7) Despre Maica Domnului; 8) Despre slujirea regală a lui Isus Hristos; 9) Despre Taine; 10) Despre ultima soartă a omului, a lumii și a Bisericii. În toate prelegerile există corecții semnificative și inserții de volum nu mic. Există, de asemenea, numeroase indicații de izvoare, atât primare, cât și secundare, și extrase din pasaje remarcabile din diverse lucrări. Toate prelegerile sunt imprimate cu spiritul ortodoxiei stricte și credința puternică în puterea Cuvântului lui Dumnezeu ca bază a învățăturii dogmatice.

Modestia nu ne permite să pronunțăm judecăți pe meritul prelegerilor teologice ale celor patru rectori ai Academiei din Moscova.

Teologia este morală.

Lectura la clasa de teologie morală a fost deschisă pentru prima dată la Academie de bacalaureatul Grigory Alexandrovich Levitsky, care a început să predea despre acest subiect din septembrie 1817. Astfel, cursul de teologie morală a durat un an. Tact” a fost și în cursul următor: ieromonahul licențiat Mosey (Saharov) a început să citească teologie activă în august

1819 şi a absolvit-o în iunie 18'20. În aranjarea planului de prelegeri, Levitsky a urmat schița dată de comisia școlilor teologice, și anume, a împărțit predarea în trei părți, punând conceptul de subiect, subiectul și imaginea acțiunii morale ca bază pentru împărțire. Prima parte se numește mitul teologic (Etilica), în care se rezolvă patru întrebări: 1) despre starea unei persoane fizice, indiferent dacă este neregenerată. 2) despre starea unei persoane spirituale, sau regenerată. 3) despre mijloace. a vieţii spirituale. 4) despre metoda de testare a spiritelor. A doua parte este jurisprudența divină (lurispriidentia divina), în care, după dezvăluirea conceptelor acestui drept, se vorbește despre îndatoririle generale și particulare ale unei persoane regenerate în raport cu Dumnezeu, aproapele și însuși. A treia parte, numită prudență creștină, examinează îndatoririle unui creștin de a avea grijă de edificarea Bisericii și în special îndatoririle pastorilor Bisericii. Într-un manual pentru studiul teologiei morale, pe lângă Părinții și profesorii Bisericii, în special Macarie al Egiptului și Augustin, Levitsky îl recomandă pe Thomas Kempissky. Arndt. Gurnbeck (Iloornbeckiiis) și o lucrare a unui autor necunoscut, publicată în 1701 în limba germană sub titlul: History of the Reborn. La alcătuirea prelegerilor sale, Levitsky s-a ghidat nu puţin după sistemul lui Buddeus (iiistitiitioiies Tiieoiodiae inoralis. Lips. 17'2'7)*).

Din notele de prelegere ale ieromonahului licean Moisei Saharov, care le-a citit în al doilea an universitar, reiese clar că el a fost ghidat de lecțiile lui Innokenty Smirnov, care a fost mai târziu episcop de

*) Aveam două exemplare ale prelegerilor lui Levitsky, unul din bibliotecă. Shplegodsky, un alt protopop. Potapov.

cura de slabire. Aceste lecții de latină erau încă folosite de studenții din primul an universitar, iar în 18-21 au fost publicate în limba rusă în a doua parte a lucrărilor colectate a Rev. Nevinovat. Prelegerile lui Innokenty, în ceea ce privește minuțiozitatea gândirii și claritatea prezentării, erau la acea vreme cel mai bun ghid pentru studiul teologiei morale. La trei ani de la publicare (182-4), a fost publicată lucrarea profesorului Kochetov pe același subiect (Features of the Active Teaching of Faith), care avea multe în comun cu prelegerile lui Innokenty.

Cartea lui Kochetov a fost un ghid la Academia din Moscova sub conducerea lui Yevlampy, care a predat teologia morală din 1824 până în 1831*). Avem propria sa mărturie despre compoziția prelegerilor sale. Într-un raport către consiliul universitar, a scris: ..prezentând consiliului universitar o trecere în revistă a disciplinelor din clasa de teologie activă, am onoarea să raportez că, ținând cont într-un mod posibil, de a respecta această prescripție. a comitetului scolilor teologice in 1825 al conducerii (adica TheophyIacii doctrina de agedis). totuși, pentru a atinge pe cât posibil completitudinea cerută într-o prezentare sistematică a adevărurilor morale și, în plus, pentru a nu împovăra studenții cu scrisul, am adăugat pentru mine în acest ghid general o carte cunoscută sub titlul: Caracteristicile unei învățături active. , intenționând să completeze sau să corecteze un autor de către altul, și în acest fel și să ușureze lucrarea și să o facă mai utilă. Conform planului propus, împărțind teologia activă în trei părți, în morală propriu-zisă, sau în doctrina subiectului, în dreptate și prudență creștină, am parcurs prima parte prin cartea menționată mai sus, unde această parte este prezentată în ordinea și completitudinea corespunzătoare și autorul

*) O copie a prelegerilor sale din biblioteca Academiei M. D..

(adică, în Teofilact) fără scop deliberat și ordinea este plasată la sfârșit. În ceea ce privește diferența de limbă cu acest ghid, limba rusă a fost aleasă pentru comoditate și decență în studiul adevărurilor morale, care ar trebui să fie aproape de minte. și chiar mai aproape de inimă. Folosirea limbii latine, în loc de a preda lecții în ea, poate fi suficientă pentru a fi înlocuită cu o compunere în limba latină a raționamentului. Între timp, în sine, lectura clasică a autorului nu va rămâne fără beneficii pentru limba latină * *) Cu altă ocazie, Evlampius mărturisește că a predat prima parte a teologiei morale din cartea lui Kochetov în limba rusă, iar a doua - despre îndatoririle unui creştin — conform conducerii Teofilact — în latină. Așa că a fost întocmit rezumatul: jumătate în rusă și jumătate în latină.

Succesorul lui Eulampius în catedra de teologie morală a fost ieromonahul Platon de Kazan, ale cărui prelegeri (în latină) au ajuns

și ele la final **). Ele sunt întocmite în principal după conducerea lui ReGiberger (iiistifiitioiies Ethicae ('hristianae Wieiiii. 1810. 3 părți): pe alocuri Platon a folosit prelegerile lui Inocențiu și manualul lui Teofilact: planul a fost reținut de comisia școlilor teologice numită în sinopsis. — Unii dintre următorii foști mentori ai teologiei morale după Platon au fost citiți acest subiect conform lui Pitapf.

Teologia este acuzatoare.

Pentru îndrumare în studiul teologiei polemice, spiritul de comandă. Școala a recomandat cartea lui Schubert:

*) Dela Acad. Irak. 1S26, .V 90.

Prelegeri ale lui Platon Tue, Biblioteca Academiei M. D.. O copie a studentului Evnpmiya Orliiekai o, acum Evsebiy Arhiepiscop de Mogilev.

instititioiies Theologiae poleinicae, 4 părţi, ed. 1755. Dupa Germoien. din care nu s-au păstrat nici note, nici un rezumat al lecturilor sale, profesorul acestei științe la Academie a fost ieromonahul Platon Berezin, licență și apoi inspector (1818-1820). S-a păstrat un rezumat al prelegerilor sale polemice (citite în rusă), care arată că prelegerile au fost destul de ample ca volum și distractive ca conținut. De asemenea, este evident că nu a aderat la Schubert. După concepte preliminare de teologie polemică, el trece să ia în considerare „sistemele de pur și scepticism ale scepticismului, criticii, idealismului”, apoi analizează critic sistemele de materialism, spiritism, antropomorfism, naturalism sau panteism, unde examinează învățăturile lui Spinoza: apoi analizează sensul negației perfecte (Plotin), apoi expune și infirmă doctrina falsă a originii lumii din materia veșnică și doctrina dualiștilor, trece la analiza doctrinei false a Sfintei Treimi și în această secțiune respinge doctrina lui Sabellius, Arius și Macedonia, examinează multe despre mine despre construirea mântuirii umane și respinge învățătura Pelagia, naturaliștii socialiști și moderni englezi, apoi vorbește despre punctele prezise în învățăturile romano-catolicilor și luteranilor. , și în cele din urmă a determinismului sau fatalismului creștin (învățăturile lui Zvpngliy și Calvin), adică despre schisma rusă cu adăugarea de onrovsrzheviya. Îndrumarea lui în acest subiect a fost servită de Simon Lagov și Peaks-for teotokp.

În 1825, spiritul comisar. şcoli prescrise când predau în acelaşi timp teologia polemică în Academii

o sută de Schubert să fie ghidat de teologia lui Irineu Falkovsky.

Succesorul lui Platon, Eulampius, a alcătuit un curs de prelegeri despre teologia militantă sau acuzatoare, ghidat de o parte din notele lui Platon, parte din Falkov-skim. Într-un raport către comisie despre predarea acestui subiect în 1826, el spune: „expunerea subiectelor de teologie acuzatoare a fost continuată după planul conturat în primul an, cu respectarea, însă, la autor (adică, Falkovsky), și despre învățăturile Bisericii Catolice prezentate autorului însuși și totul în general în limba rusă. Iată ordinea lecturilor lui Eulampius: el împarte ereticii și gânditorii nedrepți în trei categorii: prima categorie constituie un tip dublu de societate: 1) direct pe aceeași minte, creând o credință naturală universală, naturaliști sau deiști. . Aceasta include și indiferențiștii și sincrețiștii; 2) pe baza aceluiaşi motiv, numai sub acoperirea Scripturilor, subminarea principiilor pure ale credinţei: arminieni, socialiştii. A doua categorie este formată din societăți care, pe baza unei revelații imaginare, au deviat în eroare: quakerii, entuziaști. eoosofi, pietiști. A treia categorie - societăți sau biserici, cu același fundament pur al Scripturii ca și noi, s-a abătut de la puritatea originală a credinței în diverse arbitrari: papiști, luterani, reformați. În fine, ereziile și schismele domestice constituie o secțiune specială.

După Eulampius, teologia polemică s-a alăturat teologiei dogmatice, iar această materie a fost predată în latină de rectorul Policarp **) Așa a fost până când

*) O copie a prelegerilor lui Evlampy ale protopopului F. A. Sergievskiy.

**) Rezumat din 1833-4, nr 12G.

1848, când a fost deschis un departament separat pentru doctrina credințelor și schismelor? În 1854, un departament misionar a fost deschis pentru a studia istoria și a expune schisma rusă.

Teologie pastorală.

Clasa de teologie pastorală era în cea mai mare parte atașată clasei de teologie morală și încredințată inspectorului Academiei. Conducerii a fost repartizată o carte despre funcțiile preoților parohiei. Dintre însemnările pe acest subiect s-au păstrat notele lui Eulampius în latină: ele sunt întocmite după îndrumarea lui Yienkl (Theologiae pastoralis systenia Ingoisi. 1815). După Eulampia s-au citit prelegeri de teologie pastorală în limba rusă: pe lângă lucrările părinților, și mai ales cărțile lui Grigore cel Mare: liber regiilae pastoralis, au servit drept manuale lucrările lui Schenkl, Zenner, Povoidra și Seiler; Conférences ecclesiastiques de Massillon, de Sacerdotio Morini, Ligorio homo apostólicas etc.

Teologie interpretativă și citire a Sfintelor Scripturi.

Până în 1828, când a fost publicată cartea arhpm. Ioan: deli-iieatio hermeneuticae sacrar, lucrarea lui Rambach: institutiones liernienevticae sacrar a fost un ghid pentru studiul regulilor de interpretare a Sfintelor Scripturi, iar pentru interpretarea Sfintelor Scripturi, cartea lui Amvrosia PodobЂdov: грудностю късть късть къ. desemnat ca ghid.

În chiar prima treime a primului curs academic, ambele discipline au fost introduse la Academie, iar el a predat hermeneutica după Rambach în latină și Introducerea la Sf. cărți și interpretări au fost citite în limba rusă de către inspectorul Academiei, arhimandrit Filaret. Subiect

Pentru explicație a fost aleasă cartea Genezei, pe care a explicat-o Filaret, ghidându-se după însemnările despre cartea Genezei de Filaret Drozdov, pe atunci încă nepublicată. Din octombrie până la examenele din decembrie, pe lângă introducerea generală în cartea Genezei, a citit descrierea creației lumii și a încheiat cu restul zilei a șaptea. Filaret a continuat să citească hermeneutică și să interpreteze Sfânta Scriptură!” pe tot parcursul cursului și. când a fost numit de rector (181b), nu a părăsit acest subiect. El și-a continuat interpretarea cărților istorice și profetice ale Vechiului Testament, în timp ce, în același timp, licențiatul Levitsky explica!” cărți ale profesorului și note compilate despre cartea lui Iov, cartea Proverbelor. Eclesiastul (până la versetul 13 al capitolului IV), în plus, o interpretare a celor 28 de capitole din Deuteronom. O lucrare destul de remarcabilă a lui Filaret cu privire la subiectul interpretării Sfintelor Scripturi poate fi recunoscută drept interpretarea sa a cărții Profețiilor lui Isaia cu o introducere generală în lectura interpretativă a cărților profetice și, în special, în citirea cărților profetice. Isaia. Interpretarea din lista noastră se termină cu versetul 3-1 din capitolul 10. Autorul, la alcătuirea notelor, s-a călăuzit după lucrarea amplă a lui Vitrshigp (Coinshepiag. ii Libram Jesaiae 2 volume din Vasile. 1132): la interpretarea pe ambele, a urmat metodele sale, și anume, a propus mai întâi o secțiune a textului care a citat! în traducere ci, originalul. la şapte am corectat traducerea slavă. apoi a luat în considerare scopul, conținutul și părțile ramurii alese sau .. cuvinte, ”apoi ar trebui să caute profeția de bază (adică persoana sau oamenii la care se referă profeția) și momentul pronunțării profeției , după aceea o anumită împărțire a cuvântului și, în final, explicarea locurilor, atât greu de înțeles, cât și mai ales remarci demne. Când explică cuvintele profetului, Filaret se referă în primul rând la literal

sensul, apoi dezvăluie sensul simbolic al profeției. În ciuda împrumutului, opera lui Filaret are merite inalienabile: s-a cerut mult tact, multe cunoștințe și muncă neobosită pentru a extrage din această mare de interpretări științifice ale Vitrpnga ceea ce este esențial și

potrivit pentru ascultători, fără a le obosi atenția prin culegând studii filologice, reunind multe locuri paralele, dovezi de la evrei și alți scriitori etc. Strict vorbind, interpretarea lui Filaret nu este o traducere, cu atât mai puțin una literală, din Vitrpnga: este o alegere și, în plus, o strictă și unul prudent.

După Filaret, lectura hermeneuticii și interpretarea Sf. Scrierile au fost încredințate inspectorului, ieromonahul Platon Berezin, care, într-un raport către consiliul său (iunie 1819), a scris că în cursul anului a citit partea hermeneutică a teologiei și, în plus, o lectură lentă, interpretativă - cartea a Genezei și o lectură rapidă a cărții: Exodul. Levit. Număr. Deuteronomul, Iosua și Judecătorii. Între timp, noul rector Kirill a citit până în anul II o expunere despre epistola către Evrei, pentru care autorul a primit un doctorat în teologie *). Mai presus de toate, atunci când a compilat interpretarea, Kirill a folosit Rosenmuller. dar indică alte beneficii, nair. Limborch. Langia și alții.

Din 1824, hermeneutica a fost predată și de Sf. Ieromonahul Atanasie Drozdov a explicat scriptura. Într-o recenzie a predării în primii doi ani, el a scris: „„ regulile științei interpretative au fost citite de mine conform autorului Rambakhi.

*) O copie a acestei lucrări, rămasă în manuscris, a aparținut prof. P. S. Kazansky. Acest exemplar reprezintă o interpretare, deja într-o formă oarecum modificată, împotriva acelor notițe din care Cyril a citit la clasă.

cu alegerea din ea a ceea ce este mai necesar pentru înțelegerea Scripturii. Cărțile istorice ale Sf. Scripturile au fost citite cu ajutorul conducătorilor școlilor religioase numiți de comisariatul școlilor spirituale. Ambrozie cu corectarea silabei, cu adaosuri. mai ales în locuri transformatoare şi profetice, cărora autorul le-a făcut câteva indicaţii. Cărți ale profesorilor au fost citite conform notelor mele: și nemulțumit de acuratețea și claritatea traducerii interpreților LXX! .. fiecare capitol a fost tradus de mine din original în rusă. Regii profeției nu îngăduie acea metodă, care este indicată de conducător, dacă nu vrem să ne limităm la revelații superficiale, dar profetice. Prin urmare, deși am început să citesc cartea profetului Isaia deja după ordinul comisiei (adică ordinea 18 * 25 despre tomi., că prelegerile au fost citite conform îndrumărilor propuse), totuși, m-am trezit obligat să explica mult mai pe deplin decât ca lider. Deoarece art. pe de altă parte, iar o asemenea metodă, în vastitatea ei, este incompatibilă cu art. concizia timpului. dat pentru citirea întregului Sf. Scriptura: că. pentru a combina utilitatea cu timpul este nevoie de o nouă metodă, în care este necesar să se precizeze totul în prealabil. ceea ce este necesar pentru înțelegerea nu a celuilalt profet, ci a tuturor profeților în general. *') AnanasiY a sugerat consiliului ca angro. pentru a alcătui un nou studiu al metodelor de interpretare a profeției, iar din rezumatul din 1828 vedem că el a compilat de fapt o introducere destul de extinsă în cărțile profeției și a contribuit. în noile întrebări, care erau în

precedentul '!, rezumate ale ps. Conform clasei de interpretare a Sf. Scriptura, s-a suferit multă muncă și s-a făcut mult la cursurile XI-XIII de către ieromonahul licean Agaoang-

) Del 1826 .V? <MI.

rangă, cunoscută din cazul pe care l-a ridicat despre traducerea litografiată a Bibliei lui Pavsky *); În același timp, note excelente despre hermeneutică au fost întocmite de licențiatul ieromonah Eugene.

Elocvența bisericească.

Primul mentor al elocvenței bisericești din Moscova. Academia a fost un absolvent al Academiei din Sankt Petersburg, Pyotr Ivanovich Rozanov '!, ale cărui lecții au ajuns până la noi **). Opp sunt compilate destul de temeinic și sunt scrise într-un limbaj destul de ușor și curat. În introducere, mentorul vorbește despre originea și formarea limbilor: slava și rusă, apoi oferă o scurtă descriere a scriitorilor ruși, apoi trece la instrucțiuni în elocvența bisericii, ia în considerare importanța slujirii unui orator bisericesc și, după ce a determinat păianjenul său, el termină o poveste elocventă bisericească. unde investighează starea onago-ului în bisericile răsăritene şi vestice, printre francezi. Nemtsev și în cele din urmă în Rusia. A doua ramură a sistemului este consacrată cercetării cu privire la pozițiile oratorului bisericesc: a treia este despre cuvântul bisericii. care vorbeşte şi despre regulile de funcţionare a unui predicator. Notele lui M. M. Speransky despre elocvența superioară i-au servit lui Rozanov drept ghid în pregătirea prelegerilor. ghid pentru elocvența bisericească (tradus dintr-o limbă străină. Sankt Petersburg, 1804) și opera lui Rollep: de la manière d'enseigner et d'étudier les belles lettres (Paris 1777).

Dintre urmașii lui Rozanov, catedra de literatură bisericească a fost ocupată mai mult timp de: ieromonahul Platon de Theveisky (8 ani) și P. P. Anichkov (T2 ani). În raport

,,Brai;o<· 0i'<>sp.i ISÏfr. Ianuarie··.

·'*) Eka.omnl. arc. Un Ipplegolsky.

Est Moscova luh. akal.

Platon, depus de el în 1840 la cererea Mitropolitului Filaret Consiliului de Administrație al Academiei, se pare că Platon, când preda elocvența bisericească, folosea omiletica fericiților. Augustin și scrieri: die Théorie der Beredsaiiikeit von Schott; kurzer Grundriss eiier biblisclier Kritik von Stier; și mai mult, se referea la Lelirbuch dor Pastoralwissenschaft von Kiister, Ilalievtik von Sikkel, institutio sacri oratoris, Fénelon dialogs sur l'éloquence en général et sur celle de la chaire en particulier, Maury principes de feloquence

pour la chaire. Hoiniletik von Schidtt, Marezol Pastor Harms. Pentru istoria elocvenței ecleziastice, „fără a întâlni vreun ajutor*. Platon a făcut față doar cu Photiem, Udin, Cave, Dupin și cu lucrările Sf. Părinți, dintre care o atenție deosebită s-a acordat lui Efrem Sirul, Macarie cel Mare, Chiril al Ierusalimului, Grigorie Teologul, Vasile cel Mare și în principal lui Ioan Gură de Aur. Despre predicatorii germani, englezi și francezi, s-a spus pe scurt: numai predicatorii francezi din așa-numitul * secol al lui Ludovic al XIV-lea au fost supuși unei analize amănunțite, dar istoria elocvenței spirituale domestice a fost întocmită cu cel mai deplin posibil *) . Platon a ținut prelegeri despre elocvența ecleziastică la fiecare curs în timpul celui de-al doilea an, iar în primul an a predat teologia pastorală la același curs.

I. N. Anichkov a predat elocvența bisericească în primul an al cursului, iar dreptul canonic în al doilea. A citit din notele sale și a întocmit un plan destul de larg pentru știința elocvenței bisericești. În prima jumătate a anului universitar a citit teoria elocvenței bisericești. iar în al doilea, istoria lui. După introducerea lui el

*) Bunicul. Adevărat 1840 .V

vorbește despre arta oratorului bisericesc, despre caracter, despre scopul propovăduirii creștine și despre condițiile pentru atingerea acestui scop. Mai mult, el tratează diferite tipuri de predică. El începe istoria elocvenței bisericești în Biserica Răsăriteană cu Origen, apoi determină natura și demnitatea învățăturilor Părinților din secolul al IV-lea și ale celor ulterioare până în secolul al XIII-lea. După Hrisostom, el se ocupă de caracterizarea învățăturilor Patriarhului Proclu, Chiril al Alexandriei. Teodoret, avva Dorothea, Anastasia din Antiohia. Sofronie al Ierusalimului, Andrei al Cretei, Damascului și încheie trecerea în revistă a istoriei predicării bisericești cu o descriere a predicatorilor greci ai vremurilor târzii: Ilie Minyatiya, Spiridon Tri-Kupn și alții.De la reprezentanții predicării creștine în vest, studiază despre Cipru Ana, Ilaria, Ambrozie, Augustin, Leon cel Mare și Grigore Dvoeslov. Apoi dă un studiu amplu asupra predicatorilor ruși, începând cu Klarion și Teodosie al Peșterilor și terminând cu Augustin, Arhiepiscop. Moscova. În concluzie, el vorbește despre predicatorii francezi și germani, despre primii în detaliu, despre cei din urmă pe scurt. I. I. Anichkov poseda o cunoaștere excelentă a limbilor antice și noi, era foarte bine citit și, înzestrat cu o memorie extinsă, a transmis interes prelegerilor sale cu diverse povești episodice care au fost în contact cu subiectul lecturilor sale.

istoria bisericii.

Până pe vremea celebrului istoric bisericesc A. V. Gorsky, s-ar putea spune, nu a existat o predare serioasă și temeinică a istoriei bisericii la Academie: profesorii acestei discipline au fost înlocuiți într-un an, în doi și doar unul (F. A. Ternovsky).) a ocupat acesti opt ani

.departament. Legați de manualele lui Filaret și Innokenty, mentorii au făcut doar completări și explicații la unul sau altul capitol al manualelor și, în general, nu s-au îndepărtat de manual, așa cum a remarcat însuși Filaret. Numai Ternovsky a condus problema ceva mai larg, ghidat de istoria Segurului.

Gorsky a citit istoria bisericii timp de 30 de ani. El însuși, student fiind, a ascultat-o timp de un an și jumătate cu burlacul Filaret Gumilevsky, mai târziu prietenul său, căruia nu-i plăcea să se facă de rușine cu manuale și a lucrat cu râvnă pe pământ istoric. Prelegerile lui Philaret au căzut pe un teren bun, iar Gorsky s-a îndrăgostit de istorie, s-a îndrăgostit de analiza minuțioasă a monumentelor antice și în special a celor casnice. Această ramură a istoriei, se poate spune cu siguranță, era la acea vreme, adică la începutul anilor treizeci, o noutate completă în Academie. Când prietenii științei au început să slujească împreună, studiul istoriei a devenit hrana lor zilnică, iar în curând elevul a început să atingă măsura cunoștințelor profesorului și apoi l-a depășit. În primul rând, mâna critică a lui Gorsky s-a impus, deși cu prudență, asupra manualelor: la începutul anilor patruzeci, el a început să vorbească mai îndrăzneț despre deficiențele manualelor educaționale, a introdus noi cercetări în istoria biblică, a conturat artistic istoria Evangheliei în întregul său. Lăsând studenții să răspundă la examenul de istorie biblică conform cărții Mitropolitului Filaret, pentru istoria generală a bisericii după vremurile biblice, precum și pentru limba rusă, a întocmit notițe prescurtate pentru examene din prelegerile sale. Fiecare curs și-a corectat, schimbat, completat prelegerile și aproape la fiecare curs a scris articole noi într-una sau alta perioadă a istoriei, din cauza vastității subiectului, nu putea citi totul studenților. Într-un reportaj pe cont propriu.

prelegeri pentru cursul de pregătire din 1848-1850, prezentate mitropolitului, Gorsky scria că „istoria Bisericii Ortodoxe Răsăritene este expusă de el în întregime, iar cea occidentală, din momentul despărțirii ei, în cea mai mare parte doar în cazul contactului acestuia cu cea orientală. Istoria Bisericii Ruse a fost predată până în epoca Patriarhului, inclusiv” *)·

Ideea principală a istoriei bisericii din prelegerile lui Gorsky este remarcabilă pentru originalitatea sa remarcabilă. El consideră toate fenomenele vieții istorice bisericești, ca fiind descoperirea acțiunii celor trei persoane ale Sf. Trinity, și arată activitatea fiecăruia dintre acestea, se află într-un anumit grup de fenomene. În rezumatul său citim următoarele: „principalele aspecte din care ar trebui considerat subiectul (biserica. istoria) a) chemarea popoarelor!. în măruntaiele bisericii; b) conducere în biserică; c) roadele acestei conduceri în viață. 1) În chemare se manifestă o acțiune specială a lui Dumnezeu Tatăl. Istoria vocației este legată de istoria persecuțiilor,

a martirilor, a apologeților. „Conducerea este lucrarea Capului Bisericii, a cărui slujire tripartită continuă în biserică. În consecință, aici este dezvăluită istoria predării, închinării și administrării bisericești (biserica-școală, templu și împărăție). Instituții legate de viața creștină, nair, monahism, vieți de sfinți. Principalele trăsături ale tendinței dominante în morala publică sunt bune și rele.”

Dincolo de aceasta, Gorsky prezintă o listă de științe auxiliare și surse pentru istoria generală a bisericii. precum și o trecere în revistă a lucrărilor istoriei bisericii, sub această formă:

) Dѣ.i. reguli 1850 L * 50.

Geografia bisericii (Vilcha). statistici (Steidlin, Wiggers) și cronologie (L'art vérifier les dates des faits historiques).

Istoria misiunilor creștine (Fabricii lux Evangelica. Blumgard, Henrion).

Istoria dogmelor (Dionne. Petavia, Munster. Neander);simboluri ale confesiunilor (Wiener, Möhler, Guericke, Ghana). Patristică și Patrologie; istoria ereziilor (Walcha).

Arheologia bisericii (Bingham, Augusta, Binterim).

Acte și reguli ale catedralelor și istoria lor.

Istoria vieții creștine ('Ieti-Mipei, Acta san-ctoruni, Ruinart, acta niartyruni sincera).

lucrează la ISTORIA BISERICII.

Vechi; lucrările lui Egezinpa, Eusebiu, ep. Cezareea (analiza istoriei sale; ce s-a folosit! Demnitatea si lipsurile lui), Rufina, Sulpicia de Nord si ro-zia. Urmași ai operei lui Eusebiu: Philostorgius. Scurta. Sozomen, Theodoret. Cititorul Teodor, Evagrius (diferențele lor caracteristice).

Medieval: în est, lucrările scriitorilor bizantini și ale lui Nicefor Calist. În vest: Grigore de Tours, Beda, Adam de Bremen: historia tripartita: analele diferitelor locuri, timpuri și persoane. Până la sfârșitul Evului Mediu, începutul lucrărilor critice: Valla.

Din vremea reformei - o direcție polemică: centurionii din Magdeburg; conceptul lor, avantajele și dezavantajele lor. Pm a fost opus de către biserică analelor romane din Baroia. Evaluarea lor.

Lucrări ale: a) cărturari romano-catolici, în special monahali din Franța, dar publicarea monumentelor istorice antice, scrieri ale părinților. Actele catedralelor, viețile sfinților, istoria ordinelor monahale în

al XVII-lea și prima jumătate a secolului al XVIII-lea. De fapt, lucrări istorice bisericești: Alexander Natalis, Tilmont, Fleury și în ultima vreme: Rohrbacher, Anrion, Abb. Goethe (ediția Stareț Minya).

De la germani din secolul actual al Stolberg. Boat Kampf, Döllinger, Alzog.

b) Protestanții confesiunii luterane: Gottfried Arnold, Weismann, Buddey, Mozheim, Walchow, Schrekk. Pcifiop.vamtKdZO.'VQ'ï'ïwwY^'à, Spapheim, Kaveh, Udin.Bingham și alții.

De la mijlocul secolului trecut, o nouă tendință în teologia protestantă s-a reflectat și în lucrările de istorie a bisericii: Semler, Genk etc. Meritele lui Neander și ale școlii sale și cele mai importante neajunsuri din scrierile sale. Semnificația lucrărilor istorice ale lui Gieseler.

c) Scriitori ortodocşi din Grecia: Dosythea. Patriarhul Meletie al Ierusalimului, Mitropolitul Atenei. În pașaport: St. Dimitry, Methodius din Pskov, Innokenty of Penza și alții.—

Se poate spune cu siguranță că Gorsky a studiat literatura subiectului său atât de riguros și amănunțit încât nu a lăsat necitită nici măcar o pagină din toate sursele indicate și multe altele. publicate după aceea, manuale, care sunt punctate cu însemnările lui. Ca să nu mai vorbim de numeroasele monografii cu conținut istoric, care poartă și într-o măsură mai mare sau mai mică urme ale criticii sale apte. Dintr-o evaluare critică a acestor manuale, plasată în prelegerile sale. este clar că a dat preferinţă celorlalte lucrări istorice ale lui Mozgeim. Neander și Gieseler. El vorbește despre nerv astfel: „Mozheim. cu excepția talentelor necesare postului, cu excepția cunoștințelor de limbi străine, a gustului critic, a cunoștințelor cu istoria filozofică.

avea multe alte avantaje. Cunoștea bine lumea și omul, ceea ce i-a dat ocazia să găsească adesea primele cauze ale evenimentelor în înclinațiile și pasiunile umane. Era prea îngăduitor cu ereticii." Despre lucrarea principală a lui Mozheim: Jnstitiitioiies historiae Ecclesiasticae aiitiquioris et recentioris Gorsky spune: "este întotdeauna bazată pe dovezi, plină de judecăți spirituale (uneori prea dure și nedrepte) și remarci instructive ii. Se distinge prin pragmatismul și arta prezentării. Despre Neander, Gorsky face următorul comentariu: „Neander restabilește respectul pentru istoria bisericii antice. În el, Germania l-a văzut pe primul istoric, care și-a dezvăluit subiectul, ca un întreg, într-o legătură armonioasă și strânsă a tuturor părților sale, viața Bisericii, care se dezvăluie în diferite fenomene nu întâmplător, ci într-o succesiune strictă, pe baza

începuturilor date anterior. Totuși, autorul privește viața creștină dintr-un punct de vedere luteran „Despre Gpzeler, Gorsky notează: „Istoria bisericească a lui óγo se distinge printr-o erudiție extinsă, bogată în extrase din surse, dar autorul este din rândul raționaliștilor”.

Neander a fost liderul preferat al lui Gorsky în domeniul cercetării istorice. II în istoria biblică și ecleziastică, în multe cazuri el a fost fără îndoială sub influența sa: acest lucru, de exemplu, poate fi văzut în prezentarea istoriei persecuției, dar în același timp nu se poate spune că folosirea lui Gorsky a lui Neander a ajuns la împrumut sclav din istoria lui. El îl modifică în mare măsură pe Neander și în aranjarea faptelor π în vederi și prezentare: în plus, pe alocuri își îndreaptă discursul direct împotriva lui Neander. Giseler a fost folosit de Gorsky

esenţială în dezvoltarea critică a surselor. Dintre cei mai noi istorici, Gorsky l-a tratat pe Kurtz cu o atenție remarcabilă (Kirchengeschiclite. Mitán. 1858). În plus, Gorsky a folosit alți scriitori în departamente cunoscute, nair. Chirner (Fall d. Heidenthums) în înfățișarea istoriei păgânismului în declin, Leken, Tplmon, Dupin. Sels și alții.Istoria evangheliei a lui Gorsky trebuie recunoscută drept vârful perfecțiunii în cercetarea istorică a lui Gorsky, pentru care a depus multă muncă independentă și pe care a procesat-o cu o grijă deosebită. De-a lungul istoriei Evangheliei, el a purtat o singură idee. - ideea stârnirii credinței de către Hristos, care se vede în el și în astfel de fapte care, cu o simplă lectură a Evangheliei, aparent, nu ar putea duce în niciun caz la concluziile pe care Gorsky le trage din ele. Îmbrăcat de credință de foc în meritele răscumpărătoare ale Mântuitorului Hristos, Gorski a fost animat în lecturile sale, iar discursul său a respirat adesea o încântare poetică.

În ceea ce privește prelegerile lui Gorsky despre istoria bisericii ruse, munca sa din această parte trebuie recunoscută ca fiind complet independentă și originală. Cronici, grenade, acte pe care le-a studiat profund și temeinic. Lui îi aparține onoarea de a descoperi unele. monumente remarcabile ale literaturii ruse antice, care sunt cele două cuvinte ale lui Plariopa. Mitropolitul Kievului, învățăturile lui Chiril al II-lea. Mitropolitul Kievului, Mitropoliții Moscovei: Petru și Alexis. Aceste descoperiri, în special descoperirea cuvintelor lui Plariopus. ceea ce a făcut după 10 ani de serviciu la Academie i-a făcut pe oamenii de știință ruși să pronunțe numele lui Gorsky cu mare laudă ca istoric, iar cercetările sale asupra istoriei Rusiei i-au dat un loc printre marii oameni de știință. Biografiile sale despre sfinții antici ai Moscovei

skikh, întocmit la propunerea mitropolitului Filaret, pot fi considerate lucrări exemplare de acest fel. Nu mai prejos de ei ca demnitate sunt monografiile sale despre Părinții Răsăriteni: „Aeanasia Alexandriei, Basple cel Mare și Fericitul Teodor *).

Trebuie remarcat natura prezentării în lucrările lui Gorsky pe care a scris-o într-un limbaj neobișnuit de elaborat și curat, nu a permis termeni străini în discursul său, a evitat expresiile nedefinite și reciproce, a ales cuvinte și expresii precise și ponderale, a observat o precauție extremă. în a pune o frază și cu tot caracterul științific cercetarea nu a căzut în uscăciunea prezentării.

Din 1844, istoria biblică a fost separată de departamentul lui Gorsky și a fost numit un mentor special care să o predea. La examene, ca și până acum, studenții au răspuns după cartea lui Filaret, iar mentorii au citit prelegeri după notele lor, așa cum a făcut Gorsky. Dar ceea ce a scapat cu Gorsky nu a scăpat ușor cu adjuncții săi. În 1850, când mitropolitul, înainte de examene, a cerut tutorilor să raporteze despre ceea ce au citit studenții, Licența în Istorie Biblică II. II. Pobedinsky a mai scris, așa cum au scris alții în raport, că a predat istoria din propriile sale note. Mitropolitul a scris despre raport: „Vreau să văd notițe și să aflu nevoia urgentă de ele atunci când există o carte educațională și când este multă lucrare scrisă pentru elevi la materii care nu au cărți de învățământ*.

*) M. II. Pogodin, un profund admirator al lui Gorski, care a recurs foarte des la sfaturile lui și a învățat judecata în cercetările sale asupra istoriei Rusiei, a vorbit despre biografia lui Atanasie din Alexandria în așa fel încât a recitit de mai multe ori această lucrare a lui Gorski și că nu s-a întâlnit în unele literaturi.

Ca urmare a acestui fapt, consiliul de conducere a cerut o explicație de la licență despre ce însemnări a întocmit. Licențiatul a răspuns că notele pe care le folosea la citirea lecțiilor de istorie biblică nu au fost puse spre studiu de către elevi, că acestea <> erau propriile lui notițe, pe care trebuia să le consulte când citea lecțiile în clasă, a încercat să le completeze. ce se spune în ea pe scurt, sau care sunt indicii în ea, că, nemizând pe fidelitatea memoriei, a trebuit să facă extrase din diverși scriitori utile pentru explicarea evenimentelor sacre, expunerea pe hârtie a considerațiilor cronologice și explicarea locului Sf. . Scriptura. deosebit de remarcabil din punct de vedere istoric. În același timp, Pobedinsky a cerut consiliului de conducere să ceară iertare de la Mitropolit pentru raport, pe care îl scrisese incorect și a servit drept pretext pentru observația care i-a fost făcută. La prezentarea consiliului, a fost atașată și o parte din prelegerile lui Pobednsky. scris extrem de mic și ilizibil. La prezentarea boardului, mitropolitul a scris: Privit. Întoarcere. Iertarea nu este necesară. Întrebarea a fost propusă pentru a obține informații fără a aduce atingere lucrătorului *).

În 1844, odată cu separarea istoriei biblice de istoria generală a bisericii, s-a deschis departamentul de arheologie bisericească.

Patristica si dreptul canonic.

Predarea primei științe ca separată și independentă. a fost introdus pentru prima dată în 1841 și primul mentor în acest subiect. Eugene, compilat din-

*) Del. 1850 .V 50.

prelegeri clare, care au servit drept ghid în vremurile ulterioare. Lectura dreptului canonic a fost introdusă în 1840.

Din 184'2 până în 1854, dreptul bisericesc a fost predat de П. N. Anichkov. Știința nu a fost deloc procesată și au fost necesare eforturi speciale din partea mentorului pentru ao crea. Cu acele resurse bogate pe care le deținea Anichkov, cu versatilitatea, diligența și energia sa, a reușit să compună un curs independent de prelegeri după un program destul de larg. După introducere, după ce a vorbit despre fundamentele generale ale dreptului bisericesc, el trece la trecerea în revistă a izvoarelor dreptului bisericesc a) din est. Aici se oprește, în primul rând, la explicarea locurilor Sf., Scripturile legate de subiectul științei, vorbește despre Tradiția Apostolică, despre regulile Sinoadelor și ale Părinților Bisericii; indică urme ale adunării de reguli în actele Sinodului al III-lea și al IV-lea ecumenic; pentru a vorbi despre colecționari privați de reguli în secolele V π VI, are în vedere semnificația legislației Pmper pentru dreptul bisericesc. Teodosie și Iustinian; se ocupă cu trecerea în revistă a lucrărilor lui Ioan Scolastic, Patriarhul Fotie: raportează informații despre lucrările lui Psellus, Zonara, Ariston, Armenopulus și Blastar; pronunta o judecata asupra Pilotilor greci de la Leipzig in 1800 si Aeinskaya in 1841, b) In tinuturile slave si in Rusia. Revizuiește codurile regulilor bisericești: bulgară, sârbă și valahă. Subliniază primele urme ale utilizării regulilor bisericii grecești în Rusia și vorbește despre traducerea lor în limba rusă: el raportează informații despre completările la colecția acestor reguli de către cartele pastorilor și suveranilor ruși, despre corectarea traducerea în slavonă a Piloților prin eforturile mitropoliților Chiril și Ciprian, Maxim Grecul și Mitropolitul și Macarie, O, Piloți, publicată

sub țarul Alexis Mihailovici, asupra reglementărilor spirituale, asupra codului legilor privind alcătuirea statutului bisericii și încheie această secțiune cu o hotărâre privind publicarea regulilor din 1839 și luarea în considerare a cartei consistoriilor spirituale, c) În vestul. Aici trece în revistă cele mai vechi traduceri latine ale codului grec al regulilor ecleziastice; vorbește despre Dionisie cel Mic, despre adăugarea la articolele grecești a regulilor conciliilor și episcopilor occidentali, despre codul african al regulilor bisericii. despre colecția de decrete papale din secolul al IX-lea, despre Grazian din

Bologna și studenții săi, despre noi completări la regulile dinaintea Conciliului de la Trent. Această secțiune se încheie cu remarci generale cu privire la cele mai recente surse ale irava a Bisericii Occidentale în rândul diferitelor popoare ale Europei.

După aceasta, Anichkov vorbește despre organizarea Bisericii Ortodoxe, despre patriarhii și episcopii în general din Grecia și Rusia din antichitate, despre înființarea Sf. Sinod, despre stareții mănăstirilor și clerul alb. Urmează o secțiune despre administrarea Bisericii Ortodoxe, care se ocupă de dreptul la învățătură spirituală, preoție și tribunal bisericesc.

Filozofie.

Prelegerile la clasa de științe filozofice din noua Academie au fost deschise la 23 octombrie 1814 de licența Ivan Konstantinovici Nosov. Până la 24 februarie 1815 a citit în latină o scurtă introducere în filosofie și istoria sistemelor filozofice, apoi până la sfârșitul anului universitar a citit psihologie experimentală. *) Nu ne oprim la această primă instrucțiune

*') Prelegerile lui Nosov (praelectiones phiìosophiae > aapvsana de Theodore Aleks. Golubinsky, iar această copie este păstrată de D. T. Golubinsky. Compendium psychologiae empiricae este o copie a orașului Rot. Pil.yegodsky.

fără filozofie, care a predat doar un an. El a extras istoria filosofiei din Bruckner, prezentând-o într-o formă foarte prescurtată; Am citit psihologia cu experiență pe Karpe. Cartea lui Karpe, din ordinul comisiei școlilor teologice, a fost numită îndrumător pentru Academie în 1814, iar filosofia lui Baumeister s-a ordonat apoi să fie lăsată ca carte educațională în Seminarii.

După Nosov, lectura de filozofie a fost încredințată lui V. I. Kutnevich, care a predat-o timp de 9 ani și a lăsat o amintire despre sine ca un mentor foarte talentat și muncitor. Cu prelegerile sale, el i-a făcut pe ascultători să înțeleagă importanța înaltă a științei, a contribuit la dezvoltarea unei gândiri stricte și aprofundate în ele și a comunicat o direcție bună pentru activitatea lor mentală. Studiile filozofice au devenit serioase. Sub el, studenții au ajuns la o pasiune pentru studiul științei înțelepciunii. Mentorul le-a făcut cunoștință cu multe cărți noi despre științele filozofice care ieșeau la acea vreme în Occident: el a scris fiecare nouă, oricât de remarcabilă, carte pentru Academie. Așa că a scris la un moment dat lucrările lui Kant, Fichte, Schelling, Jacobi, istoria filosofiei lui Tenpemann și alte cărți cu conținut filozofic. Un astfel de extras de cărți era anual. Se poate vedea cât de profund iubea filozofia, cât de zel îi păsa de îmbunătățirea autoeducației. A citit Introducere în filozofie, logică, psihologie experimentală și istoria filosofiei. Prelegerile au fost în latină. Din prelegerea introductivă la filosofie tradusă de noi și tipărită, se poate judeca natura lecturilor sale filozofice *). Conform

*1 Cu un scor, kb „Creativ. Sf. Părinți" 1864, p. 637. Prelegerea a fost înregistrată în 1818 de un student în anul III M. L. Lovtsov. Pe lângă aceasta, au ajuns până la noi notele lui Kutnevici despre logica aplicată.

culmile sale (s-a remarcat în predarea materiei prin strictă consistență logică, claritate și o direcție morală și religioasă fermă.] Studentul în anul II F.F. Izmailov scrie despre Kutnevici: la acea vreme filozofie; o preda în latină. În primul an (1816) ne-au citit istoria filosofiei, pentru care profesorul s-a folosit de Bruckner, Tennemann, Boulet. Tideman si de Gerando. In al doilea an am ascultat psihologia si logica experimentata, pe care V_Profesorul nostru iubea idealismul. Metafizica si filosofia morala erau nu ne-a citit, dar profesorul ne-a prezentat subiectele lor principale atunci când citim istoria filozofică. Emoționat de prelegerile inteligente ale profesorului de științe filozofice, care l-a respectat în principal pe Platon. a urmat cu zel cursul dezvoltării puterii gândirii în rasa umană” *).

Cel mai bun dintre studenții lui Kutnevci, apoi colaboratorul său și în cele din urmă succesorul său, un gânditor remarcabil, cunoscut nu numai în Rusia, ci și în Europa.; Profesor de Filosofie, protopopul Teodor Alexandrovici Golubinsky a deținut catedra de Filosofie timp de 36 de ani (1818-1854), la început, fiind adjunct al profesorului Kutnevci. ots a predat istoria sistemelor filozofice (1818-1822). iar din septembrie 1822 a început să citească metafizică și filozofie morală. Din 1824, după ce a părăsit Academia Kutnevch. Golubinsky a deschis cursul citind Introducere în filosofie. În 1830, după ce a acceptat un ordin de la comitetul școlilor teologice să întocmească

) Priveste si:·. < oie i nennui" iroik diikh n life. 31. 1"60

ghiduri „” despre istoria filosofiei, el a cerut permisiunea de a se angaja în lectură de clasă exclusiv despre istoria sistemelor filozofice. În 184*2 i s-a încredințat predarea metafizicii în primul an al cursului, iar istoria filosofiei antice în al doilea. Așa a fost până în 1854, când a părăsit serviciul la Academie.

[Dintre științele filozofice, subiectul preferat al lui Golubinsky a fost metafizica și istoria filozofiei, în special a filozofiei antice. În studiile sale despre Dumnezeu, lume și suflet, el a urmat în principal sistemul Kite și al elevilor săi l-a preferat pe Jacobi; în el şi în Bayadere îi plăcea direcţia religioasă. Doctrina Frank, pe care Golubinsky a considerat-o ca bază a lecturilor sale filozofice, deschizând prelegeri cu lecturi. din cărțile lui Solomon, a fost pentru el piatra de încercare a înțelepciunii umane; din aceasta, judecățile sale personale cu privire la subiecte cu înaltă experiență au primit o

putere și o putere deosebite. Urcând la începuturile înțelepciunii antice, angro. împreună cu unii dintre Părinţi şi învăţători ai Bisericii, au admis că ceea ce este mai bun în învăţăturile filosofilor antici nu putea fi generat de activitatea independentă a minţii, ci a fost împrumutat de la evrei, cărora le-a fost comunicată revelaţia divină. Cu o astfel de direcție și viziune asupra științei, este firesc ca Golubinsky să nu aibă încredere exclusivă în autoritatea fondatorilor de mai târziu ai diferitelor sisteme filozofice. iar în Tom, în ceea ce alții voiau să vadă experimentele noilor descoperiri în domeniul gândirii, el a subliniat manifestările de idei care dominaseră de multă vreme filosofia Orientului. Din această parte, există un atașament remarcabil față de filosofia vechilor hinduși și chinezi, atașament care ar putea părea capricios în el. irpstrastiemti În ele a găsit sclipici din acelea

idei pe care filosofia transcendentală și-a bazat noile concluzii; au descoperit şi concepte morale, care, spre surprinderea mea, erau uneori mai pure decât învăţăturile morale ale unor noi filosofi.În acest sens, încercarea lui Golubinsky nu a fost infructuoasă de a se angaja într-un studiu detaliat al filosofiei indiene. pe care le-a prelucrat complet cu o claritate și o distincție remarcabile.[Urmând cursul modern al științei, a recunoscut obligația de a sublinia elevilor săi neajunsurile noii învățături germane, acoperite de întunericul abstracțiunilor. Când sistemul lui Hegel făcea atât de mult zgomot în Europa și când nu aveam lipsă de admiratori. Golubinsky și-a ridicat vocea împotriva noii înțelepciuni și a vorbit captivant de la amvon, dezvăluind întunericul noii învățături și lovindu-l cu arma cuvântului, întărit de o cunoaștere matură a filozofiei din toate timpurile și timpurile. mai mult, prin doctrina revelaţiei. !

La compilarea lecţiilor academice. Golubinsky. și rechemarea lui.'a servit drept ghid pentru următorul manual: despre doctrina minții și ideilor - lucrările lui Platon și Jacobi; în teologia mentală — reflecțiile lui Poaret despre Dumnezeu, sufletul și răul, scrierile filozofice ale lui Baader și învățăturile de bază ale religiei ale lui Seiler: în psihologia mentală — cu excepția lui Poaret — opera lui Clodius: Dumnezeu în natură și în conștiința de sine umană: în cosmologie — Jacobi de religie contemplarea naturii și cosmologiei Schubert; despre istoria filozofiei antice: pronunţări caldeene. Germesov Pimander. legile lui Manu. Bagawatgpta, Zendavesta, Crezul egiptean Theta, mitologia Kreutzer. Bolnav de India antică, filozofia lui Iandishman în cursul istoriei lumii, istoria filosofiei lui Tenneman. Boulet, Ritter, Baader Golubinsky s-au clasat printre astfel de noi-

pentru scriitorii care ei înșiși nu construiesc sisteme și, cu compozițiile lor în alții, stârnesc gândul. Golubinsky l-a tratat pe Jacobi cu respect și simpatie deosebite și a considerat că lucrarea sa

despre Spinoza este deosebit de importantă pentru filozofii moderni. a vorbit despre Schelling în așa fel încât a rămas în urmă pe o coastă și nu s-a lipit de cealaltă. Hegel, dar în opinia sa, a recunoscut dezvoltarea, dar nu a rezolvat următoarea problemă: cum se dezvoltă următorul față de anterior în dezvoltarea sa: de unde vine noul în viață? Unde este sursa ieșirii atomului? Acest lucru poate fi explicat doar atunci când dezvoltarea se bazează pe plinătatea ființei, iar pentru Hegel ființa este egală cu neființa și chiar și Sein-ul său, în propriile sale cuvinte, este ('ine sclilechie Uneìidlichkeit.

Dintre adevărurile care alcătuiesc subiectul psihologiei mentale, Golubinsky a fost cel mai interesat de întrebarea stării sufletului și a rezolvării acestuia din corp, întrebare în forma în care și în ce fel i-ar putea răspunde studiul. Pentru a face acest lucru, a apelat la tradițiile străvechi împrăștiate printre adepții Talmudului și Cabalei, la povești despre clarvăzători, despre fenomene din lumea spirituală, culese de la Meyer și Kerner. Ultima carte, die Sellerina von Precorsi, au tradus-o în rusă. Cu toate acestea, cu toate cercetările versatile despre viața de apoi, el a recunoscut ca măsură a adevărului învățătura Bisericii Ortodoxe, asupra căreia și-a afirmat mereu convingerile. În casa lui extrase științifice și. in sectiunea de resiUTcctioiie se pune in prim plan viziunea Fericitei Eeodora si a Fecioarei Muze.

În general, despre natura cercetărilor filozofice ale lui Go.iou-Bipsky, trebuie remarcat că ele diferă în direcția oeologică, dar această direcție nu are nimic

în comun cu contemplarea lui Boehm și Schwedenborg și, deși aparent destul de aproape de spiritul lui Baader, aceasta diferă de aceasta prin faptul că Golubinsky a dat minții mai multe drepturi de a investiga adevărul și nu a transformat învățăturile filozofice în cele eologice. şi-a pus sarcina de a deduce toate adevărurile filosofice dintr-o învăţătură sinceră, dar a apelat la el pentru rezolvarea acelor întrebări la care raţiunea nu le poate răspunde; iar în acele puncte ale doctrinei metafizicului, în care judecăţile minţii pot fi suficiente pentru învăţarea adevărului, el a acordat un loc exclusiv cercetărilor minţii. Cu o asemenea direcție a spiritului filozofator, nu este nevoie să se permită o scindare în viziunea obiectelor gândirii: mintea își merge pe drumul său în domeniul metafizicii și, pentru a nu pierde direcția directă, urmează steaua călăuzitoare a revelației. O astfel de direcție avea o bază în spiritul unui gânditor în care dragostea pentru înțelepciunea umană și evlavia erau strâns legate?) Așa cum convingerile sale religioase nu s-au întâlnit niciodată cu contradicții din înțelegerea științifică a obiectelor experienței superioare, tot așa cercetarea intelectuală nu a tolerat. constrângere din dogmatismul geologic.

În ceea ce privește compoziția exterioară a sistemului lui Golubinsky, deși nu este străin de eclectism, ea conține multe lucruri originale în concepțiile sale asupra subiectelor metafizicii; dacă și-a permis să aleagă cele mai bune gânduri dintre cei mai buni gânditori, cu care îi plăcea să-și împodobească lecturile, atunci doar punându-le în armonie cu principiile generale ale vederilor sale și subordonându-le complet direcției dominante a sistemului său *).

*) Prelegeri despre zeul speculativ.iovik» θ. A. Golubinskaya au fost publicate în 1863, iar psihologia speculativă în 1871.

Succesor! O. A. Golubinsky, dar departamentul de filozofie, a devenit studentul său V. D. Kudryavtsev, care în scurt timp a câștigat o faimă atât de puternică ca gânditor minunat încât în 1861 a fost invitat la Curte ca profesor de filozofie la moștenitorul tronului V. K. Nikolai Alexandrovici .

Pe lângă acești trei lumini ai științei filozofice, Academia își amintește cu dragoste și respect și de adjuncții talentați ai lui Golubinsky: D. II. Căutare. S. T. Protopopov. D. G. Levitsky. II. M. Bogoslovski şi V. I. Lebedev.

Literatura generala.

Primul mentor în literatura generală a fost un student din primul an al Academiei din Sankt Petersburg. M. O. Vojakov. A citit literatură în primul și al doilea an și a urmat prelegerile mentorului său din Sankt Petersburg, arhim. Leonid Zaretsky, dar în multe feluri le-a refăcut, îndrumat de Butervek. Blerome și alții, și fă loc pentru ai tăi!” cercetări și considerații. nu întotdeauna de succes, însă. Între întrebările de investigat, ne întâlnim cu el. precum: „asistența geniilor observatorilor în perfecționarea fiecărei arte și științe: nevoia de reguli pentru un geniu”, etc. În unele locuri ale prelegerilor, se poate observa influența puternică a erei lui Magnitsky și a comp. ...pentru legile pozitive ale gustului, ca și pentru orice lege pozitivă, este nevoie de o putere patronatoare sau incitantă.

*) Avem la îndemână un curs aproape complet al prelegerilor lui Vozhaiok. Lista îi aparține lui D. θ. Golubinsky.

judecățile așa-zisului public iluminat; în al 2-lea hotărâtor şi definitiv în instrucţiunile societăţilor învăţate patronate de puterea supremă; în 3 în liniile directoare ale administraţiei principale privind învăţământul public, iar în final în 4 hotărâri ale puterii supreme referitoare la direcţia libertăţii de gândire şi a educaţiei în general către scopuri demne de omenire. Vorbind mai departe despre mijloacele de evaluare a valorii gândurilor, burlacul argumentează așa .. în cazuri! când este necesar să se ridice o barieră în calea gândirii de sine deschise și proaste, criticul va acționa cu prudență dacă, de dragul neîncrederii, se oprește la astfel de scrieri, se dă pentru indispensabil o copie de la autoritățile care gestionează iluminarea. ghiduri către una sau alta știință. Acesta este ultimul test și trebuie considerat în mod decisiv adevărat, dar la ipoteza că autoritățile, cărora autoritatea supremă le este încredințată grija învățământului public, ar trebui să cunoască mai bine modalitățile de atingere a scopului propus. Pe lângă estetică și teoria literaturii, Kozhanov a citit istoria literaturii. a analizat lucrările unor

scriitori exemplari și a prezentat o descriere a operelor lui Homer, Gezi-ode. Demosnen, Vprgpliya. Horaţiu. Cicero. Tacca, Ari-osta. Camoens. Milton, Klopstock și Fepelon. Găsim feedback despre prelegerile lui Kozhanov la unul dintre elevii din anul II al Academiei din Moscova a lui F.F. Izmay.yuva. El scrie: „Licențiatul în literatură a citit estetică din niște note, ale lui sau ale altcuiva, nu se știe, noi bănuim asta din ale altcuiva, și ne ocupa cu compoziții. În opiniile sale, el era complet de acord cu Merzlyakov, care își publica atunci prelegerile publice. Dar care dintre ele avea mai dreptate, nu puteam judeca: estetica mi se părea o știință „nedefinită, da -

nu se maturizează uşor” la perfecţiunea sa. Cumva am înțeles-o. deşi se zbătea iar şi iar: raţionamentul estetic al lui Ansplon. Am citit estetica lui Butervek. dar nimic nu a ajutat. Cel mai dureros pentru mine a fost neînțelegerea. ce este gustul și geniul. Gustul” nu este încă așa: cel puțin acum îl înțeleg și îl pot defini: dar geniul mă chinuiește până acum: nu există definiție pentru el, iar descrierile nu sunt pe deplin credibile. G. D'Israeli a compilat o istorie a geniului și. Cred că aș putea spune ce este el. dar nu a spus, lăsând cititorii să ghicească singuri „·· (*).

Din 1818 până în 1832, maestrul a predat literatură!” primul an al Academiei din Moscova. Platon Pv. Dobrohotov, care a primit titlul de profesor extraordinar după câțiva ani de serviciu. În primii ani a urmat prelegerile lui Bozhanov. dar iotom îşi făcu notiţele. Din rezumatul lecturilor sale, reiese clar că și-a dezvoltat subiectul pe larg, l-a compus! plan strict științific al literaturii și și-a dus la îndeplinire opiniile într-un spirit filozofic strict. Filaret Gumilevsky, elev al lui Dobrohotov și ulterior coleg, a vorbit cu elogii asupra prelegerilor sale și le-a atribuit o influență puternică asupra dezvoltării mentale a studenților **). Avem la îndemână o mică parte din prelegerile lui, citite de el în 18'26-28'! ***). Se vede că s-a ținut mai ales de Jacobi. În mod surprinzător, articolul despre gust sau puterea de a judeca apare aici aproape în aceeași formă ca în prelegerile lui Bozhanov. dar nu mai există acele locuri pe care le-am văzut mai sus.

*) Uită-te la eoocTB. iiroshedsh. viaţă. M. 18 "O. "dr. 120.

**) Obzor rus :k. spirit. literar Partea 2. .V 237.

<!**') Copia a aparținut lui A. II. Pepkhtruev. Prost. va încheia aceste prelegeri pe sdpkhotiorsp.ѣ. „Troy ns: :-.ii, i”, uѣ și despre critici.

După Dobrohotov, timp de doi ani, licențiatul L. E. Nechaev a predat literatură, care a citit prelegerile lui Dobrohotov. După el, Catedra de literatură a fost ocupată de A. II. Smelovski. În prelegerile eró găsim un element nou, care într-o mică măsură și în același timp a fost comercializat ocazional în prelegerile lui Dobrohotov, și anume, un

element religios, ecleziastic. Această trăsătură a fost cauzată, fără îndoială, de atitudinea strictă a mitropolitului Filaret față de caracterul filozofic al prelegerilor lui Dobrohotov, despre care Filaret a observat acest lucru într-unul din rapoartele sale de audit. Se știe că la aproape fiecare proces public Filaret s-a răzvrătit împotriva anumitor puncte din teoria literaturii și mai ales a urmărit articolul despre homosexualitate. Smelovskyi au luat drumul calm al ecleziasticismului, care fără îndoială a dus la extreme și a dat puțină cerșetorie minții filozofatoare a ascultătorilor. Rezumatul său a inclus, de exemplu. următoarele întrebări: ..concepţia cântărilor bisericeşti. Semnificația imnului și odei în slujbele bisericii noastre. Personajul Sf. cântece bisericești.O mostră de cântece bisericești. Canon iren. Ioan Damaschinul la Sf. Paști. Luarea în considerare a acestui canon.În același mod, el a oferit studenților propuneri pentru eseuri semestriale, de exemplu. parsing the canon for the '50: parsing the canon for Christmas of St. Cosma din Maiumsky: analiza odei lui Lomonosov: reflecție de seară asupra măreției lui Dumnezeu: despre faptul că este nepermis pentru poeții creștini, în special pentru cei mai noi, să folosească în scrierile lor ficțiuni de fabule păgâne etc. Dar iată o altă temă curioasă pentru eseul semestrial: ..analiza discursului rostit Împăratului Suveran de către Mitropolitul Filaret în Catedrala Adormirea Maicii Domnului din Moscova la întoarcerea Statului- *

dând dintr-o călătorie în 1837, 27 octombrie „*). După 4 ani de serviciu, Smelovsky a fost ridicat la rangul de profesor extraordinar.

Istoria civilă.

Până în 1844, predarea istoriei civile generale împreună cu limba rusă a fost încredințată unui singur profesor, dar din acest an a fost numit un profesor special care să citească istoria Rusiei. Mentori ai istoriei civile până în 1842 i-au fost profesori timp de patru, doi și chiar un an, iar o trecere în revistă a predării acestei discipline se găsește în rapoartele de audit ale mitropolitului Filaret de câțiva ani, plasate mai departe. Încă din primul an, manualul lui Shrekk a fost numit ca ghid pentru studiul istoriei lumii, iar în 1824 istoria lui Kaidanov a fost introdusă în ghid. Din 1842 până în 1874, timp de 32 de ani, a predat istoria generală de profesorul P. S. Kazansky, care a alcătuit un curs complet de prelegeri. După 8 ani de predare, a raportat consiliului de conducere al Academiei despre cursul studiilor sale la clasă: „În cursul de studii 1848-1850, studenții au fost predați de mine, dar conform notelor întocmite de mine, toată știința de la începutul societăților civile până la Congresul de la Viena. Evenimentele de la Pacea Westfalia până la Revoluția Franceză din secolul trecut, din lipsă de timp, sunt prezentate într-o recenzie abreviată. ..., în evenimentele din Europa de după Congresul de la Viena, s-a acordat atenție descoperirii ideilor democratice în Europa de Vest, pentru a se clarifica de ce ideile democratice au fost dezvăluite cu atâta forță în Europa de Vest în 1848. A repeta elevii predat

academic, eu. 1S-.8. .V 52.

În timpul lecțiilor, am compilat note speciale într-o formă prescurtată, completate de fiecare curs. Ei îmbrățișează aproape toată istoria antică, cea mai mare parte a istoriei de mijloc și unele ramuri ale istoriei moderne. Pentru a nu împovăra studenții cu copierea lecțiilor, a trebuit adesea să mă mulțumesc doar să repet oral prelegerile pe care le ținusem. Ca pentru propria mea ușurare. pentru a nu dubla cursurile, și mai ales pentru a facilita elevii, cărora le este prea greu, chiar imposibil, să copieze lecțiile de istorie în întregime, între timp, din lipsa unui ghid complet de repetare a lecțiilor, ei pierde o mulțime de informații utile, îndrăznesc să cer academiei, consiliul de administrație să mijlocească autoritățile superioare a numit un nou manual pentru clasa de istorie civilă generală; căci manualul lui Kaidanov, care a fost numit mai devreme, este departe de a îndeplini succesele moderne și cerințele istorice”*). Nu se știe dacă consiliul de conducere a solicitat schimbarea manualului, abia în anul următor, 1851, administrația spirituală și educațională i-a încredințat profesorului de istorie civilă datoria de a se opri în principal asupra evenimentelor mai importante și mai apropiate de noi în timp. , sau din cauza unor circumstanțe remarcabile **). În același an, a început să apară un ghid pentru istoria generală a lui Lorenz, care a fost cunoscut la Academie sub formă de prelegeri litografiate încă din 1840. Și curând după aceea, a apărut Weber. Sam P. S. Kazansky a publicat în 1863 un document educațional

*) Cazurile din 1850. V 50.

**) Extras din raportul Ober-procurorului St. Sinod 1851, p. 68.

o carte de istorie generală pentru utilizare în seminarii, dar această publicație a fost limitată la o primă parte (înainte de Constantin cel Mare).

Științe matematice.

Din 1814 până în 1828, pentru predarea științelor matematice, am numit un singur mentor: iar din 1828 i s-a dat un adjunct, sau licență, profesorului de matematică. Nu toți elevii au studiat matematica; la curs, unii dintre ei au ascultat în voie prelegeri de istorie civilă, alții au ales o oră de matematică. Acesta a fost cazul până în 1844, când atât matematica, cât și istoria au fost făcute obligatorii pentru toți elevii. Erau 18 elevi la cursul nervos de matematică, iar V. II le-a predat matematica. Kutnevch, iar al doilea - A.E. Pokrovsky. Din primul an, geometria lui Guriev a fost numită manual de predare pentru geometrie: în 1819 a fost introdusă ca manual. propriul calcul diferenţial. La algebră, ghidul din anul III a fost cartea ('erbzhpp-skago. Indiferent de aceste ghiduri, mentorii și-au întocmit notițele

și au oferit informații științifice mai complete și detaliate. După ordinea commpecipului spiritului școlii în 183-1, tutorii de matematică au fost instruiți să urmeze cursul.conținând o completare la fundamentele algebrei, fundamentele trigonometriei și o aplicare a algebrei la geometrie, precum și bazele calculului diferențial și integral.

Clasa de matematică deschisă 2-1 octombrie 181-1 - profesor'!. Kutnevnchem. care a fost citit elevilor!. Cursul 1 geometrie, apoi algebră și geometrie superioară. dar fizica nu s-a predat. După A. E. Pokrovsky, care în timpul unui curs și-a câștigat faima ca un excelent matematician și care, dar

captivitate într-un loc preoțesc din Moscova, nu și-a părăsit știința preferată, a predat matematică timp de 45 de ani profesorul P. €. Delitsyn. În timpul unui serviciu îndelungat pentru știință, a alcătuit cursuri complete de algebră și trigonometrie, a scris despre definirea analitică a liniilor curbe și a suprafețelor, manuale de mecanică, geografie matematică și Paște (Toate aceste lucrări rămân în manuscris). În predare, Delitsyn s-a distins prin claritatea prezentării, ordinea strictă, succesiunea logică și conexiunea. Mai mult, una dintre virtuțile învățăturii sale. este capacitatea de a simplifica rezolvarea unor probleme complexe și dificile de matematică, arta de a face mai ușor pentru ascultători să stăpânească întreaga operație în cursul rezolvării cutare sau cutare întrebare. - arta de a le conduce atenția, fără a o distra în vreun fel, spre rezultatul unor calcule, adesea îndelungate *).

I 3 S K II:

evreiesc.

Clasa de limba ebraică a fost deschisă la 23 octombrie 1814 A. II. Greu. Astfel, predarea sa a început în cursul filozofic, și a continuat în cea teologică pentru aceiași studenți, pregătind din aceștia mulți cunoscători ai limbii. În 1818, un adjunct a fost dat lui Tyazhelov!., Ieromonah Amfilohiy. care predau în,.wissh(.V0 Jewish classѢ", compus din studenți seniori și juniori, astfel de studenți care erau puțin familiarizați cu limba.

*) Detalii despre studiile matematice ale lui I. S. Delitsyn sunt în articolul succesorului său. D. t. Golubinsky (ct. precedent. Lucrarea Sfântului Părinte, 1863, cărți. 5 p 6i.

clasa a constat în „citirea gramaticii cu explicație și traducere din cartea Geneza din ebraică în limba maternă, cu analiză gramaticală și parțial filologică. Învățarea nu s-a grăbit: pe tot parcursul anului 1819, cinci capitole din carte. din Geneza au fost traduse în clasa

evreiască actuală. Dar au fost mulți elevi: din junior 28 și din senior 22 persoane. Restul studenților seniori, care deja în clasa inferioară erau bine pregătiți în cunoașterea limbii, au studiat în clasa superioară evreiască cu Tyazhelov. Învățătura s-a desfășurat în următoarea ordine: „în primul rând, atât primar, cât și secundar, a fost determinată semnificația zicerilor din cărțile Vechiului Testament, unde, dacă a fost posibil, s-a relevat legătura dintre conceptele de vorbire primară și secundară: apoi cuvintele au fost luate în considerare în combinarea lor și făcându-ți fost instruit cu privire la regulile etimologiei și alcătuirii cuvintelor; apoi s-au observat idioții sau expresii specifice limbii ebraice, iar ele, dacă era posibil, erau explicabile din proprietatea semnelor discursurilor lor constitutive. Expresiile metaforice, greu de înțeles într-o transcriere literală a textului original, erau înțelese prin expresii identice sau asemănătoare, dar mai clare, întâlnite în alte locuri din St. scriitori. Texte întunecate și de neînțeles, datorită compoziției neobișnuite a discursului, sau obscurității adevăratei semnificații a zicătorilor, au fost comparate cu traduceri antice: interpreți LXX și parafraști ai caldeenului, samariteanului, sprianului și arabului. La citire, au fost explicate motivele diferenței dintre traducerea textului grecesc și ebraic. În cele din urmă, atenția elevilor a fost atrasă asupra frumuseților limbajului sacru și, din când în când, s-au făcut remarci despre metafore,

 băile St. scriitori din riturile de cult, din întâmplările istorice ale poporului evreu, din obiceiul și modul de viață și din situația locală a țării. Pentru a familiariza mai bine studenții cu modul de exprimare orientală, au fost atribuite traduceri din rusă în ebraică."*) După Tyazhelov, limba evreiască a fost predată numai pentru studenții de la cel mai înalt departament și, după cum se poate vedea din rezumatul 1826, cu succes moderat, deoarece studenții puteau traduce din rusă în ebraică.Gramatica lui Pavsky a servit drept ghid în studiul limbii, pe care mentorii l-au completat cu informații din gramaticile lui Freytag, Gesenius și Ewald: la traducere, ei a folosit lexiconele lui Stockius și Gesenius.

greacă

Până în 1823, când a fost publicată hristomatia întocmită din lucrările părinților pentru traduceri din greacă în departamentul superior, enciclopedia greacă a preotului atenian Ioan Patusa a fost folosită pentru traduceri în departamentele superioare și inferioare. Prin urmare, în cel mai înalt departament l-au tradus pe Homer. Herodot, Tu-kidid și alți scriitori laici. Dar pentru a da o ocupație corespunzătoare scopului clasei teologice în traduceri din greacă, majoritatea scrisorilor lui Vasily V. Hrisostom au fost preluate din prima parte a enciclopediei pentru traducere. Isidore Pelusiot, sau tradus din Noul Testament și din ediții separate ale lucrărilor părinților. În catedra inferioară, la unele cursuri, s-au oferit anterior reguli gramaticale, apoi au urmat lecturi pe dialecte: în studiile superioare.

*) Rezumatul lui Tyazhelova în cazul. 1820 nr 83.

cenți au fost introduși în trăsăturile imaginii de exprimare în cărțile Noului Testament și în creațiile părinților. Dar studiul limbii nu s-a încheiat la clasă: studenților ambelor cursuri pentru teme au primit traduceri ale cărților întregi din lucrările părinților: așa au tradus catehismul lui Chiril al Ierusalimului, unele dintre lucrările lui Grigore. teologul și Grigorie de Nyssa și conversațiile lui Ioan Gură de Aur. Traducerile au fost verificate și corectate de mentor.De la începutul anului 1845 au fost deschise lecturi din istoria literaturii grecești în catedra inferioară, care au continuat în cursurile următoare.

germană și franceză.

La începutul cursului, studenții alegeau de obicei pentru ei înșiși studiul uneia dintre aceste limbi și, astfel, erau împărțiți în două clase. Au fost mereu mai mulți studenți în clasa de germană, iar acest lucru se explică prin dorința lor, în studiul filosofiei și al teologiei, de a putea folosi stocul bogat de erudiții germane în toate ramurile ambelor cunoștințe. La studierea limbii germane la cursurile anterioare, îndrumarea a fost gramatica lui Golterhof și lexicul lui Adelung, iar pentru franceză, gramatica lui Perelogov cu adaosuri din Lefranc. Ge și Bali și lexp-con Tatpshcheva În clasă, regulile gramaticale erau predate pentru cei care cunoșteau puțin limbă și, în cea mai mare parte, erau angajați în traduceri. În cea mai mare parte, Fenelon, Bossuet, Bourdalou au fost traduse din franceză. Flechier și Pascal; din germană - cărți de diferite feluri: istorice, teologice, filozofice și belles-lettres. Așadar, Golubinsky, care a predat germană multă vreme, a tradus împreună cu studenții viața lui Socrate a lui Mendelssohn, din istoria filosofiei lui Tennemann și Bouley, cea a lui Schubert.

teoria sufletului, raționamentul lui Kpzevetter, Jacobi. Clodius, din scrierile lui Arndt și Seiler, din magazinul creștin, a publicat. Pfeniiger. Mesiadul lui Klopstock etc. Pe lângă traduceri, a citit în clasă istoria literaturii germane. Studiul noilor limbi, conform scopului pentru care a fost destinat, a fost întotdeauna strict livresc: ei nu au studiat limba vorbită.

Engleză.

Clasa de engleză a fost deschisă în 18'23. Studiul acestei limbi nu era obligatoriu pentru toți studenții: erau prevăzute două ore pentru predarea ei în după-amiaza de joi. Regulile gramaticale au fost studiate după gramatica lui M. Pareny (Sankt Petersburg, 1820), pentru traduceri s-a folosit cristomatia lui Spitzer. În plus, au tradus din Biblia engleză, învățăturile lui Sherlock, cartea: The wliole Liity oía Mater, an essay .Iekanda: beneficiile și necesitatea revelației creștine și altele. În 1837, clasa de limba engleză a fost închisă prin

ordin” a lui M. Filaret, care a scris consiliului universitar: ..ora de limba engleză nu este permisă în cartă. și o va deschide în favoarea celor care doresc, astfel încât unul dintre mentorii disponibili să predea cu o remunerație moderată la muncă. Ar fi în contradicție cu statutul și cu poziția anterioară a acestei clase să se transfere la acest subiect, care nu este prevăzut în carte, un mentor care ocupă un loc obișnuit și să-i acorde salariul integral stabilit în state. Prin urmare, clasa limbii engleze este închisă până la discreție, lăsându-i pe cei care doresc să studieze această limbă în mod privat din cărți: căci aceasta nu este mare înțelepciune^. Din septembrie 1863 a început să se predea engleza: predarea

încredinţat nu unui mentor special, ci unuia dintre cluburi. citind alt subiect.

Am trecut în revistă cursul de predare a științelor din Academie, care a urmat noul plan de educație. Vedem din recenzie. ce diferență semnificativă se deschide între educația veche și cea nouă, ce elemente noi intră în viața Academiei transformate. Vechea Academie din Moscova a recunoscut avantajul noii Academii. trimițând 20 de studenți cei mai buni la ea pentru educație. care au terminat deja un curs universitar complet și au studiat 10 și 15 ani: unii dintre ei au fost informatori și profesori în vechea Academie. Ce a fost nou, special în noua Academie? Să începem cu educația teologică. În vechile Academii, această educaţie era de natură pur şcolară şi. în ciuda declinului aparent al scolasticii în ultimul sfert al secolului al XVIII-lea, practicile sale au rămas încă în cursul educației teologice. Însuși mitropolitul Platon, un reformator al metodei de predare a științelor teologice, era conștient de puterea opresiunii scolastice asupra naturii educației teologice, iar în 1802 scria: „Diferitele sisteme de teologie, acum predate în școli, miros a școlari. ” Trebuie să recunoaștem că metoda școlară de predare, deși a avut cota sa de utilitate prin faptul că a contribuit la o definire strictă a conceptelor despre materie și a predat la construcția logică a expresiilor de gândire, dar odată cu ea a suferit și deficiențe semnificative. . Includerea științei în cadrul restrâns al unei colecții gata făcute de întrebări acceptate în toate sistemele nu ar putea oferi o dezvoltare liberă a gândirii: teologul nu a gândit subiectul în mod independent; pentru orice, chiar rafinat, în-

test, i s-a dat un răspuns într-o carte, dincolo de care nu și-a extins părerile, considerând că este suficient să se mulțumească cu ceea ce i s-a dat ^ În acest răspuns, locul Sf. Scripturi și, mai mult, cu reținerea metodelor scolastice: distingvendum est inter et inter, nego niaiorein etc. Semnificația locului Sf. Scripturile au fost foarte rar confirmate de dovezi patristice; în cazuri importante, problema se limita la paralelism și considerații filologice.Consecința unei învățături atât de uscate și lipsite de viață a științei a fost că gândirea teologului era strâns legată de lanțurile formei și nu putea fi revărsată în mod liber sub formă de nici unul. reflecție vie sau

raționament independent strict științific. Disputele teologice ne arată cu ce s-a ocupat gândirea teologului și în ce formă s-a exprimat.' Ne întâlnim altfel în ordinea unei noi formații. Manualele vechi, împreună cu scolastica, au căzut complet: pe ruinele ei. ca martor al gloriei sale trecute, a rămas doar limba latină; dar și acela, eliberat de legături. impuse lui de scolastică.Începe dezvoltarea istorico-critică a izvoarelor științei, se predau regulile de cercetare și explicare riguroasă a textului sacru (hermeneutica), se recunoaște ca necesară dezvăluirea istoriei dogmelor, regulile de Sinoadele și învățăturile Părinților Bisericii primesc o semnificație extinsă în dogmatică; pentru studiul regulilor și regulamentelor bisericești. pentru studiul Părinților s-au înființat catedre speciale: s-a acordat o atenție profundă studiului Sf. Scripturi: filologia a făcut mari progrese în descoperirea sensului ei; sensul textului a fost extras din analiza acestuia conform originalului, pentru care s-a întărit studiul limbii ebraice și s-a acordat un loc important grecei.

Într-un manual pentru dezvoltarea istorică a biblic și bisericesc-Răsărit. Moscova spirit. acad.   b

geografie sacră, arheologie biblică și ecleziastică, pe care vechea Academie nu le cunoștea. Cu asemenea mijloace de dezvoltare a spiritului criticii teologice, știința a apărut într-o cu totul altă formă: accesul era deschis către o viziune mai largă și mai independentă asupra subiectului și la exprimarea acestei concepții sub forma libertății de exprimare. Memorarea la școală a frazelor uzate a făcut loc unei discuții libere și conștiente despre subiect.

Educația filozofică servește ca mijloc pregătitor pentru dezvoltarea întrebărilor teologice: la fel a fost și în vechea Academie. Dar acolo filosofia părea să existe ca o știință separată, de sine stătătoare, care nu avea nimic de-a face cu educația teologică ulterioară. La sfârşitul secolului trecut, filosofia leibpitze-wolfiană a început încetul cu încetul să alunge vechea filosofie scolastică din şcoli, dar paşii ei erau încă nehotărâţi. Critica kantiană robustă a introdus noua Academie în noi metode de cunoaștere și a oferit o armă puternică pentru combaterea vederilor extreme asupra obiectelor gândirii. Sistemele ulterioare ale filozofilor germani au dat o muncă serioasă de gândire: Academia a profitat de noi metode de logică și. respingând extremele în predarea noii filozofii, ea a condus știința pe calea de mijloc dintre empirismul brut și idealismul rafinat. Aici, în cursul educației filozofice, vedem aceleași metode care sunt indicate în cursul științelor teologice: aceasta este calea istorică, care i-a introdus pe iubitorii de înțelepciune în cursul dezvoltării gândirii umane, cu începuturile sale bune. , cu abaterile și greșelile sale. Istoria filozofiei — un subiect atât de important în studiul înțelepciunii — era necunoscută vechii Academii.

Pentru a scoate filosofia din închisoarea ei

poziție și a pus-o în corelație cu scopul de a educa tineretul spiritual, iubitori de înțelepciune, în paralel cu disciplinele abstracte ale filosofiei, predate la Academia noii științe a înțelepciunii divine superioare — au citit și explicat Biblia. Un element al acestei înțelepciuni, pe cât posibil, a fost inclus în însăși alcătuirea lecturilor filosofice, astfel încât scopul direct al cunoașterii filozofice și teologice să nu fie trecut cu vederea. Indiferent de studiul Scripturii într-o clasă separată, cei mai buni dintre tutorii de filozofie de aici au prefațat lectura fiecărei prelegeri filosofice cu lecturi din Scriptură. Din experiențele discuțiilor studenților cu privire la conținutul filozofic, este clar cât de largă a fost educația filosofică și cât de sus se află aceste experimente deasupra disputelor filozofice notorii. În general, trebuie să admitem că, la fel ca în școlile vechi, filosofia a constrâns gândirea mai mult prin respectarea strictă a formei, prin însăși metoda studiului ei a dat puține mijloace pentru dezvoltarea liberă a gândirii: așa, dimpotrivă, predarea academică și-a stabilit principala sarcină de a dezvolta la elevi capacitatea de raționament independent. Cu

S-a dat un mijloc nou educației minții în principiile logicii stricte — în studiul matematicii, care nu era deloc în școlile anterioare, sau dacă era în unele. uneori la scară prea mică și, mai mult, nu ca știință indispensabilă. Predării Phpzpkp-ului i s-au dat, de asemenea, dimensiuni vaste și mijloace considerabile prin amenajarea sălilor de clasă fizice, ale căror conținuturi erau cunoscute anterior doar din desene.

Științe istorice, despre introducerea] cărora Platon ținea atât de mult în școli și în studiul cărora el, totuși, nu a văzut succesul cuvenit, în noul Aka-5 *

Demiya a început să fie predată la scară largă, iar la un sfert de secol de la descoperirea sa, s-a putut observa că educația de la Academia din Moscova, în comparație cu alte Academii, a primit o direcție specială, cu un caracter preponderent istoric. Aceasta a fost în epoca dezvoltării materialelor istorice, când au început să pună în valoare fiecare monument care supraviețuise din antichitate, când istoria internă a primit o mulțime de date noi. În acest moment, munca științifică și istorică a Academiei din Moscova a atras atenția oamenilor de știință asupra ei, care adesea s-au referit la ea pentru beneficii în interesul științei.

În sfârșit, vedem o altă știre importantă în Noua Academie: introducerea predării literaturii generale într-o formă nouă, cu estetica și istoria literaturii și introducerea științei elocvenței bisericești. Această ramură a științei era complet necunoscută elevilor vechii Academii. Clasa așa-numitei „elocvență superioară” nu avea nimic în comun cu științele verbale. În loc să compună discursuri și poezii după această formă, studenții Academiei au găsit în noua știință a literaturii un instrument puternic pentru formarea nu numai a unui cuvânt elegant, ci și a unui gând matur. Fosta frivolitate pompoasă a

făcut loc unei expresii naturale și deci puternice a gândirii în cuvinte, în conformitate cu cerințele gustului estetic. A fost un rod prețios al noii educații că limba rusă, care în vechile școli fusese neglijată de cărturarii formați în latină, a ieșit acum înainte cu toată puterea, în plină strălucire și, după ce a prezentat un drept legitim la primat, încetul cu încetul a câștigat o victorie asupra latinei.

III.

Lucrări științifice ale mentorilor. Seminarul de Revizie. Comitete de cenzură și redacție. Misiuni academice speciale. Lista lucrărilor publicate: predici, discursuri, articole originale și traduse.

Mai presus de ocupațiile clasice, șefii și mentorii Academiei au lucrat mult, ca membri ai unei corporații științifice; au fost parțial chemați la astfel de munci de voința superiorilor lor, parțial și-au luat asupra lor de bunăvoie, dorind să-și dedice timpul liber de la prelegeri în folosul științei.

Din 1818 până în 1842, i.e. Până la momentul deschiderii Academiei Teologice Kazan, districtul educațional Kazan era supus jurisdicției Academiei din Moscova, iar revizuirea Seminarului celor două districte era în sarcina membrilor conferinței Academiei Moscovei. Pentru vizualizarea Seminarului era fixat timpul vacanțelor de vară, dar uneori, din circumstanțe deosebite, timpul de antrenament. În prim plan, la trecerea în revistă a Seminarului, s-a aflat partea educațională, urmată apoi de observații ale părților morale și economice. Extragem din afacerile guvernului academic informații despre ce, când și de către cine dintre șefii și mentorii Academiei din Moscova au fost observate seminariile.

AUDITORI AI SEMINARELOR DISTRICTULUI MOSCOVA:

Moscova;

Rectorul arhimandrit Filaret în 1816.

Rectorul arhimandrit Kirill în 1820.

Profesorul protopresbiter Vasily Kutnsvich în 1822.

Rectorul arhimandrit Alexis în 1851.

Rectorul arhimandritul Evgeniy în 1857

Pe deasupra, Seminarul din Moscova a fost revizuit în 1815 de rectorul Academiei Teologice din Sankt Petersburg, arhimandritul Filaret, iar de către acesta, în 1818; în 1832, protopresbiterul Catedralei Adormirea

Maicii Domnului din Moscova Yakov Dmitr. Nikolsky; în 1840 vicar al mitropoliei Moscovei, episcop de Dmitrovsky Vitali.

Vithanian:

rectorul arhimandrit Filaret la 181 <>.

Rectorul arhimandrit Kirill în 1820.

Rectorul arhimandrit Polikarp în 1828.

Profesorul protopop Theodore Golubinsky în 1834

Rectorul arhimandritului Filaret în 1830.

Profesor], protopopul Teodor Golubinsky în 1840

Rectorul arhimandrit Eusevyi în 1840.

Profesorul protopop Piotr Delitsyn în 1851. Inspectorul arhimandritului Sergius în 1857.

Rectorul protopop Alexandru Gorski în 803.

În plus, în 1815 arhimandritul Filaret era rectorul Academiei din Sankt Petersburg aflată în revistă, iar în 1818 ea era la fel.

Vologda:

Profesorul protopresbiter Vasily Kutnsvich în 1820.

Inspectorul ieromonah Filaret în 1834.

Profesor preot Pyotr Delitsyn în 1838.

Profesorul protopop Petr Delitsyn în 1848.

Inspectorul arhimandrit Sergiy în 1854.

Rectorul arhimandrit Sergiy în 1859.

Inspectorul arhimandritul Mihail în 1803 și 1805.

Pe deasupra, în 1810, a fost rectorul Seminarului Vitanian, Arhimandritul Partheii.

Yaroslavskaya:

Profesorul protopresbiter Vasily Kutnevici în 1820.

Licențiat ieromonah Atanasie în 1828.

Inspectorul ieromonah Filaret în 1834.

Profesor preot Pyotr Delitsyn în 1838.

Inspectorul ieromonah Agathangel în 1842.

Rectorul arhimandritul i „Aleksii în 1850.

Inspectorul arhimandrit Sergius în 1850.

Rectorul arhimandrit Savva în 1801.

În plus, în 1815 a fost rectorul Academiei din Sankt Petersburg, arhimandritul Filaret, iar în 1810, rectorul seminarului din Vithanian, arhimandritul Partheniy.

Kostroma:

Profesorul protopresbiter Vasily Kutnevici în 1820.

Licențiat ieromonah Atanasie în 1828.

Inspectorul ieromonah Filaret în 1834.

Profesor preot Pyotr Delitsyn în 1838. Inspectorul ieromonah Agathangel în 1842.

Rectorul arhimandrit Alexis în 1849.

Inspectorul arhimandrit Sergiy în 1856.

Inspectorul arhimandritul Mihail în 1862.

În plus, a fost cercetată în 1815 de rectorul Academiei din Sankt Petersburg, arhimandritul Filaret; în 1816, rectorul Seminarului Vitanian, arhimandritul Partheniy.

Vladimirskaya:

Rectorul arhimandrit Filaret în 1816.

Profesorul protopresbiter Vasily Kutnevpch în 1820

Inspectorul ieromonah Platon în 1821.

Inspectorul arhimandritul Yevlampy în 1827.

Inspectorul arhimandrit Platon în 1832. Rectorul arhimandrit Filaret în 1839.

Inspectorul arhimandrit Eugene în 1844.

Inspectorul arhimandrit Sergiy în 1850. Inspectorul arhimandrit Porfiry în 1858.

Rectorul arhimandrit Savva în 1862.

Mai mult, în 1815, a fost rectorul Academiei din Sankt Petersburg, arhimandritul Filaret.

Kaluga:

Profesorul protopop Theodore Golubinsky în 1832.

Licențiat ieromonah Platon în 1838.

Rectorul arhimandrit Eusebiu în 1843.

Rectorul arhimandritul Evghenii în 1855.

Inspectorul arhimandritul Mihail în 1861 În plus, a fost rectorul seminarului din Moscova, arhimandritul Evgeniy în 1816.

Tula:

Profesorul Theodore Golubinsky în 1828.

Inspectorul arhimandritul Yevlampy (cu o ocazie specială) în 1829.

Profesorul protopop Theodore Golubinsky în 1832

Licențiat ieromonah Platon în 1838.

Profesor și preot Pyotr Delytsyn în 1840

rectorul arhimandrit Eusevyi în 1843.

Profesor extraordinar preot Dimitri Levitskyi în 1856.

Inspector al Arhimandritului Porfiria în 1860.

Pe lângă aceasta, în 1816 a fost rectorul Seminarului din Moscova, arhimandritul Eugen; în 1820, rectorul Seminarului Vitanian, arhimandritul Nikanor, în 1848, inspectorul Academiei din Sankt Petersburg, arhimandritul Macarius, în 1849, rectorul aceleiași Academi, episcopul Eusebiu, iar în 1864, rectorul Academiei din Viena. Minaria de seminar de arhimandritul Nikodim.

Ryazan:

Inspectorul ieromonah Platon în 1821.

Profesorul Theodore Golubinsky în 1828.

Preotul profesor Pyotr Delitsyn în 1834. Preotul profesor Pyotr Delitsyn în 1840. Rectorul arhimandrit Yevsevi în 1843.

Rectorul arhimandrit Alexis în 1847.

Totuși, în 1853.

Profesorul protopop Petr Delitsyn în 1857.

Profesor extraordinar preot Philaret Sergievsky în 1863.

Mai presus de aceasta, ea a fost observată în 1816 de rectorul seminarului din Moscova, arhimandritul Eugene, și în

În 1820, rectorul Seminarului Vitanian, arhimandritul Nicanor.

SEDMINAR III AL RACIONULUI KAZAN:

Kazanskaya:

Profesor extraordinar Platon Dobrohotov în 1822.

Inspectorul arhimandritul Yevlampy în 1827.

Inspectorul arhimandrit Platon în 1832.

Ieromonah licențiat Fplotheus în 1838.

Astrahan:

Profesor extraordinar Platon Dobrohotov în 1822.

Nijni Novgorod;

Inspectorul ieromonah Platon în 1821.

Inspectorul arhimandritul Yevlampy în 1827.

Inspectorul arhimandrit Platon în 1832.

Ieromonah licențiat Fplotheus în 1838.

Inspectorul arhimandrit Eusebiu în 1840.

Vyatka:

Inspectorul arhimandritul Yevlampy în 1827.

Ieromonah licențiat Eugene în 1842.

Pe deasupra, în 1822 a fost rectorul seminarului din Nijni Novgorod arhimandritul Gavril și în 1830 rectorul seminarului din Vladimir Arhimandritul Neofit.

Tambov:

Inspectorul ieromonah Platon în 1821.

Ieromonah licenţiat Fplotheus în 183G>.

Rectorul arhimandrit Filaret în 1841.

Penza:

Inspectorul ieromonah Platon în 1821.

Licențiat ieromonah Filotheus în 1836.

Rectorul arhimandrit Filaret în 1841.

Permanent:

Inspectorul arhimandritul Yevlampy în 1827.

Ieromonah licențiat Eugene în 1842.

Pe deasupra, în 1829 a fost fost licențiat al Academiei Teologice din Moscova, preotul Moise Molchanov, iar în 1836 rectorul Seminarului Vladimir, arhimandritul Neofit.

Orenburg:

Ieromonahul licențiat Agaoaigel în 1840.

Saratov:

Inspectorul arhimandrit Eusebiu în 1840.

Simbirskaya:

Rectorul arhimandrit Filaret în 1841.

Datorită depărtării seminarelor raionale Kazan de la Academia Teologică din Moscova, revizuirea lor în câțiva ani a fost încredințată de către cele mai înalte autorități episcopului diecezan local. Pe lângă revizuirea Seminarului, auditorii au inspectat și școlile teologice.

Pentru a face o idee despre natura revizuirii Seminarului, vă prezentăm un extras din recenzia a două seminarii de către protopopul Teodor Alexandrovici Golubinsky, încredințată acestuia în 1828 și 1832.

Subiectele pentru eseurile examinamice au fost date de la el astfel în cea mai înaltă diviziune: „când o persoană se întoarce la Dumnezeu, ce

produce harul lui Dumnezeu și care este voința firească a unei persoane?” „Num noverane et

quid noverant veteres prophetae et patriarcliae de vita futura? · · — în medie: „știe mintea naturală despre daunele generale aduse rasei umane și este necesară cunoașterea acestui lucru în filosofie?” „Faptul că oamenii se nasc cu abilități și înclinații diferite, nu este contrar înțelepciunii și dreptății lui Dumnezeu?” hostis prosperitatis civilis;” „Napoleon pe stânca Sf. Elena:” „principiis obsta”, „sero medicina” paratur, cum mala per longas invaluere moras and friend."

Iată o recenzie. A. Golubinsky despre rectorul Seminarului Kaluga, cunoscut mai târziu sub numele de Arhiepiscopul Tobolskului, Vladimir: „orice afacere care i-a fost încredințată trece din inimă, ca înaintea lui Dumnezeu; printr-un exemplu de viață și printr-un cuvânt, el trezește în ucenicii săi dragoste pentru creștinism; în predare, el este excelent minuțios, experimentat și vorbește minții și inimii: în protejarea bunelor moravuri ale elevilor, el se remarcă prin grijă deosebită și prudență "*).

Oferim observații θ. A. Golubinsky despre unele deficiențe și nevoi generale atât în seminariile și școlile Tula, cât și în Ryazan: **)

„Mulți din Seminarii greșesc cu regulile pe care le predau în școală: în 1, în toate catedrele ambelor Seminarii, unii elevi greșesc împotriva ortografiei ruse; în a 2-a ns le pasă de caligrafie: în a 3-a

*) Biograf. Vladimir în rătăcitor 1861 .V 11. - Despre revizuirea Kaluga θ. A. Golubinsky-Wanderer 1863. V. 1. p. 20. Cazuri de acad., drepturi. 1832 nr. 104.

**) Del. acad. drepturi. 1828 .Y 126.

unii din compozițiile latine greșesc cu regulile gramaticale și sintaxei.În special în compozițiile latine ale studenților din Tula și Ryazan se remarcă acea eroare ortografică că, obișnuiți să nu deosebească litera g de h în pronunție, ei scriu adesea una în schimb a celuilalt. Pentru a evita aceste neajunsuri, este necesar ca în toate catedrele Seminarului să se acorde o atenție strictă greșelilor de ortografie din scrierile rusești și greșelilor gramaticale din latină, pentru ca prin urmărirea neîntreruptă a acestor erori să poată fi eliminate cu totul; De asemenea, nu este neprofitabil să le amintim studenților mai des despre faptul că ar trebui să încerce caligrafie.

„Mulți dintre studenți, în mișcările lor exterioare și în adresa lor, manifestă ignoranță cu privire la regulile decenței și politeței. Ar fi bine ca, chiar și în școli, profesorii să le învețe aceste reguli; Mai

mult, pot avea un rezumat abreviat al acestora, plasat în gramatica lui Bantysh-Kamensky.

„În traducerile din rusă în latină și greacă, apar adesea erori din cauza faptului că unele dintre regulile necesare nu sunt plasate în gramatica latină și greacă folosită în școli. Deci de exemplu în gramatica latină nu se arată cum declin ipse și iste, cum să te traduci pe tine și pe al tău atunci când vorbești despre persoana I și a II-a; cum sunt compuse soleo și videor; când există o întrebare indirectă care transformă modul indicativ în conjunctiv (mai ales împotriva acestei reguli, mulți oameni greșesc, chiar și în cea mai înaltă secție a Seminarului); gestionarea multor adjective nu este, de asemenea, prezentată, de exemplu. adică prietenie sau ură, faimă sau obscuritate etc., precum și multe verbe, de exemplu. benedico, rageo?

studeo, vaco, irascor, gratiilor, domiiior, lucru, -convenit, placet si multe altele. În gramatica greacă, nu există reguli privind stresul, paradigmele verbelor sunt scrise inconsecvent și dificil pentru elevi și așa mai departe. Sugestiile verbale ale elevilor nu pot înlocui aceste omisiuni, deoarece sunt uitate de elevii cu memorie slabă. Prin urmare, ar fi foarte util ca elevii să fie obligați să extragă din gramatici mai complete unele reguli necesare omise în gramaticile scurte, și să le dea elevilor pe hârtie.

„În catedra inferioară a Seminarului, explicarea regulilor sintaxei latine de înfrumusețare și prozodie și predarea studenților să traducă în latină din rusă fără dictare de cuvinte durează destul de mult, timpul necesar orelor care aparțin în esență această clasă și împiedică un mare succes în scris. Între timp, aceste reguli de mai sus pot fi predate și aplicate în departamentul superior al școlii districtuale, așa cum sa făcut în școala Zaraysk; și aparțin într-adevăr acestei clase. Așadar, pentru folosirea cât mai utilă a timpului și pentru mare succes la ora de retorică, ar fi bine ca profesorii de la cea mai înaltă catedre din școala raională să fie îndatoriți să predea foarte bine regulile de sintaxă a împodobirii și prozodiei. stabilite în gramatica lui Bantysh-Kamensky și să țină studenții ocupați ъ traduceri din rusă în latină fără dictare de cuvinte.

„La clasa de literatură este foarte util și ar fi necesar ca elevii să aibă o colecție de exemple bune pentru fiecare regulă de retorică și concisă în limba rusă. Acum, fără aceasta, le este dificil să învețe să compună corect și curat în rusă. Da, și chiar la reguli

cele torice au nevoie de unele completări, de exemplu. acest lucru este necesar în capitolul alcătuirea perioadelor complexe. Între timp, elevii se consideră obligați să nu comunice nimic studenților pe hârtie.

„Elevii seminarului de la Tula au o înțelegere insuficientă a istoriei Rusiei, folosind rezumatul prea scurt al acesteia de către Shrekk, așezat pe șapte pagini.

„Când predau filosofia morală a lui Baumeister, este necesar ca studenții, pe baza § 162 din Cartă, să înlocuiască unele judecăți care sunt eronate și incompatibile cu învățătura creștină cu altele care sunt corecte. Acestea sunt esența următoarelor: că pentru cei care urmează rațiunea nu are nevoie de o lege specială (§ 36 poz. VI); că cuvintele lui Ap. Pavel că înțelepciunea umană este revoltă, sunt scrupule dureroase ale conștiinței, ca o piatră ascuțită sub călcâi (nota § 47); că Iuda L-a trădat pe Hristos, iar Nero și-a ucis mama, urmând vocea conștiinței anterioare (nota § 50.51); că convingerile conștiinței îl fac pe om nefericit (§ 56): și de ce-l face nefericit trebuie să fugă (§ 63, IV); că nu este conform legii ca oamenii naturali bogați și nobili să se mulțumească cu hrana, locuința și îmbrăcămintea așa cum se mulțumesc oamenii săraci (§ 75 poz. XI, XII); că la dobândirea și păstrarea averii, suficiente nu numai pentru prezent, ci și pentru viitor, nu numai pentru nevoi, ci și pentru o întreținere decentă și profitabilă, suntem cu toții obligați de legea naturală (§ 81 pos. V, VI); şi nimeni nu este absolut obligat să facă pomană (§ 167 poz. III); că oricine este indiferent la judecăţile omeneşti despre el, sau respectuos sau slab, este ticălos şi

abia capabil să corecteze (§ 169, 170 poz. IX); că poveștile fictive, și mai ales acele lucrări care sunt prezentate la teatru (127 dolari poz. XII), și așa mai departe, contribuie mult la realizarea unei cunoașteri vii a virtuții. Și din moment ce aceste prevederi sunt strâns legate de principiile și de întreaga compoziție a filosofiei morale Wolffiene, atunci toate acestea nu aduce prea multe beneficii studenților care se pregătesc să asculte teologia creștină și, între timp, unele dintre prevederile acesteia pot fi lăsate în mințile imature și inimi „cu nume de îndoieli și obiecții împotriva adevărurilor teologice.

..Studenții catedrei superioare au mare nevoie de a avea propria Biblie, urmând exemplul modului în care au în posesia lor cărți clasice, care sunt puțin mai ieftine decât Biblia: atât pentru că în teologia lui Teofilact textele Sfintei Scripturi nu sunt citate în cuvinte exacte și, de asemenea, pentru că la alcătuirea predicilor atât în seminar, cât și la plecare, trebuie să recurgă la cuvântul lui Dumnezeu.

Rapoartele și revizuirile Seminarului au fost înaintate Consiliului de Administrație al Academiei, care, cu avizul său, le-a înaintat spre examinare Mitropolitului, iar apoi au fost trimise Sinodului, care a făcut ordin în conformitate cu avizul Auditor, care a primit aprobarea din partea Consiliului și a aprobat din partea mitropolitului. Viziunea Mitropolitului asupra rapoartelor de audit a fost foarte strictă și atentă: nu a tolerat încetineala în prezentarea lor, nu a permis parțialitatea sau relaxarea, acolo unde a observat-o și, în multe

cazuri, a cerut corectarea, acolo unde în opinia sa era necesară. Vă prezentăm mostre din ordinele sale privind rapoartele de audit.

În 1828 Seminariile Yaroslavl și Kostroma

auditat de Licențiatul Academiei, Ieromonahul Atanasie *). În raportul său despre starea Seminarului din Iaroslavl, el a făcut, printre altele, remarca că profesorul, care era și secretarul consiliului de seminar, a fost anterior bibliotecar. Konstantin Mploslavov a predat ebraică și germană în același timp în două clase diferite: că, în toate departamentele Seminarului la disciplinele principale, nu s-a găsit un număr mic de studenți cu puțin sau deloc succes; că în matematică, istorie civilă, greacă și franceză, există oameni cunoscători și sunt foarte puțini: că biblioteca, după ce Miloslavov a condus-o, a fost găsită într-o dezordine considerabilă. La finalul raportului, auditorul a prezentat o recenzie de aprobare a rectorului Seminarului, Arhimandritul Arkadi, și a profesorilor de filozofie și literatură: Maestrul Ierodiacon Anastasia Lavrov și Maestrul Preot Dmitri Popov. Consiliul Academiei a hotărât ca profesorul Miloslavov să fie demis din serviciu și, în același timp, să-și prezinte serviciul de 15 ani în atenția comisiei școlilor teologice și să ceară mitropolitului petiții pentru cei depusi pentru premiu. La prezentarea zilei de șapte, mitropolitul a scris o rezoluție: ..ce poate fi mai absurd decât acest ordin, potrivit căruia Mploslavov trebuia să predea în două clase diferite la aceleași ore? Rectorul secund al Seminarului, tutorele secției de învățământ, nu a corectat acest lucru în fața auditorului. Inspectorul se plânge că s-a găsit un număr considerabil de studenți cu succes redus sau deloc. iar el atribuie aceasta faptului că domnitorii nu au luat măsuri puternice pentru a incita pe leneși. Motivul pentru numărul mic de succes în matematică,

*) Aoanasiy Drozdov·!. apoi arhiepiscopul de Astrakhan, care s-a încheiat la 7 decembrie 1876.

rii, grecesc și francez, el crede, printre altele, slăbiciunea supravegherii. Pentru toate acestea, consiliul academic consideră că rectorul, arhimandritul Arkady, a aprobat toate părțile administrației pentru performanța sa excelentă. Nu pot fi de acord cu această opinie a consiliului, considerând-o în contradicție cu observațiile auditorului. De asemenea, găsesc opinia consiliului universitar privind aducerea serviciului lui Mploslavov în atenția școlilor religioase în conflict cu informațiile despre tulburarea sa în funcțiile de bibliotecar și secretar și, prin urmare, nu pot fi de acord cu aceasta. Sunt de acord cu celelalte opinii ale Consiliului” *).

În același an, 1828, rectorul Academiei Teologice din Moscova, arhimandritul Polpkarp, a cercetat Seminarul spaniol. În raportul său, el a lăudat mai mult succesul elevilor la ora de literatură decât succesul lor la alții! cursuri, iar într-un raport către consiliul academic despre abilitățile și diligența mentorilor Seminarului, a făcut următorul comentariu despre profesorul de literatură Ivan Lilyev: Profesor de literatură și limba germană Ivan Lpleyev să-și treacă postul cu zel exemplar. și succes perfect. Atât pentru asta, cât și pentru serviciul de lungă durată de 14 ani, el merită un premiu de la superiorii săi. Cu această ocazie, mi-am făcut datoria să-i cer verbal Eminenței Sale permisiunea de a prezenta comenssipul școlilor spirituale privind recompensarea profesorului Lpleev cu o sumă forfetară a unui salariu de profesor și am primit „permisiunea Eminenței Sale pentru asta”. raportul a fost semnat pe 8 octombrie. Lilyev, explicat de altfel

*) Afaceri ale academicianului, adevărat. 1823 - V> 31.

faptul că Polpcarp era în relații amicale cu el și petrecea adesea cu el liber de la muncă, în plimbări, în conversații, în excursii la pescuit, pe care lui Polpcarp îi plăcea foarte mult să vâneze. Mitropolitul, desigur, știa toate acestea. La prezentarea consiliului universitar cu ocazia revizuirii, unde, printre altele, a considerat aviz să se solicite acordarea lui Lilyev cu un salariu anual, mitropolitul a dat o rezoluție (18 octombrie): publică) incomparabil. Clasa teologică a reprezentat în felul ei mai multe semne de perfecțiune decât cea de literatură: de ce cred că discuția despre meritele profesorului Lileva ar trebui amânată până în momentul în care consiliul local de seminar, prin observație pe termen scurt, mărturisește despre diligenta. În rest, sunt de acord." După ce a primit o astfel de rezoluție, Consiliul Academiei nu s-a oprit cu cazul acordării premiului Lilyev, dar în timpul raportului, la 31 octombrie, comisia de membri spirituali pe acest caz a prezentat următoarele: ,. cu aprobarea Preasfințitului Părinte Filaret, Mitropolitul Moscovei, consiliul academic a decis să facă următoarele ordine: ținând cont de serviciul de 14 ani la Seminarul Profesorului de Literatură Ivan Lilyev, precum și de excelenta sa experiență în predarea lecțiilor și succesul deosebit al elevilor din clasa sa, mărturisită de auditor, să solicite comitetului școlilor teologice permisiunea de a acorda o sumă forfetară ca recompensă pentru el primită de el salariul, da dacă guvernul local seminarului, prin observarea de scurtă durată, mărturisește hărnicia sa. Astfel, rezoluția mitropolitului, care impunea de la-6 *

până la momentul nominalizării pentru premiul Lileva, nu a fost acceptată în întregime de către consiliul Academiei și a formulat prezentarea sa la comisia școlilor teologice destul de ciudat. Între timp, Mitropolitul a fost chemat la Petersburg în octombrie pentru a fi

prezent la St. Sinod și a ajuns acolo în ultima zi a acestei luni. Este clar că, după ce a citit prezentarea consiliului academic de acolo, el a rămas nemulțumit de schimbarea ordinii sale *) și și-a apărat cererea, folosind pentru aceasta o indicație a laturii slabe a serviciului „Ilyev, ca bibliotecar de seminar. . Dar el a dus la bun sfârșit acest lucru deja în toamna anului următor, 1829, când a fost din nou chemat la Petersburg**). În raportul lui Polycarp despre starea bibliotecii, se spunea: „Biblioteca este în ordine și noul catalog de cărți este aproape terminat.” Mitropolitul, menționând că Lileyev corectează poziția de bibliotecar de 13 ani. ani și catalogul cărților nu fusese încă întocmit pe deplin, s-a ordonat să nu mai acorde salariul său bibliotecarului din funcția sa și a raportat despre asta comisiei școlilor religioase.

*) Într-o scrisoare din Sankt Petersburg din 13 noiembrie 1828 către vicarul său Innokenty, mitropolitul exprimă o viziune nefavorabilă asupra componenţei de atunci a consiliului seminarului Vitanian: „Mă bucur, scrie Filaret, că Anastasia (proaspătul numită rector al Seminarului Vioan) vă găsește semne amabile: este nevoie de Betania de putere rector. Consiliul de seminar în actuala componență temporară nu a acționat întotdeauna în mod deliberat.” Adăugat la cartea I a Creatorilor Sfinților Părinți pentru 1872, p. 47.

**) În martie (14), 1829, de la comisia școlilor teologice, a venit la consiliul universitar un ordin, în care se spunea că din raportul consiliului universitar din 31 octombrie 1828 privind starea Seminarul Vitanian, s-a văzut că rectorul descoperise în el egale neajunsuri și omisiuni în partea economică, atunci comisia a hotărât: indiferent de prescripția făcută de la consiliul de seminar academic Vithanian să le corecteze, să confirme că aceasta, corectându-le imediat. , nu le-ar permite deloc în viitor.

Drept urmare, comitetul din 5 noiembrie 1829 a trimis consiliului universitar următorul ordin: .. Un membru al comitetului școlilor teologice, Preasfințitul Mitropolit Filaret al Moscovei, i-a adus la cunoștință că catalogul vinului biblioteca unui anume Seminar nu fusese încă pusă în ordine de către bibliotecarul Lilyev, care corectează această poziție de 13 ani și că pentru a-l determina să corecteze această omisiune, se dispune oprirea producției sale. salariul de bibliotecă. Comisia, aprobând această măsură. a considerat necesar să dispună colegiului universitar să ceară de la rectorul Academiei locale, arhimandritul Polikarp, care a auditat Seminarul menționat anterior, explicație pentru care l-a recomandat pe Lilev ca un excelent funcționar public. K. Meshchersky“. În virtutea acestei cerinţe, la 27 noiembrie, Policarp a înaintat consiliului universitar următoarea explicaţie: .. ca urmare a ordinului comisiei şcolilor teologice şi aşa mai departe, răspund prin prezenta comisiei universitare că l-am recomandat pe profesorul Lilyev A.) ca funcționar care slujește la Seminar pe data de 14 și predă până în ziua de azi cu excepția clasei de literatură germană, ținând seama de hărnicia și ostenelile sale și comparându-le cu munca altor profesori ai Seminarului, printre care!) în mod corespunzător. : 2) fostul inspector Seminarul Catedralei

ieromonahul Teodotie s-a dovedit a avea mai mult succes la clasa de greaca decat la clasa de istorie bisericeasca: 3) fostul profesor de filozofie Ivan Sokolov a slujit nu mai mult de un an: 4) fostul profesor de matematică și francez Philipp Izmailov a servit , deși destul de sârguincios , dar , de asemenea, nu foarte mult timp

și õ) fostul profesor de istorie și limba evreiască, secretarul consiliului, Nikolay Arkhangelsky, deși a predat istorie destul de sârguincios, dar limba evreiască nu a fost pe deplin satisfăcătoare. B) Elevii claselor superioare și medii au fost mai puțin ocupați cu compoziții decât studenții de literatură, așa cum ar trebui să se judece după exercițiile care mi-au fost prezentate. Astfel, profesorul Lpleev și, în acest sens, sa dovedit a fi mai demn de aprobare în comparație cu alții. C) Prin urmare, era de datoria mea să postez și la sfârșitul auditului să-i cer verbal Eminenței Sale permisiunea de a prezenta un comitet de școli spirituale pentru a-l recompensa pe profesorul Lpleev cu plata unică a unui salariu de profesor și am primit permisiunea de Eminența Sa pentru asta. D) În ceea ce privește biblioteca, deși pe baza hotărârii Eminenței Sale de a examina Seminarul pentru mine, după cum vor permite propriile mele virgule și Academia, am inspectat biblioteca, dar pentru scurt timp: totuși, am putut nu ajut decât să observ că noul catalog alcătuit de bibliotecă ar putea fi finalizat în curând și cât de multe știu acum din prezentarea consiliului de seminar. cu toate inconvenientele '!, locul şi ora, acest kata.yug trebuie să fie finalizat până în ianuarie 183Ü a anului: acest catalog a fost scris până astăzi de bibliotecar pentru mai mult de 2 (X> foi '!, (ca apare în aceeași reprezentare).E) În fine, am onoarea să transmit consiliului universitar. că l-am prezentat pe domnul Lpleev pentru premiu. ca funcţionar slujind excelent la Seminar numai în funcţie de profesor, tocmai dându-i un salariu unic de profesor, iar nu în funcţia de bib.ii-tekary^. Comisia școlilor teologice, având în vedere explicația transmisă din partea consiliului universitar de rectorul Academiei cu privire la aprobarea excelentă a premierului

Profesorul Lpleev cu rezoluția Mitropolitului Filaret, dată la prezentarea acesteia privind acordarea lui Lpleev cu un salariu anual, și constatând în această explicație o contradicție în această rezoluție, ea a spus: nu merită niciun respect . Împreună cu aceasta, confirmați-i cu strictețe. pentru ca pe viitor să fie mai circumspect în recomandările sale. 2) Este o datorie indispensabilă pentru Li-lev să se grăbească cu întocmirea unui nou catalog al bibliotecii seminarului și să-l termine cel târziu în luna iunie a acestui an „*). iar apoi i s-a opus hotărâtor. Trebuie gândit că în raportul său personal către mitropolit asupra rezultatelor revizuirii, Policarp nu i-a spus detalii despre starea bibliotecii, iar mitropolitul a aflat despre asta într-un fel după şi şi-a schimbat definiţia, dar prin împotrivirea lui Policarp la ordinele sale, el însuşi a intensificat

opoziţia faţă de cererile sale insistente.La aceasta se mai poate adăuga ceva, că cu relaţia cunoscută dintre Filaret şi Policarp.despre revizuirea vitaniană, nepăsătoare şi poate prea. direcţionează un cuvânt care l-a îndemnat pe mitropolit să ordone oprirea eliberării salariului de bibliotecar către Iplev. Că această presupunere despre rezultatul întâlnirilor lui Policarp cu mitropolitul este corectă. se vede din faptul că la 6 august 1829, mi-

*) DѢ.T.' acad., adevărat. 1828 nr 41.

tropolt. care a slujit cu ocazia sărbătorii templului în Mănăstirea Novospassky, al cărei rector era Policarp, a dat chiar în acea zi o hotărâre în chestiunea bibliotecii din Vitanian, pentru ca consiliul de conducere al Seminarului Vinap să verifice dacă toate cărțile împotriva vechilor cataloage au fost incluse în cel nou și dacă au fost ratate sau pierdute . Mitropolitul a repetat această cerere la 23 septembrie, când a ajuns la Lavră în ziua de pomenire a Sfântului Serghie.

În 1834, Seminarului Vieap i s-a încredințat revizuirea profesorului Academiei, protopop O. A. Golubinsky. Ryazan - profesorului P. S. Delitsyn și seminariilor din Iaroslavl, Kostroma și Vologda, inspector al Academiei.Ieromonahul Filaret (mai târziu arhiepiscop de Cernigov). Inspectorul Filaret și-a depus raportul de revizuire la consiliu pe 9 octombrie, iar după revizuirea de către mitropolit, raportul a fost transmis comisiei de școli de cult pe 9 decembrie. Raportul lui Delitsyn a fost prezentat la 15 martie 1835 și trimis comisiei la 21 mai. Raportul lui Golubinsky a fost înaintat consiliului la 11 iunie 1835 și trimis comisiei la 21 iulie. Cu prilejul încetinirii în prezentarea ultimelor două rapoarte, Mitropolitul din 8 iunie 1835 a înaintat propunerea în care a scris Colegiului Academic. că ..întrucât raportul de audit al Academiei nu a fost primit de comisia școlilor teologice până la momentul în care răspunsul urma să fie prezentat Majestății Sale Imperiale, atunci consiliul academic să acorde atenția cuvenită acestei lentoare, și cine. și care este motivul, oh tomi " imaginează^. Consiliul a cerut o explicație de la Golubinsky și Delitzine de ce au amânat prezentarea raportului. Ei au răspuns, ..ce au considerat de cuviință,

și revenind de la revizuire, să verifice observațiile lor cu privire la starea Seminarului reînnoit de ei cu o nouă revizuire a exercițiilor studenților, care a durat destul de mult. Când i-a fost prezentat Mitropolitului despre aceasta, el a dat următoarea rezoluție la prezentare (din 2 iulie): „Oare ar recunoaște protopopul Golubinsky și preotul Delitzyn greșeala întârzierii lor: atunci ar fi posibil să se încheie chestiunea cu iertare și renunță la uitare, în speranța că aceeași onestitate, care a determinat recunoașterea erorii, va avertiza împotriva unei noi erori. Dar, întrucât prezintă motive de justificare, atunci este necesar să se aducă chestiunea la claritate juridică,

astfel încât fie dreptul să se dovedească a fi corect, fie răul să nu aibă voie să se ascundă în spatele aparențelor false. Acest lucru este necesar atât pentru a asigura ordinea lucrurilor pentru viitor, cât și pentru a proteja oamenii de o direcție indirectă și dăunătoare pentru suflet. Conform articolelor 465 și 466 din statutul universitar, rapoartele de audit trebuie transmise de la locul respectiv. Acest lucru nu a fost făcut de protopop și de preot. Nicăieri inspectorii nu sunt autorizați prin charter să își ia lucrările studenților timp de câteva luni. Dacă în 1835 scrierile studenților sunt încă luate în considerare: atunci trebuie concluzionat că listele de descarcerare din 1834 despre aceiași studenți au fost făcute fără o recenzie satisfăcută. Și auditorii au luat parte la ele. Conform articolului 467 din statutul universitar, auditorul trebuie să întocmească raportul final la întoarcerea sa. Forța acestei expresii nu se extinde nici măcar la un an de la revizuire și nu face nicio excepție în favoarea lenții. Prin urmare, îmi propun: să luăm în considerare acțiunile auditorilor pe baza punctelor 8 și 9 din carta academică și să decid să depunem o definiție amănunțită. Pe responsabilitatea pr. Rectorul Academiei (Poly

Karp), care înainte, în temeiul articolelor 48 și 49 din statut, trebuia să inducă auditorii, este încredințat astfel încât să nu mai apară încetiniri ilegale în această chestiune. le-a reamintit în repetate rânduri în timp util de livrarea rapidă a rapoarte și că motivul pe care l-au indicat pentru încetineala în transmiterea rapoartelor nu justifică eșecul acestora, în care pledează vinovați și cer ca această mărturisire a lor să fie supusă considerației pline de har a Înaltpreasfințitului său în fața lui, astfel încât, cu respect pentru recenziile sincer scuze ale auditorilor, al căror bun simț este cunoscut consiliului de administrație, Mitropolitul s-a demnizat să prevină pentru viitor prima disfuncționalitate a protopopului și a preotului, cu sugestii arhipastorile către aceștia în sensul clauzei 9 din carta academica, in speranta ca aceasta masura va fi valabila si ca nu vor mai permite asa ceva! defecte. După ce a acceptat petiția consiliului de administrație. mitropolitul a scris la prezentare (3 septembrie): „cum pot servi ca încurajare ultimele explicații ale foștilor auditori pe care îl vor aplica cu o acuratețe mai strictă în executarea instrucțiunilor (care a fost scopul prezentului caz): atunci consideră această problemă rezolvată” *).

Între timp, protopopul Golubinsky a rămas neclarificat de revizuirea Seminarului din Kaluga și Tula, efectuată de el în 183'2. Când în decembrie 1835, în locul celor demis din serviciul râurilor

*) Del. acad., adevărat. 1835, Aé 23.

tor Polycarp, a intrat un nou rector Filaret, s-a dovedit a fi necesar, după grijile recente legate de revizuirea Seminarului Vithanian, să se

grăbească cu revizuirea din 1832. Chiar și sub rectorul Polikarp, la 21 iunie 1835, un extras din jurnalul consiliului academic de la protopopul Golubinsky i s-a cerut să prezinte un raport despre revizuirea seminariilor din Kaluga și Tula, cu o explicație a motivelor încetinirii sale. Deja la 18 februarie 1836, Golubinsky a prezentat un raport despre auditul Kaluga și pe data de 29 al Seminarului Tula. Prezentând rapoartele, Golubinsky a scris consiliului: „Un extras din jurnalul consiliului academic mi-a spus că ar trebui să prezint un raport despre revizuirea seminariilor Kaluga și Tula, cu o explicație a motivelor încetinirii mele. Prezentând cel mai respectabil raport, trebuie să mărturisesc că nu pot să spun nimic care să-mi scuze încetineala.” La 26 februarie și 1 martie, rapoartele, împreună cu adevărata explicație a auditorului, au fost trimise la Petersburg pentru a fi examinate de mitropolit. la prezentarea la care s-a transmis raportul, consiliul de conducere a înaintat Mitropolitului, că „La 19 iunie 1835 s-a scris în jurnal: rectorul Academiei, arhimandrit Policarp a explicat verbal consiliului universitar că i-a amintit verbal membrului consiliul de conducere, profesor de filozofie, protopopul Theodore Golubinsky, în prezența consiliului academic, astfel încât acesta a prezentat protopopului consiliului academic un raport despre revizuirea seminariilor din Kaluga și Tula, realizat de acesta în 1832, și de fiecare dată în aceeași prezență el, protopop, și-a exprimat promisiunea de a depune un asemenea raport în scurt timp, conform acestor promisiuni, repetate de multe ori, a trecut al treilea an, iar între timp, problema producției.

auditurile din 1832 pentru Seminariile Kaluga și Tula, din cauza neprezentării unui raport, rămân până acum neterminate și nerezolvate: de aceea, rectorul, după ce a dispus ca această împrejurare să fie consemnată în jurnal, o supune discuției generale a academicului. consiliu.Există motive de a crede că, în același timp cu prezentarea consiliului de conducere, doctorul Filaret a scris o scrisoare mitropolitului, cerând iertarea vinovăției lui Golubinsky. La prezentare, Mitropolitul din 7 martie a dat o rezoluție: ..colegiul academic se va grăbi să înainteze comisiei școlilor teologice un raport destul de lent, dar accelerat sub noul rector *) Pe 9 martie scrie într-o scrisoare . către rectorul Filaret: „Vă returnez părinte rector procesul-verbal de revizuire. De dragul grăbirii, aș sugera chestiunea unei comisii directe a școlilor teologice, dar nu vreau să fiu un instrument pentru a demasca pe cineva care recunoaște că este lent. pentru că mărturisitorul vrea să acopere. Între timp, nu este clar de ce protopopul a adormit atât de mult timp. pentru a te ispiti pe tine și pe ceilalți. Explicați încetineala. sau nu, dacă doriți, trimiteți raportul cât mai curând posibil.”**) La depunerea raportului la comitetul școlilor teologice, consiliul universitar nu a spus niciun cuvânt despre motivul depunerii lui cu întârziere, dar aici a fost introdusă rezoluția menționată mai sus a mitropolitului, care a închis o parte din vinovăția lui Golubinsky. Mitropolitul, însă, nu a lăsat să-i aducă în mod oficial în atenția lui Golubinsky părerea sa despre încetineala sa. Când consiliul academic, după acceptarea Academiei de către noul rector, în martie 1836, a întocmit o declarație a treburilor

restante ale consiliului de la 182 (5 la 183 (5 ani) și a prezentat-o mitropolitului, mitropolitul s-a opus. articolul

*) Del. acad., adevărat. 1832.V 104.

**) Citit. comunitate iubește spiritul. deschidere 1871, decembrie, p. 58.

despre revizuirea din 1832 scria în buletin: „A văzut protopopul Golubinski articolul din buletinul care îl priveşte? Își aducea aminte de lipsa lui de performanță, care fusese observată de mai multe ori înainte? Crede oare că nu a experimentat încă suficient, dacă autoritățile au răbdare și că încă nu a sosit momentul să testeze dacă are ascultare? *).

Am dat aceste detalii nu pentru a arunca o umbră nefavorabilă asupra unor personalități atât de strălucitoare precum mitropolitul Filaret și profesorul Golubinsky. Mitropolitul cunoștea foarte bine firea extrem de cinstită și harnică a lui Golubinsky și îl respecta; știa că Golubinsky nu s-a zgârcit niciodată în afaceri, nu și-a permis niciodată o distracție inactivă; știa că Golubinsky a dus la muncă enormă și variată, că era necontenit ocupat cu citirea cărților, lecturii, tratarea cenzurii, corespondența extinsă cu oamenii învățați; știind toate acestea. a vrut să-i impresioneze că ar trebui să poată gestiona timpul de care Filaret însuși a dispus atât de inteligent, încât nu era necesar, în detrimentul unor chestiuni importante, urgente, să aloce ore de petrecere a timpului liber unor ocupații mai puțin importante, precum nair, ocupatii prin cenzura, care i-au fost furate lui Golubinsky destul de mult.timp. Printre acestea, se pare. mânia severă a mitropolitului asupra celebrului om de știință. ce cuvânt cald și emoționant de iubire iertătoare întâlnim:

Am menționat mai sus că inspectorul Filaret a fost însărcinat în același 1834 să revizuiască Seminariile: Iaroslavl, Kostroma și Vologda. Prezentarea raportului auditorului mitropolitului, consiliului de conducere al Academiei,

*) Jurnal, academician, propl. 1836. Juriul. 1 mai. Del. acad., adevărat. 1836 nr. 104.

conform opiniei auditorului, s-a hotărât, printre altele, aprobarea în Seminarul Iaroslavl pentru o mai bună supraveghere a elevilor din clasele inferioare a unei astfel de măsuri încât din studenții catedrei superioare să se stabilească bătrâni clasici care să urmărească elevii la clase înainte de sosirea profesorilor. Consiliul Academiei a adăugat că această măsură a fost introdusă de Consiliul Seminarului cu aprobarea Arhiepiscopului Yaroslavl (Abraham) <Mtse în martie 1834. Mitropolitul a dat hotărâre: .. Propun colegiului universitar, la

prezentarea avizului meu comisiei şcolilor teologice, să prezinte din partea mea următoarele: 1) .. înfiinţarea de bătrâni clasici speciali pentru ramurile inferioare ale mai mare, în opinia mea, este incomod π este capabil să nu distrugă dezordinea și să producă noi: există un senior special care să fie numit pentru fiecare zi: atunci pentru cele două părți ale departamentului inferior aveți nevoie de 12 dintre ele. și dacă există este pentru departamentul de mijloc, apoi 24. Care este cheltuiala în oameni, în timp ce de la departamentul superior lectori și asistenți de cameră seniori apartament! Ce agitație este pentru acești 24 de oameni să rezolve lucrurile pentru zile și locuri. cui, când și unde, și să ne transmitem zilnic unul altuia noua inventată carte a ordinii și a dezordinei! Este greu de înțeles la ce oră ar trebui să fie acești bătrâni în clasele diviziei inferioare. Ora de studiu în diviziile superioare și inferioare începe în același minut: în consecință, studentul diviziei superioare trebuie să fie în divizia sa chiar în momentul în care este trimis în divizia inferioară. Ei spun: până la sosirea profesorului. Este necesar ca un profesor să întârzie atât de mult ca să dea timp unui student dintr-o catedra superioară să trimită postul de senior într-una inferioară? Și se va întâmpla ca un profesor de teologie să fie mai sârguincios decât un profesor de catedra inferioară

și ajunge devreme la clasă: atunci studentul la teologie va pierde o parte din lecția de teologie, urmărind divizia inferioară. Eu cred: a) ordinul, ca neconform cu adevărata ordine, de a distruge; b) să întărească supravegherea clasică prin cenzori clasici și prin mentori pentru fiecare clasă: c) întrucât asumarea regulii timpului gol înainte de sosirea profesorului arată sosirea târzie a profesorilor la ore: apoi confirmați-le că au întârziat să vină la clasă, ceea ce va distruge timpul dezordinei în sine, când în curând profesorul apare pentru studenți și se apucă de treabă. În continuare, mitropolitul a făcut următoarele remarci: „2) trebuie luată în considerare consiliul seminarului. că nu era nevoie să se ia bani din suma de clădire pentru cărţi fără permisiunea autorităţilor superioare. - 3) Paturi, apropiate în două, dar pe care două traverse sunt separate printr-o scândură care stă pe toată lungimea patului, în opinia mea, nu este necesar să-l refacem: pentru că în aceasta există comoditate pentru cazare și nu neplăceri pentru cei cazați.atenția autorităților locale dacă este convenabil și sigur să fii fierărie monahală într-o curte înghesuită a seminarului, unde atât un șopron cu lemne de foc, cât și o bătaie de fierar nu interferează cu cursurile?—5) În ceea ce privește premiile, întrucât consiliul universitar s-a prezentat deja fără părerea mea, atunci, pentru a evita o acțiune variată pe o problemă, mă abțin să-mi exprim părerea și despre altele.b modificări și omisiuni, în text integral așa cum este "*). Pe raportul de audit

*) Del. acad., adevărat. 1834. Nr 31.

Inspector Filaret despre starea Seminarului Vologda, mitropolitul a scris printre altele: „Conditorul a constatat că teologia se preda parțial în latină, parțial în rusă. Probabil primul dintre posibilele supunere la regulă și ultimul din necesitate, pentru că studenții nu sunt puternici la latină, după cum a observat auditorul. Într-un asemenea caz, a cere fără greș predarea teologiei exclusiv în latină ar însemna a cere o limbă incomodă și necunoscută pentru a opri răspândirea cunoștințelor teologice, în timp ce, pe lângă aceasta, stăpânirea în teologia ortodoxă a limbii latine, altădată păgână. , iar acum papistic și protestant, este un fenomen nemulțumit de figurativ cu spirit și scopul școlilor spirituale ale Bisericii Răsăritene. Prin urmare, cred că predarea unor părți ale teologiei în limba rusă ar trebui lăsată fără persecuție 4 *).

La 2-2 iunie 1836, Mitropolitul Filaret, ajuns la Seminarul din Vinan, a observat copii mici pe pridvorul marii cladiri a seminarului si a aflat ca in aceasta cladire locuiesc tutori casatoriti ai Seminarului, in timp ce exista o specialitate mai decenta. casa seminarului, din separată de strada principală a casei seminarului. Prin urmare, el a ordonat „să responsabilizeze consiliul universitar pentru a se asigura că aceste inexactități au fost oprite, iar din moment ce în timpul revizuirii anterioare a Seminarului din Viena de către auditor (F. A. Golubinsky) inexactitățile nu au fost dezvăluite autorităților, apoi numiți un mai atent. revizuire pentru acest Seminar44. Rectorul Academiei Filaret a fost numit auditor. Primul act al guvernării academice a fost prescripția a șapte

*) Ibid.

 guvernului ţarist (din 30 iunie), pentru ca tutorii căsătoriţi să se mute din clădirea mare a seminarului, ceea ce s-ar fi făcut. Referitor la starea Seminarului, inspectorul a făcut o recenzie foarte favorabilă și a prezentat Mitropolitului atenția deosebită a lucrărilor de conducere a umflăturii rectorului arhimandrit Agapit și inspectorului ieromonah Antonie, cărora li s-a declarat bunăvoința în numele Comisia *). Nu mai era profesorul Lpleev la Seminar: a fost înlocuit în 1832 de profesorul, maestrul II. S. Margaritok, iar „Iplev s-a mutat la mentorii Seminării Vladimir. din care a fost demis prin petiţie în 1840.

comisia de cenzura.

Lucrarea de deschidere a unui comitet special de cenzură la Academia Teologică din Moscova a început cu următorul prilej: în 1814, Academia din Moscova a prezentat în manuscris Arhiepiscopului Augustin un eseu cu ocazia deschiderii Academiei. Augustin i-a escortat la mitropolitul Ambrozie, care i-a predat comisiei școlilor teologice, cerând permisiunea de a le tipări la Moscova. În același timp, Ambrozie a propus comisii: nu ar fi plăcut să se înființeze un comitet de cenzură la Academia din Moscova pe baza unei carte academice pentru a lua în considerare astfel de lucrări. Comisia a acceptat și a aprobat propunerea sa și la 22 decembrie 1814 a dispus înființarea unui comitet special la Academie, indiferent de comitetul de cenzură spirituală care

exista din 1799 la Mănăstirea Donskoi. Licențiați numiți ca primii membri ai Comitetului: arhimandritul Nikanor, ieromonah

*) Del. acad. dreapta.'. ItSO. .M 122.

Est Moek. spirit. acad. <

Hermogenes și Grigorie .Ievptsky. Comitetul a fost deschis la 9 ianuarie 1815 *). În locul ultimilor doi, doi noi membri au fost aleși în 1818: Kutnsvich și Tyazhelov. Din dosarele conferinței academice se reiese că, pe lângă eseurile destinate publicării în lumina Academiei însăși, comisia a luat în considerare și eseuri cu conținut spiritual aparținând celor din afară, nu erau deloc multe. Așa a fost până în 1828. În același an, comitetul de cenzură a primit un nou statut: s-au întocmit personal - și comitetul care exista în Mănăstirea Donskoy a fost închis, transferându-și toate dosarele și cărțile la nou-formatul comitet al chiuvetelor. spirit. Academie. Plenam a primit un salariu de 800 de ruble. as. iH an. Membrii activi ai comitetului, care erau în serviciu de multă vreme, erau protopopii: 0. A. Golubinsky π P. S. Delitsyn: primul a servit ca cenzor din 18'21) până în 1851. 11 am examinat o mare varietate de lucrări de scriere spirituală. Toate persoanele care au avut relații cu ei dar pentru cenzură, găsite în ei! îngăduință extremă, astfel încât de multe ori, din respect pentru sărăcia autorilor și traducătorilor, s-au angajat să corecteze temeinic și uneori să modifice complet lucrările și traducerile. Numele lor. ca cenzori, prin distribuirea de cărți și imagini aprobate de ei în toată Rusia, au devenit cunoscuți peste tot chiar și în rândul oamenilor de rând.

IItropolpt a intervenit cu stricteţe în treburile comisiei de cenzură şi nu a lăsat să fie revizuite cu atenţie rapoartele sale lunare despre cărţile şi pozele aprobate de cenzori.

*) Del. acad. regulă 1-S15. .V 1-1.

uneori circumstanțe speciale. În 1834, cenzorul, ieromonahul de bacalaureat Filaret Gumilyovskiy (mai târziu Arhiepiscopul Cernigovului), a aprobat alfabetul rus pentru tipărire în ediția a șaptea, sub titlul: Cadou neprețuit pentru copii, sau Cel mai nou alfabet rusesc, cuprinzând toată răsfățul necesar și util. pentru copii. Cartea a apărut în 1835 de la tipografia lui Ponomarev în valoare de 1.200 de exemplare. Aparent, este posibil să presupunem că chiar și alfabetul nevinovat, fără păcat *, dar cartea a provocat o întreagă furtună din partea autorităților de top. Dosarul a fost deschis în octombrie 1837, când cenzorul Filaret era deja rector al Academiei, și a durat aproape cinci ani. Mitropolitul a primit un decret de la Sf. Sinod, în care se spune că la una dintre ședințele Sinodului, Mitropolitul Serafim de Novgorod i-a informat verbal pe

membrii Sinodului că în cartea: Un dar neprețuit, pe care l-a prezentat în același timp, sunt importante greșeli de scriere, mai ales în crez şi în porunci: şi anume, în simbol este tipărit : ..Născut din Tatăl în primul rând. Adevărat este născut din Dumnezeu, nu lumină din lumină, Dumnezeu adevărat, co-creator, consubstanțial cu Tatăl.” Porunca a șaptea este tipărită fără o părticică negativă: ns. Drept urmare, Mitropolitul Filaret a primit ordin să dispună imediat interzicerea vânzării și să ia, de la cine să fie, cartea menționată și să ceară de la Comitetul de Cenzură Spirituală de la Moscova o explicație de ce este permisă o carte tipărită cu erori atât de importante. să fie eliberat din tipografie. Odată cu decretul, se anexează n copii ale ..Cadou neprețuit. Mitropolitul a apelat în primul rând la guvernatorul general al Moscovei, prințul D.V. Golitsyn, cu o cerere de a lua copii ale alfabetului de la editor și vânzători de cărți; împreună cu aia petrecut

Am primit imediat un raport de la comisie despre cine a prezentat alfabetul comisiei, de ce cartea cu erori atât de importante a fost lăsată să fie scoasă de la tipografie. de ce cenzorul nu a avut grijă ca dosarul, care a constat din partea sa, să primească încheierea corectă. Conferința a raportat că alfabetul a fost supus examinării de către comerciantul din Moscova Alexei Chnzhkov. a fost aprobat de cenzorul Ieromonah Filaret pentru publicare. dar după tipărire nu a fost depus la comitetul de cenzură, iar de la comisia de cenzură nu s-a eliberat nici un bilet pentru eliberarea lui în lumină din tipografie. Drept urmare, s-a hotărât: să ceară de la Ponomarev prin administrația protopopiatului dacă are un bilet de la comisia de cenzură pentru publicarea cărții și, dacă ar avea, ar trimite originalul sau copiile ". iar de la Cizhkov să ceară comitetului mai multe copii ale alfabetului menționat mai sus. Administrația protopopiatului nu a dat un răspuns timp de șapte luni întregi, în final a înaintat conferinței biletul permisiv livrat de Ponomarev pentru absolvire, în lumina cărții: Un cadou util pentru copii. sau alfabetul rusesc. Comisia a observat că aceasta este o carte cu totul diferită, pentru a cărei eliberare a fost într-adevăr emis un bilet și, explicând acest lucru administrației, a cerut din nou un bilet pentru publicare în lumina „Cadoului Neprețuit”. ordinul guvernatorului general, 53 de exemplare din „Cadou neprețuit” au fost luate de la Chizhkov și exemplare G29 de la librari. Întrucât Chpzhkov, într-una dintre primele sale mărturii, a afirmat că în copiile luate de la el nu existau erori observate de Sinod, mitropolitul a cerut una dintre aceste copii și, trimițând-o conferinței, a scris: Sinodul erorilor, la

luare în considerare cu cazul, ca un indiciu că cenzura a omis textul corect și probabil a deteriorat. Prezentând acest exemplar curat Sfântului Sinod, precum și returnând exemplarul deteriorat transmis de la Sinod, Mitropolitul, după ce a expus întreg cursul cauzei, a exprimat opinia că comisia de cenzură și semnatarul avizului de cenzură

pentru publicarea cărții: „Un cadou neprețuit pentru a elibera de răspundere și pentru a cere comitetului de cenzură exemplarele alese ale cărții pentru a le ordona conform legilor. Ca urmare a acestei prezentări, prin decretul Sf. Sinodul din 4 aprilie 1839 a prescris: comitetul de cenzură și cenzorul să fie eliberați de răspundere, iar proprietarul tipografiei Ponomarev, care a publicat cartea: „Un cadou neprețuit pentru copii” fără permisiunea legală a cenzurii, ar trebui să fie aduse în vigoare 141 și 142 articole din carta de cenzură, instanța de judecată.Cu toate acestea, exemplarele cărții alese la Moscova ar trebui duse la comitetul de cenzură.S-a dovedit că în toate aceste 1,82 exemplare nu existau acele erori care au fost indicat de Sinod.Procesul lui Ponomarev, care s-a desfășurat în camera penală, s-a încheiat în 1842 în urma morții lui Ponomarev în timpul procesului, camera a decis clasarea cauzei.

În 1843, la prezentarea conferinței cu apendicele manuscrisului: Descrierea Mănăstirii Nikolaev Berlyukov, mitropolitul a dat o rezoluție: „deoarece în cea mai mare parte nu se știe pe ce se bazează narațiunea și legenda lui Bsrlyuk, care a efectuat jaf sub auspiciile icoanei Sf. atelier

::) Totul este despre afacerea conferinței sink. spirit. Academia din 1837, V 6. - Arhivă, spălătorie. spirit. consistor. Del. 1842. Λ' 1.

nepotrivit și poate da naștere la ispită: atunci tipărirea manuscrisului nu poate fi considerată utilă. nici decent. *) În 1850, comitetul de cenzură a aprobat un tablou înfățișând o pradă. Serghie cu fapte. Mitropolitul scria pe raportul comitetului: „Mi s-a prezentat o foaie gravată din viața preotului, care a fost trecută de comitetul de cenzură. Sergius. Neavând timp s-o examinez în detaliu, am observat, însă, incorectitudine, contrară ordinii bisericești și distorsionând istoria. Deasupra semnăturii: hirotonirea iirep. Serghie ca ieromonah, tabloul reprezintă a Serghie și episcopul, stând unul în stânga, iar celălalt în dreapta. În rânduiala de hirotonire nu există o asemenea poziție de hirotonire și hirotonire. Cel care hirotonește stă înaintea tronului, iar cel care este rânduit este în dreapta tronului în poziție îngenunchiată. Deasupra semnăturii: învierea tineretului este prezentată în poza tatălui tineretului cu un sicriu. Istoria arată că tatăl a purtat un fiu bolnav la Cuvios: că fiul a murit pe drum: dar tatăl, conform credinței Cuviosului, nu s-a întors, ci a venit direct cu morții la Cuvios. De unde este sicriul? Tatăl știa că fiul său va muri pe drum și se va aproviziona cu un sicriu? **) În 1852, trei articole manuscrise au fost înaintate comitetului de cenzură: 1) Suferința reginei Katevani. 2) Preot de regiment. 3) Viziunea prefectului.Tsepzor, rectorul Seminarului Vithapsky, arhimandritul Leonid le-a aprobat spre publicare. Cu această ocazie, mitropolitul a scris conferinței: „Propun conferinței să se analizeze dacă comisia de cenzură a procedat corect în aprobarea a trei articole spre publicare, dar

*) Jurnal. conf. 5 mai 1643.

**) Juriul, conf. 1650 sev. 4.

Zainy în declarație. Este martiriul Sf. Transformă ka-tevani într-o poveste romantică, bogat asezonată cu ficțiune și vorbă inactivă, ca de exemplu. repetarea repetată a strigătului din minarete: cântă Dumnezeu, afară de Dumnezeu; Mohammed este profetul lui și Ali este primul după profet? Preotului reginei i se dă un caracter opus celui pe care îl are în istoria adevărată. Este util pentru cititorii ortodocși să publice o poveste grosolană despre un preot de regiment de confesiune și oameni străini și despre soldații freneți care vor să se omoare între ei pentru că unul spune: vine un preot; iar celălalt zice: nu e el; care vrea să-l împuște pe preot pentru că nu vrea să boteze miezul? - Este decent să tipărim dintr-un fragment din istoria lui Sozomen o poveste romantică elaborată, plină de ficțiuni, parțial străină de adevărul istoric, parțial străin chiar de probabilitate, ca în exemplul că prefectul, din cauza unei vedenii a paradisului, era b tot în sudoare, iar din repetarea viziunii avea mâinile strânse în pumni și îi cădea transpirația rece pe frunte *).

comitet editorial.

Preocupările Academiei cu privire la publicarea revistei au început din momentul în care Filaret Gumilevski a preluat funcția de rector. și chiar puțin mai devreme. Filaret a fost numit rector în decembrie 1835, iar la jumătatea lunii octombrie a acestui an, când Filaret era încă inspector, Mitropolitul avea în vedere un proiect de publicație academică întocmit de Filaret: proiectul cuprindea câteva articole traduse spre publicare, dintre care doi tropolitanul revizuit. Se poate observa că inițial a fost posibil să se publice doar traduceri ale lucrărilor părinților,

*) Juriul, conferința. 18-52 noiembrie 17.

și în același timp nu stânjenit de termene scurte. Problema publicării nu a avut și nu a putut obține o mișcare rapidă, așa cum a remarcat Mitropolitul într-o scrisoare către Filaret: ..concluzia este că problema nu era pregătită pentru executare în 1836, dar este mai de încredere să continuăm pregătirea pentru 1837. ”*). A mai trecut un an, iar publicarea încă nu fusese organizată: în exemplarul din 1837, mitropolitul scria rectorului: .. a tipări traduceri bune ale Sfinților Părinți este un lucru bun și mă voi bucura de asta. Dar aș vrea să știu ce vrei să tipăriți” **). În aprilie 1838, își repetă din nou gândul și îi scrie rectorului: „să publice traduceri ale Sf. Părinții sunt un lucru foarte bun, folositor și demn de orice încurajare. Io să sfărâmă fiecare St. Tată în bucăți, apoi amestecă-le pe toate și imprimă în acest fel.—Nu știu dacă vei lăuda și asta, deși acesta este aproape proiectul tău. tolerează mai puțin amestec și mai mult necesită ordine. De exemplu, la început, doriți să tipăriți două cuvinte ale lui Grigore

Teologul despre teologie. Unde sunt ceilalți trei? Cum se poate justifica dizolvarea acestor cuvinte, având evident o unitate comună și constituind un mic tot? Doriți să publicați într-o nouă traducere a tuturor St. Gregory: Foarte bine! Există cinci cuvinte despre teologie: și asta este bine. Si doi? Nu înțeleg cum a venit o asemenea idee. — Scrisori de la St. Vasile cel Mare ar fi bine să traducă totul. Problema nu este uriașă, ușor de împărțit în părți, necesară pentru mulți, utilă pentru toată lumea, iar dacă traducerea este bună, această carte poate obține o amploare.

*) Citit. în sht. iubește spiritul. progѢsh .. 1871 noiembrie. pagina 56.

βί) Suflet. joi. 1868 noiembrie, p. 265. Scrisoare din 27 noiembrie. 1837.

plimbare.—Nu poți spune o vreme ce îmi vine în minte când citești cuprinsul tău pentru cărțile viitoare. Gândi. este necesar să se convină asupra acestui lucru pe loc. Fie demonstrează-mi superioritatea planului tău, fie desenează altul.

Problema publicării a fost rezolvată în 1840. Definiția lui St. Sinodul, desfășurat anul acesta, a decis: să publice la Academia Teologică din Moscova un jurnal cu traduceri ale lucrărilor Sf. Părinţi şi cu adaosuri de conţinut spiritual. In prescriptie medicala d. conducerea colegiului academic din 19 februarie 1841 înfăţişează: „Unul dintre subiectele principale şi esenţiale de cunoaştere pentru studenţii duhovniceşti, ca viitori slujitori ai bisericii, ar trebui să fie, după Sfânta Scriptură, lucrările Sf. Părinţii. Între timp, experiența arată că sunt nemulțumiți de acest subiect, parțial din cauza insuficientei informații în acele limbi în care au scris Sfinții Părinți, parțial din cauza imperfecțiunii traducerilor creațiilor lor în limba noastră maternă, care, deși Biserica noastră Ortodoxă este bogat, dar această limbă traducerile au căzut deja în paragină. încât ei, rămânând o comoară de neprețuit pentru iubitorii graiului străvechi, nu pot satisface noii cititori care, alături de contemplarea profundă, caută o expunere plăcută.

„De aceea, pare a fi o nevoie necesară atât pentru toți ortodocșii, cât și mai ales pentru cei care se dăruiesc slujirii bisericii, o nouă și, mai mult, consecventă traducere a Sf. Părinții în limbaj comun. care împreună ar corespunde importanţei subiectelor cuprinse în scrierile lor.

♦) Cap de duș. joi. 1868 mai, p. 19. 20.

„Sfântul Sinod, pe deplin conștient de această necesitate, în ultimii 20 de ani, a dat deja multe ordine privind transpunerea din nou a

scrierilor patristice în limba maternă. Ca urmare a acestor ordine, unele dintre ele au fost deja traduse definitiv și anume: catehumenii Sf. Chiril al Ierusalimului. interpretarea Sf. Ioan Gură de Aur despre Evanghelia după Matei, despre Epistola către Romani și despre Epistola către Tit.* Cartea Ev. Dionisie Areopagitul despre Ierarhia Cerească și câteva scrieri morale ale Sf. Vasile cel Mare; altele sunt traduse în scopuri speciale în Academii și Seminarii teologice, precum: o expunere a credinței ortodoxe a Sf. Ioan Damaschin și interpretarea Sf. Ioan Gură de Aur despre mesajul lui Ioan, alte mesaje Ap. Pavel și Faptele Apostolilor. Lectura creștină publicată la Academia Teologică din Sankt Petersburg încă din 1821, care include traduceri ale multor Părinți Răsăriteni, atât primele trei cât și următoarele secole, ar trebui de asemenea atribuită acestor ordine. Există mult mai mult în spatele asta. rămâne opera Sf. Părinții cer o nouă traducere.

.. Administrația Spirituală și Educațională, fiind preocupată de progresul cu succes al acestei materie, pentru a menține o succesiune continuă în ea, a recunoscut cele mai utile lucrări despre traducerea Sf. Părinții ar trebui să fie repartizați la Academia Teologică și, pentru prima dată, la Academia din Moscova (pentru că ceilalți doi sunt deja ocupați cu periodice), din următoarele motive:

1) Academii, alegând pentru traducere și publicare a oricărui Sf. Părinte, continuă să traduci pe toată lumea, te rog. cel puțin, cea mai importantă și, în prezent, cea mai necesară dintre lucrările sale, și nu înainte, după încheierea lor, să se procedeze la traducerea unui alt Sf. Tată.

2) Pentru a satisface rapid nevoia esențială a scrierilor părinților, începeți o traducere semnificativă cu principalii Părinți, precum: Atanasie din Alexandria. Vasile cel Mare. Grigore Teologul. Ioan Gură de Aur. Prin urmare, se va putea accepta ordinea cronologică.

3) Pentru a atrage cititori cu o varietate de subiecte. permite fiecărei cărți să aibă un adaos în care să fie plasate eseuri scurte cu conținut teologic, moral și spiritual-istoric, cu o alegere strictă însă.

Pe lângă aceasta, Academiei i s-a prevăzut să ia în considerare traducerile și eseurile destinate publicării în publicație, să formeze un comitet, care în iunie 1841 și era compus din patru membri: inspector al Academiei, arhimandritul Eusebiu, profesori: Golubinsky, Delitsyn și Gorsky, sub președinția Rectorului Academiei. Lucrările lui Grigore Teologul au fost selectate pentru traducere. Între timp, rectorul Filaret. întemeietorul unei publicaţii academice, la sfârşitul anului 1841 a părăsit Academia şi a intrat în departamentul episcopal de la Riga: i-a luat locul inspectorul arhimandrit! Eusebiu. În ianuarie 1842, comitetul de redacție a înaintat Mitropoliei spre examinare traducerea primelor trei cuvinte ale Sf. Grigore Teologul, destinată plasării în prima carte a ediției (cu originalul atașat) și un articol pentru completări la aceeași carte (Viața lui Grigore Teologul, trei scrisori de la Inocențiu din Penza și două articole de

pzZailer: evaluarea binele extern și interior în relația lor cu perfecțiunea morală a omului și cu fericirea lui [departamentul despre lux] și cu privire la mijloacele de a păstra bunele maniere la copii). Mitropolitul, după ce a revizuit traducerea și completările, a scris:

ascultă cu atenție și mulțumire ceea ce se va spune și, dacă nu este nimic altceva în voie, nu te răcori. muncă, ci pentru a întări și a rafina atenția asupra biruinței greutăților, să fie o faptă utilă și vrednică a Academiei. 1) Viața Sf. Grigorie este alcătuit în așa fel încât să poată preceda cu demnitate publicarea scrierilor sale: 2) Am corectat traducerea unui cuvânt (Sf. Grigorie Teologul) și a altora și o supun judecății comitetului dacă este a fost făcut în bine. Dacă comisia recunoaște acest lucru, atunci va trebui, de asemenea, să admită că întreaga traducere necesită revizuire. Dar comitetul va aprecia cu ușurință că nu am timp să revizuiesc întreaga traducere. În consecință, este necesar ca traducătorii și editorii să-și sporească atenția. Nu cred că ar fi potrivit să-l forțezi pe St. Grigorie să spună: păstor de boi și oi, Dumnezeu strălucitor etc. 3) Probabil că traducătorii au întâlnit locuri deosebit de dificile și îndoielnice. Takiya ar fi trebuit să sublinieze în mod special că aș putea să mă ocup de ei. Căci cum să nu înțeleg că nu pot să mă așez și să verific linia cu linia de traducere și originalul de la prima la ultima!

4) Trei cuvinte nu sunt suficiente pentru prima carte. 5) Nu este ciudat în biografie să ne referim la ediția latină și să scriem sau. 4, august '8, când faci ediția rusă, și. dacă Dumnezeu dă, vei avea cititori care nu cunosc ediția latină. 6) 0 masuri de pastrare a bunelor maniere. Există galicism aici? Ceea ce scrie un neamț, uitându-se la educația germană, se poate rescrie întotdeauna la propriu, fără a privi înapoi la educația rusă și la cea care se află sub ochi? Copilul tău comite infracțiuni și tu îl pedepsești pe copilul tău: pedepsește-l pe copil, dar economisește gramatica și logica. Iată câteva dintre explicațiile pentru care propun câteva modificări și excepții în text: totuși, articolul poate merge bine.

7) Evaluarea binecuvântărilor etc. Titlul este lung și nesatisfăcător de inteligibil. II pentru ce este? Este pentru asta. să scrie o pagină la fel de grea sub ea și apoi să scrie articole separate cu propriile titluri și să fie forțat să folosească semnul plictisitor în publicație: va exista o continuare în viitor? După părerea mea, este mai bine să renunți la titlul comun și introducerea și să tipărim articolele, fiecare cu titlul său. Au propria lor totalitate și fascinație. În comentariile mele speciale la acest articol, comitetul va vedea, sper, că trebuie să-și sporească atenția, astfel încât textul să fie prezentat cu puritate și cuviință. 8) Se cere atenție, cred, și asta. ce anunt va fi publicat cand se va incepe publicarea." Traducere. Din cauza observatiilor lui Filaret a fost revizuita si incorect, iar in octombrie a fost din nou prezentat mitropolitului, in timp ce

comitetul editorial i-a cerut permisiunea de a incepe publicarea revistei din 1843. Mitropolitul a scris o rezoluție: „ Dumnezeu să binecuvânteze întreprinderea bună cu succes. — Sunt de acord cu ceea ce a fost prezentat, iar în alcătuirea anexelor pentru prima carte se va discuta pentru a face unele modificări și sunt de acord. la asta.dar ce nevoie ai la Sergievski Posad să vorbeşti despre Paris?" Ca parte a primei cărți, Mitropolitul și-a transmis cuvântul în ziua Bunei Vestiri. La scurt timp după aceasta, el a anulat procedura anterioară de transmitere oficială a manuscriselor către el de la comitetul de redacție spre examinare și i-a scris rectorului Eusebiu că comitetului i se permite să-i trimită manuscrise în mod privat și, în plus, în cazuri deosebit de dificile *).

♦) Juri, redactor. comitet pentru 1842.

- De -

Ediția lucrărilor Sf. Părinții au început în 1843. Ediția părții traduse timp de douăzeci de ani i-a revenit exclusiv protopopului P. S. Delitsyn. Din creațiile părinților publicate de redactorii creațiilor Sf. Grigore Teologul. Vasile cel Mare, Efrem Sirul (mulți dintre ei au fost traduși din Bacalaureatul rusesc A. K. Sokolov), Atanasie al Alexandriei, Chiril al Ierusalimului, Macarie al Egiptului, Nilul Sinaiului, Isidor a cântat funingine. Isaac Sirin. Ioan al Scării, Fericitul Teodoret, Sf. Grigore Pișchiul și publicarea lucrărilor Sf. Boboteaza Ciprului. În traducerile editate de protopopul Delitsyn, se poate observa preocuparea sa deosebită pentru acuratețea și claritatea în transmiterea sensului scrierilor părinților. În lucrările lui Vasile cel Mare, Ave. Nil, Grigore de Nyssago, pentru a certifica corectitudinea lecturii și pentru a corecta erorile din edițiile grecești. a apelat la manuscrisele grecești ale Bibliotecii Sinodale din Moscova. La traducerea cuvintelor lui Isaac Sirul. Ioan al Scării, a folosit cu atenție diverse liste de traduceri slavone antice, care. în acuratețea lor, ar putea servi în locul listelor grecești. Când a fost necesar să se repete ediția unor lucrări paterne, a supus traducerea unei noi revizuiri. Dacă această dorință de apropiere a traducerii de textul original l-a forțat uneori pe regretatul editor să sacrifice puritatea limbii și fluența vorbirii, atunci el spera să acorde traducerilor sale cea mai înaltă demnitate - acuratețe. Dorind să se apropie de spiritul Părinților, a încercat să transmită discursul lor în cuvinte și expresii care corespundeau pe deplin structurii limbii grecești: prin urmare, dacă era imposibil să găsești în limba rusă comună cuvinte cu un sens echivalent la limba greacă, el apărea în mod necesar în traducerile sale de cuvinte slabe.

ili

vyanizmy și termeni împrumutați din limba bisericii. Datorită acestei necesităţi, pentru a transmite cuvinte şi expresii greceşti binecunoscute, el şi-a alcătuit, s-ar putea spune, propria terminologie, care a fost rodul unei lungi reflecţii şi al unui studiu atent al spiritului creaţiilor paterne. Se știe că fiecare dintre

Părinți are termenii săi convenționali, turele lui preferate de frază, propria sa construcție specială a vorbirii: toate aceste subtilități distinctive ale vorbirii trebuiau surprinse și studiate pentru a le traduce în așa fel încât vorbirea fiecărui Părinte și-a păstrat caracterul tipic, astfel încât cuvântul unui Tată nu era ca cuvântul altuia. Acesta este un mare merit, pe care, pentru a-l evalua, trebuie să-l compari și să poți compara traducerea cu originalul. Desigur, munca editorului ar fi de două ori mai ușoară. dacă voia să calce pe urmele perifraștilor francezi. adică, în loc de un cuvânt patern, folosiți două, trei sau mai multe, disecați perioadele grecești, adesea lungi, în mai multe perioade separate și introduceți în traducere elemente ale unui limbaj ușor folosit în domeniul scrierilor lumești. Dar acesta este un abuz al discursului strict și important al Sf. Părinții i s-au părut întotdeauna redactorului o încălcare a distorsionării însuși sensului lucrărilor părinților, lipsă de respect față de moștenirea dragă pe care ei au lăsat-o moștenire Bisericii Ortodoxe. *) Articolele sunt originale, plasate în anexele la ediția lucrărilor Sf. Părinții, prin alegere și conținut, au un caracter preponderent istoric. O listă a acestora va urma mai târziu, când vorbim despre munca științifică a lui o sută nick.

*) Vezi articolul meu Delpnynѣ în irpbavl. k creat. Sf. Tată 1863 vp. õ n 6.

Sarcini academice.

Autoritățile spirituale supreme atribuiau adesea sarcini academice speciale comandanților și mentorilor Academiei, care constau în alcătuirea rezumatelor despre diverse științe, ghiduri de studiu și alte cărți, precum și traducerea/lor din Sf. Scripturi și creații ale Părinților.

Decrete privind modul de predare a științelor în Academiile Teologice, publicate în proiectul de carte al Academiei Teologice, în anii 1930, ca urmare a îmbogățirii literaturii teologice și filozofice, multe lucrări noi au fost recunoscute ca necesită modificări și completări. În mai 1837, rectorului Academiei, Filaret, i s-a încredințat datoria de spirit. școlilor să întocmească un rezumat pentru predarea științelor teologice la Academii: lucrarea a fost finalizată și înaintată comisiei în luna decembrie a aceluiași an. În 1840, cu ocazia transformării părții educaționale în Seminarii, administrația spirituală și educațională a fost repartizată consiliului spiritului moscovit. Academiei să întocmească note despre toate științele cursului seminarului. Drept urmare, consiliul de administrație a distribuit munca de întocmire a rezumatelor între toți mentorii: rectorului Filaret a fost însărcinat să scrie un rezumat despre teologia dogmatică, inspectorul Eusebiu despre morală. Licențiat Platon în omiletică și teologie pastorală. Agathangel în clasa de lectură Sf. Scripturi, Evgeniyupogermenevtiki.Bachelor Salmipa și Kozmin sub îndrumarea lui Golubinskiy pe logică și psihologie, Delitzyn pe algebră, geometrie și Pascal. Ternovsky în fizică, Gorsky în istoria

bisericii și arheologie, Rudnev în istoria civilă, Slavolyubov și Sokolov în greacă și latină. Rezumat

- de la -

despre patristică întocmit de rectorul Filaret cu un an înainte. Cazul, la cererea autorităților, s-a desfășurat într-o manieră expeditivă, iar în cea mai mare parte rezumatele au fost prezentate în același 1840. În 1850, administrația spirituală și educațională a instruit trei Academii - Sankt Petersburg, Moscova și Kiev să elaboreze programe de predare a logicii și psihologiei la universități. în care, prin Înaltă comandă, se prescrie încredinţarea catedrei de filosofie profesorilor Universităţilor. Sarcina de a elabora un program de logică a fost dată la Academia din Moscova licenței Bogoslovski-Platonov. și psihologie - licențiat Levitsky. Programele întocmite de aceștia, luate în considerare în cadrul unui comitet special stabilit la conferința Academiei Teologice din Sankt Petersburg. ..recunoscut ca fiind mai lăudabil decât alții pentru claritatea prezentării, completitudinea conținutului și consistența sistematică” și a transmis conducerii Universităților.

Primul, dar oportun, ghid educațional care a ieșit din Academie și care nu și-a pierdut scopul până în prezent a fost ghidul Paștelui, compilat de profesorul Arseny Tyazhylov și publicat în 1820. În 1820, această carte a fost revizuită și corectată de profesorul Delitsyn și a apărut în a doua ediție, iar după aceea a avut multe ediții. În 1827, rectorul Academiei, arhimandritul Polpkarp, a întocmit și a publicat un cititor latin, care a fost introdus în conducerea școlilor religioase inferioare: în 1834, un dicționar latin-rus a fost întocmit pentru acest cititor de către inspectorul vechiului școală, Alexei Dievskiy, și după porunca spiritului. Școlile au fost tipărite pentru antologie la a doua ediție. În ceea ce privește studiul limbilor străine, Academia are și o memorie demnă

angajarea forţei de muncă: în numele spiritului comisar. Licențiatul școlar Ivan Bogoyavlensky a întocmit în 1832 un dicționar evreiesc-rus. La compilarea dicționarului, el a fost ghidat în principal de dicționarele lui Simonis și Geseniya. Ordinea cuvintelor a fost adoptată de el alfabetică, și nu etimologică, sensul în majoritatea cuvintelor este arătat ca rădăcină și derivat, în multe proprii și figurat: în foarte multe verbe este indicat sensul în care sunt folosite nu numai în Ebraică, dar și în arabă sau alt dialect nativ, nu sub nicio formă sau conjugare, ci în toate în care apar. Cuvintele caldeanului, atât rădăcini cât și derivate, sunt așezate separat. Toate numele proprii sunt afișate *). Lucrarea lui Bogoyavlensky a necesitat unele corecții, dar compilatorul a căzut într-o boală gravă și nu a putut corecta dicționarul, care, prin urmare, a rămas în manuscris. Ca parte a științelor teologice în 1840, rectorul arhim. Filaret i s-a

încredințat sarcina de a alcătui o doctrină teologică și istorică despre Părinții Bisericii; cartea a fost publicată în trei volume în 1859 și introdusă în ghidul pentru studiul patristicii în instituțiile spirituale și de învățământ superior și secundare. În științe filozofice, în 1830, i s-a încredințat să alcătuiască un manual pentru conducerea în Academii de către F. A. Golubinsky. Profesorul a făcut mult pentru a-și îndeplini sarcina, dar a murit fără să fi avut timp să-și termine munca. Recent, din partea administrației spirituale și educaționale, a fost întocmit un manual de istorie universală de către profesorul P.S.

*) Afacerile Academicianului, upas.i. 1833 .Y 120.

Pe lângă compilarea manualelor, Academiei a fost încredințată în mod repetat cu munca de revizuire a manualelor educaționale scrise de mână și tipărite, precum și a eseurilor legate de învățarea spirituală și compilate de persoane care nu aparțineau Academiei din Moscova.

Ocupația cu traduceri din St. Scripturile și Părinții Bisericii, repartizați Academiei de către cele mai înalte autorități spirituale, au început în primele zile ale existenței Academiei. În 1820, profesorul de limbă evreiască Tyazhelov a fost însărcinat de comisie să traducă cartea Exodul în rusă. Traducătorului i se ordonă să adere mai strict la textul slavon. Un an mai târziu, traducerea a fost pregătită de Tyazhelov și trimisă Comitetului de traducere din Sankt Petersburg al Societății Biblice Ruse. În 1823, o comisie a însărcinat Academiei să se ocupe de traducerea altor cărți ale Vechiului Testament. Licențiații Academiei Lovțev și Ternovsky au tradus cartea Deuteronom: la Seminarul din Vioan a fost tradusă prima carte a Regilor, la Seminarul din Moscova a doua carte (lucrată de profesorul Nikifor Zerchenpnov): la Vladimir - prima carte a Cronicilor (profesor , preotul Vasily Tsvetkov), în Kaluga și Kostroma - a doua carte a Cronicilor (profesorul Raysky și profesorul Peter Aleksinsky). Unele dintre aceste traduceri, după ce au fost revizuite și corectate de Comitetul Societății Biblice, au fost tipărite. În 1858 St. Sinodul a încredințat Academiei din Moscova misiunea de a traduce din nou din greacă în rusă Evanghelia după Marcu, în 18 (50) - Epistolele Apostolului Pavel către Romani, Galateni și Evrei.Un comitet era format din rectorul Academiei, profesorii Delitzin și Gorsky. și corecții au intrat în noua ediție a Noului Testament în limba rusă, tipărită în 18 (50) (Evan-

S

gelie) și în 1862 (Fapte și epistole ale apostolilor). În 1863, Academia a fost instruită să compare cu originalul și să corecteze traducerea în limba rusă a cărții Psalmilor (a doua jumătate) compilată în 1822 de către Societatea Biblică: lucrarea a fost repartizată

Licenței II. Gorsky, iar după revizuirea de către mitropolitul și rectorul A.V. Gorsky, a fost escortat la St. Sinod.

Traducerile din operele parintilor erau nu mai putin important subiect de virgula incredintat Academiei. În 1828, Mitropolitul Filaret, care a trecut în revistă Academia, a propus Consiliului Academiei ca, împreună cu copia fiecărui curs, să fie depuse la conferință și traduceri din limba greacă, făcute în continuarea cursului. Așadar, în 1830, licențiatul Bogdanov a prezentat, în traducere din lucrările lui Iustin Martirul, a doua scuză și declarație de credință asupra mărturisirii ortodoxe. şef al Confesiunii din Augsburg. În același 1830, Sf. Sinodul a încredințat Academiei din Moscova ordinul de a revizui și corecta traducerea slavă a discursurilor lui Ioan Gură de Aur despre Evanghelia după Matei. În acest scop, a fost înființată o comisie temporară, care, pe lângă tutorele din clasa de limba greacă, era formată din: inspector al Academiei Evlampy, protopop O. A. Golubinsky. P. II. Dobrohotov și licențiatul ieromonah Platon. Vechea traducere slavă s-a dovedit a fi incomod pentru utilizare și, la sugestia comitetului, i s-a permis retraducerea lucrării lui Hrisostom în rusă. Traducere publicată din nou în 1839. În 1834 St. Sinodul a fost încredințat profesorului P. S. Delitsyn pentru a traduce în rusă

interpretarea lingvistică a lui Ioan Gură de Aur despre epistola către romani. În 1838, consiliul Academiei i-a înmânat Mitropolitului o traducere. După ce a trecut în revistă traducerea prefeței, mitropolitul a scris la prezentare: „A deranja. Du-te dragă. Mi se pare că nu este nevoie să imit limbajul de piață al Bibliotecii pentru lectură. Acordul în acest sens trebuie să fie încheiat. OMS? noi, tu sau ei? Înainte de Epistola către Corinteni. Nu. Înainte de epistola către Corinteni. Așa cum o lucrare există înainte de traducere, și nu înainte de traducere. Mulți (profeți) după Iona, CocfioHíu și toți ceilalți. Ce este? Mulţi după esѢh'I În timpul împrejurărilor. Se pare că ei spun: în împrejurările vremii. In atac. Există o abordare a orașului și o introducere în mesaj. Obache - prezent St. Sinod" *). După corectarea manuscrisului notat, acesta a fost prezentat Sf. Sinod și publicat în 1839. Pe lângă cele două lucrări tipărite separat ale Sf. Hrisostom, multe dintre lucrările părinților, traduse la Academia din Moscova, au fost trimise în 1834 editorilor Lecturii Creștine: așa sunt lucrările lui Grigore de Npskago despre Rugăciunea Domnului, două cărți despre psalmi, Sf. Hrisostom nouă conversații despre pocăință, șase cuvinte despre soarta și providența lui Dumnezeu, două cuvinte despre rugăciune, trei conversații despre cuvintele Apostolului: rugăciunea duhul credinței și încă trei conversații; din lucrările lui Atanasie cel Mare declarație de credință, o conversație despre cuvinte: toată esența Îmi este trădată, două cuvinte despre întrupare, unul împotriva arienilor, celălalt împotriva lui Apolinar, un cuvânt despre venirea lui Iisus Hristos împotriva lui Apolinar, o carte împotriva păgânilor și cinci conversații despre Sf. Trinity, 15 scrisori ale lui Vasile cel Mare, 366 scrisori ale lui Isidor pelusiot. Mare

*) Academician, prov.:. 1838 .V 73.

unele dintre aceste traduceri au fost publicate în Christian Reading. În 1835, rectorul Policarp a publicat o colecție separată de traduceri ale lucrărilor paterne întocmite de el din limba greacă; în această colecţie sunt tipărite Epistola Sfântului Pavel către Filipeni. Policarp. șase conversații ale Sf. Ioan Gură de Aur și cuvântul lui Grigore Teologul despre Sf. Paști. Din ordinul Sf. Sinod dat Academiei în 1835, liceenii Slavolyubiv și Sokolov au tradus cartea lui Dionysius Areonnaptus despre Ierarhia Cerească și au finalizat lucrarea la sfârșitul anului 1836. Când traducerea a fost prezentată Mitropolitului, acesta. după ce a scris două expresii din traducere, a făcut următoarea remarcă: .. cine va menţine unitatea dialectului rus cu cel slav, nu există şcoli religioase? În dialectul slav al Bibliei: a te îndepărta de acest dialect înseamnă a te îndepărta de justiția convenabil de înțeles a Bibliei. Cu toate acestea, trimiteți de la mine traducerea din St. Sinod *). Traducerea a fost publicată într-o ediție separată. Decretul Sf. Sinodul din 1838 a încredinţat .soci. Academia pentru a traduce în rusă Teologia Sf. Ioan Damaschinul. Încredinţând această lucrare Academiei, mitropolitul a scris pe decret: .. către consiliul universitar pentru executare. ceea ce sper. Academia o va face nu numai din datoria de ascultare, cu promptitudine, ci și cu mângâiere, dintr-un sentiment de recunoștință pentru încrederea Sf. Sinod la lucrările ei. Când traduc această carte importantă, consider că nu este de prisos să vă reamintesc de precauție împotriva folosirii cuvintelor și expresiilor prea comune și impure în limbă.

*) Dela are dreptate. 1839 .V 59.

lor. Pentru ca Academia să știe că Sf. Sinodul Anilor Buni nu folosește lucrările ei pentru binele comun. o afectează. că traducerea Sf. Dionysius areopagptao al Ierarhiei Cerești este hotărât să fie tipărit.” Lucrarea de traducere a fost împărțită între toți mentorii și prezentată mitropolitului în martie 1840. Mitropolitul a scris la prezentare: interpretări despre Matei și despre epistola către Romani. Cer exemplare tipărite muncitorilor, iar favoarea Sfântului Sinod este pe asta.Între timp, aud oameni plângându-se că traducerea nu este pretutindeni curată de expresii ariale.Chiar, spun ei, este scris: Matei. Eu spun : o greșeală de scriere; nu, spun ei, De aceea, sugerez ca această traducere (a Damascului) să fie revizuită în comisia de cenzură, acordând atenție corectitudinii și corectitudinii limbajului, precum și notelor, astfel încât să nu existe cele de prisos sau îndoielnice. Este adevărat că Sfântul Damasc a spus: trupul este prin îndumnezeire devenit Dumnezeu! În vechea traducere se spune: Fără de Dumnezeu. Porumbel, gândește-te. " A propovăduit vestea cea bună, căci sacristanul de pe clopotniță. predica vestea bună, dar el a propovăduit vestea bună sau a anunțat sfârșitul potopului și, mai mult, nu din timpuri străvechi. pentru că nu a continuat, ci a fost „” odată. eirevle. sau în antichitate. N-ar fi păcat să-l rescriem mai clar,

pentru că nu pot desluși totul în manuscrisul depus.” Mitropolit, conform tipăririi deja în 1844 *).

Del. akal, corect. 1839 .Vÿ

Sinod, mentorii Academiei au tradus în rusă din greacă a treia parte a manuscrisului Teologia Patriarhului Anthimus al Ierusalimului.

Am văzut ce cerințe stricte a făcut mitropolitul cu privire la puritatea limbii în traducerile lucrărilor Părinților. Ca exemplu și zelot al purității cuvântului nativ, urmărind vigilent acuratețea și certitudinea exprimării gândirii, ca autoritate recunoscută în acest sens *), el, prin puterea înțelegerii sale multi-comprehensive, s-a ridicat sus mințile unei întregi societăți științifice, care i-a prezentat lucrările nu atât la cererea realității oficiale cât, după conștiința profundă a puterii incontestabile a judecății sale învățate. Acolo, unde a lucrat ca o inexactitate a expresiilor.Atunci incorectitudinea gândirii, - explozia perspicace a lui Filaret a văzut repede neajunsurile, le-a punctat, sau a corectat, și transformări, cunoașterea limbilor antice, după o reducere personală, i-a recunoscut valabilitatea, deși uneori chiar uneori păreau meschin, dar pentru structura generală a lucrării științifice aveau prețul lor.

Încheiem trecerea în revistă a lucrărilor științifice ale mentorilor Academiei din Moscova prin enumerarea lucrărilor și traducerilor lor publicate, doar pe cele la care au lucrat în timpul serviciului lor la Academie. Din această listă vom vedea că Academia în perioada de existență pe care o descriem a lucrat din greu în domeniul activității mintale. Să remarcăm în același timp că numărul lucrărilor publicate a crescut fără exemplu de la deschiderea ediției lucrărilor Sf. Tată, care

Vezi scrisoarea lui S. S. Uvarov către mitropolitul Filaret în cp. IV. citit. m. total 187G.

paradisul a facilitat metoda de publicare a compozițiilor, care până atunci era dificilă pentru mentori! din cauza lipsei de fonduri.

TIPIRITĂRI ALE RECTORILOR ACADEMIEI.

Discurs la deschiderea Academiei Teologice din Moscova, arhimandritul Simeon. M. 1815

Discurs la înmormântarea negustorului din Moscova Semyon Lepekhin, arhimandritul Simeon. M. 1815

Cuvântul este în călcâiul mare, arhimandritul Filaret. M. 1815

Cuvântare la înmormântarea arhiepiscopului Augustin, arhimandritul Filaret. M. 1819.

Discurs la ședința conferinței Academiei de Științe Medicale, susținută de arhimandritul Kirill pe 18 septembrie. 1820 M. 1820

Cuvântul în cinci mari, rostit în 1822 în Lavra Trinității de către arhimandritul Kirill.

Cuvântul din ziua Schimbării la Față a Domnului, rostit în mănăstirea Novospassky în 1822 de către arhimandritul Kirill.

Cuvânt în memorie pradă. Serghie a vorbit la Mănăstirea Novospassky pe 25 septembrie. 1822 arhitect. Kiril lom.

Cuvântul din ziua celor Cincizeci, rostit în 1824 în Lavra Trinității de către arhimandritul Kirill.

Cuvântul din ziua Schimbării la Față a Domnului, rostit în Mănăstirea Novospassky în 1824 de către arhimandrit. Kirill.

Convorbiri și cuvinte compuse de către dr. Academiei, rectorul arhimandrit Policarp. M. 1835.

Traduceri din greacă în rusă, archimandro. Crap poli. M. 1835.

Chrestoiiiatia Latina, Arhimandritul Policarp. M. 1827. Ediţia a II-a. M. 1835.

Cercetări despre predicatorul secolului al XIII-lea, episcopul Serapion de Vladimir. Filaret (Adăugat la lucrarea Sfântului Părinte Vol. 1).

Mărturie despre vremurile apostolilor despre cum ar trebui scris numele lui Isus și cum ar trebui să fie înfățișată crucea. Al lui (ibid.).

Învățătură istorică despre Părinții Bisericii. Egozhe. Trei volume. S.-Pb. 1859.

Istoria cântăreților Bisericii grecești. Al lui. Trei volume. S.-Pb. 1860.

teologie dogmatică ortodoxă. Al lui. Două volume. Cernigov. 1804.

Maxim Grek. Al lui (Moskvityan. 1842 XI).

Lunca spirituală. Traducere din greaca. M. 1853. Egozhe.

^.Culegerea ultimelor patru lucrări, precum și traducerea Arcului Spiritual datează din vremea slujirii lui Filaret în chiuvete. Academie.

Despre educație. Archim. Еоаоiн (App. 1).

Despre Biserica Ortodoxă a lui Hristos. Al lui (Prib. 1).

Despre providența lui Dumnezeu. Al lui (Prib. 1).

Reflecții asupra suferinței Domnului nostru Iisus Hristos. Al lui (Prib. 2).

Despre responsabilitățile familiale. Al lui (Prib. 2).

Despre slujirea triplă a lui Isus Hristos. Al lui (Prib. 2).

Despre divinitatea religiei creștine. Egozhe (Prib.Z).

Despre pregătirea neamului omenesc pentru primirea Mântuitorului. Al lui (Prib. 3).

Reflecții despre rugăciunea Domnului. Al lui (Prib. 3).

Despre salvarea sacramentelor. Al lui (Prib. 4).

Cuvânt pentru Crăciun. Al lui (Prib. 4).·

Despre creșterea copiilor în spiritul evlaviei creștine. (De la Seiler). Al lui. M. 1844. Ediţia a patra. S.-Pb. 1877.

Povești memorabile despre asceza sfinților și fericiților Părinți. Al lui. M. 1845

Paladiul episcopului de Elenopol Lavsaik. Al lui. S.-Pb. 1850. (Tradus din greacă. Alcătuit de Archim. Eusebiu când era rector de chiuvete. Academia).

Învățătură despre chipul Domnului Isus Hristos, arhim. Alexia (Prib. 5. O).

Despre Sfânta Fecioară. Maica Domnului nostru Iisus Hristos. Al lui (Prib. 7).

Învățătura Vechiului Testament despre sacramentul Sf. Treime. Al lui (Prib. 8).

Despre îngerii păzitori. Ege> la fel (Prib. 8).

Despre Taina Crucii lui Hristos. Al lui (Prib. 10).

Două cuvinte în toc mare. Al lui (Prib. 9. 12).

Convorbire în ziua Nașterii lui Hristos. Al lui (Prib. 10).

Un cuvânt despre necesitatea vigilenței spirituale. Al lui (Prib. 10).

Cuvânt către cel care a luat jurămintele monahismului. A lui (Prov. 7).

Discurs despre jurămintele monahale a profesorului N. Nektarov. Al lui (Prib. 8).

Cuvântare după numele episcopului (Sf. 12).

Sfântul Irineu, Episcopul Lyonului. Archim. Eugen (Prib. 1). Despre cei care iubesc pe Dumnezeu. Al lui (Prb. 3).

Despre sensul reprezentativ al lui St. Scriptura. Al lui (Prib. 4).

Exemplele de păcat sunt moartea. Al lui (Prib. 13).

Cuvântare după numele episcopului. Al lui (Prib. 16).

Despre motivele împlinirii legii morale. Archim. Sergiya (Prib. 10).

Despre un jurământ. Al lui (Prib. 1'2).

Despre răbdarea în rugăciune. Al lui (Prib. 14).

Despre dragostea pentru Dumnezeu pusă la încercare de dureri. Al lui (Prib. 15).

Despre Taina Massului. Al lui (Add. 17).

Despre jurămintele arbitrare. Al lui (Prib. 17).

Despre plecarea Sf. Spirit. Al lui (Prib. 18).

Răspuns la scrisorile prințului-scriitor cu privire la doctrina latină a papei. Al lui (Prib. 18).

Căsătoria și celibatul persoanelor spirituale. Al lui (Prib. 19).

Cuvântare după numele episcopului. Al lui (Prib. 19).

Fotografii paleografice din manuscrisele grecești și slave ale moscoviților. biblioteca sinodala. Archim. Savva. M. 1863.

Cuvânt despre ziua de naștere a împăratului suveran Alexandru Nikolaevici. Al lui (Prib. 20).

Un cuvânt despre ziua onomastică a Moștenitorului Suveran, V. K. Nikolai Alexandrovich. Al lui (Prib. 20).

Cuvântare după numele episcopului. Al lui (Prib. 21).

protopop A. V. Gorski.

(publicat separat).

Descrierea istorică a Sfintei Treimi Lavrei Sf. Serghie. Ediții: 1. 1842 - 2. 1852 - 3. 1857 - 4. 1865 - 5. 1873.

Descrierea manuscriselor slavone ale Bibliotecii sinodale din Moscova. Secțiunile 1 și 2. Patru volume. M. 1855-1862. Profesorul K. I. Nevostruev a participat la lucrarea cu Gorski.

(Tipărit în completare la lucrările Sfinților Părinți și în alte ediții).

I. Biografii şi studii referitoare la

biserica ciorba de varza. povestiri:

A sărbătorit Domnul Isus Hristos Paștele evreiesc la ultima Sa cină împreună cu ucenicii Săi (Prob. 12).

Scrisoare de la Mara de Samosata către fiul său Serapion (Ibid. 20).

Formarea canonului cărților sacre ale Noului Testament (Prib. 24).

Viața Sf. Atanasie din Alexandria (Ibid. 10).

Viața Sf. Vasily V. (Ibid. 3).

Viața Fericitului Teodoret, Episcopul Cirului (Ibid. 14).

Sfânta Bobotează a Ciprului (Ibid. 22).

Despre fecioarele creștine înainte de monahism (Ibid. 1).

Despre rangul de episcop în raport cu monahismul în Biserica Răsăriteană (Ibid. 21).

Starea exterioară a Bisericii Răsăritene în secolele IX-XIII (Christ. Reader 1848. Partea I).

Asceții credinței în Orient după căderea Imperiului Grec (Prib. 11).

Despre Sinodul de la Ierusalim din 1672 (Prib. 24).

II. Biografii și cercetări legate de rusă

Istoria bisericii ruse:

Despre St. Cyril and Methods (Moscova vineri 1843, partea 3).

Despre campania rușilor împotriva lui Surozh (zainek, Odsssk social history, 1844, vol. 1).

Despre metropola rusă la sfârșitul secolului al IX-lea (Prib. V).

Chiril al II-lea Mitropolitul Kievului și al Întregii Rusii (Ibid. 1).

Sfântul Petru, Mitropolitul Kievului și al Întregii Rusii (Ibid. 2).

Sfântul Alexis Mitropolit al Kievului și al Întregii Rusii (Ibid. 6).

Sf. Ciprian (Ibid. (>).

Sfântul Fotie (Ibid. 11).*

Sfântul Ioan (Ibid. 4).

Mitropoliții Moscovei: Teodosie și Filip I (Ibid. 16).

Mitropolia Kievului la începutul separării sale de Moscova (Ibid. 3).

Maxim Grek - Svyatogorets (Ibid. 18).

Despre relațiile dintre biserica rusă și mănăstirile Svyatogorsk până în secolul al XVIII-lea (Ibid. 6).

Știri despre Abraham Palptsyn (Moskvit. 1841, partea 5).

Obiecții la remarcile despre asediul Lavrei Trinității (Moskvit. 1842, partea 6).

Despre școlile teologice din Moscova în secolul al XVII-lea (Prib. 3).

Petru Mogila, Mitropolitul Kievului (Ibid. 4).

Câteva informații despre Pais Ligarid înainte de sosirea sa în Rusia (Ibid. 21).

Pretenții ale apologetului preoției austriece (Ibid. 23).

111. Memoriale bisericești rusești. publicat

cu o explicație și cercetare despre ele:

Monumente ale literaturii spirituale din vremurile lui V. K. Yaroslav 1 (Prib. 2).

Epistola către Arhimandritul Vasily din Pechersk secolul al XII-lea. (Ibid. 10).

Atitudinea călugărilor din mănăstirile Kirillov Beloozersk și Joseph Volokolamsk în secolul al XVI-lea. (Ibid. 10).

Despre vechile canoane ale Sf. Chiril și Metodie (Ibid. 15).

Despre cuvintele antice din St. Fortecost (Ibid. 17).

Despre traducerea slavonă a Pentateuhului lui Moseev, corectată! în secolul XV. conform textului ebraic (Ibid. 19).

IV Învățături și discursuri.

Trei cuvinte despre Sf. Paștele la Vecernie (Prib. 16. 17. 21).

Cuvânt despre pomenirea eliberării Lavrei Treimii din asediu (-19).

Cuvânt în ziua Întâlnirii Domnului (-20).

strat" în ziua Rusaliilor (-20).

Cuvânt în ziua Nașterii lui Hristos (-22).

Un cuvânt despre săptămâna Ortodoxiei și în ziua urcării la tron a Suveranului Împărat (-23).

O probă științifică, ca cale care duce la Hristos (Suflet-util. Joi. 1866. Decembrie).

Cuvânt înainte de înmormântarea mitropolitului Filaret (Dreapta.!. Recenzie. 1867. .Vy 11).

Un discurs rostit într-o adunare solemnă de spălări, un spirit. Academia cu ocazia sărbătoririi aniversării ei (Culegere publicată cu ocazia împlinirii a 50 de ani a Academiei de Științe din Acad. M. 1864).

Cuvântare rostită cu ocazia slujbei episcopale de 50 de ani a Mitropolitului Filaret (Pravoslav. Obozr. 1867. Nr. 8).

Un cuvânt despre proprietatea iluminării spirituale și calitățile morale ale celor care o caută. Rezervor. G. A. Levitsky (Tipărit între eseuri în cazul deschiderii Academiei de Științe. 31.1815).

Ghid de Paște. A.II. Greutate 31. 1820.

Înălțarea sufletului către Dumnezeu sau reflecțiile evlavioase ale unei persoane creștine. Transl. În: V. Herson. 31. 1825.

θ L. Goltsbinsky.

Prelegeri de teologie speculativă. 31. 1808.

Psihologie speculativă. 31. 1871.

Despre cauzele finale. Scrisoarea 1 (Aplicația 5).

Despre recunoştinţa faţă de Dumnezeu (Prib. 13).

Reflecții asupra cuvintelor: în binecuvântarea celor drepți, orașul se va ridica (Prib. 13).

Despre smerenie (Prib. 13).

Viața credinței (Aplicația 13).

Despre vanitate (Prib. 13).

Cuvânt despre Sf. Apostol Petru și Pavel (Prib. 13).

Cuvânt în ziua înălțării cinstitei Cruci (Prib. 13).

Conversația din ziua celor Cincizeci și Cincizeci (Aplicația 14).

Reflecție asupra zilei Nașterii lui Hristos (Prib. 14).

Despre Providența lui Dumnezeu (Stran. 1862).

Cuvânt la înmormântarea contelui V. S. Tolstago (Stran. 1863 octombrie).

Din notele lui Prot. Golubinsky (Dushen. Chtep. 1860, v. 1).

Un cuvânt împotriva înclinației de a condamna puterile care sunt (Ibid.).

Despre rugăciunea pentru țar (Ibid.).

Despre ființa lui Dumnezeu. Dovada filozofică a acestui adevăr (Dupg. 'It. 1867. v. 2).

Cuvânt în ziua pomenirii Sfântului Serghie (Dușep. Joi. 1870. v. 3).

Convorbiri și cuvinte ale protopopului P. S. Delitsyn. M. 1864.

Frații Lahoud. A.II. Smelovsky (J. M. H. II. 1845).

Viața Sf. Grigore Teologul. M. II. Salmonni' (Prib. 1).

Caracterul general al poeziei sacre a evreilor. E. V. Ame / t-teapiroaei (Prib. 5).

Despre esența și proprietățile activității artistice. Al lui (Prib. 25).

Despre moarte și starea sufletelor după despărțirea de trupuri. II. I. Anichkooa-Plapyunova (Prpb. 9).

Despre binecuvântările Vechiului și Noului Testament. Aplicația sa i. 7).

Despre răspândirea pașnică a creștinismului în Rusia. Al lui (Prib. 3).

Înțelepciunea și bunătatea lui Dumnezeu în soarta lumii și a omului. D. G. Levitsky. M. 1857.

Explicația Evangheliei, citită în ziua de Sf. Paști. Al lui (Prib. 9).

Administratorul Sf. Ioan Gură de Aur în răspândirea Evangheliei printre păgâni. Egezhe (Prib. 2).

Viața Sf. Efraim Sirul, natura scrierilor sale și trăsăturile învățăturii sale. A. K. Sokolova (Prib. 7. 8).

Relațiile dintre Biserica Armenească și Biserica Ortodoxă Răsăriteană în secolul al XII-lea. Al lui (Prib. 5).

Sfântul Episcop și Mucenic Hippolit. Ieromonah Il piona (Prib. 4).

(publicat separat).

Satul Novospasskoe, Dedenevo, numit și Vlacher-ny. M. 1847.

Pedigree-ul Golovinilor. M. 1847.

Descrierea istorică a mănăstirii Trinity Kozlovsky. M. 1849.

Istoria monahismului ortodox în Orient. Două părți. M. 1854-1857.

Istoria monahismului ortodox rus. M. 1855.

Viața Sf. Tihon, episcop de Voronej. S.-Pb. 1861. Ed. a II-a. 1862.

Serviciu pentru Sfântul și Făcătorul de Minuni Tihon. S.-Pb. 1861 *).

Carte educațională de istorie generală, întocmită pentru utilizare în Seminarii. Partea 1. S.-Pb. 1863.

(Tipărit în completare la lucrările Sfinților Părinți).

Sf. Macarie al Egiptului (Partea 3).

Rev. Iosif de Volokolamsk și scrierile sale (Partea a 5-a).

Viața Sf. Sârbă Savva (Ch. 8).

Scrisoare despre monahism (Cap. 9).

Sf. Isidor pelusiot (Cap. 14).

Sfântul Petru, Arhiepiscopul Alexandriei (cap. 15).

Sf. Anastasia snapt (cap. 16).

Sfântul Nil ascetul Sinaiului și scrierile sale (cap. 16 și 17).

Despre influența creștinismului asupra societății păgâne în primele trei secole după PX (cap. 20).

Lucrările Sfântului Tihon din Voronezh despre conducerea turmei Voronej (cap. 21).

*) Pe lângă acest serviciu, II. S. Kazansky, încă câteva slujbe și acatiste, care sunt enumerate în martie, cartea lui Pravoslav. Prezentare generală pentru 1878, p. 500. 507.

Cuvânt în ziua urcării la tron a împăratului suveran Alexandru Nikolaevici (cap. 23).

Despre izvoarele istoriei monahismului egiptean în secolele al IV-lea și al V-lea (cap. 24).

Schiță generală a vieții călugărilor egipteni în secolele IV și Y (cap. 24) *).

Despre legătura dintre Academiile spirituale și Universitățile (Cap. 25).

Dovezi ale monumentelor istoriei egiptene despre șederea evreilor în Egipt (în Colecția publicată în 1864 cu ocazia aniversării Academiei).

(Tipărit în alte ediții).

Corectarea cărților liturgice bisericești sub Patriarhul Filaret (Lecturi în chiuvete de pstor general și antichitate. ros. 1847-1848, vol. 8).

Scrisoare către M. P. Pogodin despre unele subiecte legate de istoria Rusiei (Moskvpt. 1849. 5).

O altă întrebare despre Nestor (Vremen, chiuvete, general, pstor. și antic. ros. 1849, vol. 1).

Supliment la întrebarea lui Nestor (ibid., vol. 3).

Analiza critică a mărturiilor lui Paterik de Pechersk despre cronica lui Nestor (ibid., vol. 7).

Observații asupra răspunsului lui Butkov cu privire la noua întrebare despre Nestor (Otechest. Zainek. 1851, vol. 74).

O explicație a unor nedumeriri cu privire la cronica lui Nestor (Vremen, vol. 13).

Pe vremea întemeierii mănăstirii Peșterilor (Vremen, vol. 19).

Biografia lui Chiril, arhiepiscop de Podolsk (când își publică discursurile și cuvintele. M. 1854).

„) Aceste două articole: despre izvoarele pentru istoria monahismului și o schiță generală a vieții ipocriților egipteni sunt atașate istoriei monahismului ortodox în Răsărit, iar eseul a fost depus pentru gradul de doctor în teologie, care autor primit în 1874.

9*

Cercetări asupra sistemului monetar antic al Rusiei în

Secolele XI-XIII (Zayinek. Împărat, arheolog, general vol. 3).

Despre grivna rusească în secolele XI și XII (ibid., vol. 3).

O notă despre ritualul antic de a bate într-un fel de mâncare la cină (ibid., vol. 3).

Supliment la studiul sistemului monetar antic rusesc (ibid., vol. 6).

Viața Sf. prinții nobili Boris și Gleb (Soul. Thu. 1860, part 2).

Despre priveghere creștină asupra gândurilor (ibid., 18 (51. partea 1).

Vestea despre cuiul Domnului, păstrat în Catedrala Adormirea Maicii Domnului din Moscova (ibid. 18 (51, partea 1).

Protecția Maicii Domnului asupra Moscovei (ibid. 18(51, partea 2).

Cuvânt despre ziua eliberării Mănăstirii Treime Serghie de sub asediul lui Polyakov (ibid., 1868, februarie).

Despre ridicarea mâinilor în timpul rugăciunii ca un obicei străvechi al creștinilor (ibid. 187 (5, partea 3).

Cine au fost autorii indignării Solovetsky de la I (5 (5 (5 la 1 (57 (5 ani)) (Cititor în Moscova general. Pstor. și antic. 18 (54, cartea 4)).

Cam pe vremea predării Kremlinului rusesc de către polonezi în 1 (512) (ibid. 18 (59, c. 3).

O notă despre dipticele bisericești Uveka și potirul (Antichitatea Moskov. Arheolog, general 1. 213).

.Evanghelistul Tuk, ca un iconograf ”(ibid. 2. 4 (5).

Inscripția pe piatră funerară a Sf. Averchie din Hierapolis (ibid. 2. 132).

.Ibarum lui Constantin cel Mare (Buletinul arheolog, general 1868).

Despre chemarea la închinare” în Biserica Răsăriteană (Proceedings of the first arheology, congres la Moscova 18 (59, 1.300).

Despre predarea arheologiei (ibid. 1. 83).

Fotina Pavlovna (rusă. Arhiva. 1870. Nr. 4-5).

Memorii despre A. N. Muravyov (Dushep. Thu. 1875).

O trecere în revistă critică a informațiilor despre Sfânta Treime Lavra Sf. Serghie raportată în carte: o experiență de cercetare asupra proprietății și veniturilor mănăstirilor (Mosk.Ved. 187 6).

Cercetări asupra personalității primului Dmitri fals (Pycçjí. Știri. 1877, august septembrie, octombrie).

Gânduri și sentimente ale lui M. Filaret asupra selecției unei traduceri litografiate de cărți de V. Zaveta (Dreapta. Revista. 1878. ianuarie).

Eseu despre viața arhp. Antonie, vicar al Lavrei Treimii Sf. Serghie (Dreapta. Revista. 1878, februarie. Martie, iunie si decembrie).

Arabii și filosofia lor. I. $1. Teologic-Platonov (Moskvit. 1850, partea 3).

S. B. Smirnova.

(Publicat separat).

Descrierea istorică a savvpp-ului mănăstirii Storozhevsky. editia 1. M. 1846. a 2-a suplimentat 1860: a 3-a ed. 1877.

Luna istorică bisericească a Lavrei Treimii. editia 1. M. 1850 al 2-lea completat 1854

Descrierea istorică a mănăstirii Mahrpsch.M. 1851

Biografia prințului Dimitri Mihailovici Pozharsky. M. 1852

Mănăstirea Fecioare Pokrovsky Hotkov. M. 1854. Ediţia a II-a completată. M. 1858, ediţia a III-a. M. 1872. Ed. a IV-a. M. 1875.

protopop Teodor Alexandrovici Golubinski. Eseul biografic. M. 1855.

Istoria Academiei slavo-greco-letone din Moscova. M. 1855.

Notă istorică despre Academia Teologică din Moscova cu ocazia împlinirii a 50 de ani. M. 1864.

Istoria Seminarului Lavra Trinity. M. 1867.

Mănăstirea Spaso-Vithansky. M. 1869.

Index la revizuirea schitei Ghetsimani. Șapte ediții. I. 1866-1874.

Despre icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din templul rupestră al Schetei Ghetsimani. Șapte ediții. M. 1870-1875.

Observații filologice despre limba Noului Testament în comparație cu cea clasică la citirea epistolei Ap. Pavel către Efeseni. M. 1873 (Eseu pentru gradul de doctor în teologie).

Istoria Academiei Teologice din Moscova înainte de transformarea ei. M. 1879. "

(Tipărit în diverse ediții).

Ceva despre ideile lui Platon (Moscova vineri 1843, partea 4).

Istoria metempsihozei printre antici (Moskvit. 1844).

Scurte informații istorice despre pestilența în Rusia (Moscova Ved. 1848. XsAy 98.101).

Procesiunea din Lavra Treimii cu ocazia holerei (Mosk. Vedom. 1848. Nr. 121).

Povești ale cronicarilor ruși despre începutul Moscovei și mărturii ale scriitorilor străini din secolele al XV-lea și al XVI-lea despre starea ei (Mosk. Vydom. 1848. Zhu 124. 125).

Caracterul moral și modul de viață al rușilor în secolele al XV-lea și al XVI-lea (Moscova Ved. 1849. Zhu 88.89).

Medici străini din Rusia sub țarul Mihail Teodorovici (Moscova Ved. 1849. Zhi 140. 141).

Recenzii ale străinilor din secolele al XVI-lea și al XVII-lea despre Lavra Trinității Sergius (Moscova Ved. 1849. 145).

Despre ambasada lui Ilya Danil. Miloslavsky și funcționarul Leonty Lazorevsky în Turcia în 1643 (Times, sinks, general history and antic volume 6).

Sfântul Iustin Mucenic și Filosof (Prib. vol. 8).

Despre binecuvântarea bisericii și ceremonia de nuntă împotriva ocaziilor (Prib. 17).

Preotul sârb Yuri Krizhanich respingerea petiției Solovetsky (Prib. 19).

Profesor al Academiei de Științe, protopop P. S. Delitsyn (Prib. 22).

Cuvânt în ziua de Sf. Serghie (Prib. 22).

Despre prefața la viața Sf. Sergius, scris de cramarul Simon Azaryin (Times, wash. istorie generală și volumul antic 10).

Despre semnificația clerului rus ca stat de stat (Moscova Ved. 1851. XsXs 51. 106, 107).

Cincizeci și doi an în analele istoriei Rusiei (Moscova Ved. 185'2, nr. 27).

Afacerile caritabile ale Lavrei Treimii (Moscova Ved. 1852. Nr. 39).

Un scurt eseu despre istoria tipografiei sinodale din Moscova (Moscova Ved. 1853. LL 152, 153).

Vedere rusă antică asupra turcilor și țargradului (Moscova Ved. 1854, nr. 33).

Pe locul de înmormântare al profesorului de schismă Diaconul Teodor (Ved. Moscova 1859, nr. 58).

Despre autorul manuscrisului: Statul rus în secolul al XVII-lea. (Mosk. Vѣdom. 1859. M * 83).

Vizite la Lavra Treimii Serghie de către împărăteasa Elisaveta Petrovna (Moscova Ved. 1861. L 99).

Venerabilul Sylvester din Obnorsk (Dush. Joi. 1861. Nov.).

Celebrarea a cincizecea aniversare a Academiei Teologice din Moscova (ed. col. cu ocazia aniversării Academiei. M. 1864 și Moscova. Vѣdom. 1864, L 220).

sectari germani din afara Caucazului (Rus. Vest. 1865, mai).

Unul dintre elevii lui Speransky (Rus. Vesti. 1866, ianuarie).

Candia. Eseu istoric (Buletinul Rus, 1867, martie).

Ziua de б-a august 1867 în unele orașe ale imperiului (Mosk. Vdom. 1867, nr. 256 și 257).

Profesor al Seminarului Trinity V. M. Drozdov (Modern. Leton. Mosk. Ved. 1867, nr. 44).

Cazurile de cenzură din 1786-1787 (sec. XVIII, ed. Bartenev, vol. 1. Moscova. 1868).

Din Amintirile Mitropolitului Filaret (Revista Prav., 1868, august).

Descoperirea inscripțiilor antice pe piatră funerară în Lavra Sf. Treime Serghie (Trud, primul arheolog, congres la Moscova, vol. 2. M. 1871).

Konstantin Economos și eseul său despre afinitatea limbii slave cu elenul. Discurs în public. col. m. d. Academia la 1 octombrie 1873 (Actul anual în m.

Lector Athanasius Vysotsky (Dushep. Cititor. 1874. septembrie)

protopop A. V. Gorski (Moscova Vedom. 1875. Nr. 265-266).

Amintiri ale regretatului rector al Academiei de Științe, protopop A. V. Gorsky. Discurs în public. adunat, Academia M. D. la 1 octombrie 1876 (Actul anual al M. D. Acad. 1 octombrie 1876. M. 1877. Drept. Ob. 1876. noiembrie).

Sortes Sancì of opium (Revista Ortodoxă 1876, noiembrie).

(Articol tradus.

Călătorie prin Rusia a baronului Haxthausen (Moscova Ved. 1848. Zh 138.146, 155. 156; 1849. Zh 1. 4, 5, 53, 54, 81, 82).

Timoșka Ankudinov. Din Olearia (Mosk. Vѣdom. 1849. F? 90.91).

Despre școlile din vestul Europei din secolele VI până în secolele IX d.Hr. De la Ozaiam (Moskvit. 1850. partea a IV-a. Trei articole).

nestorienii. Din călătoria Dr. Grant în Est (Moskvit. 1851, partea 2. Două articole).

Opinia mareșalului Marmont asupra atitudinii Rusiei față de Turcia (Traducere din franceză. Moscova Ved. 1854 No. 51).

Rev. Cassian al legendelor romane despre asceții timpului său (Suflet. Lectură. 1860. iulie și septembrie).

Patru scrisori ale Sfântului Dimitrie de Rostov. Traducere din latină (Suflet. Joi. 1864. Mai).

Conferință filozofică introductivă de V. I. Kutnevich (Anexă, partea 23).

Jurnalul lui Korba (Rus. Vest. 1866. aprilie și decembrie).

Scrisori ale mitropolitului Platon către episcopii Ambrozie și Augustin cu traduceri de scrisori și note latine (Prav. Review. 1869. mai, iunie, august, septembrie, noiembrie. 1870. iulie, august, octombrie).

I. I. Pobedginsky-Platonov.

Despre lucrarea profetică a lui Amos și cartea profețiilor sale (Anexa 11).

Despre clementine (Dreapta. Revista. 1860. L 2, 3, 7).

Jertfa lui Isaac ca jertfă lui Dumnezeu (Suflet. Joi. 1860. ian.). Vremurile judecătorilor lui Israel (D. Thu. 1872. Mai). Istoria poporului israelit sub Samuel (iulie). Domnia lui Saul (august, septembrie). Domnia lui David (octombrie-decembrie).

Domnia lui Solomon (Suflet. Joi. 1873. ian.-aprilie).

Istoria regatelor lui Israel și Iuda înainte de captivitatea babiloniană (Dushep. Read. 1873. sept. - nov. 1874. ian. - martie).

Captivitatea babiloniană (1874. aprilie).

Starea evreilor sub regii persani și apoi sub stăpânirea lui Alexandru cel Mare și a urmașilor săi (1874. mai-iulie).

Starea evreilor sub stăpânirea regilor egipteni și sirieni (1874. sept.-noiembrie).

Despre al doilea psalm. Archim. Theodora (Anexa 8).

Despre partea a doua a cărții ir..Isaia. Al lui (Anexa 9).

Despre mesajul Sf. Apostol Pavel la Filipeni.El (Add. 13).

Despre Papa Formos. H. P. Gilyarov-Platonova (Add. 14 și Dreapta. Interviu. 1863. T. 1).

Minutia lui Felix Octavius. G. P. Smirnova-Platonova (Anexa 12).

Viața Sf. Ioan Gură de Aur. V. I. Lebedeva (Add. 14.15. 16).

Bacon Verulamsky. Al lui (Moskvityanin 1852).

Gânduri despre vorbăria inactivă și tăcerea. Al lui (Prib. 10).

Recenzia articolului (în Propil.): Eseu despre cea mai veche perioadă a filozofiei grecești. Al lui (Moskvpt. 1854. As 10).

Sfântul Domn al Alexandriei. Carduri. Porfir (Sf. 13).

Sfântul Chiril al Ierusalimului. Al lui (Add. 14).

Despre St. Amfiloh, Episcop. simbolic. Al lui (Prib. 15).

Sfântul Ciprian al Cartaginei. Al lui (Add. 15).

Sfântul Grigorie din NPS. Al lui (Add. 20).

Despre autoritatea Sf. Părinții și importanța scrierilor lor. Al lui (Add. 22).

V. D. Kudryavtsev-Platonov.

Despre monoteism. ca formă originară a religiei rasei umane (Add. 16).

* Progresul necondiționat și adevărata îmbunătățire a rasei umane (Anexa 19).

Despre originea originară pe pământ a rasei umane (Pravoslav. Revista 1860. februarie și martie).

Despre indiferența religioasă (Dukhovn. conversație. 1861. 36. 37. 40).

Dicţionar enciclopedic. Critica (Prib. 22).

Despre sursa ideii Zeității (Coll. publicată cu ocazia aniversării lui M. D. Akad, în 1864).

Religia, esența și originea ei (Pravoslav. Revista. 1870. XIII 3. 5. 6. 7. 9.12. - 1871. v. 1). Eseu pentru gradul de doctor în teologie.

Analiza critică a învăţăturilor lui Comte asupra celor trei metode de cunoaştere filosofică (Act anual în Academia de Ştiinţe la 1 octombrie 1874. M. 1875. - Revista Pravosl. 1874).

Religie și filozofie pozitivă (Pravoslav. Revista. 1875. martie).

Ideea teleologică și materialismul (Prav. Obozr. 1877. ianuarie, martie, septembrie).

Semnificația teleologică a naturii (Review Right, 1878, februarie).

Cuvânt pentru ziua Înălțării Domnului (Add. 17).

- în ziua Apostolilor Petru și Pavel (Anexa 19).

- în ziua coborârii Sf. Spirit (Adăug. 21).

- în călcâiul mare (Anexa 22).

- despre grijile cotidiene (Psihic. Cititor. 1867. Volumul 3).

- în ziua comemorării anuale a mitropolitului Filaret (Pravoslav. Revista. 1868. noiembrie).

//. I. (.'ubbotina.

Informații despre filologul Chernorizets, un predicator al secolului al XVI-lea (Anexa 18).

Informații despre un nou eseu: răspunsul unui laic la carte: va deveni Rusia catolică? (Anexa 18).

Infirmarea calomniilor sedițioase împotriva Patriarhului Nikon (Add. 19).

Bibliografia Raskolnicheska a lui Pavel Lyubopytnago (Bibliograf. Zap. 1800).

Cazul Patriarhului Nikon. M. 1862.

Din istoria Cimitirului Schimbării la Față (rusă. Vesty.

1862. Nr. 2).

Yan' Belobodsky și Pavel Negrebetsky (Anexa 21).

Arhimandritul Teofan, rectorul mănăstirii Chiril Novoiezerski (Rătăcitor. 1862. martie). A apărut și ca o ediție separată.

Cum sunt publicate cărțile despre schismă în țara noastră (Russian Vesti.

1862. KsKs 5.6.12).

Protest de Arseni Matsevchch (Modern. Letop. 1862. Nr. 49.50).

La publicarea călătoriilor lui Lukyanov (Modern. Letop.

1863. Nr. 15).

Zece articole despre mișcările moderne în schismă (Russk. Vesti. 1863. .AbAy 5. 7. 11 și 12. - 1864. Nr. 2 și 3.-1865. 1. 2. 3 și 5.- 1866. Nr. 1 . Unele dintre

dat separat).

Protopresbiter John Petrovici Polubensky (Suflet. Joi. 1864. T. 1).

Referitor la articolul domnului 'Melnikov: eseuri despre clericalism (Russian Vesti, 1864.11). »

Aderarea la Ortodoxie a episcopilor schismatici și a altor membri ai ierarhiei Bisericii Albe (Russian Vesti. 1865. Nr. 12).

Despre Ortodoxia Bisericii Greceşti împotriva disidenţilor (Dushen. Thu. 1865. Vol. 2 şi 3).

Observații asupra cărții despre cuvântul lui Theodorpt (Umplerea sufletului. Joi. 1866. Vol. 3).

Un răspuns curios la întrebările vechilor credincioși (Vest rusesc. 1866. Nr. 22).

Dezbaterile de la Kremlin ale vechilor credincioși (Vara modernă 1866. XsXs 13 și D4).

Supliment la articolul despre dezbaterile de la Kremlin ale vechilor credincioși (Modern. Letop. 1866. Nr. 22).

Split ca o armă a partidelor ostile Rusiei (Vest rusesc. 1867. Nr. 4 și 5. Ed. și o carte separată).

Câteva cuvinte despre ultimele evenimente din schismă (Umplerea sufletului. Joi. 1867. Vol. 1 și 2).

Dispute schismatice despre metrica (Soul. Thu. 1867.V. 3). Schismă nouă în schismă (Sovrem. Letop. 1867. Nr. 16). Supliment la articol: o nouă schismă într-o schismă (Sov. Letop. 1867. AO's 22 and 23).

Din cronicile contemporane ale schismei (Russk. Vesti.

1867. Nr. 1O și 11. 1869. Nr. 2 și 10).

Cu privire la unele evenimente din schismă (Modern. Let.

1868. Nr. 6).

Monah Pavel Prusian (Modern Summer 1868. Nr. 7 și 8).

Elevii lui Pavel Prusanul (Sovrem. Vara 1868. Nr. 11).

Ziare străine despre călugărul Pavel (Modern. Anii. 18 (> 8. Nr. 11).

Ceva despre rătăcitori (Sovrem. Let. 1868. Nr. 16).

Literatura rusă a vechilor credincioși în străinătate (Buletinul rusesc, 1868, nr. 7.8).

Ce se întâmplă cu Bătrânii Credincioși (Modern. Letop. 1868. Nr. 33 și 46. 1870. Nr. 8. 9. 39. 40.41).

Despre problema Vechilor credincioși (Vara modernă 1868, nr. 40).

Știri moderne despre Ar'idia Slavsky (Sovrem. Vara 1868. Nr. 42).

Cu privire la propunerea de a înființa o frăție la Moscova pentru a ajuta la slăbirea schismei și reunirea schismaticilor cu Biserica Ortodoxă (Modern. Letop. 1868. Nr. 14 și 15).

Câteva cuvinte despre unitatea credinței ca răspuns la obiecțiile de la Vyatka (Sovrem. Anii. 18 (59. Nr. 21).

Înființarea departamentului ierarhic în rândul schismaticilor turci (Russk. Vesti. 18 (59. KsKs 5 și (5).

Petiția vechilor credincioși din Vetka pentru un episcop (Du-shepol. Reader. 1870.1).

Călătoria ieromonahului Pavel în regiunea de nord-vest (Modern. Vara 1870. X§№ 19 și 20).

Cronica evenimentelor care au loc în schismă (Modern Summer 1871. JO 4, 11.14. 20, 21, 34, 3 (5, 38, 40. 4 (5, 47, 48; publicată ca o carte separată).

Referitor la nota despre Venedikt Kralevich (Buletinul rus. 1872. Xs 2).

Cronica evenimentelor care au loc în schismă (Moskov. Vdom. 1872. - Nr. 93).

Fotografii precise ale a două monumente celebre ale antichității (Evanghelia lui Mstislav și Evanghelia lui Iuriev), reprezentând dovezi ale inscripției corecte a venerabilului nume al lui Hristos Mântuitorul Isus, cu observații preliminare cu privire la problema numelui Iisus (Editată de fratele Sfântului Petru, Mitropolit. M. 1872).

Actele Consiliului de la Moscova 1 (554 conform listei originale. cu o prefaţă (Editată de fratele Sfântului Petru Mitropolitul. M. 1873).

Notă privind înființarea și activitățile inițiale ale frăției Sf. Petru Mitropolitul.

Raport despre frăția Sf. Mitropolitul Petru. pentru 1873 (Dushep. Reader 1874, cartea 2).

Originea așa-numitei ierarhii austriece, sau Belokrpnitskaya, care există în prezent printre vechii credincioși. M. 1874 (Eseu pentru gradul de doctor în teologie).

Istoria ierarhiei Belokrinitskaya T 1. Moscova. 1874.

Despre actele marii catedrale din Moscova din 1666-1667 (Act anual în m.d. Academiei la 1 octombrie 1875. M. 1876).

Cuvânt frăţesc. O revistă dedicată studiului schismei, publicată sub redacția lui N. Subbotin în anii 1875 și 1876. Aici aparțin editorului:

Despre cauzele și consecințele despărțirii inițiale a Vechilor Credincioși de Biserica Ortodoxă (Cuvânt rostit în biserica frățească la 5 octombrie 1874).

Două mărturii remarcabile ale antichității despre hierto-plierea pentru semnul crucii.

protopop Avvakum, ca profesor și legiuitor al schismei.

Așa-numitul cuvânt teodorit în diferitele sale ediții.

Publicații străine schismatice ale timpurilor moderne.

Vorbește despre un străin despre schisma rusă.

Acuzatorilor și judecătorilor mei.

Rapoarte despre Frăția Sf. Petru Mitropolitul pentru 1874, 1875 și 1876.

Cronica evenimentelor care au loc în schismă (1875, vol. III. p. 61. 149. 25], 333:1876. vol. III. p. 71. 196, 231).

Materiale pentru istoria scindării pentru prima dată a existenței sale. T.I. (1875) II. (1876) III. (1877) IV. (1878).

Raport despre frăția Sf. Petru Mitropolitul pentru 1877 (Dush. Thu. 1878, cartea 2).

A. θ (către monahul Alexis) Lavrov-Platonov.

Viața Sf. Ioan Damaschinul (Anexa 16).

Arhimandritul Porfiry, rector al Bisericii Ortodoxe la Ambasada Rusiei la Roma (Duch. Reader. 1866. Feb.).

In memoria Mitropolitului Filaret (Dush. Joi. 1868. ianuarie). O nouă întrebare în Biserica Ortodoxă Rusă (Prib. 24). A doua apologie la o nouă întrebare (Anexa 24).

A treia apologie pe o problemă nouă (Eparhul Moscovei. Vedom. 1872. martie).

Clerici văduvi (Hristos. Joi.] 870. Decembrie. 1871. Ianuarie).

Reforma propusă a bisericii. tribunal. Două numere ale Sf.-Pb.1873.

Scrisoare tipărită către A.S. Pavlov (Cititorul în dragoste generală. Prov. 1876. august).

Cuvânt în ziua comemorării anuale a rectorului spiritului Moscovei. Academii pr. A. V. Gorsky (Revista Prav.. 1876. Dec.).

Discurs înaintea înmormântării profesorului M.D. al Academiei P.S. Kazansky (Dreapta. Revista. 1878. martie).

Cuvânt în a patruzecea zi după moartea lui Filaret. 28 dec 1867 Filareta L. Sergievskags) (Dreapta. Recenzie. 18G8. ianuarie).

Cuvânt în ziua găsirii relicvelor prăzii. Sergius. Al lui (Duș. Joi. 1870. iulie).

Lr.gimandrnt Michael.

Cuvânt în ziua anilor cincizeci și cinci (aplicația 20).

Convorbirea lui Isus Hristos cu Nicodim (Prib. 20).

Despre textul manuscrisului Sinai al Bibliei (Prib. 22).

Despre Evanghelii și povestea Evangheliei despre cartea lui Renan.

Despre așa-zisa Evanghelie a evreilor (ed. col. cu ocazia aniversării Academiei M. D. în 1864).

Un cuvânt cu ocazia sărbătoririi a cincizecea aniversare a Academiei de Științe (Colecție, ibid.).

• Cuvântare la înmormântarea m. Filaret (Dreapta Ob. 1867. noiembrie).

Evanghelia explicativă. Trei volume. M. 1870,1871,1874

Apostol inteligent. Volumul I.M. 1870

Cuvântare la înmormântarea rectorului Academiei, protopreot A. V. Gorsky (Pravoslav. Obozr. 1875. decembrie).

Discurs la înmormântarea arhimandritului Antonie, starețul Treimii Sergius Lavra (Suflet. Joi. 1877. iulie).

θ. Golubinsky.

Analiza și infirmarea opiniei false despre Kivotul Testamentului (Prob. 21).

Reflecții creștine despre organizarea pământului. Vedere a pământului, a suprafeței și a interiorului acestuia. Mare. Munţi. Incendiu subteran. Aer (Duș. Joi. 1863. Partea 1-3).

Memorii despre studiile matematice ale profesorului de chiuvete. d. Academiei și Rot. II. S. Delitsyna (Anexa 22).

Despre circulația atmosferei (ed. col. în 1864 cu ocazia împlinirii a 50 de ani a Academiei de Științe).

Pe vremea sărbătoririi Paștelui în Biserica Ortodoxă și printre creștinii occidentali (Suflet. Joi. 1865. Cap 1).

Timp de toamnă (Duș. Joi. 1866. Partea 3).

Apă înghețată (Duș. Joi. 1868. Partea 3).

Despre umiditatea aerului (Dush. Thu. 1870. Part 3. 1871. Part 3. 1872. Part 3).

Despre înghețarea apei în legătură cu doctrina cauzelor finale. Împotriva lui Tyndall (Dush. Thu. 1875. Partea 1).

Cartea Sekkp: „Unitatea forțelor fizice” și tendințele ediției Vyatka a acesteia în limba rusă (Pravosl. Obozr. 1875. Vol. 1 și 2).

Cuvântul în ziua morții Mitropolitului Filaret și în a patruzecea zi după moartea pr. A. V. Gorsky (Dush. Reader. 1875. Partea 3).

Despre circulația sângelui (Dush. Thu. 1876. Part 3).

Amintește-ți că Domnul este mereu cu tine. V. N. Potapova (Duș. joi 1860. august).

Este posibil să trezești iubire pentru aproapele tău când nu o simți? Al lui (Ibid. noiembrie).

Câteva cuvinte despre rebeliunea împotriva autorităților. Al lui (Acolo. 1863. martie). >

Metoda științelor naturii este suficientă pentru filozofie? Al lui (Colecție, publicată cu ocazia aniversării Academiei M. D. în 18 (54).

Despre abnegație. Al lui (Dush. Joi 18 (septembrie 57).

P. I. Gorski-Platonov.

Ierusalimul în momentul prezent (Anexa 22).

O analiză a doctrinei lui Darwin despre originea speciilor în regnurile animal și vegetal (Anexa 23).

Descrierea pământului sfânt. Munții Libanului și munții de la vest de Iordan (Dun Thu 18 (> (>. Decembrie. - 1867. Ianuarie. - 1869. Iunie).

Psalmi (76-150) în traducere rusă (Dușep. Joi. 1868. ianuarie. februarie. aprilie și mai).

Despre lucrările arhimandritului Mihail (Prav. Review 1873. februarie și aprilie).

Câteva cuvinte despre articolul lui Rev. Teofan despre publicarea cărților sacre V. 3. în traducere rusă (Dreapta. Revista. 1875. noiembrie).

Despre nedumeririle cauzate de traducerea în limba rusă a lui St. cărţi de V. Zaveta (Revista Ortodoxă 1877. ian. feb. apr).

Psaltirea în noua traducere slavă a lui Ambrozie, Arhiepiscopul Moscovei (Pravoslav. Revista. 1878. ianuarie și cărțile următoare).

Biblioteca „Runivers”

N. E. Sono.) oah.

Despre puterea temporală a Episcopilor Romei (Add.] 8).

Despre clerul din vechea Rus' (Anexa 19).

Prelegeri despre istoria Bisericii de Răsărit din Stanley (Pr. 20. 21.).

Școli populare și instituții caritabile protestante din Franța (Add. 22).

Extras din scrisori despre Biserica Angliei (Prib. 22).

Începuturile unei mișcări în Biserica Anglicană spre unirea cu Răsăritul (Add. 23).

Societatea pentru diseminarea lecturii religioase în Anglia (Ortodoxă. Revista. 1802. Mai).

Despre teologia protestantă și direcția ei modernă în Anglia (Dreapta. Review. 1803. Bere și februarie).

E. E. Gonubinskaya.

Un scurt eseu despre istoria Bisericilor Ortodoxe din Bulgaria. sârbesc şi românesc, sau moldo-valahi. M. 1871.

Eseu despre istoria iluminismului la greci din timpul cuceririi Constantinopolului de către turci până în secolul actual: 1) Şcoli. 2) Scriitori (Pravoslav. Obozr. 1872. Vol. 1 şi 2).

Istoria barierei altarului sau iconostasului în bisericile ortodoxe (Citește la al doilea congres arheologic de la Sankt Petersburg. Pravoslavn Obozr. 1872. Vol. 2).

Creștinismul în Rusia înainte de Vladimir Sfântul (Jurnalul Min. Poporului Prov. 1876. Cap. 187).

Convertirea tuturor Rusilor la creștinism de către Vladimir și afirmarea perfectă a credinței creștine în ea sub urmașii săi (Jurnalul MP Prov. 1877. Cap. 190).

Despre virginitatea creștină. Ieromonahul Ioan Mitropolitul (Dush. Thu. 1864. Vol. 2).

Istoria încercărilor de a rezolva problema unificării bisericilor și soarta ei viitoare. A. L. Nashinsky (Prav. Review. 1865. ianuarie şi februarie).

Fericitul Ieronim de Stridop, ca dogmatist și polemic. A. A. Smirnova (Dreapta. Revista. 1871. iunie şi iulie).

Despre sensul impresiilor din prima copilărie. II. II. Pisa (Duș. joi. 1869. mai. 1870. februarie, mai, iulie. 1871. ianuarie-aprilie).

Statul Regatului lui Iuda sub Ezechia, Manase. Amon și Iosia. El este de asemenea (Reader in moek. general loves, d. proev. 1875. February).

Starea evreilor după captivitatea Babilonului. Al lui (Tamzhe. 1876. Mb).

D. t. Kositsyn.

Materialism și știință exactă (Reader în m., general. any. d. proev. 1868).

Restaurarea Bisericii Catolice Ortodoxe Occidentale (Mosk. Vѣdom. 1869. A'sA'g 70. 74. 87. 1870. Nr. 28).

Despre cenzura spirituala (Sov. Let. M.Vd. 1870. SH 25 si 32).

Grecii și troienii în secolul XYI. (Vest rusesc. 1871. martie).

Febronianismul și catolicismul german (Russian News. 1872. martie).

Observații rutiere de la Moscova la Smolensk (Moscova Ved. 1875. Nr. 203); de la Smolensk la Vilna (Tamzhe, > 232); de la Berlin la Roma (Russian News, 1876, aprilie); Muzeul Regal din Berlin (Moscova Ved. 1876. Nr. 19); din observaţiile de la Roma (Russian News. 1877. februarie.).

şi D. Mansvetoea.

Despre originea așa-numitului ornament romanic din bisericile din Vladimir (Proceedings of the 1st Archaeological Congress in Moscow in 1869, vol. 1).

Eseu despre istoria Bisericii noastre Ortodoxe. To rit, articol (Proceedings of sinks, archeol. obsh. 1869. Vol. 2, issue 2).

Teologia monumentală a lui Pieper (Pr. Ob. 1870. Sept.). Omophor (Proceedings of sinks, archeol. obsh. 1871. Vol. 3. Issue 2).

L* Puiiinographie de Géglise grecque par Pitra (Ibid.).

Materiale noi despre arheologia bisericească rusă (Joi. Dragoste. Prov. 1871. Februarie).

Descrierea istorică a Chersonezului antic și a monumentelor descoperite în acesta. M. 1872.

Despre organizarea muzeelor bisericești și arheologice (ortodoxă. Revista. 1872. februarie).

Monumentele Bisericii Pskustvo la Expoziția Politehnică din Moscova (Pravoslav. Revista. 1872. iulie).

La materiale pentru istoria hainelor antice rusești (Proceedings of sinks, arheological community, 1873).

Hrisostom ca predicator (Revista Ortodoxă 1873. septembrie și decembrie).

Despre imaginea crucificării pe lizhitska mănăstirii Novgorod Antoniev (Proceedings of the Moscow Arch. Society 1874. T. 3. Numărul 1)

Dobbert: ..Die Darstelluiig des Abendmahls durch die Byzan-tinische Kunst" (Protok, Societatea Arheologică 1874. Vol. 4. Numărul 1).

Activitate de construcție de biserici în Novgorod (Proceedings of sinks, arheological community 1876. T. VI. Issue 1).

Eseuri din istoria literaturii spirituale a iluminismului în Rusia antică (Pravoslav. Obozr. 1876. septembrie).

Note explicative la carta împărătesei Pri-na (Proceedings of the Moscow arheological community 1877. T. VII).

Acceptarea elevilor. Studenții sunt străini. Elevii sunt călugări. Activitati elevilor. examene. Eseuri pentru studenți; o listă a discursurilor și predicilor lor tipărite.

Pentru primele două cursuri academice (în 1814 și în 1816), studenții Academiei Teologice din Moscova au primit studenți numai de la 9 Seminarii din districtul educațional Moscova: Moscova (la cursul I de la Academia Slavo-Greco-Latino), Vitani, Vladimir, Vologda. Kaluga, Kostroma, Ryazan, Tula, Yaroslavl; de la începutul anului III (1818) și până în 1842, în care a fost deschisă Academia Teologică Kazan, în Academia Moscovei au intrat elevi de la 10 seminarii din districtul de învățământ Kazan, și anume din Seminariile: Astrakhan, Vyatka, Irkutsk, Kazan, Nijni Novgorod, Orenburg, Penza, Perm, Tambov și Tobolsk. Numărul obișnuit a fost de 60 pentru fiecare curs, iar pentru ambele cursuri - 120 de persoane: și prin decretul Sf. Sinodul din 1854 a redus numărul locurilor de muncă vacante de la 120 la 100 de persoane.

De regulă, în luna mai sau iunie a anului de curs, de la consiliul Academiei, se împrăștiau ordine în Seminarul de sub jurisdicție cu obligația de a trimite la Academie de la unul la cinci dintre cei mai buni studenți care absolviseră cursurile teologice. curs la Seminarii: uneori

(deși acest lucru s-a întâmplat rar) au fost trimiși la Academie elevi de la Seminarii și din clasa de filosofie. Aceasta a avut loc mai ales în acele cazuri când, ca urmare a admiterii celor mai buni studenți după un an de curs teologic la Academia din Sankt Petersburg sau Kiev, sau la instituții de învățământ superior laice, nu au mai rămas studenți la teologie care au fost destul de demni de o vacanță la Academie. În 1836, când la probele de admitere 16 studenți ai Seminarului s-au dovedit a fi la timp decent și doi slab. Consiliul Academiei a prezentat autorităților de vârf următoarele: „din 1830, studenții secției celei mai înalte a Seminarului care absolviseră cursul au fost solicitați constant la Academia din Moscova. De atunci s-a constatat că din unele Seminarii, mai ales cele aglomerate, sunt trimiși elevi nu atât de talentați la Academie, în care dintre aceleași Seminarii au fost trimiși înainte. Aprofundând în motivele acestei diferențe, consiliul universitar consideră că în ultimii ani au fost solicitați studenți de la Seminariile populate la jumătate din cursul teologic în număr nu mic pentru academia Sf., iar în continuare cei mai buni elevi ai seminarului de la catedra teologică, fără să fi urmat cursul de pregătire, au intrat în instituţiile indicate. Pentru a nu priva Academia din Moscova de cei mai buni elevi, consiliul academic consideră că este o opinie: dacă sunt solicitați, faceți sarcina consiliilor de seminar: 1) ca ei, atunci când își aleg elevii, să acorde o atenție deosebită abilităților lor. succese și în principal asupra comportamentului: 2) astfel încât această alegere să se facă în

principal din rândul celor care absolvă cursul teologic, care de multă vreme

s-ar putea arăta mai mult din diferite părți; iar dacă nu ar exista un loc printre cei care absolveau un curs teologic, din anumite motive ei nu erau la fel de de încredere ca cei care ar apărea de la studenții absolvenți a unui curs filozofic, atunci în acest caz ar face o alegere dintre aceștia din urmă cu o asemenea măsură. limitare insa ca nu existau mai mult de jumatate dintre ele fata de numarul de cerinte "*). Potrivit acestei opinii, comisia scolilor teologice a facut instructiuni in concordanta cu aceasta catre consiliile de seminar. Pe langa elevii trimisi de la Seminarul la solicitarea consiliului universitar, voluntarii veneau la toate cursurile cu dorinta de a studia la Academie, dintre care unii s-au dovedit a fi adesea cei mai buni La numarul de voluntari, erau destul de putini profesori de scoli teologice, vaduvi. diaconi și preoți și călugări și sunt Belarus, mici ruși. georgieni, oseti. După reunificarea uniatilor, vedem în Academie elevii Seminariilor Greco-Unitășii, cărora li s-a acordat o indulgență specială în timpul admiterii. Pentru prima dată, patru dintre foștii Uniați s-au prezentat la un examen în 1840. Când mitropolitului Filaret i s-a prezentat rezultatul probelor de admitere, în rezoluția sa scria printre altele: .. cei trimiși de la Seminariile Lituaniei și Poloțk, deși s-au dovedit a fi prost pregătiți, din condescendență și dragoste față de acești copii. a bisericilor reunite, să fie acceptate în numărul studenţilor şi pe cuprinsul Academiei, şi

·) Inima. Academician, Pravd. 1836 .V 105.

pentru a transmite cum au ajuns și cu ce respect au fost primiți. Cei patru studenți să declare că nu numai dreptatea, ci și îngăduința au acționat în acceptarea lor. astfel încât să încerce să justifice actuala dispoziţie a autorităţilor. Nu am nicio îndoială că pr. rectorul și ceilalți membri ai Academiei, cu bunăvoința și grija lor, vor elimina în curând pentru ei dificultatea unui loc necunoscut și îi vor întări și încuraja constant pe calea perfecționării „*).

Din ppozemtsev-ii anilor cincizeci, grecii, sirienii, bulgarii, sârbii au început să studieze la Academie. muntenegreni. Prin ordinul cel mai înalt, anunțat în ianuarie 1857 de Ministrul Afacerilor Externe Ober-procurorului St. Sinod, s-a hotărât ca instituțiile spirituale și de învățământ pentru străinii care intră în ele să li se acorde posibilă îngăduință atât la examenele de admitere, cât și la examenele finale. așa a fost și în timpul trecerii păianjenului, nestânjenit de cerințele statutelor acelor instituții. Dintre greci, în martie 1858, a intrat în Academie, după ce a servit ca ofițer în legiunea greacă a împăratului Nicolae Gherasim. a studiat la Liceul de pe Insula Cererii, dar nu a ascultat mult timp lecțiile la Academie: în august același an, din cauza unei boli, a fost concediat din cauza unei petiții. Din 1868 până

în iulie 1870, au ascultat întregul curs de științe teologice în Academie la nativul grec. fost student al Universității Aeinian. Dmitri Menagias. care, la sfârșitul cursului, a primit de la Academie gradul de candidat și, în plus, de la Universitatea din Berlin, unde în 1871 a ascultat prelegeri — diplomă pentru gradul de doctor în filologie. În același timp, cu el au intrat și studenți ai Academiei

*) Jurnal, acad., pravd. 1840 sept. 6.

trei ierodiaconi greci, unul dintre grecii din Constantinopol, Herman Apostolidis, și doi dintre atenieni: Procopius Pkopomidps și Theoclitus Triaitaphyllidis. Au absolvit cursul în 1872 cu un doctorat. Primul dintre ei, după ce a slujit timp de doi ani în Seminarul Lituanian, s-a mutat în patria sa și este acum episcopul Trimpuntskip. Procopius a trăit ceva timp la Moscova, apoi a călătorit în străinătate, iar acum se află la Atena. Teoclit este în slujbă în Rusia, într-unul din Seminarii. De la sirieni au ascultat lecții la Academie din 1852 până în 1.856, originar din Damasc Spiridon Abud. Din Bolgar au absolvit cursul Academiei: 1) în 1850, ieromonahul Parfeni Otenov, fiul negustorului Vasily din Ohrpda. A primit o diplomă de licență și este în prezent responsabil de departamentul Mitropolitului Nișavski. 2) În 1852 a intrat în Academie și în 1854 a absolvit cursul cu o diplomă de master bulgar, ieromonahul Anfim. A fost primul elev al primului an al școlii cretelor de lângă Constantinopol, apoi a ocupat funcția de hierokiri sub mitropolitul Smirnei, apoi a fost Exarhul Bulgariei. 3) În 1806 a absolvit cursul cu gradul de candidat ieromonah Evstafi Zografsky. în prezent mitropolitul Pelagopiysky. În noiembrie 1856, doi bulgari au fost admiși la Academie: Ilya Hristovpch și Vasily 'Iolakov. în august 1857 au depus cerere de demitere: la prezentarea a șapte, mitropolitul a scris: .. Sunt de acord: păcat că n-au făcut carieră ··. Dintre nativii sârbi, au studiat la Academie și au absolvit cu o diplomă de candidat: în 1852, Vasily Nikolaevich, în 1854, Nikolai Novakovich. în 1868 Svetozar Nikitich și diacopul Zhi-voin Iovichici și cu gradul de student adevărat

Diaconul Alexandru Georgievici. În 1868 a intrat în Academie, iar în 1872 a absolvit cursul cu gradul de candidat al lui Pavel Barich, de origine sârbă. În același timp, au ascultat lecții la Academie: Petko Radimirov și Lazar Bogaevich. dar a părăsit Academia fără a termina cursul. Din Cernogortsev a intrat la Academie în 1860, Philip Yabuchappn. în anul următor, la cerere, a fost concediat. În 1870 a intrat la Academia din Cernogorets Dmitry Andzhus și la sfârșitul cursului a primit gradul de candidat.

Până la 1800, o probă la examenele de admitere! s-a limitat la întrebări doar de la păianjenii teologici și filosofici și două improvizate. unul în latină, celălalt în rusă: și de acum încolo au început să le pună la încercare la toate materiile cursului de seminar. Pe lângă probele orale, cei care doreau să intre în Academie trebuiau să scrie trei eseuri pe teme date pe subiectele de teologie,

filozofie!” şi istorice. Termenul de redactare a fiecărui eseu a fost stabilit de la 4 la 5 ore. Dacă dintre elevii trimiși de la Seminar, unii s-au dovedit a fi slabi în cunoștințele vreunui subiect, consiliul Academiei a înaintat consiliului de seminar o observație, în care aceasta era pusă sub forma consiliului de administrație al Seminarului, astfel încât ((s-a ocupat de corectarea neajunsului observat. Dar s-a întâmplat ca consiliul seminarului să primească de la Academii și să aprobe recenzii pentru cunoștințele pe deplin satisfăcătoare ale studenților la subiectele! ”A cursului de seminar, pe care l-au oferit la testele de admitere Studenții care s-au dovedit a fi slabi la test au fost returnați în eparhia din care au sosit, cei cărora, potrivit răspunsurilor, li s-a recomandat decent, - sau ar fi trebuit să fie în nume propriu.

la admiterea la Academie, sau li s-a dat dreptul de a folosi jumătate din conținutul de stat, adică. hrană și cazare la Academie, până la luarea în considerare a succesului lor la următorul test semestrial.

Examenele de admitere înainte de 1850 nu au fost, în general, stricte, și nu toate cursurile s-au întâmplat ca cei care au susținut examenul să fie returnați înapoi. Atenția examinatorilor s-a îndreptat în principal asupra exciromitelor, dar a făcut o judecată asupra capacității examinatului. În 1834, printre altele, un student al seminarului Vyatka, Nikolai V., a susținut un examen. A. Golubinsky a întâlnit expresia: spion ilicit Apostolas. După lungi considerații, neputând să-și explice sensul acestei expresii, profesorul l-a invitat pe autor și i-a cerut o explicație a frazei de neînțeles. El a spus că această expresie înseamnă: vorbește și Apostolul. În ce fel este aceasta? întrebă profesorul. Elevul a explicat că în gramatica latină a lui Ambrozie, în regulile despre genul substantivelor, se spune: lien spleen, spicii also. Această rezoluție a nedumeririi a avut următorul efect. că V. nu a fost admis la Academie. A intrat în frăția Lavrei, a primit în curând gradul de ieromonah și a slujit acolo mult timp, păstrând pentru el până la sfârșitul vieții numele: spiai.

În 1850, la probele de admitere, 19 elevi ai Seminarului nu erau suficient de pregătiți pentru a-și continua studiile la Academie, iar când aceasta a fost raportată procurorului șef St. Sinod cu privire la alcătuirea noului curs, a prescris: .. susmenționii 19 studenți care nu au avut suficient succes la probele de admitere la un număr semnificativ de discipline ale predării seminarului, să fie admiși la Academie până la analizarea ulterioară a succesului lor în științe cu întuneric, astfel încât după primul

teste semestriale pentru a-i transmite. procuror-șef, pe care dintre acești elevi îi va găsi de încredere consiliul universitar pentru promovarea unui curs universitar și care, din incapacitatea lor de a face acest lucru, ar trebui să fie îndreptați către departamentul eparhial. Totodată, prim-procurorul .. a făcut datoria administrației universitare să-și prezinte opinia. ce măsuri s-ar lua pentru a

preveni, dacă este posibil, expulzarea în Academie a elevilor care sunt insuficient pregătiți pentru promovarea unui curs universitar. Referitor la această din urmă cerință, consiliul universitar a prezentat următoarele considerații: ..!) pune în sarcina administrației Seminarului să se îngrijească ca cei mai buni elevi să fie exmatriculați din Academie și pe aceia dintre ei care, pentru un bine nemulțumit. motive, se sustrage de la ъ admiterea la Academie (ceea ce se întâmplă nu de puține ori), dispune la continuarea învățăturilor în ea prin măsuri în funcție de acestea: 2) fac și ea o datorie. pentru ca comisiile de seminar să aleagă elevii pentru admiterea în Academie nu după primirea a șapte ordine de la cele mai înalte autorități, ci cu un an, sau cu cel puțin jumătate de an înainte de terminarea cursului, astfel încât elevii, cunoscând deja dinainte numirea, s-ar gândi cu ea la studiile lor, iar autoritățile seminarului i-au ocupat în principal cu ceea ce trebuie să știe în special studentul Academiei; 3) la selecția prealabilă a elevilor pentru admiterea în Academie, cu respectarea regulilor existente pe această temă, să acorde o atenție prioritară reușitei acestora la cele mai importante discipline ale educației spirituale și altele asemenea, pentru asimilarea cărora, pe lângă sunt necesare memorie, minuțiozitate, fermitate și claritate a raționamentului și, prin urmare, rețineți mai ales în amintirile alese.

ascunzătoare capacitatea de a gândi și de a scrie, preferând elevii care se remarcă prin asemenea cunoștințe, cei care au un avantaj față de ei în ceea ce privește satisfacerea uniformă a reușitei în toate disciplinele învățământului seminarar: 4) în conformitate cu aceasta și când elevii intră în Academiei, testați-le în principal la materiile principale ale educației spirituale π eseuri, așa cum s-a făcut la Academia Teologică din Moscova înainte de prezentul curs de pregătire: pentru testarea la toate subiectele din predarea seminarului este inconvenientul pe care elevii seminarului, după ce au terminat studiul unor materii cu 4 sau 3 ani înainte de terminarea cursului seminarului, nu au suficient timp pentru reînnoire în amintirea celor învățate înainte și, mai mult, în copilărie, și între timp, întrucât răspunsurile satisfăcătoare nx la unele dintre aceste materii nu nu indică capacitatea lui nx, atât de nesatisfăcător - cu privire la incapacitatea de a continua studiul la Academie, apoi testarea la astfel de materii este asigurată de guvernul academician în cazul nevoii pe care o vede." Când această opinie a fost prezentată anterior la discreția Mitropolitului Filaret, acesta a făcut următoarele observații: „I. Numirea în Academie cu un an sau șase luni înainte de încheierea cursului seminarului nu o consider convenabilă din următoarele motive: 1) pentru anul consiliul de seminar nu știe câți studenți vor fi necesari pentru Academie, de aceea nu știe. știi câți să numiți; 2) întrucât consiliul universitar constată că există studenți demni care nu doresc să intre în Academie: numirea prematură a acestora poate fi un motiv nu de încurajare, ci de răcire deliberată; 3) numirea unora cu un an înainte de încheierea cursului la Academia de

poate primi ceva încurajare de la alții; 4) în cursul anului pot exista astfel de schimbări cu ucenicii, încât consiliul seminarului să se pocăiască de o numire timpurie și se va dovedi a fi în zadar. II. Sunt de acord că, în timpul probelor de admitere la Academie, este deosebit de necesar să se acorde atenție succesului în cele mai importante subiecte de studiu și puterii abilităților mentale, iar asta nu trebuie considerat un obstacol puternic în calea acestei alegeri, dacă memoria elevului nu a păstrat câteva cunoștințe importante. l-a predat în catedra inferioară a Seminarului „*) an cu ocazia că unii

unii dintre cei desemnați să intre în Academie de la Seminariile Tula și Kaluga s-au dovedit a fi nesatisfăcători cu cerințele testului și au fost returnați, procurorul-șef în propunerea sa adresată consiliului universitar a scris: .. consiliilor de seminar din Tula și Kaluga, care l-a numit la Academia din Moscova nikov, care s-a dovedit a fi nepregătit pentru cursul academic de trecere, pentru a-l expune, cu anunțul că, în cazul în care vor fi numiți elevi similari în viitor, aceștia vor fi returnați la socoteala membrilor consiliului de seminar „**). milostivirea, mai ales în raport cu persoanele care aveau o demnitate sfântă.În 1866, 3'2 elevi trimiși de la Seminar, 36 voluntari tot de la elevii Seminarului, și în plus „2 profesori de școli teologice, trei preoți, un ieromonah, un diacon și doi studenți ai Moscovei

*) DЪda 1851 jurnal. 24 februarie și 24 martie.

**) Jurnal. 1852 noiembrie. 13

Universitate. Conferința Academiei a decis să accepte 46 de persoane care au primit note foarte bune și bune la test. Din cele 22 de persoane care s-au dovedit a se descurca destul de bine, s-a decis să accepte 15 pe jumătate de conținut, adică. să le dea o cameră și o masă, până se ia în considerare succesul lor, și să aibă propriile lor haine: și să permită șapte și doi studenți ai Universității să învețe pe propriul sprijin. Restul sunt șapte. inclusiv doi preoți și un ieromonah, să refuze admiterea la Academie. Dar patru dintre aceștia din urmă (inclusiv un preot și un ieromonah) și-au exprimat dorința de a fi ascultători liberi cu o taxă! pentru conținutul sumei cerute. Când avizul conferinței a fost supus examinării de către mitropolit, acesta a dat o rezoluție: .. un exces de îngăduință la teste pentru cei care nu s-au descurcat bine la științe nu este de folos instituțiilor de învățământ. Așa cum o judecată strict echitabilă conform proceselor ridică tonul geloziei academice, la fel o judecată mai slabă o scade. Trei grade de succes, unul sub celălalt, sunt admise la Academie. Dacă chiar și a patra inferioară intră împreună cu prima, deosebindu-se doar prin numele ascultătorului liber, este greu de împăcat aceste neconcordanțe. Consider următoarele: 1) A. M. să refuze admiterea la lecțiile de audiere 2) Respectarea gradului de cler pentru ieromonahi și preoți și admiterea lor ca ascultători liberi la următoarea probă, în cadrul căreia vom lua din nou în considerare întrebarea: este posibil să ține-i mai mult timp în această poziție. 3) Sunt de acord cu

orice altceva"*). Între timp, șase studenți dintre cei cărora li se permite să studieze singuri la Academie

*) Jurnal. acad., adevărat. 1866 sept. 10.

nom kosht, a mers la mitropolit cu o petiție, în care '! au cerut, din lipsă de mijloace de întreținere, să le acorde asistență de la Lavra Treimii. Mitropolitul a poruncit celor mai apropiate autorități ale Lavrei să le dea o cameră în mănăstire și să le întrețină pe cheltuiala Lavrei. Acesta nu este primul și nu singurul exemplu de relații de binefacere ale mănăstirii Sf. Sergiu către studenții Academiei. La începutul anilor patruzeci, doi studenți (ai cursului XIV), susținuți inițial de o bursă de la Lavra și care locuiau între zidurile acesteia, au primit ulterior sprijinul statului din partea Academiei și au absolvit cursul în calitate de candidați. Apoi, în anul 1<Nb2, studenţii S, admişi în Academie ca proprii, au primit, în urma unei petiţii adresate mitropolitului, sediu şi întreţinere de la Lavra * **)). Iar de curând, tocmai din anul 1 <S73, Lavra a decis să acorde anual o sală specială, o masă și o indemnizație financiară destul de însemnată celor 16 studenți ai Academiei care nu puteau folosi sprijinul academic de stat.Astfel de activități caritabile ale Sf. merită să ocupe un loc proeminent în analele Academiei și chiar în istoria Bisericii Ruse.

Elementul principal și aproape exclusiv al societății studențești au fost întotdeauna studenții din cler: oameni din alte clase puteau fi întâlniți la cursuri rare.

Este curios să privim societatea eterogenă a studenților noi care s-au adunat într-un singur loc de educație din diferite regiuni ale Rusiei, cu o sete de iluminare.

*) D!·   muchia:.·:- '.ia 1·β<»2 Λ-

**) (.'·· Moskop Velouospi 1*73, 2 noiembrie.

Este domnul Mo spirit. ara;   unsprezece

atras de Academie pe mii de mile. Ce amestec de chipuri și adverbe! Aici un originar din țările îndepărtate din Siberia se ciocnește de un originar din Lituania și Belarus. Un rezident din Kiev și un rezident din Tiflis converg cu un cetățean din Arhangelsk. Societatea diversă a seminariștilor este completată de călugări, preoți și diaconi. Dar neîncrederea reciprocă, inevitabilă la început într-o societate atât de mixtă, cedează în curând loc unei apropieri din ce în ce mai strânse a camarazilor, iar trăsăturile ascuțite ale vieții locale sunt netezite treptat sub influența ocupațiilor omogene în știință, aceleași dispozitive, stil de viață. . Societatea este ferm unită și animată de

spiritul iubirii sincere de tovarăș, în care dispar diversele elemente ale localității. Unul dintre elevii anului 2 universitar scrie în notițele sale: „adunați din diferite provincii, noi, pe parcursul anului, am reușit să ne cunoaștem și să ne cunoaștem bine. Proverbul spune: ce oraș, apoi un obicei: ce sat, apoi un obicei. Așa că mi s-a părut că tot timpul meu provincialii de la Academie se distingeau cumva prin proprii lor oameni, atât de noi, moscoviții, cât și unii de alții. Din observațiile mele despre tovarășii mei, și uneori și despre alți studenți, mai mari și mai tineri ai cursului nostru, am tras următoarea concluzie: Tulyaks sunt deștepți, dar duri și perfid; locuitorii din Kaluga au abilități liniștite. blând la inimă și amabil; Riazanienii sunt înzestrați și zeloși, parcă în spiritul republican: Vladmiriții au o minte flexibilă, dar cumva cu inima slabă și letargică; Oamenii din Yaroslavl sunt egali. insinuant și măgulitor: Kostromichi - abilități puternice, generos, dar viclean; Locuitorii din Vologda au abilități blânde și simple la minte. Nu vorbesc de moscoviți: există tot felul de moscoviți și moscoviți înșiși. Și dacă trebuie să spuneți ceva în chrsr-ul lor distinctiv-

apoi voi spune: moscoviții sunt ascuțiți, ticăloși și batjocori”*), Curios este că, având în vedere să-i civiliza pe studenții provinciali nou înscriși, administrația Academiei a plasat în cea mai mare parte studenți astfel încât în fiecare sală de studenți. acolo locuiau unul sau doi studenți din băștinașii Moscovei. Această măsură a avut un efect util și a contribuit la distrugerea, sau cel puțin la slăbirea provincialismului în pronunție și a capacității de a se comporta decent în societate. De asemenea, este curios că autoritățile Academiei, uneori sub influența purismului, alteori din motive necunoscute, au schimbat numele unora dintre noii studenți. dacă aceste nume de familie păreau nepotrivite din anumite motive. Nair, dintre cei care au intrat în Academie în 1818, Vasily Telyatiev a fost redenumit Nordova: în 1822, Vasily Dagaev a devenit Saharov. Andrei Bekhtev - în Razumovsky. Ivan Pulkin - în Sinai. Rețineți că același nume de familie. Pulkin. a apărut din nou la Academie în 1812, dar a rămas neschimbată. În 1824, studentul Alexander Neklyudov a primit un nume de familie: Nikolaevsky. În 1836, Pavel Pyankov a intrat în studenții: i-au schimbat numele de familie și l-au numit Sobrievsky (din sobrias, sobru). Această împrejurare a cauzat ulterior o mulțime de probleme lui Sobriev. când a terminat cursul. După moartea tatălui său, a trebuit să primească o moștenire. Conform documentelor provinciei Perm, de unde era, el a fost enumerat ca Pyankov, iar lui Sobrievski i-a fost refuzat dreptul de a primi o moștenire. L-a costat multă muncă și cheltuieli. să-și recapete numele de familie. Sf. C

*) Izgailoza—O privire asupra propriei vieți trecute. M. 1860, p. 145. 146.

iodul i-a aprobat fostul nume de familie deja în septembrie 1841 *).Sergiu). iar celuilalt i s-a dat un nume de familie: Pravdpp. În 1842, Dmitri Khaluysky a fost admis la numărul studenților de la Seminarul Vladimir, care purtau numele de familie la locul nașterii. Numele de familie i-a fost schimbat la cererea lui și a început să se numească Pravdiv. Au fost astfel de cazuri în care Mitropolitul Filaret a schimbat numele monahal al unui student, care era de obicei inventat de rectorul Academiei, dacă un astfel de nume nu era potrivit pentru el. De exemplu. în 1837 a fost tonsurat Peter Sonorsky și numit Păun; mitropolitul a poruncit să-l redenumească Policarp.

O lume separată în lumea mică a studenților au fost călugării, cărora li sa repartizat o cameră specială și o masă. Majoritatea acestor studenți, ca rezultat al * autoaprofundării și acordării religioase. Sergius. chiar în timpul învățăturii au făcut jurăminte de monahism și au luat tunsura; în unele, conștiința înălțimii vieții monahale era atât de puternică, încât studentul a părăsit știința și a plecat în deșert: tact, în 1824, studentul Zaharia Petrov, de dragul isprăvilor monahismului, s-a retras în deșertul Sarov. Au existat și astfel de exemple în care un student, după ce a depus o cerere pentru jurămintele monahale și chiar după aprobarea acestei cereri de către Sf. Sinodul, mi-a venit în minte, s-a gândit mai bine și și-a abandonat intenția: tact, pa „cu un student în cursul anului 1858: primind permisiunea de a

*) Actele lui Iraim. 1839. Aí 6G. 1810. 82.

acceptarea monahismului, studentul la sfârşitul cursului a intrat în slujba unuia dintre Seminarii şi a intrat în viaţa conjugală: dar aceasta s-a întâmplat, desigur, nu fără permisiunea mitropolitului, care, la prezentarea consiliului de administraţie, a dat o rezoluție: „această permisiune să fie lăsată fără executare” *). Călugării de frunte au încercat să educe studenții pentru viața monahală: i-au încurajat pe tineri să intre în monahism cu tot felul de promisiuni lingușitoare, uneori acționau cu convingeri lungi și duceau elevul departe de lumea coruptibilă și perfidă în sânul unei vieți solitare, nu întotdeauna face față cu strictețe anilor de drept pentru acceptarea monahismului, pentru care erau supuși observațiilor celor mai înalte autorități. Un astfel de caz a fost în 1841): unul dintre studenți, pătruns de sinceră și profundă convingere în înălțimea gradului monahal, a depus o cerere de tonsura.Dar la prezentarea Sf. Sinod Mitropolit a făcut remarca că acest elev nu a ajuns încă la regulile stabilite de Cel mai Înalt aprobat în ziua de 29 mai 1832 pentru tonsura și, prin urmare, St. Sinodul nu este acum în măsură să dea permisiunea pentru jurămintele monahale. Primind un astfel de decret, mitropolitul a dat o rezoluție: .. este păcat că consiliul universitar nu a făcut efortul necesar pentru a aduce ideea în conformitate cu legea și și-a făcut necazuri, mie și petentului, care merită. patronaj si grija. Chiar crede că treaba mea este să verific numere și litere și că timpul meu nu este nevoie pentru niște ocupații mai importante? Aflați cu atenție anii petiționarului și lunile anilor: căci dacă în ultimul an i s-a arătat vârsta de 20 de ani, având 23 de ani și

*) Grăbiţi-vă. 1861 23 martie

11 luni, apoi până la 25 de ani nu sunt acum departe **). Din această părere a Mitropolitului, unde vorbește despre necesitatea de a oferi patronaj unui student care dorește monahismul. la fel ca din multe din celelalte rânduieli ale sale, legate de monahismul studenților, se vede cu ce dragoste mitropolitul Filaret, ferm atașat de monahism și el însuși model de adevărat călugăr, privea un tânăr care s-a lepădat de lume: aproape fiecare student care a luat jurăminte monahale, a dat ceva din hainele tale, nair, sutană, sutană. un brâu, un rozariu etc. Și dacă un licențiat al Academiei a intrat în monahism, într-un astfel de caz recompensele de la mitropolit s-au revărsat și mai puternic: așa că atunci când s-a primit un decret sinodal cu privire la tonsura de bacalaureat Peter Pyatnitsky (Evlampy în monahism). Filaret a scris despre decret: „pentru cel care este tonsurat se trimit spre binecuvântare un paraman, o glugă și o centură. În indemnizația pentru aranjarea altor haine, pr. rectorul va anunta pe vistiernicul Lavrei sa dea o suta de ruble din banii mei * **). Cu excepția celor care au acceptat monahismul în virtutea propriei convingeri. cu credința în înălțimea rangului monahal, au fost și cei care au ales monahismul, adică să-și ajute familia și rudele în urma sărăciei asuprite. Alții au văzut în monahism cea mai bună cale, în comparație cu viața conjugală, pentru continuarea și extinderea studiilor științifice. Dar au fost și cei care au privit monahismul ca pe o carieră de serviciu proeminentă și. punându-se capota, deja visau la viitoarea episcopie. Au fost și cei care, prin monahism, și-au dorit să ajungă pe locul cel mai înalt în lista de absolvenți a studenților – și fără îndoială au făcut-o. In sfarsit au fost

*) Zhurp. 1840 oct. 18.

**) Citit. in total istorie si antice. ros. carte din 1876. 8. Mix, pagina 83.

cei care, prinși într-un fel de abatere, de frica de demitere din Academie, sau de o recomandare proastă în lista de comportament, au depus o cerere de tonzură în monahism - iar abaterea a fost ușor iertată, acoperită cu un călugăr. sutană. Dintr-un astfel de motive sau din alte motive, numărul studenţilor Academiei care urmau monahismul era destul de însemnat, încât uneori constituiau mai mult de un sfert din curs, căci era nair, în 1828, când dintre cei 37 de studenţi care au terminat cursul erau 10 monahi, ceea ce în mod deliberat este mitropolitul remarcat într-un raport către comisarul său de școli teologice: „cursul acum încheiat nu este sărac la monahi, la care, cu succes, o dispoziție de duh corespunzătoare rangului. se notează. Ierodiaconul Agapit (Vvedensky) și-a exprimat dorința de a fi demis de la datoria de a sluji la școală pentru a se dedica exclusiv vieții

monahale; Cu toate acestea, din ascultare, s-a predat la dispoziția superiorilor săi. În măsura în care împrejurările o permit, în opinia mea, nu ar fi inutil ca călugării învățați începători să-și acorde ceva timp și mijloace exclusiv pentru aceasta. a se testa şi a se afirma în regulile şi experimentele vieţii monahale sub îndrumarea unui bătrân bun într-o obşte bună^. Odată cu trecerea timpului, eforturile pentru monahism s-au slăbit treptat în lumea studențească și, în cele din urmă, s-a slăbit până la punctul în care uneori nici un singur călugăr nu a părăsit întregul curs. Așa a fost în cursul anului 1852 *). Această împrejurare, care s-a petrecut pentru prima dată în întreaga existență a Academiei, a servit drept motiv pentru a mustra autoritățile cele mai apropiate.

*) Doi elevi ai cursului de engo au acceptat monahismul deja după, când erau în slujbă.

Academie. În ultima vreme au început să se repete astfel de fenomene că preoții și diaconii văduvi care intrau în numărul de studenți au terminat cursul fără să accepte monahismul, ceea ce înainte nu era permis. De curând, vedem și. asemenea exemple pe care preoții și diaconii care aveau soții au studiat la Academie ca studenți.

Studiile studenților s-au concentrat în principal pe ascultarea prelegerilor, care se predau dimineața de la 8 la 12 și după-amiaza de la 2 la 4. Conform repartizării, trimisă de la comisia școlilor teologice în septembrie 1814, orele de studiu erau împărțite astfel:

În teologic În Filosof, Departamentul. departament

Teologie. Filozofie..

Interpretarea Sf. Scriptura...........

săptămâni ionice marţi Miercuri joi fire. sub.

9 10 9 10 9 10 9 10 9 10 -------------

-----------------------------------9 10

Istoria Bisericii.'..........

literatura bisericească. ..

Limba greacă.

Limbi: ebraică, cehă

Repetări și rapoarte în proprie. exerciții stud. conform teologiei.

Vocabular general ......

Istoria generală. matematica si fizica..

germană și franceză

Repet: de

istorie generală, matematică și fizică.

11 12----------11 12------------11 12-----------

------11 12------------11 12----------11 12

------3 4------------------------3 4

3 4-----------------------------------3 4-------------

Această ordine în studiile clasice ale studenților a rămas aproape neschimbată până în 1844, când, din cauza introducerii de noi discipline academice, s-a impus o multiplicare a claselor și o modificare a orelor de studiu. În acest moment, ascultarea cursurilor de științe fizice și matematice și de istorie civilă a devenit obligatorie pentru toți studenții de la catedra inferioară, în timp ce anterior doar unul alegea matematica pentru ei înșiși,

altele, istorie. În consecință, Consiliul Academiei a considerat necesar, în loc de două ore pentru fiecare prelegere, să se stabilească câte o oră și jumătate și, odată cu aceasta, pentru uniformizarea la începutul și la sfârșitul orelor în ambele catedre, atât la nivel superior, cât și la cel superior. în partea inferioară, pentru a introduce predarea unor discipline noi, și anume: 1) prin vastitatea științei istoriei civile generale, predarea istoriei civile ruse (o lecție pe săptămână), care este încredințată profesorului de limba greacă catedra inferioară, a fost separată: 2) predarea arheologiei bisericești a fost introdusă în catedra superioară (o lecție pe săptămână), încredințată profesorului de limba ebraică: Istoria Biblică a Vechiului Testament este separată de Departamentul de Istorie a Bisericii și este încredinţat să o predea (o lecţie pe săptămână) profesorului de limba greacă din catedra superioară: 4) se adaugă o lecţie de filozofie. *) Ca urmare a unor astfel de modificări, ceasul a fost din nou întocmit în această formă: prima lecție de dimineață începea zilnic la ora 8 și se termina la 10 și jumătate: a doua de la zece și jumătate la 11, a treia ori» 11 până la unu și jumătate. Lecțiile de după-amiază începeau la trei și jumătate și se terminau la ora 4. Aceste ultime lecții au fost dedicate studiului limbilor vechi și noi: dar joia și sâmbăta nu erau cursuri după cină. În octombrie 186'2, orele de după cină au fost mutate la orele de dimineaţă şi au fost stabilite patru lecţii la V/4 ore fiecare în loc de fostele 1'10 ore. Cursurile începeau la ora 8 și se terminau la unu după-amiaza. **)

Din moment ce subiectul principal în cel mai înalt departament

*) Cauze 1844 vol. V 4.

**) Cazuri din 1862 -V 73.

Dacă exista teologie dogmatică, pe care rectorul o citește de obicei, iar în clasele inferioare, filozofie, atunci atenția primordială a studenților s-a îndreptat spre ocuparea acestor materii. Alte articole au fost considerate secundare. iar limbile erau și mai mici în opinia studenților și chiar a autorităților. Elevii știau că, dacă unul dintre ei nu dă un răspuns satisfăcător la materiile minore, și cu atât mai mult la limbi străine, nu vor fi coborâți în clasament, atâta timp cât vor răspunde bine la materia principală. Înregistrarea prelegerilor în clasă, cu excepția prelegerilor a câtorva mentori, nu era obiceiul în rândul studenților și, în opinia lor. nu era nevoie în mod special de acest lucru: pentru examene, fiecare mentor ținea cursuri studenților într-o formă condensată, iar aceștia le învățau; iar dacă pentru vreo materie era un manual tipărit, atunci se pregăteau de examene în cel tipărit. A existat un caz când un mentor a fost acuzat că ținea prelegeri și note compilate de el pe motiv că există un manual tipărit general acceptat pe acest subiect. *)

Disertația a servit ca piatră de încercare pentru recunoașterea puterii gândirii și a gradului de cunoaștere a unui student. Nu atât răspunsurile pe repetiții și examene i-au oferit studentului un loc binecunoscut în lista de absolvire, cât disertații: ultima soartă a lui a fost decisă de așa-numita lucrare de termen, care a fost repartizată pentru ultimul an de curs. În primii doi ani a fost necesar să se scrie cinci eseuri despre filozofie, două despre literatură și două despre istoria civilă. În al treilea an, unul după teologia dogmatică, unul după morală, unul după interpretarea Sf. Scripturi, una în teologie pastorală sau una în homie

*) Actele din 1850 nr. 50.

letik, unul despre istoria bisericii, și în plus două predici. Subiectele pentru unul dintre eseurile teologice și pentru două despre filozofie până în 1844 au fost date în latină, iar eseurile au fost scrise în acea limbă. care nu s-a studiat atunci la Academie, întrucât studenții au adus cu ei o cunoaștere cu totul satisfăcătoare a acestei limbi de la Seminar. Un instrument important pentru alcătuirea unei dizertații, pe lângă cărțile latine, a fost în principal limba germană; prin urmare, imediat după intrarea în Academie, studenții au depus toate eforturile pentru a învăța limba germană în așa fel încât să înțeleagă cărți scrise în această limbă: cei mai mulți dintre ei și-au început studiul ei cu gramatica. Cunoașterea limbii germane i-a ajutat pe mulți să ocupe cel mai înalt loc în listă. În Academie se obișnuia să se ia în considerare cel mai bun eseu care era presărat cu citate din Părinții Bisericii, din clasici și din cei mai buni scriitori moderni: un eseu de acest fel arăta că studentul citea mult. că erudiţia lui este destul de extinsă. Uneori se depuneau astfel de

disertații, în care, fără a exagera, s-ar putea spune, fiecare pagină era ținută laolaltă de mai multe citate savante. O lucrare care conținea propriile judecăți ale autorului și care nu era sigilată cu sigiliile autorităților străine a fost de un merit mai mic. Aceasta este împrejurarea că a fost nevoie de mult timp pentru a citi sursele și a extrage pasaje din diverși scriitori. a fost motivul pentru care nu toate disertațiile atribuite au fost depuse de studenți și pe care alții le-au scris pe parcursul anului, de exemplu. un eseu filosofic. S-a întâmplat și asta. că, din cauza vastității temei, elevul nu a avut timp să termine întreaga lucrare și a prezentat doar o parte, care, dacă era scrisă într-un mod foarte învățat, era uneori apreciată mai mult decât cea a unei alte lucrări întregi.

Au fost stabilite termene de depunere a eseurilor, dar nu au fost respectate cu strictețe. Împovărat de sarcina lui, știind că de ea depinde soarta lui, studentul și-a petrecut noaptea la ea și a fost chiar în vogă. Erau cei care lucrau la compoziție doar noaptea și dormeau seara. Ocupat cu compunerile, el se zgâria adesea să meargă la cursuri — iar acest lucru nu a fost întotdeauna pus pe seama studenților. Rectorul Filaret (defunctul Arhiepiscop Cernăhiv), dacă ocolind camerele studențești în timpul orelor, l-a găsit pe student inactiv, l-a escortat la clasă și pe care l-a văzut stând în spate („. de fapt pe două luni și uneori depus după zece, s-a ajuns la un grosime considerabilă - foi de până la 50 sau mai mult. Au fost necesare eforturi și mai mari pentru a scrie un eseu de curs: aici studentul a fost literalmente acoperit cu folii și diverse cărți pe tema eseului timp de un an și se poate spune că s-a odihnit pe cărți.În acea vreme era inaccesibil, feroce, mai ales dacă căuta un master.maeștri, hotărâți prin muncă asiduă și lucrările de la termen să-și fure o diplomă de master, iar unii au reușit acest lucru. La sfârșitul cursului, erau tineri slăbiți, epuizați, și a fost bine pentru unul dintre ei care, din cauza muncii excesive, nu a scos din Academie germenii unei boli mortale. Binecuvântat ai fost. care tot timpul s-a încadrat în prima categorie: lucrare de termen ph. după o corectare nesatisfăcătoare făcută de autor însuși, aceasta a fost corectată de un mentor și uneori corectată astfel încât autorul să nu recunoască

a operei sale. O astfel de primire cu lucrare de semestru era un obicei constant la Academie, iar din anumite împrejurări: de obicei, după examenele finale, se ținea o conferință sub președinția mitropolitului, la care se luau în considerare lucrările de master, dintre care cele mai bune, și anume ƅ, care erau destinate tipăririi, sunt pre-depuse au fost pentru a fi citite de Mitropolit și, după cum vom vedea mai târziu, criticile sale au ieșit din creuzetul plin de replici aspre.Eseuri mari, desigur, nu în forma lor integrală, dar numai parțială, a fost citită la conferință. Mitropolitul îl oprea adesea pe mentorul care citea, întreba de ce s-a făcut o treabă într-un asemenea loc, cerea o explicație despre cutare sau cutare gând, care i se părea

obscur sau nu tocmai corect exprimat, făcea o remarcă către mentor. , de ce nu s-a adâncit în cutare sau cutare expresie și nu l-a învățat pe elev să se exprime mai corect și mai mult definiție.Acesta a fost motivul pentru care mentorii au început să revizuiască termenul lucrări în cel mai strict mod, le-au corectat cu toată atenția posibilă și au reelaborat ei din nou. Dar chiar și în același timp, uneori i-a costat pe mentor destul de multă muncă să-l apere pe viitorul maestru, în ciuda acestui fapt. că eseul a fost corectat şi lustruit de el. Dacă nu ar exista o astfel de lustruire preliminară a eseului, atunci, din cauza revizuirii stricte a mitropolitului, din fiecare curs ar ieși foarte puțini maeștri. Dar în terminarea istoriei bisericii și chiar a lucrărilor teologice, munca principală i-a revenit celebrului lucrător al științei, îmbogățit cu informații cuprinzătoare, profesor de istoria bisericii A. V. Gorsky. Unele disertații au fost atât de modificate de el, încât onoarea de autor nu mai putea fi

admit pentru student: aproape întreaga lucrare, cu excepția câtorva locuri, i-a aparținut lui Gorsky. Sub această formă a apărut în lume în 1847 lucrarea unui student, sub titlul: Istoria Catedralei Florentine. Aici toți cei care sunt familiarizați cu mentalitatea lui Gorsky vor recunoaște ex iiiigve leoiiem. Tacem cu privire la alte experimente de genul similar.

Mitropolitului nu i-au plăcut scrierile ample, iar referitor la disertația lui D. Levitsky (1842) sub titlul: Despre comportamentul creștinilor conducători în raport cu păgânii, a scris: .. nu trebuie să scrii atât de mult: raționamentul este nu o carte şi grosimea unui caiet nu este culmea perfecţiunii”. *) Cele mai înalte autorităţi spirituale au cerut, la rândul lor, să se respecte o inteligibilitate strictă în ceea ce priveşte alegerea subiectelor pentru eseuri şi distribuirea subiectelor între elevi. În 1833, comisia școlilor teologice a dat Academiei următoarea instrucţie: Studenții care nu sunt destul de fermi în cunoaștere și în capacitatea de raționament să fie exersați în compoziții de un spațiu mai mic, iar cei care sunt destul de stabiliți în cunoștințe pot trece la compoziții mai extinse și poate îmbrățișa compoziția multisilabică a unei compoziții lungi prin raționamentul în întregime și în părțile b și poate observa relația corectă a tuturor detaliilor cu subiectul și scopul principal al eseului. Eseurile scrise de studenți, fără greșeală și cu atenție, pe baza sumei de 148 USD din cartea academică, trebuie să fie examinate de mentori, iar în timpul acestei examinări, locurile de eroare întâlnite pe caietul scriitorului însuși trebuie

*) Cauza 1842. Nr 48.

să fie corectate și acolo unde aceasta și tipul de erori este incomod. acolo, împotriva locurilor greșite ale compoziției, pe margine, ar fi observații, din care scriitorul ar ști în ce a greșit. Dar, la

revizuirea întregului eseu, examinatorul trebuie să semneze sub acesta o revizuire generală a meritelor și demeritelor sale și să marcheze această recenzie cu propriul nume. enie este citită de profesorul materiei, conform căreia este scris: 2) iar dupa aceea este revizuita de doi membri ai conferintei.Si in final - 3) in adunarea generala a conferintei sub presedintia episcopului diecezan.Dupa aceasta se acorda gradul academic studentului.Se trimite intreaga chestiune. către Sfântul Sinod pentru aprobare finală, împreună cu listele de descărcare de gestiune și cu recenzii ale eseului, dar eseul în sine nu este transmis.

Pe lângă studiile clasice și exercițiile oficiale scrise, studenții Academiei și-au găsit uneori timp pentru studii academice voluntare. Așa că studenții primului curs academic, inclusiv 24 de persoane, în martie 1816 au format din ei înșiși o societate învățată, sub numele: conversații învățate. Într-o notă contemporană a unuia dintre membrii acestei societăți, V.A.

*) Juriul, conferința. 14 oct 1333.

**) Juri, conferință. 18G3 16 iunie.

tache exercițiile lor. Adesea, în orele libere, continuă nota, elevilor le plăcea să spună cu prietenie Libertate și franchețe ceea ce crede toată lumea despre subiectele predării lor; uneori îşi citeau scrierile unul înaintea celuilalt şi îi judecau. Găsind plăcere în aceste conversații, ei au observat însă la ele acel neajuns, care este ca și timpul lor. tactul, și uneori subiectul, nu erau determinate, iar în acest scop și-au propus să atribuie reguli permanente pentru ambele; și gândindu-ne la aceste reguli, și privind împreună multe societăți, în diverse Academii și Universități, stabilite între studenți și studenți, a deschis în ele ideea formării unei astfel de societăți. Prin consultări reciproce, au întocmit rezoluții pentru o astfel de societate și le-au prezentat inspectorului de atunci al Academiei, arhimandrit Fn. Autoritățile academice au aprobat această instituție academică cu acordul lor, iar studenții, cu majoritate de voturi, au ales dintre ei trei speciali! membrii societate: poziția seniorului în societate a fost atribuită lui Platon Dobrokhotov, consilier - lui Pyotr Delitsyn, producătorul de dosare scrise - lui Theodore Golubinsky. În ziua deschiderii societății, Dobrohotov „a citit un discurs decent în care a explicat toată bunăvoința noii instituții 4. Pe parcursul a trei luni, în adunare au fost citite 20 de discuții pe subiecte, științe teologice, filozofice, verbale și istorice. Ivan Platonov a citit un argument în care a respins opinia lui Valentinian și Socinian că secretul Sf. Treimea a fost gândită și presupusă de filozofii păgâni, precum Platon și adepții săi. Vasily Alyavdin a citit despre cum, în fața legii și în lege, cei care au plăcut lui Dumnezeu conform

au radiat mântuire, fără sacramentele mântuirii pline de har; Alexei Platonov - și mita lui Iyerichon, Ilya este în același timp - despre semnificația generalului, Petr Delitsyan - oh Tom, a fost ziua petrecerii secrete în ziua inspecției și că a existat un comun cu aripi om al Paștelui și Tom.primul curs este instituția discuțiilor academice! Cât prețuiau timpul lor liber și cât de ocupați erau păianjenii cu întrebări! Conversațiile învățate acasă nu au fost lăsate de studenți la cursurile următoare; Un student al anului 2, F. Izmailov, scrie despre timpul său: „autoritățile academice s-au comportat atât de prudent în raport cu studenții, încât nu ne-au împiedicat să gândim liber. Aceia dintre noi, mai tineri și mai mari, care iubeam filozofia, ne întâlneam adesea în orele noastre libere pentru o conversație, filosofând, certându-ne, ajutându-ne reciproc în înțelegerea învățăturilor lui Canton, muncind la traducerea cuvintelor tehnice ale limbii sale și demontând sistemele de elevii lui, care nu erau de acord cu el, nici între ei în opiniile lor. Astfel de conversații mi-au fost de mare folos. Odată cu unul dintre tovarășii mei, când încă nu făcusem cunoștință cu oamenii de știință germani, iar filosofia lui Kant ni se părea o pădure – o pădure, am citit Buletinul Europei și am întâlnit în el un comentariu ciudat despre Kant, Fichte, Schelling. și alți idealiști: au fost criticați de unii, nu-mi amintesc, un om de știință, aproape un profesor, și spunându-i nebuni, m-au băgat într-o casă galbenă. La început am crezut criticile și am râs de noi înșine, gândindu-ne dacă chiar nu era o nebunie. că citim tot felul de prostii germane și încercăm să le pătrundem; dar apoi, după ce au discutat cu studenții mai în vârstă, s-au întrebat cum a hotărât să dea publicului o recenzie atât de absurdă Universitatea Rusă. Vestnik a fost publicat sub Moscova

Universitatea Kom " *). În același timp, orele de petrecere a timpului liber ale studenților au fost îndreptate către traduceri ale celor mai remarcabile creații de lucrări paterne și alte lucrări savante, întocmite sub îndrumarea mentorilor. Așa că studentul din anul II Peter Pyatnitsky (mai târziu Arhiepiscop de Tobolsk Evlampy) a tradus cuvântul Sf. Vasile pentru botez, iar traducerea a fost aprobată pentru publicare de către comisia spiritelor. şcoli și tipărite în creştină. Lecturi **). Studenții din anul III în 1820 și 1821 au tradus în rusă o lucrare destul de extinsă bachimi Laiigii mysterium Christi et Christianismi (taina lui Hristos și a creștinismului) ***). De-a lungul timpului, unii dintre studenți, mai ales cei care au fost grefieri ai comisiei de cenzură spirituală, la cererea librarilor, s-au angajat, nu fără folos pentru ei înșiși, în alcătuirea originalelor și în pregătirea traducerilor din altele noi.

*) Privește-ți propria viață trecută. Pagină 128 și s.id. Aici Izmailov înseamnă un articol publicat în cartea din octombrie a Vestnik Evropy pentru 1817 sub titlul: „ceva despre diferite feluri de filozofie germană” ѣ adepții germani ai unei anumite filozofii, și mai ales Wenzel. Editorul Buletinului Europei, profesor la Universitatea din

Moscova Kachenovsky, a făcut mai multe note de subsol la articol, în care își bate joc de filozofia lui Kant, Fichte și Schelling; într-una, de exemplu. notează, spune: „nu este clar de ce Schelling nu-și predă învățăturile într-un azil de nebuni!” Și mai departe: „cerem cititorilor răbdare generoasă: prostii germane și în traducerea rusă nu pot decât să fie prostii: despre metafizica filozofii germani.

**) Del. regulă 1822 Al 63.

***) Traducerea acestui infolio în patru părți se păstrează în biblioteca academică sub .V: .V· 123-126. Pe prima parte, rectorul Kirill a făcut următoarea inscripție: „Această traducere, ca monument al lucrării studenților din anul III, trebuie păstrată între manuscrisele bibliotecii academice. 1823"

limbajul articolelor pentru lectură populară. O astfel de activitate auctorială a fost îndreptată în principal spre alcătuirea biografiilor sfinților, preluate din Chetyih-Mppei.

Activitatea educațională a elevilor s-a intensificat înaintea examenelor, care de obicei aveau loc de două ori pe an: înainte de sărbătoarea Nașterii Domnului și înaintea sărbătorilor de vară. Primele examene au fost private — acasă, fără prezența străinilor, iar înainte de post vacant, pe lângă aceleași probe private, au fost anual examene publice. Mai mult, în ani de curs, i.e. la fiecare doi ani, avea loc așa-numitul examen de auditor, care era întotdeauna încredințat mitropolitului Moscovei. Înainte de examene, în loc de prelegeri, tutorii erau angajați în repetiții cu studenții. Examenele private, de fapt, au avut o valoare mică: problema se desfășura acasă și, deși pe liste se notau calitatea răspunsurilor studenților, la conferință, la întocmirea listelor de transfer, nu s-au luat în considerare nici răspunsurile la examene. mult, dar au fost ghidați în evaluarea demnității unui student în principal disertații. S-a întâmplat. că primul student a dat un răspuns prost la un examen privat - și asta, totuși, nu a avut o influență deosebită asupra soartei sale, dacă... sarcinile lui au fost mai bune decât toți ceilalți. Auditorul și examenele publice nu au scăpat de asta. atât de uşor când mitropolitul Filaret le făcea

Chiar înainte de a intra în departamentul de la Moscova, Filaret a fost numit de trei ori auditor al Academiei din Moscova: pentru prima dată, la un an de la deschiderea Academiei, în 1815, când era încă arhimandrit și rector al Academiei din Sankt Petersburg: a doua oară în 1818, când era episcop Revelsky, iar a treia - în 12 *

1820, când era arhiepiscop de Tver. În 1815, revizuirea, în prezența arhiepiscopului Augustin de Dmitrov, a început pe 6 iulie, iar în acea zi, de la ora 10 până la două și jumătate, elevii au fost testați pe

tema tâlcuirii Sf. Scripturi și în limbile ebraică și greacă; a doua zi, 7 iulie, s-au susținut examene la filozofie și matematică, în a treia zi din 8, la literatură, istorie universală și limbi noi. În a patra zi, pe 9, elevii au scris un eseu la întrebarea pusă de auditor: filozofia lui Kant a produs bine sau rău? *) Rezultatul observațiilor lui Filaret asupra catedrei academice de la Academie în această revizuire, precum și în revizuirea din 1818, a rămas necunoscut Academiei până la revizuirea din 1820. Anul acesta, Filaret a început revizuirea pe 19 iunie de la ora 17, iar pe 20 fiind zi fără școală, a ordonat elevilor să scrie în 24 de ore eseuri pe următoarele subiecte care le-au fost date: 1) la catedra superioară: „explicați cuvintele apostolului Pavel 2 Cor. 3:18 – dar cu o față sinceră vedem pruna Domnului, în același chip suntem transformați din slavă în slavă, ca din Duhul Domnului. În explicarea acestei zicale, trebuie rezolvată întrebarea: ce stare este descrisă aici și cum se realizează? Pe 21 iunie a avut loc examenul de audit la clasa de științe teologice în prezența Mitropolitului Serafim al Moscovei, care a fost apoi prezent la următoarele întâlniri, și a durat de la 10 ore. înainte de unu și jumătate: la acea oră se cereau doar 10 ore

*) D+, l. acad., adevărat. 1815 .V" 75.

atrăgător. După cină, examinarea a fost reluată și a continuat de la ora trei până la șase; 17 persoane au fost testate. După test, au fost citite improvizațiile elevilor scrise cu o zi înainte, iar lucrarea elevului Vasily Voskresensk (mai târziu în monahism Gabriel) s-a dovedit a fi excelentă. A doua zi, 22 iunie, între orele 8 și 12, 28 de persoane au fost testate la teologie. După masă, de la ora trei până la șase și jumătate, 24 de elevi au fost testați în istoria bisericii; restul, din lipsă de timp, au rămas fără un test de audit pe acest subiect. După aceea, timp de o oră, a fost un examen în limba ebraică. Pe 23 a avut loc o probă în literatura bisericească și universală, dar la științe filozofice, la istoria universală și limba greacă. Pe 24, 25 și 26 iunie a avut loc un proces public, care în prima zi a durat 41/3 ore. Citirea lucrării elevului Andrei Ovsov despre cartea Eclesiastului programată pentru acea zi a fost amânată din cauza duratei probei orale. Dar a doua zi, a fost alocat timp pentru ascultarea unei analize a discursului Sf. Vasile cel Mare despre botez, compilat de studentul Piatnitsky (mai târziu Evlampy, arhiepiscop de Tobolsk). La finalul revizuirii, Filaret a trimis o propunere de la Tver consiliului academic intern cu următorul cuprins:

.. După ce a făcut, la voința autorităților, trei, una după alta, recenzii ale Academiei din Moscova și prin aceasta a devenit într-un fel un martor al eforturilor sale treptate de a atinge perfecțiunea de la noua sa formare. - după fiecare dată comunicare verbală cu responsabilii și predare despre subiecte. celor care au cerut-o, consider că nu numai că este de acord cu împrejurările, ci și necesar, după puterea instrucțiunilor care mi-au fost date, să propun în scris profesorului universitar

unele consecinţe ale observaţiilor făcute asupra stării Academiei.

„În ultimii șase ani ai noii sale existențe, Academia, între timp, fiind deja angajată în educația tineretului spiritual, trecea, s-ar putea spune, prin starea propriei sale educații. Această creștere a fost făcută cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Se poate spera. că al șaptelea an al Academiei îi va începe majoratul. La bătrânii șefilor și mentorilor, se poate observa atât maturitatea cunoașterii, cât și puterea de acțiune asupra spiritului elevilor. Cei mai tineri, în cea mai mare parte, justifică speranța care a fost percepută în alegerea lor. Cercul de elevi pare să fie treptat mai concentrat în urmărirea unui scop comun — la adevărata educație a spiritului după legile creștinismului activ . Din câte văd, aceasta este viziunea generală a acestei Academii la sfârșitul celui de-al doilea curs de studii.

„Despre unele lucruri speciale, trebuie spus ceva în special.

„Rezumatul științelor teologice, prezentat pentru testare, și testarea în sine au arătat o stare destul de bine organizată a acestei clase.

„În ceea ce privește teologia interpretativă *) există o lipsă a celor mai noi ajutoare filologice necesare pentru determinarea cât mai exactă a sensului exterior al Sf. Scriptura și pentru a o proteja de reinterpretare. Guvernul academic trebuie să aibă grijă să reînnoiască certificatul cu lipsa unei copii a unora dintre cele mai noi cărți, în utilizarea cărora, totuși, este necesar să se adere cu fermitate la canonul apostolic: oss nskiiiyushche. bun

*) a citit rectorul Kirill.

păstrează: de toate lucrurile rele, scapă de. Adesea, la cei mai noi scriitori germani, filologia pricepută acoperă teologia proastă.

„Ar fi util să completam sistemul de teologie polemică *) cu un articol despre schismele care au apărut și continuă în Biserica Rusă și despre modul de denunțare a acestora.

„Clasa de istorie a Bisericii **),” se pare că nu și-a extins cercetarea mai departe decât un manual: dar a folosit suficient acest ghid în cel actual. decât în cursul anterior de pregătire.

„În lecțiile de elocvență bisericească ***) conceptul de vorbitor de biserică a fost prezentat ca fiind prea tensionat și nemulțumit de sistematic. Cu toate acestea, acest lucru va fi cu siguranță perfecționat cu zelul continuu și experiența crescândă a studentului.

„Clasa de științe filozofice, formată din activitățile actualului profesor *). după principii sănătoase și duh bun, ea reprezintă o bună semănat pe un astfel de câmp, care, dacă pot să spun așa, de când a trecut lovitura criticii prin el, în cea mai mare parte a fost acoperit de iarbă sălbatică. Acea. care, din cauza unor împrejurări care nu

depind de arbitrar, nu a fost realizată în acest curs. sperăm să fie completată de minuțiozitatea a ceea ce s-a predat și de sârguința celor care au ascultat.

.. În lecţiile de istorie generală **) cu aprobare a fost necesar să se constate direcţia spre ceea ce se numeşte filosofia istoriei. Cu toate acestea, testul actual nu a arătat pentru această clasă de activitate nouă în comparație

*) „Inspectorul a citit!, Ieromonah Platon Berezin.

**) Citită de ieromonahul Serghii Izvekov.

***) Chptal Nikifor Iv., Potapov.

*) Vasily Iv. Kutnevici.

**) Chptal Vasily Vasily. Herson.

cu ceea ce era vizibil în recenzia anterioară. Guvernul academic ar trebui să acorde atenție lipsei de simț al auzului la profesorul acestei clase, care nu este depășită de prezența minții, fie că împiedică perfecțiunea rapoartelor cerute oral de la elevi în lecțiile pe care le-au ascultat.

„În lecțiile de literatură generală*), partea teoretică pare a fi larg răspândită dincolo de limitele nevoilor școlii spirituale și nemulțumit de clară, datorită extinsei terminologii filozofice și estetice străine, care dă o privire științei frumosului. de urâțenie mai mult decât de soliditate. Și în expunerea acestor lecții s-a remarcat mai des strălucirea declamației decât precizia sistemului. În abstract, sunt numite multe feluri de lucrări poetice, dintre care mulți, toți elevii Academiei Teologice și mulți dintre toți, nu vor scrie niciodată: între timp, nici rezumatul, nici testul nu au prezentat regulile de aranjare a discursului oratoric, desigur necesar pentru fiecare dintre ele. Justiția cere să nu tacă cu această remarcă că chiar și prin unele neajunsuri s-a văzut capacitatea și sârguința profesorului: experiența sa ulterioară în funcția și conducerea șefului catedrei academice a Academiei vor pune acest departament în funcție. a unui loc decent în care se află.

„Despre Catedra de Matematică și Fizică, **) ocupată tot de unul dintre juniori, îmi pot permite o remarcă privată că în lecțiile de fizică sunt semne ale propriei sale activități, care justifică o speranță și instituie alta.

*) Citiți Platon Pi. Dobrohotov.

**) Citit de Petr Spirid. Delitsyn.

„Limba ebraică *), din câte s-a putut observa în continuarea testului, este predată temeinic: poate, totuși, mai este nevoie de un nou efort pentru ca Academia din această parte să-și formeze un profesor de sine stătător.

„Clasa limbii grecești **) necesită noi eforturi pentru perfecționarea ei. Studentul, se pare, nu era cu mult în fața studenților, deși poate asta s-a întâmplat mai ales din plecarea accidentală a fostului profesor al acestei facultăți ***).

„II cunoștințe de limba franceză ****) nu mi s-a părut atât de extinsă, pe cât ar trebui să fie simplă pentru cei care cunosc limba latină. Nu este inutil să sporim atenția la îmbunătățirea pronunției. Perfecțiunea nu este grozavă: dar defectul este uneori considerabil în circumstanțe și consecințe.

„Nu pot să tac despre exercițiul lăudabil al studenților Academiei în cântatul bisericesc. Lenevia lor în această chestiune mărturisește mai mult sau mai puțin dorința cu care se face și atenția față de participarea spiritului. Oricât ar crede cineva, pentru mine cântatul elevilor în biserică a fost o parte importantă a testului lor, în care prin starea sunetelor era testată starea spiritului, iar aprobarea sentimentului era exprimată cu tandrețe. , nu mai puțin esențială, ca și aprobarea gândului.

„Pentru a prezenta autorităților un certificat experimental privind starea predării la Academie, este de dorit ca consiliul universitar, fie prin mine, fie direct comisia școlilor teologice, să depună un

*) Predat de Arseni Iv. Tyazhelov și ieromonahul Amfilohie.

**) Predat de ieromonahul Amfilohie.

'') Gregory Kirill. Ohievskaya.

****) Citită de ieromonahul Serghii Izvekov.

făcând lecții despre epistola către evrei, care fie este o parte pentru prima dată (dacă nu toate) din lecțiile de filosofie, și ce altceva îi place din alte lucrări ale studenților. De la compunerile elevilor la prezentarea celor. care au fost desemnate pentru citire la o probă deschisă.

..În sfârşit, cu un apel comun cu Academia, fac apel la Instructorul de Înţelepciune (amintind de acest cântec bisericesc, cântat de elevi în sala de adunare), pentru ca sălaşul adevăratei sale înţelepciuni să se întemeieze în acest sălaş al învăţăturii. . și astfel (voi spune din nou nu prin cuvântul meu în sprijinul meu) te trădez. fraţi. Dumnezeu să binecuvânteze cuvântul harului Său. în stare să dea și să vă dea o moștenire printre cei sfințiți (Fapte 20).

..Al șaptelea an de majorat** al Academiei (1S21) a fost anul în care arhiepiscopul Filaret de Tver a intrat în canistra sfinților din Moscova și timp de 46 de ani Academia a fost sub supravegherea sa constantă. În tot acest timp, datoria revizuirii sale a fost atribuită de cele mai înalte autorități unui singur Filaret, care, de altfel, a fost prezent aproape în fiecare an la procesele deschise. La aceste procese, unui observator din afară i se prezenta o astfel de școală de predare, care la un moment dat l-ar îmbogăți cu multe informații enciclopedice. Împreună cu un sentiment involuntar de jenă, atât de firesc pentru un subiect de testare în fața unui tester strălucit, o bucurie nedisimulata de curiozitate a apărut în subiectul de testare în atenția râului curgător al discursului lui Filaret. Dar ce sa zic despre subiecte! Tutorii Academiei au atârnat cu o atenție intensă de fiecare cuvânt al lui, care s-a cufundat adânc în suflet, rezolvând problemele dificile ale științei. Unul dintre semne

') Dela akadem, eu. 1820. .V· 82.

mentori ai Academiei, profesor de filozofie θ. A. Golubinsky a adunat de fiecare dată această comoară, notând fiecare cuvânt al lui Filaret în timpul testului și, în cazurile necesare, extragându-l pe cel stabilit din aceste înregistrări. „O privire mai puternică asupra întrebărilor, pentru mulți insolubile. A mărturisit și toată lumea și-a împărtășit părerea că discursul revărsat din gura lui Filaret a fost atât de corect și de puternic încât ascultarea lui. de parcă ai asculta citirea unei cărți minunate, plină cu un depozit bogat de informații profunde. Cu strictă acuratețe, nepermițând cuvinte inutile, Sfântul a pus întrebări și a inspirat subiectele ca răspunsurile să se distingă prin acuratețe și directie, fără a se abate de la gânduri care nu erau apropiate de întrebare, fără fraze inutile care încurcă problema. Unul dintre elevii Academiei cursului VII (1830). Kazantsev dă următoarea mărturie despre aceste examinări: .. Întrebările lui Filaret au fost întotdeauna interesante, legate direct de caz. A avut destulă răbdare să asculte răspunsuri slabe, ușoare, secundare: denunțurile și infirmațiile sale sunt în mare parte imparțiale, întotdeauna solide, de nerefuzat. După mai multe încercări de a rezolva problema cu mintea elevilor!” iar profesorii, de altfel, Filaret, adăugând la obiecție, a sporit importanța răspunsului.- În cele din urmă, Vlădica însuși a abordat problema, dând propriei întrebări un răspuns complet, clar, strălucitor. Răspunsurile strălucitoare ale studenților și discursurile solide ale profesorilor par în același timp o sclipire ușoară de adevăr „*).

În primul an după intrarea în departamentul Moscovei. în decembrie 18'21. Filaret a apărut în Akada

*) Eton. eu:'!, voskov. obsh. pstor. p antic 1S77 femeie Despre Fplaret M. M. tr. 3.

miyu pentru examene private. De la ora 9 la ora 2 pe 15 decembrie, a testat studenți la teologie contemplativă și activă, la ora de lectură a Sf. Scripturile π despre psihologia experimentală. A doua zi am susținut examene la metafizică și istoria filosofiei, la elocvență bisericească. literatura generala si istoria civila *). În anul următor, 1822, la Academie s-a încheiat al treilea curs de pregătire. Filaret s-a prezentat la testare ca auditor. În prima zi a examenului, 16 iunie, a desemnat studenții să scrie eseuri de examen, pe care el însuși le-a recitit ulterior și care au avut o mare importanță în atribuirea diplomelor academice studenților: la catedra superioară, a desemnat două subiecte: 1) testează spiritele, supa aits de la Dumnezeu și 2) despre starea sufletelor dintre moarte și judecata de apoi: în departamentul inferior: filozofie - există o cale către o viață binecuvântată? Ziua urmatoare. Pe 17 a început să facă teste în științe teologice: „întrebările au fost propuse mai întâi pe subiecte pregătite în prealabil, apoi prin tragere la sorți”. De la ora opt până la unu au fost întrebați doar șapte studenți: în jurnalul conferinței s-a notat că în acea zi „s-au remarcat în mod deosebit studenții Monsei Molchanov și Piotr Ternovsky”. Pe 19, timp de cinci ore, s-au testat la aceleași științe 9 persoane; în ziua a 20-a, timp de 3 ore, 9 persoane: pe 21, la proba în desfășurare la clasa teologică, au fost prezente, pe lângă auditor . : Simeon, Arhiepiscopul Iaroslavlului şi Paroepii. Episcop de Vladimir: în decurs de trei ore, patru au fost întrebați. Pe 22, 9 persoane au fost solicitate patru ore pe aceleași subiecte. 23

*) Del. drepturi. 1821 nu? 73.

zile în același număr de ore au fost testați 18 elevi. Astfel, pentru o clasă teologică, examenul de auditor a durat șase zile. A doua zi, Filaret a făcut un test la clasa de științe filozofice și a părăsit conferința pentru a susține examinări suplimentare. În zilele de 3 și 4 iulie au avut loc procese deschise, la care Filaret a fost prezent, printre altele, de vicarul Moscovei Atanasie, episcopul de Dmitrovski: Dositeus, arhiepiscopul Georgiei, și un membru de onoare al conferinței, senatorul D. B. Mertvago *) .

Iar în timpul următor, Filaret a recunoscut întotdeauna examenele academice ca una din virgulele sale importante și serioase, și a prezentat altora această îndeletnicire ca demnă de folosință mult timp, pe care o prețuia în general; în 1832, i-a scris vicarului său, Episcopul Nicolae, din Lavră: „Nu am petrecut încă o zi aici fără oboseală. Una dintre sesiunile de examinare a durat 5. iar cealaltă 6 ore. Ieri (iulie) s-au petrecut șase ore revizuind eseuri și verificând listele de note. În 1840, i-a scris lui A. I. Muravyov: „Nu văd cum trece timpul în Lavra mea, ca la Moscova. În ziua de 27 (iunie) o probă la Academie timp de cinci ore, pe 28 - de asemenea. La 3 iulie 1840, i-a scris episcopului Joseph: „Afacerile academice în care m-am angajat astăzi nu s-au încheiat încă din vina mea și mai am de lucru la ele. Dar pentru asta nu mă voi opri la Lavră”.

Din treburile academice reiese clar că M. Filaret a fost membru al C („cercetarea strictă în toate părțile vieții academice a societății academice, a urmărit progresul

*) Del. acad., lragl. 1k22 .V 92.

prezentarea oricărei științe, a revizuit cu strictețe notițele și a făcut comentarii asupra lor, a cerut de la mentori informații despre ce surse și în ce completitudine au citit prelegerile pe parcursul cursului, uneori a cerut chiar prelegerile, dacă erau notate.

Cu o săptămână sau mai mult înainte de examene, Mitropolitul era prezentat de obicei de către Consiliul Academiei cu rezumate ale tuturor subiectelor luate în cursul anului universitar, iar înaintea examenului public, rezumatele subiectelor pentru o probă deschisă. Mitropolitul a trecut în revistă aceste însemnări destul de strict și uneori a făcut comentarii asupra lor și, în special, și-a exprimat întotdeauna dorința ca notele pentru procesele deschise să fie întocmite cu deplină atenție și precauție, întrucât erau destinate publicării. Așadar, în 1833, licențiatul în literatură generală A. Nechaev a prezentat un articol despre geniu pentru testare publică; Mitropolitul a dat o rezoluție: „Un articol despre un geniu nu va face pe nimeni un geniu și aproape că nu va învăța nimic în practică. Adăugați altul. „La rezumatul probei publice din 1834, Mitropolitul a fost din nou amânat cu privire la programul examenului de verbitate:“ La subiectul subiectului, recenzia atribuită este foarte puțină și articolele cauzei, care sunt aproape nu este permis să intre în știință și supravegherea științei și dacă „De exemplu, pentru a limita întregul examen în literatură la o idee de înalt, despre care există multe discuții pompoase și care nu este mai des întâlnite în practică? Revedeţi rezumatul rectorului cu unii membri ai conferinţei şi încercaţi să-i daţi o formă mai satisfăcătoare şi apoi tipăriţi-l” *). Revizuirea sinopsisului după dogmatic

*) Dѣ.t. despre vl. 1S34 .V 137.

teologie, prezentată în 1838 de rectorul, arhimandritul Filaret (mai târziu arhiepiscop de Cernigov), mitropolitul a făcut câteva observații asupra ei. În rezumat era scris: conceptul de Dumnezeu al revelației Vechiului Testament; conceptul de Dumnezeu al revelației Noului Testament; judecata rațiunii: conceptul panteist despre Dumnezeu. Mitropolitul a corectat: „concepția despre Dumnezeu este din revelația Vechiului Testament și a Noului Testament” și a scris o notă: „parcă două concepte diferite! Ca și cum revelația diferă de revelație! În lecții se vede, dar în abstract pare misterios cum și de ce una dintre învățăturile false se sprijină împotriva adevăratei învățături. Rectorul a dat peste expresia: „în prefața Evangheliei după Ioan; Mitropolitul a corectat: „La începutul Evangheliei și a făcut

observația: „O prefață este ceva ce a venit, care nu ține de compoziția cărții”. Mitropolitul a scris următoarea remarcă despre întregul rezumat al acestui an: „Rezumatul este prea fragmentar și are în general un aspect neplăcut. Le duce la suspiciunea că vor să memoreze și să citească puțin. Dacă testele pentru demonstrație au fost tolerabile din necesitate în așteptarea îmbunătățirii doctrinei: atunci este timpul ca testele să fie mai perfecte. Cel puțin rezumatul teologic, care acum este fragmentar și mai sărac decât cel filozofic. ar trebui să primească puțin mai multă completitudine. Este ciudat că într-un astfel de rezumat fragmentar al literaturii, satirele și elegiile nu puteau fi omise, de parcă acest lucru era extrem de necesar pentru Academia Teologică, iar înainte de asta articolele pentru proba deschisă sunt luate prea scurt.

repetarea lectiilor, de teama de a scurta testul – iar acesta nu este cel mai bun mod de a testa. Nu ar fi mai bine să atribuiți mai multe subiecte, cu presupunerea că răspunsurile gratuite vor reduce detaliile. Vă sfătuiesc să vă gândiți la șapte. Este bine și asta. ca in prima zi totul se face de departamentul superior, iar pe cealalta, totul este mai jos, iar unul nu-i permite celuilalt sa se odihneasca.vat , daca zici doar: prezenta lui O. X., si nu faci o indicație directă a dogmei ortodoxe.- Când vorbiți despre sacramentul preoției: este posibil să nu mai vorbim de gradele sale? - Cuvântul: conducerea este barbară. „au putut vorbi? Și nu exprimă suficient dogma romană. Latinii spun: vicarul lui Hristos?, succesorul apostolilor Petru, capul vizibil al Bisericii," Biserica învață toate limbile cu o singură învățătură, aplicând învățătura la starea mentală și morală a unei persoane și nu la un caftan, o haină de oaie și o bluză. – Mă abțin să spun rezumatului tău: da. 11 Nu vreau să spun nu. Îl returnez pentru revizuire" *).

Ce a cerut mitropolitul studenților în timpul probelor. acest lucru o arată rezoluțiile sale din 1828 și 1842: ,.1) în timpul testării, observați că subiecții răspund din minte și cunoaștere, și nu orbește din cărți sau note educaționale. 2) Amintiți-le elevilor, deși acest lucru în sine

*) El este o scrisoare. 9-10 iunie, ora 18.58 rectorului Academiei M.D. din Igg. lucrări de A. V. Gorsky.

trebuie să se știe în luptă că cunoașterea adevărurilor principale, pregătită pentru un răspuns oricărui întrebător, este primul lucru care poate fi înfrumusețat și completat prin cunoașterea detaliilor, dar în care lipsa discernată nu ar fi acoperită de cele studiate. cunoașterea detaliilor în care. sau o altă parte a științei”. Sub ce formă s-au desfășurat probele sub mitropolitul Filaret, în treburile conferinței academice pentru 1838 se înfățișează astfel: „studenții au fost chemați personal de la eminența sa la masă, pe nume, câte trei persoane, și

aici au răspuns. întrebările pe care le-au adresat majoritatea cadrelor didactice și se despart de eminența sa. Câteva întrebări au fost propuse de Eminența Sa clasei de probă în general, cu un apel să răspundă celor care doreau să vadă capacitatea și disponibilitatea predominantă de a răspunde la întrebări neprevăzute.” Această ordine de teste sub mitropolitul Filaret s-a schimbat oarecum din 1842: elevii au început să răspundă prin bilete pe care erau scrise întrebări.

Vă prezentăm mai multe povești din istoria examenelor academice când acestea s-au desfășurat în prezența lui Filaret. F. Izmailov, student din anul 2 universitar, povestește despre examenul din 1820: „Îmi amintesc că în timpul examenului nostru de literatură, auditorul (adică Filaret) s-a înfuriat teribil: un student, un prieten apropiat de-al meu, a luat a scos un bilet pentru un tratat despre geniu și talent. Inspectorul, care se uita mereu în tăcere la biletele scoase și. afland ce tratat, a asteptat cu calm expunerea, apoi s-a gandit sa spuna: „Ei bine, spuneti-ne, ce este un geniu?” Studentul, fara sa se bâlbâie deloc, raspunde: Nu stiu. Moscova Academician Spiritual   13

inculpatul, ca un student foarte deștept, este plasat sus, aproape în primul călcâi. "Sunteți destul de amabil să întrebați definiția geniului, nu o înțeleg", spune studentul. Auditorul s-a uitat la licență (M. T. Bozhanova); licența îi spune studentului: răspunde așa cum este scris. Studentul obiecte: „ce voi răspunde când nu înțeleg „Este scris prost”. Burlacul s-a îmbujorat, auditorul s-a agitat în scaun și i-a spus supărat studentului: „Înțelegi ce spui”? Apoi, întorcându-se către rector, îi spune: „Acesta este un om violent, el rectorul și burlacul”. însuşi, care l-a înţeles bine, nu a intervenit împotriva elevului nepăsător. Totuși, prietenul meu a fost lipsit de locul său și a fost înscris destul de jos în lista generală.”*) Inspectorul, arhimandritul Yevlampy (1826-1831), a depus pentru examen un articol din teologia polemică, iar teologia l-a numit „războinic”. . Mitropolitul i-a remarcat: „de ce să nu-i spunem teologia soldaților”? La examenul de literatură generală, care a fost predat de profesorul P. I. Dobrohotov (1818-1832), odată, ca o lucrare exemplară, a fost înțeleasă inscripția lui Ruban la monumentul lui Petru I: iar cuvintele din această inscripție și s-au dovedit profesorului că această inscripţie nu a fost deloc o lucrare exemplară**). Într-o zi, Mitropolitul a întrebat un student la un examen: „Cum se poate deosebi o minune adevărată de una mincinoasă?”

Privește propria ta viață trecută. Pagină 147. 148. '*) Podea de dus. Cititor. 1870, octombrie, p. 34.

Iar când studentul nu și-a prins gândul într-un răspuns, Filaret însuși a răspuns: „O atenție prioritară trebuie acordată vieții de făcător de minuni: poate fi înzestrată numai o persoană apropiată lui Dumnezeu, demnă de aceasta prin calitățile sau meritele sale. cu putere de sus.”

Altă dată a întrebat: „De ce evanghelistul Ioan unul dintre toţi evanghelişti pomeneşte despre învierea lui Lazăr?” Când studentul care susținea examenul nu a dat un răspuns satisfăcător la această întrebare, mitropolitul s-a întors către toți elevii cu cuvintele: „cine va spune?” Unul dintre elevi a răspuns: Ioan spune mai multe despre ceea ce a făcut Isus Hristos în Iudeea, în timp ce ceilalți Evangheliști descriu după prin excelență faptele Sale în Galileea Mitropolitul a remarcat: „Da, dar există încă o idee destul de plauzibilă printre unii că Lazăr era încă în viață când primii trei Evanghelişti au descris faptele lui Isus Hristos, şi că de aceea a pomeni de învierea lui ar însemna să-l supunem unor noi persecuţii.” din partea evreilor, care deja voiau să-l omoare. Iar Sfântul Ioan, după cum se ştie*, şi-a scris foarte târziu Evanghelia, când Lazăr, ca ar trebui crezut, nu mai era viu și, în consecință, nu exista niciun motiv pentru astfel de temeri *) " Această metodă, că Filaret a adresat întregul curs cu cuvintele: cine va spune?, s-a repetat și, mai mult, în repetate rânduri, în fiecare. examen. , Filaret, întrebându-și numele de familie, a spus: .. bine: ai prins adevărul. Călugărul Nikodim Kazantsev, un elev al anului 7, vorbește despre eq

*) Averse. Chim. 1869 lart, 84.

13*

Înlocuirile din 1830 sunt următoarele: „teologia morală mergea. Profesorul acestei discipline este inspectorul, arhimandritul Yevlamy. Mi s-a pus o întrebare: despre gradele de perfecțiune ale acțiunilor morale ale creștinilor. Paragraful pe care trebuia să-l citesc ca răspuns a fost expus într-o perioadă relativă: cu cât mai mult, cu atât mai mult. Protasis avea cel puțin trei membri, la fel ca și apotaza acestei lungi perioade. Mai mult, fiecare protază și fiecare apotazi aveau propriul său text din Sf. Scriptura, parcă pentru a o confirma. Aceste texte nu au fost scrise pentru mine (nu le-am considerat necesare): de aceea am citit perioada fără texte. Dar am fost oprit constant de pr. Evlamy, cerând pronunția textului pentru fiecare membru al perioadei. Când am tăcut, Evlampy a recitat el însuși aceste texte; a făcut chiar o remarcă: „demonstrează cu zicerile Sf. Scripturile sunt raționamentele tale, ca altfel să nu creadă că argumentezi arbitrar, fără temei!44 În acest moment, Filaret se uită nerăbdător la mine.adevăr, nu o parte din el. Dacă spui: „care este acțiunea mai pură decât intenția 4 și apoi adaugă imediat zicala Sf. Scripturi, vei fi nebun, pentru că vei dovedi cuvintele, iar nu gândul, care nu este încă cunoscut. Prin urmare, l-ai încurcat inutil pe călugăr și i-ai impus prostiile tale. Atunci Vladyka a început să-l asculte pe celălalt. Mihail Rossov a citit un paragraf despre unitatea legii lui Moise și a legii Evangheliei. Vladyka a dat un paragraf de citit (Rossov a citit bine și a citat toate textele Sfintei Scripturi), apoi a început să infirme ceea ce citise. Paragraful a dovedit unitatea dintre legile lui Moise și Evanghelia

unitatea legiuitorului, Fiul lui Dumnezeu. Filaret a spus la aceasta: „Împărăteasa Ecaterina a scris hrisovul pentru sare și hrisovul pentru provincii. Prin urmare, carta sării și carta provinciilor sunt una și aceeași lege?" În paragraful, unitatea legilor a fost dovedită prin unitatea scopului. Filaret a spus: "Drumul Petersburg duce la Moscova și Dmitrov. drumul duce la Moscova. Prin urmare, drumurile Petersburg și Dmitrov sunt același drum?" Părintele Yevlampy a ascultat în tăcere această lecție neîndulcită.

„Citind un paragraf dintr-o teologie dogmatică despre divinitatea lui Iisus Hristos, Filaret a întrebat: „De ce nu a spus Iisus Hristos o dată direct: Eu sunt Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, consubstanțial cu Tatăl și cu Duhul Sfânt? De ce evangheliștii, nu unul, au exprimat vreodată același discurs direct? Dacă s-ar fi spus în mod direct de către Hristos însuși sau de către evangheliștii Săi că Hristos este Dumnezeu de sine stătător, atunci o astfel de erezie ca, de exemplu, Ariev ar fi fost imposibilă.Au existat mai multe răspunsuri la această întrebare, care, totuși, nu au satisfăcut. Filaret , cuvintele Domnului Isus, inundate de Duhul Sfânt (1 Cor. 12:3) Numele Lui este: căci Duhul Sfânt nu este cu el, căci Isus nu este proslăvit împreună cu el (Ioan 7:39) .De aceea, dacă Iisus Hristos ar fi spus direct că El este Dumnezeu: Sfânt, care la vremea aceea încă nu era activ”. După acest răspuns al meu, Filaret a ascultat și discursurile altora. Apoi, după ce a ascultat, a spus: „Bine a răspuns călugărul

sho44. După aceea, Filaret a început să-mi dezvolte și să extindă gândul meu, sau cel puțin pe baza ei, al lui, cu a lui, propriu-i singur elocvența44 *).

În cursul următor (1832) la un examen de istorie biblică, când unul dintre studenții chemați nu a răspuns la întrebarea mitropolitului: ce este apa stropită (Numeri cap. 19.), mitropolitul s-a adresat întregului curs de studenți cu cuvintele: cine va spune? Studentul Smelovsky s-a ridicat și a răspuns: aceasta este apă din cenușa tineretului roșu... Mitropolitul i-a spus: „cruce te signa! Cum este apa din cenuşă?” Elevul a corectat expresia inexactă şi a dat un răspuns satisfăcător.

La examenul public din 1837, pe 2 iulie, mitropolitul a avut o conversație destul de lungă cu profesorul de istorie a bisericii A. V. Gorsky. În jurnalul său, Gorsky transmite această conversație în următoarea formă: „Astăzi, în timpul testului, a trebuit să am o dezbatere destul de lungă cu Vladyka pe tema prelegerilor. După prima întrebare din carte, la propunerea pr. rector * **), a început să asculte istoria Noului Testament prezentată spre testare: despre răspândirea și asuprirea creștinismului după Apostolii lui Constantin. El și-a deschis remarcile asupra faptului că elevul nu citește istorie, ci raționament, și că ceea ce s-a spus despre motivele răspândirii creștinismului nu se aplică unuia dintre acele vremuri la care se aplică acesta, ci și altora. După ce am ascultat scurte observații

despre țările în care creștinismul s-a răspândit din nou, am început să fac din nou observații la articolul despre obstacolele în calea răspândirii creștinismului, iar de la bun început

Episcopul Nikodim despre Filaret m. m. în Readings moskop. total istorie si antice. 1877, carte. 2, p. 10-13.

**) Filaret.

direcție diversă a spiritului imperiului și a spiritului societății creștine. „Ce este un spirit? Ai putea să îmbrățișezi și să explorezi spiritul creștinismului? Capetele elevilor tăi ar putea conține asta? Acum o direcție ciudată în istorie; privesc umanitatea ca pe o singură persoană, îi asimilează cutare sau cutare direcție generală. O privire frumoasă asupra istoriei Bossueților. — După aceea, alții nu au vrut să reducă totul la creștinism: și-au inventat proprii reprezentanți pentru fiecare epocă, propria lor idee pentru fiecare popor. Toate acestea nu sunt nimic!” Despre intoleranța credințelor străine din Imperiul Roman, el a făcut mai întâi următoarea remarcă: „Deci de aceea creștinismul nu a putut fi tolerat în Imperiul Roman? Sângele creștinilor a fost întotdeauna vărsat?’ Le-am explicat că, în conformitate cu legile Imperiului Roman, creștinii nu puteau fi tolerați. „De ce, deci?” Constituțiile imperi romane cereau ca religia poporului să fie respectată de cetățenii imperiali. - „Ce este constituția? - aceasta este compilată în finalul faptului. Nu s-au întâmplat constituții. edicte ale împăraților emise. în anumite împrejurări, sub influența unor persoane celebre.Și alți împărați chiar au dat decrete în favoarea creștinilor. În ceea ce privește decretele în favoarea creștinismului, creștinismul a fost recunoscut ca religie permisă abia în secolul al III-lea. Până acum, poziția ei. ca religie ilegală, își expunea întotdeauna pe mărturisitori pericolului „A existat măcar o lege permanentă și definită în imperiu împotriva creștinismului?” Am răspuns: în imperiu exista o lege generală împotriva oricărei religii străine, care a fost întărită la cheltuiala poporului.Si dupa aceasta lege deseori

a acţionat în relaţie cu alte religii păgâne. Acest șanț a mers și împotriva creștinilor. Mai mult, edictele împăraților împotriva creștinilor, de îndată ce au fost emise și nerevocate de către senat sau împărații ulterioare, aveau forță în imperiu, deși împărații următori înșiși nu le-au acționat deloc; dar poporul s-a răzvrătit împotriva creștinilor și a cerut executarea lor pe baza acestor legi. că oamenii s-au călăuzit în acest caz după superstiție, și nu după săpături, a ordonat să continue.

La citirea în continuare a acestui articol, a început să atace din cealaltă parte: ..., pentru ce sunt aceste teorii? Este necesară prezentarea faptelor istorice 4. După ce a mai ascultat puțin, a

remarcat: „După aceasta, toți persecutorii creștinismului vor fi îndreptățiți. Acţionau conform legilor; cât de recent a susținut un evreu că moartea asupra lui Iisus Hristos a fost pronunțată după toată dreptatea legilor44. — Am răspuns la aceasta că expunerea actuală a neconcordanței cu decretele Imperiului Roman, asumarea credinței creștine, nu vizează la justificarea persecutorilor. Dimpotrivă, studenților li s-a dezvăluit că tocmai aceste legi trebuie să se schimbe sub influența creștinismului, iar societatea va fi aranjată diferit.

Când au început să citească despre influența filozofiei asupra modului de a gândi despre creștini, episcopul a făcut din nou observația: „toate teoriile. Vorbesti despre secte, dar despre Sf. nu vei vorbi martirilor44? I-am răspuns că fiecare gând poate fi confirmat de cuvintele adevărate ale scriitorilor contemporani (mă refeream la dușmanii creștinismului care scriau împotriva lui la vremea aceea). La locurile lor vor fi indicați cei mai faimoși dintre martiri. La finalul luării în considerare a motivelor morale, Vladyka a remarcat: „Se pare că ați ratat principalul lucru. Elefant ceva

si nu a acceptat. Motivul principal al persecuției împotriva creștinismului a fost superstiția păgână. Și tu despre el - nici un cuvânt.

Am răspuns că ce se va spune despre asta acum. Motivele religioase sunt plasate în a treia categorie de obstacole în calea răspândirii creștinismului.

După aceea, au continuat cu calm până la acel articol, care explica cu ce putere depășise creștinismul toate aceste obstacole eterogene. Aici, Vladyka a făcut o remarcă asupra celei de-a doua idei, care este dezvăluită în acest articol, că „această idee nu se aplică unui timp în care a fost stabilită, ci și altora — această idee este generală.” — Am răspuns la aceasta. ceea ce era necesar să afirmi în prelegeri și aceste gânduri de lucru, pentru a nu le repeta mai târziu. — Vladică a remarcat: „în fiecare dată este necesar să-ți indice particularitatea.” persecuția.

La sfârșitul anului al XV-lea (1846), Filaret i-a adresat unui student o întrebare: „Nu este de prisos să admitem nevoia Providenței, care păstrează făptura, când toată bunătatea a ieșit din mâinile Creatorului, cu perfecţiuni trainice. . nu necesită, aparent, sprijin"? Nemulțumit de explicațiile elevului. Filaret însuși a răspuns: „dacă creatura ar primi cu a fi o atât de fermitate a ființei încât nu ar fi nevoie să fie susținută, atunci o astfel de ființă ar avea caracterul de a fi Divină. ^. În același curs, un student a spus că mântuirea este posibilă numai în biserică și că este imposibil să fii mântuit în afara ei. Filaret a obiectat: „cum se spune: în orice limbă se tem de Dumnezeu și fac adevărul, este plăcut lui (Fapte.

10.35)? „La explicația elevului că cuvântul: οεκ-'ός-, stând în acest loc, are un sens: poate fi acceptat, Filaret a spus: „aceasta rezolvă bine obiecția”. La sfârșitul cursului, în 1850, unul dintre elevi a vorbit despre pâine și vin în Taina Euharistiei. Filaret a întrebat: „Ce înseamnă cuvintele Mântuitorului: Îl beau nou în Împărăția lui Dumnezeu (Marcu 14:25)”? Studentul a răspuns că vorbea despre împărăția veșnică a lui Dumnezeu. Dar Filaret nu a fost de acord cu această explicație și a atribuit cuvintele Mântuitorului proslăvirii Sale după Înviere, arătând către o altă zicere a Lui: până vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venită în putere (Marcu 9, 1). La sfârșitul cursului în 1852, un student a citit din istoria bisericii despre persecuția lui Dioclețian împotriva Bisericii lui Hristos și, după ce a adus povestea la incendierea templului din Nicomedia, a spus: „templul din Nicomedia a luat foc. ” și apoi s-a oprit; mitropolitul a remarcat: „bine? este în flăcări acum? „Nu! s-a ars cu mult timp în urmă, a răspuns studentul și apoi a pus vioi sfârșitul poveștii.

La sfârșitul probelor publice din anul de curs, mitropolitul, după ce elevii au cântat într-un cor întreg de versul: fie numele Domnului binecuvântat de acum și în veci, s-a apropiat de ei și le-a adresat cu o voce primitoare și instructivă. cuvânt. Iată un exemplu de acest gen de discurs, spus de el în 1854: „Vă felicit pentru sfârșitul domeniului educațional și intrarea în domeniul serviciului. Acum va trebui să-i înveți pe alții. Dar amintiți-vă că nu ieșiți de la școală ca înțelepți maturi. Chiar și atunci când ieși de aici, tot va trebui să-ți continui educația, atât mentală, cât și morală. Vă doresc să justificați în serviciul dumneavoastră grija pe care autoritățile de aici au avut-o față de dumneavoastră. Domnul să vă ajute!”

Având în vedere, pe de o parte, corectarea neajunsurilor din partea academică, constatate în timpul examenelor academice, și, pe de altă parte, încurajarea muncii academice impecabile, Mitropolitul nu a lăsat să furnizeze Academiei recenziile și recenziile sale. comentarii după teste. În 1828, într-o propunere adresată Consiliului Academiei, scria: „Câteva observații făcute de mine în timpul testării și revizuirii lucrărilor studenților din anul șase, consider că nu este inutil să propun Consiliului Academic. pentru considerație și îndrumări pentru viitor. 1) S-a aprobat, cu aprobarea clasei de teologie, că atunci când, după o continuare considerabilă a testului în limba latină, pentru ocuparea cea mai convenabilă a vizitatorilor, se cere ca studenții să vorbească în continuare limba rusă, ei, în ciuda neașteptatei schimbare de limbaj, a continuat să expună adevărurile cerute fără dificultate vizibilă. 2) Conform clasei de filosofie, în întrebările elevilor și în răspunsurile elevilor se remarcă acuratețe care, arătând că elevii cu putere deosebită comandă atenția elevilor, poate fi pusă ca exemplu pentru alte clase. 3) În funcție de clasele de literatură, este de dorit să se vadă mai multe indicații de exemple și analize de exemple de literatură fină.

4)   Conform clasei de istorie generală, luarea în considerare a evenimentelor din istoria antică în raport cu Providența lui Dumnezeu a constituit o parte distractivă a testului: numai în modul de prezentare, care a constat cel mai mult în analiza profețiilor. aproape trece de la limitele istoriei la limitele hermeneuticii. 5) În considerarea predicilor compuse de elevi, s-a remarcat parțial neatenție. trecerea cu vederea erorilor, parțial o îngăduință nemoderată, care, împovărând laude asupra compozițiilor slabe, putea mai mult să seducă decât să încurajeze scriitorii. 6) Despre discuția despre cum

se adresează slujitorului bisericii cu cei condamnaţi la moarte, de mâna pr. rectorul a remarcat că acest subiect nu-și are locul în Rusia. Din aceasta, se vede că studentul s-a numit subiect de discuție pe o carte străină și s-a pus pe treabă fără îndrumarea și aprobarea corespunzătoare a rectorului. Această tulburare nu trebuie permisă. 7) Unele dintre scrierile scriitorilor mai puțin de succes sunt foarte lungi. Unul, de exemplu, este prea mult pe 10 coli. Acest lucru este mai obositor decât perfecționarea unui scriitor slab și face dificil pentru un mentor să examineze cu atenție lucrarea. Este necesar de la cei care au reușit în mediocritate să ceară scrieri nu prea ample și prin analiza și critica atentă a acestora să dezvăluie și să-și formeze capacitatea de a considera mai extins. 8) Unele compoziții sunt prezentate în diferite tipuri de lucrări neterminate. Unii fără niciun semn că au fost examinați de mentori. În unele, doar o parte din eseul promis în introducere este vizibilă. De la un student, sunt prezentate două aranjamente extinse dintr-o compoziție, dar nu există nicio compoziție în sine. Într-una dintre ele, nu numai că argumentul nu a fost finalizat până la capăt, dar ultima perioadă din manuscris nu a fost finalizată până la capăt. Nu totul ar trebui să fie așa la sfârșitul cursului. 9) Executarea a 181 de puncte din cartea academica si urme nu sunt vizibile din lucrarile care mi-au fost prezentate *). Trebuie să presupunem că unele dintre scrieri s-au pierdut în mâinile elevilor. Ar fi bine să salvezi totul pentru un raport corect asupra stării claselor. 10) Greacă (clasa) departament inferior tradus

*) În § 181 din regulamentul academic se spune: „La sfârşitul fiecărei luni, domnule profesor! prezintă rectorului cele mai bune eseuri ale studenților, pe care acesta, după ce le revizuiește, le dă cu comentariile sale, sau, pentru a le asculta, desemnează o întâlnire privată a profesorilor și studenților.

la judecată versetele Sf. Grigore Teologul și cel mai înalt - proza Sf. Grigore de Nissa: și aceasta a dat diviziei inferioare aspectul unui succes mai mare în comparație cu cea superioară. Ar fi bine ca ora de limbi străine, pe lângă proba verbală, să prezinte la sfârșitul cursului un fel de traducere, deși mică, gata făcută în cursul cursului, deși, de altfel, aceasta nu este o obligație, ea a prescris

consiliului: ,, 1) să confirme rectorului, arhimandritul Policarp, că nu au existat omisiuni în executarea § 181 din statutul academic și că tulburările vor fi oprite fără eșuează, explicat în articolele 5, 6, 7 și 8 din propunerea menționată: 2) că pretinsa traducere conform articolului 10 în curs de desfășurare pentru studenți a fost făcută de aceștia până la sfârșitul cursului de la Părinții Bisericii Ortodoxe: 3) profesorului de filozofie cu personalul său pentru succese deosebite din clasa lor să-și exprime recunoștința în numele comisiei". Pentru cursul anterior (1826), după raportul de audit Academiei, reprezentată de Filaret în Sf. Sinod, comisia de şcolile teologice au făcut următoarea observaţie către consiliul Academiei: „să dispună consiliului academic ca, în special, rectorul (rectorul era Policarp) să se ocupe de perfecţionarea predării ştiinţelor teologice, a istoriei bisericeşti şi generale şi a limbilor, întrucât se remarcă cu privire la aceste subiecte deficiențele Preasfințitului Părinte Mitropolit Filaret”. În 1830, mitropolitul, într-o propunere către o conferință academică, scria: „din cauza testării și revizuirii lucrărilor și traducerilor studenților Academiei din anul al șaptelea de studii, intenționând să ofere conferinței academice ceea ce se dovedește a fi necesar. pentru considerație și îndrumări pentru viitor, consider că pentru această parte

repetă ceea ce am spus la sfârşitul ultimului curs, în sentinţa din 8 iulie 1828.

1) Predarea teologiei dogmatice a arătat acum că munca profesorului este superioară celor din trecut, răsplătită cu roade corespunzătoare. Este de dorit ca pr. rectorul, după finisarea finală, și-a prezentat lecțiile spre examinare de către autorități.

2) Potrivit hermeneuticii, analiza unor articole mici, unul și același, la un test preliminar și deschis, din profețiile lui Zaharia, s-a dovedit a fi îndreptată către subiecte nu tocmai importante și deloc distractive. Pentru a face această alegere a fost necesar să trecem peste multe articole foarte importante din Sfânta Scriptură, de care, probabil, nu s-au atins încă lecțiile de hermeneutică. Depinde mult de teoria și practica hermeneuticii în predarea teologică. Este de dorit ca la cursul următor cel mai mare dintre asistenții de teologie să preia această parte cu atenție demnă de subiect.

3) Conform teologiei morale, răspunsurile studenților nu sunt în mare parte gratuite și. se pare că o parte din ea provine din modul în care sunt prezentate lecțiile. Este necesar ca profesorul de teologie să intre activ în acest lucru și să dea acestor lecții o direcție cât mai apropiată de beneficiul studenților.

4) Lucrările proprii ale studenților la filozofie, și în acele părți în care au ajuns la maturitate suficientă, este de dorit ca acestea să fie prezentate la latitudinea autorităților.

5) Conform claselor de literatură din propoziția de mai sus, două lucruri sunt de dorit: exemple și analiza mostre. Experiența acestuia

din urmă este prezentată în abstract. iar primul nu este prezentat în test. Și așa repet: este de dorit să vedem exemple.

6) Repet și asta. că în considerarea de mentorat

În predicile alcătuite de studenți, se remarcă parțial neatenția, sărind greșeli fără corectare și îngăduință nemoderată la laude.

7) De asemenea, repet că tulburarea, constând în selecția neautorizată a subiectelor pentru compunere de către studenți, fără aprobarea mentorilor, nu trebuie tolerată.

8) Repet cu tărie că este necesar de la cei care sunt mediocri în alcătuirea lor să ceară eseuri nu prea ample și, printr-o analiză și o critică atentă a acestora, să deschidă și să-și formeze capacitatea de a considera mai ample. Căci cu grijă se vede că unii dintre cei mai buni chiar și studenți, după ce au luat planuri prea ample pentru disertații, nu și-au putut duce la final compozițiile înainte de sfârșitul cursului de studii.

9) Repet și asta. că unele scrieri sunt prezentate în diverse tipuri de lucrări neterminate. Ca exemplu, vă prezint o lungă discuție despre chiliasm, în care discursul nu a mers însă până acolo încât să facă măcar o scurtă considerație a cunoscutului pasaj al Apocalipsei, în înțelegerea căruia se află cheia. la rezolvarea disputei despre chiliasm.

10) ('Propunerea sus-menționată de prezentare a traducerilor începe să dea roade. Traducerile din greacă nu sunt puține, iar printre ele merită atenție. Traduceri din engleză pe care nu am avut timp să le iau în considerare. mi-au trimis traduceri: atunci rectorul va trebui să înțeleagă care dintre ele pot fi prezentate pentru tipărire și care pot fi păstrate până la perfecționare sau până la combinarea cu altele asemănătoare, întrucât nu constituie un întreg.

s-a intensificat atenția subiectului, în special a șefului clasei superioare după clasa inferioară. De exemplu: a fost tradusă convorbirea Sfântului Gură de Aur despre vestea sărbătorii Nașterii lui Hristos și despre derivarea timpului acestui eveniment din marea preoție a lui Zaharia. Acest discurs poate fi citit și folosit ca ghid pentru considerația arheologică, dar este dificil să se stabilească obiectivul corect pentru prezentarea lui în traducere.

Totuși, ceea ce se notează aici pentru îmbunătățirea treburilor Academiei nu trebuie să se transforme într-un reproș la starea ei actuală, care arată hărnicia și succesul studenților cu semne de bunăvoință, că totul ar trebui să fie rodul unei acțiuni bine intenționate. și un bun exemplu de conducători și dascăli”.

Trimițând o copie a acestei propuneri comisiei școlilor teologice, Mitropolitul a scris: „Pentru a îndeplini ordinul comisiei școlilor teologice de revizuire a Academiei Teologice din Moscova, am procedat la 8 mai cu o rezoluție, pe care am cerut să o depun mie pentru luarea în considerare a eseurilor pregătite de K'L deschise la test.

Ca urmare a acestui fapt, la 30 mai, mi-au fost prezentate două argumente ale studenților catedrei superioare și ale unui student la catedra inferioară. S-a dovedit că aceste lucrări au fost finalizate nesatisfăcător și insuficient corectate: din acest motiv au fost returnate consiliului universitar a doua zi la propunere, din care vă prezint în continuare o listă certificată.

În iunie, mi-au fost prezentate din nou două argumente și, din nou, nu s-au dovedit a fi adecvate scopului. Cu aceasta, depun o listă cu rezoluția dată de mine despre ei pe 9 iunie.

Sosirea la Lavra pe 26 iunie, din nou solicitată imediat

Val I de la rectorul Academiei de Raționament. Imediat sunt prezentate două: unul este despre chiliasm, lung, dar nu complet terminat, celălalt despre jurământul lui Iefta *), nu foarte extins, însă, corespunzător scopului. A fost trimis în aceeași seară pentru tipărire și apoi citit la un proces deschis. O instanță de onago este prezentată în același timp. Pentru ca comisia școlilor religioase să nu concluzioneze din experimentele nereușite menționate mai sus că elevii nu au avut suficient succes, consider că nu este de prisos să adaug că lucrarea premiată pentru publicare mi-a fost prezentată într-un manuscris al unui elev cu foarte puține și ușoare corectări de către rector. și cu greu a cerut corectarea câtorva cuvinte de la mine.

Testele preliminare ale studenților Academiei au fost finalizate înaintea mea și a fost întocmită o listă preliminară de absolvire. Ca să cred personal, cu mai multă libertate decât într-un proces deschis, am ținut două ședințe academice, 27 și 28 de zile. Listele certificate din jurnalele consiliului universitar despre aceste întâlniri sunt atașate la prezenta.

În zilele de 2 și 3 iulie a avut loc o probă deschisă a studenților Academiei. Un rezumat al onago este atașat.

În zilele de 7 și 8 iulie s-au desfășurat ședințe de conferință pentru verificarea finală a listei de absolvire, care, printre altele, a fost folosită pentru revizuirea eseurilor scrise de studenți în timpul testului și în continuarea cursului de formare. Listele certificate din jurnalele acestor întâlniri sunt atașate la prezenta. Academia trebuie să depună lista finală de clasare, gi Pentru aceasta, ceea ce părea necesar să ofere Academiei pentru examinare și îndrumare, am propus

*) Student Alexander Nechaev.

conferință 12 zile, la întoarcere, deja merg la Moscova. Vă prezint în continuare o listă din această propunere, arătând starea actuală a Academiei, precum și o listă certificată din propunerea către consiliul meu academic din 8 iulie 1828, la care mă refer adesea în prezenta propunere a conferinței.

Ceea ce am spus în încheierea propunerii conferinței, mărturisesc și în fața comisiei școlilor teologice, și anume, că observațiile făcute de mine pentru îmbunătățirea treburilor Academiei nu prejudiciază starea ei actuală. Prin testarea și examinarea lucrărilor studenților s-a dovedit suficient hărnicia și succesul lor, și mai ales demnitatea celor care sunt aleși la gradul de maestru. Cât privește imperfecțiunea remarcată în finisarea și cenzurarea unora dintre lucrările pregătite pentru testare: aceasta trebuie să se datoreze greșelii că s-a permis să se ia planuri prea extinse pentru aceste lucrări; din asta n-au avut timp să le prelucreze în prealabil: iar când am cerut aceste eseuri în avans înainte de test, s-a grăbit atât la finisare, cât și la cenzură, și din aceasta un fel de defecțiune /

În 1836, mitropolitul i-a scris Sf. Sinodul pentru Comisia Școlilor Teologice: „Pentru a vedea STARE a părții educaționale, am fost de două ori la probele preliminare ale Academiei și la cea publică în prima zi a acesteia: în a doua zi a ultimei am putut. nu se datorează unei stări dureroase. În spatele acesteia, în casă, a fost angajat cu membrii conferinței academice în examinarea eseurilor studenților și verificarea listelor de rang. Și de mine, și de alții, și de altfel, un deputat al conferinței de testare teologică, membru al acesteia. Catedrala protopopul Arseni Tyazhelov a notat că

la studenții cursului de studii care s-a încheiat acum, în comparație cu cel precedent, se remarcă mai multe abilități și maturitate în cunoaștere. Acest lucru m-a determinat să fiu de acord că numărul celor prezentați de conferință la master de această dată este ceva mai mare decât înainte.

Am văzut ce atenție strictă a acordat Mitropolitul eseurilor studenților depuse la absolvire. Dar lucrările destinate citirii la un proces public, și cu atât mai mult publicării, au fost supuse anterior unor critici și mai aspre din partea Mitropolitului. Neglijările făcute în eseu au fost puse atât pe cititor, cât și pe rectorul Academiei: însuși mitropolitul a corectat multe lucruri, dar în cea mai mare parte a cerut corecții de la Academie. Prezentăm mai multe cazuri. În 1828, rectorul Polikari a prezentat Mitropolitului două discursuri studențești: unul al ierodiaconului Evgraf „despre începutul principal al activității creștine”; Primindu-le. Mitropolitul a scris următoarea propunere adresată consiliului academic intern: „În această zi de 9

iunie am primit de la pr. rector al Academiei două argumente destinate publicării de către acesta pentru următoarea probă deschisă. Una dintre ele: despre sărbătorile bisericii primordiale. Avertizând cât de mult depinde de mine, de consecințele încetinirii, m-am apucat imediat să examinez această lucrare și am găsit-o nu numai prost gândită și prost scrisă. dar h este cenzurat vag. Prin urmare, mă grăbesc să propun consiliului universitar următoarele: 1) observații. făcută de mine, întrucât timpul a permis, pentru prima parte a acestei lucrări, să declar scriitorului și

să fie, după acest model, corectări ale întregii lucrări.— 2) Vor fi destule corecturi: pr. rectorului cu asistenţii săi în clasa teologică, să-l pro-cepso din nou cu grijă. rector și cu observații, scrise de mâna mea, să se păstreze intacte în treburile consiliului în caz de cerere de către autoritățile superioare! (10 iunie)". Eseul lui Evgraf spre publicare a fost aprobat de mitropolit, iar celălalt a rămas în manuscris. În 1830, la 8 iunie, rectorul Polikarp a prezentat mitropolitului două eseuri pregătite pentru citire la o probă deschisă: 1) Ivan Smirnov. - o explicație și apărare a corectitudinii aplicării Sfântului Evanghelist Matei la Iisus Hristos a profeției lui Isaia (cap. 7, articolul 14): 2) Ierodiacon Fn. în afară de aceasta.. ambele lucrări au fost finalizate, revizuit și, pe cât posibil, curățat de erori. La prezentare, mitropolitul a dat următoarea rezoluție: „9 iunie. Nu pot considera nici un raționament suficient de pregătit, nici pentru publicare, nici pentru citire în ședință publică. Discuția despre martiriu este acum infinit de amplă și, atât în raport cu logica, cât și în raport cu literatura, slabă. Aceasta este o acumulare forțată de cuvinte și expresii, circumstanțe istorice, extrase și nu o producție sistematică a minții, care ar avea toate părțile îndreptate către un scop specific. Am citit cam jumătate din ea (nu am timp sau răbdare să o termin), dar încă nu am dat peste nimic care să fie îndreptat direct și cu forță către scopul indicat în introducere, adică să protejeze martiriul de critici. .

După o relatare nedefinită și obositoare a persecuțiilor asupra evreilor, romanilor, perșilor, mahomedanilor și rușilor, se ridică exclamația: așa este începutul și originea martiriului! Macabeii au pregătit (acest cuvânt a fost scris de rector) biserica Vechiului Testament pentru aceleași fapte în biserica Noului Testament. La ce folos să pregătim biserica Vechiului Testament pentru astfel de fapte care urmau să fie îndeplinite nu în ea, ci în biserica Noului Testament care o urma? Mi se pare. aceasta nu înseamnă curățarea lucrării de erori. Un eseu despre profeție: această Fecioară, cu astfel de imperfecțiuni, este incomod pentru a citi într-o întâlnire pentru că conține o mulțime de examinare filologică uscată a cuvintelor, de la care un ascultător care cunoaște limba ebraică se plictisește și nu știe să moștenească dezactivat. Îl conving pe rectorul între doi ani de exerciții ale elevilor să găsească, pentru o probă deschisă, deși o

mică discuție, dar demnă de atenția ascultătorilor. Totuși, nu este deloc interzisă prezentarea ambelor argumente, despre care se spune aici, comisarul școlilor teologice la discreția ei „*)

În 1836, mitropolitul scria rectorului Academiei, Filaret: Vă revin discuția despre interpretarea Sfintei Scripturi după teoria adaptării. Tema în sine este prezentată fără succes și așa mai departe. Nu este sigur să vorbim despre asta în rusă, astfel încât, în loc să rezolvi îndoielile apărute, să nu trezești îndoieli pe care nu le cunoșteai. II dacă cineva îndrăzneşte să spună: este necesar nu la fel ca în acest discurs. De asemenea, scriitorul își denatura adversarii și le răspunde nesatisfăcător. Ar fi necesar să vorbim despre asta mai aproape de exemple: raționament

*) Del. academician, tsrav.i. 1830 .V 121.

Denia este mai generală, vine mai mult la întâmplare. Mă opresc să trimit. Citesc raționamentul despre post și voi vorbi despre asta în viitor 4 *).

În urma acestei scrisori, rectorul a primit încă o scrisoare de la mitropolit cu o trecere în revistă a eseului maestrului despre posturile Bisericii Ortodoxe. Mitropolitul a scris: ..într-o discuție despre post, introducerea nu îmi place. Ce înseamnă că fiecare tânăr se ridică drept protector al bisericii împotriva dușmanilor ei? Nu este modest pentru un tânăr, este jignitor pentru biserică, iar scopul eseului nu este favorabil. N-ar fi mai ușor să începem prin a spune că unii, în timp ce țin posturile, nu prea știu începutul și importanța acestei așezăminte, iar alții, neștiind prea bine acest lucru. permit să fie neglijenți în privința acestei rânduieli și, prin urmare, este necesar să arate adevărul pentru a-i lumina pe cei ignoranți și a-i excita pe cei nepăsători?

Mărturiile postului sunt bine adunate; dar nu peste tot bine folosit. A spune că postul este o instituție apostolică, și că a fost aprobat de Dimitrie și Victor la consiliu, înseamnă a te contrazice, dacă nu se explică acest lucru prin faptul că instituția apostolică a fost un exemplu, și nu o regulă scrisă, și, prin urmare, a suferit o varietate de implementări. O astfel de luptă a mărturiilor între ele nu are loc o dată. Un articol spune că postul este de șapte săptămâni, fără sâmbătă și duminică, și că patruzeci de zile se vor încheia înainte de Săptămâna Patimilor: și nici măcar nu spune că acestea sunt două relatări diferite. Într-o notă mâncarea de carne

*) Citit. in total dragoste spirit. iluminare 1871. decembrie. Scrisoare din 10 septembrie.

săptămâna brânzei este condamnată, iar postul de miercuri și călcâiul acestei săptămâni este numit eretic; ambele sunt adevărate: dar era necesar să spunem despre aceasta în așa fel încât să nu existe un fel

de inconsecvență și contradicție. Nepostul duminica și sâmbăta necesită o explicație: ca să nu se gândească să mănânce carne pe Fortecost. Pentru ca toate exercițiile de acasă să fie oprite în timpul postului, acesta nu pare să fie cazul: și este chiar ciudat că scriitorul a spus acest lucru ciudat și nu s-a obosit să o demonstreze. Pe o pagină, Hrisostom definește trei posturi, iar Leul patru: și acest lucru este spus de parcă nu ar fi nicio diferență. Curând, mărturia lui Ieronim este citată într-o notă, unde părerea despre cele trei patruzeci de zile este atribuită montaniştilor: iar scriitorul nu a avut grijă ca Sf. Chrysostom se distinge de montani-stov. Că sărbătorirea Adormirii Maicii Domnului a fost instituită în Mauritius, nu se spune pe bună dreptate? Este ușor să identifici dintr-o dată o vacanță necunoscută? Nu este mai probabil să fi fost sărbătorit și înainte, conform tradiției, dar ori nu peste tot, ori nu cu tot respect și din acea confirmare că numiți o nouă instituție?

„Care este cuvântul: anual? Vorbim despre săptămână din cuvântul: săptămână. Chiar are un an, nu? Din anul anual.

..Timpurile anuale! Ce s-a întâmplat? II Miercuri şi vineri, nu sunt anotimpurile anului, ca încheindu-se în an, ca cele patruzeci de zile? Trebuie să fim mai specifici.

„Preasfințitul Vicar *) remarcă pe bună dreptate că ar fi bine să nu ratezi posturile din 29 august, 14 septembrie și 5 ianuarie.

*) Preasfințitul Isidor, acum Mitropolit de Novgorod și Sankt Petersburg.

„Sfârșitul cuvântului: argumentul este bogat în dovezi și va fi foarte îngropat și poate fi tipărit cu folos dacă omisiunile și inconsecvențele scriitorului sunt corectate ^ *).

Desfăşurarea cauzei pentru publicarea raţionamentului unui student din anul X (1836) pare foarte curios. Nikolai Rudnev „despre ereziile și schismele în Biserica Rusă.” Cursul cazului a fost următorul: cancelar de stat, contele Nikolai Petrovici Rumyantsev! în 1817, s-a adresat Arhiepiscopului Augustin al Moscovei cu propunerea de a „da spre cercetare studenților Academiei Teologice din Moscova problema ereziilor care au apărut în biserica rusă de pe vremea Marelui Voievod Vladimir până la urcarea pe tronul lui. Țarul Ivan Vasilevici.” Ca recompensă pentru eseu, dacă se dovedește satisfăcător, contele a numit 35 de chervoneți. Compoziția, la cererea contelui, urma să fie supusă examinării Academiei Teologice din Sankt Petersburg, iar termenul limită de depunere a fost 182 aprilie. Totodată, contele i-a cerut Mitropolitului de Novgorod Ambrozie să ofere studenților Academiei Teologice din Sankt Petersburg, pentru o recompensă asemănătoare, să scrie un studiu asupra tuturor catedralelor rusești care există încă de la c. carte. Vladimir către țarul Ivan Vasilievici, iar eseul pe acest subiect a fost desemnat să fie luat în considerare de Academia din Moscova. În raport cu 28 noiembrie 1816, contele a trimis în numele lui Serafim, Mitropolitul Moscovei, 35 de chervoneți,

*) Scrisoare din 17 septembrie 1836 către Duşepol. lecturi. 1868 mai. Primind o copie tipărită a acestei lucrări, mitropolitul i-a scris rectorului (din 6 mai 1837): „Mulțumesc că ați scris postările. Unii, în afară de mine, au acceptat-o bine. Ajutor de suflet. Citind. 1868 noiembrie. - De remarcat că eseul despre posturi a fost rescris într-o asemenea măsură de rectorul Filaret încât poate fi considerat pe dreptate autorul acestuia.

care le-au fost transferate de către consiliul Academiei din Moscova cu ordin pentru îndeplinirea corespunzătoare a dorinței binefăcătorului. În februarie 1820, rectorul Kirill scria contelui că „sarcina menționată mai sus și motivul eliberării în curând reușite a elevilor din Academie în funcții de școală, din cauza schimbării șefilor și a profesorilor și, mai ales, , din lipsa indemnizaţiilor necesare pentru aceasta, nu s-a putut face", prin urmare el l-a întrebat pe conte să amâne termenul acestei lucrări pentru încă un an. Contele Rumyantsev a răspuns că "depinde de spălarea spiritului. Depinde de Academie. să amâne rezolvarea acestei probleme cu un an sau mai mult, dacă consideră că este potrivit”. Totuși, amânarea chestiunii a durat mult timp: din afacerile academice nu este clar că înainte de 1834 studenților Academiei din Moscova li se încredințaseră cercetarea asupra ereziilor în biserica rusă: există doar dovezi că în 1827 chervoneții erau transferate în bancnote (401 ruble 85 copeici) și aduse în trezoreria sigură pentru majorare cu dobândă. Contele Rumyantsev murise deja (în ianuarie 1826). În septembrie 1834, ca urmare a supunerii la consiliul de conducere a inspectorului Academiei, ieromonahul Filaret (după Arhiepiscopul Cernigovului), cazul a fost mutat, iar un student de la cea mai înaltă catedre, Nikolai Rudnev, a fost încredințat investighează sarcina pentru Premiul Rumyantsev. În ianuarie 1836, când raportul economic pentru 1835 a fost trimis mitropolitului și când Consiliul l-a întrebat dacă este necesar să consemneze banii bonus ai contelui Rumiantsev în raport, mitropolitul a dat o rezoluție: „bani care nu se văd din cărţile şi rapoartele ar putea fi uitate: căci arhiva nu strigă despre ce este în ea. Propun consiliului universitar să arate banii după cărți și rapoarte „*). În iulie 1836, când Rudnev era doar

*) Jurnal, adevărat. 1836, ian var. 14.

că a absolvit cursul, eseul său despre ereziile și schismele în Biserica Rusă înainte de țarul Ioan Vasilievici a fost supus conferinței și, conform voinței testatorului și cu permisiunea mitropolitului Filaret, a fost trimis la 30 august pentru consideraţie la conferinţa Academiei Teologice din Sankt Petersburg. În ianuarie anul următor, 1837, raționamentul lui Rudnev (care, între timp, în același timp, a fost repartizat la postul de licență la Academia din Moscova), a fost returnat de la Academia din Sankt Petersburg cu avizul

profesorului de biserică. istorie, protopop Joakim și Kochetova. În răspunsul lui Kochetov, se spune, printre altele: autorul tuturor erorilor, opiniilor controversate, ereziilor și schismelor care au fost în biserica noastră de la întemeierea ei până la țarul Ioan!¥ Vasilievici, dar conturate în ordinea modului în care au apărut una. după cealaltă. A strâns cu sârguință materiale pentru munca sa și a strâns destul de multe dintre ele, astfel încât hărnicia sa în șapte privințe merită aprobarea deplină. A încercat să dezvăluie subiectele pe care le-a descris într-o asemenea plenitudine, pe care sursele din care și-a extras informațiile au fost lăsate să le ofere. El dovedește cu suficientă minuțiozitate. că unele dintre erorile noastre ne-au venit din țările creștine vecine, iar detaliile care se cunosc despre ele acolo, lămuresc concizia întunecată în care sunt prezentate în cronicile noastre. În general, scriitorul are o viziune destul de corectă asupra subiectului său; Dar pare destul de ciudat că scriitorul, fără să spună mai întâi vreun gând general legat de esența subiectului pe care l-a expus, fără să arate nici scopul, nici planul său.

scrieri, fără să dea Conceptele surselor pe care le-a folosit, începe brusc să scrie despre Adrian și Dmitri. În același timp, i-a exclus din raționamentul său pe vrăjitorii care au apărut în Rusia și i-a exclus pentru că erau „creștini păgâni, și nu eretici, nici schismatici.” și creștini păgâni. În plus, în unele părți ale lucrării, defecte în corectitudinea și puritatea limbii sunt remarcabile.De aceea, este de dorit ca scriitorul, pentru completitudinea și perfecțiunea operei sale, să scrie o introducere decentă, astfel încât să dea loc în opera sa înțelepților care au fost în biserica rusă. , și expunând învățătura lor, a arătat originea ei, așa cum a făcut cu toate erorile descrise în lucrarea sa și, în cele din urmă, astfel încât și-a revizuit din nou cu atenție lucrarea și a curățat-o de neajunsurile referitoare la stil. până acum nu a existat și acum nu are în minte niciun rival care să-i dispute acest premiu și, din moment ce și-a scris eseul cu suficientă detaliere și minuțiozitate: atunci nu găsesc niciun motiv să-l privesc de pretenția „premiul meu, mai ales dacă corectez neajunsurile remarcate. " Conferința Academiei din Sankt Petersburg a fost de acord cu opinia recenzorului său.

Ca urmare a acestui raționament, a fost returnat lui Rudnev (5 februarie 1837) pentru corectare și completare. În luna aprilie a aceluiași an, a fost prezentat într-o formă corectată conferinței Academiei de la Moscova, care a decis să trimită această lucrare spre luarea în considerare a mitropolitului și să-i ceară permisiunea de a o tipări pentru sume academice și să dea autorului un premiu.

contele Rumyantsev. La introducerea lui șapte, Mitropolitul a scris: „La prima vedere, întâlnesc ceva care necesită revizuire. Trebuie să fi continuat să acționeze: ce fel de gramatică este aceasta? Biserica Rusă

este bogată în schismatici: o batjocură indecentă. În (\u003e 9 Reguli apostolice în loc de: da este pus să izbucnească: da este respins contrar sensului regulii. Se spune despre mersul sărării: este greu de rezolvat această sarcină înțeleaptă. Pătrat și batjocoritor. top al Bibliotecii pentru lectură nu se pretează pentru a discuta Academia de la Moscova despre subiectele bisericești.numele bisericilor greco-ruse și ruse și pentru a vorbi în favoarea unor jurnalişti: bisericile greco-ruse şi rusă?Referare la faţa locului. „Rectorul Academiei Filaret Să-i transmită acestuia componența lui Bakkalavra Rudnev, pentru ca, reîncadrat, să o prezinte rectorului Academiei Academiei Academiei, iar rectorul să o prezinte personal la Mitropolit.La mijlocul lui ianuarie 183, conferința a decis să trimită discuția Comitetului de cenzură a cărților spirituale de la Moscova spre examinare și aprobare pentru publicare. A fost supusă luării în considerare de către profesorul, preotul Pyotr Delitsyn, care a aprobat-o spre publicare *) iar la jumătatea lunii februarie a fost trimisă către

*) Iată părerea cenzorului: „în această lucrare, originea învățăturilor și interpretărilor greșite care au apărut în biserica rusă înainte de vremea lui Ioan cel Groaznic este bine intenționată și cu suficientă minuțiozitate, iar istoria ambelor. cele mai false învățături și eu рь, care au fost folosite pentru detectarea lor, deghizare-

Tipografia sinodală din Moscova pentru tipărire în valoare de 1800 de exemplare. Între timp, în a doua jumătate a lunii martie, după ce a primit un raport de la comisia de cenzură cu privire la manuscrisele revizuite în februarie, mitropolitul a scris o rezoluție: „Dacă vor să tipărească discursul despre schisme, atunci arată-mi înainte de a tipări”. Tipografia tipărise deja cinci jumătăți de coli de probe, iar aceste jumătăți de coli, împreună cu manuscrisul complet, au fost predate Mitropolitului. La prezentarea colegiului universitar, mitropolitul a scris (4 mai): „E prea târziu să corectăm tipăritul. Sunt bolnav și cu greu știu să citesc puțin. Prin urmare, să revenim pentru a continua munca în speranța precauției cenzurii și a guvernării academice.” În virtutea acestui fapt, conferinţa a hotărât: 1) să-l însuşească pe rectorul Academiei să treacă în revistă discuţia şi a tipărit cu toată atenţia jumătăţile de foi. 2) După o analiză atentă, trimiteți-l pentru tipărire ulterioară tipografiei sinodale. 3) Și pentru a imprima raționamentul cât mai curând posibil, atunci notele la acesta ar trebui trimise special pentru tipărire la tipografia Universității din Moscova . Pe 30 septembrie a fost emis un bilet de la comisia de cenzură pentru lansarea cărții. Când copia tipărită a fost prezentată mitropolitului, acesta a găsit multe neglijențe în lucrare. iar în noiembrie (9) a cerut de la consiliul universitar să i se prezinte un extras corect din caz, când regretatul cancelar contele Rumiantsev a propus studenților Academiei din Moscova problema ereziilor și schismelor din biserica rusă, ce a fost premiul, cine a compus un discurs despre erezii, cum

niyu și eradicarea de către suverani și cler. Prin urmare, concluzionez că acest eseu în baza art. 203 din regulamentul de cenzură poate fi

sărit pentru publicare, la 1 februarie 1638. (Afacerile spiritelor, cenzură, computer vol. 1638, nr. 7.)

<1

a început tipărirea acestuia, pentru ce sumă a fost tipărită și dacă premiul a fost acordat scriitorului. La prezentarea cu un extras despre mersul întregii chestiuni, mitropolitul a dat o rezoluție: „1) Banii primei să nu se elibereze decât la discreție. Sunt necesare pentru a acoperi costurile de tipărire. 2) Colegiul academic remarcă că nu ar fi trebuit să se angajeze într-o dispozitie atât de complicată a banilor și să împrumute o sumă academică și, în plus, fără aprobare. Totodată, mitropolitul a transmis conferinței academice o propunere cu următorul cuprins: „1) Discursul despre ereziile și schismele care au existat în biserica rusă să fie revizuit din nou și prezentat cu o opinie. 2) Atenție la profesorul cenzor preotul Delitsyn, care a aprobat această carte, poate el, în calitate de cenzor, să se bucure de încrederea superiorilor săi și, la încheierea acestei considerații, să acționeze conform cartei de cenzură spirituală. până la noi ordine." Chiar a doua zi după primirea acestei rezoluții, profesorul Delitsyn a depus o petiție pentru revocarea sa din funcția de cenzor, susținând că „pasarea ulterioară a funcției de cenzor consideră că nu este în concordanță cu îndeplinirea corespunzătoare a celorlalte atribuții ale sale ca profesor de matematică și tutore de franceză la Academie, precum și pentru alte sarcini academice. „Această petiție a fost lăsată deocamdată nemișcată de mitropolit. Între timp, în același timp, ședințele conferinței au început să ia în considerare cartea lui Rudnev.

La lecturi ulterioare (în zilele de 27 și 29) s-a găsit necesar să se facă pe alocuri câteva completări și modificări în carte, de exemplu, la p. 223 despre relația dintre biserică și stat, la p. genciah; dar majoritatea dintre toate, următoarele două pasaje din carte, indicate de însuși mitropolitul la pagina 216, păreau a necesita corectare: „care în secolul al XI-lea a împărțit și împarte și astăzi biserica unică catolică și apostolică în biserica de răsărit și de apus . , în greacă și romană” *). Conferința a hotărât să corecteze acest loc astfel: „care în secolul al XI-lea s-a despărțit și încă se desparte de singura biserică catolică și apostolică — biserica occidentală, romană.” utilitatea și importanța tradițiilor, dar este și imposibil să se dovedească absolutul lor. necesitate, pentru că Sfânta Scriptură conţine tot ce este necesar pentru mântuirea noastră.Tradiţiile sunt o sursă secundară, auxiliară a religiei creştine.În ceea ce priveşte tradiţiile Bisericii Romane în special, multe dintre ele sunt o invenţie evidentă a minţii umane. Referitor la aceste două locuri, conferința a cerut de la cenzor (29 noiembrie) o explicație pe ce bază le-a lăsat să treacă spre publicare. În ceea ce privește primul loc, cenzorul a explicat că omițând expresii inexacte despre Sf. biserică,

el nu a îmbinat gândirea neortodoxă cu aceste expresii; la aceasta, cenzorul, în propria apărare, a adăugat că expresia despre împărțirea bisericii catolice și apostolice în

*) În legătură cu precedentul, acest loc s-a citit astfel: în Biserica Romană, spiritul de predominanță asupra altor biserici a început să se manifeste foarte devreme. Din ce în ce mai puternic, acest spirit a fost în sfârșit cauza acelei mari schisme care...

bisericile de răsărit și de apus au fost aprobate de el în lucrarea lui Rudnev pe baza că în cartea educațională a Rev. Inocentia, i.e. în schița sa de istorie a bisericii după vremuri biblice (perioada IV, secolul IX) există o expresie: biserica este divizată. Mai mult, această expresie inexactă din raționamentul în sine este corectată direct de următoarea expresie exactă: „La început, două păreri au separat biserica de apus de cea de răsărit”. Referitor la locul doi, cenzorul, printre altele, a scris: „Se spune despre tradiții că este imposibil să se dovedească necesitatea absolută a acestora. Nu am putut accepta aceste cuvinte în sensul că membrii bisericii au dreptul de a „și nepedepsit să respingă în mod arbitrar tradițiile, sau chiar să le creadă de către propria curte, și nu de către curtea comună a sfintei biserici; căci un astfel de sens este în contradicție cu alte expresii, pe care scriitorul de raționament le-a folosit despre tradiții. Dar le-am înțeles în sensul unic că, după cum se știe din cărțile de istorie bisericească, anumite obiceiuri și ranguri în diferite locuri și biserici au fost și sunt schimbate. dar unitatea credinței și unanimitatea în dogme rămân neschimbate (regale și natr, gramatică. despre înființarea Sfântului Sinod, p. 20), iar Sf. biserica este gata să accepte și uneori îi acceptă în măruntaiele ei și pe cei care conțin anumite tradiții în mod inegal cu ea. lăsând timpul și mai presus de toate un act special de har pentru a le aduce în armonie perfectă. Un exemplu în acest sens sunt bisericile de aceeași credință. Prin urmare, observația scriitorului despre necesitatea condiționată a tradițiilor mi s-a părut mai ales admisibilă în locul prezent, unde scriitorul procedează la denunțarea tradițiilor greșite ale Bisericii Romane. Căci dacă Biserica Ortodoxă nu întrerupe uneori comuniunea cu ea însăși

cei care nu respectă pe deplin tradiţiile sale vrednice, cu atât mai puţin avea dreptul Biserica Romană să se despartă de unitatea cu sfânta Biserică din ataşamentul faţă de tradiţiile care sunt contrare Sfintei Scripturi * *).

În transmiterea către Mitropolit a jurnalelor pe această temă, conferința privind locul pe tradițiile omise de cenzor s-a exprimat în așa fel încât imprudența cenzorului nu a implicat intenție și a fost îngăduită de acesta pentru prima dată. În același timp, conferința a hotărât: 1) să retipărească acele pasaje din carte, care au fost recunoscute ca necesită o modificare: 2) să facă o observație strictă

preotului Delitzin că nu a avut atenția cuvenită lucrării sale și retipărește paginile 223 și 224 pe seama lui. Pe lângă aceste pagini, paginile 216 și 226 sunt alocate pentru retipărire. Corectările au fost făcute chiar de rectorul Filaret, iar pe alocuri au fost corectate de profesorul A. V. Gorsky, al cărui text a fost completat și schimbat de rector. Când i-au fost prezentate mitropolitului jurnalele conferinței, împreună cu proiectul de corectare, acesta a scris într-o scrisoare către rectorul Filaret (din 10 ianuarie 1839): ... M-am plictisit că nu există o cale ușoară de dezlegat. caseta de carte. În apărare te referi la cărți scrise acum aproape treizeci de ani de un bărbat. care atunci era mult mai lipsit de experiență decât tine și a studiat autodidact: așa, dacă vrei, poți avea un complice, dar nu și justificare. Este timpul să corectați ceea ce a fost trecut anterior cu vederea de către oamenii ai căror ochi au fost închiși de predecesorii lor. Sfântul Sinod nu a aprobat oficial nici istoria biblică a bisericii, nici istoria bisericii după vremuri biblice, ci și-a publicat însărcinarea

*) Del. academician, conferință 1838 nr. 13.

Est Moscova spirit. acad.   **

şcoli spirituale. Post-biblicul, fără îndoială, a împrumutat din biblic expresia: o biserică divizată *). Scriitorul cărții biblice nu a avut timp să-și revizuiască vechea lucrare, iar profesorii acestei cărți încă rătăceau pe urmele altcuiva, fără să raționeze, deși li s-a amintit adesea de acest lucru. Voi, teologii, ați fi făcut o treabă mai bună de a vă îmbrăca dacă nu ați fi forțat pe alții care sunt mai ocupați cu voi să ducă la bun sfârșit lucrarea datoriei voastre. Remarca ta împotriva observațiilor m-a făcut să revin cartea și nu am suportat să nu fac observații noi; Am fost întrerupt doar după ce am citit o parte din carte. Trimit un pliant victimei controversei tale. După ce am trecut în revistă întreaga carte, încă nu știu ce să spun decisiv. Văd doar că trebuie făcute mai multe corecții decât am sugerat. Îmi puteți trimite o altă schiță despre asta?” **). Aceeași viziune asupra chestiunii și aceleași cereri au fost exprimate de către Mitropolit în mod oficial, punând pe jurnalele conferinței următoarea rezoluție (martie 1839): având deja aprobarea ei de la conferința Academiei Teologice din Sankt Petersburg, parțial pentru că a văzut expresia inexactă pe care a omis-o în cartea clasică, deși, totuși, ar fi corect să judecăm că cărțile clasice scrise de oameni care au predat aceste materii, în diferiți ani de studii, în vremuri de mai puțin exigența pentru acuratețe strictă, nu ar trebui să liniștească activitățile oamenilor de știință de astăzi. Faceți următoarele: 1) insistați-

*) Mitropolitul indică aici o expresie care apare în introducerea istoriei sale biblice.

Scrisoare către Dushepo.i. Citirile 1370 iunie. Pagină 62, 63.

este oportun să explicăm cenzorului că prejudiciul neglijelor în aceasta se extinde, de fapt, asupra cititorilor și, ceea ce este, de asemenea, foarte important, asupra opiniei despre demnitatea școlilor teologice și a clerului educat și să confirmăm că toate cele posibile. se respectă acurateţea şi prudenţa în materie de cenzură. 2) Retipărește locurile eronate din carte. Dar proiectul de corectare propus este nesatisfăcător. Depuneți unul nou după ce ați trecut în revistă întreaga carte.” Totodată, la prezentarea demiterii profesorului Delitzin, conform cererii sale, din funcția de cenzor, Mitropolitul a scris: „amână până la o analiză ulterioară, dacă constată este posibilă combinarea poziției de cenzor cu altele fără omisiune”.

În mai 1839, în urma ordinului mitropolitului, conferința a revizuit din nou cartea lui Rudnev și a întocmit un nou proiect de corectare. Acest proiect a fost aprobat de mitropolit. Pe 10 iulie i-a scris lui A. I. Muravyov: „Cred că în aceste zile vă voi trimite un proiect de corectare a locurilor eronate din cartea despre erezii și schisme în Biserica Rusă. Este posibil să-l arăți pe contele Nikolai Alexandrovici *), și, de asemenea, vă rog să spuneți dacă corecturile vi se par satisfăcătoare?" **). Ultimele cuvinte arată că Muravyov avea deja cartea lui Rudnev în mâini, iar mitropolitul. de Kiev (Filaret Amfiteatrov) a avut-o și el, după cum se vede din aceeași scrisoare a Mitropolitului către rectorul Filaret: „două greșeli, scrie el, indicate în mine.

*) Protasov, procuror-șef al St. Sinod.

**) Scrisori ale mitropolitului Filaret către A. I. Muravyov. Kiev. 1869. Scrisoarea L „53. Muravyov notează la această scrisoare: .. cartea despre ereziile și schismele bisericii ruse, trecută de cenzura spirituală a Academiei Trinity, a stârnit zvonuri neplăcute cu unele expresii care nu erau tocmai corecte, ceea ce a fost neplăcut pentru Vlada kѣ și, prin urmare, s-a îndreptat către ea către o atenție specială."

poziție (adică despre o biserică împărțită și despre tradiții), a remarcat Cuviosul Mitropolit al Kievului, neauzind deloc că avem o chestiune despre asta. „Mitropolitul scrie imediat: ..., vă plângeți degeaba de replici. : nu au fost scrise de un teolog.Daca a gresit de trei ori si a punctat o greseala a teologilor, rusine teologilor, si nu lui.Nu o jigneste pe Lavra cand spune ca nu ii ocroti demnitatea . Aici, sub titlul: „nu teolog” se înțelege nimeni altul decât A. 11. Muravyov, care la vremea aceea era funcționar la biroul procurorului-șef în Sfântul Sinod și, ca știri, îi plăcea cu ardoare. intervin în treburile bisericii.Despre relația sa cu mitropolitul și natura acestor relații este evidentă în scrisorile mitropolitului către acesta.Muravyov a fost primul care a tras semnalul de alarmă cu privire

la scrisul lui Rudnev, iar mitropolitul, după cum vedem, a folosit toate măsurile pentru a liniștiți-l.Nu se știe în ce măsură Muravyov a recunoscut corecturile ca fiind satisfăcătoare, doar cazul supus unei astfel de proceduri Conform noii corecții, s-a dovedit a fi necesară retipărirea a 18 pagini: 31 _: 34. 39 40. 43, 44. 215. 216. 223. 224, 225. 226. Cenzorul Delitsyn, numit pentru retipărire, și-a confirmat semnătura la 17 noiembrie 1839. Cartea, într-o formă corectată, a apărut deja în februarie 1840 și a fost prezentat mitropolitului de la conferință cu o cerere: n-ar fi încântat să permită conferinței să transfere cartea în consiliul Academiei pentru distribuire. Mitropolitul pus '!. (23 februarie) rezoluție: .. Sunt de acord: pentru că este necesar să se termine treaba.- Și când mă uit la carte, continui și după corectare să-mi doresc ca pe viitor să fie publicate altele mai bine revizuite. Există vreun eseu

*) Scrisoare de la Ott. 19 ianuarie 1839 în Duşepol. lecturi. Iunie. 1870.

live pentru a vedea ediția a doua: atunci trebuie cenzurată din nou cu deplină rigoare legală” *). Dar autorul nu a primit încă niciun premiu pentru opera sa. Încă din iulie 1842, Consiliul Academiei a prezentat Mitropolitului că „banii împrumutați din sumele Academiei pentru a plăti publicarea discursurilor despre erezii și schisme au fost plătiți Academiei cu toate veniturile din vânzarea de discursuri despre erezii și schisme, precum și alte ъ eseuri student * ': ca urmare a acestui lucru, consiliul a cerut permisiunea de a emite 35 de chervoneți drept premiu pentru autor, care s-a ridicat la 401 de ruble. 85 cop. bancnote. Mitropolitul și-a exprimat consimțământul, iar banii au fost dați lui Rudnev, care atunci era deja preot al bisericii Moscova Georgievsky din Georgia * **). Astfel, afacerea, care a început în 1817, după diverse întârzieri și mari frământări, s-a încheiat după 25 de ani, în 1842.

În 1838 i-au fost prezentate mitropolitului următoarele dizertații recomandate spre publicare: Makariy Saharov ***) „despre legătura păcatului cu boala și moartea*; Matei Salmin, despre înalta demnitate a vieții sfinților nebuni pentru numele lui Hristos * și ierodiaconul Alexy Rzhanitsyn, un studiu „despre moartea Sf. Țareviciul Dimitri al lui Uglptsky” - dar toate aceste lucrări pentru publicare nu au fost aprobate de mitropolit.

În 1(840), conferința a aprobat discursul lui Semyon Pospelov despre sacramentul ungerii ca fiind demn de publicat și a înaintat Mitropolitului următoarea opinie: „Discursul despre sacramentul ungerii este un eseu demn de atenție și, dacă vă rog, , poate fi tipărit până la momentul procesului. Numai cenzura ar trebui

') Acad. fapte, adevărat. 1839 Λ" 42.-1840. .V 51. Aici și proiectul de corectare.—Conference Affairs. 1838. Nr 13.-1839. orașul nr. 10.

**) A murit în grad de protopop la 5 septembrie 1876.

**-) În urma re-sfintei. Eugene, episcop de Simbirsk.

să-l examinez, fără să fiu sigur că l-am văzut. M-am uitat la ea, neavând timp liber să folosesc atenția cenzorului / *).

În 185'2, mitropolitul i-a scris lui Iosif, Episcop de Orenburg, care era fostul său vicar: ..azi a fost la examenul final la Academie. Dumnezeu să ajute! Puteți privi Academia Pașa cu un ochi liniștit. Astăzi citim o parte din două eseuri: despre unitatea rasei umane și despre a treia carte a lui Ezra. Când aceste scrieri ajung la tine; Sper că veți recunoaște în ele cercetări amănunțite și cu mai multe părți. **)·

Odată cu trecerea timpului, preocuparea elevilor cu privire la pregătirea lucrărilor trimestriale a slăbit din ce în ce mai mult; Până la termenul limită, adică până la sfârșitul cursului, în cea mai mare parte au încetat să mai trimită eseuri și și-au amânat trimiterea cu mai mult de un an. Acest lucru nu prea i-a plăcut Mitropolitului, iar în 18C> () a dat conferinței următoarea propunere: ..la sfârșitul cursului universitar din acest an, nu puteam să ignor faptul că nu numai la preliminar, dar la proba finală a studenților, nu a însemnat eseurile cerute de obicei studenților pentru a obține o diplomă de master sau un candidat. Acesta a fost o deficiență semnificativă în compilarea finală a listelor de descărcare. Acesta este, de asemenea, un dezavantaj pentru considerente atunci când numiți studenți în funcții. Din cauza depunerii cu întârziere a eseurilor de către studenți, luarea în considerare a acestora durează și depunerea studenților la diplome academice încetinește. Astfel, prin întârzierea lor, provoacă stânjenire atât autorităților, cât și ei înșiși. Oferind „acum și

*) Juriul. 1840 Laic 31.

*♦) Scrisoare din 27 iunie 1852 la joi. total frunte. spirite, rugăciuni. Aceste lucrări au fost scrise de Kudryavtsev și Shavrov.

continuă să inspire studenții celei mai înalte catedre. astfel încât eseuri pentru obținerea celui mai înalt grad academic să fie întocmite în timp util și depuse la începutul probei preliminare, sau cel puțin în continuarea acesteia „*). ѣ din 29 octombrie 1869, este înfățișat: „păstrarea ține cont de faptul că elevii Academiei din Sankt Petersburg, care au finalizat cursul în acest an, în ciuda tuturor insistențelor autorităților academice și a stimulentei de a depune în timp util lucrările trimestriale, nu au depus astfel de eseuri și că această defecțiune a fost făcută de studenți ai altor Academii, au dispus: să anunțe prin episcopii diecezani din studenții Academiilor teologice situate în eparhiile lor care, la finalul cursului, nu au depus încă lucrările semestriale, pentru ca aceștia să se prezinte la depunere. dintre aceste eseuri fără greșeală până în ziua de 15 august a viitorului 1870, vezi că cei care nu îndeplinesc acest lucru până la termenul indicat vor fi transferați de la Seminar în posturi de predare vacante în școlile teologice. Dacă, după aceea, aceste chipuri precum

şi foşti elevi ai academiei spirituale care nu se află în slujba religioasă, nu vor depune lucrări de semestru, dar cel puţin până la 15 august 1871, apoi vor fi aprobaţi în grade academice numai după ce au promovat. la depunerea unei lucrări semestriale, noile cele mai stricte probe orale la Academie la toate disciplinele cursului academic.

În primele patru cursuri, eseurile studenților care absolvă cursul sunt trimise în manuscris la Sinod nu

*) Revista. 18G6 28 septembrie.

au fost, dar au fost trimise numai liste de cifre; au fost publicate unele dintre lucrările selectate de conferință. sub forma unei culegeri, care, până la terminarea cursului, a fost transmisă comisiei școlilor teologice. În aceste culegeri, pe lângă discuții, au fost tipărite și predici ale elevilor. Iar în 182G, comitetul școlilor teologice (din data de 10 iunie) a cerut de la conferința academică ca „împreună cu listele de absolvire a studenților care au absolvit cursurile de studii să fie supuse la vedere și comisiile școlilor teologice, două sau trei. disertații ale fiecăruia dintre ei, despre limbile latină și rusă, despre subiecte, în special Bisericii noastre Ortodoxe, legate de conținutul propriilor lucrări științifice de acest fel demne de acest nume.” Conferința a prezentat lucrările, iar lectura lor a fost încredințată. lui Grigore, Arhiepiscopul de Kaluga, care în septembrie a returnat o parte din lucrările pe care le citise, iar restul le-a trimis la comisie, sfătuind conferința „să facă același lucru cu disertațiile care i-au fost înmânate de la el * . Astfel, o colecție de studenți. eseuri nu era gata la vremea ei, iar cu această ocazie, comisia, într-un ordin către consiliul Academiei (din 6 septembrie 1828), a înfățișat: „rectorului Academiei să pună înfățișarea dezordinei. a îngăduit. Potrivit căruia lucrările necesare publicării au rămas nepregătite pentru vremea lor". În 183 <) comisia de spirite, școlile privind eseurile studențești și-au repetat cererea în astfel de expresii. astfel încât „dintre eseurile scrise de studenții Academiei în cursul cursului de doi ani să fie selectate cele mai bune pentru a fi prezentate în timp util comisiei școlilor teologice, iar revizuirea acestor eseuri să fie finalizată înainte sfarsitul cursului, si asta cu

scrierile elevilor erau trimise comisiei scolilor teologice, impreuna cu listele de externare, imediat dupa probele publice, si nu mai mult de doua saptamani.eparhii.scrierile nu le lasa fara observatii, uneori destul de stricte.In 1840. citirea lucrărilor studenților destinați unui master a fost încredințată de la Sfântul Sinod lui Filaret, Mitropolitul Kievului, Chiril arhiepiscopul de Podolsk și preotului principal al armatei și marinei V. II. Kutievch.Preasfințitul Chiril a prezentat Sfântului Sinodează următoarele comentarii asupra scrierilor pe care le citise: o mulțime de scrieri ale studenților care absolvă

cursul sunt trimise spre revizuire și, în plus, aceste scrieri sunt rescrise în mai multe mâini diferite și neglijent: textele Sfintei Scripturi sunt date în limba slavă. , apoi în rusă și nu tocmai, uneori fără a preciza locul de unde sunt împrumutate, iar mărturiile scriitorilor de limbă străină sunt date în limba proprie fără traducere în limba rusă. Studenților nu le pasă să-și termine eseurile nici în stil, nici în succesiunea logică a gândurilor: în partea acuzatoare a eseurilor se ceartă cu scriitori care sunt complet necunoscuți, iar în partea pozitivă fac referiri la astfel de scriitori. Mentorii, atunci când examinează eseuri ale studenților, omit deficiențele menționate mai sus fără comentarii și, în loc de orice judecăți și note asupra eseurilor, semnează laude dintr-un singur cuvânt."**) Ca urmare a acestei revizuiri, St.

_________ *

*1 Jurnal conferinţă. M. D. Acad. 1836, mic 15.

**) Observațiile asupra scrierilor studenților au fost făcute nu de Kirill însuși, ci la cererea acestuia de către arhimandritul Nikodim Kazantsev, ca și cum

Sinodul a prescris: ..pentru viitor, să fie obligatoriu pentru toate conferințele academice: a) la finalul cursurilor la Academii, să depună în modul stabilit cel mult două eseuri de la fiecare student și, în plus, să nu prezinte prea extins în spațiu și rescris cu atenție și claritate: b) confirmați elevilor că citează textele Sf. Scripturile atât din Vechiul cât și din Noul Testament numai după Biblia slavă, mai ales în predici, cu acuratețe și cu indicarea locului în care se află; să aducă decorația interioară a lucrărilor sale la perfecțiunea posibilă, încercând să exprime clar planul, să răspândească părțile, să purifice limbajul și succesiunea logică a gândurilor: sugerează-le mentorilor ca acestea. nelipsind greșelile și neajunsurile elevilor fără propriile observații, aceștia și-au expus judecățile asupra eseului pe părți cu oarecare detaliu și mărturisind despre gradul de cunoștințe al scriitorilor. De la cursul următor (1842), a început să se prezinte la St. Sinod tolysh, dar o lucrare de un termen - studenți recunoscuți de conferință ca demni de o diplomă de master. Lucrările acestui curs (XIII) au fost citite de: Filaret, Mitropolitul Kievului. Gabriel, arhiepiscop de Ryazan și Nikanor, arhiepiscop de Varșovia: lucrările următorului curs al XIV-lea citeau: Plio-dor. Arhiepiscop de Kursk Venedikt, Arhiepiscopul Olonețului. Ghedeon, Arhiepiscopul Poltavei. Inocent, arhiepiscop de Harkov și Ananasip. episcop de Vinnitsa rector al Academiei din Sankt Petersburg.

Pentru a indica roadele virgulelor academice ale studenților

Nicodim însuși mărturisește despre aceasta. Vezi Citiți. în chiuvete. total istorie si antice 1877 kp. 2, pagina 66.

Academiei, vă prezentăm o listă cu eseurile lor tipărite pentru grad și predici în ordinea cursurilor.

1 curs (1818).

Cuvinte instructive compuse și rostite de studenții Academiei Teologice din Moscova în Lavra Sfântului Treime Sf. Serghie în 1816 și 1817. M. v Sinod, tppogr. 1817. — În această carte sunt zece predici: Nikolai Ternovsky — în ziua Înălțării: Platon, Dobrohotov — în săptămâna a 21-a după Rusalii; Mihail Saharov - în săptămâna 24; Matvey Dobrov - la săptămâna 25; Vasily Alyavdin - în săptămâna 26: Fiodor Golubinsky - în săptămâna vameșului și fariseului; Platon Dobrohotov - în săptămâna a cincea din Postul Mare; Vasily Kapustin - în săptămâna samaritenilor; Ilie Uneori nou - în ziua Sfântului Nicolae; Matvey Dobrov - în a cincea săptămână după Rusalii.

/ 7 curs (1820).

Lucrările studenților Academiei Teologice din Moscova din al doilea an universitar. M. în tppogr. Selivanov-skago. 1820. Aici sunt plasate șapte cuvinte: în ziua Mijlocirii Preasfintei Maicii Domnului (fără desemnarea numelui autorului); Fedora Platonov - în săptămâna 19 după Rusalii și, de asemenea, în a treia săptămână din Postul Mare: Nikolai Solovyov - în săptămâna samariteanului: Andrey Ovsov - în săptămâna 18 după Rusalii: Vasily Voskresensk - în ziua drepturilor. Zakhariya și Elisabeta și pe omonimul împărătesei Elisaveta Alexevna; Alexya Dieva - în ziua Învierii; Vasile Învierii - un raționament asupra cuvintelor apostolului Pavel: toți suntem cu chipul sincer și așa mai departe. (2 Cor. 3, 18)—..compuse în timpul procesului 4; Andrei Ovsov—

meditând la cuvintele: crede în Fiul lui Dumnezeu, ai o mărturie în tine (1 Ioan 5:10) — „compus în timpul încercării”.

curs III (1822).

Experiențe de compoziții ale studenților Academiei Teologice din Moscova, publicate cu ocazia testului, la sfârșitul celui de-al treilea an universitar. Moscova, în sinod, tipografii. 1822. Această colecţie conţine: 1) raţionamentul studentului Pavel Platonov că sacramentul Trupului şi Sângelui lui Hristos, după decretul precis al Mântuitorului, trebuie păstrat în adevărata biserică până la sfârşitul timpurilor; 2) un cuvânt în ziua întâlnirii Domnului, Iakov Platonov; 3) un cuvânt pe săptămână al vameșului și al fariseului. Ivan cel-zeul; 4) cuvânt pentru aceeași zi - Pavel Platonov; 5) un cuvânt de ziua Arhanghelului Mihail, Nikolai Popov al II-lea; (5) un cuvânt în săptămâna fiului risipitor, Ivan Bogolpov; *) 7) analizarea cuvintelor din ziua Învierii lui Iisus Hristos (dacă este cineva evlavios), fără a indica numele autorului ^) reflecție asupra cuvintelor Apostolului Pavel: acum există credință, speranță, iubire, aceştia trei: mai mulţi

dintre ei sunt iubiţi. Compus în timpul orelor de testare de studentul Yakov Platonov.

curs IV (1824).

Experiențe de scrieri ale studenților Academiei de Științe, publicate cu ocazia probei, la finalul anului IV. Moscova. Sinod, tip. 1824. Tipărit aici: 1) discurs despre comemorarea morților, student iero

*) Pe lângă cele două cuvinte ale lui Bogolpov, tipărite în această colecție, există un cuvânt tipărit separat al lui la moartea Elisavetei Semyonovna Smolyanskaya. M. în sinod, tipografie. 1821.

diaconul Makaria; 2) cuvânt în ziua lui Ioan Teologul, ierodiacon Serhii·, 3) cuvânt în ziua Înălțării Domnului, ierodiacon Atanasie; 4) un cuvânt în duminica a douăzecea, Aleksandra Platonova, 5) un cuvânt în duminica Mvronositsy, Dimitrii Novskago; 6) raționament asupra cuvintelor: testați spiritele, dacă sunt Dumnezeu (1 Ioan IY, 1), Ierodiacon Atanasie; 7) raționând despre același lucru, Alexander Platonova.

De la curs. (1826).

Câteva discursuri și cuvinte instructive compuse de studenții Academiei MD din anul 5 universitar, două părți (1 și 3; a doua nu a fost publicată). Moscova. Sinod, tip. 1828-1829. Aici sunt tipărite în prima parte: 1) un discurs despre necesitatea și importanța cultului exterior, de Iejudeaconul Palladius; 2) despre necesitatea și importanța reală a chemării și alegerii pastorilor. după rang și ordine cunoscute, Viktor Vișnevski; 3) despre perfecțiunile morale și mentale, care ar trebui să împodobească pastorul bisericii, Vasily Saharov-Kaluga; 4) despre cele trei îndatoriri principale ale pastorilor bisericii: a preda, a săvârși taine și a judeca, caracteristice administrației bisericești, Ierodiacon Serghie; 5) despre pregătirea preliminară a predicilor rostite în templu. Ivan Kedrov.—În partea a treia: cuvinte instructive: 1) în ziua înfierii capului Sf. Ioan Botezătorul - Nikolai Spassky; 2) în săptămâna a douăzecea după Rusalii - Fiodor Blagonravov; la Întâlnirea Domnului, Ivan Platonov-Ternovsky; 4) în săptămâna samariteanului - Sergius Platonov; 5) în săptămâna orbilor, Ierodiacon Innokenty; 6) un cuvânt în săptămâna a douăzeci și două, Ierodiaconul Paladius: 7) în ziua icoanei făcătoare de minuni Kazan a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu -

tsy. Ivan Platonov-Ternovsky', 8) în săptămâna a douăzeci și patra, Alexander Sergievsky; 9) în ziua Sfântului Nicolae, Alexandru de Alexandrovski; 10) în prima săptămână a postului Ierodiaconului Innokenty; 11) în ziua ridicării Sfintei Cruci a Domnului Ivan Bobotează; 12) în săptămâna dinaintea Crăciunului, Ivan Bobotează; 13)

în prima săptămână a Postului Mare, Alexandru Sergievski; 14) în săptămâna vameșului și fariseului, Ivan Lisitsyn; 15) în a patra săptămână de toamnă, Ivan Lisitsyn.

curs VI (1828).

Discurs despre începutul principal al activității creștine, compus de un student al ierodiaconului, Evgraf. tip M. S.. 1828.

17/ curs (1830).

Despre jurământul lui Alexandru Nechaev. M. Sin. vol. 1830.

Vili Kurseg (1832).

Despre demnitatea omului, dezvăluită și stabilită de religia creștină, Tnmooey Uspensky *) · M. Sip. tip. 1832.

IX (1834).

O privire asupra istoriei Bisericii Ruse, Ierodiacon Platon **). M. Sip. tip. 1834.

Despre imitarea filozofilor păgâni de către creștinii din primele secole, Vasily Sokolov. M. Sin. tip. 1834.

*) Acum Mitropolitul Kievului Philooey.

**) Răposatul Arhiepiscop de Kostroma.

Discurs istoric asupra posturilor ortodoxe, Bisericii Răsăritene Catolice, ieromonah Alexis (Soloviev). M. Sin. tip. 1837.

X (1836).

Despre erezii și schisme în Biserica Rusă. Nikolai Rudnev. M. Sin. tip. 1838.

Învățăturile părinților Bisericii din primele trei secole de creștinism despre divinitatea Fiului lui Dumnezeu, Atanasie din Efimov. M. Sin. tip. 1837.

Despre faptul că Emanuel, despre care vorbește profetul Isaia în cap. V'P art. 14, acolo este Mesia Isus, Alexander Ternovsky. M. Sin. tip. 183(5.

Despre importanța mijloacelor pozitive oferite de Biserica Creștină Ortodoxă pentru mântuirea tuturor și a tuturor, Andrei din Iordan. M. Sin. tip. 183(5.

XI (1838).

Despre participarea spiritelor rele la căderile umane, Theodore Florinsky. M. tip. Seminţe. 1838.

Despre faptul că conducătorul lui Israel, despre care vorbeşte profetul Mica în cap. 5 st. 2. există Mesia Isus, Alexander Nikolsky. M. tin. Seminţe. 1838.

Despre penitenţă, Gherasim! Nikitnikov. M. Sin. tip. 1838.

Despre sărbătorile celebrate în cinstea Preasfintei Maicii Domnului, Alexei Mukhin. M. Sin. tip. 1838.

Sfântul Ambrozie din Mediolan, Efim Aleksinsky (Pr. Review. 18 (51. Ks 4. 5).

XJ] curs (1840).

Despre importanţa călătoriilor creştine în locurile sfinte, Alexei Zerchaninov. M. tip. Seminţe. 1840.

Despre Taina Mirului, Semyon Posplov. M. tip. Seminţe. 1840.

La sărbătorile Înălţării Domnului şi Rusaliilor, Andrey Belyaev (cu referire la lucrarea Sfântului Părinte în 1857 şi 1858).

curs XIU (1842).

Despre procesiunile Bisericii Ortodoxe, Ivan Anichkov. M. tip. Seminţe. 1842.

Despre comportamentul liderilor creştini în raport cu păgânii, Dmitri Levitsky. M. tip. Seminţe. 1842.

Exemple de evlavie printre ispite, sau comportamentul vechilor creştini în raport cu păgânii. Macarius Mirolyubova *). SPb. 1857.

Viaţa Sf. Filip, Mitropolitul Moscovei şi al Întregii Rusii, făcător de minuni, Leu (Leonid) Brasnonevkov **). (Dushen, joi, 1801, v. 2).

XIV curs (1844).

Explicaţia profeţiei lui Isaia despre tânărul ales al lui Iehova, Ippolit Bogoslovsky-Platonov (un fragment din raţionamentul din Aprox. Creatorului, Sfântul Părinte din 1850).

Prefigurarea Domnului nostru Iisus Hristos şi Biserica Sa în Vechiul Testament (despre reprezentările din Vechiul Testament), Serghei Smirnov. Moscova la Univ. tip. 1852.

Preasfinţitul Sa Tihon, primul episcop de Voronezh şi Yelets. Aleksey Blyucharev ***). M· tip · Seminţe. 1844.

Cu privire la pomenirea morților, ieromonahul Serghie (Liapidevski) ****). M. tip. Semințe. 1844.

*) Acum episcopul Arhanghelului.

**) Răposatul arhiepiscop de Iaroslavl.

***) Nypѣ epis. Dmitrovsky, Vpkary Moskovsky (Amvrosy).

***") Acum episcopul de Kursk.

Despre folosirea domestică a cuvântului lui Dumnezeu printre primii creștini!” vârste Dmitry Kastalskago (Dush. Chten. 1876. iulie și august).

Despre misterul pocăinței, Yakov Burlutskago. M. 1848.

cine creștine de dragoste. Dimitrii Prylutskago (Spiritul unui creștin. 1865. martie și aprilie).

Despre cele trei jurăminte ale monahismului, er. Amerilochia. M. 1845.

XI „curs (1846).

Despre martiriul creștin. Mihail Tihonravov. M. tin. Semințe. 1846.

Istoria Catedralei Florentine, Ivan Ostroumov. M. tin. Semințe. 1847.

Despre invocarea sfinților, de Pavel Suvorov (în anexa la Creatorul Sfinților Părinți, 1856).

X VI curs (1848).

Sfântul Dimitrie, Mitropolitul Rostovului, Vasily Nechaev. M. tip. Gauthier. 1849.

Influența benefică a monahismului ortodox antic asupra societății. Semyon Vishnyakov (Duș. Joi. 1860. Iunie, iulie și decembrie. Misionar 1874).

Sfântul Leon, Papa al Romei. Peter Delitsyn. M. tip. Gauthier. 1849.

Nikolai Mystik, Patriarhul Constantinopolului, Nikolai Volkov (în Aprox. Creatorului Sfinților Părinți, 1861).

curs XVII (1850).

Despre Liturghia darurilor mai înainte sfinţite, 1 'Prigoreg Smirnov-Platonov. M. tip. Gauthier. 1850.

Despre viața de apoi, Grigory Bystritsky. M. 1859.

Cursul XГ7ZZ (1852).

Despre unitatea rasei umane, de Viktor Kudryavtsev-Platonov (în anexa la Creatorul Sfinților Părinți, 1852).

Est Moscova spirit. acad. 16

Despre a treia carte a lui Ezra, Mihail Shavrov. SPb. 1861. Despre relația clerului rus cu principii din secolul al XI-lea până în jumătatea secolului al XV-lea, Nikolai Subbotin (în cca. cu Creatorul Sfinților Părinți din 1858).

Evlavie a vechilor creștini față de templele sfinte, Dmitri Rozhdestvensky (Suflet. Cititor. 186'2, iulie).

Despre starea de casă a vechilor pastori ai bisericii, Vasily ^ Raretovsky (Ryazan eparch. lider. 1867-69).

Curs HGH (1854).

Promisiuni și profeții despre Hristos în Pentateuhul lui Moise. Alexandra Lavrova-Platonova *) (parte a discuției în completarea lucrărilor Sfinților Părinți din 1856).

Patriarhul Fotie. Filaretul lui Sergievski (parte a lucrării în prir. lui Tvoren, Sf. Părinți, 1854).

Despre botezul prin scufundare și stropire, Ieromonah Mihai **) (Pe lângă Creatorul Sfinților Părinți, 1855).

Starea Bisericii Ortodoxe în Imperiul Grec în timpul domniei latinilor la Constantinopol. Peter, Smirnova (aproximativ la Creatorul Sfinților Părinți 1857).

Despre acțiunile vechilor pastori ai bisericii în vremuri de calamitate publică. Alexei Nikolsky (Chtep. comun. iubiri, spiritual. iluminare. 1868. cartea 5).

Nomocanonul Patriarhului Fotie, Pavel Norsunsky (Spirit. Știri. 1866. iunie, iulie).

curs L\V (1856).

Despre comportamentul vechilor creștini în duminica și sărbători, Nikolai Sergisvsky ***) L\.'v. Gauthier. 1856.

Despre demnitatea morală a legilor civile ale lui Moiseev, Ame / nan, Lebedev. Moscova. 1856.

*) Acum episcop de Mozhaisk (Aleksii).

*'■') Acum Episcop de Umapa, vicar al Kievului.

Acum administrator al districtului educațional Vilevskaya, consilier privat.

Activitatea pastorilor bisericii secolului al IV-lea în raport cu viața publică, ieromonahul Khrisano Retivtsev *) (Dreapta. Sobesedn. 1860 1.).

Despre veşnicie w¡¡4(i\ñ\\.líoiicmanwHHa Troitskago (în parohia TV Sf. Părinte, 1850).

Despre botezul pruncilor. Dmitriy Kovaleva (născut în 1857 la TV Sf. Tată).

Sf. Metodie, episcopul Patarei. Serghie Modestov (pe lângă lucrarea Sfinților Părinți din 1857).

Absolvenți ruși ai școlilor străine în secolul al XVII-lea: Palladius Rohovsky. Piotr Artemiev. Hryhoriy Sko-bpnekiy. Myron Nikolskago (Prav. Obozr. 1862. Ks 11. 1863. №№ 2 și 3).

curs XXI (1858).

Despre cartea Sf. profetul Daniel. Vasiliy Potapov (în prb. Creatorului Sf. Părinți pentru 1871).

Istoria Catedralei Trideite. Pavel Gorsky-Platonov (Chtsn. în iubiri generale, spirit de iluminare, c. V. 1868 și VI, 1869).

Despre Antihrist. Mihail Saburov (aplicație la Creatorul Sfinților Părinți, 1858).

Înființarea Patriarhiei în Rusia în 1589. Nikolay Sokolov (în primul rând la Creatorul Sfinților Părinți din 1859).

Despre modul de acţiune al suveranilor ortodocşi greco-romani în IV. Secolele V și 1-1 în favoarea bisericii împotriva ereticilor și schismelor!İkov, Evgheni Golubinsky (în apr. la Creatorul Sfinților Părinți din 1859).

Trecerea în revistă a definițiilor Consiliului Patriarhal de la Constantinopol cu privire la problemele lui Theognost, episcopul Sarai, 1301 - Definiții ale Catedralei Vladimir din 1274. - Definiții ale Conciliului de la Moscova din 1503 - Definiții ale

*) Acum episcop de Nijni Novgorod.

Catedrala Lena din 1509 - 0 Biserica Canoanelor Regulilor vechilor mitropoliți ruși. Mihail Kraein (Prav. Sobesedn. 1863, vol. 1. 2. 3. 1864, vol. 3).

Despre sărbători nu există sfinți sfinți ai lui Dumnezeu, Alexander Rozhdestvensky (în Lectura dragostei comune a Sfântului Kp. X, 1870).

Despre sistemul judiciar bisericesc în Rusia antică. Ivan Smirnov (Cititor în spălătorie. Istorie generală și rusă veche. 1865. Kp. 1).

Cursul XXII (1860).

Despre munca lui Origen în explicarea cărților Noului Testament ale Sf. Scripturi, Peter Khupotsky (pe lângă Creatorul Sfinților Părinți pentru 1861 - doar o parte a lucrării).

Despre Biserica Greacă din Italia înainte de înăbușirea ei de către latinism, de Ivan Smirnov (în aprox. către Creatorul Sfinților Părinți, 1860).

Iosif Flavius. ParosniyaRenlovsky (Dreapta. Recenzia 1861, 9 și 10).

Despre căsătoria clericilor în Biserica Răsăriteană și despre celibatul lor în Biserica Apuseană. Fedor Tolerov (Ryazan. En. Ved. 1866).

curs XXIL (1862).

Teologia protestantă și problema inspirației Sf. Scripturi, Alexandra Voronova (Labor, Kiev. D. Acad. 1864 mai și septembrie).

Locum tenens al tronului patriarhal, Mitropolitul de Riazan, Stefan Javorekiy și Dmitri Tverntinov, Philip Tsrnovskaya (în anexa la Creatorul Sfinților Părinți 1862, Labour. Kiev. D. Acad. 1864, Nr. 1, 3, 7).

Catedrala celui dintâi din Moscova sub Patriarhul Filaret în 1620 și definițiile sale.—Definiții ale Catedralei din Moscova din 1666-7. 1).

Despre acceptarea creștinilor neortodocși în Biserica Ortodoxă. Studiu istoric și canonic împotriva bezpopovtsevului, Alexander Svrae/inmov (Trud, Kiev. D. Acad. 1864 august. 18 (57. aprilie).

Starea de iluminare în rândul evreilor palestinieni în ultimele trei secole înainte de Crăciun. Nano-lai Aneininskoego (Proceedings of Kiev, Akad. 18 (septembrie 55).

Despre misiunile interne ale protestanţilor. Michael Drexler (Spiritul creștinului 18 (53-4 februarie și mai).

Despre originea cântatului bisericesc rusesc, A. Ryazhenago (Pravoslav. Review. 18 (5 (5. Nr. 9, 10,11).

Cursul XXIV (18(54).

Despre esenieni în raport cu creștinismul. Alexandra ^ Smirnova (în nribavl. către Creatorul Sf. Părinţi pentru 1871).

Despre semnificația istorică a cărților profeților minori. Peter Kazansky (în primul rând Creatorului Sfinților Părinți pentru 1872)

Petr Mohyla, Mitropolitul Kievului. Serghei Rozhdestvensky (în Citirea chiuvetelor istoriei generale și antice 1877, cartea 1).

Arseni Suhanov. Ya. Rzhevsky (Dreapta. Recenzie. 18 (57. Zhu 9. Yu. 1']. 12).

XX V curs (18(5(5).

Celsus și mărturia sa în favoarea autenticității și fiabilității Evangheliilor noastre canonice, Mihail Rozov (Citește în dragoste generală: Prov. 1874 august, noiembrie, decembrie).

Înmormântările împăraților greci în raport cu biserica de după Iustinian. Alexandra Tyazhelova (Cititorul Educației spirituale a iubirii generale, octombrie 1875).

Eseu istoric despre unanimitate. Mihai! Semenovsky. SPb. 18(57.

Eseu despre istoria unanimității în provinciile baltice. Poezii schismatice împotriva unității. Nikolai Noiev (parte dintr-un eseu. Pr. Obozr. 1867. Nr. 12: Chtsn.

Predicarea literaturii antiprotestante în Rusia în prima jumătate a secolului al XVIII-lea. Dmitri Izvekov (Dreapta. Revista, 1871, voi. 1 și 2. 1872, vol. 2).

Marea catedrală din Moscova din 1666-1667 de Vasile Bogoslovskiul (Dreapta. Revista 1871. vol. 1 și 2).

XX VI curs (1868).

Analiza opiniei lui F. X. Baur asupra originii și caracterului Evangheliei după Marcu. Nicolae al Măslinilor (în Chtsn. gen. lov. spirit. proev, pentru 1873. martie, iunie, decembrie).

Trecere în revistă a lucrărilor apologetice ale Părinților și învățătorilor Bisericii în secolele al IV-lea și al V-lea.

Studiu critic-exegetic ortodox al Evangheliei după Luca împotriva lui F. X. Baur. Andrey Nolo-tebnov (în Fri. gen. lyub. d. proiect. 1873. kp. 1 și s.id.).

Papii medievali și poziția lor în biserică și stat. (parte a cursului) de Nikolai Belyaev (vineri, general, spirit iubitor, proiect. 1872. martie și următoarele).

Despre Evanghelia după Matei. Infirmarea obiecțiilor împotriva lui cu privire la criticile negative ale lui Baur. Vladimir Markov (Revista prav.. 1873, ianuarie-noiembrie).

Atitudinea puterii de stat față de biserică și cler în timpul domniei Ecaterinei P. Vasily Belnko-vei (în Fri. dragoste comună. Proev, pentru 1874 și 1875).

Catedrala Apostolică din Ierusalim. O experiență a unei revizuiri a opiniilor negative ale lui Baur asupra istoriei apostolice, (parte a unui eseu) de Nikolai Pomorov (Revista dreapta, 1872, iunie-septembrie).

curs XXVIT (1870).

Superioritatea doctrinei revelate a creației asupra tuturor celorlalte explicații. Alexei Lebedev. Această lucrare este publicată în părți sub următoarele titluri: „A avut antichitatea păgână concepte adevărate despre originea lumii?” – O experiență a interpretării filozofice, teologice și științifice naturale a dogmei biblice despre crearea lumii. Concluziile materialismului în chestiunea originii judecății lumii în fața curții de științe naturale științifice stricte. – Principiile viziunii materialiste asupra lumii din timpurile moderne. – Doctrina lui Darwin despre originea lumii organice și umane (Reader. (Sf. . Tată pentru 1872. Rusek. Vesti. 1873, iulie şi august).

Filaret Nikitich, Sanctitatea Sa Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii. Andrey Smirnov, (în Thu. gen. lyub. d. proev, pentru 1873 și 1874 și apoi într-o carte separată).

Ioan Calvin, reformator din secolul al XVI-lea. Serghei Nazarevski (Pravoslav. Revista, 1878 mai-iunie și cărțile următoare).

O trecere în revistă istorică a activităților clerului rus în legătură cu schisma de la momentul apariției ei până la înființarea Sf. Sinod. Aleksey Chistyakov (Kursk, Episcop Ved. 1874 și 1875).

Eseu despre istoria fraților Moravi de la momentul apropierii lor de protestanți și structura internă a comunității lor până la transformarea acesteia în gernguter. Alexander Tranquillitatin (Revista Ortodoxă din 1873, partea 1).

Viața și lucrarea sfântului profet Ezechiel. Theodore Iavlovsky-Mikhailov (Lecturi în dragoste generale, spirit. iluminare. 1878. Februarie și cărțile următoare).

management. Relaţiile administrative ale Mitropolitului Filaret cu Academiei. Conferință și masă. Inspectorat.

Mitropolitul Filaret a fost în fruntea administrației Academiei timp de 46 de ani. Influența sa asupra cursului afacerilor academice în toate părțile administrației a fost atât de extinsă și puternică încât poate fi numită, pe bună dreptate, atât directă. Nici un lucru, mai ales lipsit de importanță în toate, nu a fost făcut fără știrea lui, fără îndrumarea și decizia lui. De regulă, rectorul, într-o scrisoare privată, sau în timpul unei ședințe personale, îi raporta că consiliul de conducere sau conferința avea nevoie să îi prezinte cutare sau cutare conținut, în timp ce rectorul povestea conținutul cauzei și asculta comentariile și sfaturile mitropolitului și hotărârile preliminare primite.este de imaginat . Dacă lucrurile au mers prost, mitropolitul și-a exprimat nemulțumirea. Astfel, în 1838, conferința a trimis mitropolitului o depunere cu privire la petiția către cenzor, profesorul O. A. Golubinsky, pentru o pensie pe viață de a treia cotă din salariul cenzorului. Mitropolitul a dat o rezoluție: .. asta înseamnă a cere o nouă săpătură. Trebuie să te gândești pentru a decide într-o oră bună. Nu vă grăbiți, raportați pe loc. Întotdeauna sfătuiesc subiecte care necesită consultanță pentru a reprezenta

pe loc toata lumea sa se planga ca nu se intampla asa44 *). Mitropolitul a cerut, însă, ca corespondența confidențială cu el în chestiuni academice să nu fie amestecată cu idei formale și să nu le înlocuiască: fiecare comunicare scrisă cu el să aibă un caracter aparte. În 1830, a trimis consiliului academic următoarea propunere: Această 30 mai seara, când scrie despre. Rectorul arhimandrit Polikaria din ziua a 28-a. Am primit două argumente ale studenților Academiei de cea mai înaltă catedra, nefinalizate. și un elev al diviziei inferioare. De când se apropie momentul testului, pentru care se pregătesc: atunci. fără a rata următoarea zi de corespondență, mă grăbesc să spun consiliului universitar ce este nevoie și ce pot face. Eseuri pentru testare, după mementouri private despre ele. cerut oficial prin rezoluția mea din 8 zile ale acestui mai, Ay 174. O. Rector răspunde la aceasta printr-o scrisoare pe diverse subiecte. Este decent? i-l dau spre discutie. Consiliul trebuie să-i explice. că acest lucru este incomod: pentru ce scrie despre aceste argumente. atunci poate fi necesar să-l supună la latitudinea autorităților superioare în original. Cum, deci, să amestecăm cu afacerile oficiale subiectele corespondenței private? 4 **). În același an, mitropolitul scria: ..mă surprinzi, pr. rector. Într-o scrisoare sunt două chestiuni de același fel: una câte una te sfătuiești cu mine, iar prin cealaltă treci pe lângă mine (în comisie, spirit. predat.). Ori mă da afară din Academie cu tot, ori mă lasă cu totul. Altfel este imposibil să știi de ce să fii responsabil44 ***).

*) Juriul. conf. 1838 9 decembrie.

**) Del. acad., adevărat. 1830. Nr 121.

'***) Citit. în luciu. total lstor. si antice. 1876, carte. 3, p. 92.

Cu ce strictă atenție și exactitate a intrat Mitropolitul în ordinea treburilor academice, se vede din mersul cauzei pentru admiterea Academiei de către rectorul Academiei, Filaret Gumilevsky, nou numit în locul lui Policarp. Pe un extras din jurnalul comisiei, spiritul studentului asupra hotărârii unui nou rector, la 21 ianuarie 1836, mitropolitul a dat o hotărâre, prin care se cerea: 1) să se certifice sume academice după cărțile de venituri și cheltuieli. şi rapoarte pentru 1835; 2) să intre în discuție despre delapidarea de sume în raionul Kazan sub fostul secretar Dobrohotov și 3) să solicite de la secretari un registru al cazurilor restante și un raport privind starea arhivelor; 4) raportează starea bibliotecii; 5) depune o notă cu privire la proprietatea universitarului. Învățatul rector a fost adus în mare dificultate să îndeplinească cu toată exactitatea cerințelor mitropolitului, cu atât mai mult că unele lucruri în guvernare nu i-au fost pe față și i-a cerut îngăduință și lămurire. Mitropolitul i-a scris ca răspuns: „Voi cereţi, Părinte Rector, să temperez cerinţele adevărului cu duhul iubirii. Amenda. Sunt de acord. Dar la ce duce? A spune că lucrurile sunt întregi și în ordine când nu sunt complete și nu există nu a modera adevărul, ci a minți; este imposibil să nu spunem nimic, căci acesta este ideea, că cazurile, din care tulburarea a fost dezvăluită prin unele exemple. vor să-l aducă la vedere, apoi să-l pună în ordine. Dezordinea de câțiva ani a fost deja dezvăluită autorităților și asta s-a făcut deja. ce a cerut, adică predecesorul tău a fost demis: acum, oricâte dosare dezordonate s-ar deschide, nu va mai fi nicio altă consecință pentru cei care sunt în legătură cu dezordinea; acum este momentul cel mai sigur pentru a arăta totul așa cum este și apoi a le pune în ordine. Și dacă spui ce e

intacte când nu sunt pline și confuze: dar apoi va avea loc o inspecție, sau un certificat care va dezvălui că nu sunt intacte: atunci tu și angajații tăi veți răspunde, ca predecesorul dumneavoastră, și poate mai grav, pentru tulburarea secundară. iar pentru tulburarea ascunsă. II deci spiritul iubirii spune, din câte aud, că este necesar să te protejezi pe tine și pe angajații tăi prin puritatea prezentei acțiuni, din care nu va fi nici un rău predecesorilor tăi și nu este necesar să te acopere. ridică păcatele deja expuse ale predecesorilor tăi și apoi te pun în pericol când viclenia va apărea.

..Spuneți că de la comisiile de seminar se pot obține niște lucrări confuze. Câtă muncă! Cât timp! Între timp, vei fi deja vinovat că nu ai dat socoteală pentru acceptarea Academiei. Cum cereți hârtie, în special prezentări? În copii? Aceste copii vor fi dovada eternă că actele originale au fost pierdute și că ați înșelat autoritățile raportând integritatea. Sub formă de originale semnate cu numărul vechi? Dumnezeu să vă salveze de la astfel de falsuri.

„Ce este de făcut? - Compune:

1) Registrul cauzelor nesoluționate, după caz.

2) Registrul pieselor nu este complet. Dacă nu este dificil: ar fi bine să faci notițe pe șapte registre, despre ce contează, ce hârtii, după caz, ar trebui să fie solicitate în copii din alte locuri. Astfel, completarea doar a cazurilor cele mai necesare nu ar aduce prea multă muncă, iar restul ar rămâne incomplet fără pericol pentru tine și fără un motiv ca secretarii să neglijeze integritatea altor cazuri, sub pretextul vechiului incomplet.

3) Registrul cazurilor, care nu se aflau în arhivă.

„Rămâne o preocupare obișnuită și în niciun caz inevitabilă de a rezolva cazurile nerezolvate.

„Restrele menționate trebuie atașate la procesul-verbal de acceptare a Academiei.

"Obișnuiește-te cu conceptul de acuratețe în afaceri, care nu permite sofisticarea arbitrară fără pericolul de a fi vinovat. Este bine că mi-am luat asupra mea să cer socoteală în acceptarea Academiei. Dacă ar fi cerut-o comitetul școlilor religioase, așa cum credeau unii: acum ați fi de vină că până acum nu există niciun raport care ar fi trebuit să fie imediat, măcar despre preluarea mandatului și acceptarea de numerar. Vă reamintesc că de mai multe ori, probabil în prezența dumneavoastră, i-am reamintit predecesorului meu să nu disprețuiască regula cartei, care dispune ca deciziile în chestiuni importante să nu se ducă fără știrea episcopului. Și care sunt cele mai importante lucruri? Pentru cei mândri și neatenți nu există, dar cei smeriți îi vor recunoaște.

„Semnificația rezoluției comisiei spirituale. școlilor, pentru a clarifica toate împrejurările cauzei și a asigura lipsa sumelor, trebuie să fie următoarele:

1) Mai degrabă, stabiliți din acte cuantumul integral al penalității.

2) Luați în considerare dacă pedeapsa poate fi acoperită corespunzător de moștenirea lui Dobrohotov.

3) Dacă sunt cinci, atunci luați în considerare: asupra cui urmează să cadă pedeapsa și prezentați despre reținerea unei părți din salariu. sau despre securitate similară a recuperării” *).

La scurt timp după aceea, Mitropolitul i-a scris rectorului Filaret: „Este nevoie să legăm reviste în arhivă. Asta nu este mult

*) Scrisoare din 19 <|iев. 1830 în Chten. total dragoste spirit. Iluminismul 1871, decembrie.

merge. Iar cazurile nu se împletesc nici măcar acolo unde arhivele sunt mai importante decât ale tale. Pentru bani și guvernare externă, este nevoie de o carte de venituri și cheltuieli. Și de ce să scrieți anunțuri poștale în el? Nu exagera. În venituri, este necesar să se înregistreze ce a fost primit de unde, iar în cheltuieli, ce a fost trimis unde.

„Nedorința ta de a rezolva cazurile de sume este de neînțeles pentru mine și, prin urmare, nu am nimic de spus despre asta” *).

La scrisoarea rectorului cu presupunerile sale privind recuperarea sumei pierdute de defunctul secretar Dobrohotov, mitropolitul a răspuns:

„Ești angajat în înțelepciunea faptelor lui Dumnezeu. părinte rector, dar nu știi să deslușești înțelepciunea treburilor grefierilor. A cere interzicerea unui nume care nu este al tău înseamnă a face să râdă autoritățile provinciale; a cere interdicția și arestarea unui nume care este deja arestat înseamnă a aduce și mai multe râs, pentru că înseamnă să cauți mănușile care ai la centura. Mi se pare că alți membri ai consiliului academic ar putea să înțeleagă și să vă spună dacă i-ați întreba: aș putea să vă explic despre. vicerege, vrei să-l întrebi. Ca măsură de precauție, a fost posibil să scrieți guvernului provincial despre impunerea unei interdicții asupra moșiei lui Dobrohotov, dacă ar exista așa ceva, s-ar dovedi: dar asta este aproape în zadar, pentru că se pare că nu are nimic de avut, cu excepția a ceea ce este în mâinile tale. Să nu credeți că ordinele de autoritate depășesc mintea umană și că în ele este necesar să faceți exact ceea ce este contrar bunului simț; dezasamblați, lăsați loc discuției membrilor, consultați: și acționând cu discreție, păziți demnitatea locului căruia îi aparțineți. Nu lua cuvintele mele drept abuz: nu nu

*) Scrisoare din 9 martie 1836. Ibid.

Sunt de acord, dar explic chestiunea și arăt cum trebuie să fie.

,.Eu te-ai dat deodată multă muncă pentru a accepta Academia. Ești instruit să accepți rapoarte de la toată lumea: le-ai accepta, și le-ai raporta, și ce verificare ulterioară ar fi necesară, ea ar descoperi mai târziu subconștient. Acum accepți lucrurile așa cum sunt și, în același timp, examinezi omisiunile anterioare: din asta, dintr-o dată, e multă muncă: și ceea ce se face nu se face, ceea ce ar trebui făcut în curând '!", cum ar fi: încă nu există informații despre starea proprietății academice, cu excepția banilor. A se vedea pct. 5 din rezoluția mea din 21 ianuarie *): executarea asupra acesteia urma să se facă imediat după certificarea sumelor, așa cum se prevedea acolo. Dacă acest lucru nu s-a făcut încă și se dovedește a nu fi întreg: atunci,

poate, nu va fi clar dacă s-a întâmplat în administrația dumneavoastră sau în administrația anterioară. Vă reamintesc de executarea acestui paragraf.

„După punctul G al aceluiași. execută rezoluții asupra bibliotecii și 7 asupra treburilor și arhivelor, după cum este prescris, fără a pleca prematur în depărtare. Acceptați rapoartele, verificați-le cu o inspecție generală: și raportați cu o opinie ce mai trebuie făcut în continuare pentru o verificare detaliată a acestor rapoarte, sau pentru a pune în ordine obiectele despre care vorbesc aceste rapoarte.

„Pace cu vampirii. Nu te plictisi de dificultăți. De obicei, este dificil să punem ordine în ceea ce a fost neglijat. Dumnezeu va trimite ajutor și alinare” * **).

j) al 5-lea alineat din rezoluție: „Solicită de îndată menajera Academiei o notă detaliată asupra oricărei proprietăți a Academiei și asupra stocurilor de diferite feluri și verifică exactitatea acestui raport cu disponibilitatea articolelor.”

**) Scrisoare din 20 martie 1836. Ibid.

Iar la cererea mitropolitului i s-a prezentat un registru al treburilor nerezolvate de guvernare externă, inclusiv 29, dintre care unul, construcția unei clădiri din piatră pentru școlile religioase episcopale, a rămas fără mișcare din 1826. Din aceste cazuri, 16 la număr, Mitropolitul a poruncit să fie considerat terminat, iar altora să se dea mișcarea cuvenită. Activitățile guvernului de atunci s-au intensificat atât de mult, încât la mijlocul lunii aprilie 1836 au fost găsite actele originale, care erau considerate pierdute, și numai din dosarele din 1815 listele oficiale ale a doi invalizi, slujitori ai Academiei, a ramas pierdut. În același an, după revizuirea de vară a Academiei, Mitropolitul în raportul său către Sf. El a scris Sinodului: „Din datoria mea și prin ordin special al comisiei școlilor teologice, am intrat în starea actuală a conducerii Academiei Teologice din Moscova. În primul rând, am cerut revistele din acest an pe guvernele interne și externe. Erau în ordinea cuvenită. Apropo, evidența lunară a sumelor academice este înregistrată în ele. Unele dintre articolele economice introduse în reviste sunt prea scurte: am sugerat să fie lungi pentru mai multă prudență. Pentru a oferi Comisarului Școlilor Teologice informații despre acțiuni și ordine speciale cu ocazia numirii unui nou rector al Academiei, am însărcinat consiliului universitar să extragă din jurnalele sale două note despre șapte, pentru două circumscripții administrative. . Din aceste note, cu cele șapte atașate, comisia școlilor teologice se bucură să constate că. la învestirea actualului rector, s-au luat măsuri de verificare a arhivei și de remediere a părților nemaivăzute din ea: s-a dat mișcarea treburilor, dintre care unele au rămas nemișcate destul de mult timp; au fost făcute comenzi către

pentru deplasarea în siguranță a celor care trec prin Academia Sumților"" *).

Conducerea administrativă a afacerilor academice a fost condusă de conferință și consiliu. Conferința era formată din rector și toți profesorii și s-a ocupat de producerea examenelor, ridicându-se la grad științific. Pe lângă membrii interni ai conferinței, erau și cei externi, care erau aleși dintre cei mai buni reprezentanți ai clerului moscovit și, în plus, erau onorifici”; Consiliul era format din rectorul, unul dintre profesori și (pentru partea economică) a economistului, și era împărțit într-unul intern, care se ocupa de partea educațională, morală și economică a Academiei însăși, și unul extern. unul, care conducea Seminariile care alcătuiau raionul de învățământ. Secretarul, care a fost numit dintre mentorii Academiei, era responsabil de afacerile conferinței și ale consiliului de administrație și de a se ocupa de treburile districtului educațional Kazan, când a fost repartizat la Academia din Moscova, un alt secretar. a fost ales și dintre mentorii Academiei. Sub strictul control al Mitropolitului nu mic de oameni!” secretarilor le-a costat multă muncă să păstreze lucrarea scrisă clericală și ei, împreună cu rectorul, erau adesea supuși observațiilor sale dacă constata inexactitate în desfășurarea afacerilor. Deci NAR, în 1837, când Mitropolitul era reprezentat de domnia noului corp Bakkalavrskoy, Mitropolitul a dat rezoluția: „1) pentru a reduce timpul Relațiilor Academice, a calculat suma, planul, Smata și arhitectul adjunct. a Şcolilor de arhitect: 2) să restituie restul cauzei consiliului universitar, pentru ca de acum înainte dosarele depuse să fie în drept.

Del. acad., lvl. 1836 .V 101.

bifurcat; căci această chestiune nu are legătură și nu există copii ale hotărârilor consiliului universitar cu el. Tatăl rectorului a fost prezent în comisia spirituală *), și de aceea știe cum se fac lucrurile, și poate preda secretarul universitar, dacă secretarul universitar încă nu știe ce știe comisia spirituală asistent „**). licenţiat V.G. Exemple, care a primit cu un an înainte mulţumiri de la Mitropolit pentru punerea în ordine a arhivei ***). şi a fost concediat În acelaşi 1837, studentul Serghei Iakhontov, după o vacanţă pentru sărbătorile de Crăciun, nu s-a mai întors la (Academiei, dar a trimis un raport că nu a putut veni la Academie din cauza unei boli. Pe rapoartele inspectorului, mitropolitul a scris: „Voi aștepta pe următorul de la consiliul universitar Yakhontov ъ". La următorul raport al Academiei. inspector, a dat o rezoluție: „colegiului academic, dacă Iakhontov se află în dieceza Moscovei, depuneți un certificat; al cui fiu este." Pe certificat a scris: "dar unde este cazul pe care este prezentat certificatul? De ce certificatul este fără caz? Sfatuiesc consiliul universitar să fie atenți la modul în care se tratează corect cazurile" * ***). Locul lui Primorov este ocupat de licențiatul Smelovsky. Noul secretar în anul următor a fost supus remarcilor mitropolitului. La prezentarea conferinței cu

* Și, bineînțeles, comisia spirituală Radonezh, adăpostită între zidurile Lavrei, în care a fost prezent rectorul Filaret Gumilevsky, fost inspector al Academiei.

**) Jurnal, acad., drept. 1837, 26 martie.

***) Del. acad., adevărat. 1836. Λ" 75.

**'*) Jurnal, adevărat. 2 aprilie 1837 Moscova spirit. acad. 17

în opinia sa despre o carte aprobată de comitetul de cenzură spirituală, mitropolitul scria: „cum cazul se prezintă fără înveliș, fără inscripție, fără numerotarea foilor, fără ordinea cronologică a lucrărilor în componența sa, atunci sfătuiesc conferință de luare a măsurilor împotriva rușinii și a observațiilor la care trebuie supuse, sunt dacă Sfântul Sinod va considera necesar să o revendice în original. De aceea, trebuie să ne gândim şi la alte chestiuni."*). Cu altă ocazie, tot în treburile comisiei de cenzură, mitropolitul a dat o rezoluţie: cancelaria este mai mică decât biroul academic, dar mai important" * *) În martie 1838, inspectorul de catedrală, ieromonahul Eusebiu, în nota sa despre bunăstarea Academiei, l-a informat pe mitropolit că studentul Ștefan Adoratsky, la cerere, din cauza bolii, a fost demis din Academie și din departamentul eparhial. (pentru eparhia Kazanului). Totodată, cu o notă a inspectorului, a fost trimisă o prezentare a consiliului de conducere cu o cerere de demitere a lui Adoratsky. La prezentare, Mitropolitul a dat o rezoluție: „ca din nota inspectorului, primită concomitent cu această prezentare, ieri sâmbătă seara, este clar că Adoratsky a fost deja demis la Kazan dar este bolnav, atunci rămâne. să accept această prezentare spre examinare și să las în responsabilitatea consiliului universitar i atunci, dacă s-a făcut în șapte cazuri cu statutul și cu prescripțiile comisariatului școlilor teologice, ceea ce nu este menționat în depunerea de șapte: de acum înainte, în astfel de declarații, indicați ce articol din cartă,

*) Jurnal, conferință. 1838 18 noiembrie

**) Juriul. conf. 1848, aprilie. 19.

sau prin ce ordin al comisiei scolilor teologice este autorizat consiliul universitar sa elibereze elevii din Academie pe motiv de boala, cu exceptia timpului probei stabilite "*). In ce masura mitropolitul a cerut acuratetea si respectarea stricta a formei. și ordinea juridică, arată următoarele cazuri: raportul chnom către mitropolit pentru decembrie 1827 scria, printre altele, că licențiatul în limba greacă Alexandru Platonov la 3 decembrie a fost demis pentru 10 zile de către consiliul academic din casa tatălui său, situată nu departe de Academie, atât din cauza bolii grave a tatălui său, cât și

din cauza propriei stări de sănătate. În raport, mitropolitul scria: „Un licențiat timp de 10 zile în timpul studiilor nu are dreptul să renunțe la rezoluții academice nici la rector sau consiliu, iar acest exemplu poate fi dăunător. Se confirmă rectorului să respecte ordinea în Academie cu acurateţe şi să nu încalce limitele puterii ce i-au fost date" **). Inspectorul, ieromonahul catedralei Eusebiu, la recomandarea mitropolitului, în octombrie 1838, a fost numit Sf. Sinod pentru producție în arhimandrit. Mitropolitul, după ce a primit vestea, a ordonat rectorului să trimită un inspector la Moscova pentru sfințire. Consiliul a trimis o înaintare mitropolitului cu un raport privind demiterea inspectorului la Moscova pentru 4 zile. La prezentare, mitropolitul a scris: „asta nu este o demitere, ci o demitere din post.” ***).

*) Jurnal, adevărat. 1838 18 martie

**) Del. Adevărat 1827. .V? 106.

***) Jurnal. Adevărat 1838, oct. 27.

rezoluție: „Privind. Pe o expresie nedefinită: nevoie urgentă, nicio decizie pe care să se bazeze. O persoană, în urma unui capriciu, sau a unui impuls ilegal, poate spune: nevoie urgentă." Consiliul de administrație a decis: să accepte această rezoluție ca ghid pentru viitor *). că Academia nu a suferit niciun prejudiciu în caz de incendiu. S-ar părea greu să găsești vreun defect în acest raport formal, dar mitropolitul l-a găsit și l-a punctat, scriind o rezoluție: „mai evlavioasă este nota inspectorului decât această idee: acolo se pomenește rugăciunea” **). Mitropolitul a cerut cu strictețe ca treburile consiliului să fie conduse la timp și, în caz de omitere a timpului, a făcut observații la consiliu. În octombrie 1850, ieromonahul burlac Teodor. (Bukharev) prin decretul Sf. Sinodul a fost promovat la ieromonah de catedrală, grad pentru care am atribuit un mic salariu anual ieromonahului de catedrală, în principal de la Mănăstirea Don din Moscova. Biroul consiliului academic a uitat să anunțe mănăstirea în timp util despre noul ieromonah catedrală și despre altruismul pr. Theodora nu a oferit biroului stimulente pentru a-și aminti ceea ce nu a fost făcut. Deja la mijlocul anului 1853, când pr. Teodor a fost prezentat arhimandritului, au aflat că nu primea salariu pentru ieromonahismul conciliar și l-au trimis la mănăstire cerând bani pentru pr. Teodora. Managerul Mănăstirii Donskoy, fostul episcop de Tomsk Agapit, l-a informat pe mitropolit că „nu se pot emite bani pe baza faptului că în acte.

*) Ibid., 22 aprilie.

**) Juriul. 1840, 10 mai.

nu există nicio chestiune monahală cu privire la numirea amintitului profesor în rândul ieromonahilor catedralei şi că deci nu s-a economisit suma pentru el." înainte de prânz, dacă voiau să adune roua dimineţii. Dacă se pierde salariul, aceasta va fi. o instrucțiune convingătoare de a face fiecare afacere la momentul potrivit „*). În 1852, Consiliul a trimis o propunere Mitropolitului cu o cerere de a aproba doi studenți ca funcționari de birou, cu numirea unui salariu de 200 de ruble în bancnote din suma funcționarului obișnuit. Mitropolit, a scris la prezentare: „din suma obișnuită? Cât este ea? Nu pot gestiona personalul în loc de biroul academic? Iar contul de pe bancnote nu a fost înlocuit „**).

Aici ne oprim o vreme și dăm socoteală cititorilor de ce parcă amânăm cursul cercetării istorice prin inserții neîncetate de până la, parcă citate, rezoluții ale mitropolitului Filaret. Cititorii, fără îndoială, împărtășesc convingerea noastră că, întâlnindu-ne în cercetare la fiecare pas cu un asemenea uriaș al gândului și al cuvântului precum a fost Filaret, prețuiești involuntar fiecare cuvânt, fiecare gând, plin de înțelepciune adâncă. Orice ar întreprinde, face totul cu energie, cu o cunoaștere extraordinară a materiei, ca un mare maestru, strălucit, a cărui operă nu este zdrobită de timp. Mintea subtilă și atotștiutoare a lui Filaret nu a alunecat peste suprafața muncii academice și a muncii de afaceri,

*) Jurnal. 1853, 24 iunie.

♦·) Jurnal. 1852, sept. 27.

dar gândul și forma fiecărei fapte au pătruns; surprinzând repede neajunsurile și imperfecțiunile din el, Filaret le-a demascat, uneori nu fără întristare pentru sine, nu fără amărăciune pentru alții. Am prezentat deja destul de multe și îi vom prezenta câteva experimente înaintea lui de extrema sa strictețe în relațiile sale științifice și administrative cu Academia și considerăm că este de datoria noastră să explicăm pentru unii punctul de plecare al acestor relații și împreună. arată că prin acest aparent rigorism se puteau vedea trăsăturile strălucitoare ale unei iubiri.

Cu o viață morală cu totul ireproșabilă, ale cărei înălțimi nu le poate contesta nimeni la Filaret, ordinele lui tăioase, drastice, nu ar fi putut fi convenite în niciun fel, dacă nu s-ar fi văzut în spatele lor un scop bun, moral. Severitatea lui față de ceilalți este ușor de explicat prin strictitatea sa extremă față de sine. El a stat ferm pe baza legalității, nu și-a permis niciodată să se abată de la cerințele regulamentelor bisericești și civile și a cerut cu strictețe același lucru de la subordonați. Тѣ. care se gândesc să vadă despotismul în multe dintre ordinele sale, să-și îndrepte în primul rând atenția către spiritul vremii, căruia îi aparține cea mai lungă perioadă a activității sale ierarhice, să evalueze apoi imparțial motivele pentru care a acționat și în care nu este în niciun caz posibil să vedem

manifestări ale iubirii de sine inconștiente – ci mai degrabă ar trebui să vedem un bun scop educațional, a cărui străduință este clar vizibilă în atitudinea lui Filaret față de fiecare persoană care intră într-un serviciu proeminent în departamentul său, și mai ales o astfel de persoană care se remarcă prin talente deosebite. Numai în acele cazuri când s-a întâlnit cu spiritul de opoziție deliberată, cu o manifestare ascuțită de mândrie rebelă, a recurs la măsuri dure, folosind

tav anterior masuri nereusite de moale si usoare. În relațiile sale administrative cu Academia, am avut deja mai mult de o ocazie să vedem cum Filaret însuși și-a explicat exigențele stricte; să repetăm câteva dintre explicaţiile lui. El i-a scris noului rector Filaret Gumilevsky: „Vă reamintesc că de mai multe ori, probabil, în prezența dumneavoastră, i-am reamintit predecesorului meu (adică rectorului Policarp) să nu disprețuiască regula din carte, care dispune hotărârea în chestiuni. dintre cele mai importante să nu fie efectuate fără știrea episcopului. Care este cel mai important lucru? Pentru cei mândri și neatenți – nu există; dar un gânditor modest va ști nu. Altă dată, în timp ce dă instrucțiuni aceluiași rector, explică în felul acesta severitatea cerințelor sale: „nu lua cuvintele mele pentru abuz: nu sunt indignat, dar explic chestiunea și arăt cum trebuie să fie. ” În același top, și uneori și mai ascuțit, el a explicat natura sfatului și instrucțiunilor sale persoanelor din cea mai înaltă administrație eparhială, care stăteau într-o poziție independentă față de el și se bucurau de dispoziția lui prietenoasă; așa că, de exemplu, i-a scris lui Gabriel, episcop de Oryol (mai târziu arhiepiscop de Tver): Cuvintele Mele nu îți vor rupe oasele: dacă spun adevărul, acceptă-l și folosește-l; dar nu este adevărat. Iartă-mă și termină treaba... Ai răbdare și amintește-ți cuvântul că esența ulcerului unui prieten este mai de încredere decât sărutul gratuit al inamicului "*).

Există motive să spunem că gradul de severitate al lui Filaret față de subalternii săi era proporțional cu gradul poziției lor oficiale: cui i s-a dat mai mult, cui a stat.

*) Scrisoare din 29 noiembrie 1827, în Sufletul sufletelor. joi. mai 1869.

într-un loc mai vizibil, de la care a cerut mai mult și a cerut mai sever. Această tactică a lui se remarcă în relațiile sale cu Academia. Rectorul Filaret scria odată, oferind instrucțiuni: .. ai grijă de demnitatea locului de care aparții.” Cerând respectarea strictă a legii de la oricare dintre subalternii săi, a cerut superiorilor săi executarea constantă a acesteia în fapte, aparent. lipsit de importanță; odată rectorul Filaret, la primirea chiar și de la mitropolit permisiunea de a merge la Moscova de Paști, a părăsit Academia: mitropolitul i-a scris: „ai mers la Moscova fără să aștepți permisiunea. N-a fost pentru că doar din scrisoarea despre plecarea ta

am aflat ca ai cerut permisiunea fara judecata: si ca masura de precautie voi spune pe viitor ca demiterea este un act foarte neoficial, iar daca ajunge la cele mai inalte autoritati poate avea consecinte neplacute"*) .

Și printre viziuni atât de stricte ale Mitropolitului Filaret asupra cursului vieții științifice și academice de afaceri, întâlnim astfel de fapte care arată că Mitropolitul a iubit și a avut grijă de oamenii muncitori, le-a păzit onoarea și demnitatea, i-a promovat în cariera lor oficială, iar în cazuri de nevoie i-a apărat și apărat, dacă s-au dovedit a fi vrednici. Aceasta este o trăsătură grozavă a caracterului său. Avem multe exemple despre cum judecata lui strictă a fost dizolvată de iubire, că izbucnirile lui de mânie au fost urmate de apelul său blând și milostiv către cel care merita mânia și uitarea de necazurile pe care le făcuse. În cazul eseului lui Rudnev, am avut deja ocazia să observăm cât de sever l-a tratat Mitropolitul pe cenzor, profesorul Delitzine,

*) Scrisoare din 9 aprilie 1838 în Spiritualitate. joi. 1868. mai.

apoi și-a acoperit mânia cu condescendență. Am văzut, de asemenea, cum procesul strict al Mitropolitului, la care au fost supuși Golubinski și Delițin pentru încetineala de a prezenta rapoarte despre revizuirea Seminarului, s-a încheiat cu o iertare deplină. Dar trăsătura înaltă indicată a caracterului mitropolitului se dezvăluie cel mai clar în soarta călugărilor învățați, pe care i-a patronat mereu. ale căror slăbiciuni și neajunsuri le-a acoperit atâta timp cât nu au depășit limitele toleranței. Câte persoane care au primit o educație la Academie au intrat sub îndrumarea sa puternică în departamentele sfinților și cât de repede au fost ridicate majoritatea la un grad înalt de slujire a bisericii! Fiind în urma timpului în departamente independente, în cazuri dificile au recurs la sfântul Moscovei. ca niște copii pentru tatăl lor, i-au cerut sfaturi, petiții. mijlocirea şi influenţa lui le-a dat o cale de ieşire dintr-o situaţie dificilă. Există exemple de fapt că mitropolitul a susținut demnitatea întregii corporații academice. În cartea lui 2'2 Teleskop pentru 1834, de altfel, au fost publicate două articole, unul despre dezvoltarea mentală a cuvântului și celălalt despre influența fanteziei asupra formării științei. Editorii din notă au sugerat că aceste articole au fost trimise de la Academia Teologică din Moscova. Mitropolitul a trimis o anchetă Academiei, care a scris, sau a tradus sau a trimis articolele indicate. Toți mentorii și toți studenții Academiei au mărturisit în mâinile lor că niciunul dintre ei nu a scris. El nu a tradus și nu a trimis articolele menționate la redacția Telescopului, apoi mitropolitul s-a întors cu privire la administratorul Universității din Moscova, prințul S. M. Golitsyn, și i-a scris. ca ., ar fi bine sa-l punem de paza pe redactorul Telescopului, ca el

fără o certificare exactă, nu a atribuit articole de jurnal membrilor sau elevilor Academiei Teologice; căci pe lângă faptul că nimănui nu trebuie să i se atribuie o faptă pe care nu a făcut-o, se poate întâmpla ca în aceste articole să apară gânduri pe care membrii și elevii Academiei Teologice le recunosc ca fiind de acord cu modul lor de gândire. ca urmare a acestui fapt, Golitsyn a instruit președintele comitetului de cenzură de la Moscova să cheme editorul Telescopului și să-i facă o remarcă *).

Mitropolitul Filaret, prețuind demnitatea și onoarea Academiei, a urmărit cu vigilentă nu numai corectitudinea în derularea activității academice, ci și respectarea de către studenți a regulilor de ordine și decență, cerând inspectoratului o supraveghere atentă a acestora.

■ Academia din Moscova, prin însăși poziția sa într-un loc modest și liniștit, la 60 de mile distanță de Moscova, nu putea avea temeri speciale pentru moralitatea elevilor săi; nu puteau vedea aici momeli pentru viața împrăștiată care caracterizează populația marilor orașe, nu își puteau dori să facă cunoștință cu populația locală, străină de ei din cauza lipsei de educație și civilizație, și închisă în zidurile mănăstirilor. , lipsit de posibile ispite din lume, inevitabil ar fi trebuit să trăiască în studii științifice. Numai timpul de vară a modificat oarecum caracterul vieții lor monotone: împrejurimile frumoase ale Lavrei i-au scos din mănăstire și i-au chemat să se bucure de aerul curat al pădurilor și al câmpurilor: în timpul liber de la studiu se putea întâlni șiruri întregi. a elevilor care merg la plimbare în direcții diferite.

*) Del. Adevărat 1835 AL 134.

Poziția locală a Academiei, potrivit lui Almer și Stanley, foarte asemănătoare cu cea a Universității Oxford, avea într-adevăr avantajul că a contribuit la concentrarea atenției studenților asupra subiectelor de studiu și, în plus, s-a dezvoltat și s-a consolidat în ei spiritul evlaviei, pe care l-au învins cu adevărat.în fața animalelor noului timp. Dar, pe de altă parte, această auto-întemnițare involuntară pe parcursul unui curs de patru ani a putut și produce în unele dintre ele neajunsuri, care sunt ușor de eliminat din contactul cu societatea civilizată, din admiterea unor distracții nobile, din satisfacerea cerințelor. de gust estetic. Principalul dezavantaj într-o astfel de situație este sălbăticia, stăpânirea, stângăcia în recepții; un alt rezultat al oricărei lipse de divertisment a fost, în unele privințe, încălcarea regulilor abstinenței. A fost o vreme, dar din fericire a trecut, când stângăcia, chiar și slăbiciunea, au fost atribuite de către conducătorii Academiei meritului studentului, tocmai datorită convingerii că studentul s-a arătat prin aceasta a fi ocupat nu cu un exterior. , dar cu persoana lui interioară. O astfel de privire ar putea, și cu siguranță a făcut, să ducă la ipocrizie. În ceea ce privește ultimul defect, adică încălcarea regulilor de abstinență, măsurile autorităților au fost întotdeauna stricte. Totuși, trebuie admis că în comportamentul general al studenților a avut întotdeauna rezultate favorabile, iar unele cazuri ieșite din comun la un curs sau

altul nu pot în niciun fel să pună o pată neagră asupra întregii corporații de studenți care au dintotdeauna și pretutindeni s-au bucurat de respectul binemeritat.

Supravegherea principală asupra comportamentului studenților a fost încredințată inspectorului Academiei, care, în baza statutului

(§ 94) ar putea avea, după nevoie, un asistent de la licență, sau de la candidații care se află la Academie. dar această nevoie s-a simțit multă vreme. În primul an de la deschiderea Academiei, pentru a-l ajuta pe inspectorul, arhimandritul Filaret, consiliul de conducere l-a ales pe ieromonahul catedralei de bacalaureat Nikanor. Dar Augustin a poruncit să fie numit altul, pentru că Nicanor fusese numit de el în funcția de vicegerent al Lavrei. Deşi. întrucât Nicanor, devenit viceregе, și-a exprimat dorința de a fi asistent al inspectorului Academiei, i-a fost încredințată și această funcție *). După aceasta, inspectorul nu a mai avut asistent până în 1844, din care mentorii Academiei au intrat în subspectori. Subinspectorul este furnizat cu instrucțiuni **). Intermediari între autorități și studenți au fost bătrâni de sală, care au fost aleși dintre studenții seniori și au fost aprobați în funcția lor de către consiliu. Şefii de sală, la rândul lor, trebuiau să raporteze inspectorului în fiecare zi după cină cum se comportaseră elevii în timpul zilei. Fiecare dintre ei a primit o instrucțiune de la inspector, după care trebuia să se ghideze în îndeplinirea atribuțiilor sale ***). În Vistula erau 16 săli de seniori în funcție de numărul de camere pentru studenți. În trecut, inspectorul a înaintat consiliului de administrație rapoarte cu privire la comportamentul elevilor la fiecare șase luni, iar ulterior în fiecare lună, iar până la sfârșitul anului a întocmit o listă generală a acestora în funcție de comportament, desemnându-l nu cu puncte, ci prezentându-l sub forma unei liste de rang, parcă în ordinea succesului după comportament. În plus, în fiecare lună inspectorul dono

*) Afaceri din 1814 L" 19.

**) Vezi anexe, .V· 3.

') Vezi anexele, .V 4.

puterea Mitropolitului despre bunăstarea Academiei şi despre comportamentul elevilor.

Avem mărturia unuia dintre elevii anului II, F. F. Izmailov, despre viața studenților și despre supravegherea inspectorului în prima perioadă a existenței Academiei. El scrie: „cu libertatea pe care ne-au permis-o autoritățile, fără a restricționa formalitatea excesivă, și cu ceea ce noi. la zilele și orele fără școală puteam să ne părăsim camerele și chiar din Academie, dar nu pentru noapte, cursurile noastre

erau presărate cu plimbări, mergeam cumva ușor. Ne-am comportat decent, nu am favorizat tavernele orășenilor, nu am comunicat cu niciunul dintre cei din afară. Ne-am îndeplinit mofturile acasă: am băut ceai, ne-am dus să ne vizităm și am început diferite jocuri.”*). Așa că a fost sub inspectorul Hermogenes, care, potrivit lui Izmailov, era o persoană foarte blândă!

În alți termeni, Izmailov îl înfățișează pe succesorul lui Hermogene, Platon Berezin. Din vremea lui, avem recenzii despre comportamentul studenților pentru 1820, întocmite prea monoton: despre aproape toți studenții, inclusiv Izmailov, aceeași recenzie: „s-a dovedit a fi zelos în funcția sa, ferm în caracter, cinstit în comportament Despre alții:“ s-a arătat în comportament prudent și modest, sau bine ordonat: în caracter blând și sincer, sau ferm și deschis, sau bun la inimă, sau constant. Față de numele a cinci studenți de la sfârșitul listei se remarcă: „s-au dovedit a fi utili în funcțiile lor, fermi în caracter, de încredere în comportament..., pentru fiecare dintre ei într-o rubrică specială.

*) Privește-ți propria viață trecută. M. 1860, p. 129.

scrie: „s-a remarcat în unele slăbiciuni, totuşi a dat semne de îndreptare” *).

Succesorul lui Platon, inspectorul, arhimandritul Yevlampy (1826-1831) (mai târziu arhiepiscop de Tobolsk) s-a remarcat prin inventivitate neobișnuită în recomandarea comportamentului elevilor. Caracteristicile întocmite de el sunt destul de diverse: în notițele sale lunare constatăm că în ianuarie așa și așa studenți s-au remarcat prin atât de bune trăsături de caracter; în mai, cutare şi cutare etc. Predominând în comportamentul lor, desigur, călugării-studenti, sau cei care aveau înclinaţiile monahismului, şi, în plus, bătrânii din sală, se deosebeau prin comportament. Așadar, în ianuarie 1829, doi din cel mai înalt și unul din departamentul inferior au fost expuși „distinși prin purtare bună și dispoziții bune”: Ierodiacon Nikon - „bândețe, complezență, atenție profundă față de sine și zel sincer pentru îndatoririle de rang ia De ce și făcut senior în camera monahilor; Nikita Kazantsev?, - printr-o direcție evlavioasă a duhului, râvna pentru rugăciune, respectarea strictă a acțiunilor și o dispoziție constantă spre tăcere (acesta este Nicodim, după Episcopul Ienisei) ; Pavel Pokrovsky - recunoștință sinceră și sinceritate a inimii. În februarie și martie, bătrânii camerei s-au distins: Ivan Platonov, Yakov Barshev, Alexander Nechaev, Alexander Nevo-struev, Dmitri Gumilevsky (după Filaret de Cernigov), Sergiy Barshev, Ivan Troitsky - „grad, dragoste pentru ordine și funcționalitate constantă în toate ѣx relații"; de la studenții catedrei inferioare:

♦) Academician, Pravd. 1819. Nr 75.

Alexandru Gorski. Euthymius de Orlpnsky (acum Arhiepiscop de Mogilev Eusebiu) .. bunăstarea comportamentului și funcționalitatea inepuizabilă în ocupații. Pentru octombrie 1829: Matvey Bogoroditsky și Ivan Obraztsov (mai târziu în monahism Sergius) „sinceritatea și recunoștința inimii și grija de a evita tot ce ar putea expune distracției.” Pentru noiembrie: Dmitri Gumilevsky (Filiret de la Cernigov) - gura și smerenie, stricte atenție la sine și la acțiunile sale și starea de spirit constant evlavioasă, potrivit cărora s-a dispus la viața monahală „*). Din semnele inspectorului Yevlampy pentru februarie 1831: Alexander Gorsky s-a remarcat - ..cu o excelentă funcționalitate în poziția sa (senior) dragoste pentru ordine și o stare de spirit constantă pentru bine "; Mihail Kholmogorov, Nikolai Smirnov. Peter Bogoyavlensky - "grad , calm, tăcere” **). Mitropolitul Filaret, însă, nu s-a încrezut pe deplin în aceste laude extreme ale calităților morale ale studenților, iar pe evidența comportamentului lor pentru anul universitar 1830-31 a scris: excelent din atâtea excelente pe hârtie” ***) Pe raportul anual privind comportamentul studenților care au terminat cursul în 1834, mitropolitul a făcut o lege: „Doamne voia, că toți cei 52 au fost într-adevăr excelenți în comportament, deși, apropo, experiența este în cea mai bună societate reprezintă.

*) Afaceri academic, adevărat 1829. Afe 94.

♦*) Afaceri. academic, adevărat 1831. Λ» lOG.

***) Ibid., rezoluție din 7 iulie 1831.

 mai degrabă bun decât excelent „*). Cu altă ocazie, dorind să-l ajute pe inspectorul în supravegherea studenţilor, mitropolitul a scris: „să recomande membrilor conferinţei, consiliului universitar şi mentorilor Academiei să le asistă autoritățile în recunoașterea comportamentului elevilor față de respectarea jurământului de datorie, nevinovăția locului și onoarea școlilor teologice * **).

În fruntea îndatoririlor morale atribuite studenților se aflau cerințe religioase, a căror executare era strict monitorizată de inspecție. Însuși mitropolitul a inspirat autoritățile academice să respecte cu atenție această parte a educației studenților. În 1834, pe o hârtie, a dat ordinul: „să inspire studenții să-l înfățișeze pe Sf. semnul crucii este atent și perfect. Consiliul de administrație a decis: să anunțe această rezoluție elevilor din clase, iar pr. inspectorul ar trebui să aibă o supraveghere specială a studenților cu privire la acest ***).Academia nu avea biserică proprie iar Lavra a pus la dispoziție Academiei o biserică trapeză pentru slujbele liturgice toamna și iarna, iar vara Catedrala Adormirea Maicii Domnului. . Toamna și iarna privegherile toată noaptea se țineau în sala de adunări academice și, uneori, în chiliile rectorului. În privegherea de după citirea Evangheliei, studenții, după obiceiul de mult înființat, au urcat în perechi pentru a venera Evanghelia, după care s-au închinat în fața ieromonahului slujitor (mai ales ispravnicului), apoi în fața rectorului și a inspectorului. , și în final studenților. Cu un sfert de oră înainte de binecuvântarea pentru liturghie, elevii s-au adunat

în sala de adunări, uneori în sala de mese, iar la sosirea acolo inspectorul

*) D-l. regulă 1834 nr. 125.

**) Jurnal, rev. 1831 Sept. 15.

***) Juriul. acad., domnitor 20 martie 1834—Del. regulă in acelasi an, nr.7.

pa a cântat troparul sărbătorii și apoi s-a dus în perechi la biserică, însoțit de inspectorul. Există dovezi că în timpul rectoratului lui Kirill, când studenții mergeau de la sală la biserică, rectorul însuși a stat în cale și a numărat perechea de studenți care treceau pe lângă rozariul lui și apoi i-a însoțit la biserică împreună cu inspectorul. Alte dovezi spun că, din ordinul rectorului Kirill, fiecare student era obligat să-și țină propriul jurnal special, în care trebuia să-și înscrie nu doar acțiunile, ci și gândurile. Desigur, acest lucru a dus la ipocrizie, pentru că aceste reviste nu erau ascunse autorităților. Sub Chiril, în timpul prânzului și cinei studenților, s-a instituit o lectură din Menaia a IV-a sau din lucrările părinților; această instituţie datează din 1823 şi a durat destul de mult şi anume până pe vremea rectorului Alexis *).

Dar chiar și cu supravegherea vigilentă a comportamentului elevilor, deși rar, au existat, totuși, cazuri individuale de abatere a elevilor de la ordine, pentru care autoritățile au pedepsit aspru. Referitor la tulburarea comisă de un student care terminase deja cursul (în 1826) și era destinat gradului de candidat **), spirit de comentariu. școlilor, după un raport al Mitropolitului, prescris consiliului universitar: „Comisia consideră necesar să confirme consiliului universitar, și mai ales rectorului Academiei, pentru ca dispozițiile morale ale elevilor să fie supravegheate cu vigilență, și nedemn în purtare, să păstreze componența Academiei în curățenie, nu numai că nu au fost reprezentați la cele mai înalte grade academice

*) Vezi anexe, nr.5.

**) Vezi scrisoarea contelui M. V. Tolstago cu Duipepol. joi. 1870, oct.

pedepsele, dar dacă nu dau dovadă de pocăinţă constantă şi corectare desăvârşită, n-au fost nicidecum toleranţi în Academie^. *)

În 1828, când a urmat Ordinul Suprem pentru a selecta trei studenți de la Academia din Moscova pentru învățământul în drept, mitropolitul a

anunțat autorităților academice că în alegerea studenților, pe lângă talentele lor, ar trebui să se acorde o atenție deosebită comportamentului lor. I-a scris cu această ocazie vicarului său Innokenty: „la alegere, vă rog să acordați o atenție deosebită opiniilor inspectorului (Evlampy), care, slujind în Academie în cota rectorului (Polycarp), poate avea mai multe informatii corecte despre calitatile elevilor. Cea mai atentă atenție ar trebui acordată comportamentului celor aleși: pentru cine în acest sens nu ar justifica alegerea, nu numai că ar pierde mult el însuși, ci ar dăuna și bunei păreri a locului din care a fost luat". **).

Există dovezi că studenții se temeau mai mult de inspectorul Academiei decât de însuși Mitropolitul: să prezentăm un fapt care tradiția se leagă de vremea inspectoratului lui Evlampy. În ajunul examenului public, mitropolitul s-a plimbat seara de-a lungul zidului mănăstirii. Când a părăsit turnul vizavi de corpul de inspectori, a întâlnit un student în stare de ebrietate, care a repetat prelegerea și nu l-a observat pe mitropolit. Mitropolitul l-a oprit și, întrebându-i numele de familie, a spus cu severitate cum a îndrăznit să fie beat și, mai mult, în ajunul testului. Elevul, cuprins de frică, a răspuns că este epuizat de repetarea

*) Del. acad., adevărat. 1826. Lg 7.

**) Scrisoare către Innokenty din 25 ianuarie 1828 în prpbavl. la Creativitate. Sf. Părinţi pentru 1871, volumul XXIV.

în timpul prelegerilor pentru examen, s-a gândit să-și întărească puterile luând o cantitate mică de vin, dar s-a slăbit brusc în putere; după aceea, căzând la picioarele mitropolitului, a zis: sfinte domn! nu-i spune inspectorului că m-ai prins așa. Mitropolitul a zâmbit și a spus: „Hai, pregătește-te de examen; Te voi întreba mâine.” Studentul a fost întrebat, a răspuns excelent și a finalizat cursul cu o diplomă de master.

Mitropolitul Filaret a analizat cu mare atenție rapoartele de inspecție despre studenții Academiei și a făcut de foarte multe ori tot felul de solicitări și comentarii asupra acestora. Vă prezentăm exemple. Inspectorul Gideon, într-un raport pentru mai 1837, scria printre altele că studentul Alexander Petrov era tratat într-unul din spitalele din Moscova. Mitropolitul a remarcat despre raport: „Nu este bine dacă Academia nu știe unde este tratat Petrov din spitalele din Moscova.” *).cii, consiliul academic a ordonat despre motivul neprezentării sale să ceară informații autorităților. a locului unde a fost demis pentru un post vacant.Mitropolitul scria pe referat: „ce fel de secret? Autoritatile trebuie sa stie locul unde a fost concediat studentul si pe scurt era sa denumeasca locul, decat sa scrie. în mod misterios sens giratoriu" **). În 1849, inspectorul a raportat mitropolitului că studentul Vasily Tsvetkov, care a fost eliberat de Paște la Moscova, a apărut la Academie pe 2 mai și a prezentat certificatul Dr.

*) Jurnal, acad., gov. 1837, 1 iunie.

**) Jurnal. 1842 9 septembrie

18*

bolnav. Mitropolitul a dat o rezoluție: „Cvetkov pare să fie sănătos și a mijlocit în problemele de familie. Este mai bine să spui adevărul și să rămâi greșit decât să spui și să scrii minciuni pentru a părea corect. Într-un raport din iunie 1850, același inspector scria că studentul Nikolai A. stătea la casa unei rude din cauza unei boli. Pe raport, mitropolitul scria: „Inspectorul îl consideră bolnav pe A. în casa unei rude, dar A. a venit astăzi la mine și spune că este deja de o săptămână aici. Evident, nu se grăbea să se prezinte în fața superiorilor4**). Filaret i-a tratat pe elevi cu mai degrabă strictețe dacă, după vacanțe, nu se prezentau curând la Academie; așa că pe raportul inspectorului Platon Berezin despre studenții care au apărut pe motiv de boală până la termenul de după vacanța din 1821, acesta a scris: „28 august. Întârzierea este mare, de ce știu asta din cauza bolii? Despre toți cei care nu s-au prezentat până pe 20, fac o anchetă și se prezintă cu o opinie. iar de acum înainte, la concediere, să se oblige cu abonament ca să apară până pe data de 15 fără greşeală, de teamă de pedeapsă şi comentarii în cartea de conduită ***). În 1866, după un post vacant, la ora stabilită nu s-au prezentat destul de mulți studenți. Pe raportul inspectorului, Vladyka a scris: „Este necesar să se folosească măsuri active pentru ca studenții să respecte cu strictețe legile timpului academic44 ****).

Pentru a pedepsi pe vinovați pe vremuri, până în 1860, a existat o celulă de pedeapsă în academie, în care un student plasat temporar trebuia să

*) Juriul. 21 mai 1849

**) Revista. 1850, 17 iulie.

***) Citit. in Moscova. total istorie si antice. 1876 kp. 3, amestec, p. 60.

****) Revista. 1866, septembrie.

mananca paine si apa. Însă autoritățile academice au recurs la această pedeapsă destul de rar și au încercat să acționeze asupra defectuosului în principal prin măsuri de îndemn și de convingere, având în vedere scopul moral și educațional. Rectorul de neuitat al Academiei A. V. Gorsky și-a dat seama și a apreciat profund marea putere a unei astfel de influențe morale: chiar și în primii ani de serviciu, și-a exprimat părerea asupra acestui subiect inspectorului Filaret în următoarea formă: „o conversație recentă. , scrie el în jurnalul său din 27

aprilie 1834. cu pr. nostru. Inspectorul Philaret despre dificultățile postului său de inspector, nedumerirea lui cu privire la modul cel mai bun de a acționa asupra studenților, a avut suficientă putere asupra sufletului meu pentru a mă obliga, la ora mea liberă, să acord o atenție mai serioasă acestui subiect. Cu această ocazie, așa mi-a venit în minte, sau mai bine (nu o voi numi idei străine, trecătoare) așa mi s-a determinat conceptul despre gradul înalt de inspector al acestui loc. El ar trebui să aibă în vedere nu o simplă supraveghere a decenței elevilor, să prevină, să suprime orice tulburări exterioare dintre ei, ci pătrunzând până în miezul tuturor tulburărilor, să încerce să transforme oamenii care i-au fost încredințați morali, creștini. Importanţa scopului şi pregătirii lor trebuie să încurajeze acest lucru . Ele sunt solicitate direct pentru înalta slujire a bisericii; de ei depinde educaţia tuturor pastorilor bisericii. Societatea mentorilor spirituali devine astfel mai înalt ca rang decât fiecare preot activ din cercul său. II deci privind un astfel de scop de educare a tinerilor din localitate este imposibil pentru supraveghetorul lor (Inspectorul) - cel căruia îi este încredințată veghea latura cea mai esențială a pastorului bisericii - morală și spirituală, ocrotitoare.

sa fie inconjurati de un cerc atat de apropiat, in care au de obicei adresa **. Această viziune strălucitoare a naturii morale și educaționale a supravegherii studenților a fost reținută, dezvoltată și exprimată cu mai multă forță în practică de către A. V. Gorsky în ultimii ani ai vieții sale, când a devenit șeful administrației Academiei.

Mijloace de educație. Bibliotecă. Camere fizice, mineralogice și monetărie.

Noua Academie din Moscova, încă de la începutul existenței sale, a fost asigurată pe deplin în mijloacele de învățământ de bogatul patrimoniu de carte moștenit din două locuri deodată: de la Seminarul Trinity Lavra și de la Academia Slavo-Greco-Latino din Moscova: în primul, această bogăție acumulată în peste 70 de vară, în al doilea are 130 de ani. În prezentarea comisiei academice către Arhiepiscopul Augustin cu privire la admiterea ambelor biblioteci în noua Academie din 30 septembrie 1814, consiliul a exprimat următoarea opinie: „cum se înființează acum Academia Teologică din Moscova în Sfântul Moscova din Moscova! ” Perervinsky. Mântuitorul-vpoanskaya la mănăstirile Salvator-Vnfansky. în locul Seminariilor care se aflau în aceste mănăstiri, la care era o bibliotecă de schimb: apoi biblioteci: lăsați primul la Seminarul Lavra de la Academie și lăsați Seminariile care aparțineau Seminariilor Perervinskaya și Spaso-Vithanian la Seminarii. acum stabilit în aceste locuri: biblia ioteku, care a fost în subordinea Academiei slavo-greacă -Latipskaya din Moscova pentru a fi împărțită în Academie și Seminarul Perervinskaya în așa fel încât 1) să ia

de la ea la Academie acele cărți, care nu se află în biblioteca Seminarului Lavra și pe care colegiul universitar le consideră necesare Academiei; 2) apoi au rămas cărți de dat Seminarului Perervin. În ceea ce privește biblioteca seminarului Spasso-Vioan, consiliul academic și discreția cărților necesare vor lipsi din ea, trebuie eliminate din biblioteca din Moscova. Comitetul școlilor teologice a aprobat acest aviz al consiliului la 1 noiembrie *) .autoritatea de a selecta pentru biblioteca academică cărțile necesare din bibliotecile sinodale și Povikov din Moscova, ale căror cataloage au fost trimise Academiei de către rectorul Seminarului din Moscova, arhimandritul Evgheni Kazantsev.biblioteca: deci din biblioteca slavului moscovit din Academia Greco-Latypica, din 1377 de titluri de carte în limbi străine (în principal în latină), s-a ales titlul GG1, iar din 928 de titluri de carte în limba rusă au fost luate 141 de titluri; pe departamente, cărțile selectate sunt împărțit în diferite ediții ale Bibliei și cărți sacre individuale, în cărți de teologie iulie dogmatice, interpretative și morale, despre creațiile părinților, cărți de istoria bisericii și civile, de drept canonic, de filozofie, matematică, literatură, literatură și filologie clasică. Între ele se pot indica următoarele: Biblia sacra latina Osianderi 1G75: Biblia sacra cum praefatione Michaëlis 1746; Ilexapla Origenis—Monfo-

') Reprezentări autentice ale cadrelor universitare, consilii și prescripții ale spiritului comisial. predat, in treburile acad, adevarat. 1837, V" 37.

Ediţia lui Konov din 1713: Lygdtfootii Horae hebraicae 1684; Biblia alphabetica 1535; Onomasticuli Theologi-cum 1504 r.; Nicephori Xanthopuli historia 1551; Memorine poporuni Sfrittevi tomi I-V; Acta eriidirim volum. 1-19; Opera lui Platon Joli. Serrani: Opera Aristotelis 1682: Evripidis tragoediae 1637; Ety niologicoii magnum; Sinodiconul Beveregii 1672; Concilia Binii 1616 r. tomi I-IX și alții.De la ruși: istoria antică a lui Rollin, 18 volume; Diodora Istoric sicilian. biblioteca 5 volume. SPb. 1774; narațiune generală de călătorie 4 volume, 1777; Cronica Nikon 5 cărți: dicționar istoric 9 părți 1790; știri ale istoricilor bizantini, 4 părți etc. Din biblioteca lui Damaskin Semyonov-Rudnev, care a aparţinut Academiei slavo-greco-latine, au fost luate 47 de titluri de cărți, între care figurează: Rusă antică vivio-pka Novikov 20 de părți; La sainte Bible par le Maistre de Saci nine parts; Abregé de l'iiistoire de Capsien Testament, zece părţi. Din biblioteca sinodală de 334 de titluri de carte au fost selectate 123 de titluri și printre altele: Aristotelis opera tomi I-IV în folio; Demosthenis et Acschynis opera in folio; opera Herodoti in folio; Plutarchi opera 2 voi. în folio; Basilii M. opera ed. 1638; Bibliotheca ve-terum Patrum, Paris, 1624: Joh. Chrysostomi opera tomi I-XIII; Poli sinopsis volum. I-V: Ducaiige Glossarium ad scrip-tores mediae et inlimae Latinitatis 1-6 vol.: summa conciliorum omnium edit. un Lud. Baili. 2 vol. 1701: Le grand dictionnaire historique Moren, tomi I-IX: Liturgiarum orientalium collodio Renandoti; Lexicul limbii chineze în caiete; Commeiitarii

Acadcmiae scieiitiaruin petropolita-nae volum. I-XXIV: Commentaire littéral sur tous livres de l'ancien et du nouveau Testament par A. Calmet, vol. 1-26: Dictionnaire universel mathématique et physique, volum. I—XL

titluri de cărți tipărite, majoritatea în limba germană, și 143 de manuscrise; Dintre cele tipărite au fost selectate 314 titluri, iar din manuscrise 37. Dintre cele tipărite, printre altele: opera Gregorii Nazianzeni 1780: Divinas Pymander I. Trismegisti, Colon. 1530: Magnolia Dei Herbergeri 1616; Hermes Christianus, Lugd. 1619; Elias mit dem Buche der ganzen Welt im Gerichte tibe d die Welt 1771: Louvignii Das verborgene Leben mit Christo in Gott, Frank!'. 1747; Theomili Die stete Freude des Geistes, das eigene Kleinod derer, die den Vater anbeten ini Geistc und in der Wahrheit. Sincer. 1719; Das Ewige Evangelium in der Oflenbarung der Kinder Gottes, 1778; Deber den Beweis des Geistes und der Kraft, Braunschw. 1777; Der Sieg der Wahrheit des Wortes Gottes, 1780; Arnold's Die Verklarung Jesu Christi in der Seele, 1708; Lielding Reisc nacli der.andern Welt, Kopenli. 1759: Histoire generale de la naissance et des progres de la compagnie de lesus. tomi I-VI, Am-ster.-1757: Histoire des temples des payons, des Juifs et des Cretiens a la Reine. Par, 1690: Lucerna, ignorantiae tenebras proculpelions, Venet. 1628: Regia via crucis. 1635: Le chrétien interieur, Par. 1781: Vaticinia Abbatis loachimi et Anseimi Episcopi, Venet. 1539: Trilogium aniniae (sine anno et loco); Reasigurare spirituală etc. Din manuscrise: Thcologia Christiana orthodoxa 1762; Theologia Christiana Orthodoxa. în Seminario petropolitano alexandro-nevensi tradita: despre lipsă de Dumnezeu, un discurs teologic prescurtat: Ilierarchia Rossica, A. Sellii; Exercitationes oraioriae ab Ioannicio Lichude; o listă din filosofia lui Aristotel: sintagma alfabetică Matthew Vlastar; Gramatica greacă pe pergament: Philosophie naturalis; Olympia philosophica ad cursum biannalem, π altele *). Dintre celelalte cărți ale bibliotecilor din Moscova, dublete și un număr mare de cărți educaționale, aparținând

*) Afaceri ale regulii. 1816 nr. 33.

sh ih al Academiei slavo-greco-latine, transferat în bibliotecile seminariilor din Moscova și Vitanian *).

În 1816, conform voinței fostului rector al Seminarului Trinității și mai târziu al Academiei slavo-greco-latine din Moscova, Methodius Smirnov, Arhiepiscopul Pskovului (ț 1815), întreaga sa bibliotecă a intrat la Academia Teologică din Moscova. Numărul tuturor volumelor din biblioteca sa se extinde la 992; 280 dintre ele sunt în greacă și latină, iar restul în rusă. Au fost depuse la Academie următoarele manuscrise: Irmologium manuscriptum cum in-terpretatione graeca vulgari: Theologia manuscripta, quinqué voluminibus compacta, Methododii Archiepiscopi tverensis; Catalogul sau cronica șederii episcopilor ruși; Obiecție împotriva lui Theophan Prokopovici și

împotriva luteranilor; Pictură de mitropoliții Kievului și a întregii Rusii; Scrieri diverse ale lui Theophan Prokopovich: lexicon limba greacă simplă cu amendamente. Din cărți tipărite, cu excepția clasicilor și a lucrărilor Sf. Părinţii greci ai Bisericii Răsăritene, ar trebui să menţioneze următoarele: Sinodicon Beveregii, ed. Oxoi. 1672: Pliotii Myriobiblon, ed. Genev. 1611; Έυχωλόγιων Jac. Goar, ed. Vcnet. 1730; Πη-ωάλιων (1800), Ανθολόγιων του όλου ενιαυτόν (1767) Μηνω-ζάγιον (1775); Opera Bingliami în volumul XI. (1751): Fabricii bibliotheca graeca in XIII volum. (1708): Historia conciliorum. tomi IV (1675); vpvliotica rusă antică, ed. a II-a. în 20 de părți etc. În conformitate cu voința verbală a Arhiepiscopului Moscovei Augustin, în 1823 nepoatele sale au transferat la Academie întreaga sa bibliotecă, formată din 494 de titluri de cărți, inclusiv în latină 313, în greacă 34. Franceză 34 și în rusă 113 În numărul de cărţi sunt destul de multe

*) Afacerile Consiliului din 1814 40.

numărul comentatorilor la St. Scriptura, sisteme de teologie și disertații și diverse ramuri ale științei teologice, și din greacă, în principal lucrări patristice, dintre care unele publicații datează din secolul al XVI-lea; din franceză și în cea mai mare parte colecții de predici și numai din rusă copii ale cărților prezentate cadou lui Augustin de către autori sau traducători contemporani. Colegiul academiei, la adoptarea bibliotecii lui Augustin, a hotărât: „în fiecare an să se țină o comemorare în adunarea tutorilor și studenților Academiei înainte de liturghie din 1 octombrie, pe 1 octombrie, pe care, sub ordinul lui, a urmat deschiderea Academiei”. Arhiepiscopul Moscovei Filaret, aprobând această hotărâre, a scris: „și Preasfințitul Părinte Metodie, Arhiepiscopul Pskovului, în această comemorare, include în memorie darul bibliotecii”.

Între timp, în fiecare an de la înființarea Academiei, biblioteca academică a fost completată cu cărți care sunt abonate pe bani la cererea mentorilor. Inițial, pentru extrasul de cărți, s-au aplicat direct la comisia spiritelor. școli: ca urmare, cărți străine au fost abonate prin libraria Grefe din Sankt Petersburg, iar după aceea din Riga din Götshe.iya. Prețurile pentru cărți au fost la început destul de mari: în 1816, opera Kantii, volumul IV, a fost emisă pentru 45 de ruble. Histoire comparée des systèmes de philosophie prin Degera lido. 3 vol.— 40 p. Cours de la littérature par Laharpe—84 p. Cours Mathématique par Lacroix—50 p. Geschicle der Philosophie von Ten-iiemann—80 p. Geist d. Speculai i ven Philosophie von Tiedemann—5*2 p. *). Despre filozofie, multe cărți au fost scrise de V. 11. Kutnevich și apoi θ. A. Golubinsky. Deci în 1823

♦) Part. justiţie Ibi i, .V· 43.

în anul Kutievpchem a scos cărți filosofice pentru 349 de ruble. *). În 1824, la propunerea contesei Hvostova, a fost cumpărat cu 150 de ruble. carte sub titlul: Liber chroiiica-rius ab illitio mundi in iiguris et imaginibus. Banii pentru aceasta sunt destinati să răscumpere creștinii captivi din Turcia **). În septembrie 1840, rectorul Academiei, Filaret, s-a transferat la biblioteca academică pentru 2625 de ruble fund. din colecția sa 73 de titluri de cărți care nu se aflau înainte în biblioteca academică: cel mai valoros dintre ele: Vêtus Testainentum graece cum var. lect. ed. Holmes, 1-V tomi (465 p.); Scriptorum veterum nova collectio ab Ang. Maio. tom. VI, VIL VIII (150 p.); Boissonade anecdota graeca, I-V voi. (100 p.): Opera Patrum graecorum latinorumque, ed. Sirmondi, I-V temi (138 p.); Corpus juris canonici, ed. Richter, tonii 2 (47 p.): Fabricii Bibliotheca graeca. ed. Harlessii, voi. I-XII (221 p.), etc. ***).

Sub rectorul Filaret și sub profesorul A. V. Gorsky, biblioteca academică a crescut enorm din achiziționarea de cărți cu conținut teologic și istoric. Toate. ceea ce a ieșit cel mai bine în istorie în străinătate, tot ce s-a publicat în Rusia din domeniul acestei științe a fost nespus de abonat la bibliotecă, astfel încât departamentul teologic și mai ales istoric a devenit mult mai bogat decât alte departamente din bibliotecă. Fiecare dintre cărțile proaspăt comandate și primite în bibliotecă, nu numai de teologie și istorie, ci și de alte științe, a fost citită cu atenție de Gorsky și avea obiceiul de a lăsa pe cărți un schimb de note critice cu care atât cărțile sale și biblioteca academică erau punctate.

*) Dela are dreptate. 1823, Al 22.

**) Del. Adevărat 1824, Al 26. Iată scrisoarea lui Hvostova către arhiepiscopul Filaret.

***) Del. drepturi. 1840, Al 52.

Datorită pasiunii pasionale pentru cărți a lui A. V. Gorsky, care timp de 20 de ani (1842-1862) a fost bibliotecarul Academiei și a cunoscut ca dosul mâinii fiecare carte din bibliotecă, biblioteca s-a îmbogățit constant cu noi contribuții. În 1847, la conducerea liceanului Platon Iv. Kapustin, care fusese anterior mentor la Seminarul din Tobolsk, a achiziționat pentru Academie o parte din bogata bibliotecă a lui Athanasius Protopopov, Arhiepiscopul de Tobolsk (| în 1842). O parte a fost vândută de moștenitorii reverendului din Siberia, dar o parte semnificativă a fost adusă la Kostroma și cumpărată acolo de Gorsky la un preț ieftin. Printre aceste cărți au intrat în bibliotecă, printre altele: Description de l'Egypte, ou recueil des observations ou des recherches, qui ont été faites en Egypte pendant l'expedition d'armée française. Ed. Panckouke in fol. Tony. 1-26, avec gravures et la plus belle exécution. Athanasius a cumpărat această prețioasă ediție cu 1100 de ruble. as., iar Academia a primit-o pentru 50 de ruble. Ser.—Blouet expédition scientifique de Morée, toni. 1-3, în fol. cu mai multe desene et cartes geograliques. 10 ruble—Gau et Cologne antiquités de la Nubie, ou monuments des bords du Nil, in fol. 3 ruble—Langles monuments

de l'Jndostan. tom. 1,2, avec 1 toni.des planches, lOpyÔ.—Meiners histoire des sciences dans la Grèce, toni. 1-5. 2 p. 50 k.—Oeuvres de Buffon avec les parties complémentaires, données par MM de Lacépède, Dau-din, Denis. Mont-fort, Labreille, Brisseaux et autres, toni. 1 - 127.-50 ruble - Histoire naturelle des mammifères avec des ligures originales par S. Hilaire et Cuvier, în fol. (în patru legături), 10 ruble — Linguiene histoire littéraire d'Italie, toni. 1-14.-8 p. și multe altele. alții *).

*) Jurnal Acad. drepturi 20 decembrie 1847. Sy. Strannyk, februarie 1867. Biografia lui Atanasie.

O achiziție prețioasă pentru Academie a fost colecția de manuscrise din biblioteca Mănăstirii lui Iosif Volokolamsk, care a fost primită de Academie la cererea lui A. V. Gorsky. În martie 1859, s-a adresat mitropolitului Filaret cu o prezentare în care, arătând exemple de transfer al bibliotecii Catedralei Novgorod Sofia la Academia Sf. adică manuscrisele Mănăstirii Iosif, „pentru mănăstirea în prezent inutilă. și pentru folosirea în folosul bisericii și al științei, datorită îndepărtării locului, inaccesibil". La prezentare, Mitropolitul a scris: „Pentru a realiza, așadar, folosirea utilă a manuscriselor Mănăstirii Iosif, luați următoarele măsuri: 1) formați un comitet din rectorul Mănăstirii Iosif, dintr-o singură persoană din Academiei și de la o persoană din departamentul eparhial: 2) Comisia de Senat va extrage din lista manuscriselor, iar bibliotecile Ospfovsky sunt cele care pot fi transferate util într-o bibliotecă academică. fără însă a atinge manuscrise, care din motive speciale sunt mai bine lăsate în mănăstire (adică cele scrise de Sfântul Iosif cu mâna sa) și fără a numi inutil spre transfer astfel de manuscrise, care sunt nesemnificative pentru Academie, ci în mănăstire. poate avea o utilitate edificatoare: 3) consistoriul va da o opinie volum concesii, dar o conferinta de acceptare; 4) pentru a face acest lucru, folosiți timpul de vacanță la Academie.A. V. Gorsky a fost numit membru al comitetului din Academie, care a petrecut întreaga vacanță din 1859 la Mănăstirea Iosif și a ales 236 AS dintre manuscrisele pentru biblioteca academică. , care au fost acceptate la sfârșitul lunii septembrie la Academie.

au primit trei manuscrise pe pergament: Evanghelia în foaia secolului XIV, octoich în 4 zile ale secolului XIV și sticherar în 4 cotă. Din manuscrisele scrise pe hârtie au provenit, printre altele: al cincilea din 1494; 4 exemplare Evangheliile secolului al XV-lea și 9 exemplare. al XVI-lea (38 de exemplare rămase în mănăstire); 6 exemplare Apostol, unul dintre ei al XV-lea, alții al XVI-lea; 7 cărți de slujbă din secolul al XVI-lea, mai multe exemplare din slujba meenaia, Psaltirea urmată, irmologul, canonul, hrisovul bisericii, slujbe către sfinți, cartea de ceasuri - toate din secolul al XVI-lea, trei breviare de al XV-lea, scrieri ale parintilor, culegeri de 59 de exemplare, dintre

care trei sunt din secolul al XV-lea, altele din secolul al XVI-lea; Învățăturile de duminică și de sărbătoare ale secolului al XIV-lea; mai multe exemplare. Menaionul celor patru și viețile sfinților ruși din secolul al XVI-lea *).

În 1861-1863, la cererea Mitropolitului Filaret, cu permisiunea Sf. Sinodul a primit la Academie duplicate ale unor cărți tipărite timpurii din biblioteca Tipografiei Sinodale din Moscova. Cazul a fost început și de profesorul A.V. Gorsky, în legătură cu sugestia ca aceste dublete să fie transferate la biblioteca publică din Moscova care se deschidea atunci. Din primele cărți tipărite, Gorsky a selectat și a înaintat Academiei 151, în plus, 6 cărți ale presei civile și 18 mici broșuri care conțineau manifeste, anunțuri, îndemnuri, decrete. Cărțile sunt preponderent liturgice și aproape toate aparțin secolului al XVII-lea, cu excepția Evangheliei publicate în Ugrovlachia în 1512, primul tipărit Moscova Apostol 15 (54 de ani, cartea regilor a Skorinei 1518, oktoikh 1594, postul triodius) . , culoare 1594, margarita ediției Ostrozh din 1596 și catehismul în poloneză din 1562 **).

*) Academician, Pravd. 1859 nr. 17.

·♦) Dela pravd. 1861, nr. 29. 1862, L? 28. 1863, .V 23.

Dar deschiderea în 1854 în cadrul Academiei Missiyonersky Departamentul pentru predarea istoriei diviziunii ruse și polemica împotriva ei a început să intre în bibliotekul academic, la dispoziția Mitropolitului Filaret, în predarea acestui subiect, cărți vechi tipărite și în principal manuscrise ale schismatici. În 1854, la inițiativa lui A. V. Gorsky, cu participarea unui licență II. I. Gilyarov, transferat, ca urmare a petiției mitropolitului Filaret în fața Sf. Sinod, la biblioteca academică de la Biblioteca Sinodală din Moscova și de la consistoriul spiritual local de cărți vechi tipărite selectate dintre schismatici în valoare de 224 AB.Vu și manuscrise în număr de 24U. Dintre cărți, putem evidenția, printre altele, următoarele: Evanghelia, tipărită la Moscova în secolul al XVI-lea. prin presupuneri, Ivan Fedorov; Evanghelia din 1561 Kuteinskaya; Evanghelia din Vilna, Yusovoe 1600: doi apostoli din Vilna 1575 și 1576: doi psaltiri din secolul al XVI-lea, o slujbă din Vilna din secolul al XVI-lea: liturgii, capele, statute bisericești, octoici, triodii, canoane, prologuri, părinți, slujiri mena în cea mai mare parte a secolului al XVII-lea ka în cantitate suficientă, marele catehism, retipărit la Grodno din ediția din 1627, cartea lui Chiril, o carte despre credință, o colecție de științe pe scurt despre articolele de credință, o istorie a părinților și suferinzi ai lui Solovetsky și alții. Din manuscrise: pe lângă cărțile liturgice din secolele al XVI-lea și al XVII-lea, Domostroy din secolul al XVI-lea: originalul secolului al XVII-lea: rătăcirea Patriarhului Nikon cu Pavel din Kolomna - o nouă scrisoare; Strugurii rusești: Pomor răspunde; discuție despre căsătorie; breviari nepreoţi cu rânduiala botezului şi spovedaniei: discurs despre sacramente; o legendă despre kartofiya, despre lstovka, un număr semnificativ de colecții din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, în principal cu conținut polemic, poezii schismatice, scrisori, picturi și

etc. În 1856, Academia a primit de la Biblioteca Sinodală din Moscova 8 cărți tipărite timpurii preluate de la schismatici, inclusiv cartea Kirillov din 1644 și cartea despre credința din 1619, și 37 de manuscrise, între care se numără: consumatorul secolului al XVI-lea, scrierile lui Maxim grecul din secolul al XVI-lea, Izmaragd din secolul al XVI-lea, Paley din secolul al XVI-lea, șase culegeri, în care, printre altele, sunt plasate: autobiografia protopopului Avvakum, Savva Romanov, povestea revoltei arcașului din 1682, secretul unei căsătorii cinstite, inovație în biserică etc.; lucrările lui Spiridon Potemkin, un anunț de rătăcire, în trecutul 1768, care a fost în țările siberiene de lângă pomeranii cu preoție; viețile lui Kornily Vygoretsky, Andrey Denisov despre cele mai conciliare retrageri etc. *). În 1859, 13 manuscrise alese dintre schismatici au fost transferate și la Academiei din Consistoriul Teologic din Moscova, printre care se numără: cartea lui Spiridon Potemkin; înștiințarea preoției fugă; o trecere în revistă a bisericii credinței unite, de unde provine; o scurtă descriere a creștinilor austrieci; dezbatere cu cei fără preoți despre preoție; dicționar istoric al lui Pavel Curios; sabie spirituală; scut în trei cărți etc.**). În 1862, au fost acceptați în biblioteca academică de la Sinodal de la Moscova 7 manuscrise preluate din schismatici, printre altele: o colecție a vieților sfinților; Zonar; carte asupra vieții creștine; basmul mănăstirii Solovetsky, de dragul de a nu accepta credința nou formulată etc. ***). În 1863, 3 cărți tipărite și 18 manuscrise au fost predate de la Consistoriul din Moscova Academiei de la schismatici, majoritatea conținutului liturgic și destul de neimportant.

·) Del. regulă 1850, nr.27.

**) Del. drepturi. 1859 nr. 52

***) Cazurile sunt corecte. 1862 nr. 27.

nya*). În același an, 104 cărți tipărite vechi și 33 de manuscrise au fost transferate de la Biblioteca Sinodală din Moscova în biblioteca academică: printre cărți se numără, printre altele, chiyi-menaia cu însemnările de mână ale Sfântului Dimitrie; între acestea din urmă se pot indica următoarele: Evanghelia secolului al XV-lea; o carte despre credință; despre părul cărunt al sacramentelor bisericii (eseu clerical); stoglav; conversația a trei sfinți; fiul bisericii; patru culegeri de schismatici etc.**). Astfel, în decurs de zece ani, departamentul misionar al bibliotecii a achiziționat 339 de cărți tipărite timpurii și 354 de manuscrise.

Nu puține cărți au venit la bibliotecă în momente diferite de la Mitropolitul Filaret. Între ele erau ediții scumpe, precum Aia Sofia. În plus, Mitropolitul Filaret a predat spre păstrare bibliotecii academice și câteva manuscrise; de exemplu. în 1828 a predat aici dosarele cu privire la întocmirea unei scurte istorii sacre, precum şi un scurt şi lung catehism cu adaos de instrucţiuni pentru soldaţi ***). La începutul anilor 1950, Mitropolitul a predat bibliotecii o servietă cu câteva dosare privind schisma pentru păstrare. Iată următoarele cazuri: 1) o scrisoare către mitropolitul Yevlampy, episcopul de Ekaterinburg, din 28 februarie 1837, cu privire la situația schismaticilor din regiunea de acolo, cu anexa întocmită de Yevlampy, „experiența comparării dezacordurilor, care sunt văzut în cărți, acceptăm schismatici, despre formarea inelului"; 2) o scrisoare către el Arkady a arhiepiscopului de Perm din 12 decembrie 1835, cu un extras din manuscris atașat,

*) Secțiune director 1863 nu? 25.

**) Secțiune justiţie 1863. A» 24.

***) Juriul. acad, pravd. 13 februarie 1828

19*

preluat de la un pomeranian din Perm, care conține o poveste despre o catedrală fără preoți din Tyumen în 1805; 3) propria sa scrisoare către mitropolitul Filaret din 21 ianuarie 1841; 4) o notă despre sectele existente în provincia Perm, trimisă de la el; 5) o notă despre schismaticii provinciei Perm, și mai ales despre schismaticii care se află în numele contesei S.V. Stroganova, a fost întocmit în 1834 de fostul manager din satul Ilyinsky, secretarul provincial Fedot Kolegov ; 6) observații despre schismaticii care se află în districtul Bogorodsk, - întocmite în 1832 de decanul bisericilor orașului Bogorodsk, preotul Nestor Arhangelski; 7) a alcătuit un articol sub titlul: impactul schismei asupra moralității locuitorilor din regiunea Guslitsky; 8) propria sa declarație a unora dintre împrejurările privind măsurile luate împotriva schismaticilor din regiunea Guslitsky; 9) o indicație scurtă și cunoscută, de parcă simbolul numit apostolic nu este silaba sfinților Apostoli, ci este străin de sfinții bisericii, se aseamănă cu silaba lui Marcellus ereticul; 10) despre începutul și originea cimitirului schismatic Schimbarea la Față; 11) decretul Sf. Sinod din 1840 în numele Mitropolitului Filaret, care l-a îndrumat să dea o părere despre ce cărți de învățământ trebuie folosite în școlile care s-au deschis în așezările Starodub, și un proiect de răspuns de la Mitropolitul Filaret; iată notele lui despre carte: o colecție de știință pe scurt despre articolele de credință; 12) hotărâri ale Catedralei din Irgiz din 1805; 13) două scrisori de la Thedo-Sevtsev în 1820; 14) un canon de mulțumire Mântuitorului, compus în 1790 de arheologul cinematograf Vygorets Andrey Borisov; 15) un extras din Apocalipsa celui de-al șaptelea simț despre nașterea lui Antihrist; 1 (>) extrase din cazul secret al raskoinpkah, care a început dar circul

atitudinea larny a Sf. Sinod Episcopilor Eparhiei din decembrie 1816; aici sunt extrase din relațiile lui Ștefan, Episcopul de Volyn, Ambrozie, Arhiepiscopul de Kazan, Iustin, Episcopul de Perm, Moise, Episcopul de Nijni Novgorod, Simeon, Episcopul de Tula, Ghedeon, Episcopul de Vyatka, Gaius, Arhiepiscopul de Astrahan, si altii; iată un extras dintr-o notă despre Dukhobors; 17) o listă din raportul Mitropolitului Philaret St. Sinod din 1854 despre secta pribeagurilor; 18) vocea unui Vechi Credincios cu privire la publicarea în 1835 a convorbirii Mitropolitului Filaret cu Vechiul Credincios vorbit; 19) explicația pomeranului Leonty Gavrilov, înaintată în 1840 arhimandritului Zosima de aceeași credință, despre motivul pentru care nu poate accepta credința unică; iată o infirmare a părerii pomeranianului; 20) un răspuns ortodox la explicația verbală a Vechiului Credincios despre biserica Edinoverie: 21) un raport către mitropolitul Filaret de către protopopul nou Basman Simeon Aleksev despre secta Hlystov, depus în 1846; 22) o scrisoare de mustrare și acuzație a lui Arkadi, Arhiepiscopul Permului, trimisă în 1833 schismaticilor Surnin și Peppiepiiu din planta slavă: 23) o îndemnare (schismatică) tuturor creștinilor, scrisă în 1823; chiar acolo în paralel cu acesta: un îndemn (ortodocș) către toți creștinii să nu creadă îndemnul către toți creștinii din 1823; 24) extrase din cartea scutului și din lucrarea lui Dositeu despre eunuci. Mitropolitul Filaret și-a completat generozitatea în favoarea bibliotecii academice donând 10.000 de ruble din fondurile departamentului de la Moscova în 1862 pentru a mări biblioteca. ser. *)

După moartea mitropolitului Filaret a intrat în Aka-

*) Jurnal. 1862, 23 aprilie.

90 de manuscrise și 188 de titluri de cărți tipărite. Între manuscrise de notat: misalul făcătorului de minuni Varlaam pe pergament; urmarea acatistului către Maica Domnului pe pergament; misal al lui Antonie Romanul pe hârtie; rugăciuni către Sf. împărtășania din cartea de slujbă a Sf. Serghie (modificat de Mitropolitul Filaret); autobiografia ieromonahului Damaskin; un nou martirologie (martiri care au suferit de la turci), traducere din greacă etc. Există manuscrise datând din schisma rusă, precum: dovezi despre biserică și sacramentele ei; o carte care conține 382 de răspunsuri schismatice la diverse întrebări; petiția Semena Denisova: despre opiniile convingerii Fedoseevsky; despre erorile sfinților, Adrian Sergeev; o colecție de diverse eseuri despre căsătorie; despre titlul de pe cruce; despre ce motive nu permit Vechilor Credincioși să fie adepți ai bisericii; explicația Bătrânului Credincios de ce nu poate intra în unitate; stoglav; sfaturi bune pentru vechii credincioși care se despart de Biserica Ortodoxă; răspunsul Bătrânului Credincios împotriva conversației cu Bătrânul Credincios despre catedrala cu o sută de capete; o carte care vorbește despre secolul trecut; despre Antihrist etc. Din cărțile tipărite, se

pot indica următoarele: o colecție de informații guvernamentale despre schismatici (18G0-18G2) 4 ediții; eseul lui Nadejdin despre erezia scopală (18-43); prima ediţie a materialelor comisiei de întocmire a regulamentului asupra ţăranilor ieşiţi din iobăgie (18G0); jurnalele prezenței generale a acestuia. comentarii; proiect de carte privind tipărirea cărților (18G2); comentarii asupra proiectului de carte a instituțiilor de învățământ general (18G2); comentarii cu privire la proiectul de carte generală a universităților ruse (18G2); Ἐυχολόγιον Goar; περί των ' Κβοομήζοντα μηνευτών, K. Ekopomosa; unele dintre scrierile lui Boehm. cabanier

Stilling, Eckartshausen, Gion; mai multe cărți în limba franceză; nici unul german.

În 1.866, A. I. Khludov, un cunoscut iubitor și colecționar de monumente ale literaturii ruse antice, a transferat în biblioteca Academiei Teologice din Moscova 56 de titluri de cărți din colecție, care au aparținut fostului elev al Academiei V. M. Undolsky (decedat). 1 noiembrie 1864). Între aceste cărți se află: Biblia în poloneză, publicată la Brest în 1563; Bib-lisch-Namcn-Buch, ed. Neuen'om în 1567: Textus sen-tciltiarum cum conclusionibus 1502; Γνόψ.αι άγιαι καί ά-0-οτοΛίκαί H. Editare Madeburgi. Busuioc. 1562; Officia angelorum erga homines G. Bedzychowsky, Cracovia. 1628; R. Stephani Hebraica, Chaldaea. Graeca et Latina nomina virorum etc. quae in Bibliis legentur, Paris, 1537: Th. Mori de optimo reipub-licae statu. witeb. 1591 etc.

În ultima vreme, deja după transformarea Academiei, biblioteca s-a îmbogățit cu o colecție remarcabilă de cărți și manuscrise, în număr de 2949, care au intrat în ea după voința fostului student al Academiei, celebrul arheolog K. I. Nevostruev. Bibliotecii sale i s-a alăturat în curând și prețioasa bibliotecă a regretatului rector al Academiei, protopopul A. V. Gorsky, în ceea ce privește alegerea cărților. În plus, biblioteca Sf. Sinodul a primit o colecție semnificativă de cărți liturgice uniate în comunitatea academică.

Nu puține donații importante de carte au venit Academiei de la A. N. Muravyov. Aceste donații încep în 1842, în care a trimis satira scrisă de mână a lui Cantemir în dar Academiei. În 1847, a primit δυ Κυαηνίτου, 1703. În 1850 a donat un manuscris: un cronograf

în foaia secolului al XVII-lea; o colecție din secolul al XVII-lea: viața Patriarhului Nikon și carta mănăstirii Învierii sub el: obiecțiile lui Nikon la întrebările lui Streșnev și răspunsurile lui Paisius din Gazsky de la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul secolului al XVII-lea: tipul de Savva al Serbia, dată lor de Hilapdar, a fost scrisă în Hilandar 1833-7 *) ; Apostol grec pe pergament din secolul al XI-lea. iar împreună cu el monahii: o colecție grecească cu

scrierile lui Anastasie din Sinai și Grigorie din Agrigent pe bumbac. hârtie din secolul al XV-lea: un ghid al picturii bisericești de către ieromonahul Dionisie, anulat în 1843 pe Athos; cuvintele lui Isaac Sirul în slavonă din secolul al XIV-lea; slujba patriarhului Fotie, compilata de K. Typald si publicata la Constantinopol in 1849, 'τόμος ΚαταΛΖαγής 1692 G. si altii **). În 1865, A. N. Muravyov a donat bibliotecii Academiei istoria Patriarhilor Patriarhilor Ierusalimului. Dositheus în greacă în trei volume și șase manuscrise extinse, dintre care trei conțin materiale pentru istoria Patriarhului Nikon, iar celelalte trei sunt extrase din acte nepublicate ale arhivelor ruse privind relațiile dintre Biserica Rusă și Biserica Răsăriteană în secolul al XVII-lea, secolele al XVIII-lea și al XVIII-lea ***). Totodată, a predat Academiei servietele care conţineau corespondenţa patriarhilor răsăriteni cu el. După moartea contesei A. A. Orlova-Chesmenskaya, prin A. N. Muravyov, Academia a primit scrisori și alte lucrări de la arhimandritul Foty de Yuryev și biografia sa.

În 1853, medicul șef II. M. Vysotsky, care a slujit pentru o lungă perioadă de timp la Academie ca medic, a donat cărți de medicină bibliotecii 192

*) Pentru tipic, vezi scrisoarea. M. Filaret către Muravyov nr. V 193, 194.

**) Del. regulă 1850 Nr. 34. Scrisori de la M. Filaret către Muravyov Nr. 211.

***) Scrisori ale lui M. Filaret către Muravyov JM· 423. Muravyov a publicat doar două volume de relaţii dintre Rusia şi Orient. SPb. 1858-1860. Materialele pentru relații ulterioare sunt proprietatea Academiei.

volume şi 85 de volume de cărţi de diferite conţinuturi. În 1855 au fost donate bibliotecii 124 de titluri de cărți și pamflete în limba rusă; printre acestea se numără printre altele: scrisori evreiești către Voltaire, partea I-IV; triumful Evangheliei, părțile I-IV; Dahlenburg, Dumnezeu în natură, trei părți; dicționar de istorie, trad. din franceză, vol. I-XIV. M. 1790-1807; un monument general al întâmplărilor demne de remarcat, vol. 1-12, M. 1830; Note despre iacobini, partea 1-6, M. 1807-1808: Voltairieni, partea 1-12, M. 1805-1809 etc. *).

Dintre celelalte donații de carte făcute în momente diferite de către persoane diferite, menționăm următoarele: de la Contele H. P. Rumyantseva: Leu diacon în greacă și latină (în 1820); de la contele Dmitri Ivanovici Hvostov pentru bibliotecile din raioanele academice, seminarelor Moscova și Kazan și școlile religioase 267 de exemplare. a tradus de el discursul „despre frumosul în creațiile minții” și 124 de exemplare din poemele sale spirituale (în 1820): de la el pentru Academie o colecție completă a lucrărilor sale în 4 părți (în 1822) și trei exemplare din lucrarea lui Boileau. știință poetică (în 1824) **): de la directorul școlii comerciale din Moscova Titus

*) Del. Adevărat 1855 nr. 31.

**) În treburile consiliului academic (1823, Jé 55), s-a păstrat o scrisoare a contelui Hvostov către Arhiepiscopul Moscovei Filaret cu următorul cuprins: „ÎPS Vlădiko! Milostiv Suveran și Arhipăstor! Înviorat de aerul care a umbrit Sfânta Treime Sf. Serghie Lavra și după ce am băut apele Kubrei mele, am îndrăznit la Helikon și am avut deja onoarea să o trimit în biroul tău pe Eudoxia, soția Donskoi; iar după aceea, întorcându-se în Neva, a compus poezia atașată la aceasta. Acceptă-l favorabil, ca patron al muzei mele, și demnează-te să trimită exemplarele rămase către Trinity, singur în Spiritul Moscovei. Academiei, iar celălalt la biblioteca Seminarului Francez. Muza mea cuminte, simțind în deplină măsură toată bunăvoința ta față de ea însăși, nu lasă, în seara vieții ei, să simtă comentariile încurajatoare ale protopopului ei milostiv. În alte lucruri” și așa mai departe.

Al. Kamenețki: „Interpretarea Lange a Sfintei Scripturi. 6 volume (în 1821); de la fostul elev al Academiei slavo-greco-latine Ivan Andr. Orlov, care a trăit câțiva ani la Beijing - 40 de exemplare. cartea pe care a publicat-o: cea mai recentă și mai detaliată descriere istorică și geografică a imperiului chinez (în 1829); de la protopopul Ioan Grigorovici - 20 de exemplare. a publicat de el corespondenţa papilor cu suveranii ruşi în secolul al XVI-lea. (în 1834.); de la fostul elev al Academiei M.D., consilier titular D.V.Preobrazhensky, - 112 cărți rămase după fratele său, profesor al gimnaziului din Moscova, în latină și germană, printre care s-au numărat: opera Ciceronis, Taciti, Livii, Horații. operele lui Kant, Fichte. Schelling, Hegel, Goethe (24 de cărți) și alții (în 1864) *): de la sacristanul Lavrei Treimii, ieromonahul Hierotheus M. Poli sinopsis criticorum și opera Xenopliontis (în 1822). În sfârşit, să amintim multitudinea lucrărilor savante trimise de societăţile savante în dar Academiei. Biblioteca academică era atât de bogată, încât în 1844 a scos din duplicatele bibliotecii proaspăt deschise Academie Kazan] 28 de titluri de cărți: pe lângă creațiile părinților și lucrările clasicilor, printre cărți sunt enumerate ca transferat de altfel: Beveregii Synodicoii: (loar Evchologioii. Siii-ceri Thesavrus: Opera Binghami: R. Stephani Thcsavrus linguae latinae, vivloeica rusă antică a lui Novikov, istoria statului rus a lui Karamzin: Bergier dictionnaire de theologift etc.**).

Departamentul de manuscrise al bibliotecii fundamentale originale este format din 235 de manuscrise rusești, dintre care majoritatea provin din biblioteca Trinității.

i) Del. Adevărat 1864 A 27.

**) Del. Adevărat 1844 A"

care Seminar, la care s-au mutat din biblioteca Lavrei Treimii Sergius în diferite momente, în principal în timpul administrării Lavrei de către arhimandritul Arseni Mogilyansky. Conform catalogului Seminarului din 1762, 190 de manuscrise erau enumerate ca aparținând Seminarului Trinity și aproape toate au fost luate din Lavră. Potrivit treburilor din 1781, este clar că de la data deschiderii Seminarului Treime, 207 din toate manuscrisele mănăstirii au fost duse în biblioteca seminarului *). Printre aceste manuscrise în prezent

Ora actuală în biblioteca academică sunt, printre altele, următoarele: în fișă: Apostol pe pergament; Apostol cu inscripția: aprakos Isakov scrisorile lui Sobakin; două exemplare ale Psaltirii slavo-greacă, textul slav este scris în Surik, iar cel grecesc cu litere slave; două Evanghelii; Psaltirea în slavă, greacă și poloneză a fost dată Lavrei în 1670 de Simon Azaryin; Psaltire cu inscripția: Treime hegumen Joasaph; 13 cărți ale Vechiului Testament din secolul al XVI-lea: Apocalipsa sensibilă în chipuri - în două exemplare; Apostolul sensibil, dat în 1501 de mitropolitul Simon egumenului Treime Serapion; interpretarea celor 16 profeți] 490: interpretarea lui Atanasie din Alexandria asupra psalmilor și asupra Evangheliei după Ioan, prima a fost scrisă în 1459 de Pahomius Logothet la porunca vistiernicului Treimii Serghie, a doua - în 1456 sub stareța din Trinity Bass an^; Grigore Dialogul de la începutul secolului al XV-lea; Ioan Exarhul secolului al XVI-lea; Metoda pamfiliană a fost scrisă la cererea lui Arseni Sukhanov; lucrări de Maxim Grecul

*) Istoric. Treime Seminar., p. 57 și 380.

cu semnătura mitropolitului Ioasaf: Zlatostruy, tradus sub Simeon țarul Bulgariei, a fost scris la Kiev în 1474 sub regele Cazimir de diacomul Andrei Tvs-ritipym; viața lui Teodor de Odesa pe pergament din secolul al XVI-lea: un solemnist de post, scrisă în 1524 prin voința egumenului Trinității Porfiry de călugărul Pafnuty de Pisemsky, Timotei și Zakhesm; învățăturile lui Simeon noul teolog pe pergament din secolul al XIV-lea; Anunțurile lui Teodor Studitul pe pergament din secolul al XIV-lea: regulile lui Nikon au fost date Lavrei prin contribuția țarului Ioan Vasilievici: scrierile proprii ale lui Simeon de Polotsk, parte în rusă, parte în poloneză: Psaltire, scris marți> Kiev în anul 1474 călugăr Pafnutiem: Psaltirea urmată în fețe, scrisă de hrisov și dat Lavrei de Dmitri Ivanovici '! Godunov: o mențiune generală cu o carte, întocmită de filozoful Chiril: un sticherar, scrisă de domesticistul Trinității Autentificare în secolul al XVII-lea: 12 cărți de oameni, dintre care februarie pe hârtie de bumbac a fost scrisă în secolul al XV-lea, mai și iunie in 1558, iulie kaya in acelasi an scrisa de batranul Joasaph si de preotul Fprsom: o copie temporara a lui Gheorghe (Amar-tol), scrisa pe pergament si pe chipuri; descrierea întregii lumi, scrisă în timpul domniei prințului Vasiliy în secolul al XIV-lea: Kozma Pn-dpkoplov în chipuri: cercul de pace al arcului Gennady. din Novgorod: triodul postului pe pergament, scris din intenția egumenului Trinity Nikon: „th 4-ku: Evanghelia despre harat,

scrisă sub egumenul Nikon: Psaltirea urmată, deținută de Abraham Palitsyn: Apostol Andreyanovskaya (Adriana Angelova); Psaltirea scrisorii Mitropolitului Ciprian: o scară, scrisă de el; eseuri Iosif de Volokolamsk, scris de propria sa mână; breviar pe pergament; colecția Mitropolitului Daniel; a șasea zi a lui Vasile cel Mare din secolul al XVI-lea; o poveste despre

ruina statului Moscova, aici semințele canonului Shakhovsky la trei sfinți și pictura stareților Lavrei Treimii; o legendă despre asediul Mănăstirii Treimi de către Avraamy Palitsyn, scrisă în secolul al XVII-lea (tipărită complet); viata lui Rev. Serghie și miracole după moartea sa, cu povestea lui Simon Azaryin despre tipărirea sa în secolul al XVII-lea; istoria regatului Kazanului, Mitropolitul Hermogenes, 1592: descrierea sfinților ruși; povestea lui Pahomius Lo-Gothet despre principii Yaroslavl Vaspli și Konstantin, scrisă în 1 (576); lucrările lui Simeon Shakhovsky; colecția mitropolitului Ioasaf; lista de articole a ambasadei lui II. D. Miloslavsky în țara turcească; colecție cu istoria Catedralei Florentine, viața gropilor lui Petru și Fevronia și Leonty de Rostov, 127 de cuvinte ale Mitropolitului Platon, scrise de propria sa mână, propriul său catehism scris de mână etc. la pergamentul Pentateuh din secolul al XII-lea, pe foaie, scrisă în ebraică, adusă în dar Academiei de către Arhiepiscopul Hersonului Gavri ilom: triod Postul Greacă, scris pe Pergament în 120 (1 an; Pliilosopliia IIIATUralis 158-1). ani;compunerea LPChudes în greacă și latină: A. Sellii-RarCliia Tossica: există multe copii ale sistemelor teologice, filozofice și dar clase de replicatori și poezie în limba latină, predate la Academiile din Kiev, Moscova. slavo-greco-latină și Sankt Petersburg etc.

II cărți și manuscrise nu de puține ori au fost solicitate de la Academie la diferite instituții academice, iar la fața locului au fost subiect de studiu pentru mulți savanți. În 1837 au fost solicitate comisiei arheografice șase manuscrise care conțineau cronici rusești, și anume:

854 până la 1016 (λ5 85); 2) cronicar rus; conține genealogia prinților, liste ale mitropoliților și episcopilor Rusiei, cronica Nikon, se termină cu o scrisoare a țarului Alexei Mihailovici către mănăstirea Treime Serghiev și un decret al Patriarhului Ioachim, scris în cursivă la sfârșitul secolului al XVII-lea (nr. . 97); 3) istoria Siberiei; începe cu capturarea Siberiei de către Ermak și se termină în 1690, scris în cursivă; dat ca contribuție la Lavră în 1744 de locotenentul Serghei Avtonomovici Golovin (nr. 181): 4) cronicar al mănăstirii Pechersk; se încheie în 1419; scrisă în semicartă în secolul al XV-lea (nr. 182); 5) Cronicar rus de la începutul Rusiei până în 1507. În spatele cronicii se află o listă a prinților ruși și călătoria lui Athanasius Nikitin. Scrisă în semicartă la începutul secolului al XVI-lea (nr. 195); 6) un cronicar care începe în 1437 și se termină în

1520; a aparținut lui Joasaph Skri-iitsyn; scrisă în semicartă, transformându-se în cursivă în secolul al XVI-lea (nr. 196) *). Din aceste manuscrise, cronica Troitsk a fost tipărită de comisia arheografică în volumul I al colecției complete de cronici.

În anul 1839, la solicitarea comisiei de arheologie, i s-a transferat de la biblioteca academică o listă a cârmaciilor din cartea secolului XV (nr. 14). În același an, prin Academie, mitropolitul a cerut, pentru trimiterea aceleiași comisii, a unui manuscris Lavră pe pergament din 1406, cuprinzând Pentateuhul lui Moise. Manuscrisul a fost înaintat, dar pe raportul sfatului duhovnicesc al Lavrei, mitropolitul scria: „catedralul vă va aminti în timp util să cereți restituirea manuscrisului, pentru că de mai multe ori antichitățile adunate din locuri spirituale au pierit în străinătate. ru-Kakh” **).În același an, procurorul șef Sfântul Sinod Conte

*) Del. irav. 1837 nr. 33.

**) Del. Adevărat 1839 nr 38.

Protasov a cerut de la biblioteca academică 4 cărți necesare întocmirii unei colecții dogmatice și anume: Evthymii Zygabeni panoplia. Coniessio M. Critopuli, Turcograecia Krusii și Synieonis Thessalon.   *). Pentru

în acelaşi scop în 1843 lui Inocenţiu, episcopul Harkovului, au fost trimişi de la Academia Binii concilia în 9 volume **). În anul 1844, la cererea acestuia, patericonele olografe din vremea Mitropolitului Ioasaf (L215) și Menaionul de joi pentru mai (L 73)***) au fost înaintate lui Filaret, episcopul Rigai, care era angajat în istoria lui. Biserica Rusă.*

Manuscrise au fost trimise Societății de Istorie și Antichități Ruse din Moscova în 1846: John Exarch (Ai 35); vremea lui George Mnich (L 100); catalogul cărților grecești și latine ale bibliotecii patriarhale și Academiei de Științe, registrul cărților rusești din biblioteca sinodală și biblioteca episcopului rus de Damasc (LSH 113-115) *). În 1850, acolo a fost trimis și un manuscris despre ambasada lui Miloslavsky în țara turcească, din care a fost luată o listă și tipărită în cartea de timp a societății **). În 1855, o colecție a mitropolitului Daniel *** a fost trimisă aceleiași societăți. În același an, timpul lui George Amartol pe pergament din secolul al XIV-lea „***” a fost trimis la Academia de Științe. La Universitatea din Moscova, cu ocazia jubileului său apropiat, au fost cerute manuscrise în 1854: o interpretare a celor 16 profeți și odată cu el și viața Sf. Kirill; colectare sub L 64 cu viata

*) Ibid.

**) Del. Adevărat 1813 L „29.

***) Del. Adevărat 1844 .¥. 31.

*) Del. Adevărat 1846 XL 27.

*'■) Del. Adevărat 1850 X „25. - Vremennik m. Societatea de istorie. v. VSh. Del. Adevărat 1855 nr. 34.

»***) Bunicul. Adevărat 1855 XL 38.

Kirill; Joi Menaion pentru aprilie și mai nr. 94 și șase zile ale lui Ioan Exarhul λ «145 *).

Pentru cărturari, străini și mulți savanți ruși din diferite părți ale imperiului au vizitat Academia din biblioteca Academiei Teologice din Moscova. În 1827, profesorul Universității din Derpt, Klossius, s-a angajat în bibliotecă în căutarea actelor legate de caracterul greco-roman **) În 1856, elenistul Miller, care se afla în urma ambasadei Franței, a fost admis la examinarea manuscriselor grecești. În același an, licențiatul de la Universitatea Oxford, F. E. IIusey, și curând după aceea, diaconul Bisericii Anglicane din Palmer, au studiat la bibliotecă. De la oamenii de știință ruși în 1828 a fost angajat în manuscrisele bibliotecii lui I. M. Stroev. AI Muravyov a folosit în mod repetat cărți și manuscrise ale bibliotecii academice pentru munca sa științifică. De mai multe ori academicianul A. T. a vizitat Academia pentru a se familiariza cu comorile ei de carte. Bychkov. Dintre profesorii universităților ruse, profesorii Universității din Sankt Petersburg au lucrat mult timp și în mod repetat în bibliotecă: academicienii I. I. Sreznevsky și M. I. Sukhomlinov, I. I. Kostomarov și alții, Moscova: M. I. Pogodin , S. I. Shevyrev, θ. I. Buslaev, I. S. Tikhonravov, I. D. Belyaev și alții, din Novorossiysk: V. I. Grigorovici, A. S. Pavlov și alții. Nevostrueva, V. M. Undolsky, A. E. Viktorova și alții.

*) Del. regulă 185I nr.

**) Del. regulă 1827 nr. 15.

Până în 1826, s-ar putea spune, nu a existat un cabinet fizic la Academia Teologică din Moscova: întregul cabinet era format din următoarele lucruri: o mică mașină electrică. un telescop non-acromatic într-un cadru de lemn, o cameră de aluat, un felinar magic, patru borcane Leyden, un corn de fier și o ustensilă de gătit. Atunci când explicau proprietățile corpurilor și fenomenele fizice, acestea se descurcau de obicei prin intermediul desenelor de instrumente scrise cu cretă pe o tablă. În decembrie 1826 profesor de matematică II. S. Delitsyn a intrat în Consiliul Academiei cu o prezentare în care a cerut: „pentru a alcătui un cabinet fizic, cumpărați niște mașini fizice la Moscova de la englezul Priestley”. Toate instrumentele, conform instrucțiunilor sale, necesitau 16 în valoare de 931 de ruble.

asspgn. Cele mai valoroase dintre ele au fost: o mașină pneumatică cu un singur cilindru (250 de ruble) și una electrică (400 de ruble). La prezentarea despre achiziţia de instrumente, Mitropolitul Filaret a scris: ..Sunt de acord. Cheltuiala este atât de necesară și atât de limitată încât, pe baza paragrafului 217 din Cartă, se poate trece direct la executare, cu atât mai mult cu cât în raportul meu privind revizuirea Academiei, această nevoie a fost deja adusă. în atenţia spiritului comisariatului. Scoala "*). În 1830, a fost cumpărată o pompă de aer cu două cilindri, cu obuze care îi aparțin. Au mai trecut 15 ani, iar cabinetul fizic a rămas cu aceeași colecție slabă de unelte. În 1845, la cererea urgentă a lui Platon Pv. Kapustin, un excelent cunoscător și iubitor de științe fizice și matematice, consiliul Academiei a decis să lărgească semnificativ sala de fizică și a aplicat

*) Del. Adevărat 1826 nr. 122.

gușă

la Mitropolit şi apoi la Ober-Procurator Sf. Sinod către Contele Protasov cu o prezentare în care a cerut să elibereze 2794 de ruble pentru achiziționarea a 81 de unelte. argint din capitale spirituale şi educaţionale. Aprovizionarea cu scule a fost realizată de mecanicul Karl Masing, care locuia la Moscova. Mai multe unelte cu lanț au fost următoarele: mașina lui Atvud (100 de ruble); mașină centrifugă (172 ruble); Telescopul acromatic Frauenhofer (185 ruble); un heliostat (125 de ruble), un dagherotip (100 de ruble), un dispozitiv pentru excitarea curenților electrici inductivi (115 ruble), etc. Timp de cinci ani nu a existat niciun răspuns de la Sankt Petersburg la prezentarea consiliului academic. În octombrie 1850, a fost primit în cele din urmă un ordin de la administrația spirituală și educațională, în care se înfățișa că luarea în considerare a listei de instrumente prezentate de consiliul academic a fost încredințată profesorului de matematică al Sf. kademiyah oig a constatat că în lista instrumentelor propuse spre cumpărare de către Consiliul Academic, există mai multe astfel încât biroul de fizică al Academiei se poate lipsi cu ușurință și, dimpotrivă, multe instrumente de care nu se poate renunța la predarea fizicii, decente spiritualului. Academii. Printre primele, Rostislavov a atribuit goniometrul, heliostatul, barometrul Kupffer și alte instrumente. Printre instrumentele necesare, dar omise din listă, el a inclus barometrul toricellian, sirena, inklatoriul, magneții și altele. Lanțurile au fost slăbite de mecanic și

Comitetul spiritual și educațional a aprobat în 1851 o estimare pentru achiziționarea de instrumente de 2437 de ruble; din care 1000 de ruble sunt prescrise pentru a fi folosite din sumele economice ale Academiei. Cabinetul a început să fie umplut cu instrumente deja în 1852, când I.

A. Sergievskii era licențiat în fizică și a fost complet amenajat în 1854 *).

copacul împietrit și ciuperca pietrificată, predate Academiei de la Seminarul Trinity, donate în acesta din urmă de mitropolitul Platon în 1790. În 1823, un fost student al seminarului Trinity, Fyodor Efimovici Bogoslovsky, pe atunci Markschneider și inspector al școlilor de minerit de la Uzinele Ural, a trimis 20 XsX-uri de roci de rocă ca cadou Academiei. printre altele: amestecați topaz cu ametist; cărbune, găsit în stepa Kirghizei lângă lacul Indersky: un amestec de cuarț, feldspat și jasp: cuarț cu verdeață de cupru din genul malachit etc. Mă bucur că găsesc ocazia să fiu măcar oarecum recunoscător locului unde am primit educația și educația care a condus la dobândirea de informații suplimentare **). În anul următor, cabinetul mineralogic al Academiei a fost mărit prin primirea a 500 de minerale din diverse roci, estimate la 1.500 de ruble. as. și donat de brigadierul Andrei Ivanovici Davidov. Printre acestea se numără, printre altele: ametist într-o bucată mare de piatră, ruptă în două părți: beril în mai multe exemplare,

*) Del. regulă 1845-1854 .V 38.

·*) Del. regulă 1823 nr. 55.

20*

acvamarin, carnelian, topaz fumuriu, schorl negru, diverse tipuri de minereuri: gneis, granit sub diverse forme, stalactite; fagure pietrificat; bucăți de pește pietrificat etc.

Cabinetul de monetărie al Academiei a început în 1834. Anul acesta, rectorul Seminarului Kostroma, arhimandritul Afanasy Drozdov, fost licențiat al Academiei (mai târziu Arhiepiscop de Astrahan) a donat Academiei 105 monede, medalii și jetoane rusești și 115 monede străine, inclusiv aur și argint yya. Printre monedele rusești se numără monedele lui Vasily Temnago, Dmitri Shemyaka, prinții Ivan Andreevici, Mihail Andreevici. Vasili Iaroslavici, Ioan al III-lea, Ioan cel Groaznic, etichete, medalii eliberate schismaticilor pentru dreptul de a purta barba in 1705 etc. *). În 1839, la această colecție au fost adăugate 24 de monede și medalii, donate de căpitanul de rangul II Kvanchekhad-zev, între ele estuarul lui Petru al III-lea **). În 1844, Academia de Științe a cerut să trimită monede kufice de la cabinetul monetăriei locale pentru a fi luate în considerare. De la Academie au fost trimise 34 de monede, a căror examinare și stabilire a valorii și a demnității au fost încredințate academicianului Fren. Dintre aceste monede au fost monede: uzbec Khan 1336, Chanpbsk 1347, Khidyr 1359, Abdul Khan 1364, Timur-Kut-luk, Tokhtamysh (cu o inscripție arabă), Crimean Khan Shagin-Girey, sultani turci: Ibrahim 1640 1st. Mahmud 1st. Mustafa III și Mahmud II ***).

*) Del. Adevărat 1834 nr 77.

**) Del. guvernare. 1839 nr 37.

***) Del. Adevărat 1844 nr. 28.

VIL

Mijloace de viață. Clădiri. Menținerea tutorilor și studenților. Economie.

Academia Teologică din Moscova era situată în clădirile fostului Seminar Trinity. Etajul superior al așa-ziselor palate regale sau palat, construit sub Petru I și decorat sub Împărăteasa Elisabeta, care era inaccesibil Seminarului Trinity, a fost predat noii Academii de către Înaltul comandament al împăratului Alexandru I. Dar, din moment ce sediul seminarului în forma sa anterioară nu putea fi destul de potrivit pentru Academie, au fost necesare corecții semnificative pentru a adapta clădirile la cerințele noii instituții, subiect pentru care i s-a atribuit utilizarea a 30.000 de ruble. ase., care aparținea vechii Academii din Moscova a slavo-greco-letoniei *). Rectorul seminarului Trinity, Evgeny, și prefectul, Veniamin, au fost instruiți de către arhiepiscopul Augustin să se ocupe de amenajarea clădirilor pentru Academie, dar din moment ce au primit în curând numirea în locurile de comandă din Seminarul Perervinsk, Augustin (28 august 1814) a dispus formarea unui comitet pentru adaptarea clădirilor de la Mănăstirea Sretensky construite de ieromonahul Teofilact, Biserica Nașterea Domnului din orașul protopop Ioan Na-

*) Del. regulă 1^14 ani 25, 37.

Umov și Savvin de la Mănăstirea Storozhevsky, Hierodiakon Npkandra. După examinarea clădirii, comisia a recunoscut că este necesar: „să se facă sobe noi, până la patruzeci și șase la număr: în cele cinci camere nordice de sub săli, în sala de mese, în administrație, sub rector și în holul de lângă rector, parcă în locuri nu foarte vizibile, zăceau sobe de cărămidă roșie, și orice altceva în anexele rectorului și profesorului și în sălile și sub sălile din odăile de amiază - așezau sobe din țigle smălțuite. Antreprenorii ar trebui să fie invitați prin catedrală (stabilită în Lavră), prin consiliul spiritual (Radonezh), precum și prin apelul la piață. Cumpărați cărămizi, țiglă și orice aparat de fier pentru sobă pe bază de contract și obligați muncitorii să finalizeze lucrarea cel târziu la 1 octombrie a acestui an După ce a aprobat acest lucru, Augustin a ordonat: , corect, folosind vechiul material adecvat: faceți rame la ferestre in locul celor vechi, noi, iar unde nu sunt, altele de iarna: albiti incaperile de sub holuri;si unde vor locui profesorii si elevii, acoperiti cu culori achizitionarea in avans de mobilier, ustensile etc. .

Clădirile fostului Seminar Trinity cuprindeau: 1) palate regale; 2) clădirea profesorului; 3) clădirea fostului Kelarsky: 4) clădirea bibliotecii; 5) spital; 6) baie. Academia, de altfel, a dobândit 7) o casă mănăstirească. Odată cu trecerea acestor clădiri în jurisdicția

Academiei, le-au fost aduse modificări semnificative în diferite momente.

*) Del. arhivă, luciu. spirit. conspstore. 1814 X "998. Del. arc. Trinity, Sem.

1814 nr 180. 18?. 186. 197.

1) Palatele regale. Această frumoasă clădire din piatră cu două etaje, lungă de 40 de sazhens, după deschiderea Academiei, nu s-a păstrat mult timp în forma pe care o avea pe vremea împărăteselor Elisabeta și Ecaterina a II-a. La etajul doi se pătrundea anterior prin două lăstari magnifici de piatră, sau pridvoruri, construite în 1775 și începând din latura de sud opusă sălilor de gardul seminarului, care constau din stâlpi și grătare de piatră - unul împotriva turnului clopotniță, celălalt împotriva turnului. Catedrala Adormirea Maicii Domnului. Sub ferestrele etajului doi al holurilor se întindea între pridvoruri o galerie de lemn. II pridvor şi galerie au fost distruse în august 1815 *). Intrând în camere, autoritățile Academiei au găsit acolo nu prea multe lucruri mai rămase din timpul șederii regale în ele și anume: chipul apariției Maicii Domnului la Sf. Serghie într-un cadru aurit, portrete ale împărăteselor Elisabeta și Ecaterina a II-a. patru fotolii antice tapițate cu catifea purpurie. 20 de sfeşnice de cupru, un candelabru și trei perdele**). S-au dus la mănăstire, în chilia mitropolitului, mobilier, ceasuri și alte lucruri din camere, iar în sălile rectorului, care ocupa mijlocul etajului superior al camerelor, s-a așezat mobilier nou și, printre altele, un ceas de perete într-o carcasă, cumpărat în 1814 pentru 50 de ruble. de la arhimandritul Kolyazipsky Samuil și depozitat în Academie până în prezent. În 1817, în luna iunie, o parte din cornișa de piatră de lângă holuri s-a prăbușit: scândura a hotărât să facă o cornișă de lemn și să o tencuiască ***). Dar această modificare temporară nu putea fi de durată: și doi ani mai târziu, când mitropolitul Serafim a ocupat departamentul din Moscova după Augustin, Academia

·) Del. Adevărat 1820 nr. 40.

**) Del. 1814 nr. 31.

***) Del. pravd 1817 nr 24.

prppyalas pentru corectarea fundamentală a clădirilor academice. Tabla din iulie 1819 i-a prezentat mitropolitului că „acoperișul de fier de pe holurile cu căpriori de fier în multe locuri s-a lăsat și bazele de lemn făcute pentru a-l susține servesc drept întărire insuficientă, că cornișa de piatră din partea din față a sălilor s-a prăbușit în unele locuri" și așa mai departe. Consiliul a cerut permisiunea de a chema un arhitect din Moscova pentru a inspecta deteriorarea clădirilor

academice și pentru a întocmi un deviz de lucru. hale și, în conformitate cu proiectul arhitectului O. K. Sokolov, a ordonat ca „acoperișul din hale să fie fără greșeală sau să fie blocat, sau cel puțin reparat în așa fel încât să nu existe nicio scurgere, astfel încât prin aceasta să fie nicio pagubă într-o clădire atât de importantă precum palatele regale, decorate cu stucaturi excelente. În anul următor, 1820, acoperișul sălilor a fost acoperit cu fier nou pe partea din față, pentru care s-au folosit 528 de lire de fier, iar pe partea din spate a celui vechi s-au fixat și aliniate căpriorii de fier. nivel cu burla: acoperișul a fost vopsit cu vopsea verde. Pe partea din față a camerelor s-a făcut o nouă cornișă de piatră și s-a corectat tencuiala, iar întregul corp a fost acoperit cu vopsea galben-deschis, ceea ce a schimbat complet aspectul anterior al camerelor, care au fost pictate în stil maur, ca biserica trapeză din Lavră. În același timp, în interiorul camerelor au fost făcute modificări considerabile. La deschiderea Academiei, sala de întruniri era amplasată în prima sală mare a bibliotecii, exact în același loc în care fusese anterior auditoriul teologic al Seminarului Trinity. În această sală rece s-au ținut cursuri teologice și studenților Academiei din primele două cursuri.

Conform proiectului arhitectului, s-a decis amenajarea unei săli de ședințe pe latura de est a camerelor de la etajul superior, unde erau două săli cu bolți. Consiliul în prezentarea sa (din 12 septembrie 181.9) i-a scris mitropolitului: „Colegiul Academiei de Științe crede în opinia sa că adevărata sală de adunări este foarte neprofitabilă și incomodă pentru a avea lecții de predare și teste iarna, pentru a se transforma în a doua jumătate a bibliotecii, foarte timid acum în camera de cărți și în timp mai au de făcut. Amenajarea sălii de adunare în cele două încăperi de cărbune ale camerelor cu demontarea despărțitorului de piatră și a boltei de piatră în interior și montarea unui tavan rulant, prin care se dezvăluie beneficiile pe care sala de întruniri, ca primă clădire din Academie. , va fi amplasat în cel mai bun și mai plauzibil loc pentru predarea lecțiilor b b ora de iarnă va fi foarte convenabilă, pentru probele și ședințele publice va fi foarte încăpătoare, iar consiliul de conducere nu va avea nevoie să construiască un nou corp la această materie. Conform aprobării de către mitropolit a acestei presupuneri, comitetul școlii d. a permis Academiei să construiască o nouă sală de adunări, iar în 1820 aceasta era gata. În tot etajul superior au fost introduse noi rame de stejar cu punți noi, 62 la număr.

culori, si pictat boltile .. cu accesorii spirituale pitoresti ^. Capătul vestic al etajului superior al camerei. unde se aflau sufrageria și camera de dormit a împărătesei Elisabeta și unde se află acum sala de întruniri, a fost desemnată pentru conferința, consiliul și biroul consiliului; nu s-au făcut modificări aici, două orpgp-

Sobele de teracotă exterioare din vremea împărătesei Elisabeta, precum și lucrările de relief de pe bolțile din aceeași epocă, s-au păstrat în forma lor originală, în care se află până astăzi *). La etajul inferior al camerelor în 1814 au fost plasați șaptezeci de studenți din anul I, care au locuit aici toți cei patru ani până la sfârșitul cursului, și noi studenți care au intrat în Academie în 1816. care au alcătuit al doilea an, au fost amplasate în acest an într-o clădire nou construită pe latura de est a mănăstirii. Pe lângă camerele rezidențiale pentru studenți de la etajul inferior al camerelor din partea de est a clădirii, a fost amenajată și o sală de mese pentru studenți. Erau șapte camere pentru studenți în nivelul inferior al camerelor: două dintre ele din partea din spate de nord au primit de-a lungul timpului numele Laponia de la studenți. Pe partea din spate a etajului inferior al camerelor, pe lângă două camere de studenți, în spatele coridorului se aflau: o bucătărie, o cameră pentru pâine și cretă cu niște provizii de mâncare. Până pe vremea rectorilor Filaret și Eusebiu nu au existat modificări și schimbări deosebite în săli. În mai 1839, rectorul Filaret a prezentat Consiliului Academiei un extras dintr-o scrisoare a mitropolitului Filaret către acesta. în care se spunea: „aduceţi la acurateţea ordinii şi purităţii în toate şi corectitudinea uniformă. A fost atrasă atenția asupra Academiei din Petersburg în șapte aspecte. Nu ar fi mai bine să facem lucrurile cu sârguință, fără a cere fapte? Ni se indică exemple de instituții de învățământ laice, care au fost aduse la o acuratețe uimitoare de atenția personală a Împăratului Suveran. Recent, s-a demnit să viziteze o instituție militară de învățământ. Întorcându-se de la foc noaptea, pe...

*) Sm. Poveste. Trei Semin, n' prp.io;i:enii.

totul a mers în ordine, până la ultimul schelet, care nu a rămas după cină, așa cum s-a întâmplat, ci a fost imediat curățat și pus la locul lui. Cu privire la plauzibilitatea internă a sălii academice, aveți grijă în niciun caz în mod inutil. Tot despre sufrageriile "*). Amendamentele din holuri s-au limitat, insa, nu la multe, si anume: in conferinta si bord s-au reparat pardoselile bucata, destul de degradate: in cele doua coridoare inferioare, la primul. au fost amenajate cinci camere de studenți, trei dulapuri pentru închiderea „lucrurilor oficiale”, aparținând șapte încăperi (aici, iarna, se puneau de obicei o găleată cu kvas și apă de băut pentru studenți): plăticile erau corectate pe aceleași coridoare: au fost vopsite pereții și tavanele, ferestrele și ușile, precum și biblioteci, mese și dulapuri în camerele studenților; în sala de mese și în sala de adunări, în care maestrul moscovit Semyon Polyakov a pictat tavanul conform unui nou desen: în la mijloc era înfățișată Evanghelia înconjurată de strălucire și nori, desfășurată în cuvinte:,, la început, Cuvântul „**). În 1847, sub rectorul Eusebiu a amenajat dormitoare speciale pentru studenți; ca urmare, în loc de șapte locuințe. camere de studenți, în holuri au rămas trei camere și anume: fostele 3. 4 p 5: și 1. 2 și 6 sunt transformate în dormitoare, în timp ce în a 7-a există o toaletă. În același an, 1847, sub rectorul Alexis, erau două scări de lemn, una care ducea la sala de adunări, cealaltă la apartamentul rectorului. au fost înlocuite cu cele din fontă, iar în

același timp, în fața celor două intrări în săli s-au construit două pridvoruri din piatră, potrivite pentru arhitectura sălilor. Ultimul de prezentat

*) Del. regulă 1S39   Nr. 28. Întreaga scrisoare este tipărită în Soul Floor. joi.

iunie 1870

·*) Del. regulă 1839 Ayo 25.

În decursul timpului, o modificare semnificativă a sălilor a constat în faptul că în anul 1869 a fost construită o biserică academică în sala de întruniri, iar sala de întruniri era alcătuită din două săli, care erau angajate în conferință și consiliu, care s-au transformat într-una. hol prin spargerea peretelui si amenajarea unui arc destul de intins .

2)   Clădirea profesorului, redenumită clădirea profesorului. Era o clădire lungă, îngustă, de piatră, cu două etaje, cu un etaj de subsol, care începea din camere și se extinde până la turn, situată pe latura de est a gardului mănăstirii și numită Kelar. A ocupat 39 de sazhen în lungime și a fost poreclit intestinul, în documentele oficiale a fost desemnat cu numele clădirii galbene. Până în 1814, seminariștii Trinity au locuit la ultimul etaj al acestei clădiri, iar profesorii au locuit la mezanin. Sub ferestrele acestui etaj se întindea pe toată lungimea o galerie de lemn, fixată pe stâlpi de piatră. La subsol se aflau bucătării și camere de serviciu. Profesori și licențiați au intrat în această clădire la deschiderea Academiei. Cât de incomod era această încăpere, asta se vede din prezentarea tablei către mitropolitul Serafim în 1819, unde se spune: „prin acoperișul de fier de pe vechea clădire ocupată de profesori și licențiați ai Academiei, se scurge în multe locuri, din care bolțile din această clădire s-au umezit, iar din interiorul acesteia, tencuieli, despărțitori, pardoseli și sobe, deoarece partea de jos a clădirii necesită modificări semnificative "*) Πθ la proiectul plăcii, acoperișul de pe clădirea a fost reparată, galeria și stâlpii de piatră au fost distruși și, în plus, s-au realizat două noi pridvoruri din piatră pe stâlpi din față, fiecare cu câte două.

*) Del. regulă 1819, .V 40.

coloane; La etajul inferior s-au construit arcade si in interior s-au construit doua scari din lemn.Odata cu aceasta s-au facut opt sobe noi, s-a reparat tencuiala si s-a acoperit intreaga cladire, ca si holurile, cu vopsea galben-deschis, precum si tutorele. apartamente, dintre care opt la număr *). Dar o astfel de mică modificare adusă clădirii vechi nu putea să-i promită putere de durată; și nu mai mult de 15 ani mai

târziu, clădirea se numește dărăpănată. II aceste apartamente dărăpănate și înghesuite nu erau uneori suficiente pentru reședința mentorilor. În octombrie 1831, Alexander Efim, tutore la Seminarul Betania, a fost transferat la postul de licență. Nechaev. Nu avea loc suficient în clădirea profesorală academică, iar rectorul Policarp s-a adresat egumenului Lavrei, arhimandritul Antonie, cu cererea de a da noului bacalaureat undeva în clădirile mănăstirii cazare temporară. Vicegerentul a ordonat să i se dea o cameră goală rămasă pentru a locui la parter în clădirea monahală a spitalului, nou terminată. Inspectorul Academiei, Yevlampy, într-o notă din noiembrie despre starea Academiei, a raportat mitropolitului, printre altele, că licențiatul Nechaev. din cauza lipsei de încăperi goale la Academie, amplasate în clădirile Lavrei. Mitropolitul a dat o rezoluție: „nu mai sunt licențe și studenți la Academie acum decât înainte: și de aceea nu există nici un motiv pentru care ar putea urma o lipsă de localuri. Consiliului și viceregelui le este interzis acum și de acum înainte să satisfacă astfel de cereri arbitrare într-un mod atât de arbitrar. Scoateți celula din sediul nedeținut și raportați-mi fără întârziere. Trimite pentru executare

*) Del. Adevărat 1J-20 g., L „S6.

în același timp, mitropolitul i-a scris stareţului Lavrei: "capriciile Academiei nu trebuie să se lase. Altfel, acești oaspeți vor forța gazdele, am dat o rezoluție despre chilie. Nu vă supărați pe ea. . . Succesorul lui Policarp, rectorul Filaret Gumilevski, la scurt timp după ce a preluat conducerea Academiei, a făcut un raport către Mitropolit cu privire la înghesuiala și neplăcerile sediului de atunci al Academiei în clădirile ocupate de această clădire și în locul clădirii profesorale dărăpănate. , a cerut permisiunea de a începe afacerea de a construi în locul ei o nouă clădire din piatră cu trei etaje. Mitropolitul cunoștea bine neajunsurile vechii clădiri, în care el însuși locuise cândva când era profesor la Seminarul Treime. Ideea rectorului a fost aprobată: arhitectul Beauvais a întocmit un plan și un deviz pentru construcție, care urma să coste 234.880 de ruble. bancnote. Printre aceste sume, Consiliul Academiei a planificat să folosească 195.355 de ruble. din sumele economice rămase ale Academiei, și să ceară concediu pentru restul de la comisariatul școlilor teologice. În februarie 1837 s-a făcut o prezentare mitropolitului, iar la 29 iunie consiliul a primit ordin de la comisie, în care se spunea. „că, atunci când a analizat proiectul, comisia a recunoscut că este posibil să-l reducă și că și-a instruit arhitectul să întocmească un nou proiect și deviz, conform cărora cheltuielile au fost calculate la 168,581 ruble ca.”, ca urmare a care sa deschis oportunitatea de a economisi mai mult de 66.000 de ruble Cea mai mare permisiune a fost solicitată pentru noul proiect. În concluzie

·) Del. regulă 1831, nr. 59.

*') Scrisoarea lui Mitroi. Filaret la vicar. dafin A. Anthony nr. 19. Privirea severă a lui Philaret asupra Academiei în acest caz se explică prin antipatia lui pentru rectorul Policarp.

Nu se spune că Academia i-a plătit arhitectului Beauvais 1000 de ruble pentru lucrările de întocmire a planului și a devizelor, iar clădirea a fost realizată conform celui mai înalt plan aprobat al mărcii. La primirea acesteia, mitropolitul a dispus formarea unui comitet de constructii, caruia i s-a alaturat vistiernicul Lavrei, ieromonahul catedralei Anastasii, profesorul Academiei, preotul P.S. În planul de la Petersburg, comitetul de construcție și arhitectul de la Moscova Beauvais au găsit defecte și i-au prezentat mitropolitului că ar trebui făcute unele modificări. Mitropolitul i-a scris rectorului Filaret despre asta: ... comitetul de constructii si Beauvais se gandesc sa vada greseli ale elevilor in planul intocmit de profesorul Academiei de Arte, nebanuindu-se de neintelegere de catre elevi a planului. Cel puțin amintește-ți de politețe. pentru a obiecta mai modest, și cu atât mai puțin pentru a dezvălui ignoranța cuiva, sau noțiunea de ceea ce este sub ochi, ca de exemplu: spui că sunt cinci pervazuri în deviz, iar în deviz se presupune că acoperă. pervazurile ferestrelor cu fier, care este mai puternic din experiență. De ce au dormit iarna și au venit cu ideea unei schimbări în plan, când era timpul să facă spectacol? Mă grăbesc să vă spun să nu faceți nimic după propria înțelepciune, ci după un plan. Nu pot fi de acord decât cu câteva lucruri, de exemplu: să continui galeria de comunicații către clădirea interioară și spre scara din fontă, de aceea este necesar să prezint spiritul comisiei. scoli. Ai uitat să ții cont că planul a fost luat în considerare de Împăratul Suveran. Te implor sa nu te enervezi ca am tacut mult timp si deodata ma cert mult-**). Clădire veche-intestin

*) Del. regulă 1837, nr. 17.

**) Scrisoare din 9 aprilie 1838 către Duşepol. Citit. 1868 mai

spart; dintre mentori, cinci persoane au fost oarecum cazate în clădiri academice, iar două au fost S. T. Protopopov și A. II. Smelovsky s-a stabilit în suburbie și fiecare dintre ei a primit 200 de ruble. alocația de locuință pe an *). A. V. Gorsky a fost luat să locuiască de rector. Clădirea a fost finalizată în 1839, iar la etajul superior au fost deschise două săli de spectacol: teologică și filozofică și una în medie pentru istoria civilă sau pentru una dintre noile limbi. Alte spații erau ocupate de tutori (șapte apartamente), menajeră a Academiei, un birou fizic, un comitet de cenzură, arhiva acesteia, iar din 1843 depozitele comitetului editorial. La demisol există loc pentru bucătărie, meșteșugari, servitori și o parte separată pentru depozitarea rezervelor economice. În anii patruzeci, toate sălile au fost transferate la etajul mijlociu. În anul 1851, pe coridoarele acestei clădiri a fost construită o pardoseală din fontă **).

3) Clădirea pnspeniporspiii, piatră cu două etaje, a fost construită în anul 181G lângă gardul estic al mănăstirii pe locul unde obișnuia să

stea așa-numita clădire Kelarsky, întinzându-se de la turnul Kelarsky până la porțile sfinte și ocupând un spațiu de 50 de sazhens. În această clădire, în timpul existenței Seminarului Lavra, a fost amplasat seminarul - rectorul, prefectul și profesorul de retorică. Mai mult de jumătate din această zonă a fost cedată Academiei, cealaltă parte a Sf. Poarta a rămas în stăpânirea Lavrei și a fost construită cu o clădire pentru a găzdui frații. La ultimul etaj al clădirii nou construite a inspectorilor, o cameră a fost oferită inspectorului și burlacilor din Aka.

*) Del. regulă 1837 nr. 23.

**) Del. regulă 1851 .V 22.

demiy predominant monahală (4 apartamente), iar în juniori inferiori studenți ai Academiei *). Dormitoarele speciale pentru acești studenți au fost amenajate în două apartamente de burlac ale acestui imobil în 1847, iar camerele de la etajul inferior au fost asigurate doar pentru studenți.

4) Clădirea bibliotecii. În spatele camerelor regale, la nord până la gard, se aflau în secolul trecut bucătăriile palatului, amenajate pe locul fostului palat al țarului Ioan Vasilievici. În 1801, din cauza deteriorării, au fost demontate și în acel loc, în 1803, a fost construită o nouă clădire din piatră cu două etaje pe 22 de sazhens, al cărui nivel inferior era ocupat de o sală de mese pentru seminariștii Trinity, o pâine și o bucătărie și în partea de sus a fost amenajată o sală mare pentru audiența teologică, celelalte două pentru bibliotecă. După deschiderea Academiei, pe parcursul a două cursuri, scopul etajului superior a rămas același, iar în 1820 a fost ocupat în totalitate de bibliotecă. În acest moment, galeria a fost distrusă, întinzându-se sub ferestrele etajului superior al clădirii bibliotecii iar pe latura de est, s-a realizat un pridvor cu coloane de piatră și o scară care duce la bibliotecă **) pentru sala mare a bibliotecii, ocupată anterior de un auditoriu, iar acum numită noua bibliotecă yu , au rămas opt biblioteci noi, pictate „ca mahonul”, iar în alte săli au fost lăsate vechile cabinete ale Seminarului Trinity * ***), care însă nu au servit. pentru mult timp.In 1824 s-au facut reconstructii majore in biblioteca si anume: tavanul in doua camere s-a refacut din nou vechea biblioteca, s-a refacut pardoseala,

Del. regulă 1820. VAL 36 și 40.

:·*) Del. regulă 1820 nr. 40.

***) Del. regulă 1820 AI 36.

a amenajat 28 de biblioteci noi și opt semi-dulapuri în vechea bibliotecă în maniera lui Osmi, realizate anterior pentru noua sală a bibliotecii; s-a spart vechiul coridor de piatră care ducea de la holuri la bibliotecă, iar după planul arhitectului Carloia s-a construit unul nou de piatră, care a ocupat până la 45.000 de cărămizi. Odată cu aceasta, a fost amenajată o nouă intrare în bibliotecă în forma în care există în prezent *). În 1827 clădirea bibliotecii a fost acoperită cu un acoperiș de fier nou**).

5) Academia a primit spitalul de la Seminarul Trinity. A fost găzduit într-o clădire de lemn cu un etaj cu șase ferestre, situată pe 10 sazhens în același loc în care se află în prezent spitalul academic de piatră ***). Un student în anul II, Izmailov, spune despre acest spital: „Spitalul era amenajat separat de Academie, în grădină, din lemn, destul de spațios și confortabil, avea opt paturi, putea găzdui până la cincisprezece. La spital se afla un medic șef, un paramedic, trei însoțitori și o farmacie suficientă, cu o inscripție: rana s-a vindecat de la sine. Această inscripție a fost făcută de mitropolitul Platon, spun ei, ca reamintire a unui medic, beat, dar deștept, iar Academia nu a încurcat-o „****). fără a rezolva problema, a dispus ca opinia doctorul fie luat.

*) Del. regulă 1824 .V 49.

**) Del. regulă 1827 .V 50.

***) Planul vechiului spital în treburile guvernului. 1827 .V 50.

****) Uită-te la propriu, trecut. viata, p. 135. Pe atunci, consilierul titular Stepan Grigor, care a slujit la Treimea Șapte, aria din 1805, era medic șef. Vptovsky, care lucrase ca paramedic. A murit în 1827.

o baie nouă din lemn și un hambar, mitropolitul a ordonat: „cu privire la înmulțirea clădirilor din lemn în interiorul mănăstirii, anunțați catedrala dacă vor exista obstacole din partea ei în discutarea securității”. Catedrala a răspuns că nu poate da acordul înmulțirii clădirilor din lemn în interiorul mănăstirii și a propus să facă o mică extindere; dar doctorul (Michurin) a prezentat consiliului că anexa spitalului, căzută în paragină din cauza longevității, nu poate fi considerată utilă, că este mai bine să ridice o nouă clădire pentru spital. Atunci consiliul de administrație a decis să întocmească un plan și un deviz pentru construcția unui spital de piatră. Plan și estimare de 28.477 de ruble. întocmit de arhitectul Beauvais în 1828; dar comisia este spirit. şcolile (ianuarie 1829) au propus consiliului să reducă costurile estimate, fie prin limitarea dimensiunii clădirii, fie prin alte mijloace economice. Consiliu, iar la propunerea Mitropolitului. a intrat tot în această chestiune în consultare cu vicegerentul și vistiernicul Lavrei și a prezentat mitropolitului un nou deviz întocmit de vistiernicul, arhimandrit Arsenie. Mitropolitul a dat o rezoluție: „Nu sunt de acord: în primul rând, pentru că devizul vistiernicului Lavrei nu poate fi respectat mai mult decât cel al

arhitectului, căci arhimandritul nu este arhitect; în al doilea rând, pentru că scăderea este nesemnificativă. „Chestiunea a rămas fără mișcare până în 1833, când, din cauza deteriorării extreme a clădirii spitalului, consiliul de conducere a hotărât transferarea spitalului pentru o perioadă într-unul din camerele de locuit ocupate de mentori, și intre timp, indruma lui Bova sa intocmeasca din nou plan si deviz pentru un spital cu camera pentru 12 persoane *).

*j Del. Adevărat 1827, .V> 50.

21*

În anul următor, în 1835, s-a construit un nou spital de piatră în același loc unde stătea cel de lemn *). Ultima modificare a spitalului, constând în distrugerea intrării din faţa frontală şi în schimbarea amenajării interioare a încăperilor, a fost făcută înainte de reforma Academiei. Cu suma mică a sumei alocate anterior pentru spital, conținutul acesteia era destul de slab. Deci, de exemplu, pentru o farmacie în 1815 și 1818, medicul Vitovsky a cumpărat ierburi: mentă, salvie, zori, iarbă guturală, mușețel și altele pentru 24 de ruble. assspgp., iar de la o farmacie liberă am luat mușchi islandez 8 lire și Extracti Taraxici 1 lire **).Cu toate acestea, filantropii au apelat să ajute spitalul: de exemplu, consilierul de stat G. II. Smolyansky a donat medicamente în 1818 pentru 37 de ruble (5 ruble, în 1819 pentru 353 de ruble ***). Cu un salariu slab, care, deși era întărit de salariul de la Lavră și vnapip pentru tratamentul monahurilor și seminariștilor, dar cu toate acestea era foarte limitat, era greu de așteptat la doctori cu atestare excelentă în Academie. Însuşi Mitropolitul Filaret depune mărturie despre demnitatea foştilor doctori academicieni . În februarie 1827, studentul junior Mihail Rusakov a murit brusc. Pe raportul inspectorului că pentru boala medicului Natovsky a fost invitat medicul, fratele pr. rectorul (Polycarp) și de asemenea dr. Michurin, care au recunoscut situația studentului ca fiind deznădăjduită, mitropolitul a scris: „Sunt doi medici din afară, dar nici unul de-al nostru. II s-a remarcat de mult timp că mulți pacienți de la Academie sunt trimiși la spitalele din Moscova, ceea ce nu poate fi fără dificultate și fără pierderi de timp mai mult decât atunci când

*) Del. regulă 1835 .V 53.

♦♦) Del. regulă 1816 nr 39.

♦**/ Del. regulă 1819 U 39.

ar fi tratat într-un spital academic. Propun ca Consiliul Academic să acorde atenție dacă activitatea domnului Vptovskogo este în concordanță cu beneficiul Academiei? Nu este necesar să oferim Academiei un medic mai de încredere? Într-un astfel de caz, domnul Michurin ar putea fi

invitat.” Consiliul a prezentat mitropolitului demiterea lui Vptovsky cu o cerere de pensie pentru serviciu pe termen lung, dar acesta a murit în martie a aceluiași 1827. În ceea ce privește Michurin, consiliul a prezentat mitropolitului că l-a recunoscut ca neexperimentat și a primit o astfel de rezoluție: ..judecata academicienilor, consiliul despre lipsa de experiență a doctorului Michurin nu poate fi recunoscut ca solid: căci nu a profesat timp de două luni, ca și consiliu. scrie, dar conform certificatului propriu-zis, încă câteva luni în timpul producției chiar ca medic și, apoi, după cum se știe, și înainte și după serviciul său districtual, a avut întotdeauna practică; promovare la medic al primului departament și după câțiva ani la medic dovedește capacitatea și succesul recunoscut în el de judecătorii care îi cunosc afacerea, și nu de membrii consiliului universitar.înseamnă cel mai experimentat, își poate imagina așa, dar nu rudă cu niciunul a membrilor consiliului (adică fratele rectorului Policarp), astfel încât alegerea să fie imparțială. Michurin a corectat pentru scurt timp postul de doctor la Academie; şapte luni mai târziu (în 18-27 noiembrie) la cerere a fost demis *). Iar locul lui a fost luat de medicul de cadre II. M. Vysotsky, care a absolvit cursul la Academia de Medicină și Chirurgie din Moscova în 1803 și

*) Citit. în șosete, total. istorie si copaci. Ross. 1S76, carte. Mix, p. 77.

care a slujit recent la Kolomna. A luat locul unui medic la Lavra. Academia și Vpfapiya până în 1854. În 1831, în timpul holerei, mitropolitul a scris despre Vysotsky egumenului Lavrei, a. Anthony: „Nu știu problemele tale medicale, doar mărturisesc, mi s-a părut în tratamentul regretatului guvernator (arhitectul Athanasius) că Ivan Mihailovici era suspicios și indecis: are ceva în caracterul său care se întâmplă în un personaj firesc și își cunoaște propria afacere de oameni, atunci și-ar putea întări hotărârea cu sfatul altui „*). Succesorul lui I. M. Vysotsky a fost medicul șef A. A. Bryzgalov, care a absolvit un curs la Academia de Medicină și Chirurgie din Moscova și și-a câștigat reputația de medic foarte experimentat. Spre regretul general, a părăsit serviciul de la Lavră și Academie în 1858 și s-a mutat într-o altă catedre. După el, pentru o scurtă perioadă, N. S. Sokolov (din ianuarie 1859 până în mai 1860) și A. I. Sokolov au fost medici la Academie, urmați de doctorul în medicină I. P. Strahov, care a murit în 1875.

6) Baia academică era din lemn și era amplasată între spital și bibliotecă la o distanță de 7 sazhens de ultima. În 1827, consiliul de conducere a hotărât, din cauza decăderii sale, să-l dărâme și să construiască unul nou din lemn în locul lui. Dar catedrala mănăstirii nu a fost de acord cu construirea de noi clădiri din lemn în mănăstire: de aceea, s-a întocmit un plan și deviz pentru construirea unei băi de piatră, după spirit. şcoala a cerut o reducere a sumei estimate, iar construcţia băii s-a târât **). Folosirea băii vechi a continuat până în 1833, când mitropolitul a permis Academiei să folosească mănăstirea.

*) Scrisoarea. litru. Filaret la namestp. dafin A. Anthony, scrisoarea nr. 9, gura I. M. 1877

**) Afacerile domnitorului. 1827,   50.

baia *), care a durat până în septembrie 1847, când a fost construită o nouă baie din piatră la Academie în același loc, după planul arhitectului Kuznetsov **). În 1863, băile și toate clădirile academice erau furnizate cu apă dintr-un rezervor situat în turnul roșu al mănăstirii din nord-est, unde se ridică cu ajutorul unui motor cu abur dintr-un tezaur cheie. situat in spatele gardului de pe latura de nord a manastirii ***).

În această zonă, unde se află spitalul și baia, pe vremea lui Met. Platon exista o grădină de seminar cu pomi fructiferi, amenajată în ^> 1797. Toate acestea s-au schimbat în timp, iar plantarea actualei alei a grădina academică din spate datează din anii patruzeci ai acestui secol. O altă grădină din fața din față a palatelor a fost plantată inițial sub Petru I, în același timp cu construcția palatelor, la ordinul arhimandritului Treime Tihon Pisarev, de la care grădina a fost numită Pisarevskiy în secolul trecut. În mijlocul acestei grădini, sub Tihon, a fost săpat un iaz, care a purtat și numele de Pisarevsky. În această grădină, în timpul existenței Seminarului Trinity, a avut loc și un seminar

*) Litere MPTROP. Filaret la namestp. lauri a. Anthony, partea I, AL 48. În 1832, vechiul bai academic? aprins. De aceea, Mitropolitul a scris guvernului local despre asta: „Ai lăsat să scape, ai spus adevărul că mi-ai ascunde. Sunteți de acord când a luat foc baia academică? De ce nu mi s-a spus despre asta de la catedrală? Sau se ceartă catedrala să o transmită deja atunci când Academia arde Lavra? Nu va fi prea târziu?’ (ibid. scrisoare As 34 din 19 august 1832). II aici, în mânia lui Filaret pe Academie, se vede mânia pe rectorul Polpkarp. Pentru folosirea băii monahale, Academia era obligată să țină la jumătate cheltuielile pentru baie cu dafinul, iar pentru restructurarea băii Lavrei din 1839 a trebuit să suporte jumătate din costuri ('File academicianului, lege. 1837 Nr 26. - 1839 .V 35).

**) Del. Adevărat 1844, .V 17.

*****) Adevărat 1863, nr. 15.

a crescut gradina cerului cu creste si pomi fructiferi. Mitropolitul Filaret își amintește despre iazul care se afla în grădină: „Când eram încă la Seminarul Lavra, am observat că iazul (Pisarsva) ținea mereu apă și se îneca doar iarna sub gheață, iar vara. nu s-a deteriorat. Dacă aici era un izvor, sau o țeavă din Iazul Alb” (pastorul adjunct, situat în spatele hotelului) *). La scurt timp după înființarea Academiei, tocmai în 1816, s-a făcut o schimbare completă în Grădina Pisarevsky, așa cum se spune într-o lucrare academică modernă: „în

partea dreaptă, de la poarta sfântă de lângă palat, există un obișnuit. gradina ce a apartinut Seminarului Lavra, care era facuta din diferite alei si inconjurata la exterior de un zid de piatra cu gratar si stalpi, iar in mijlocul acesteia s-a taiat un iaz de kavalea "**). Mitropolitul Filaret a presupus mai târziu că umezeala din Catedrala Adormirii Lavrei provine tocmai din faptul că Iazul Pisarsky a fost umplut; spune: „în Catedrala Adormirii, când eram încă la Seminarul Lavra, am observat doar răceală, nu umezeală. pe când din prima zi a lunii mai am mers la ea pentru a ne închina. Acest lucru îmi intensifică suspiciunea că solul Lavrei nu este stricat de faptul că iazul grădinii Pisarev, care era aproape de Catedrala Adormirea Maicii Domnului, este acoperit. Acest lucru este mai neplăcut pentru mine. ca, imi amintesc, am dat ideea si fostelor autoritati ale Academiei sa umple balta la construirea unei case, pentru ca iazul era nepotrivit"***) Mitropolitul inseamna aici vremea cand era auditor al Academiei pentru prima dată în 1815 și când au construit așa-numitul corp de inspectori. Grădina Academiei

*; Scrisoare. m. Filareta la loc. A. Anthony, .V 120 și 124.

**) Del. regulă 1820, nr. 40.

***) Scrisoare. Și. Filaret la loc. lauri a. Anthony, nu? 124.

Cea cehă, în forma în care se află în prezent, a fost replanificată, plantată și amenajată în 1843, cu care a lucrat în special studentul de anul XIV A. O. Klyucharev. O potecă de piatră albă - de la holuri până la clopotniță π trotuar din apropierea sălilor au fost construite în 1821.

7) Zamoiiiispshryiim acosmic house. Întrucât tutorele de familie ai Academiei nu aveau voie să locuiască între zidurile Lavrei, Academia a trebuit să aibă grijă să le amenajeze o cameră în așezare. În acest scop, chiar în anul următor după deschiderea Academiei, în strada Ilyinskaya de la nepoata mitropolitului Platon, Anna Alexevna Nesterova, a fost cumpărat cu 1800 de ruble. as. casă de lemn cu un etaj, 20 de arshini lungime și 17 arshini lățime. Terenul de la casă avea 10 sazhens lățime de-a lungul străzii și 50 sazhens lungime, totalizând 500 sazhens pătrat. Nesterova) această casă cu pământ a fost cumpărată în 1813 de la negustorul Alexei Yegorov Yerofev. Casa achiziționată de Academie nu era nouă, iar în 1822 și 1823 s-au folosit 1819 ruble pentru a o corecta. as. În casă erau două jumătăți și acolo locuiau la început profesorii: V. II. Kutnevpch și A. II. Tyazhelov, apoi P. S. Delitsyn și 0. A. Terpovskigi-Platoiov. În anul 1840, s-a constatat că această casă a căzut în complet paragină și era imposibil de locuit în ea. Consiliul de administrație a decis să construiască o casă nouă de lemn, cu un etaj, pe o fundație de piatră, de 10 metri lungime și 7 sazhens, în locul vechii case. În același 1840, conform testamentului spiritual al negustorului Semyon Tokarev, terenul aparținând casei a fost adăugat străzii în lățime de 3 sajni și lungimea de 15 sajni. Conform devizului întocmit de arhitectul

Beauvais, pentru construirea unei noi case au fost necesare 3.336 de ruble. ser. Dar în timp ce

a fost necesar să se rezolve cazul construcției, proprietarul Vladimir V. Golovin a oferit Academiei să cumpere de la el o casă nouă de busteni gata făcută, care stătea nu departe de casa academică și avea o lungime de 8, 7 sazhens în lățime. si 5 arshins in inaltime. Prețul pentru această casă din busteni este de 5Ì1 ruble. Consiliul a constatat că casa din bușteni ar putea fi achiziționată și a instruit profesorul Delitzin să elaboreze un plan pentru casa din bușteni, să indice modificările care trebuie făcute în ea, o casă cu apartamente pentru doi tutori de familie, față de estimarea lui Beauvais. , va costa cu 514 ruble mai putin.Mitropolitul Filaret a aprobat prezentarea consiliului de conducere si cazul a fost inaintat Sfantului Sinod, ('procurorul sef inodal, grefa, Protasov a indrumat arhitectul sectiei spirituale si educative sa ia in considerare Arhitectul este departe de la părerea că nu este rentabil să cumpărați o casă din bușteni gata făcută, deoarece, la mutarea casei, trebuie să tăiați unele dintre colțurile interioare necesare pentru rezistență și să tăiați deschideri pentru sobe în locuri întregi, că există unele omisiuni în devizul profesorului Delitzin etc.În concluzie, arhitectul și-a întocmit planul într-o dimensiune redusă față de planul de la Beauvais.Sfântul Sinod a hotărât: să solicite consiliului universitar să întocmească un deviz conform noului plan și, împreună cu asta, pentru a comunica informații despre momentul construcției casei de bușteni finite. Tabloul prezentat mitropolitului că... întocmirea unui deviz special, cu excepția celui întocmit deja de arhitectul Beauvais, nu pare necesară, că se presupune că trebuie tăiate colțuri care nu sunt legate de pereții principali, ”și așa pe. Referitor la momentul construirii casei din busteni, a explicat consiliul de conducere. că a fost construit în urmă cu trei ani și că Beauvais garantează credibilitatea clădirii. La încheierea tuturor

consiliul de administrație și-a exprimat dorința de a rămâne cu aceeași părere în ceea ce privește amenajarea clădirii, i.e. cumpără o casă din busteni din casa lui Golovin. Mitropolitul a dat o rezoluție: .. deși în considerentele guvernării academice există ceva demn de respect, și deși este extrem de păcat că unii profesori! îndură dificultăți în apartamente, care, din cauza circumstanțelor locale, pot deveni deosebit de dificile în iarna următoare: totuși, nu pot să mă alătur părerii consiliului universitar: pentru 1) dacă autoritățile superioare și-au luat libertatea de a cere o estimare: - atunci întrebarea: este nevoie de un deviz, a fost deja rezolvat, iar subordonatul locul trebuie să îndeplinească prescrisele, dar nu să argumenteze, are nevoie de un deviz. 2) Întrebarea de decis este sen: după ce plan este mai profitabil să construiești? Acest lucru poate fi determinat cu acuratețe numai atunci când se întocmește o estimare pentru un nou plan. Las consiliului universitar fie să rămână neconvins și să-l

prezinte autorităților, fie să se grăbească să întocmească un deviz, dar între timp, acesta poate aduce considerentele sale în atenția autorităților superioare (19 aug. 1841).)". După aceasta, comisia a prezentat prim-procurorului, printre altele, că ... întrucât atât vastitatea cât și accesoriile principale ale ambelor clădiri, adică, cerute conform schiței planului întocmit de arhitectul spiritual și administrația educațională și presupuse după planul arhitectului Beauvais sunt aceleași, atunci consiliul de administrație, nedumerit, dacă era necesar să se întocmească un deviz special, pe lângă cel deja întocmit de arhitectul Beauvais, a prezentat acest lucru spre luare în considerare. a eminenței sale etc. În continuare, consiliul de administrație scrie hotărârea mitropolitului și adaugă că latifundiarul Golovin a anunțat consiliu că nu poate aștepta mai mult de o lună pentru o decizie de cumpărare din casa sa din busteni, altfel va fi obligat să-și vândă.

doborât de alții care doresc să-l cumpere. La propunerea procurorului-șef al acestui caz, la aprecierea Sf. Sinod. Sinodul a avut raționamentul că, pe de o parte, la cumpărarea unei case din bușteni de la Golovin, 314 ruble ar putea fi economisite față de estimarea lui Beauvais. ser., pe de altă parte, că o casă din busteni care a stat trei zile fără înveliș nu poate fi considerată puternică și, prin urmare, construirea unei noi case ar trebui să fie preferată achiziționării unei case din busteni, chiar și într-un astfel de caz, dacă a costat un puțin mai mult, deoarece se va folosi lemn proaspăt, care ar trebui să asigure rezistența pe termen lung a structurii. Prin urmare, s-a hotărât să se permită construirea unei noi căsuțe din lemn pe fundație de piatră în locul casei dărăpănate atunci când se primește noul deviz cerut conform schiței arhitectului Administrației Spirituale și Educaționale, despre livrarea cu promptitudine a care să facă un stimulent. În același timp, să se înțeleagă consiliului universitar că ar trebui să invite de la bun început un arhitect să participe la achiziționarea unei case din bușteni și să întocmească un deviz pentru amenajarea unui onago și să nu se bazeze pe opiniile unui profesor de matematică Delitzin, aparent nu pe deplin familiarizat cu arhitectura regulilor, în măsura în care, pe lângă munca pe care au pierdut-o, autoritățile superioare sunt implicate și în corespondență excesivă, a cărei consecință poate fi, în plus , pagubă trezoreriei în cazul angajării spațiilor pentru tutori ai Academiei „(oct. 1S-11). Mitropolitul a scris asupra acestei instrucțiuni: .. și laud insistența sporită a consiliului universitar la cumpărare, în care , așa cum începe acum să fie cunoscut, s-a lăsat dus de opinii destul de incorecte.” Nu mai devreme de un an mai târziu (9 octombrie 1842) s-a hotărât la Petersburg cazul construirii unei case academice pastorale adjuncte, la ce subiect-

adică Sf. Sinodom suma 5122 ruble. ser. *). Casa a fost finalizată în 1845, iar doi profesori F. A. Golubinsky și II. S. Delitsyn **). În 1867, deasupra acestei case au fost construite mezaninele.

O altă casă de lemn cu un etaj, aflată pe același teren academic la oarecare distanță în spatele casei mari, a fost construită din vechiul spital academic în 1835, cu spațiu pentru doi mentori. Sumele pentru transportul lui de la mănăstire și instalarea la fața locului au fost cheltuite 985 de ruble. bancnote ***).

Deschisă în locul vechii Academie slavo-greco-letone. noua Academie Teologică din Moscova a moștenit din resursele vechi și financiare și, în primul rând (10 august 1814) 30.000 de ruble stocate în Consiliul de Administrație din Moscova, formate din sumele reziduale ale Academiei, care, după dublarea în 1807, suma pentru întreținerea vechii Academie, rezervată anual pentru majorare cu dobândă ****). Acești bani au fost folosiți pentru adaptarea clădirilor fostului Seminar Trinity la nevoile noii Academii, iar la dobânda datorată din acea sumă s-a luat un bilet al Consiliului de Administrație de 2957 de ruble. 45 k. ase., care a devenit proprietatea Academiei. Pe lângă aceste 30.000 de ruble și dobânzi de la acestea, Academia a primit la dispoziția vechii Academii, restul sumelor alocate pentru întreținerea acesteia în 1812-1814, numerar '5188 r. 49 k. ase. și cinci bilete ale Consiliului de Administrație pentru

*) Del. regulă 1840, .Y 35.

**) Del. Adevărat 1847, nr. 8.

**) Del. regulă 1835, .V 53.

♦***) Vezi Istorie. m. slav-greacă-lat. Acad., p. 275. Del. acad., domnitor 1814, nr. 37.

suma de 21.457 de ruble. 45 cu. 45 k. ase. *} Pe lângă aceasta, Consiliul Academiei a primit zece bilete ale Consiliului de Administrație în valoare de 18, (Yuo ruble 5'2 k. as.), stabilite pe timp perpetuu în favoarea vechii Academii de diverse binefăcători, și anume:

1) Biletul Mitropolitului Platon în 4000 de ruble. as. (1142 p. 85; 74 k. Ser.) cu privire la conținutul procentului de elevi excelenți ai Academiei slavo-greco-latipice, sub numele de Platonikov. Dan în 1789 la 2 august.

2) Bilet pentru 1500 de ruble. as. (428 p. 57, k. Ser.) pusă în favoarea studenților săraci la 31 decembrie 1790 de către consiliul Academiei slavo-greco-latine. Suma a fost primită din vânzarea materialelor de la Biserica desființată Dmitrievskaya din Moscova.

3) Bilet în 1539 p. 80'/> k. as. (439 p. 94% din serie), înscris prin testamentul asistentului colegial Natalia Kozminishna Tverdysheva în 1795 la 10 aprilie, pentru întreținerea studenților săraci ai Academiei.

4) Bilet pentru 500 de ruble. as. (14'2 p. 85'-' k. Ser.), donat la 15 octombrie 1796 de văduva general-locotenent Maria Semyonovna Rimskaya-Korsakova în favoarea celor mai săraci studenți din bursă.

5) Bilet pentru 35 de ruble. 717 k. ase. (10 p. 20% q. ser.) dat pentru același subiect conform voinței domnului Tverdysheva 1799 septembrie 28 zile.

6) Bilet în 500 de ruble. ser. Contele Theodore Andreevich Osterman, dat la 5 februarie 1802 pentru a recompensa cu interes din partea elevilor săi care s-au remarcat prin bunele moravuri. În 1815, din ordinul spiritului comisariatului. a preda-

*) Bunicul. Adevărat 1814, nr. 36.

Dobânda suplimentară din acest bilet este destinată a fi folosită pentru achiziționarea de cărți pentru a recompensa studenții Academiei care s-au remarcat prin bunele moravuri.

7) Bilet în 1085 de ruble. as. (310 r. Ser.) ci la testamentul Arhanghelului Episcop Apolo, dat la 1 iulie 1802, pentru menținerea procentului de studenți săraci în bursă.

8) Bilet pentru 5000 de ruble. as. (1428 p. 57 \ k. Ser.), 1806 9 august, donat de sublocotenentul pensionar al gărzii Vasily Grigorievici Bogdanovich pentru acel subiect,,. astfel încât banii de dobânzi primiți anual de la aceasta să fie repartizați de la autoritățile academice la cinci studenți ca indemnizație pentru întreținerea lor și ca recompensă pentru succese deosebite la păianjeni cu comportament respectabil de viață.

9) Bilet pentru 500 de ruble. as. (142 p. 85 k. Ser.) Serafim al Arhiepiscopului de Tver, care a numit dobânda de la el să fie folosită ca răsplată pentru cei mai de succes și mai capabili să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu. Dată la 27 iunie 1807, când Serafim era încă episcop de Smolensk.

10) Bilet pentru 4000 de ruble. as. (R. 1142, 853/4 k. Ser.), care a ajuns la moştenirea mitropolitului Platon la 27 iunie 1813 pentru întreţinerea elevilor excelenţi ai Academiei slavo-greco-letone *).

Astfel, chiar la deschiderea Academiei, s-au primit până la 80.000 de ruble din sumele Academiei slavo-greco-latine. bancnote. Consiliul Academiei a stabilit totodată că „pentru dobânda din suma Mitropolitului Platon, să se mențină în Academie doi studenți excelenți la predare și morală, pe lângă numărul obișnuit al acestora, care, în amintirea decedat şi pentru

*) Del. acad., domnitor 1814, V. 30-1837, A; 5, -1859, Ai 84.

pentru împlinirea veșnică a instituției sale, să fie numit platonic. Asupra dobânzilor primite din sumele stabilite de Rev. Serafim și Contele Osterman, să cumpere un anumit număr de cărți și, conform numirii consiliului de conducere, la sfârșitul examinărilor publice, să le distribuie ca recompensă - primul celor care au dat dovadă de o capacitate excelentă de a predica Cuvântul lui Dumnezeu, iar ultimul la studenți distinși cu bune moravuri. În ceea ce privește dobânda din suma lui Bogdanovich și din alte sume, Academia a hotărât prin opinie: „dobânda primită de la primul să fie trimisă la Seminarul Perervin din Moscova pentru întreținerea, dar la voia binefăcătorului, a claselor superioare ale patru elevi dintre cei mai săraci, dar cei mai reușiți în științe și excelenți în bunele maniere, și cu alte sume, alocate educației elevilor săraci, trimit dobândă școlii raionale din Moscova pentru întreținerea bursei, care se stabilește cu ea, întrucât în ea există un număr mult mai mare de studenți, „[decât în alte școli.” „Afirm toate acestea, în plus, că dobânda primită din suma datorată de domnul Bogdanovich ar trebui trimisă la Seminarul din Moscova. Presupun că dobânda ar trebui trimisă la Seminarul din Vioan, iar Pererva va ajuta Seminarul din Moscova în caz de nevoie" *)·

Ordinul consiliului de administrație privind folosirea dobânzii la suma Mitropolitului Platon, aprobat de comisia școlilor teologice în 1815, s-a dus la îndeplinire numai până în 1824: din același an și până în 1830 inclusiv, dobânda la acest capital s-a adăugat la cantitate reziduală, iar din 1831 până în 1837

*) Del. regulă 1815, 23 aprilie.

nu au fost acuzați deloc de la consiliul de administrație. În acest ultimul an, consiliul de conducere a cerut Mitropolitului permisiunea de a folosi anual dobânda din suma lui M. Platon pentru tipărirea celor mai bune eseuri studențești. Mitropolitul a scris la prezentare: „Testamentul trebuie îndeplinit, pe cât posibil, după voința testatorului: și de aceea nu pot fi de acord să-l schimb fără nevoie, întrucât nu aprob faptul că consiliul universitar. a încetat să-l îndeplinească, încălcând împreună și prescripția comitetului școlilor teologice. Așadar, procedați în felul următor: 1) continuați să primiți dobândă anual și pe acestea, dacă este imposibil pentru doi, atunci întrețineți un elev conform voinței testatorului; 2) dobânda acumulată până acum poate fi folosită pentru tipărirea cărților utile, iar suma care va rezulta din această cifră de afaceri poate fi utilizată din nou la aceeași cifră de afaceri.” Ca urmare a unei asemenea comenzi, în același 1837, primul student al cursului superior, Makariy, a fost ales bursa lui Platon Saharov, căruia i s-a dat numele de familie Platonov *).Fiecare curs după aceea, Academia a produs câte un student platonic, iar acest lucru a continuat până în 1860, în care studentul Ivantsov a primit ultimul student cu nume de familie. , suma lui Platon a fost comasată cu alte fonduri caritabile.

De-a lungul timpului, noi binefăcători au fost găsiți pentru noua Academie. În 1827, conform voinței comerciantului din Moscova Iakov Fedorovich Pavlov, o sumă de 3.000 de ruble a fost alocată Consiliului de Administrație „pentru întreținerea a doi studenți care vor reuși în științe” **)·

*) Del. regulă 1837, nr. 20.

**) Del. regulă 1827, nr. 57.

Consiliul Academiei i-a prezentat Mitropolitului Filaret ceea ce consideră a fi o opinie: „să dea dobândă pe această capitală la finalul fiecărui curs universitar ca recompensă celor doi elevi cei mai buni.” Mitropolitul a scris: „nu în detaliu”. . Golubinsky a dat de părere că a considerat că este mai decent să ofere celor mai buni doi studenți drept recompensă dobândă de 75 de ruble. nu anual, ci 150 de ruble. fiecare doi ani de la finalizarea cursului. Și pentru a le oferi o recompensă nu în bani, ci inigamp, cu excepția cazurilor în care, recunoscuți ca demni de o recompensă, studenții se dovedesc a avea nevoie de bani pentru a-și ajuta rudele sărace. Mitropolitul a dat o rezoluție: „Doi dintre cei mai buni elevi ar trebui să fie susținuți cu 150 de ruble. nepermis. Cu toate acestea, voința testatorului trebuie respectată în toate privințele. Prin urmare, se presupune: 1) să folosească anual dobânda din suma lăsată ca un plus decent și util pentru întreținerea celor mai buni doi elevi ai Academiei. 2) Din ei 100 de ruble. numiți cel mai bun elev din divizia cea mai înaltă și 50 pentru cel mai bun elev din divizia inferioară. 3) Oferiți cărți utile și necesare pentru jumătate din sumă, iar cealaltă jumătate lăsați destinatarului să le folosească pentru nevoile sale. 4) Studenții în acest scop desemnează conferințe de la cel mai înalt rang și țin cont, pe lângă succesul în științe, de comportament și de sărăcie. 5) 0 desemnat să mă reprezinte înainte de executare „*).

În 1854, conform voinței comerciantului din Moscova Kharlampi Ivanovici Protopopov, Academia a primit 2150 de ruble. ser. astfel încât dobânda la acest capital să conţină

*) DѢ.t. Adevărat 1828, nr. 30. 1829, .V 98.

îngrămădit unul dintre elevii Academiei *). În 1858, Ivan Stepanovici Orlov, protopop al Bisericii Treimii din Moscova, din Biserica Treimii, a donat Academiei din Moscova o bancnotă de 700 de ruble. ser. pentru ca dobânda de la onago să fie dată ca alocație, unuia dintre săraci, cel mai de încredere elev al Academiei. În 1862, la această sumă, a adăugat și o bancnotă de 100 de ruble. ser. **). Conform definiției consiliului de administrație, aprobată de mitropolit, dobânda din suma protopopul Orlov a fost desemnată să fie dată anual unuia dintre elevi pentru cea mai bună predică compusă de acesta.

Potrivit statelor, în 1808, 55.800 de ruble au fost eliberate pe an pentru întreținerea Academiei Teologice din Moscova. as. Bani au fost

emiși la jumătate de an de la Trezoreria Moscovei și în primii doi ani - în monede de cupru, iar din 1816, la cererea comisiei școlilor teologice, au început să emită bancnote ***). În ciuda faptului că această sumă aparent era destul de limitată, consiliul Academiei cunoștea arta de a lăsa economii din aproape în fiecare an și transfera sumele rămase la bancă pentru majorare cu dobândă, care apoi s-a dovedit a fi 5. Așa că în 1815 ar fi trebuit să fie în bancă pentru o perioadă nedeterminată reziduală de 10.000 de ruble; la fel pentru următorii trei ani. În 1820, conform noilor state, s-au adăugat 23.600 de ruble pentru întreținerea Academiei, iar Academia a început să primească anual 79.400 de ruble. Contribuțiile de bani reziduali la consiliul de administrație au continuat: în 1822, 15.000 de ruble au fost depuse în bancă. Astfel, în scurt timp, Academia a început să aibă în cursa sa

*) Del. regulă 1854, nr. 18.

**) Del. regulă 1858, λ" 18,-18G2, Λ" 1G.

***) Del. regulă 1815, V 35. 1816, nr. 14.

99*

comandați cinci bilete bancare pentru suma de 55.000 de ruble. Conform definiţiei spiritului comisionist. şcoli din 30 iulie 1826, aceste cinci bilete au fost trimise la această şcoală la cererea ei *); dar din inventarul bancnotelor aparținând Academiei pentru anul 1830, reiese clar că în acest an Academia a avut la dispoziție șase bancnote noi și anume două bilete din 1828, unul la 15.000 de ruble, celălalt în 20.000 de ruble, trei bilete în 1829 în 20.000, 10.000 și 30.000 de ruble și unul în 1830 la 20.000 de ruble. Raportul menționa că „aceste sume au fost stabilite pentru majorare fără o programare definitivă pentru dobânzi și nu s-a primit dobânda pentru ele” **).suma alocată pentru construirea unei noi clădiri profesorale a fost de 168.581 de ruble*'4*).

1) 7696 ruble ser. într-un stat continuu profitabil 4% bilet cumpărat la 1 noiembrie 1860 pentru Ab 15321. Acest bilet includea 10 bilete și anume: a) Mitropolitul Platon 1789, b 1142 p. 85% c., b) Academia slavo-greco-latină 1790, v428 p. 57% k., c) Tverdysheva 1795, b 439 p. 947 k., d) Rimskaya-Korsakova 1796, b 142 p. 85% c., e) Tverdysheva 1799, w 10 p. 207, c , <') a contelui Osterman 1802, c 500 r., g) Episcopul Apollo 1802, c 310 r., h) Bogdanovich 1806, c 1428 r. 57% k., i) după voia mitropolitului Platon în 1813, în 1142. 85% k., i) negustor Protopov 1854, vb 2150 r. ****).

*) Del. regulă 1827 nr. 46.

') Del. regulă 1830, .¥> 61.

***) Del. regulă 1837 Λ" 17.

) Del. regulă 1859 .V 15.

2) Biletul continuu profitabil de 4% în 1860, în 700 de ruble. protopop Orlov.

3) O bancnotă de cinci procente de 100 de ruble, donată de o persoană necunoscută în 1860.

4) Biletul continuu profitabil de 4 "/0 din 1862, în 715 ruble.

5) Protopop al orașului Kazan Vișnevski bancnotă de cinci procente, 1860, în 100 de ruble.

6) Biletul continuu profitabil de 47" din 1860, în valoare de 1429 de ruble, alcătuit din capital de 857 de ruble, donat în 1828 de către comerciantul Pavlov și capital de 572 de ruble, dedus pentru tipărirea eseurilor studențești.

7) Cincisprezece 5% din bilete în valoare de 12.800 de ruble, donate în 1864 de mitropolitul Filaret contra unei taxe anuale procentuale de la unul dintre mentorii Academiei.

8) Biletul băncii comerciale din Moscova în 5.100 de ruble. 1867, alcătuit dintr-un capital de 5.000 de ruble, dedus din cele donate în 1862 de mitropolitul Filaret pentru a completa biblioteca cu cărți de 10.000 de ruble, și 100 de ruble donate de protopopul Orlov.

9) Patru certificate de răscumpărare din 1861 și 1867, achiziționate cu un capital de 4600 de ruble, donate pentru înființarea bursei Lomonosov la Academie.

Conținutul mentorilor Academiei de la momentul înființării Academiei și până la reforma ei a fost mai degrabă sărac și, s-ar putea spune, mai sărac decât conținutul mentorilor fostului Seminar Trinity, în ale cărui clădiri s-a mutat Academia. Apoi mentorii au primit de la Lavra toate proviziile pentru carne, pește, pâine și chiar băuturi în cantități mari și, în plus, un salariu de 200 de ruble pe an *).

*) Istoric. Treime Sem. pp. 18-21.

La Academie, unui licență i se atribuie un salariu de GOOp., un profesor obișnuit de 1200 de ruble. ase., rectorul a primit și 500 de ruble, inspectorul 350 de ruble. Există dovezi că burlacii, din cauza deficitului de salarii, au ținut o masă comună, căzând între ei la 4 și doar 5 persoane *). Așa a fost până la 18*20, în care * 23.000 de ruble s-au adăugat la sifonul nechezatului Academiei și profesorul a început să primească 1500 de ruble. as. burlac 750 rub. Rectorii au numit 1500 de ruble, inspectorii 700 de ruble. În 1836, a urmat o altă creștere

pentru întreținerea mentorilor Academiei și profesorul a început să primească 715 ruble. ser., burlac 357 rub. 60 k., rector peste profesoral 715 ruble.Inspectorul '257 ruble. 15 k. Totodată, salariul mentorilor Academiei din Sankt Petersburg a fost stabilit mai mare decât la Moscova, iar o asemenea diferență în repartizarea salariilor a continuat până în 1859, când, la cererea Mitropolitului Filaret, salariul a mentorilor Academiei din Moscova a fost comparat cu salariul mentorilor Academiei din Sankt Petersburg. Astfel, profesorul a început să primească 858 de ruble, licențiatul 4 * 29 de ruble .. rectorul 858 de ruble .. inspectorul '286 de ruble. Cu ocazia unei asemenea mariri de salarii, mitropolitul a dat o rezolutie consiliului de conducere al Academiei: „Academia va multumi lui Dumnezeu, Prea Cuviosului Suveran si reprezentanti in fata lui Pim” **).

Cu deficitul salariului inițial al mentorilor Academiei, salariul anual de maestru de 350 de ruble le-a servit drept ajutor. ase., eliberat fiecarui mentor - master timp de jumatate de an. Totodată, unii dintre ei, pe baza vechimii în serviciu, au ocupat funcții secundare în Academie,

*) Del. regulă 1817, nr. 15.

**) Jurnal, rev. 30 aprilie 1859

și anume următoarele: un bibliotecar (salariu 500 de ruble as.), asistentul său (300 de ruble), un secretar pentru districtul Moscova (500 de ruble), pentru Kazan (500 de ruble), un inspector asistent (din 1844 cu un salariu de 128 de ruble). ruble 70 k. Ser.), un cenzor, care era de obicei numit din rândul clerului și primea un salariu de 450 de ruble. as. Până în 1828 a existat un singur cenzor, dar din acel moment trebuia să aibă trei cenzori cu un salariu de 800 de ruble fiecare. as. intr-un an În 1854, acest personal a fost întărit prin adăugarea unui alt cenzor. Postul de secretar al comisiei de cenzură, îndeplinit de unul dintre mentorii Academiei, i-a adus 143 de ruble. ser. În 1859, au fost majorate salariile oficiale, iar secretarul avea dreptul la un salariu de 200 de ruble. ser., bibliotecarului 200 de ruble, asistentului său 128 de ruble. 70 k. Din 1843 s-a deschis o nouă sursă de încasări băneşti pentru mentorii Academiei: ediţia Lucrărilor Sf. Părinţii. Trebuia să plătească mentori pentru fiecare foaie de traducere din limba greacă și pentru o foaie a articolului original pentru 15 ruble. ser. O astfel de plată se făcea la lansarea fiecărei cărți de Creații, dar la sfârșitul anului, cei care lucrau primeau drept recompensă un dividend, uneori, în funcție de veniturile lor, destul de însemnat, care era alocat în proporție mai mare la patru membri ai comitetului editorial, iar apoi celor care au lucrat la traducere și la alcătuirea articolelor originale, pentru care s-a dat o sumă mai mare din dividend decât pentru transfer. Cu șase ani înainte de reforma Academiei, tocmai la momentul aniversării acesteia, Mitropolitul Filaret a contribuit cu o indemnizație importantă din fondurile departamentului pentru acordarea mentorilor: pentru aniversare, a fost următoarea propunere a acestuia din 30 august 1864. citit:

cincizeci de ani de existență și este dispus să comemorați această limită.

„Departamentul de la Moscova dorește să ia parte la aceasta, folosind cu recunoștință roadele activităților educaționale ale Academiei pentru slujba bisericii.

„La deschidere, Academia a fost plasată într-o poziție economică modestă, dar satisfăcătoare. Timpul a făcut-o slabă.

„Dar această situație neplăcută a devenit un prilej pentru descoperirea unei trăsături respectabile de caracter la mentorii Academiei. Având ocazia să-și îmbunătățească semnificativ situația economică prin transferul la un alt serviciu, ei cu fermitate și cu o oarecare longevitate continuă să acționeze în domeniul chemării lor originale, regăsindu-se, desigur, în inimile lor pentru a servi în principal acelei iluminări care se străduiește. pentru lumina înțelepciunii divine și o purifică cu lumină π înalță lumina cunoașterii naturale umane.

„În așteptarea unui ajutor general de sus pentru făcătorii demni de mită, ofer Academiei un mic privat - 12.500 de ruble, astfel încât dobânda primită pe această sumă prin instituțiile de credit să fie acordată anual, ca indemnizație și încurajare, unuia dintre mentorii Academiei. Dreptul de a face acest lucru va conferi o influență educațională și morală predominant utilă asupra mentoratului și serviciului pe termen scurt. Academia poate elabora reguli care să protejeze justiția și imparțialitatea de orice îndoială” *).

În anul următor, Mitropolitul a dat dovadă de o nouă generozitate față de tutorele Academiei. Cu ocazia ridicării lanţului pe

*) Colectarea cazurilor. inactiv, aniversarea Academiei, M. 1864; regulile întocmite cu această ocazie de consiliul de conducere al Academiei, vezi Anexa nr.6.

Pentru nevoile cotidiene, consiliul de conducere a hotărât să se adreseze mitropolitului cu o cerere de majorare a salariilor anuale ale tutorilor Academiei și, în același timp, a supus la discreția sa ca profesori extraordinari din chiar întemeierea Academiei să nu se distingă. cu valoarea salariului de la burlac. Acesta și-a exprimat cererea în următoarea formă: „nu se demnește IPS să indice mijloacele de majorare a salariilor angajaților din Academie în asemenea sume încât profesorii obișnuiți în loc de 858 r. i s-au atribuit 1200 de ruble fiecare, extraordinar, al căror număr a fost crescut la 6, și 900

de ruble, iar burlacilor 700 de ruble fiecare. În plus, economia să numească în loc de 286 p. 500 de ruble fiecare și un medic – în loc de 228 de ruble. Fiecare 350. În total, 8 profesori obișnuiți primesc o creștere de 342 de ruble fiecare. - 2736 de ruble, șase extraordinare pentru 471 de ruble - 2876 de ruble, șapte burlaci pentru 271 de ruble - 1897 de ruble. iar un medic 122 de ruble și un total de 7795 de ruble II, prin urmare, 1) în conformitate cu ideea făcută cu privire la creșterea salariilor angajaților din Academia Teologică din Moscova, calculată în raport cu șapte 7795 ruble, este desemnat să emită din sumele nesalariate ale catedrei anual, până când fondurile departamentului continuă să fie limitate, sau până când puterea supremă este plină nu satisface nevoile; 2) consiliul universitar să ceară suma indicată pentru fiecare an la începutul anului; sau de două ori la șase luni, după comoditate: 3) pentru ultima treime a anului curent să ceri acum „*).

*) Revista, lvl. 1865 14 octombrie

Tutori singuratici, iar în primele zile ale existenței Academiei, cu un salariu mic, încă mai era posibil să existe confortabil: aveau apartamente de stat în Academie. Dar de îndată ce mentorul a intrat în căsătorie, a trebuit să părăsească localul din mânăstire și să caute apartamente în nosad. În spatele casei mănăstirii se aflau doar două apartamente pentru tutori căsătoriți (patru din 1835). și erau întotdeauna ocupați de ofițeri superiori. Între timp, nu s-a acordat nicio alocație pentru locuință. În 1817, consiliul s-a supus indemnizaţiei pentru locuinţă din G20 r. as. Căsătorit burlac G. A. Levitsky, la comanda spiritului. Școlile au refuzat pentru că persoanele căsătorite nu trebuie să facă asta *). În 1825 spiritul comisiei. școlile au voie să depună mentori la alocația de locuință, dar nu altfel decât după patru '!, ani de serviciu **). În 1830, consiliul a numit tutori care locuiau în așezare pentru a distribui lemn de foc de stat în valoare de 30 de sazhens. Poziția celor căsătoriți era în general dificilă; mai mult, Mitropolitul Filaret nu a privit cu bine căsătoria tinerilor burlaci și, în același timp, pe lângă vederile monahale, avea în vedere că. de parcă un tutore căsătorit s-ar angaja în știință cu mai puțină grijă. Din această cauză, a fost reticent să permită burlacilor să se căsătorească și au existat cazuri în care, la prezentarea acelui tablou, a dat o rezoluție: „lasă.” În 1833, licențiatul în științe fizice și matematice V. G. la prilej de căsătorie, în petiția adresată consiliului de administrație, a scris că „de la 1 iunie are locuință într-un apartament închiriat de la sine.

*) Secțiune director 1817 Áé 19.

**) Secțiune director 1825 nr 6.

numai pentru motivul că în clădirile academice, în incinta mănăstirii, nu este loc pentru el, ca familist, „și a cerut mitropolitului petiții pentru alocația pentru locuință. Prezentându-i pe cei șapte mitropolitului, consiliul a adăugat că „un apartament care este de până la 1- La 1 iunie, licențiatul de Primorov a ocupat clădirile academice, este deja ocupat ca monahal, și asta dacă, la sfârșitul acestui an universitar, se stabilesc trei posturi vacante la actuala Academie din Academie. , consiliul va fi extrem de greu să le plaseze în clădirile academice iyam din cauza lipsei de sediu". Mitropolitul a scris o rezoluție: „Licențatul a avut o cameră în Academie și a lăsat-o nu de nevoie, ci din voință pentru căsătorie. Iată adevărul. Acționați în conformitate cu această circumstanță "*) În anii 1840, cel mai mic salariu al indemnizației pentru locuință era de 60 de ruble, cel mai mare de 75 de ruble. 90 de ruble.

De la Seminarul Lavra, după închiderea lui în 1814, au rămas în cantitate suficientă proviziile de hrană și alte provizii economice, papr. făină de secară (624 puds), hrișcă (2473 sferturi), malț, ulei de cânepă, in (150 arii.), Făină (250 arii.). lemn de foc (87 sazhens) și alte articole conform calculului valorii în valoare de 2693 ruble. Toate aceste lucruri au fost acceptate de ispravnicul noii Academi, ieromonahul Paisiemch, de la fostul prefect al Seminarului Lavra, ieromonahul Veniamin, iar prin definitia consiliului de conducere aprobat de Arhiepiscopul Augustin, au fost luate in proprietatea Academiei, cu cu excepția secară

*) Del. adevăr, 1833 nr. 320.

făina, care „din cauza minciunii de lungă durată s-a deteriorat oarecum", era folosită pentru întreținerea elevilor săraci din clasele inferioare din Seminarul Francez și din fosta Lavră, dintre care ultimii, dintre 94 de oameni, nu locuiau înaintea lor. repartizarea catre scolile care timpul este in asezare si apartamente inchiriate *) In loc de faina de secara stricata, Consiliul Academiei a facut contract de furnizare a 735 de lire de faina de secara la 1 r. abonamente si aparate noi pentru sala de mese. Carne de vită pentru 70 de studenți ai cursului 1 a ieșit pe lună 4'2 puds și miel Ipodze lire **). În total, 11.900 de ruble as au fost cheltuite pentru întreținerea studenților cu alimente anul acesta ***). contra cost: nair, în 1819 trebuia să taxeze un astfel de student pentru o masă cu 80 de ruble, în 18'20 conform NR p. as. *). Masa studenților era foarte nepretențioasă: duminica și de sărbători, cina consta în plăcinte cu terci; jeleu cu smântână și hrean, sau în loc de okroshka, preparat din corned beef cu smântână, ouă și hrean, pește și friptură de miel, rar vițel. Cina a constat din tocană de cartofi și terci de lapte. Vtѣzhe

*) Reg. afaceri. 1814 nr. 31.

**) Secțiune director 1814 nr. 30.

***) Raport general pentru 1822 în del. director 1823 nr. 15.

****) Raportul în secțiune director 1830 nr 32.

*) Jurnal, reg. 1819, 12 septembrie. 1820 sept. 11

in zilele de post se serveau mese reci - sfecla rosie cu peste sarat, castraveti si ceapa, sau peste proaspat cu hrean, supa de peste, supa cu peste sarat, fripturi - cartofi, peste proaspat si placinte. Pentru cină, tocană de cartofi și terci de hrișcă sau mei cu ulei de post (cânepă) *) Sub rectorul Alexy, masa studenților s-a schimbat în bine și chiar și în zilele lucrătoare au început să hrănească studenții cu plăcinte cu fructe de pădure. În 1844, în loc de linguri de lemn în sala de mese, au fost introduse cele metalice din argint nou de la fabrica Genniger la 10 ruble. 30 k. la duzina **).

Hainele studenților Academiei nu aveau o formă atât de strălucitoare ca nair, la Universități, și constau dintr-o redingotă de pânză albastră sau gri eliberată timp de doi ani și o pereche de mănuși de piele intoarsa si dintr-un tec anual sau ponosit. halat, pantaloni chinezești și o vestă, cu excepția, în plus, în fiecare an, este desemnat să elibereze trei cămăși cu lenjerie intimă, o eșarfă neagră sau două batiste, trei perechi de ciorapi de bumbac, două perechi de cizme și o pereche de capete de pantofi și un puf. pălărie rotundă. Timp de patru ani, a fost emisă o saltea cu toată lenjeria de pat. La sfârșitul cursului, elevul a primit un frac din pânză albastră sau gri cu nasturi netezi din bronz, fără stemă. Un astfel de dispozitiv de îmbrăcăminte era impus de reglementările academice. Un pardesiu nu trebuia să fie, iar studentul trebuia să-și aranjeze hainele de iarnă pe cheltuiala lui. Cu toate acestea, hainele obișnuite nu au fost întotdeauna păstrate cu acuratețe literală: așa că în 1815 au fost aranjate redingote pentru studenții din anul I.

Del. Adevărat J837r. .V· 7. Vezi decorarea mesei din Anexa nr. 7· Caz. Adevărat 1844 nr. 23.

au fost din „pânză spaniolă, de culoarea măslinii*, halate de toaletă au fost cusute din mukhoyar, în 1829 - din nanke” starling , i.e. culoarea penelor de grauri; în loc de trei perechi de ciorapi de bumbac, au dat trei ciorapi de bumbac și doi de lână; aceiași pantaloni și vestă au fost adăugate hainei de pânză, deși aceste articole nu au fost denumite în programul vestimentar făcut în charter. Pânză pentru redingote în 1815 a fost folosită pentru 9 ruble. per arshin, iar în 1817 au fost cusute din pânză prusacă, așa-numita „pyatpgolovkp * pentru 9 ruble. 50 k. pe arshin. În același timp, studenților mai mari li s-a cusut o rochie din cea mai bună pânză decât cursul mai tânăr: în 1820, pânza pentru redingote pentru prima a fost cumpărată la 11 ruble. 50 k., iar pentru acesta din urmă, 7 p. 50 k. pe arshin. La frac, pânza era și mai scumpă: în 1824, pentru un arshin, plăteau IO p. 75 k. *)· Pentru elevii din anul I care au absolvit în 1818, fracurile erau

cusute din pânză cenușie tempo. Uneori, în loc de lenjerie și pantofi, consiliul dădea bani studenților: așa că în jurnalul consiliului din 13 decembrie 1810 scrie: achiziționarea acestora pentru 30 de ruble cu o listă în carte, eliberată de la început pentru 20 ruble, iar restul până la considerare *. În 1835, a avut loc o schimbare în aranjamentul fracului pentru absolvenți: s-a prescris să coase frac din pânză verde închis, cu guler de catifea și nasturi placați cu argint, netezi, fără geria.

*) Del. regulă 1814 X? 30. Rosppsapie 1816, nr. 12. 1817, nr. 13. 1830, nr. 32.

bov, care, la intrarea unui maestru sau a unui candidat la serviciu, au fost imediat înlocuite cu nasturi cu steme *). În 1837 a avut loc ordinul comisariatului spiritului. școlilor să mărească numărul de îmbrăcăminte pentru elevi, se prescrie aranjarea de pardesi din pânză gri închis, o haină de pânză cu aceiași pantaloni și o vestă pentru utilizare pe timp de iarnă timp de 4 ani (pe lângă aceeași haină cu accesorii, eliberată pentru doi ani); în plus, elevii sunt desemnați să elibereze o pălărie de mătase și o șapcă de bumbac timp de doi ani. Totodată, s-a prescris consiliilor de seminar ale elevilor desemnați pentru admiterea în Academie să doteze complet, și anume să le furnizeze pardesiu, redingotă de pânză, pantaloni, vestă, lenjerie de corp și încălțăminte. Această haină trebuia să-i servească timp de doi ani**). În 1858, în loc de halate și pantaloni nanke, a fost prescris să se aranjeze anual o pereche de pânză pentru uz casnic de către studenți ***). La începutul anilor ’60, în loc de pardesi, urmând exemplul Academiei din Sankt Petersburg, studenții au început să coase paltoane. Doi studenți ai lui Platonov, care au fost aleși dintre cei mai buni în ceea ce privește succesul și comportamentul și susținuți de 400 de ruble. dobânzile primite din două bilete de 8000 de ruble, numite după Mitropolitul Platon, aparținând Academiei Slavo-Greco-Latine, au fost purtate prin ordin al consiliului de administrație, aprobat de Arhiepiscopul Augustin în 1815, haine care erau diferite ca culoare față de hainele lui. alti studenti. În 1837, mitropolitul Filaret a anulat un astfel de ordin al consiliului și a ordonat: „studentului Platonov

*) Del. Adevărat 1835 r., .V 15.

*♦) Del. Adevărat 1837, nr. 2.

***) Jurnal, adevărat. 1859, japvar. 8.

este mai bine să ai haine de o culoare comună. Diferența se poate face pe guler" *)·

25.400 de ruble au fost alocate pentru întreținerea studenților Academiei Teologice din Moscova cu sărăcie și haine, dar statului inițial i-au fost alocate 25.400 de ruble. bancnote. În 1820, 36, (XX) p. a fost repartizat acestui subiect. as. **). Când în 1854 numărul studenților de stat a fost redus cu 100 de persoane, aceeași sumă de 36.000 de ruble a fost alocată pentru întreținerea acestora. as. sau 10.285 ruble. ser., care se ridica la 102 p. 85 k. Ser. pe persoană. În 1862, consiliul de conducere a prezentat mitropolitului „că, cu ocazia creșterii prețurilor la toate bunurile de larg consum, suma indicată pentru întreținerea studenților nu era suficientă, iar după calcul strict, era necesară pentru întreținerea fiecare din 145 de ruble. ser.; dar în același timp s-a dovedit a fi posibilă întreținerea doar a 70 de persoane: și întrucât cursul de seniori ar fi trebuit să fie de 47 de persoane după vacanța din 1862, a rămas să accepte doar 23 de persoane pentru noul curs. Prin urmare, consiliul i-a cerut Mitropolitului petiții către cele mai înalte autorități, astfel încât pentru formarea unui nou curs în numărul total de 50 de studenți, altor 27 de persoane să li se aloce câte 145 de ruble fiecare. pentru fiecare, care a fost 3015 p. ser. Mitropolitul desemnat să emită banii solicitați din sumele departamentului de la Moscova ***) · Așa au mers lucrurile până la însăși reforma Academiei.

Mitropolitul a revizuit cu strictețe rapoartele economice ale Academiei și, în caz de defecțiune, a făcut observații stricte consiliului de conducere și administratorului. A cerut ca totul să fie produs economic la timp, cu cumpătare

*) Del. regulă 1837, nr. 20.

**) Del. regulă 1817, nr. 13. 1832, Al 132. 1837, Al 7.

***) Jurnal. regulă 1862 27 mai.

și cu respectarea curățeniei, curățenia și mulțumirea și întreținerea elevilor. Despre raportul economic pe 1829 scria: „cu excepția celor neimportante, în articolele despre pești și cămăși, sunt erori importante” *).La prezentarea contractului pentru încălțămintea studenților din 1832, scria: Petersburg este mai ieftin. . Dacă nu taxează mai puțin, fă-o." În 1837, graficul cheltuielilor anuale a fost întocmit de ispravnic la jumătatea lunii ianuarie: mitropolitul, primind-o, a dat o rezoluție: „programul să nu se întocmească la începutul anului, ci până la începutul anului. anul astfel încât să funcţioneze la 1 ianuarie după programul aprobat, care trebuie să stabilească acţiunea viitoare şi care ar fi fost inutilă pentru trecutul „***). În anul 1830, cu prilejul asumării funcţiei de noului rector Filaret, mitropolitului i s-a prezentat un raport întocmit de economist cu privire la starea proviziilor și a altor proprietăți academice; la prezentare, mitropolitul a dat o rezoluție: „să facă remarcă asupra lenei ispravnicului, care însuși nu a făcut-o. informează despre dărăpăieli și pierderi, dar numai prin introducerea unui nou rector a fost calomniat „*). În 1837, pentru prima dată, consiliul a întocmit instrucțiuni pentru economie **).

Economiștii Academiei au fost aleși din rândul monahilor, în principal din Lavra Treimii. Numele lor:

Ieromonah Paisius 1814. A murit ca arhimandrit în repaus în Lavra Treimii.

*) Del. regulă 1830, nu? 32.

**) Juriul, regula. 23 ianuarie 1832

* "*) Delegat 1837, nr. 7.

*) Jurnal, rev. 22 mai 1836

**) Del. regulă 1837, A" 7. Vezi Anexa nr. 8.

Ierodiacon al Mănăstirii lui Iosif Volokolamsk, mai târziu ieromonah Metodie 1815—1825.

Ieromonahi: Palladius 1825—1829.

.,   „Irynarkh 1829—1831.

Damaschin 1831—1836.

„   „ Iliodor 1836—1838.

,,   „Gerontius 1838-1867.

„   „Irineu 1867-1874.

nu.

Sărbătorile Academiei. Întâlnirile publice sunt enzamenichesnie. Actul din 1 octombrie. Aniversarea Academiei. Cele mai mari vizite.

Sărbătorile Academiei s-au desfășurat cu modestie și au fost puțini oameni prezenți la ele din cauza distanței apropiate a Academiei de Moscova. S-a spus deja sărbătorirea deschiderii Academiei. Apoi, de două ori pe an, se țineau ședințe solemne la Academie - tocmai cu ocazia unor probe deschise și a unui act public, care se săvârșește în cea mai mare parte în ziua deschiderii Academiei, 1 octombrie. Primele au avut loc cu două zile înainte de ziua lui Petru, sau curând după, și au fost vizitate de mitropolit; dacă el însuși nu putea fi, atunci și-a încredințat vicarul să fie prezent în locul lui însuși. La început, un secretar academic a fost trimis în avans la Moscova pentru a invita iubitorii de iluminare spirituală la un examen public: i s-au dat 50 de

ruble pentru cheltuieli. as. iar apoi s-a cerut un raport privind cheltuirea acestei sume *). După un timp, cărți de invitație tipărite au fost trimise unor oameni celebri din Moscova și distribuite în hotelul Lavra clerului pelerinilor care veneau în Lavră. Doamnelor li s-a permis și ele să susțină examen. Vizita-

*) Revista. 1820 20 iunie.

Copiii au primit copii tipărite ale revizuirii subiectelor pentru o probă deschisă a studenților Academiei. Studentul în anul II F. F. Izmailov mărturisește că mulți clerici și oameni laici au venit de la Moscova pentru examenul public la sfârșitul anului I în 1818 *). În 1822, la un examen public, pe lângă cei trei episcopi și frații mai mari ai Lavrei, erau „mulți duhovnicești!”. si persoane laice celebre "**) Despre continutul celor publice!" mai existase deja un discurs de probă.La sfârşitul examenului din prima parte, "mitropolitul invitat de obicei!" la un dineu al demnitarilor, mentorilor Academiei si Seminarului din Vioapia si fratii mai mari ai Lavrei.Acest obicei se practica de multa vreme.Examen de iunie la Academie si in consecinta, dupa spusele inaintasilor, am stiut sa fac ia cina pentru fraţii învăţaţi. Opt a scris despre același lucru altădată: ..28 iunie este prima zi de examen la Academie și, ca de obicei, trebuie să iau cina. Îți încredințez acest lucru în grija ta, pentru că știi că sunt mai puțin capabil să mă descurc decât orice altceva." că nu este de prisos să fie. Și nu există nicio îndoială că nu ar trebui să fie luxos. Și în zilele belșugului, o cină scurtă și moderată este mai bună pentru mine decât una lungă și luxoasă.rector al Academiei, care a participat, deși nu întotdeauna,

*) Uită-te la comp. vrovidvi. viata, rj. lio.

**) Juriul. academician, conferință 4 iulie 1822

***) Pune-mă. Filaret la noi. dafin Anthony. Al 57, 1833; Al 79, 1834; nr. 102, 1837; .V 262, 1840; Al 291, 1841

mitropolit În aceeași zi sau în ziua următoare, studenții se adunau de obicei la Catedrala Trinității pentru a asculta rugăciunile la sfârșitul predării și erau eliberați în propria lor casă.

La începutul anului universitar, la Academie avea loc în fiecare an un act, care se desfășura mai solemn în anii de curs. În anii de curs, după slujbă, au citit listele de studenți întocmite după proba publică și au înmânat studenților premii în bani și cărți. În anii de curs, la început, actul a avut loc în septembrie, la primirea unui ordin de la comisariatul de băuturi spirtoase, școli privind aprobarea studenților în grade și numirea acestora în locuri de serviciu, iar după un timp, adunarea a fost programată pentru a coincide cu 1 octombrie — ziua

deschiderii Academiei. În ziua întâlnirii, mentorii și elevii au mers la liturghie, după care a avut loc o slujbă de rugăciune cu proclamarea de mulți ani, apoi au intrat în sala de adunare, unde, la sosirea membrilor conferinței și afară. vizitatorilor, actul a început cu cântarea duhovnicească a tuturor elevilor, iar apoi s-a rostit de către rectorul Aka demi. După aceea, secretarul conferinței a citit ordinul comisiei privind aprobarea clerului și a persoanelor laice alese anterior ca membri de onoare ai conferinței, „renumite pentru iluminarea spirituală și dragostea pentru iluminarea spirituală bazată pe modul de gândire creștin”. apoi s-a citit lista studenților aprobați în grade științifice și s-au distribuit În 1822, pe act, în plus, s-a citit și ordinul comisiei privind ridicarea rectorului Academiei, arhimandrit Chiril, la gradul de doctor în teologie pentru eseu: o experiență de explicare a Epistolei către evreii apostolului

Pavel *). Am încheiat actul prin distribuirea de bani și cărți drept recompensă studenților care s-au remarcat într-un test public. În 1828, după citirea pe actul din 1 octombrie a listei studenților Academiei aprobate în grade academice, rectorul arhim. Policarp a rostit un discurs de mulțumire adresat autorităților caritabile ale școlilor teologice, adăugându-i o instrucție decentă adresată mentorilor și studenților Academiei**). În 1840, rectorul, arhimandritul Filaret, la actul de la 1 octombrie, vorbește despre școala catehumenilor din Alexandria. Studenților li s-au acordat bani din dobândă la un capital de 3000 de ruble, donat de negustorul Pavlov în 1827 (înainte nu existau plăți în numerar). Conform rezoluției mitropolitului Filaret, a fost necesar să se acorde din aceste procente 100 de ruble drept recompensă celui mai bun elev dintre cel mai mare și 50 de ruble. - diviziune inferioară. În 1833, conferința a acordat 100 de ruble. împărțit în jumătate între doi studenți ai celui mai înalt departament care s-au remarcat într-un test public, Peter Slavolyubov și Pavel Tiveysky (după Platon, arhiepiscopul Kostroma-sky) și 50 de ruble. pentru a da unui student de la catedra inferioară, Pavel Speransky. Mitropolitul a dat o rezoluție: „Mi se pare că ar fi bine să nu ne abatem de la regulă. Și dacă există doi studenți ai celei mai înalte catedre, prezentați pentru același premiu, par la fel de demni: atunci puteți decide chestiunea prin tragere la sorți. „Slavolubiv și Tiveysky au fost chemați la conferință și s-a ordonat să tragă la sorți. O sută de ruble s-au dus la Thiveysky ***).Alegerea cărților emise ca recompensă studenților și cumpărate cu dobândă din capitala contelui

*) Act din 5 septembrie 1822, atașat jurnalului conferinței pentru acest an.

**) Del. regulă 1828 Nr. 86. Discursul lui Policarp, vezi Anexa Λ1 9.

***) Jurnal, conferință. 6 și 20 septembrie 1833

Osterman, a fost destul de monoton: li s-a dat Japr. Biblia în slavonă sau franceză, teologia lui Theophan Prokopovich, lucrări alese ale lui Fsnelon, o descriere a imperiului chinez din Orlov, un ghid al vieții evlavioase a lui Francis de Salle, o carte a naturii lui Arndt, despre cunoașterea de sine de către John Mason, etc. Au fost o mulțime de aceste cărți și au fost premiate la multe cursuri *). În 1837, la prezentarea conferinței despre acordarea de cărți a tuturor studenților din prima categorie, mitropolitul scria: „Nu înțeleg de ce cei mai buni studenți ar trebui să primească un premiu pentru certificate (de succes și comportament) și eseuri, și altele fara dovezi. Mă îndoiesc că este util să vărsăm cărți la mulți și la fiecare câtorva. Nu este foarte convenabil ca acest lucru să fie prezentat mult timp după test, dar ar fi mai bine să faceți acest lucru cu amintiri proaspete despre cum a ajuns cineva la test. Pentru a nu continua afacerea, sunt de acord ca lui Salmin (Matvey) și Smirnov (Ivan) să li se acorde premiul Pavlovsk în conformitate cu reglementările și ca studenții despre care se prezintă certificate și ale căror eseuri (examene) sunt prezentate, să fie premiați. conform avizului conferintei academice * **).

Un an memorabil al triumfului Academiei a fost 1864, când s-au sărbătorit cei cincizeci de ani de existență a Academiei. În prealabil, s-a cerut cea mai înaltă permisiune pentru celebrarea aniversării la 1 octombrie a acestui an, iar Cel mai înalt comandat să fie prezent la sărbătoare a fost tovarășul procuror-șef St. Sinod, principele S. N. Urusov. În fruntea sărbătorii era Mitropolitul Filaret, care era înconjurat de: un membru al Sf. Arhiepiscopul Sinodului Eugene (fostul

*) Jurnal, conferință. 6 p 20 septembrie 1833

**) Jurnal. conferinţă. 1837 14 și 21 septembrie.

Yaroslavl), Filaret arhiepiscop de Cernihiv, fost rector al Academiei, Leonid episcop de Dmitrovsky și Savva episcop de Mozhaisk. La vacanță a sosit și guvernatorul general al Moscovei M. A. Ofrosimov. În plus, erau proto-presbiterul Catedralei Adormirea Maicii Domnului din Moscova D. P. Novsky, membru al biroului sinodal, un fost licențiat al Academiei și mai mulți arhimandriți. deputaţi: din spiritul Petersburg. inspector academiei arhimandrit Vladimir, din spiritul kazan. Academia Catedralei Protopop V. II·. Vishnevsky, Maestru al cursului V al Spiritului Moscovei. academii; din clerul Moscovei - protopopul catedralei P. E. Pokrovsky, maestrul de anul șase al spiritului Moscovei. Academii, din Seminarii: Vologda, Kostroma, Yaroslavl, Vladimir, Tula și Kaluga, trei adjuncți la Universitatea din Moscova cu rectorul S. II. Parșev în frunte, deputat la Universitatea din Sankt Petersburg, protopop V. P. Polisadov, academician P. S. Bnlyarsky, M. N. Katkov, II. S. Aksakov, H. P. Gilyarov-Platonov, toți mentorii Seminariilor din Moscova și Libanez, preoții moscoviți, foști studenți ai Academiei cu un reprezentant al anului I, Maestru de Irotoieres.m Nikifor Ivanovich Potapov și mulți alții, peste 200 de oameni în total . În ajunul sărbătorii lui Ireosv. Savva s-a făcut în trapeza bisericii Lavrei, pomenire a tuturor mentorilor și studenților decedați ai Academiei și apoi în sala de ședință academică, o rugăciune cu

binecuvântare de apă. Slujba liturghiei chiar de sărbătoare a fost săvârșită la Catedrala Treimii de către Mitropolit, slujit de trei sfinți, rectorul Academiei și alți clerici. Predica a fost rostită de inspectorul Academiei, arhimandritul Mihai. Sărbătoarea bisericească s-a încheiat cu o rugăciune de mulțumire, care

săvârșită de mitropolit cu trei episcopi și cu complicitate de arhimandriți, protopopi și preoți, foști studenți ai Academiei. La ectenii s-au rostit petiţii speciale, întocmite de mitropolit. Slujba de rugăciune s-a încheiat cu proclamarea de mulți ani către Împăratul Suveran și întreaga casă domnitoare, apoi veșnica amintire a Împăraților Alexandru I și Nicolae I; apoi mulți ani de St. Sinodului și Mitropolitului, după aceea, veșnică amintire Mitropoliților Moscovei Platon și Serafim și Kiev Filaret, și Arhiepiscopii Moscovei Augustin, Yaroslavl Simeon, Chiril de Podolsk și tuturor mentorilor și studenților decedați ai Academiei și, în final mulți ani tuturor foștilor și adevăraților șefi, mentori și animale de companie ai Academiei.

La sosirea Mitropolitului și a tuturor vizitatorilor sărbătorii în sala de adunări, profesorul Academiei S. K. Smirnov a citit o notă istorică despre Academie, care a fost urmată de discursul Mitropolitului Filaret, care a dat după aceea chipul lui Hristos. Mântuitorul pentru binecuvântarea Academiei. Pentru aceasta s-a citit un mesaj de felicitare de la Mitropolitul Sankt Petersburg Isidor, care a trimis o listă din Icoana Iberică a Maicii Domnului pentru binecuvântarea Academiei. După aceea, rectorul Academiei, protopopul A. V. Gorski, a ținut un discurs. După discurs, decretul Sf. Sinod despre decernările mentorilor Academiei și asumarea Mitropolitului Filaret cu privire la donația sa în favoarea mentorilor Academiei 12500 r. cu apelul drept recompensă unuia dintre ei, ales anual de conferință, dobândă bani din această sumă. Sinodul protopresbiterului V. I. Kutnevici, a ascultat: salutări de la tovarășul procuror Sf. Sinod, adresa Du-ului de la Moscova

hovenstvo, telegramă de la Academia de Științe, discurs al rectorului Universității din Moscova S. II. Barshev, felicitări de la Universitatea din Sankt Petersburg, adresa Academiei Teologice din Kiev, scrisori: Arhiepiscopul Tvsr Fplothei, episcopii: Platon de Kostroma, Antony de Penza și o telegramă a lui Alexie de Tauride și alții. grădină *).

Cele mai vesele sărbători ale Academiei includ cele mai înalte vizite la Lavră și la Academie, dar numai Academia nu este plasată în acest sens într-o poziție mai favorabilă decât cea de la Moscova. Marea carte de rugăciuni a pământului rus din vremuri imemoriale i-a atras pe marii Prinți și Țari la mănăstirea sa pentru rugăciune și pentru a cere binecuvântări, iar în comparație cu alte locuri sfințite de reședința

și locul de odihnă al sfinților lui Dumnezeu, Serghie. manastirea i-a vazut mult mai des pe Monarhii rusi in zidurile svop-ului. Fostul Seminar al Treimii, apoi Academia a împărtășit bucuria Lavrei la vederea Persoanelor Regale, iar studenții Academiei, care veneau să studieze din cele îndepărtate ale Rusiei, se puteau mândri pe bună dreptate că au avut norocul. să-i vadă pe țar și familia regală, pe care mulți dintre ei altfel nu i-ar fi putut vedea niciodată.

Prima vizită la Academie a Suveranului Împărat datează din 1816. Anul acesta, împăratul Alexandru I a sosit la Moscova pe 15 august, iar pe 22 împreună cu c. K. Nikolai Pavlovici a ajuns la Lavra Treimii la ora 12 și a fost întâmpinat la porțile sfinte de către Arhiepiscopul Augustin, care

*) Sărbătorirea aniversării este descrisă în colecția publicată de Academie cu această ocazie în 1864 și la Moscova. Monitorul acelui an nr. 220.

a urmat discursul Lui. Apoi a început imediat în prezența Suveranului și în. Prinț în Catedrala Trinității, liturghia pe care Augustin a săvârșit-o împreună cu clerul senior. După ce s-a închinat în fața lăcașului Lavrei și a examinat biserica, Suveranul, la ieșirea din Catedrala Adormirii Maicii Domnului, a fost întâmpinat de rectorul și inspectorul Academiei, profesori și licență, și a mers la Academie, unde „a examinat sala de mese, cartierul rezidențial pentru profesori și studenți, consiliul academic, sălile de studiu și Biblia." edem, spital și o clădire nou construită pentru studenți (inspector). După aceea, Augustin, în chiliile episcopale, i-a tratat pe Suveranul și pe Marele Voievod la o cină, la care au fost invitați: rectorul Academiei, arhimandritul Filaret, inspectorul, arhimandritul Hermogenes, și rectorul Seminarului din Vioap, arhimandrit. Partheniy. iar servitorii de la cină erau studenți academicieni” *).

Raportând acest lucru ministrului afacerilor spirituale, prințul A.I. Golitsyn, Augustin a scris că Suveranul a inspectat totul la Academie cu plăcere. Dar Golitsyn l-a întrebat pe Augustin de ce este. primind permisiunea de a-i prezenta pe cei demni de distincție, a înfățișat muncitorii de la Academie pentru o recompensă, pentru ca aceștia să nu fie onorați să participe la favorurile pe care ceilalți sunt cinstiți pentru munca lor în partea eparhială. În același timp, prințul și-a exprimat nedumerirea: a observat oare Suveranul Împărat ceva spre nemulțumirea lui pe cheltuiala studenților de la Academie sau însuși Augustin a avut propriile motive pentru a nu le acorda atenția Monarhului? Augustin a răspuns că a primit permisiunea de a prezenta premiului numai pe cei care au împărtășit cu el eforturile de a restaura și distribui partea spirituală după

*) Moscova. Vѣdom. 1816 .V 69.

invazia inamicului, și mai departe a scris: „Recunosc sincer că mi-am dorit foarte mult să-i prezint pe muncitori la Academie și să le cer o recompensă preferențială, dar spiritul nu a îndrăznit să facă asta fără voia comisiei. şcoli, de care Seminariile, şi cu atât mai mult Academia, depind mai mult decât de episcop. În plus, nu aveam nici un alt motiv să mă abțin să-i prezint Suveranului Împărat despre recompensarea lucrătorilor de la Academie, iar Majestatea Sa s-a demnat să nu observe nimic spre nemulțumirea Lui pe cheltuiala lor. „După aceasta, Augustin l-a recomandat pe Golitsyn, ca demn de premiul, rectorul Academiei, arhimandritul Filaret și inspectorul arhimandrit Hermogen .În acest timp, rectorul a primit Ordinul Sf. Ana de gradul II cu semne de diamant la cel mai înalt rescript, în care se spune că Ordinul se plânge rectorului „Expresia unui respect deosebit față de suveran față de munca excelentă, pe care a ridicat-o prin arbitrariul rectorului , iar inspectorului i s-a acordat o cruce pectorală presărată cu diamante*).

În același an, 1816, Marea Ducesă Anna Pavlovna a vizitat Lavra împreună cu Prințul William de Orange. Arhimandritul Hermogenes a tradus descrierea istorică a Lavrei în franceză pentru Marea Ducesă.

10 ani mai târziu, Marele Duce Nikolai Pavlovici, care se afla în Lavră împreună cu împăratul Alexandru I, a ajuns la Lavră în grad de Împărat. Sosirea a urmat după încoronarea din 1826 pe 25 septembrie la ora 6 după-amiaza. Au sosit văduve cu Împăratul

*) Citit. în societăţi, istorie. si antice. ros. cartea 1874. 3. Amestecul, p. 84-88.

actuala împărăteasă Maria Feodorovna. Împărăteasa Alexandra Feodorovna și Marea Ducesă Elena Pavlovna. La ora 10 seara a sosit Marele Duce Mihail Pavlovici. Mitropolitul Filaret s-a întâlnit cu Suveranul la St. porți cu un cuvânt de întâmpinare, după care Suveranul a ascultat slujba de rugăciune de la Catedrala Treimii. Pe drumul procesiunii Familiei Regale de la St. Porțile către catedrală au fost construite pe două laturi ale bulevardului de către studenții Academiei și studenții francezilor Seven paria. După o rugăciune, Împăratul și Împărăteasa au ajuns la Academie și au rămas în palatele regale, unde au ocupat apartamentul superior și au petrecut noaptea în secția în care se ținea conferința. iar împărăteasa văduvă a fost pusă în chiliile Mitropolitului; V. K. Mihail Pavlovici și soția sa au ocupat camerele viceregelui: un departament a fost rezervat doamnelor de stat la ultimul etaj al clădirii inspectorului. A doua zi, 26 septembrie, după liturghie, Împăratul, după ce a examinat sacristia și bisericile, a vizitat sala academică, unde s-au adunat mentori și studenți și unde I-au fost oferite poezii din Academie, tipărite cu ocazia bucuriei Sale. vizita *), apoi a examinat biblioteca, sala de mese și o parte a elevilor din sală **)·

În 1834, pe 5 octombrie, la ora 10 dimineața, împăratul suveran Nikolai Pavlovici a ajuns la Lavră și, s-a întâlnit înaintea Sf. prin porțile

Mitropolitului și ale fraților Lavrei, și întâmpinat de Mitropolit cu o cuvântare, s-a dus la Catedrala Treimii, punându-i pe studenții Academiei în două rânduri de fiecare parte a cărării, iar chiar la intrarea in pridvorul catedralei au fost plasati mentorii Academiei. După ascultarea liturghiei și cinstirea Sf.

*) Mănânc poezii. în Anexa nr. 10.

**) Buletinul Moscovei din 1826, Nr. 79. Dosar. acad., iravl. 1826 nr. 14.

icoane și relicve. Suveranul a fost escortat de la mănăstire în aceeași ordine și a pornit în drum spre Iaroslavl *).

În 1837, pe 2 august, la ora 7 dimineața, Suveranul Moștenitor Țesarevici, acum prosperul împărat suveran Alexandru Nikolaevici, s-a demnit să sosească de la Moscova la Lavră. Înainte de a intra în mănăstire, a fost întâmpinat de Mitropolit și întâmpinat cu un cuvânt. Apoi s-a demnat să mărșăluiască la Catedrala Treimii, unde a ascultat liturghia și s-a închinat în fața moaștelor Sf. Serghie, a intrat apoi în chilia lui Serghie, s-a rugat în Catedrala Adormirea Maicii Domnului și în biserica Sf. Spirit, a examinat capela deasupra sicriului lui Maxim Grecul și cripta sicriului țarului Boris Godunov și a familiei sale; apoi a cercetat biserica trapeză, templul (a icoanei din Modena a Maicii Domnului, instituțiile spitalicești și ospicioare ale mănăstirii, iar apoi fostul Palat Regal, în care se află Academia, unde a primit cu bunăvoință studenții și studenții). și i-am onorat cu vizitarea bibliotecii academice, unde am examinat în detaliu diverse cărți rare și manuscrise „Era însoțit pretutindeni de însuși Mitropolitul. După ce a trecut în revistă Academia, Suveranul Moștenitor s-a demnit să inspecteze cu atenție sacristia Lavrei și apoi să ocolească zidurile. a mănăstirii.După cina pe care Înălțimea Sa a avut-o în chiliile Mitropoliei.A întreprins o călătorie la Ioan, iar la întoarcerea în Lavră s-a întors la Moscova, unde a sosit la ora 22**).

La 12 mai 1841, pe drumul de la Yaroslavl la Moscova, la ora 7 dimineața, împăratul suveran Nikolai IIav-

*) Moskonsk. Vѣdom. 1834 Al 81.

**) Moscova. Vѣdom. 1837 Lg 66. Dosar. academie, regulă 1837 L: 5'E.

prindem pentru scurt timp vizitat laurul. Despre sosirea Sa așteptată, Mitropolitul Filaret i-a scris lui Aptonie, starețul Lavrei: „Uită-te cu atenție și pr. spune-i Rectorului Academiei să se uite cu atenție, ca peste tot oamenii și lucrurile să fie la locul lor în ordine, și nimeni și nimic să nu fie deplasat. Suveranul, chiar și de la distanță, va vedea cu un ochi pe cei necinstiți: nu-l împiedicați să privească

totul cu un ochi ușor și liniștit”*). Mentorii Academiei și-au luat locul pe pridvorul mare al Catedralei Treimii, iar studenții au fost așezați de ambele părți ale aleii care ducea la catedrală. Împăratul a ascultat o scurtă litie în biserică, a venerat moaștele. a primit icoana de la vicar și s-a dus imediat la porțile Lavrei, unde era staționată trăsura Lui, și a plecat la Moscova. „Multumesc lui Dumnezeu”, i-a scris Mitropolitul vicarului, iar rugăciunile Sf. Serghie că vizita Suveranului la Lavră a avut loc în lume „**).

În același an, 1841, 25 mai, la prima oră a după-amiezii. Moștenitorul suveran Țesarevici s-a demnit să ajungă la Lavră la scurt timp după căsătoria sa, împreună cu Țesarevna și Marea Ducesă Maria Alexandrovna. În St. La porți, înalții Vizitatori au fost întâmpinați de Mitropolit cu șase arhimandriți (inclusiv rectorul și inspectorul Academiei), și frații Lavrei. După ce au ascultat cuvântul Mitropolitului, Ei au mers la Catedrala Treime, unde au ascultat cântarea de rugăciune a Sf. Trinity și Rev. Serghie și aplicat la St. icoane și relicve. După o scurtă odihnă în chiliile Mitropolitului, S-au demnit, însoţiţi de străini

♦) Ppsm. Filareta m. m. la loc. lauri lui Anthony. Parte. 1., V" 284. Scrisoare din 7 mai 1841.

**) Acolo. Scrisoarea 286.

prinți, vizitați sacristia, unde au examinat antichități și monumente. După ce au întreprins apoi un sondaj al mănăstirii, Ei, însoțiți pretutindeni de mitropolit, au vizitat biserica trapeză și Catedrala Adormirea Maicii Domnului și apoi Academia, unde în sala de adunări erau adunați mentori și studenți ai Academiei. Podeaua sălii era presărată cu liliac înflorit. Suveranul Moștenitor s-a demnit să-l întrebe pe Mitropolit despre semnificația și poziția Academiei și despre drepturile acordate celor care au primit educație în ea. Cei mai înalți călători s-au demnit apoi să inspecteze biblioteca și4 Suveranul Moștenitor s-a demnit să accepte cu bunăvoință de la Mitropolit o poezie scrisă cu prilejul venirii fericite a Altețelor Lor la Lavră de către un student junior al Academiei, Serghei Smirnov. După o masă în chiliile Mitropolitului, Altețele Lor au vizitat din nou Catedrala Treimii, iar la ora 22 s-au demnit să se întoarcă la Moscova *).

În 1842, pe 29 august, Alteța Sa Serenă Prințul Peter Georgievici de Oldenburg a vizitat Academia. După ce s-a uitat prin camerele rectorului, a ajuns în sala de adunări, unde i-au fost prezentați mentorii și unde erau adunați studenții; apoi a cercetat biblioteca și camerele de zi ale studenților seniori **).

În anul 1849, pe 6 aprilie, Marea Ducesă Maria Nikolaevna s-a demnat să ajungă la Lavră și, după ce a ascultat rugăciunile în catedrală, la ora 7 după-amiaza, să viziteze Academia. După ce a cercetat sălile de consiliu și de conferințe, ea a trecut prin camerele rectorului în sala de adunări, unde se adunaseră mentori și studenți. Ultimele salutări

*) Moscova. Vѣdom. 1841 L „43.

**) Del. regulă 1842 jV" 74.

sau cântarea ei a versului de Paște: strălucire, strălucire. Apoi, Marea Ducesă a inspectat biblioteca, sălile de studiu și dormitoarele studenților Academiei. În bibliotecă, ea a privit cu o atenție deosebită manuscrisele antice: Evanghelia din pergament a Sf. Nikon, Psaltirea Godunov, Psaltirea lui Avraamy Palitsyn și Pentateuhul în ebraică din secolul al XII-lea. Într-un raport despre șapte către Mitropolit, el scria: „Slavă lui Dumnezeu și mijlocirea Sfântului Serghie, mulțumire pentru îngăduința înaltului Vizitator.” Marea Ducesă a părăsit mănăstirea Sfântul Serghie a doua zi, în ziua de al 7-lea *).

După cinci zile, pe 12, la ora unu după-amiaza, Marele Duce Konstantin Nikolaevici și soția sa, Marea Ducesă Alexandra Iosifovna, Marele Duce Nikolai Nikolaevici și Marea Ducesă Olga Nikolaevna, împreună cu soțul ei, au fost încântați să viziteze Lavra. În St. La porți, Persoanelor Regale au fost întâmpinate cu un cuvânt al Mitropolitului, iar după ce s-au rugat în Catedrală, după ce au cercetat templele și sacristia Lavrei, au vizitat Academia, însoțiți de Mitropolit. Mentori și studenți le-au fost prezentați în sala de ședințe: apoi, însoțiți de toți mentorii, au examinat cu o atenție deosebită biblioteca academică, în care au petrecut mai bine de jumătate de oră, dedicându-o revizuirii manuscriselor și edițiilor rare și desfășurării unui conversaţie învăţată cu mitropolitul şi bibliotecarul A .V. Gorsky. Acesta din urmă a fost instruit să-i însoțească pe Marii Duci în timp ce mergea de-a lungul zidurilor mănăstirii și le-a explicat istoria asediului Lavrei de la începutul secolului al XVII-lea, arătând locațiile taberei inamice și punctele de pe pe care atacurile erau în mod special îndreptate.

*) Del. regulă 1849 nr 53. Moscova. Vѣdom. 1849 nr. 47.

inamici. A doua zi, pe 13, dis-de-dimineață, Marii Duci au mers la mănăstirea Vithanian și au vizitat Seminarul spiritual de acolo. După ce au ascultat liturghia de la Catedrala Treimii, călătorii din august au părăsit Lavra la prima oră a zilei *).

În 1851, la 2 septembrie, Suverana Țesarevna Marea Ducesă Maria Alexandrovna s-a demnat să sosească la Lavră la ora 18.00 împreună cu Marii Duci Nikolai și Vladimir Alexandrovici și. întâlnit în St. porțile cuvântului mitropolitului, au ascultat slujba de rugăciune în catedrală, apoi în curând priveghierea toată noaptea, iar a doua zi pe 3 a liturghiei și la ora 3 plecat de-a lungul șoselei Iaroslavl. Pe 4, la ora 12, împărăteasa Alexandra Feodorovna s-a demnat să sosească la

Lavră alături de Marea Ducesă Olga Nikolaevna, urmată în scurt timp de Prințul de Wirtemberg și Marea Ducesă Ekaterina Mihailovna, precum și de Prințul și Prințesa de Weimar. Mitropolitul a ținut și un cuvânt, a săvârșit o slujbă de rugăciune și a fost invitat la Masa Regală împreună cu rectorul Academiei, arhimandritul Alexis, și starețul Lavrei. La ora 5 împărăteasa s-a demnat să plece la Moscova. Între timp, Marea Ducesă Olga Nikolaevna împreună cu soțul ei și Marea Ducesă Ekaterina Mikhailovna au ascultat priveghia de toată noaptea în catedrală. Seara au fost iluminate toata manastirea si palatele domnesti. Pe frontoanele camerelor de deasupra celor două intrări principale ardeau scuturi, mijlocul clădirii era încoronat cu o coroană strălucitoare: cornișa forma o centură lungă care ardea de foc, iar un șir de ferestre era luminat simetric. Marea Ducesă Ekaterina Mihailovna avea o cameră și cazare pentru noapte în holurile kopfe-ului.

*) Moscova. Vѣdom. 1849 nr. 4”.

pe data de 5 la ora 9 dimineața, însoțită de rector, a cercetat încăperile studenților, biblioteca și sala de adunări, unde i-au fost prezentați mentori și studenți, apoi a acceptat cadoul eseurilor tipărite ale elevilor. În aceeași zi, la ora 15, Prințul și Prințesa de Weimar au vizitat Academia. La ora 9 seara, împărăteasa Țesarevna s-a întors la Lavră și a doua zi, pe 6, la ora 12 dimineața, însoțită de mitropolit, a vizitat Academia. Privind în jurul sălii de conferințe, Alteța Sa, prin sala rectorului, s-a demnat să intre în sala de adunări, unde i-au fost prezentați mentorii și studenții Academiei, apoi a vizitat biblioteca, unde, după trecerea în revistă a manuscriselor antice și a celor mai ediții remarcabile cele mai noi, ea a fost încântată să accepte E-ul prezentat și ca dar al lucrărilor tipărite ale studenților. Din bibliotecă, Alteța Sa s-a demnat să meargă în camerele de zi și în căminele studenților și apoi a cercetat grădina și paturile de flori academice *)

La 21 iulie 1853, Academia a primit o vizită de către Majestatea Sa Regina Anna Pavlovna a Țărilor de Jos**).

Un spectacol minunat s-a prezentat Lavrei în primul an al domniei împăratului suveran Alexandru IL la 6 septembrie 1855, la ora 2 după-amiaza. S-a demnizat să viziteze mănăstirea Pradăi. Serghie împreună cu împărăteasa Maria Alexandrovna, împărăteasa văduvă Alexandra Feodorovna. Moștenitorul suveran Țesarevici v. K. Nikolai Alexandrovici, c. Prinții Alexandru, Vladimir și Alexei Alexandrovici, c. Principesa Alexandra Iosifovna, c. Prinții Nikolai Konstantinovici și Mihail

*) Del. regulă 1851 r., .V 48.

**) Del. regulă 1853, nr. 38.

Nikolaevici, în. Prințesele Elena Pavlovna și Ekaterina Mihailovna împreună cu soțul ei, Ducele George de Mecklenburg-Strelitz și Prințul Peter Georgievich de Oldenburg, am fost studenți ai Academiei, iar mentorii se potrivesc pe pridvorul mare al Catedralei Treimii. În catedrală, mitropolitul, în prezența celor mai auguste persoane, a interpretat un moleben cântând Sf. Tropts și Sf. Serghie Și seara o priveghere toată noaptea, iar a doua zi Au ascultat împreună cu prințesele proaspăt sosite ale Olandei Louise și Maria liturghia, la sfârșitul căreia mitropolitul a adus la Suveranul Împărat pentru transmitere la Sevastopol. armata vechea icoană de marș a vedeniei Maicii Domnului a Sf. Sergius. Împreună cu Mitropolitul, rectorul Academiei, arhimandritul Eugen, starețul Lavrei, arhimandritul Antonie, și rectorul Seminarului Vitanian, arhimandritul Nathanael, au primit invitații la masa Suveranului Împărat. Seara au fost iluminate manastirea si cladirile academice. Bucuria mentorilor și studenților Academiei, care au primit în repetate rânduri vederea noului țar și a familiei sale august, a fost de nedescris *).

Anul următor, 1856, marcat de nunta Prea Cuviosului Împărat Suveran Alexandru Nikolaevici, Lavra și Academia s-au bucurat cu strălucire, văzându-i pe țar și pe țarina încununați de Dumnezeu. În august și septembrie ale acestui an, sosirea Suveranului Împărat la Lavră a fost precedată de sosirea multor sfinți acolo, care trebuiau să participe la preoția

*) Adăuga. la Creativitate. Sf. Tată 1855 p. 279.

forjare și mulți trimiși străini. Dintre episcopi s-au aflat în Lavră: Mitropolitul Nikanor de Novgorod, Mitropolitul Jobif al Lituaniei, Arhiepiscopul Arseni al Varșoviei, Arhiepiscopul Vasile de Polotsk, Arhiepiscopul Gabriel de Riazan și Episcopul Filoteului de Kostroma. Pe 22 august, prințul Friedrich Wilhelm al Prusiei a examinat templele, sacristia și obiectivele Lavrei. Pe 1 septembrie, Marea Ducesă Maria Pavlovna a vizitat Lavra, pe 6 septembrie, prinții Nikolai și Alexandru de Oldenburg: pe 13, Marea Ducesă Maria Nikolaevna cu prinții Romanovsky, Nikolai și Eugene: pe 14, prințul Friedrich al Olandei. Dar cele mai vesele și solemne zile au fost 19 și 20 septembrie. Marți, la 16:00, pe 19, Suveranul Împărat împreună cu Suverana Împărăteasa, Moștenitorul Marelui Duce Țarevich Nikolai Alexandrovici, Marii Duci Alexandru, Vladimir și Alexis Alexandrovici și Mihail Nikolaevici s-au demnat să ajungă la porțile Lavrei. Împăratul Suveran a fost întâlnit în St. la porțile discursului de întâmpinare al mitropolitului și apoi s-a demnizat să mărșăluiască spre Catedrala Treimii, lângă care stăteau studenții Academiei pe bulevard și chiar la intrarea în catedrală, mentorii ei. Majestățile Lor au ascultat slujba de rugăciune după cuvântarea Mitropolitului, adresată preoților. Serghie, au așezat pe capul Cuviosului coperta pe care o sacrificaseră, bogat împodobită cu pietre prețioase și mărgăritare. După slujba de rugăciune, Majestățile Lor au avut o masă, la care au fost invitați, împreună cu Mitropolitul, rectorul Academiei, arhimandritul Eugen, și starețul Lavrei, arhimandritul Antonie. La ora 7 Majestăţile Lor şi Alteţele Lor au

ascultat priveghera toată noaptea în catedrală şi a doua zi, pe 20, liturghia. Întorcându-se de la Liturghie, Suveranul Pm-

Împăratul s-a onorat să primească de la Mitropolit câteva dintre lucrările tipărite ale studenților prezentate Majestății Sale în numele Academiei și două pregătite în mod deliberat pentru această ocazie, dar din lipsă de timp nu au putut apărea în formă tipărită, lucrările: Prof. A.V. încoronarea și ungerea și burlac S. K. Smirnov poem despre venirea în Lavra Treimii-Serghie a Majestăților Lor după încoronarea Lor *).

În anul 1858, la 12 august, Suverana Împărăteasa s-a demnit să viziteze Lavra împreună cu Marea Ducesă Maria Alexandrovna, iar la 13 dimineața, Suveranul Împărat s-a demnit să ajungă acolo. În dimineaţa acelei zile Au ascultat liturghia şi slujba de rugăciune în catedrală, iar Suveranul Împărat s-a demnita să viziteze în chilia lui mitropolitul, care era bolnav pe atunci **).

În 1860, în timpul vizitei sale la Lavră, pe 22 aprilie, Marea Ducesă Alexandra Petrovna a vizitat Academia. Alteța Sa a ajuns în sala de conferințe academice, apoi s-a mutat în chiliile rectorului și în sala de adunări, unde i-au fost prezentați mentorii și studenții Academiei, apoi a cercetat biblioteca și a vizitat sălile amuzante ale studenților din cadrul. cel mai înalt departament ***). În același an, pe 14 noiembrie, prințul moștenitor Albert al Prusiei a vizitat Academia.

În 1861, pe 5 iunie, la ora 3 după-amiaza, Suveranul Împărat și Împărăteasa s-au demnat să ajungă la Lavră împreună cu Marele Duce Serghie Alexandrovici și Marea Ducesă Maria Alexandrovna și au ascultat împreună.

*) Adăuga. la Creativitate. ev. Tată 1856 p. 324 în continuare. Moscova. Gazeta 1856 Nr. 114. Vezi poezia din Anexa Nr. 11.

Adăugat la Creativitate. Sf. Tată 1858 p. 485.

***) Del. acad., domnitor 1860 nr. 63.

 slujbă de rugăciune, în urma căreia Suveranul Împărat a avut o masă, la care au primit invitație vicegerentul Lavrei și rectorul Academiei cu inspectorul. Seara, în prezența Majestăților Lor, s-a săvârșit în catedrală o priveghere toată noaptea, iar a doua zi, pe 6, o liturghie, în cadrul căreia Marele Voievod și Marea Ducesă, care au fost înaintea Liturghiei la spovedanie cu Mitropolitul în chilia sa, au fost împărtășite de Sf. Mitropolitul Tain *).

Anul următor, 1862, este memorabil pentru Academie datorită atenției deosebite grațioase pe care i-a acordat-o Majestatea Sa Suveranul Împărat. S-a demnit să ajungă la mănăstire pe 18 decembrie la ora 8 seara împreună cu împărăteasa marele duce Serghie Alexandrovici și cu

marea ducesă Maria Alexandrovna; Curând după o scurtă rugăciune, Majestățile Lor și Alteţele Lor au ascultat priveghere de toată noaptea în catedrală, iar pe 19 liturghia, în cadrul căreia Alteţele Lor s-au împărtășit cu Sf. Tain. După micul dejun, la care vicarul Lavrei (mitropolitul nu era la Lavră pe atunci), rectorul Academiei, protopopul A.V. Cu permisiunea Sinodului, toți mentorii Academiei și rectorul Seminarului Rus, arhimandritul Nikodim, au avut norocul să fie prezentați Suveranului Împărat. Suveranul Împărat s-a demnat să li se adreseze cu următoarele cuvinte: „Sunt foarte încântat să vă văd, domnilor. Vă mulțumim pentru serviciul dumneavoastră diligent. Sper din plin că sub îndrumarea ta tinerețea ta va fi crescută în adevărul pur al Ortodoxiei. Clerul nostru a fost întotdeauna diferit

*) Adăuga. la Creativitate. Sf. Tată 1861 p. 277.

aderarea la adevărata Ortodoxie; Sper ca noua generație de elevi tăi să urmeze și calea celor anterioare*4. În încheiere, Majestatea Sa a adăugat: „Vă mulțumesc încă o dată pentru diligența dumneavoastră. Sunt sigur că vei justifica speranțele Mele în toate privințele1*).

La 29 aprilie 1864, Marea Ducesă Elena Pavlovna a vizitat Academia. Când Ea a intrat în sala de adunări, elevii au cântat un vers: Doamne mântuiește-ți poporul, apoi i-au fost prezentați mentorii Academiei. Din hol, Alteța Sa a mers la bibliotecă, unde s-a uitat la manuscrise antice, apoi a vizitat camerele rectorului, unde i-a onorat pe unii dintre mentorii ei cu o conversație și a intrat în discuții cu aceștia despre subiectele pe care le predau, acordând o atenție primordială. la subiectele teologice. Timpul de vizitare a durat aproximativ o oră **).

În 1865, la 19 august, la ora 16, Suveranul Împărat s-a demnat să sosească la Lavră împreună cu Moștenitorul Tronului, Marele Duce Țarevici Alexandrovici și Marii Duci Vladimir Alexandrovici și Mihail Nikolaevici: pe pridvorul mare al catedralei, unde au fost plasați mentori ai Academiei, a fost întâmpinat de Mitropolit cu un discurs. După rugăciunile în catedrală, Suveranul Împărat a avut o masă, la care rectorul Academiei a avut norocul să fie invitat. Majestatea Sa a plecat la Moscova la ora 6 după-amiaza. În același an, o lună mai târziu, pe 20 septembrie, Împăratul Suveran cu Moștenitorul Tronului s-a demnat din nou să viziteze Lavra și de data aceasta

*) Adăuga. la Creativitate. Sf. Dep. 1832 p. 621.

**) Del. regulă 1864 Li 45.

însoțit de Marea Ducesă Împărăteasa, Marii Duci Serghie și Pavel Alexandrovici și Marea Ducesă Maria Alexandrovna. Augustii au intrat în catedrală la ora 11 și jumătate și au ascultat liturghia. pe care vicarul Lavrei a săvârșit și pentru care a primit împărtășirea Sf. Mister Marele Duce Pavel Alexandrovici. După o slujbă de rugăciune către Sfânta Majestate, ei l-au vizitat pe mitropolitul bolnav în

schita geospman. Apoi, în Lavră, Majestățile Pkh au avut o masă, la care a fost invitat și rectorul Academiei.

În vacanța din 1869, pe 16 iulie, împărăteasa s-a demnat să sosească la Lavră împreună cu Marele Duce Sergius Alexandrovici și Marea Ducesă Maria Alexandrovna. La finalul pelerinajului, mitropolitului Innokenty cu starețul Lavrei și rectorul Academiei A.V.Gorsky* au primit invitații la micul dejun.

*) Moscova. Vѣdom. 1869 L „158.

SPNSok

A) șefii și mentorii Academiei.

a) rectori și profesori! teologie.

1. Simeon Krylov-Platonov de la rectorii Academiei slavo-greco-latine din Moscova a fost numit rector al Academiei la 19 august 1814. Cum a gestionat arhimandritul mănăstirea Don. În 1816 a fost consacrat episcop de Tula. A murit în gradul de arhiepiscop de Yaroslavl în 1824.

2. Filaret Amfiteatrov, originar din provincia Oryol. A fost tunsurat călugăr la 7 noiembrie 1798, fiind profesor la Seminarul Oryol, în care a fost mai târziu (1802) rector. A deținut același post la Seminarul din Orenburg (1804) și Tobolsk (1810). În decembrie 1813, a fost numit rector al Mănăstirii Iosifov Volokolamsky și chemat la ordinul preoției din Sankt Petersburg. În februarie 1814, a fost numit inspector al Academiei din Sankt Petersburg, iar în august același an a fost ridicat la gradul de doctor în teologie și transferat la postul de inspector al Academiei din Moscova. A fost numit rector al Academiei la 16 martie 1816. În 1817 a primit administrarea Mănăstirii Învierii, numită noul Ierusalim. În Mai

În 1819 a fost hirotonit episcop de Kaluga. A murit în gradul de mitropolit al Kievului în 1857.

V. Kiril Bogoslovski-Platonov. Maestru al primului curs al Academiei din Sankt Petersburg, la care a fost licențiat în 1814-1817. În 1817 a fost numit rector al Seminarului din Poltava și a primit gradul de arhimandrit. La 7 mai 1819, a fost transferat în postul de rector al Academiei și a primit controlul Mănăstirii Novospassky. În 1822 a fost ridicat la gradul de doctor în teologie. În octombrie 1824 a fost hirotonit episcop de Dmitrovski, vicar al Moscovei. A murit la Sankt Petersburg în 1841 în grad de arhiepiscop de Podolsk.

4. Polikarp Găitannikov. Originar din provincia Tver. Maestru al anului I al Academiei din Sankt Petersburg. La sfârșitul cursului, în 1814, a fost numit inspector al Seminarului din Sankt Petersburg. A fost tunsurat călugăr în decembrie același an. În 1817 a fost promovat

arhimandrit al mănăstirii Mozhaisk Luzhetsk. În 1819 a fost numit rector al Seminarului din Sankt Petersburg; în 1822 a fost ridicat la gradul de doctor în teologie. La 4 noiembrie 1824, a fost numit rector al Academiei din Moscova și, în același timp, i s-a dat să conducă Mănăstirea Novospassky. La 14 decembrie 1835, a fost demis din funcția de rector și a locuit în Mănăstirea Novospassky, pe care a condus-o până în 1837;

5. Filaret Gumilevski. Maestru al Academiei Teologice din Moscova. De la inspectori, rector al Academiei din decembrie 1835. Prin cel mai înalt decret din 7 octombrie 1841, a fost numit episcop de Riga. A murit în baldachinul Arhiepiscopului de Cernigov în 1866 (vezi capitolul X).

*) Mănăstirea. scrisorile M. 1863, p. 23.

la t

6. Evsevi Orlinsky). A absolvit cursul Academiei Teologice din Moscova cu o diplomă de master în 1832. Rectorul Academiei a fost numit dintre inspectori la 25 noiembrie 1841. Prin decretul Sfântului Sinod din 1 ianuarie 1847, a fost transferat în postul de rector al Academiei din Sankt Petersburg cu numirea Episcopului de Vinnitsa. Acum arhiepiscop de Mogilev (vezi capitolul X).

7. Alexis Rzhanitsyn. A absolvit cursul Academiei Teologice din Moscova cu o diplomă de master în 1838. De la rectorii Seminarului din Moscova, la 14 martie 1847, a fost numit rector al Academiei din Moscova. La 2-4 septembrie 1853, a fost sfințit episcop de Dmitrovski, vicar al Mitropoliei Moscovei. A murit în sapa arhiepiscopului de Tver în 1877 (vezi capitolul X).

8. Evgenii Saharov-Platonov. Maestru al Academiei Teologice din Moscova, care a terminat cursul în 1838. De la rectorii Seminarului din Moscova, din 31 august 1853, rectorul Academiei din Moscova. La 6 octombrie 1857, a fost consacrat episcop de Dmitrovski, vicar al Mitropoliei Moscovei. În octombrie 1858, a fost transferat în departamentul episcopal al diecezei Simbirsk (Vezi cap. X. Nitron. Recenzia lui Philaret despre el, vezi scrisoarea lui către Grigore, arh. Kaz. Xs 43, în Reading. comun. orice. d. proev. 1877 decembrie).

9. Sergii Lliidevskiy). Maestru al Academiei din Moscova al cursului XIV (1844). De la inspectorii Academiei, rector din 4 octombrie 1857. În 1861, la 1 ianuarie, a fost hirotonit episcop al eparhiei Kursk, pe care o conduce până în zilele noastre (vezi capitolul X).

10. Savva Tihomirov. A absolvit cursul cu o diplomă de master în 1850. De la rectorii Seminarului din Moscova a fost numit rector al Academiei la 10 ianuarie 1861. În 1862, la 4 noiembrie, a fost sfințit episcop al Academiei.

Zhaisky, vicar al Mitropoliei Moscovei. Acum episcop de Harkov (vezi capitolul X).

11. Alexandru Vasilevici Gorski, protopop. Maestru al cursului VIII al Academiei din Moscova (1832). La sfârșitul cursului, a fost numit în funcția de mentor al istoriei bisericești și civile la Seminarul din Moscova, din care în 1833 a fost transferat în funcția de licențiat în istoria bisericii la Academie. În 1839 a fost aprobat ca profesor ordinar. În 1860 a fost hirotonit preot și numit protopop al Catedralei Arhanghelului din Moscova. A fost numit rector al Academiei la 23 octombrie 1862. În decembrie 1862 i s-a acordat cu multă milă mitra. În februarie 1864 a fost ridicat la gradul de doctor în teologie. A murit la 11 octombrie 1875.

b) inspectori.

1. Teatrul Filaret Ameri. Inspectorul cu august 1814. Apoi rectorul.

2. Germogen Speransky. Absolvent al Academiei Slavo-Greco-Latine din Moscova, în care din 1804 a fost profesor de franceză până în 1814, iar în acest an a fost numit licențiat în științe teologice la Academie. La 16 martie 1816, a fost numit inspector al Academiei și promovat la arhimandritul mănăstirii Serpuhov Vysotsky, apoi a condus mănăstirea Kolomna Golutvinsky și în cele din urmă Androniev din Moscova. Funcția de inspector a trecut până în 1818, în care a fost demis. A murit în 1845 la Mănăstirea Androniev (Biografia lui în Dushep. Joi. Martie 1866. Recenzia unui student despre el în cartea lui Izmailov:., O privire asupra propriei vieți trecute, „p. 133).

3. Platon Berezin. Maestru al anului I al Academiei din Moscova. La sfârșitul cursului, în august 1818, a fost numit inspector al Academiei chiar înainte de tonsura, pe care a acceptat-o în octombrie acelui an. În 1821 a primit rangul de egumen al mănăstirii Ugresh, în 1822, arhimandrit al mănăstirii Dmitrovsky Borisoglebsky. În 1826 a fost transferat în postul de rector al Seminarului Vitanian, din care în iunie 1828 a fost transferat la rectorii Academiei din Kiev, dar a murit la scurt timp după sosirea sa la Kiev (24 iulie 1828).

4. Evlampii Piatnitsky. A absolvit cursul la Academia din Moscova cu o diplomă de master în 1820. De la inspector de licență din 1826. În noiembrie 1831 a fost transferat în postul de rector al Seminarului din Vioan. În 1834 a fost consacrat episcop de Ekaterinburg. A fost după arhiepiscopul de Tobolsk. A murit în mănăstirea Sviyazhsky Bogorodptsky în 1862 (vezi capitolul X).

5. Platon din Kazan. Maestru al Academiei Teologice din Moscova al doilea an. La finalul cursului, a fost profesor la Seminar, rector al școlilor teologice și preot al Catedralei din Iaroslavl. Văduv, a tonsurat un călugăr în 1829 și s-a mutat în același an la postul de

licențiat al Academiei. Numit inspector în noiembrie 1831. A condus mănăstirile Dmitrovsky Borisoglebsky, apoi Moscova Znamensky. În martie 1833, a fost transferat la postul de rector la Seminarul din Nijni Novgorod. Motivul excluderii sale din Academie a fost raportul său cu colonelul Dubovitsky, care aparținea sectei Tătarinov, căruia i-a încredințat copiii pentru educație. În ciuda avertismentelor de la Mitropolit și a cererii ca Platon să oprească totul

relațiile cu Dubovitsky, Platon, contrar acestei promisiuni, a continuat să aibă întâlniri personale cu el, care era cunoscută la Sankt Petersburg, iar Platon a fost trimis la Nijni-Novgorod (vezi treburile academicianului, regulile 1833, L 151). În 1837, a fost demis din serviciul seminarului și numit rector al Mănăstirii Torzhkov Boriso-Glebsky; în 1840 a fost transferat la tineretul din Tver, în 1848 la mănăstirea Jeltikov, unde a murit în 1865.

6. Filaret Gumilevskii. Inspectorul la 1 mai 1833, apoi rectorul.

7. Gedeon Vinogradov. Maestru al Academiei din Sankt Petersburg, care a terminat cursul în 1829. În 1831, inspector al Seminarului Mogilev; în 1834 rector al Seminarului Oloneţ, din care a intrat în funcţia de inspector al Academiei în aprilie 1836, funcţie pe care o deţine până în mai 1838, în care a fost transferat ca rector la mănăstirea Pozhaisk (eparhia Volin), unde a murit. în 1839 (vezi despre scrisorile germane de la M. Filaret în Lecturile Iubitorului general al Spiritului, decembrie 1871, și Dushen, joi, 1870, vol. 2. 61).

8. Eusebiu Orlinsky inspector din 31 august 1838. Apoi rectorul.

9. Platon Thyveiskid. Maestru al anului IX al Academiei din Moscova. A corectat funcția de inspector de la 16 septembrie 1841 până la 17 februarie 1842. A murit în gradul de arhiepiscop de Kostroma în 1877 (vezi capitolul X).

10. Agathangel Solovyov. A absolvit cursul Academiei din Moscova cu o diplomă de master în 1836. De la burlaci a fost numit inspector la 31 martie 1842. În septembrie a acestui an, a fost numit în postul de rector al Seminarului din Harkov. A murit în gradul de arhiepiscop al Voliniei în 1876 (vezi capitolul X. Recenzia lui

Întâlnit. Filaret, vezi scrisoarea. el lui Grigore, arhiepiscop. kaz. Hu 43 în Chten. total dragoste d. 1877, decembrie).

11. Evgheni Saharov-Platonov Inspector din 28 septembrie 1842: după Rector al Academiei.

12. Hilarion Bogolyubov. A absolvit cursul cu o diplomă de master în 1842. A fost inspector corector din martie 1847 până în aprilie 1848:

apoi rector al Seminarului Voronezh. A părăsit serviciul în 1801. A murit în postul de stareț al mănăstirii Makarievski Zheltovodsky în 1806.

13. Sergio Lupndevsky inspector din 25 aprilie 1848; apoi rector.

14. Porfiry Popov. A absolvit cursul Academiei din Moscova cu o diplomă de master în 1850. De la burlaci a fost numit inspector la 4 octombrie 1857. În ianuarie 1861 a fost transferat în postul de rector al Seminarului Vivanse. În decembrie același an, din cauza unei boli, a fost mutat de rector la Mănăstirea Simonov de primă clasă din Moscova. A murit la Roma în 1866 (vezi cap. X.).

15. Mihail Luzin. Maestru al Academiei din Moscova. A absolvit cursul în 1854. Inspector din 25 martie 1861 până în octombrie 1870. Din 21 ianuarie 1876 - rector (vezi cap. X.).

c) profesor! și licențiate în științe teologice.

Germogen Speransky, ieromonahul catedralei, a predat teologia acuzatoare.

Grigori Alexandru. Levitsky. Maestru al anului I al Academiei din Sankt Petersburg, licențiat în teologie morală. pe care a predat timp de un an. În 1817

a intrat în postul de preot la Biserica Mijlocirea Fecioarei din Moscova, din Levshin. A murit în 1830.

Platon Berezin, ieromonah, a predat hermeneutica. teologie dogmatică, apoi acuzatoare (1818-1826).

Moise Saharov, ieromonah. În 1819-20 a predat teologia morală. În septembrie 1820, a fost numit rector al Seminarului de la Tula. A murit la Lavra Trinității în 1830.

Serafim Azbukin. ieromonah. Din 1820, licențiat în hermeneutică și teologie morală. În august 1822 a fost transferat la Academia din Sankt Petersburg. A murit în 1824.

Gabriel Voskresensky, ieromonah. De la licențiat în filozofie în septembrie 1822 a fost transferat la clasa de hermeneutică și citire a Sfintei Scripturi. În 1824 a fost transferat la Academia din Petersburg. În 1825 a fost numit rector al Seminarului Oryol, în 1827 - Mogilev. În 1829 a fost transferat în postul de rector al Mănăstirii Plant din Kazan: aici a predat teologie și dreptul bisericesc la Seminar, teologie și filozofie la Universitate, Legea lui Dumnezeu la Gimnaziu și, în cele din urmă, a fost rectorul Seminar până în 1841, în care a fost transferat în aceeași funcție de rector în b Simbirsk . În 1852, a fost demis din slujba școlii și numit rector al Mănăstirii Treimii Kirei, dieceza Irkutsk: de aici, în 1861, a fost transferat la Mănăstirea Iurievsk Arhangelsk. Eparhia Vladimir, în 1867 în Mănăstirea

Mântuitorul Murom, unde a murit în 1868. La Kazan, a publicat următoarele lucrări: istorie a filosofiei, 6 părți (1839-1841): filosofia adevărului (1843); conceptele dreptului bisericesc și istoria ei (1844); cuvinte instructive (1850).

Evlampii Iyapiitskyi, ieromonah. De la licența în limba greacă în 1824 a fost transferat la clasa de științe teologice în locul lui Gabriel. Mai târziu a predat teologia morală și acuzatoare.

Athanasius Drozdov, ieromonah. Licență și clasa de preot cititor. Scriptura din 1824. În 1828 a fost numit rector al Seminarului Penza. A murit în grad de arhiepiscop în 1876 (vezi capitolul X).

Evgraf L'<7LLig^bgi-77l«?«^bgi,ieropah.Licență în clasă Citire Preot. Scriptura din 1828. A murit în 1833 la Mănăstirea Iakovlevski din Rostov, la pensie (vezi despre el joi.

Vasili Grigor. Exemple. Din octombrie 1828 până în iulie 1820 a predat teologie polemică, din august 1829 a predat timp de un an teologie interpretativă. A părăsit Academia în 1837 și a intrat în serviciul Consiliului de administrație de la Moscova, unde a fost director asistent și a servit o pensie.

Platoi?, Kazansky, ieromonah. În august 1830, a preluat catedra de teologie Pstolkoveteliyago. Apoi inspectorul.

Filaret Gumilevskyi, ieromonah. În 1831-33, o diplomă de licență în clasa de lectură a Sf. Scripturi, apoi teologie morală și pastorală.

Theogiost Lebedev, maestru al Academiei din Sankt Petersburg, ieromonah. De la catedra de literatură bisericească în 1832 a fost transferat la catedra de teologie morală. În 1833 a intrat în rectorii Seminarului Vologda: în 1841 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul din Sankt Petersburg. În 1848 a fost hirotonit episcop de Ostrogozhsk, vicar de Voronej: în 1852 a fost numit episcop de Vologda, în 1856 a fost transferat

zi la Tobolsk și în 1862 a primit gradul de arhiepiscop. În același an, a fost mutat la Pskov, unde a murit în 1869.

Philotheia Adormirii Maicii Domnului, ieromonah. De la licențiat în literatură bisericească, licențiat în hermeneutică și arheologie biblică din octombrie 1833. În 1838, a fost numit în postul de

inspector al Academiei din Sankt Petersburg. Acum Mitropolitul Kievului (vezi capitolul X).

Platon din Theveii, ieromonah. Din 1836 până în 1842 a predat teologie pastorală (cu excepția literaturii bisericești).

Agaeangsl Solovyov, ieromonah. Din 1836, o diplomă de licență în interpretarea Sf. scripturi În aprilie și mai 1842, a predat teologie morală.

Evgheni Saharov-Platonov, ieromonah. Licențiat în hermeneutică și arheologie biblică din 1838. În 1841-42 a predat patristică. Apoi, până în 1847, a citit Sf. scriptura

Ioan Sokolov, ieromonah. Licențiat în teologie morală și pastorală din 1842. În septembrie 1844 a fost transferat la clasa de lectură a Sf. Scripturi, dar în decembrie a acestui an a fost transferat la licența Academiei din Sankt Petersburg. A murit în gradul de episcop de Smolensk în 1869 (vezi capitolul X).

Il.arion Bogolyubov, ieromonah. Licențiat în patristică între 1842 și 1848.

Serghei Liapidevski, ieromonah, bacalaureat din 1844, apoi profesor de teologie morală și pastorală.

Teodor Buharev, ieromonah. Din 1847, licențiat, din 1852, profesor extraordinar la ora de lectură a Sf. Scriptura. În 1853, a fost ridicat la rangul de arhpman-25 *

dryta. În 1854 a fost transferat la postul de profesor la Academia din Kazan.

Leonid Nrasnopevkov. ieromonah. Dintre profesorii Seminarului Vitanian, a fost transferat la postul de licență la clasa de patristică în aprilie 1848. A slujit la Academie până în decembrie 1849. A murit în gradul de Arhiepiscop de Iaroslavl în 1876 (vezi capitolul X).

Ivan Iv. Îl învinge pe nskin-Platonov?,. De la licențiații de istorie biblică, licențiat în patristică din 1850. În 185'2 a intrat în preoţia bisericii la şcoala Elp-Savetn, de unde s-a mutat la biserica Sf. Vlasiya, pe Prechistenka. A murit în 1871.

Nikita Peter. Ghiliarov-Platonov. Din 1848, licențiat la clasa de hermeneutică și doctrina credințelor și schismelor. S-a pensionat în 1855. A fost membru al Comitetului de Cenzură din Moscova, apoi director al Tipografiei Sinodale din Moscova. Acum editorul revistei Modern Izvestiya.

Porfiri Popov, ieromonah. De la profesorii seminarului spaniol, licențiat, apoi profesor extraordinar de patristică din august 185-2 până în 1861.

Mihail Luzin, ieromonah, licențiat la clasa de citire a Sfintei Scripturi din 1854. Din 1863 profesor ordinar.

Filaret Alexandru. Din (rgievsk, protopop. Din decembrie 1857, licențiat, din 1860 extraordinar, din 1865 profesor ordinar la clasa de teologie morală și pastorală. Din noiembrie 1874, rector al Seminarului din Viena.

Nikolai IV. Subbotin, profesor la Seminarul Vitanian din noiembrie 1855, licențiat, din 1859 profesor extraordinar la clasa de hermeneutică și doctrina credințelor și schismelor. Doctor din 1874

teologie şi profesor ordinar la catedra de istorie şi denunţare a schismei ruse.

Vasily Iv. Bogol'pov, profesor la Seminarul Vitanian, licențiat în patristică din mai 1861. Abandonat din cauza bolii în 1863.

Alexandru Alexev. Smirnov, licențiat în patristică din noiembrie 1864. În octombrie 1871, a părăsit serviciul, a acceptat un asistent de preot și a intrat în funcția de profesor de drept la gimnaziul militar I din Moscova.

Petr Iv. Kazan. De la profesorii Seminarului Vitanian. Licenţiat în Pedagogie din iulie 1867. Din 1873 Profesor extraordinar.

Profesori și licențiați în științe filozofice.

Ivan Konsni. Nosov, maestru al anului I al Academiei din Sankt Petersburg. Licențiat în filozofie în 1814. În 1815, din cauza unei boli, în urma unei petiții, a fost demis la gradul laic. Conform treburilor din 1856, el a fost trecut ca consilier colegial și funcționar în departamentul de minerit și de sare.

Vasili Ioannovici Kutnevici. provincia Mogilev, raionul Chausovsky, satul Gladkov, fiul protopop Ioan Danilov. Maestru al anului I al Academiei din Sankt Petersburg. În 1814 a fost numit la postul de licențiat în matematică. În septembrie 1815, după Nosov, a ocupat și catedra de filozofie. În martie 1816 a fost concediat de la predarea matematicii. În august 1818 a fost hirotonit protopop al Catedralei Arhanghelului din Moscova, iar din profesor de matematică a fost redenumit profesor de filozofie. Din septembrie 1818 a predat logica si psihologia experimentala. A fost abandonat din Academie

octombrie 1824. Din 1832, preot principal al armatei și marinei și membru al Sf. Sinod. A murit la 26 aprilie 1865.

Theodor Alexandrovici / Olubinsky. maestru al anului I al Academiei din Moscova. Din 1818 până în 1822 a predat, ca licență, istoria sistemelor filozofice; din septembrie 1822, metafizica si filozofia morala, iar in sapte ani s-a ridicat! în grad de extraordinar, iar în 1824 profesor ordinar de filozofie. În 1828 a fost hirotonit preot, iar în anul următor a primit gradul de protopop al Mănăstirii Înălțarea la Moscova. Din 1830 până în 1842 a citit prelegeri despre istoria sistemelor filosofice, iar din 1842 în primul an al cursului de metaficțiune, în al doilea de istorie a filosofiei antice. În 1854, din cauza sănătății precare, a cerut demiterea din serviciul Academiei și la 22 august a acestui an a murit la Kostroma și avea 57 de ani.

Vasiliy Voskresenskiy – Master în anul II al Academiei din Moscova, licență în filozofie. Din septembrie 1820 până în septembrie 1822 a predat metafizica. În ultimii șapte a fost tonsurat (Gabriel) și transferat la clasa teologică.

Moise Egor. Molchanov. Licențiat din septembrie 1822. Citiți istoria sistemelor filozofice. În 1828 a părăsit Academia pentru a lua locul preotului Bisericii de mijlocire din Gryazakh, pe Prechistenka. A murit în 1830.

Dmitri Petr. Novskin, raionul Iaroslavl, satul Markov, fiul preotului Petru Semionov. Licențiat din 1824. A predat logica și psihologia experimentală. A părăsit Academia în 1830 și a fost hirotonit preot la biserica Sf. Nikita Mucenița, că în tătară-

osprey Acum protopop al Catedralei Adormirea Maicii Domnului și membru al Biroului Sinodal din Moscova.

Michael Egor. Archgidiakonskiii – Maestru al Academiei din Sankt Petersburg. De la licențiații de limbă franceză, licențiat la clasa de istorie a filosofiei din septembrie 1828. Din 1830 a citit metafizică și filozofie morală. În prima jumătate a anului 1833 a citit și psihologie experimentală. A plecat la serviciu laic în 1835 și a fost profesor de literatură în școlile din Moscova ale Ordinului Sf. Catherine și Aleksandrovsky, de unde s-a retras la pensie.

Pavel Ignat. Benevolensky. De la profesorii seminarului străin-fanish, a fost transferat la licența în filozofie în 1830. Subiectul lecturilor sale au fost logica și psihologia experimentală. În 1834 a plecat la Moscova ca preot. A murit în gradul de protopop al Bisericii Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni. Yavlennago, în 1865.

Stefan Timof. Pro-noionov. De la licențiat în greacă, licențiat în filozofie în 1834. A predat logica și metafizica. În 1838 a intrat în preoția la Biserica Sofia Înțelepciunea lui Dumnezeu, pe Dubyanka. Acum protopopi ai Bisericii Învierii din Barashakh și membru al consistoriului.

Ivan Ilar. Koz.min - maestru al Academiei din Kiev. În 1835 a intrat în clasa de psihologie experimentală și filozofie morală. În 1841 a primit gradul de protopop catedrală al orașului Kolomna și postul de rector al școlilor teologice de acolo. A murit în 1854.

Matei IV. Salman. Licenţiat în filozofie.Din 1838. A predat logica și istoria filosofiei Evului Mediu și a noului. S-a retras în 1844 în biroul eparhial. A murit în 1869 ca preot la

Biserica Smolensk Icoana Maicii Domnului, pe Piața Smolensk.

Platon Iv. Kapustin. De la profesorii Seminarului Tobolsk, licențiat în filozofie din martie 1842. În 184-1 a fost transferat la clasa de matematică.

Dmitri Grigor. Levitsky. Licențiat în limba greacă, licențiat în filozofie din 1844. A predat psihologia experimentală și filozofia morală. În 1854 a fost ridicat la rangul de profesor extraordinar și în același an a fost hirotonit preot cu socoteală la Mănăstirea Înălțarea din Moscova. A murit în 185 (5 ani.

Ippolit Mikh. Teologic-Platonov. Licențiat la clasa de logică și istorie a filosofiei de mijloc și nou 18-4-4 ani. A plecat în 1850 și a intrat în preoția Bisericii Adormirea Maicii Domnului din Mogiltsakh. A murit la 15 decembrie 1870, protopop al bisericii Sf. Trinity pe Arbat.

Vasili Ivanovici Lebedev. Licențiat în logică și istorie a filosofiei din 1850. Retras în 185-5. A murit în 1803 în gradul de preot al bisericii Sf. Nicolae Zayitsky Făcătorul de Minuni. A fost unul dintre editorii Soulful Reading.

Viktor Dmitri. Kudryavtsev-Platonov. De la licențiații de istorie biblică și de limba greacă, licența de filozofie din 1854 până la locul protopopului Golubinski. Subiectul lecturii este metafizica și istoria filosofiei antice, iar din 1870 logica și metafizica. În 1858 a fost ridicat la rangul de profesor ordinar. Timp de 18 (51 de ani) a fost profesor de științe filozofice la Suveranul Moștenitor al Tronului, V. Prințul Nikolai Alexandrovici.Din 1873, Doctor în Teologie.

Filaret Alexandru. Sergievski. De la Licența în Istorie Biblică și Licența în Limba greacă în Logică

și Pstoria of Middle and New Philosophy din octombrie 1856 până în decembrie 1857. Apoi a fost transferat la clasa teologică.

Nicolae Nicol. Svetovid-Platonov. Licențiat în psihologie experimentală și filozofie morală din 1856. A abandonat în 1860. Acum preot la Biserica Buna Vestire, pe Tverskaya.

Vasily HuKUff). Potapov. Licenţiat în Logică şi Istoria Noii Filosofii din 1858: din 1864 Profesor extraordinar. Din 1870 predă istoria filosofiei antice și noii.

Peter Makar. Khupotsky. Licenţiat în Psihologie Experimentală şi Filosofie Morală din 1860. A părăsit serviciul la Academie în].865.

Alexandru, Petru. Smirnov. De la profesori ai Seminarului din Moscova licențiat în psihologie și filozofie morală din august 1865. Din 1870 el predă o materie — psihologia experimentală. Din noiembrie 1871, profesor extraordinar.

Profesor! și licențiate în istorie.

a) biserica comună.

Nikanor Vlementyevskiy, ieromonah. Dintre profesorii și predicatorii Academiei slavo-greco-latine, a fost numit licențiat în istoria bisericii în 1814. În luna noiembrie a acestui an, a primit gradul de arhimandrit al Sfintei Mănăstiri și postul de vicar al Lavrei Treimii. Și-a predat materia în primul an de studenți în 1816-1818. În 1818 a fost numit rector al Seminarului Vinoan. A murit în 1856 în grad de mitropolit al Novgorodului și al Sankt-Petersburgului.

Mihail Dobrov, ieromonah. Maestru al primului curs

Biblioteca „Runivers”

Academia din Moscova. Licențiat din 1818. În 181*9 a fost transferat la postul de inspector al Seminarului din Moscova (vezi capitolul X).

Sergiii Izvekov. Candidatul în primul an al Academiei din Moscova, ieromonah. De la licențiații de franceză, licențiat în istoria bisericii în 1819. În septembrie 1820 a fost transferat la postul de inspector al Seminarului Kaluga. În 1826 a fost numit rector al Seminarului din Podolsk: în 1828, cu ocazia unei boli oculare, a fost demis pentru a locui în Lavra Trinității Serghie; în 1834 a fost numit rector al schitului Rylsk Nikolaev și s-a încheiat la Sarov. deșert în 1848.

Theodor Aleksiev. Ternovski-Platonov. maestru. Licențiat din 1820. În 1828 a fost transferat la departamentul de istorie civilă. Din ianuarie 1832 a citit împreună și istoria bisericii până în mai 1833, în care a murit.

Ambrozie Nikolaevski, ieromonah. Licenţiat din 1828. În 1829 a fost numit în funcţia de inspector al Seminarului Kostroma. Apoi a fost transferat la Seminarul din Tobolsk. A murit în 1838.

Platon Nazesnsky, ieromonah. Licențiat din 1829. În 1830 a fost transferat la clasa de științe teologice. Apoi inspectorul.

ieromonah Philaret Gumiliov. Licențiat din septembrie 1830. În Gepvar 1832 a fost transferat la clasa teologică. După rector.

Alexandru Vasilievici Gorski. De la profesorii Seminarului din Moscova din 1833 licențiat, din 1839 profesor ordinar. După rector.

Ioan Mitropolitul, ieromonah. Licențiat din 1862. În 1870 episcopul Aleutenilor (vezi capitolul X).

✓

b) istoria bisericii private.

1. BIBLIC.

Stefan Ivan. Zernov. Licențiat din 1844. În 1846 se retrage în postul de preot al Bisericii Sfântul Nicolae de pe Studenets. Acum protopop al Bisericii Sf. Nicolae de pe Arbat și membru al Consistoriului din Moscova.

Teodor Buharev, ieromonah. În 1846, licență. În 1847 a fost transferat la clasa de lectură a Sf. Scriptura.

Ivan Iv. Pobedinski-Platonov. De la profesorii Seminarului din Moscova a fost transferat la postul de licență în 1847. În 1850 a fost transferat la clasa teologică.

Grigori Petrov. Smirnov-Platonov. Licențiat din decembrie 1850. În 1852, la cerere, a fost transferat la profesorul Seminarului din Moscova, din care a abandonat în 1855. Acum este preot al Bisericii Învierii din Ostozhenka. A fost redactor al Revistei Ortodoxe din septembrie 1862 până în 1875.

Viktor Dmitri. Kudryavtsev-Platonov. Licenţiat din 1852. În 1854 a fost transferat la clasa de filosofie.

Filaret Alexandru. Sergievski. Licențiat din 1854. În 1856 a fost transferat la clasa filozofică.

Nicolae. Alexandru. Sergievski. Licențiat din 1856. Părăsit în martie 1858 (vezi capitolul X).

Pavel Ivan. Gorski-Platonov. Licențiat din 1858. Din 1867 este un profesor extraordinar. În 1870 a părăsit predarea istoriei biblice și a ales departamentul de arheologie biblică și limba ebraică, pe care o citise înainte. În 1878, inspector al Academiei.

2. NOU (DIN SECOLUL XVI).

Nikolay Kirill. Sokolov. Licențiat din septembrie 1863. Din decembrie 1865 extraordinar profesionist

sor. În 1867 s-a mutat la Universitatea din Moscova la departamentul de drept canonic.

Dmitri Fedor. Kositsyn. De la profesorii Seminarului Vitanian - licenţiat din iulie 1867. În 1873, un profesor extraordinar. În 1875 a fost trimis în străinătate cu scop științific pentru un an.

RUSĂ.

Nikolay Kirill. Sokolov. Licențiat din 1858. La începutul anului 1861 a plecat într-o călătorie în străinătate pentru a studia monumentele legate de noua istorie a Bisericii de Apus. În 1863 a intrat în departamentul de istorie nouă a bisericii.

Eugene Evsign. Golubinsky. De la profesorii Seminarului Rus, licență din 18 ianuarie<1. În 1870, un profesor extraordinar. În mai 1872 a fost trimis într-o călătorie de afaceri timp de un an și jumătate în Grecia, ținuturile slave ortodoxe.

c) istoria civilă.

Vasily Vasile. Herson. De la elevii Academiei slavo-greco-latine din Moscova, maestru al primului an al Academiei din Sankt Petersburg. Licențiat din 1814. În 1818 a fost ridicat la rangul de profesor ordinar și a primit gradul de consilier de curte. În 1822 s-a retras pentru a servi în colegiul străin din Moscova. A murit în 1830.

Pavel Petr. Klucharev-Platonov. Licențiat din 1822. S-a retras în 1828 în biroul eparhial. A murit în 1860 în gradul de protopop al Bisericii Marelui Mucenic Nikita, din Basmannaya.

Theodor Aleksiev. Tsrnovsky-Platonos. Licențiat în biserică, licențiat în istorie civilă din 1828. A murit în 1833.

Alexandru Ivan. Nevospruev. De la licențiații de greacă, licențiat în istorie în 1833. În 1834 a intrat în postul de rector al școlilor Kolomna și a primit gradul de protopop catedrală al munților. Kolomna. În 1841 s-a mutat la Moscova ca profesor de drept la Institutul Alexander. A murit în 1872 în gradul de protopop al Catedralei din Moscova Kazan (Despre opera sa științifică, vezi Drepturi. Revista. 1874, iulie și octombrie).

Ivang, θ (UN. Zagorski '. Dintre licenţiaţii de limbă greacă, determinat licenţiat în istorie în 1834. În 1838 a fost hirotonit preot al bisericii lui Dimitrie de Selunsky. A murit în gradul de protopop al Kiro-ului. Biserica Ioanpovskaia din Solyanka, în 1877.

Nicolae Andr. oshv. Din kaoedra limbii evreiești în 1838 a fost tradus în koedra istoriei. În 1840 a intrat în preoția Bisericii lui George din Georgia. A murit în grad de protopop în 187(>).

Ivan Alexy v. Smirnov-Platonov. Licențiat din 1840. În 1842 a fost transferat la Academia din Kazan la facultatea de filosofie cu titlul de profesor ordinar.

Petru Simon. Kazan. Din 1842 licenţiat, din 1850 extraordinar, din 1858 profesor ordinar. În 1873, doctor în teologie. A părăsit serviciul în 1874. A murit în februarie 1878.

Serghei Konst. Smirnov. Din 184-4, licențiat în istorie civilă rusă, pe care a predat-o până în 1870.

Profesor! și licențiate în literatură.

a) schimb.

Mihail Esdor. Vojakov. Elevii IL ai Academiei slavo-greco-letone din Moscova, candidat senior al primului an al Academiei din Sankt Petersburg. a primit o diplomă de master printr-un an de serviciu. Licențiat din 1814. În 1818 a intrat în postul de preot la Biserica Bobotează, din Ielohov. A murit în 1822.

Platon Ivan. Dobrohotov. De la elevii Academiei Slavo-Greco-Latine din Moscova, maestru al primului an al Academiei Teologice din Moscova. Din 1818, licențiat, din 1826, profesor extraordinar de literatură. A murit în 1832 în chipul unui consilier de curte.

Alexandru, Evon.v. Nechaev. De la licențiații în limba greacă, licența în literatură în 1832. Vybyl în 1834. A murit în gradul de protopop al Bisericii Sofia de pe malul râului Moscova în] 811.

Andren Ivan, ('Melovsky. De la licențiații bisericii, licențiat în literatură generală în 1834. În 1838 a fost ridicat la gradul de profesor extraordinar. A plecat în 1839 pentru slujba laică. A murit în 1860 în grad. de consilier de stat şi în funcţia de revizor al camerelor trezoreriei novgorod.

Egor, Vasnl. A.ve/inteatrov. Maestru al Academiei din Sankt Petersburg. Din 1839 licenţiat, din 1843 extraordinar, din 1848 profesor ordinar de literatură.

b) H(rnovon.

Petru Ivan. Rozanov, maestru al Academiei din Sankt Petersburg de curs I. Licențiat din 1814. In septembrie

1818 la cererea concediat. A murit în 1858 în gradul de consilier de stat și în funcția de șef al departamentului de administrație spirituală și educațională de la St. Sinod.

Nikie/ior Ivan. Potapov?., maestru al primului an al Academiei din Moscova, licențiat din 1818. În 18'23 a intrat în preoţie la biserica Sf. Euplas, de pe Myasnitskaya. A murit în gradul de protopop al Bisericii Introducerii, din Semenovsky, în 1805.

Michael Maxim. Stezheisky, maestru al Academiei din Sankt Petersburg, licențiat din 1823. A murit în 1827.

Andrei Lebedev. Licențiat din 1827. În 1832, a fost tuns călugăr (Sogiost) și transferat la clasa teologică.

Filosofia Adormirii Maicii Domnului, Ieromonah. A predat literatură bisericească din septembrie 1832 până în octombrie 1833, apoi a fost transferat la clasa teologică.

Andrei Ivan. Smelovski. De la profesorii seminarului Vfansky, licențiat în literatură bisericească în 1833. În anul următor, a fost transferat la clasa de literatură generală.

Platon din Thevs. ieromonah. A predat literatura bisericească între 1834 și 1842.

Ivan Nnkol. A n nikov-Pla¡popov. Din 1842, licenţiat, din 1848, profesor extraordinar. În 1844, a fost hirotonit preot cu admitere la Catedrala Arhanghelului din Moscova. Vybyl în 1854. A murit în 1864 ca preot al Bisericii lui Cosma și Damian, din Shubin.

Alexandru Fedor. Lavrov-Platonov. Licenţiat din 1854 până în decembrie 1863 (Vezi cap. X).

Alexandru Lvov. Chinez. maestru al Academiei din Sankt Petersburg. Licențiat din decembrie 1863. B 18b7

în 1877 s-a transferat în slujba Academiei din Sankt Petersburg, unde în 1877 a primit titlul de doctor în teologie și titlul de profesor ordinar și catedra de teologie dogmatică.

Ivan Danilov. Nashestov. Licențiat din 1868 până în 1870, în care a părăsit predarea omileticii și a ales catedra de arheologie și liturghie bisericească.

arheologia bisericii.

Alexandru Kirill. Sokolov. Primul licență la această materie din 1844. În 1834 a intrat în preoția bisericii Sf. Trinity, pe Gryazakh. Acum protopop.

Piotr Aleksiev. Smirnov. Licențiat din 1834. În 1838 a intrat în preoţie la Casa Văduvei. Acum este protopop la Biserica lui Petru și Pavel din Basmannaya și profesor de drept la Gimnaziul 2 din Moscova.

Mihail Iv. Saburov. Licenţiat din 1838. S-a pensionat în 180 * 2 şi a intrat în postul de preot la biserica lui Martin Mărturisitorul.

Alexandru Lvov. Kashinsky. Maestru al Academiei din Sankt Petersburg. Licențiat din decembrie 1803 până la 180M

Ivan Danil. Mansvetov. Licențiat din 1808. Din 1873 este un profesor extraordinar.

Legislația bisericească.

Eusebiu Orlinsky. arhimandrit și inspector. Prima a deschis predarea acestei discipline în 1840.

Agaoan'el Solovyov. A ocupat clasa dreptului bisericesc din martie până în iulie 184'2.

Ivan, Nikol. Anichkov-Platonov. Din 184 * 2, licenţiat, din 1848, profesor extraordinar. Vybyl în 1834.

Alexandru Fedor. Lavrov-Platonov. Licențiat din 1854. Din 1864 este un profesor extraordinar. În 1878 episcop de Mozhaisk, vicar al Moscovei. (Vezi cap. X.)

Profesori și licențiați în Științe Fizice și Matematice.

Vasile Ioannov. Eutnevici. Licenţiat din 1814. În august 1815 a fost ridicat la rangul de profesor ordinar de matematică. În martie 1816 a fost transferat la Departamentul de Filosofie.

Alexander Evlampievici Pokrovsky. Elev al anului I al Academiei din Sankt Petersburg. De la profesorii Seminarului din Moscova, în martie 1816, a fost transferat ca licență la Academie. A părăsit slujba în septembrie 1818 și a intrat la Moscova ca preot. A murit în 1860 ca protopop al curții din Moscova a Catedralei Superioare Spassky.

Petru Spiridonov. Delitsyn. Primul maestru al primului an al Academiei din Moscova. Din 1818, licențiat, din 1822, profesor ordinar. În 1833 a fost hirotonit preot al Mănăstirii Înălțarea la Moscova pentru fete. În 1841 a primit gradul de protopop. A murit la 30 noiembrie 1863. 45 de ani în serviciul Academiei.

Vasili Grigoriev. Exemple. Licențiat din septembrie 1828 până în 1837. A predat geometrie și fizică.

Alexandru Sere. Ternovsky. De la profesorii Seminarului Vitai, licenta din 1837. A predat algebră și fizică. În 1844, a plecat la postul de preot la biserica Sf. patruzeci de martiri. A murit în gradul de protopop al Catedralei Kazan din Moscova în 1877.

Platta Ivan. Kapustin. De la licența în filozofie a trecut la clasa de matematică în 1844. A predat geometrie și fizică. A abandonat în 1850. Acum protopop la Biserica Mucenica Nikita din Basmannaya.

Nicolae Alexandru. Sergievsky Master și licențiat al Academiei din Sankt Petersburg. Transferat la licența de la Moscova în 1850. A predat geometrie și fizică. În 1854 a fost hirotonit preot al Bisericii Petru și Pavel din Basmannaya. Acum profesor de științe teologice la Universitatea din Moscova.

Dimitri Fedor. Golubinsky. Licențiat din 1854. A predat geometrie și fizică. Din 1864 profesor ordinar. În 1870, cu ocazia închiderii Catedrei de Matematică la Academii, a fost lăsat ca profesor supranumerar de apologetică a științelor naturii.

Nicolae Yakovl. Fortinskin. Licențiat în științe matematice din noiembrie 1864. În 1870, a părăsit serviciul la Academie și a intrat în funcția de profesor de drept la Gimnaziul al IV-lea militar din Moscova.

Profesor! și licență în limbi străine.

a) evreiesc.

Arsenii Ivanovici Tljelov. Maestru al anului I al Academiei din Sankt Petersburg, licențiat din 1814. În august 1815, a fost însărcinat să predea matematică la Seminarul Vitanian. În august 1818 a fost ridicat la rangul de profesor obișnuit la clasa de limba evreiască. În august 1820 a părăsit slujba la Academie și a fost hirotonit preot la Biserica Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni de pe strada Myasnitskaya. În același an, a fost numit rector al școlii spirituale Androniev

shcha. A murit în 1855 în gradul de protopop al Catedralei Arhanghelului din Moscova.

Amfplokhiy Tumsky, ieromonah. Candidatul în primul an al Academiei din Moscova. În 1818, a fost numit licențiat în limbi evreiești și greacă și a fost adjunct al lui A. I. Tyazhelov. În august 1820, a rămas cu o diplomă de licență într-o limbă evreiască. În septembrie 1822 a fost transferat la Kostroma ca inspector al Seminarului. În 1827 a fost demis. A murit în grad de arhimandrit în repaus în mănăstirea Suzdal.

Martin Leontiev. Lovtsev. Licențiat din 1822 până în 1827; anul viitor a fost hirotonit preot al Bisericii Treimi, din Kozhevniki. Mai târziu a fost protopop și profesor al Institutului Catherine. A murit în 1869 în gradul de protopop al Bisericii Maicii Domnului. denumită: Burning Bush.

Ivan Nikolaev. Epifanie. Pz profesori ai Seminarului din Tver, licențiat din 1827. Demis la cerere în 1833. În 1835 a fost profesor la Gimnaziul Ryazan. A murit în 1850 la Moscova.

Vasili Alexev. Pchelinsky. Maestru al Academiei din Sankt Petersburg. Licențiat din 1833. A murit în decembrie 1836.

Nicolae Andr. Rudnev. Pz profesori ai Seminarului din Moscova, licențiat în limba evreiască din 1837. În septembrie 1838 a fost transferat la clasa de istorie civilă.

Busuioc Fedor. Florinsky M^x^l^b din 1838 până în 1842. A murit în gradul de protopop al Bisericii Kazan din fosta mănăstire Novinsky, în 1868.

Alexandru Niril. Sokolov. Licențiat din 1842 până în 1854. A predat și arheologia bisericească.

26*

Piotr Aleksiev. Smirnov.Bacalaureat din 1854 până în 1858. A predat și arheologia bisericească.

Pavel Iv. Gorsky. Licențiat din 1858. El a predat π istoria biblică.

c) greacă.

Grigore Kir. Ohievski. Candidat în primul an al Academiei din Sankt Petersburg, licențiat din 1814. În 1818 a fost ridicat la rangul de profesor ordinar. În septembrie 1810, s-a mutat la profesorul Academiei din Kiev la clasa de istorie civilă, dar în decembrie același an, din cauza unei boli, a părăsit Academia. A murit în anul 18*26, în patria sa, în provincia Cernihiv.

Amphilochius Tusky, ieromonah. Din 1818 până în 18'20 a predat greacă la catedra inferioară.

Petru (anul trecut ^\vl\\\.Evla.vinii) Pyatninckii.De la 18'20 la 18'22 a predat greaca in doua catedre, dar de la 1822 la 18'24 intr-o catedra superioara.

Peter Mate. TsrnovskPi. Din 1822 Licențiat de greacă în departamentul inferior. În ianuarie 18'25 a fost transferat la aceeași clasă în catedra superioară. S-a pensionat în 1826 și în 1827 a fost hirotonit preot al Bisericii Înălțării la internatul nobiliar al universității și a fost numit profesor de teologie la Universitatea din Moscova. În 1837 a primit doctoratul în teologie. În 1857, după 35 de ani de serviciu, a părăsit Universitatea și a intrat în postul de rector al Bisericii Petru și Pavel, din Basmannaya. A murit în 1874.

Alexandru JH. Platonov. Cursul postuniversitar din 1824 a fost lăsat la Academie, dar din lipsa unui loc vacant, a fost desemnat să citească eseuri studențești despre teologie și literatura bisericească. În ianuarie 1825

• a fost numit licențiat de greacă în departamentul inferior, iar în septembrie 1826 s-a mutat în cel superior. A murit în 1830.

Alexandru Irodion. Serhievski. Din 1826, diplomă de licență în catedra inferioară, din 1828 în catedra superioară. În 1831, a fost hirotonit ca preot al bisericii Nikolo-pupyshen. A murit în 1834 ca preot al Bisericii Adrian și Natalia.

Mihai Grigor. Bogdanov. Din 1828, licenţiat la catedra inferioară, în 1831 la catedra superioară. În 1832 a fost numit într-un lăcaș preot la Biserica Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni, din Vorobin. Multă vreme a fost profesor de drept la Gimnaziul II, a întocmit mai multe cărți de învățământ pe tema legii lui Dumnezeu: a murit în 1861 în grad de protopop.

Alexandru Evoim. Nechaev. De la profesorii Seminarului Vitanian în 1831 a fost transferat la postul de licență în catedra inferioară. În 1832 a trecut la clasa de literatură generală.

Stefan Timof. Protopopov. Licenţiat în catedra inferioară în 1832 şi din octombrie 1833 în catedra superioară. În 1834 a fost transferat la clasa filozofică.

Alexandru IV. Isvostrrsv. De la profesorii Seminarului Vitanian în 1832 a fost transferat la Licența de greacă în catedra superioară. În 1833 a fost transferat la clasa de istorie civilă.

Ivan Seod. Zagorsk. Maestru al Academiei din Sankt Petersburg. În 1833, licențiat în greacă în departamentul inferior. În 1834 a fost transferat la clasa de istorie civilă.

Petr Koz.v. Slavolyubov. Licențiat de greacă în catedra superioară din 1834. A abandonat în 1844

du. A murit în preoția Bisericii Făcătorilor de Minuni din Cernihiv în 1848.

Vasili Sergheev. Sokolov. Licențiat în catedra inferioară din 1834 până în 1842. A murit în 1862 în grad de preot la biserica Martin Mărturisitorul.

Dimitri Grigoriev. Levitsky. În 1842, licențiat în greacă în departamentul inferior. În 1844 a fost transferat la clasa filozofică.

Stefan Iv. Zernov. Licențiat în departamentul superior în 1844. Vybyl în 1846.

Sergiy Kotsst. Smirnov. Licențiat în catedra inferioară din 1844. În 1857 a fost extraordinar, iar în 1859 profesor obișnuit. În 1873, doctor în teologie. Din 1870-1878 inspector al Academiei. În 1878 protopop și rector al Academiei.

Theodore Bukharev, ieromonah, licențiat în cel mai înalt departament în 1846. În 1847 a fost transferat la clasa de lectură a Sf. Scriptura.

Ivan Iv. Pobedinski-Platonov. Pz profesori ai Seminarului din Moscova, licențiat în catedra superioară în 1847. În 1850 a fost transferat la clasa de patristică.

Grigore Petru. Smirnov-Platonov. Licenţiat în catedra superioară în 1850-1852. Am citit și o poveste din Biblie.

Viktor Dmitri. Kudryavtsev-Platonov. Licenţiat în catedra superioară în 1852-1854

Filaret Alexandru. Sergievski. Licenţiat în catedra superioară în 1854. În 1856 a fost transferat la clasa filozofică.

Nicolae Alexandru. Sergievski. Licenţiat în catedra superioară în 1856-1858

Mihail Iv. Saburov. Licenţiat în catedra superioară în 1858-1862

Alexandru Fedor. Lavrov-Platonov. Licențiat în catedra superioară din noiembrie 1862 până în 1870, de la care a predat un drept canonic.

B) FRANCEZĂ.

Theoktist Orlovsky, ieromonah. De la profesorii Academiei slavo-greco-latine, licențiat în 1814. În septembrie 1815 a fost transferat la clasa germană. În octombrie 1817, a fost numit inspector al Seminarului din Moscova, în care a fost mai târziu rector. A murit în 1829 în gradul de arhimandrit al Mănăstirii Vladimir Bogolyubov.

Petr Iv. Rozanov. A predat franceza din septembrie 1815 până în septembrie 1818.

Serghii Izvekov, ieromonah. Licențiat din septembrie 1818 până în septembrie 1820.

Peter Spirid. Delitsyn. A predat franceza din 1820 până în 1822, apoi din 1833 până în 1860.

Ivan Ivan. Petrov. Licențiat din 1822 până în 1827. Și în șapte ani a plecat la Moscova ca preot. A murit în acest grad la Biserica Martirilor Nikita, din Tatarskaya, în 1838.

Michael Egor. Arkhidyakonsky. Licenţiat din 1827. În septembrie 1828 a fost transferat la clasa de filosofie.

Pavel Petr. Ptitsyn. Licențiat din 1828. În 1833 a plecat la Moscova ca preot. A murit în acest grad la Biserica Ecaterina Mucenica, pe Ordynka, în 1836.

Viktor Dmitri. Pudryavtsev-Platonov a predat limba franceză între 1860 și 1870.

d) GERMANA.

Vladimir Sorokin, ieromonah. De la profesorii Seminarului Lavra, licență din 18144. În martie 1815

stabilit de inspectorul Seminarului din Tver. A murit în 182'2 ca rector al Seminarului Oryol.

Vasili Ioannovici Kutnevici. A predat limba germană din aprilie până în septembrie 181'), apoi din octombrie 1817 până în septembrie 1818.

Theoktist Orlovsky, ieromonah. Din septembrie 1815 până în octombrie 1817.

Petre, Syirid. Delitsyn. A predat din septembrie 1818 până în septembrie 1820, apoi s-a mutat în limba franceză.

Theodor Alexandru. Golubinsky. A predat între 1820 și 1854.

Dmitri Grigor. JJ tenu, cue. Din 1854 până în 1856.

Viktor Dmitri. Curly / v-P. și tonuri. Prezentat din 1856 până în 1858.

Nikolay Kirill. Sokolov. Din 1858 până în 1860.

Eugene Evsign. Golubinsky. A predat din 1861 până în 1870.

e) a și g l i d c la l g o.

Michael Maxim. Stejnski A predat între 1823 și 1827.

Aoanasiy Drozdov ieromonah. În 1827, (Vyash. Teognost) Lebedev. Din septembrie 1827 până în 1833.

Alexandru Evoim Nechaev. Din februarie 1833 până în iulie 1834.

Vasily Alexѣev. Pchelnnskyi. Din septembrie 1834 până în decembrie 1836.

Platon θyveyskyi, ieromonah. În 1837, clasa de limba engleză a fost închisă și deschisă în 1863.

Nikolay Kirill. Sokolov. A predat din septembrie 1863 până în 1867.

Alexandru Petr Smirnov. 18 iulie 1857 până la 15 august 1870.

Departamentul misionar.

Nikita Petrov. Ghiliarov-Platonov. A predat în 1854-1855.

Serghei Constant. Smirnov. A predat din octombrie 1855 până în 1870.

B) Membri titulari ai conferinței.

Conferința a fost deschisă la Academia m._ d. înainte de încheierea primului curs de pregătire în 1818. Era alcătuit dintr-o parte din membrii interni, activi în cadrul Academiei, și anume: rectorul, inspectorul, profesorii: Kutnevpch, Tyazhelov și trei licențiați: arhimandritul Nikanor, Levițki și Rozanov, parte din membrii externi, reali și onorifici. . În același an 1818, arhimandritul Nicanor a fost numit rector al Seminarului Vitanian și membru al comitetului de cenzură spirituală: această ultimă funcție a fost combinată cu titlul de membru activ al conferinței, iar rectorii Seminarului Vitanian întotdeauna și în decursul timpului a avut cutare și cutare poziție și cunoștințe. Chiar în primul an de la deschiderea conferinței, la sugestia episcopului Philaret de Reval, care a auditat apoi Academia. aleși ca membri externi cu drepturi depline ai conferinței:

Mănăstirea Donskoy, arhimandritul Evgeniy.

Arhimandritul Lavrentiy al Mănăstirii Vysokopetrovsky. rector de spălat. Seminarul lui Arhim. Parthenia.

Catedrala Adormirea Maicii Domnului din Moscova, proto-presbiterul Jacob Dmitrievici Nikolsky.

Trei Sfinți, la Poarta Roșie, Biserica Protopopul Nikolai Petrovici Drugov.

Învierea, în Barashakh, biserica preotului Semyon Ivanovici Sokolov.

Ulterior, următoarele persoane au primit titlul de membri titulari externi ai conferinței:

Biserica Nikolomyasnitskaya din Moscova Preotul Arseni Ivanovici Tyazhelov (18*20).

Catedrala de mijlocire din Moscova Protopopul Ivan Dmitrievici Platonov (18*22).

Moscova Biserica lui Dmitri Selunsky protopop Petr Ivanovici Platonov (1822).

Botoboteează Moscova în Biserica Ielohov, preotul Matvey Avraamovici Znamensky (1822).

Protopopul Vasily Ioannovici Kutnevici al Catedralei Arhanghelului din Moscova (1826).

Arhimandritul Mănăstirii Novospasska Polykarp (1836).

Protopopul Serhii Alexѣevici Vladimirski al Catedralei Kazan din Moscova (1836).

Arhimandritul Agapit (1844) al Mănăstirii Volokolamsk din Iosifov.

Profesor de teologie la Universitatea din Moscova, doctor în teologie, protopop Piotr Matveevici Ternovskyi (1844).

Moscova Predtechenskaya, pe Pokrovka, Biserica, protopop Pavel Petrovici Platonov (1844).

protopop Dmitri Petrovici Iovski al Bisericii Adriapovskaya din Moscova (1844).

Înălțarea Moscovei, la Porțile Serpuhov, Biserica Protopopul Serghii Grigorievici Ternovski (1849).

Protopopul Ivan Fedorovici Zagorski (1853) al Bisericii Sfântul Ioan din Moscova.

Protopopul Piotr Evdokimovici Pokrovsky al Catedralei Arhanghelului din Moscova (1859).

Biserica Buna Vestire din Moscova, pe Tverskaya, protopop Atanasie Mihailovici Efimovski (1859).

Mănăstirea Simonov din Moscova, Arhimandritul Porfir (1862).

Protopopul Pavel Ignatievici Benevolensky al Bisericii Nicolae din Moscova (1864).

Moscova Georgievskaya, în Georgia, Biserica Protopopul Nikolai Andreevici Rudnev (1864).

Stefan Ivanovici Zernov de la Biserica Sf. Nicolae din Moscova (1864).

C) membrii de onoare ai conferinței,

Ca membri de onoare au fost aleși persoane de rang spiritual și laic, „renumite pentru iluminarea spirituală și dragostea pentru iluminarea spirituală, bazată pe modul de gândire creștin.” De la aceștia li s-a cerut anterior consimțământul pentru acceptarea acestui titlu. Dintre acești membri au fost aleși în diferite momente următorii

fețe:

Mihail, Mitropolitul Novgorodului.

Ambrozie, arhiepiscopul Kazanului.

Filaret, arhiepiscop de Yaroslavl. Simeon, Arhiepiscopul Tverului.

Serhiy, arhiepiscop de Ryazan.

Filaret, episcop de Kaluga.

Prințul Alexandru Nikolaevici Golițin.

Prințul Dmitri Vladimirovici Golițin.

Prințul Serhii Mikhailovici Golițin. Serafim, Mitropolitul Novgorod. Evgheni, mitropolitul Kievului.

1820.

1822.

Contele Victor Pavlovici Kochubey.

Prințul Andrei Petrovici Obolensky.

Mihail Mihailovici Speranski. 1822.

Petr Hrisantovici Obolyaniiov.

Dmitri Borisovici Mertvago.

Grigory, episcopul de Kaluga. 1820.

Preotul bisericii ambasadorului rus din Viena, Gavriil Ivanovici Meglitskyi. 1828.

protopop Gherasim Petrovici Pavski al Catedralei Sf. Andrei din Sankt Petersburg. 1828.

Evgeny, „arhiepiscop de Ryazan. Kirill, arhiepiscop de Podolsk. Prințul Piotr Sergheevici Meșcerski. contele Serhii Hryhorevici Stroganov.

1830.

Antonie, Mitropolitul Novgorod. Ì

Inocent, episcop de Harkov. | 1844.

Contele Nikolai Alexandrovici Protasov!”. J

Nikanor, mitropolitul de Novgorod. 1840.

Alexandru Ivanovici Karasevskii. 1853.

Isidor, mitropolitul Kievului. 1859.

contele Alexandru Petrovici Tolstoi. 1859.

protopop Iosif Vasilevici Vasiliev al Bisericii Ortodoxe din Paris. 1862.

Arsenie, mitropolitul Kievului. 1895.

Filaret, arhiepiscopul Cernigovului. 1865. Aleksey Petrovici Ahmatov 1865.

Orhii Ivanovici Baripsv. 1865.

Soarta elevilor Academiei. Slujirea lor în gradul de sfânt, ca rectori ai satului Seminar și mentori ai satului Academiilor, în gradul de protopopi de catedrală, în secția spirituală a confesiunii ortodoxe, în secția Ministerului Învățământului Public și în gradul de membri ai societăților de oameni de știință, în departamentele militare și în alte departamente, în misiunile străine . Lista studenților Academiei.

În continuarea celor 5 (5 ani, de la deschiderea Academiei în 1814 până la transformarea acesteia în 1870, a absolvit cursul Academiei 132 (5 persoane. Toate cursurile au fost 27).

În conformitate cu scopul înființării academiilor teologice, indicat de guvern chiar la deschiderea acestora, studenții Academiei la finalul cursului au fost repartizați pe posturile de tutori din Seminarii și în funcție de vechimea în muncă. în aceste funcții de patru ani sau mai mult, o majoritate foarte semnificativă dintre ei au intrat în preoție la bisericile „de primă clasă” parohiale orașului, astfel încât numai la Moscova în 1870 existau protopopi și preoți de la elevii Academiei 80 de persoane. și 4<5 — au primit un loc de mentori în seminarii, printre altele 4 în Tobolsk, 5 în Vyat-

skoy, 3 în Perm, 2 în Irkutsk *). Numirea locurilor s-a desfășurat în felul acesta: consiliul universitar, după ce a primit informații de la districtele de învățământ Moscova și Kazan despre locurile vacante din seminare, a făcut numirea celor care au absolvit cursul, ținând cont de locul de origine al cursului. elev, iar comisarul Ia scolile religioase au aprobat repartizarea guvernului. S-a întâmplat ca consiliul de administrație, chiar și după ce comisia a aprobat repartizarea elevilor, din cauza unor împrejurări speciale, să facă o modificare în numirea elevului în funcție și să depună aceasta comisiei. Astfel, în 1820, comisia l-a numit pe maestrul Theodore Platonov ca licență la Academia de la Kiev, iar pe maestrul Nikolai Solovyov ca licență la Academia din Moscova. Consiliul „având în vedere circumstanțele a considerat că este necesar să se facă o astfel de schimbare”, astfel încât Platonov a fost lăsat la Academia din Moscova, iar Solovyov a

fost trimis la Kiev. În plus, Consiliul a modificat și numirea a patru dintre studenții săi în funcțiile de mentori de seminar.Iar comisia a aprobat o asemenea modificare e**).Unele modificari de acelasi fel „dupa imprejurari relevate” au fost facute de catre consiliu in repartizarea studentilor din anul universitar urmator***) Uneori s-a intamplat ca însuși mitropolitul, din cauza împrejurărilor, a schimbat ordinul comisiei școlilor teologice privind numirea pe locuri a elevilor Academiei și le-a dat o altă misiune. Așa a fost și candidatul Ivan Bogoslovski, care a absolvit cursul în 1828. prin windows-

*) Acte de drept 1818, nr. 36.

**) Actele din 1820, nr. 58.

***) Actele din 1822, № 67.

La începutul cursului, a fost tuns călugăr și hirotonit ieromonah (Iosif, mai târziu arhiepiscop de Voronej). Comisia l-a numit profesor la Seminarul Arhangelsk. Iosif a înaintat o petiție la Mitropolit, în care scria că „pe de o parte, slăbiciunea sănătății nu-i permite să facă o călătorie lungă, pe de altă parte, că, din cauza recentei sale intrări în treapta monahală, are nevoie de un conducător experimentat și înțelept în viața duhovnicească”, și, prin urmare, a cerut arhipastorie În propunerea sa adresată consiliului universitar, Mitropolitul, expunând cererea ieromonahului Iosif, a remarcat că comitetele școlilor teologice, la numirea candidatului la Teologie, nu știa că se afla chiar în acel moment și, cu binecuvântarea Sfântului Sv nod, a intrat în monahism și că în astfel de cazuri neprevăzute era îngăduit anterior de la comisia școlilor teologice autorităților locale să dispună de locurile de predare vacante. (cu excepţia rectorilor şi inspectorilor) în Seminarii în conformitate cu împrejurările relevate.aviz”. În acel moment, era un post liber pentru superintendentul școlilor Perervinsky, iar mitropolitul a propus consiliului academic al candidatului ieromonah Iosif să determine imediat acest loc și să aleagă și să trimită la Seminarul Arhanghelsk pe unul dintre candidații care erau a rămas fără numire (trimisul Vasily Adelfinsky) și raportează toate aceste comisii în știri *.) Cei care au fost numiți în funcția de mentor au primit 100 de ruble. as. pentru mobilare. De la închiderea comisiei, spiritul. şcoli şi cu o instituţie în locul ei

*) Cauzele din 1828 nr 94.

administrația spirituală și educațională în 1839, independența consiliului academic în numirea studenților Academiei în locuri a început să fie vizibil supusă restricțiilor din partea administrației, care a adus adesea modificări semnificative în ordinele consiliului.

Monahii care au absolvit cursul cu diplomă de master erau numiți în principal în funcțiile de inspectori ai Seminarului, iar candidații au intrat în supraveghetorii școlilor teologice, deseori, însă, inspectori ai Seminarului. După o scurtă slujbă în funcţia de inspector, au fost numiţi rectori ai Seminarului, iar apoi unii dintre ei au fost ridicaţi la catedrele ierarhului. Mulți dintre monahi nu au atins acest grad înalt din cauza diverselor împrejurări, în majoritatea, nu se poate spune, dincolo de controlul lor. Numărul tuturor monahilor care au absolvit cursul la Academie în perioada de 56 de ani se extinde la 138 de persoane, iar în acest număr au fost puțini cei care au intrat în studenții Academiei deja în grad de monahism. Unii au fost tonsurați deja în timp ce erau mentorat, iar alții după un serviciu destul de lung. Dintre un număr atât de însemnat de monahi, doar 47 de persoane au ajuns la hirotonie, printre care și trei străini (Bolgar). Le enumerăm în ordinea cursurilor.

curs IV (1818).

1) Vladimir Alyavdin, maestru. În 1818, la sfârșitul cursului, a fost numit la Seminarul Penza ca inspector și profesor de filozofie și limba evreiască. Aici l-a întâlnit pe M. M. Speransky, care era atunci guvernator în Penza, și s-a bucurat de

președintele Rev. Innokenty Smirnov, care a murit în brațele sale. La sfârşitul anului 1820, Alyavdin a fost mutat de bunăvoie la Seminarul Vladimir, tot în calitate de inspector, aici, în ianuarie 1827, a făcut jurăminte monahale. În octombrie a acestui an, a fost transferat la Sankt Petersburg în postul de inspector al Seminarului; în septembrie 1829, în grad de arhimandrit, a fost numit rector al Seminarului Kaluga; în ianuarie 1835 a fost hirotonit episcop de Chigirinsk, vicar al Kievului; în septembrie 1836 a fost numit episcop de Kostroma, în noiembrie 1842 a fost transferat la departamentul arhiepiscopal din Tobolsk, unde a murit la 20 mai 1845. Pentru că lucrările sale sunt cunoscute în presă:

Discurs la înmormântarea episcopului Inocențiu de Penza. Biografia lui Innokenty, ep. Penza, tipărit la prima ediție a lucrărilor sale. slb. 1821.

O scurtă descriere a mănăstirii Kiev-Golden-Verkhompkhailovsky cu o biografie a Sf. martira Barbara. Kiev. 1835.

Anul bisericesc sau o colecție de învățături duminicale rostite poporului în 1835, 1836 și 1837 la Kiev și Kostroma, 2 părți. SPb. 1838.

Culegere de cuvinte instructive, 2 părți. Moscova, 1838. *)

2) Mihail Dobrov, maestru. La sfârșitul cursului, a fost numit licențiat în istoria bisericii la Academia Teologică din Moscova. În 1819 a fost transferat la postul de inspector al Seminarului din Moscova. În 1823 a fost numit rector al Seminarului din Tver. În 1831,

la 27 septembrie, a fost sfințit episcop de Orenburg. În 1835 a fost pensionat și a locuit într-o casă episcopală de la țară, lângă Ufa. A murit în 1857.

') Biografia Rev. Vladimir în „Rătăcitorul” noiembrie 1861. Supliment la biografia în „Rătăcitorul” 1863 ianuarie.

Al doilea fel (1820).

3) Evlampy Pyatnitsky, maestru. Lăsat ca licență în greacă la Academie. În 1826 a fost numit inspector și a primit gradul de arhimandrit. În 1831 a fost numit rector al Seminarului Vitanian. În 1834 a fost hirotonit episcop de Ekaterinburg; în 1840 - Episcop de Oryol, în 1844 - Vologda, în 1852 - Arhiepiscop de Tobolsk; în 1856, la cerere, a fost pensionat și stabilit în mănăstirea Sviyazhsky Bogoroditsky, unde a murit la 12 martie 1862 *) Din scrierile sale sunt tipărite:

Anul Nou, sau învățăturile pregătitoare pentru pocăință din noul an până la Sf. patruzeci de ani. M. 1853.

Prima săptămână a Postului Mare sau Învățături scurte pentru fiecare zi din prima săptămână a Postului Mare. M. 1852.

Săptămâna Mare cu Lazăr Sâmbăta și săptămâna Vaii. M. 1853.

Sfânta Patruzeci de Zile, care conține învățături pentru fiecare zi din prima săptămână și fiecare săptămână din Postul Mare și pentru fiecare zi din Săptămâna Patimilor. M. 1858.

Recenzie despre St. fortecost, mai ales în legătură cu paremia la ceas și vecernia slujbei zilnice de post. Kazan. 1861.

Săptămâna strălucitoare sau învățături pentru fiecare zi a Săptămânii strălucitoare. M. 1851.

Sfânta Rusalii, care încheie învățăturile pentru fiecare zi a Săptămânii Luminoase și pentru fiecare săptămână de Rusalii cu alte sărbători și săptămâna tuturor sfinților. M. 1858.

·) Biografia lui Yevlamy în „Wanderers”; 1869 martie. Scrisori către el Mitropolit. Filaret in Chten. m. iubiri, d. iluminare. 1877. ianuarie.

Cuvinte către turma Tobolsk, rostite în 1852-1856, două volume. Kazan. 1860.

Un apel la trezirea spirituală în anul holerei din 1848. M. 1851.

Un apel către frații (numiți Vechi Credincioși), copii ai singurei sfinte credințe. Kazan 1858.

4) Iliodor Chistiakov, Maestrul. La sfârșitul cursului, a fost numit inspector și profesor de istorie bisericească și greacă la Seminarul Kostroma: în 1823 a fost numit rector al Seminarului din Ryazan: în 1827 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul din Novgorod: în martie 1832 a fost hirotonit episcop de Kursk. în 1844 i s-a acordat arhiepiscop, în 1860, la cerere, a fost pensionat și a murit în mănăstirea Belgorod la 2 februarie 1861. Din scrierile sale tipărite:

Fortecost Sfânt, sau o colecție de învățături din St. fortecost, pronunțat turmei Kursk. Două părți. SPb. 1838. Ediţia a II-a 1842.

Un lapte verbal sau o colecție de cuvinte rostite turmei Kursk. Partea 1. Sankt Petersburg. 1839.—Ediţia a II-a în două părţi. SPb. 1844.

5. Neofit Sosnin, candidat. Numit profesor al Seminarului Kostroma la clasa de istorie mondială și limba germană. În 1822 a primit preoția, dar în curând a devenit văduvă și în 1825 a fost tuns călugăr. În 1826 a fost numit rector al Seminarului Arhanghelsk, în 1830 a fost transferat la Seminarul Vladimir, în 1836 a fost hirotonit episcop de Staritsky, vicar al Arhiepiscopiei de Tver, în 1838 a fost transferat în dieceza de Vyatka, în 1851 a fost Perm cu ridicarea la gradul de arhiepiscop. A murit la 5 iulie 1868.

Al treilea fel (1822).

6. Apollinary Vigilyansky, candidat. A intrat la Seminarul din Orenburg ca profesor de istorie civilă și franceză și acolo a fost călugărit în 1824. În 1828 a fost numit rector al Seminarului din Orenburg și în același an a fost transferat la Ryazan. În 1829 a fost mutat la Petrozavodsk în postul de rector al noului seminar Oloneţ; în 1834 a fost transferat la Seminarul din Astrakhan. În 1845 a fost hirotonit episcop de Chigirinsk, vicar al Kievului. A murit la 1 ianuarie 1858 după mitropolitul Filaret al Kievului.

Anul al patrulea (1824).

7. Iona Kapustin, maestru.Numită ca inspector și profesor de istorie bisericească la Seminarul din Perm. A fost tunsurat călugăr în 1826. În 1836 a fost numit rector al Seminarului Ekaterinoslav. La 19 mai 1846 a fost hirotonit episcop de Ekaterinburg. În 1859, la cerere, a fost retras la Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului Dalmatov, eparhia Perm. A murit la 13 noiembrie 1866.

8. Athanasius Drozdov, Maestru. A fost tonsurat călugăr pe când era încă student în 1823. 16 decembrie. La sfârșitul cursului, în 1824, a

fost numit licențiat în clasa de lectură Sf. Scriptura. În 1827 a predat la Academie și limba engleză. În 1828 a primit gradul de arhimandrit și a fost numit rector al Seminarului Penza; în 1829 a fost transferat în aceeași funcție la Kostroma, în 1838 - la Ryazan, în 1840 - la Seminarul Herson. În 1841 a fost numit în postul de rector al Academiei Teologice din Sankt Petersburg, iar în următorul

anul acesta a fost hirotonit episcop de Vinnitsa, vicar al eparhiei Podolsk, cu demisia rectorului; în 1847 a fost numit episcop de Saratov, în 1856 a fost transferat la Astrahan iar în 1858 a fost ridicat la rangul de arhiepiscop. În 1870, la cerere, a fost pensionat și plasat la mănăstirea Boldino, unde a murit la 7 decembrie 1876.

Al șaselea curs (1828).

9. Varlaam Uspensky, maestru. A fost tunsurat în timpul studenției în 1827 și la sfârșitul cursului a fost numit inspector al Seminarului Vitanian: în 1832 a fost ridicat la gradul de arhimandrit și transferat în funcția de inspector al Seminarului Tula. În 1833 a fost numit rector al aceluiași seminar, în 1834 a fost transferat la Voronej, în 1837 la Kursk. În 1843 a fost hirotonit episcop de Chigirinsk, vicar al Kievului: în 1845 a fost transferat în eparhia din Arhangelsk, în 1854 la Penza, unde în 1860 i s-a conferit gradul de arhiepiscop: în 1862 a fost numit arhiepiscop de Tobols. În 1872, la cerere, a fost pensionat și a primit conducerea Mănăstirii Treimi din Belgorod, unde a murit la 31 martie 1876 *).

10. Iosif Bogoslovski, candidat. Neavând încă o numire într-un post la sfârșitul cursului, a luat jurăminte monahale și a intrat în îngrijitorul școlii teologice Perervinsk, lângă Moscova. În 1829 a fost transferat în postul de inspector al Seminarului din Moscova, în care în 1834 a fost numit rector. În 1842, a fost consacrat episcop de Dmitrovsky, vicar al Moscovei

*) Necrolog la Moscova. Vѣdom. 1876. V 106. Amintiri despre el în Hristos. joi. 1876. noiembrie-decembrie.

metropolia. În 1849 a fost numit episcop de Orenburg, în 1853 a fost transferat la Voronej, unde în 1860 a primit gradul de arhiepiscop. În 1864, ca urmare a unei petiții cu ocazia unei slăbiri extreme a vederii, a fost pensionat și locuiește la Mănăstirea Mitrofanov din Voronezh.

Al șaptelea curs (1830).

11. Filsirepi Gumilyovskiy, Maestru, iar din 1860 Doctor în Teologie. A fost tunsurat călugăr cu șase luni înainte de încheierea cursului, la 19 ianuarie 1830, iar la finalul cursului a fost numit licențiat în

istoria bisericii la Academia M.D.; în 1833 a fost numit inspector, iar în ianuarie 1835 a fost ridicat la rangul de arhimandrit, iar în decembrie același an a fost numit rector al Academiei și rector al Mănăstirii Epifaniei din Moscova. La 21 decembrie 1841 a fost sfințit episcop de Riga, în 1848 a fost transferat la Harkov, unde în 1857 i s-a acordat gradul de arhiepiscop. În 1859 a fost transferat în departamentul Cernihiv. A murit de holeră la 9 august 1866, în timp ce călătorea prin eparhie, la Konotop. Filaret este un renumit reprezentant al învățării spirituale și o figură în domeniul literaturii spirituale – puternic și neobosit. În timpul slujirii sale, a publicat multe lucrări, dintre care unele au fost introduse ca manuale în instituțiile spirituale și de învățământ, de exemplu. teologie, istoria bisericii ruse, patrologie. Pe lângă teologia dogmatică ortodoxă în două volume (Cernigov. 1864. Ediția a II-a, Cernigov. 1865), doctrina istorică a Părinților Bisericii, în trei volume (Sf. b. 1860. Ediția 2 -e, Cernigov. 1864).), OMS

O parte din compilație datează din vremea rectoratului său la Academie, din scrierile sale au fost publicate:

Istoria Bisericii Ruse. Perioada 1. M. 1848. Harkov. 1849. M. 1857. M. 1859.–Trad. II, M. 1848. M. 1852.–Trad. III, M. 1847. M. 1851.–Trad. IV, Riga 1847. Harkov. 1853.–Trad. V, M. 1848.1859.–Ediţia a treia a primelor patru perioade.M. 1857.–Ediţia a patra a tuturor perioadelor. Cernigov, 1862-1863.

Mănăstirea Nicolae Cerniev. Harkov. 1849. Cuvinte și conversații rostite la Riga. M. 1850.

Descrierea istorică și statistică a eparhiei Harkov. Cinci divizii. Moscova și Harkov, 1852-1859.

Revizuirea literaturii spirituale ruse din 862 până în 1720. Publicat pentru prima dată în notele științifice ale Academiei de Științe din 1856, vol. 3.–Ediția a doua. Harkov. 1859.-Cartea a doua, 1720-1858. SPb. 1861. Ed. al 2-lea completat. Cernigov 1863. Au fost tipărite suplimente la ambele cărți la Cernigov, eparh. cunoscut 1863. 16-21 si 1864. Ca 1-24.1865 Nr 3-19.1866 Ah 2-8.

Un cuvânt împotriva ostilității părtinitoare spre denunțuri. M. 1856. Chernig. 1859.

Mănăstirea Nikolaev Marea Neagră de la estuarul lebedelor. Harkov. 1856.

Convorbiri despre suferințele Domnului nostru Iisus Hristos. Două părți. M. 1857. Ed. 2-a Sankt Petersburg. 1859.

Glasul lui Dumnezeu către păcătos. Învățăturile. Chuguev. 1857.- Ed. al 3-lea Cernigov, 1860.

Cuvinte și conversații în trei părți. SPb. 1859.—Ed. 2 în patru părți. Cernigov, 1863.

Istoria Bisericii Ruse (prescurtat). SPb. 1859

Revizuirea generală a eparhiei Cernihiv. Chern. 1861.

Mănăstirile catedrale din Cernihiv: Ilyinsky, Yelets și Borisoglebsky. Chern. 1861.

Sfinți ruși, cinstiți de întreaga biserică, sau local. Experiență în descrierea vieții lor, 12 luni. Cernihiv 1861-1865

Mănăstirea Krupetsky Baturinsky. Chern. 1861.

Experiență de explicație asupra epistolei Apostolului Pavel către Galateni. Chern. 1862.

Mănăstirea Sf. Gheorghe Kozeletsky. Chern. 1862.

Învățătură istorică despre Bisericile Bisericii (prescurtat). Chern. 1864.

Sfinții slavilor de sud. În două departamente. Chern. 1865

Învățătura Evanghelistului Ioan despre cuvânt. M. 1869.

Sfinții asceți ai Bisericii Răsăritene. SPb. 1871.

În plus, multe articole de Filaret sunt publicate în diverse publicații temporare și anume:

Câteva cuvinte despre carte: Stoglav. (Moskvit. 1845, XII).

Chiril și Metodie, iluminatori slavi. (Cititor în Moscova General History and Ancient 1846-1847, Părțile IV și V).

Epistola lui Leon Mitropolitul Rusiei către latini despre azime, cu informații despre autorul mesajului (Vremeni. M. obsh. istor. și drevp. vol. V).

Conținutul manuscrisului: Zlataya Chep (Reader in the Wash. General History π antic. 1846-7 part II).

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie al Tesalonicului și slavii din Tesalonic (acolo 1848, VI).

Viața Rev. Theodosius of the Caves, tradus în rusă (Uchen. Zap. 2nd section. Acad., Sciences 1856, book 2).

Cercetări asupra morții țareviciului Dimitri (teză de master). Citit. in Moscova. total istorie si altele.carte 1858. 1).

ierarhii Ryazan (Hristos. Joi 1859, v. 1).

Cărți biblice din 1507 (Izvest. Akad. Nauk, vol. USh, numărul 2).

Ghenadie, Patriarhul Constantinopolului. (Dreapta. Review. 1860, aprilie).

Când ar trebui să înceapă educația unei persoane în credință? (Cernigov. Eparh. Izv. 1861, Zh1.—Duşep. Lectură 1861, mai).

Vin nou în vѣtkikhmѣkhah (Dushep. Joi. 1861, martie).

Mănăstirea Gamalevsky Kharlampiev (Eparhia Cernih, Pzv. 1862).

Descrierea Mănăstirii Femeilor Adormirea Cayenne (Chernih. Diocese. Izv. 1863).

12. Nikodim Kazantsev, magistrul Postrizhen, fiind student, în 1829 la 31 martie. La sfârșitul cursului, a fost numit inspector al Seminarului Tula, în 1832 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul Novgorod, din care în 1833 a fost întors înapoi la Seminarul Tula. În 1835 a fost numit rector al Seminarului Vyatka, în 1841 a fost transferat la Herson, în 1845 la Kursk, în 1850 la Iaroslavl. În 1854, la 14 februarie, a fost hirotonit episcop de Ceboksary, vicar al eparhiei Kazanului: în 1861 a fost numit episcop al proaspătului eparhie Ienisei. În 1870, la cerere, a fost pensionat și plasat în mănăstirea Perervinsky, lângă Moscova. A murit la 11 iunie 1874, la Dmitrov, în timpul unei vizite în acest oraș, și a fost înmormântat în catedrala de acolo. Din scrierile sale tipărite:

Despre Filaret, mitropolitul Moscovei, memoria mea (Cititorul Moscovei. General Pstor. și Antic. 1877. Cartea a 2-a).

curs Octago (1832).

13. Philotheos al Adormirii Maicii Domnului, maestru. La finalul cursului, a fost lăsat la Academie ca licențiat în literatură bisericească. Aruncat la 13 noiembrie 1832. În 1833, pe-

transferat la clasa de hermeneutică şi arheologie biblică. Anul acesta a primit titlul de ieromonah catedrală, membru titular al conferinței și funcția de bibliotecar la Academie. În 1838 a fost numit inspector al Academiei; în august același an a fost transferat în aceeași funcție la Academia din Sankt Petersburg și în 1839 a primit gradul de arhimandrit. În 1842 a fost numit rector al Seminarului din Harkov, din care în același an a fost transferat la postul de rector al Seminarului Vfansky, iar în 1847 - la Moscova. La 18 decembrie 1849, a fost

hirotonit episcop de Dmitrovski, vicar al Mitropoliei Moscovei. În august 1853 a fost numit episcop de Kostroma, în 1857 a fost transferat în departamentul Tver și în 1861 i s-a acordat titlul de arhiepiscop. La 15 mai 1876 i s-a acordat gradul de mitropolit al Kievului.

14. Eusebiu Orlpnsky, maestru. A luat jurăminte monahale înainte de sfârșitul cursului. La 29 mai 1832, iar la finalul cursului, este numit inspector și profesor de istorie bisericească și limba greacă la Seminarul Vithapian. În noiembrie 1834 a fost transferat la postul de inspector la Seminarul din Moscova. În august 1838 a fost repartizat în postul de inspector la Academia de Mine iar în octombrie a acestui an vei fi avansat la arhimandrit. În noiembrie 1841, a fost numit rector al chiuvetelor. spirit. academii; în 1842 a fost numit rector al Mănăstirii Epifaniei din Moscova, în 1845 a primit conducerea Mănăstirii Petrovsky din Moscova. În 1847 a fost transferat în postul de rector al spiritului Sankt Petersburg. Academiei și în același an, la 9 martie, a fost hirotonit episcop de Vinnitsa, vicar de Podolsk, cu demisia rectorului Academiei. În decembrie 1850 a fost numit episcop al catedralei nou deschise din Samara, în 1856 a fost transferat la Irkutsk și în 1858 i s-a acordat

arhiepiscop. În august 1860 a fost transferat în dieceza de Mogilev, pe care o gestionează până astăzi. În 1878 i s-a acordat titlul de membru al St. Sinod. Lucrările Rev. Eusebiu, publicată de el în timpul slujirii sale ierarhale, dintre care unele au trecut prin mai multe ediții, reprezintă esența conținutului moral și constau în principal din învățături și se remarcă prin simplitate, claritate și edificare. Vă prezentăm o listă cu ele:

Discursuri despre cele șapte sacramente mântuitoare. Câteva ediţii: 1-a, M. 1849. Ultima, Sankt Petersburg. 1872.

Mângâiere în durere și boală. Câteva ediţii: 1 M. 184.'. Ultimul. SPb. 1874.

Discursuri despre Evangheliile de duminică și de sărbători, două volume. M. 1855.—ed. a II-a. SPb. 1863.

Despre speranța și iubirea creștină. M. 1858.

Instruire pentru preoții care slujesc între păgâni și noii convertiți la credința ortodoxă. SPb. 1860.

Conversații despre libertatea creștină către cei care au primit eliberarea din iobăgie. SPb. 1861.—ed. a II-a. SPb. 1864.

Conversații către sufletul tău. SPb. 1863 (ed. a IV-a).

Despre credința ortodoxă. Instrucțiuni oferite în ordinea lungului catehism al Bisericii Ortodoxe. Trei volume. SPb. 1863. Ed. Locul 3 în două cărți St. Petersburg. 1877.

Cinci cuvinte. SPb. 1863.

Conversații despre beție. M. 1864.

Convorbiri despre prima epistolă conciliară a Apostolului Ioan Teologul. SPb. 1864.

Discursuri de duminică și lecturi de sărbătoare de la Apostol. Două părți. SPb. 1867.

Predici de duminică și de sărbători.Două părți. SPb. 1870.

Convorbiri la St. Evanghelia de la Învierea lui Lazăr până la Pogorârea Sf. Spirit. Două părți. SPb. 1875.

15. Anthony Smolin, maestru. A fost tonsurat călugăr pe când era încă student, la 17 ianuarie 1832. La sfârșitul cursului, a fost numit inspector al Seminarului Iaroslavl; în decembrie 1834 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul Betania. În 1839 a primit gradul de arhimandrit. În 1840 a fost numit rector al Seminarului din Ryazan; în ianuarie 1858 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul Oryol și în septembrie același an a fost sfințit episcop de Odesa, vicar al diecezei Herson, în 1860 a fost redenumit vicar de Novomirgorod al aceleiași eparhii; în 1862 a fost numit Episcop de Penza, în 1868 a fost transferat la Perm, în 1872 i s-a acordat Arhiepiscop. În 1876, la cerere, a fost demis pentru pensionare și o jumătate de milă de spațiu în Mănăstirea Danilov din Moscova, la care a ajuns la 1 decembrie și a murit pe 21 decembrie.

Al nouălea curs (1834.).

16. Platon din Teba, maestru. La finalul cursului, a fost numit licențiat în literatură bisericească în chiuvete, spirit. Academie. A fost tunsurat călugăr la 8 septembrie 1834. În 1841, a fost ridicat la rangul de arhimandrit; in mine nwara

1842 a fost numit rector al Seminarului din Kazan, în

1843 a fost transferat în aceeași funcție în Orel, în 1844 a fost demis din funcția de rector și plasat să locuiască în Mănăstirea Sfântului Duh Vilna și de aici a fost transferat în eparhia Podolsk. În 1847 a fost numit rector al Seminarului din Tambov, în 1852 - din Vladimir. La 24 mai 1856 a fost hirotonit episcop al vechiului vicar rus al Mitropoliei din Novgorod; în 1857 numit

chen Episcop de Kostroma, în 1868 i s-a acordat gradul de arhiepiscop. A murit la 12 mai 1877. Din scrierile sale tipărite:

Teologie morală ortodoxă N. 1854.—ed. a IV-a. SPb. 1867. (Introdus ca manual, la Seminar).

Aminteşte-i preotului îndatoririle sale în timpul sacramentului pocăinţei, partea 1. Kostroma. 1859.partea a 2-a. M. 1861.—ed. a II-a. N. 1871.

O carte memorială pentru un preot sau reflecţii despre îndatoririle preoţeşti. N. 1860.

O expunere prescurtată a dogmelor credinţei după învăţăturile Bisericii Ortodoxe. Kostroma. 1869.

Culegere de mai multe cuvinte, învăţături şi discursuri. Kostroma. 1869.

17. Antonie de Radonezh, maestru. La sfârşitul cursului, a fost numit inspector al Seminarului Nijni Novgorod. Văduvă, a tonsurat un călugăr în 1841. În 1842 a fost transferat la Seminarul Iaroslavl la departamentul de teologie. În 1844 a fost numit licenţiat al Academiei din Kazan la clasa de lectură St. Scriptura; în 1846 a fost ridicat la rangul de extraordinar şi în acelaşi an profesor ordinar. În 1848 a primit gradul de arhimandrit. În 1851 a fost numit rector al Seminarului din Perm; în 1854 a fost transferat în postul de rector la Seminarul din Iaroslavl. La 15 iunie 1858 a fost hirotonit episcop de Orenburg. În 1862, a fost demis din administraţia eparhiei şi s-a mutat la Moscova cu numirea unui membru al Oficiului sinodal şi a rectorului Mănăstirii Învierea Noului Ierusalim. În 1866 a fost retras la Mănăstirea Tambov Tregulyaev, în 1868 a fost mutat la Mănăstirea Temnikovsky Sanaksar, în 1870 la Casa Episcopală Smolensk, unde a murit în 1872.

Al zecelea curs (1836).

18. Agafangel Solovyov, Maestrul. A fost tonsurat călugăr în calitate de student la 2 iunie 1835. La finalul cursului, a fost numit licenţiat al Academiei de Ştiinţe la clasa de lectură Sf. Scriptura. În martie 1842 a fost numit inspector al Academiei. În septembrie acelaşi an, a fost numit în postul de rector al Seminarului din Harkov, în 1845 a fost transferat în aceeaşi funcţie în Kostroma; în 1854 a fost numit rector al Academiei din Kazan. În 1857, la 31 martie, a fost sfinţit Episcop de Revel, vicar al Mitropoliei Sankt Petersburg, în 1860 a fost numit Episcop de Vyatka, în 1866 - Volyn, în 1868 i s-a acordat Sapa arhiepiscopală. A murit la 8 martie 1876. Din lucrările lui tipărite se cunosc;

Cuvinte instructive. M. 1848. Ed. a II-a. SPb. 1859.

Explicaţie despre Epistola Apostolului Pavel către Galateni, Sankt Petersburg, 1854.

Cartea Înțelepciunii a lui Isus, Fiul lui Sirah, în rusă. transl. cu o scurtă explicație. SPb. 1860.

Cartea lui Iov în rusă. pe. cu o scurtă explicație. Vyatka. 1861.

19. Porfiri Sokolovsky, maestru. A fost tonsurat în timp ce era student în 1835. La sfârșitul cursului, a fost numit inspector al Seminarului din Orenburg. În 1845 numit rector al pariei Tobolsk Seven, în 1854 a fost transferat la Kostroma. În noiembrie 1858 a fost hirotonit episcop de Dmitrovski, vicar al Moscovei. În martie 1859 a fost transferat la departamentul din Ufa, în 1860 - în Tomsk, în 1864 a fost pensionat și a murit în 1865.

Cursul al unsprezecelea (1838).

20. Evghenii Saharov-Platonov, Maestru. A fost tonsurat la sfarsitul cursului, 29 august 1838 si hotarat

la Academia M. D. de Licență în Hermeneutică. În 1841 i s-a încredințat predarea patristicii.În septembrie 1842 este numit inspector al Academiei și la începutul anului 1843 este înaintat arhimandrit. În martie 1847 a fost numit rector al Seminarului Vitanian, iar în decembrie 1849 al Moscovei. La 31 august 1853, a fost numit în postul de rector al Academiei Teologice din Moscova. În 1857 La 6 octombrie a fost hirotonit episcop de Dmitrovski, vicar al Moscovei. În octombrie 1858 a fost numit episcop de Simbirsk. La sfârşitul anului 1874 a fost pensionat.

21. Un lexis Rzhanptsyn, maestru. A fost tonsurat călugăr pe când era încă student, la 12 noiembrie 1837. La sfârșitul cursului a fost numit inspector al Seminarului din Moscova, iar în 1843 a fost numit rector al acestuia și promovat la gradul de arhimandrit, rector al Mănăstirii Zaikono-Spassky.La 14 martie 1847 a fost numit. rector al Academiei din Moscova. La 20 septembrie 1853 a fost hirotonit episcop de Dmitrovski, vicar al Moscovei. În 1857, Iaziatchenyeppskopomtulsky, în 1860 - Tauride, în noiembrie 1867 a fost transferat la Ryazan și acordat de arhiepiscop.În 1876 a fost mutat în dieceza de Tver, unde a murit la 9 iunie 1877.

22. Polycarp din Gonorsky, candidat. A fost tonsurat călugăr în continuarea cursului academic, în 1837. La sfârșitul cursului, a fost repartizat la postul de superintendent al școlii borpsoglebskph, lângă Rostov . Scriptura. În 1857, a fost ridicat la rangul de arhimandrit și numit superintendent al școlilor Alexandronev-skph. În 1866, a fost numit vicegerent al Lavrei Alexandronevsky. La 14 ianuarie 1868, a fost sfințit Episcop de Balakhna. vicar al eparhiei Nijni Novgorod.

Cursul al doisprezecelea (1840).

23. Pallady Pyankov, maestru. La sfârşitul cursului a fost numit profesor la Seminarul din Perm.În 1844 a primit gradul de preoţie, dar în curând a rămas văduvă şi în 1846 a fost tuns călugăr; în 1849 este numit inspector al Seminarului din Saratov, în 1852 este transferat în aceeași funcție în Seminarul din Kazan, în 1854 este ridicat la gradul de arhimandrit și numit rector al Seminarului din Perm, în 1860 este transferat la Chișinău , în 1864 la Seminarul Oryol. La 16 noiembrie 1869 a fost hirotonit episcop de Kineshma, vicar al eparhiei Kostroma, în 1872 a fost transferat în locul episcopului de Sarapul, vicar al eparhiei Vyatka. La 28 februarie 1877 a fost numit episcop de Oloneţ. — Din scrierile sale au fost publicate:

Trecerea în revistă a schismei Permian, așa-numiții Vechi Credincioși. SPb. 1863.

Tâlcuirea Psalmilor, întocmit după textele ebraice, grecești și latine, după învățăturile Părinților și învățătorilor Sf. Biserică și completată de diverse observații. Moscova. 1872. Ed. 2, 1874.

Interpretare pe cărțile celor XII profeți minori. Cinci ediții. Vyatka. 1872-1876.

Al treisprezecelea curs (1842).

24. Ioan Sokolov. Maestru. A fost tuns în monahism la sfârșitul cursului la 29 august 1842 și a fost numit în cadrul Academiei de Științe ca licență în teologie morală și pastorală. În septembrie 1844: mutat la clasa St. Scripturi, dar în decembrie același an a fost transferat la postul de licență al Academiei din Sankt Petersburg, la catedra de drept bisericesc; în 1848 primit

grad de arhimandrit, în ianuarie 1851 numit inspector al Academiei din Sankt Petersburg; în 1853 a primit doctoratul în teologie, iar în ianuarie 1855 a fost numit rector al Seminarului din Sankt Petersburg, în 1857 - Academia din Kazan, în 1864 a fost transferat în aceeași funcție în Academia din Sankt Petersburg. La 17 ianuarie 1865 a fost sfințit episcop de Vyborg, vicar al eparhiei Sankt Petersburg și lăsat ca rector, în 1866 a fost numit episcop la Smolensk, unde a murit la 17 martie 1869 în articolul despre lucrările sale savante, Lectură creștină, aprilie 1869, p. 639 și urm.).

Din scrierile sale sunt cunoscute în presă:

Experiență în cursul dreptului bisericesc. Două volume. SPb. 1851.

Convorbire pe săptămână despre samaritean (Prav. Sob. 1857, vol. 2). Credința este baza adevăratei morale (tamzhe. vol. Z). Avantajele speciale ale Bisericii Catolice Ortodoxe (ibid., vol. 4).

Conducerea Bisericii universale a lui Hristos (ibid., 1858. 1).

Fundamentele administrației locale a bisericilor ortodoxe (ibid.).

Ultimele zile ale Săptămânii Patimilor și prima zi a Paștelui sunt imagini ale ultimelor zile ale lumii și ale epocii viitoare (ibid.).

Despre căile de convertire a necreștinilor la credința ortodoxă (ibid.).

Judecata lui Dumnezeu și judecata omului (ibid.).

Protecția credinței ortodoxe în patrie (ibid., vol. 2).

Fundamentele Curții Bisericii (ibid.).

Aranjamentul de cult în biserica domestică (tamzhe).

Trecere în revistă a formelor antice de administrare locală a bisericilor ortodoxe (ibid., vol. 3).

Ceva despre relațiile moderne ale Bisericii Romane cu ortodocșii (ibid.).

Cuvânt de ziua Arhanghelului Mihail (ibid.).

Conversație la începutul predării (ibid.).

Trecerea în revistă a decretelor bisericești despre botez și ungere (ibid., 1859, vol. 1): despre împărtășire și pocăință (vol. 2 și 3); despre preoție (vol. 2).

Cuvânt în ziua Nașterii lui Hristos (ibid., vol. 1).

Salutări Bisericii și Patriei pentru Anul Nou (ibid.).

Un cuvânt despre eliberarea țăranilor (ibid.).

Societatea și clerul (ibid.).

Câteva cuvinte despre credința în învățământul public (ibid.).

Reguli antice ale curții bisericești (ibid., vol. 2).

Despre conciliile ecumenice în general (prefață la traducerea – actele conciliilor, 1859, vol. 1).

Prefață la traducerea unui articol de Matthew Vlastar despre timpul sărbătoririi Paștelui (1859).

Despre principalele principii ale dreptului bisericesc rusesc (Prav. Sob. 1860. Vol. 1).

Acțiuni ale nomocanonului grec în Rusia antică asupra afacerilor judiciare ecleziastice (ibid.).

Catedrala Stoglavy (ibid., vol. 2 și 3).

Interdicția și permisiunea bisericească (ibid., vol. 3).

Din însemnări despre cartea Pskhodch. (Ibid., 1861, vol. 1, 2 și 3).

Despre monahismul episcopilor (ibid. 1863 vol. 1 și 2).

Despre libertatea de conștiință (Chrpst. Joi. 1864. Septembrie-Decembrie-1865, feb.

Biserica și Statul (Chrpst. Thu. 1865, partea 1).

Despre legislația bisericească (Hristos. Joi 1865, partea 1).

Culegere de cuvinte, discursuri și discursuri. Smolensk 1873, ed. a II-a. 1876. Doar 30 de predici sunt incluse în aceste ediții. Nu sunt incluse aici multe predici publicate în Interlocutorul Ortodox și Lectura Creștină.

Prelegeri teologice susținute la Academiile din Kazan și Sankt Petersburg:

Despre dogmele credinței în general (Hristos. Joi 1876, septembrie și octombrie).

Dogma Sfintei Treimi (Hristos. Joi 1877, ianuarie si februarie).

Pe chipul lui Iisus Hristos (Hristos. Joi 1874, decembrie și 1876 iulie și august).

Convorbirea lui Isus Hristos cu Nicodim, (ibid. Sept.)

Despre providența lui Dumnezeu (Hristos. Joi, mai și iunie 1876).

25. Teofilact Gubin, Maestru. A fost tonsurat chiar înainte de încheierea cursului în 1842. La finalul cursului, a fost numit profesor al Seminarului Iaroslavl, la catedra de teologie dogmatică. În 1850, a fost ridicat la rangul de arhimandrit și numit rector al Seminarului Kaluga; în. 1858 transferat în aceeași funcție în Seminarul Volyn. În 1860, la 2 octombrie, a fost hirotonit episcop al Rusului Vechi, vicar al mitropoliei Novgorod: în decembrie 1862 a fost numit episcop al Caucazului și al Mării Negre.; A murit în mai 1872.

26. Macarii Mirolyubov, Maestrul. La sfârșitul cursului, a fost numit profesor al Seminarului din Nijni Novgorod în 1846 și a tonsurat un călugăr. În 1851 a fost transferat la Seminarul din Perm ca inspector, în 1854 a fost ridicat la rangul de arhimandrit, în 1858 a fost numit

rector al Seminarului din Ryazan, în 1860 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul din Novgorod. În 1866, la 17 iulie, a fost sfințit Episcop de Balakhnpnsky, vicar al diecezei Nijni Novgorod; în august 1867, a fost numit episcop.

28*

în masă Orlovsky, în decembrie 1876 a fost mutat la departamentul episcopal din Arhangelsk. Cunoscut ca un om de știință neobosit, în principal în domeniul istoriei și arheologiei bisericii ruse, pentru multe lucrări, dintre care este prezentată lista:

Explicarea Epistolei lui Ap. Pavel către Filipeni. Vultur.

1869 _

Explicarea Epistolei lui Ap. Pavel către Coloseni. Vultur

1870 _

Stabilirea puterii regale în rândul poporului lui Dumnezeu (Strannik, 1868, „August, Septembrie, Noiembrie).

Conceptul păgânilor antici despre starea sufletelor în viața viitoare (Strann. 1868-septembrie).

Despre motivele care au produs reforma și au contribuit la răspândirea ei rapidă (Strann. 1868, octombrie).

Cuvinte instructive. SPb. 1855

Învățături scurte despre imitarea lui Isus Hristos. Orel, 1870

Culegere de cuvinte, învățături și discursuri. Orel, 1870

Cuvinte și discursuri către turma Orel în 1870. 1871 și 1872. Orel, 1873

Cuvinte și discursuri către turma oroliană în 1873-1876. A treia problemă. M. 1879

Pitirim, arhiepiscop de Nijni Novgorod și Alatyr, 1851

Viața arhimandritului mănăstirii Iyskor Iakinf Kashperov (Moskvityanin, 1852, vol. 3).

Povestea vieții și a muncii Sf. Ştefan, episcop de Perm. SPb. 1856

Viața Preasfințitului Iacov, Arhiepiscopul de Nijni Novgorod și Arzamas. M. 1853.—ed. a II-a. SPb. 1857.

Povestea vieții și minunilor Sf. Dreptul Simeon, făcător de minuni din Verkhotursk. SPb. 1857.

Povestea vieții și a miracolelor Macarius Zheltyvod-Skago și Upzhensky făcător de minuni. Două părți. M. 1857.

O poveste despre viața și munca IPS Gabriel, Mitropolitul Novgorod și Sankt Petersburg. SPb. 1857.

Viața Sf. Vasile, episcop de Ryazan. M. 1861.

Sfântul Dionisie, Arhiepiscopul Suzdalului (eparhia Nijni Novgorod).

Ilarion, Mitropolitul Suzdalului (Dukhovn. Convorbire).

Biografia fecioarei Melania, reclusa lui Yelets Znamensky pe devich de piatră de munte. mănăstire (Strann. 1871).

Biografia călugăriței de la mănăstirea Yelets Magdalina Ivanova (Ciudat, 1876).

Descrierea Mănăstirii Portocalii Bogoroditsky. M. 1848. Terapontovskaya volost. Rev. Therapont şi alţi stareţi. Îmbrăcămintea și limba locuitorilor săi (Știri, societate geografică, 1854).

Monumente ale antichității în provincia Perm. (Zap. Pmp. arheolog, general 1856. Vol. VIII).

Monumente ale antichităților bisericești din provincia Nijni Novgorod (Zap. Pemper. Societatea Arheologică 185 ?. T. X).

Răspândirea credinţei creştine în cadrul Eparhiei Perm (Journal of Min. People's Pr. 1857. Cap. 93).

Istoria ierarhiei Nijni Novgorod. SPb. 1857.

Despre prejudecăți și superstiții în provincia Nijni Novgorod (Pedagog. Vestnik 1858).

Descrierea orașului Verkhoturye (Collected Geographic Society).

Descrierea casei episcopale din Novgorod. SPb. 1857.

Materiale pentru geografie și statistică a provinciei Nijni Novgorod (Colecție de statisticieni, date 1858). Geograful a primit o medalie de argint de către societate pentru acest articol.

Orașul Semyonov Nijegorsk. provincii (News, geographic general 1858. Part 24).

Descrierea Mănăstirii Sf. Gheorghe cenobitice de primă clasă din Novgorod (Cititorul în chiuvetele imperiale. Istorie generală și antică. 1858, cartea 2. Ediția a doua M. 18 (> 2).

Despre școlile și gimnaziile teologice din secolul trecut din dieceza Nijni Novgorod (Pedagog. Vesti. 1858, vol. 3, Kб 2).

Despre titlurile antice de pe cruci și pe imaginile acestora (Izvest. archeol. obsh. 1858. T. I, numărul 4).

Descrierea arheologică a antichităților bisericii din Novy-Gorod și împrejurimile sale. Două părți. M. 1860.

Ghid pentru Novgorod cu o indicație a antichităților bisericești în el. SPb. 1861.

Rituri bisericești antice din Novgorod (Cititor în chiuvete, istorie generală și 1861 antic. Partea 1).

Revizuirea manuscriselor antice și a cărților bisericești din Novgorod și împrejurimile sale (Reader in sinks of general history and ancient history, 1861, partea 2).

Culegere de informații istorice și statistice bisericești despre eparhia Ryazan (Joi în chiuvete. Istorie generală și antică. 1863. Partea 2. 3. 4.).

Descrierea istorică și statistică a spiritului Ryazan. Seminariile și școlile spirituale îi sunt subordonate. Novgorod. 1864.

Descrierea istorică și statistică bisericească a Staraya Rusa. Novgorod. 1866.

Eseu istoric despre Seminarul din Nijni Novgorod (Nijni Novgorod eparh. departament, 1866, nr. 23).

Creștinismul în cadrul diecezei Arhangelsk (Joi în istoria generală și istoria antică, 1878. Cartea a 3-a).

Informații istorice despre mănăstirea Antoniev Siysk (ibid.).

Pe lângă aceste lucrări, un număr semnificativ de materiale istorice și articole mici sunt publicate în diverse publicații științifice.

27. Leonid Krasnopevkov, Maestru. La finalul cursului a fost numit profesor la Seminarul din Viena la clasa de istorie civilă. A fost tunsurat călugăr la 28 septembrie 1845. În aprilie 1848 a fost transferat la Academia de Științe din Moscova pentru postul de licență în departamentul de patristică. În decembrie 1849, a fost numit rector al Seminarului Vitanian și rector al Mănăstirii Hrisostom din Moscova. A fost ridicat la rangul de arhimandrit la 1 ianuarie 1850. În 1853, în

august, a fost transferat la Seminarul din Moscova la postul de rector, iar la începutul anului următor a primit pentru conducere mănăstirea Zaikonospassky. La 26 aprilie 1859 a fost consacrat episcop de Dmitrovski. Vicar al Mitropoliei Moscovei. La 20 mai 1876, a fost numit Arhiepiscop de Iaroslavl și a murit la 15 decembrie a aceluiași an. Din lucrările sale, pe lângă eseul maestrului despre Mitropolitul Filip, sunt publicate:

Viața Sf. Apostol Petru (Dushep. Reader, 1860, vol. 2 și 3).

Prel. Savva Storozhevsky în timpul vieții sale și după odihna lui binecuvântată (Ibid. 1869. Vol. 3).

Vizita Mănăstirii Savvin Storozhevsky de către Patriarhul Antiohiei în 1656. Traducere din engleză (Ibid. 1861. Vol. 2).

Predicile sale cu diverse ocazii au fost publicate în Gazeta Moscovei și în Lectura favorabilă sufletului.

Cursul al XIV-lea (1844).

28. Ambrozie Klyucharev, maestru. La finalul cursului, a fost numit profesor al Seminarului din Viena în clasă

logica si psihologia. În 1848 a părăsit Seminarul și, după ce a luat gradul de preoție, a fost numit preot la Mănăstirea Fecioarelor Nașterii Domnului din Moscova, iar în 1849 a fost transferat la Kazan, la Poarta Kaluga, biserică. A fost fondatorul unui jurnal spiritual: Soul-Practicing Reading și a fost responsabil de redacția acestei publicații între 1860 și 1867. Dintre protopopi văduvi a fost tuns călugăr la 7 noiembrie 1877, iar a doua zi, 8 noiembrie, a fost înaintat la gradul de arhimandrit. La 15 ianuarie 1878, a fost hirotonit episcop de Mozhaisk, vicar al Mitropoliei Moscovei, iar curând a fost redenumit Episcop de Dmitrovsky. Cunoscut ca un excelent predicator-improvizator. Predicile rostite de el au fost publicate în Moskovskie Vedomosti și în Lectura sufletească și retipărite în multe reviste eparhiale și în alte publicații. În plus, mai multe dintre articolele sale cu conținut moral au fost plasate în Lectura sufletească, în care au fost expuse în principal deficiențele societății moderne. Câteva dintre predicile sale (24 la număr) au fost publicate separat. M. 1873.

29. Serghii Lyapidevski, maestru. A fost tuns în monahism înainte de încheierea cursului, 24 iunie 1844. La finalul cursului, a fost numit licențiat al Academiei de Științe a Facultății de Teologie Morală și Pastorală. În aprilie 1848 a fost numit inspector al Academiei. În ianuarie 1850 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În octombrie 1857, a fost numit rector al Academiei, iar în anul următor a primit conducerea Petrovsky din Moscova, iar în 1859, mănăstirea Zaikoiospassky. La 1 ianuarie 1861, a fost consacrat episcop de Kursk. Din scrierile sale, publicate după serviciul la Academie, au ieșit în

lumina predicii sale sub titlul: Cuvintele lui Serghie, episcop de Kursk. M. 1870.

30. Serafim Protopopov, Maestru. La sfârșitul cursului, a fost numit licențiat la clasa de literatură generală a Academiei Teologice din Kazan. A fost tunsurat călugăr în 1847. În 1848 a primit gradul de arhimandrit și a fost transferat la catedra de patrologie; în 1851 - la catedra de literatură bisericească și lecturi ale Sf. Scriptura. În 1854 a fost numit inspector al Academiei din Kazan. În 1855 a fost numit rector al Seminarului Simbirsk, în 1856 a fost transferat în aceeași funcție la Tver. La 6 aprilie 1866 a fost sfințit ca vechi episcop rus, vicar al mitropoliei Novgorodului, în 1869 a fost numit episcop de Smolensk, iar în 1874 a fost transferat în eparhia de Riga. În decembrie 1877 episcop de Samara.

31. Andrei Pospelov. maestru. A fost tonsurat călugăr în timpul studenției, în 1842. La sfârșitul cursului, a fost numit profesor al Seminarului Iaroslavl la clasa de teologie dogmatică. În 1846 a fost numit inspector al Seminarului Iaroslavl, în 1853 a fost ridicat la gradul de arhimandrit, în 1855 a fost transferat în funcția de inspector la Seminarul Tula, la care a fost numit rector în 1859. La 7 aprilie 1868 a fost sfințit Episcop de Murom, vicar al eparhiei Vladimir, iar în același an, la 30 mai, a murit.

32. P.iaton Troepolsky, maestru. La sfârșitul cursului, a fost numit profesor la Seminarul din Podolsk la catedra de matematică și fizică. A fost tunsurat călugăr în 1851. În 1853, a fost numit inspector al Seminarului din Poltava, iar în același an a fost transferat în funcția de inspector la Harkov. În 1854 a primit gradul de arhimandrit. În 1857 a fost numit rector al lui Vladimir-

Seminar, în 1860 transferat la Sankt Petersburg. La 13 decembrie 1864 a fost sfințit episcop de Ekaterinoslav, în august 1868 a fost transferat la Tomsk, unde a murit la 8 octombrie 1876.

33. Petr Ekaterinovski, candidat. A fost tonsurat călugăr în primul an de studii la Academie, în 1841. La sfârșitul cursului, a fost numit profesor al Seminarului din Irkutsk la ora de lectură a Sf. Scripturi, iar în 1845 a fost numit inspector în aceasta, iar în 1852 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În 1855 a fost numit rector al aceluiaşi Seminar. În 1857 a fost transferat la postul de rector la Seminarul Novoarkhangelsk (pe insula Sptkh). La 29 martie 1859, a fost hirotonit Episcop de Noul Arhangelsk, Vicar al Episcopiei Kamchatka, în 1866 a fost numit Episcop de Yakutsk, în 1867, la cerere, a fost pensionat și a primit în administrarea sa Mănăstirea Învierea Noului Ierusalim. numirea ca membru al Moscovei. Biroul sinodal. În 1869 a fost numit episcop de Ufa, iar în noiembrie 1876 a fost transferat în dieceza din Tomsk. Din operele sale tipărite se cunosc:

Despre monahism. M. 1856. (Eseu candidat).

Învățături rostite în Catedrala Arhanghelului, pe insula Sptkh. M. 1865.

Învățături despre efectele nocive ale beției și desfrânării. M. 1865.

Interpretări despre cartea profetului Isaia, volumul 1 (23 de capitole) M. 1867.

Instruire si consolare in boala si in momentul mortii. M. 1872.

Indicarea căii către mântuire. Experiență ascetică. M. 1872.

Scrieri ale Cuviosului Părinte Ioan Cassian Romanul (Traducere din latină). M. 1876.

Știri misionare (Rătăcitor. 1861. ianuarie).

Cursul al șaisprezecelea (1848).

34. Vasily Levitov, maestru.La terminarea cursului, a fost numit la Seminarul Kostroma la Catedra de Teologie Dogmatică. În 1850 a primit preoția și în 1857 a primit gradul de protopop al bisericii catedrală din Rayenburg. După moartea soției sale, în 1869 s-a mutat la Ryazan și a primit postul de rector al școlilor religioase locale, un an mai târziu a fost tuns călugăr și ridicat la rangul de arhimandrit. În 1873. La 11 februarie a fost hirotonit episcop de Mihailov, vicar al eparhiei Ryazan.

35. Grigorie din Mediolansky, Maestru. La sfârșitul cursului, a fost numit profesor la Seminarul din Novgorod la catedra de lectură St. Scriptura, hermeneutica si greaca. A fost tunsurat călugăr în 1849. În 1851, a fost numit inspector al Seminarului din Orenburg, în 1855, rector al acestuia, și promovat la gradul de arhimandrit. La 2 februarie 1867, a fost hirotonit episcop de Vyborg, vicar al Mitropoliei Sankt Petersburg; numit episcop de Penza.

36. Veniamin Karelin, Maestru. La finalul cursului și-a anunțat dorința de a deveni preot în eparhia Riga și a fost numit rector al bisericii pe pr. Ezel, apoi s-a mutat la Ahrensburg. În 1852 a fost transferat la Riga, în 1853 a fost numit profesor la Seminarul din Riga. Văduvă, tonsurată călugăr în 1854, în 1856 - numit inspector al Seminarului din Riga, în 1857 a primit gradul de arhimandrit, în 1859 numit rector al Seminarului Astrakhan, în 1862 transferat în aceeași funcție în Seminarul din Perm ju. La 29 mai 1866, a fost consacrat Episcop de Revel,

Vicar al Mitropoliei Sankt Petersburg; în 1870 a fost numit episcop de Riga. A murit la 21 august 1874.

Cursul al șaptesprezecelea (1850).

37. Ignaty Rozhdestvensky, Maestru. A fost tunsurat călugăr la 21 mai 1850. Numit în postul de inspector al Seminarului din Moscova. În 1855 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În octombrie 1857 a fost numit rector al Seminarului Vitanian. În ianuarie 1861 a fost transferat în aceeași funcție la Seminarul din Moscova. La 7 august 1866, la Lavra Trinității, a fost sfințit Episcop de Mozhai, vicar al Mitropoliei Moscovei. În 1878, la 11 februarie, a fost numit episcop de Kostroma.

38. Savva Tihomirov, maestru. Pz preoți văduvi ai eparhiei Vladimir. A fost tonsurat călugăr când era student la Academie, la 1 octombrie 1848. La sfârșitul cursului, a fost numit în funcția de sacristan în sacristia sinodală din Moscova. În 1855 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În 1859 a fost numit rector al Seminarului din Moscova. În ianuarie 1861, a fost numit rector al Academiei Teologice din Moscova, iar după aceea a fost numit la conducerea chiuvetelor. Mănăstirea Petrovsky. La 4 noiembrie 1862, a fost consacrat episcop de Mozhaisk. Vicar al Mitropoliei Moscovei. În iunie 1866 a fost numit episcop de Polotsk. În decembrie 1874 a fost transferat la departamentul episcopal din Harkov. Din scrierile sale se cunosc:

Index pentru trecerea în revistă a sacristiei și a bibliotecii patriarhale din Moscova. M. 1855. Ed. 2, M. 1858.

Despre aducerea unei părți din St. moaștele Sf. Euphrosyne, Principesa de Polotsk, de la Kiev la Mănăstirea Euphrosyne Polotsk. Vitebsk. 1871.

Amintiri de mare. Leonid, Arhiepiscopul Iaroslavlului. Harkov. 1877.

Monumente nou descoperite din secolul al XI-lea. Izvest.Acad. nauk. 1858. T.VIL

Cu privire la articolul principal al ziarului: Buletinul Bisericii și Publicului (Xe 45.1877). Eparhia Harkov. cunoscut. 1877.

39. Pavel Popov, maestru. La finalul cursului, a fost repartizat la Seminarul Vologda ca profesor la clasa de literatură și Sf. Scriptura. În 1855 a fost hirotonit preot. În 1857 a fost numit rector al școlilor spirituale Vologda. În același an a devenit văduvă. La 10 ianuarie 1867 a fost tuns călugăr și la scurt timp după aceea, în același an, a fost numit rector al Seminarului Vologda cu ridicarea la gradul de arhimandrit. În 1868, 13 oct. sfințit Episcop de Totma, vicar de Vologda. eparhie. A murit pe 4 nov. 1874 Câteva dintre predicile sale au fost publicate la Vologda. eparhie declarații.

40. Narosshi Otenovu. Din bulgară. Candidatul. A murit în cortegiul funerar al mitropolitului Npshavskago.

Cursul al XVIII-lea (1852).

41. Nikodim Belokurov, maestru. La finalul cursului a fost repartizat la Seminarul Vologda ca profesor la orele de istorie bisericească, drept bisericesc și istorie biblică. A fost tuns călugăr la Vologda, la 18 ianuarie 1853. În noiembrie 1853 a fost transferat în postul de inspector al Seminarului Vitanian, iar în ianuarie 1858 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul din Moscova. În ianuarie 1862 este numit rector al Seminarului Vitanian; în august 1866 a fost transferat în aceeași funcție la Seminarul din Moscova. În 1869, din cauza bolii, a părăsit postul de rector și s-a stabilit ca

rector, Mănăstirea Epifaniei din Moscova. În 1873, a fost numit vicar al Lavrei Alexandronevsky. Въ

La 3 aprilie 1875 , a fost sfințit Episcop al Vechiului Rus, vicar al Mitropoliei Novgorod. În iulie 1876 a fost transferat la catedrala episcopului Dmitrovski, vicar al Mitropoliei Moscovei. A murit la 14 octombrie 1877. Din scrierile sale tipărite:

Buna Vestire (Suflet. Joi. 1861, vol. 1).

Întâlnirea Domnului (Ibid.).

Informații despre viața și opera Sf. evangheliști. Evanghelişti: Matei, Marcu şi Luca (Duşep. Joi. 1860. Vol. 1 şi 2).

Semne miraculoase după moartea Domnului nostru Isus Hristos

Descrierea Mănăstirii Bogoiavlensky din Moscova (Cititor în chiuvete. istorie generală și antică. 1876. Cartea a 4-a).

Cursul al XIX-lea (1854).

42. Alexis Lavrov-Platonov, Maestru. Profesor extraordinar al Academiei Teologice din Moscova. La moartea soției sale (în august 1877), a făcut jurăminte monahale la 9 ianuarie 1878, iar la 17 martie a fost ridicat la rangul de arhimandrit, la 30 aprilie a aceluiași an fiind sfințit Episcop de Mozhaisk, vicar. a Mitropoliei Moscovei.operele sale tipărite, capitala continuă să fie tipărită, sub redacţia sa, publicaţia: Regulile Sf. Apostol, Sf. Catedralele Ecumenice și Sf. Părinți cu interpretări (tipărit și se tipărește în Lecturile dragostei generale de educație).

43. Mihail Luzin, doctor în teologie. După 24 de ani de serviciu la Academia Teologică din Moscova ca licență, profesor, inspector și în cele din urmă (cu

1876) rector, episcop consacrat de Umapskago,

vicar al Kievului la 22 ianuarie 1878. Împreună cu aceasta, i s-a ordonat să fie rectorul Academiei din Kiev.

44. Anfim Chalykov, din bulgari, originar din Kirk-klisse, eparhia Adrianopol. Născut în 1816. În 1836 a mers pe Muntele Athos, unde a primit tonsura într-una dintre mănăstiri. În 1843 a intrat să studieze la școala teologică Khalqp și patru ani mai târziu a absolvit cursul de acolo ca prim student. După aceea, a fost profesor într-o școală din patria sa. De aici, după trei ani, a plecat la Smirna, unde în școala Evangheliei a fost numit în funcția de profesor de lege și preot. Între timp, dorind să primească o educație spirituală superioară în Rusia, a cerut Sf. Sinod de permisiunea de a intra într-una din academiile spirituale. După ce a primit permisiunea, Anfim a intrat mai întâi la Seminarul Herson pentru a se familiariza cu limba rusă. iar de aici s-a dus la Lavra Treimii Serghie, unde a intrat la studenții Academiei și a absolvit masteratul în 1854. La sfârșitul Războiului Crimeei, a locuit într-una dintre mănăstirile din Moscova, iar în 1857 a plecat la Constantinopol și a fost numit profesor de limbi slavone și ruse și istoria bisericii la școala Khalqpn. În 1858, Anfim a fost ridicat la rangul de arhimandrit și la scurt timp după aceea a fost hirotonit episcop și a primit titlul de Mitropolit de Preslav (în Bulgaria). În 1863 a fost numit rector al Seminarului Halkpn. În 1867 a fost redenumit Mitropolit al Vidpnului: în 1872 a fost ales Exarh al Bulgariei. Referitor la persistenta chestiune bulgară, Anfim a suferit multe necazuri în timpul slujirii sale ierarhice și i-a costat eforturi mari să se îndure în fața patriarhatului amărât de bulgari. La început rusă-

Război turcesc, în 1877 Anfim a fost destituit de Port și exilat în Angora (Ankira). La încheierea păcii în 1878, a fost întors din închisoare: dar boala, care l-a atins ca urmare a multor neliniști și necazuri, a odihnit o vreme în patria sa, apoi a intrat în administrarea Mitropoliei din Vpddin, care a domnit înainte de a fi ales exarh.

Anul douăzeci, (18Õ6).

45. Khrisanth Retpvtsev. maestru. La sfârșitul cursului, a fost numit profesor al Semipariei Kostroma la clasa de lectură St. Scriptura. A fost tunsurat călugăr în 1857. În septembrie 1858 a fost transferat la Academia din Kazan la postul de licență în teologie de bază și polemică. În 1805 a fost transferat la Academia din Sankt Petersburg la catedra de teologie morală: în 1866 a primit gradul de arhimandrit și a fost numit inspector al Academiei. În 1869, a fost transferat la Seminarul din Sankt Petersburg în calitate de rector: la 29 decembrie 1874, a fost consacrat Episcop de Astrakhan, în decembrie 1877, a fost transferat în dieceza Nijni Novgorod. Lucrările sale publicate:

O privire asupra opiniilor ultimilor raționaliști cu privire la esența religiei (Pravoslov. Sobesedp. 1860. Vol. 3.).

Iudaismul modern și relația sa cu creștinismul (Trud, Kiev. D. Acad. 1863).

Sarcina teologiei morale (Chrpst. Thu. 1865. Vol. 2).

Caracterul protestantismului și dezvoltarea sa istorică (Hrpst. Thu. 1866).

Sensul și drepturile femeilor în creștinism (Chrpst. Thu. 1867).

Biblioteca „Runivers”

— 449 —

Religiile lumii antice în relația lor cu creștinismul. T. 1. Sankt Petersburg. 1873.-T. 2. Sankt Petersburg. 1875.-T. 3. Sankt Petersburg. 1878.

Metempsihoza egipteană (Dreapta. Revista. 1875. ianuarie).

Cursul douăzeci și trei (1862).

46. John Mitropolsky, maestru. A fost tunsurat călugăr în timpul studenției, 29 august 1861. Din 1862 până în 1870 a predat istoria generală a bisericii la Academia din Moscova. În 1870 a fost ridicat la rangul de arhimandrit și în același an, la 5 iulie, a fost sfințit episcop al Aleutinei (catedrala din San Francisco). În 1877 a fost demis din conducerea eparhiei și numit membru al Moscovei. Biroul sinodal. Din scrierile sale tipărite:

Istoria Sf. Sinoade Ecumenice (Suflet. Joi. 1870 Feb. Martie, Aer., Iunie, Iulie, Aug., Sept., Oct., Nov., Dec. — ianuarie 1871).

Din istoria sectelor religioase din America (joi. m. general. iubiri, spirit. nrsv. 1875 feb., aer., iunie. sept. - 1876 iunie, iulie, oct., dec.-1877 sept., nov. -1878 martie, aprilie, iulie, noiembrie).

În timp ce slujea în America, a tradus în engleză și a tipărit un acatist către Mântuitorul și, în plus, a publicat trei dintre predicile sale, scrise în aceeași limbă.

Curs de douăzeci de ani (1866).

47. Eustache Zografsky. De la bulgari. Candidatul Academiei. Acum Mitropolit al Pelagoniei.

Arhimandriți care au fost și sunt rectori în Seminarii.

Ieronnm Nesterovsky, Maestru al cursului I. După ce a lucrat 4 ani ca profesor la Seminarul Vitanian,

impartit in 18'22 de inspectorul^ al acestui Seminar. În 1823 a fost promovat arhimandrit și numit rector al Seminarului Oryol, din care în 1827 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul Vyatka. A murit la Sankt Petersburg în 1834 la ordinul preoției. În însemnările unui contemporan se află următoarea poveste despre el când era inspector la Seminarul Vitanian: „Filaret (Arhiepiscopul Moscovei) a venit odată la Lavră, pentru Lavră sau pentru Academie, iar în mijlocul studiului. timp, și nu pentru examene. După ce a petrecut trei zile în Lavră, a făcut cunoscut că intenționează să fie astăzi în Betania și a ordonat tuturor să fie la locul lor și să-și facă treaba. Era cam ora 11 după-amiaza. A sosit Filaret. Direct la Seminar. Direct la clasa de vârf. În acest moment, istoria bisericii. Lector - inspector, maestru, ieromonah Ieronim. Filaret intră în sală. Ieronim a alergat spre el pentru o binecuvântare și imediat, întorcându-se de la el, s-a așezat pe scaunul profesorului. Elevii stau în spatele birourilor lor. Ieronim le-a fluturat mâna şi le-a spus: „stai jos!” Ucenicii nu îndrăznesc. Ieronim repetă: „stai jos! (Arătând spre Filaret, care stă în mijlocul sălii, privind spre scenă). Ucenicii, însă, nu îndrăznesc să stea jos. Filaret, cu un zâmbet blând și blând, o ușoară înclinare a capului, a dat să înțeleagă că a fost de acord ca elevii să se așeze. S-a așezat. Între timp, Filaret, neavând unde să se așeze, s-a dus în lateral și s-a așezat pe o bancă goală la un birou gol, așteptând în tăcere ce avea să se întâmple. Ieronim, stând pompos în fotolii și având în fața lui o măsuță pe care zăcea o carte închisă, a vorbit exclamând (fără să aștepte ordin): „Există istorie bisericească, bazată pe dovezi solide, de la narațiuni private până la considerații generale.

ridicată și îndreptată spre instruire activă, o prezentare a originii pe pământ a Bisericii lui Dumnezeu și a schimbărilor în starea ei externă și interioară care au urmat, continuă sub o providență specială de conservare, de la începutul lumii până la prezent. Acesta este începutul unei introduceri în istoria bisericii, op. Filaret, carte clasică. Cartea închisă de pe masă era tocmai această poveste. Ieronim a citit apoi toată această introducere, foarte mare, literal și solemn. După ce a terminat de citit, s-a ridicat grav, s-a rugat lui Dumnezeu și a alergat la Filaret pentru o binecuvântare. Filaret, cu un zâmbet amestecat cu plăcere (pentru că asta era povestea lui) și dispreț (pentru că aceasta este sclavie, nesimțire, lingușire și ipocrizie), l-a binecuvântat pe Ieronim, apoi i-a trimis o cărțiță cu inscripția: „pentru învățătura intimidantă a prelegeri" *). despre Ieronymus:,, Acest ieromonah a fost un om smerit și capabil să se roage mai mult pentru neamul omenesc decât să-l ajute în orice. Am trăit cu el în lume și pot spune doar că oameni cu calități negativ bune. nu sunt inutile în societate”* *).

Anastasiy Voskresensky, maestru al cursului I. La sfârșitul cursului, a fost numit inspector al Seminarului Vyatka, la care în 1824 a fost numit rector cu acceptarea arhimandritului. Din Vyatka a fost

transferat în 1825 în aceeași funcție în Penza, din care în 1828 a fost transferat în postul de rector al Seminarului Vitanian. În 1829, a fost demis din serviciul educațional și numit rector al Mănăstirii Petrovsky din Moscova.

*) Lecturi în general. istorie si antice. a crescut 1877, carte. 2. Despre Filaret. Și. Notele Episcopului. Nicodim, pagina 4.

**) Însemnări ale lui Izmailov în Pravosl. Prezentare generală 1870 iulie, p. 99. 29*

A murit în 1830 în repaus în mănăstirea Bogolyubov de lângă Vladimir.

Filaret Raisky, candidat anul I. A fost numit profesor, iar apoi a fost inspector al Seminarului Tambov, din care în 1824 a fost transferat în postul de rector al Seminarului Tobolsk. A murit în 1825 la scurt timp după moartea arhiepiscopului de Tobolsk Ambrozie, peste al cărui sicriu a ținut un discurs *).

Abraham Gorodetsky, candidat în anul II. Numit superintendent al școlilor spirituale din Iaroslavl. Mai târziu a fost rector al Seminarului Arhangelsk. A murit în repaus în Mănăstirea Rostov Avramiev.

Sergiy Orlov, maestru anul 4. Numit rector al școlilor din Perervinsk. Apoi a fost rector la Tiflis. A murit în 1847 în gradul de arhimandrit al Mănăstirii Tver Zheltikov.

Anastasiy Lavrov, maestru anul 4. Numit ca profesor al Seminarului Iaroslavl la clasa de filozofie și limba greacă. A fost tunsurat călugăr în 1828. În 1829 a fost numit inspector al Seminarului Iaroslavl. În 1832, a fost numit rector al seminarului Ekaterinoslav Scop și ridicat la rangul de arhimandrit al mănăstirii Grigorievsk, pe care a fost demis din slujba școlii și numit rector al mănăstirii Borisoglebsky din Torzhok. A murit în 1868.

Innokentiy Nekrasov, maestru al cursului 5. A fost numit rector al școlilor Borovsk, apoi a fost inspector al Seminarului din Kazan și rector al Seminarului Nijni Novgorod. În 1842 a fost pensionat. A murit în 1843.

*) Discursul a fost publicat în Străinul din octombrie 1869.

Pallady Vinogradov, maestru al cursului al V-lea. Numit inspector al Seminarului din Kazan. Apoi a fost rectorul Seminarului din Perm. A murit în 1835.

Ioann Chistyakov, maestru al cursului YI. Numit inspector al Seminarului din Ryazan. În 1830 a fost transferat în aceeași funcție la Seminarul din Saratov, în 1831 la Tver, iar în același an a fost numit rector al Seminarului din Tambov și promovat la arhimandrit. A murit în 1833.

Agapit Vvedensky, maestru de curs VI. Numit inspector al Seminarului Vladimir. În 1834 este numit rector al Seminarului Vitanian și promovat la gradul de arhimandrit. În 1842, la cerere, a fost demis la mănăstirea Iosif Volokolamsk încredințată administrației sale. În 1851 a fost numit rector al Mănăstirii Novospassky din Moscova și a fost membru al Oficiului Sinodal din Moscova. A murit la 28 mai 1877. Episcopul Parthenii al Vladimir într-o scrisoare către Mitropolit Serafim a vorbit despre Agapit astfel: „Inspectorul nostru este un slujitor al lui Dumnezeu. cu adevărat un israelian, un prunc în sentimente într-o nouă viață spirituală” (Vlad. Eparh. Vedom. 1878,

21.XXXII). Mitropolitul Filaret a scris volumul Agapiței: „Mi-aș putea închipui de la al meu (în rectorul Mănăstirii Don) pe Agapita, pe Ioosifa Arhimandritul, fostul rectorului Vioapska: dar nu merge să fie destul de pronunțat la convertiții nobililor. de dragul lui Donskago, care sunt numeroase de dragul mănăstirii şi de dragul germanului". (Scrisoarea lui Filaret către Grigori de Kazan. din 20 iulie 1850 în Reading. general. spirit de dragoste. iluminare. decembrie 1877).

Adrian Tyazhelov. candidat senior al anului 6. Numit de inspectorul seminarului Vyatka. În 1830 a primit gradul de arhimandrit. În 1833 a fost numit rector

rom al Seminarului Tambov. În 1841 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul Cernihiv. În 1846 a fost transferat la rectorul Seminarului Vologda. În 1849, a fost pensionat și pus să locuiască în Lavra Alexandronevsky: apoi a fost rector al mănăstirii Staritsky (provincia Tver). În 1868 a fost numit rector al Mănăstirii Schimbarea la Față din Astrakhan: în 1870 a fost mutat în eparhia Volyn, dar înainte de a ajunge la destinație, a murit în mănăstirea Ugresh, lângă Moscova.

Spiridon Gratsianov, candidat al cursului YI. În 1833 a fost rector al Seminarului din Saratov și arhimandrit al Mănăstirii Schimbarea la Față din Saratov, unde a murit în repaus în 1855.

Nikon Shcheglov, candidat senior al anului 7. Numit inspector al Semipariei Permian. În 1834 a fost numit rector al Seminarului Tula și a ocupat această funcție până în 1843, în care a fost transferat la Seminarul Kaluga și a domnit aici până în 1850, în care a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul din Pskov: în 1857 a fost transferat în aria Astrakhan Semin, în 1859 a fost demis din funcția de rector și lăsat ca rector al Mănăstirii Schimbarea la Față din Astrakhan, pe care a condus-o până în 1868.

Navaniil Nektarov, maestru al cursului XI. A fost numit mentor al Seminarului Herson, de la care s-a transferat la cel de la Moscova, iar din acesta la cel spaniol. În 1849 a fost tuns călugăr și în același an a fost numit inspector al Seminarului Spaniol. În 1851 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În 1853 a fost numit rector al aceluiaşi Seminar. A murit la Moscova la 2 septembrie 1857.

Svmeon Avdulovsky, maestru al cursului XI. Numit inspector al Seminarului Ekaterinoslav, în care

În 1843 a fost numit rector odată cu adoptarea gradului de arhimandrit. În 1846, a fost transferat în aceeași funcție la Seminarul Voronej; în 1848, la Cernigov. În 1850, a fost demis din serviciul școlii și numit rector al Mănăstirii Don din Moscova și membru al Oficiului Sinodal din Moscova. A murit la 21 februarie 1852.

Mampiíi Malinovsky, maestru al cursului XII. A fost tonsurat pe când era încă student. La finalul cursului a fost numit inspector al Seminarului Tambov. În 1849 a fost transferat în aceeași funcție la Seminarul Simbirsk. În 1850 a fost numit inspector al Academiei din Kazan și a primit gradul de arhimandrit. În 1853 a fost transferat în postul de rector la Seminarul din Tver. În 1856, a fost demis din funcția de rector și lăsat ca rector al mănăstirii Otroch. În 1857 a fost numit rector al Școlilor Alexandru Nevski, în 1858 a fost membru al comitetului spiritual și de cenzură. La sfârşitul anului 1867 este numit rector al Mănăstirii Schimbarea la Faţă Arzamas şi rector al şcolii duhovniceşti de acolo.

Juvenal Znamensky, maestru al cursului XII. A fost tunsurat călugăr în 1838. Numit, la finalul cursului, tutore al Seminarului Vitanian, în care a fost numit inspector în 1841. În 1847 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În 1849 a fost numit rector al Seminarului Vologda. În 1860 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul din Ryazan. În 1867, a fost demis din slujba spirituală și școlară și a intrat în stareţul Mănăstirii Kazan Zilant. Acum este stareț la mănăstirea de primă clasă Sviyazhsky Maica Domnului.

Msvodhy Lapchinsky-Mikhailov. candidat al cursului XIII. A intrat în postul de superintendent al școlii Dalmatov

Lisch, eparhia Perm. În 1851 a primit gradul de arhimandrit al Mănăstirii Adormirea Maicii Domnului Dalmatov. În 1856 este numit rector al Seminarului Oloneţ.A murit în 1871.

Sergiy Marmarpssov, candidat la cursul XIII. Numit superintendent al școlii Yakut. În 1849 a fost transferat în postul de asistent inspector al Seminarului din Perm; în 1853 a fost tuns călugăr şi a primit funcţia de profesor în acelaşi Seminar; în 1859 a fost numit inspector

al Seminarului din Tambov. În 1861 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În 1866 a fost numit rector al Seminarului din Irkutsk. În 1868, a fost demis din slujba școlii și numit rector al Mănăstirii Treimii Sengipsk, funcție în care a deținut până la sfârșitul anului 1878.

Photiy Romanovsky, maestru al cursului XV. A fost tunsurat călugăr în 1843. La sfârşitul cursului a intrat profesorul Seminarului de la Tver la clasa de ştiinţe teologice; în 1850 a fost transferat în aceeași clasă în Seminarul Novgorod: în 1853 a primit gradul de arhimandrit și în același an a fost numit rector al Seminarului Polotsk; în 1855 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul Oryol. În ianuarie 1858, a fost numit în postul de cenzor al comitetului spiritual și de cenzură din Sankt Petersburg. În 1861, a fost demis din funcția de cenzor și numit rector al mănăstirii Domnițki, eparhia Cernigov, în care a murit în 1862.

Moses Rybalsky, candidatul anului 16. A fost tuns călugăr în 1845. La finalul cursului a fost numit profesor de istorie biblică la Seminarul Caucazian: în 1852 a fost transferat în funcția de profesor la Seminarul din Tiflis, iar în anul următor a fost trimis la îndeplini cerințele spirituale în misiunea rusă

Teheran și la consulatul rus din Tabriz. La Teheran, i s-a prezentat șahul Persiei și a primit de la el un baston presărat cu pietre prețioase în dar. În 1854 a fost numit inspector al Seminarului din Tiflis iar în 1856 a primit gradul de arhimandrit. În 1858 a fost numit rector al Seminarului din Smolensk. În 1861 a fost transferat în aceeași funcție la Seminarul din Tomsk. Demis din serviciu în 1877 și numit rector al deșertului Plosha, eparhia Oryol.

Epiphany Izbitsky, maestru al cursului XX. La sfârșitul cursului este numit tutore la Seminarul Vitanian, a acceptat monahismul în 1857, iar la începutul anului 1858 este numit inspector al aceluiași Seminar. La sfârșitul aceluiași an, a fost transferat în postul de inspector al Academiei din Sankt Petersburg și a primit gradul de arhimandrit. În 1859 a fost numit rector al Seminarului din Stavropol. În 1861, a fost demis din slujba școlii, a locuit o vreme în Mănăstirea Simonov din Moscova și apoi a mers în dieceza Irkutsk, unde a primit postul de rector al misiunii Transbaikal. A murit în 1869 în lagărul Hogotov, la 150 de verste de Irkutsk.

Modest Kukhovsky, candidat la același curs. Numit superintendent al școlilor Suzdal. În 1859 este numit inspector al Seminarului de la Tula: în 1865 este ridicat la gradul de arhimandrit, în 1866 este numit rector al Seminarului din Riga. În 1870 a părăsit slujba școlii și a fost numit rector al Mănăstirii Androniev din Moscova.

Israel Nikulishchiy, candidat de același curs. A fost tunsurat călugăr în 1857, în timp ce slujește la Seminarul Mogilev, în care în 1863 a primit funcția de inspector. În 1868, un arhiv militar

mandrita. În 1872 a fost numit rector al Seminarului din Vitebsk.

Cornelius Orlinkov. Maestru al cursului XXI. A fost numit inspector al Seminarului Kaluga, din care în 1859 a fost transferat în aceeași funcție în Seminarul Kostroma și în 1864 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În 1865 a fost transferat la inspectorii Seminarului din Sankt Petersburg. În 1866 a fost numit rector al Seminarului Kostroma. În 1874, a fost demis din slujba școlii și este în prezent rectorul Mănăstirii Novgorod Antoniev.

Simeon Linkov, maestru al cursului XXIII. La finalul cursului a fost repartizat ca mentor la Seminarul Vitanian. În 1865 a fost tonsurat călugăr. În 1869, fiind inspector al Seminarului din Moscova, a fost ridicat la rangul de arhimandrit. În 1870 a fost numit rector al Seminarului Penza. În] 875 a părăsit serviciul școlar și a preluat postul de viceregе al Lavrei Aleksapdronevsky.

Tikhon Pokrovsky, candidat la cursul XXIV. A fost tunsurat călugăr în 1861. La sfârșitul cursului, a fost numit superintendent al școlilor din Zvenigorod. În 1866 a fost transferat în postul de inspector al Seminarului Tula. În 1871 a fost ridicat la rangul de arhimandrit și numit actor. Rector al Seminarului Vyatka.

Protopopi, formati din rectori ai Seminarului.

Sokolov Alexander Vasilyevich, maestru al cursului XVII. În 1861 este hirotonit preot, în 1872 este numit rector al Seminarului din Tver, în care a slujit ca mentor, și ridicat la gradul de protopop.

Shcheglov Petr Filippovici, maestru al cursului XVIII. A fost mentor la Seminarul Oloneţ. B 1864

hirotonit preoţie. În 1871 este avansat la gradul de protopop și numit rector al Seminarului Oloneț.

Garepiovsky Vasily Ivanovici, maestru al cursului XVIII. El a fost îngrijitorul școlilor spirituale Ryazha. În 1853 a fost hirotonit preot; în 1861 a fost ridicat la gradul de protopop: în 1868. hotărât de rectorul seminarului din Ryazan.

Sergievskiy Filaret Aleksandrovici, Maestru al cursului XIX. De la profesorii obișnuiți ai Academiei Teologice din Moscova, rectorul Seminarului Vitanian din 1874.

Drechsler Mihail Mihailovici, maestru al cursului XXIII. În 1864 a fost hirotonit preot, slujind ca mentor la Seminarul din Riga. În 1870 este numit rector al acestui Seminar și promovat protopop.

Dmitrevskiii Nikolai Ivanovici, maestru al cursului XXIV. Mentor al Seminarului din Moscova, profesor de drept la Institutul Fetelor din Vilna și protopop. La 27 decembrie 1877 rectorul Seminarului din Minsk.

Losev Petr Leontievich, maestru al cursului XXV. A intrat în studenții Academiei, având deja gradul de preot. La sfârșitul cursului, a fost numit mentor al Seminarului Ryazan. În 1868 a fost numit inspector al acestui Seminar. În 1875 a fost numit rector al Seminarului Vologda și a primit gradul de protopop.

Elevii Academiei MD în slujba altor academii spirituale.

Pe lângă călugăriști care au primit educație la Academia din Moscova și după serviciul inițial în Academia lor, au fost transferați la locurile de comandă.

studenți și mentori ai altor Academii (vezi lista mentorilor Academiei M.D.), de la studenții Academiei M.D., au fost în slujire în alte Academii spirituale următoarele persoane:

Solovyov Nikolay (după monahal Eugene), maestru al doilea an, în 1820 a fost numit licențiat al Academiei din Kiev la clasa de istorie civilă, în anul următor a fost transferat la clasa de istorie a bisericii. A murit în repaus într-una dintre mănăstirile Vologda.

Kholmogorov Mihail Semenovici, maestru al cursului VIII. Din tutorii seminarului din Moscova în 1842, a fost profesor obișnuit al Academiei din Kazan la departamentul de literatură generală. În 1844 (la cerere, a fost transferat la mentorii Seminarului Vitanian, unde a slujit doar un an. La pensionare, a locuit în Lavra Sf. Treime Serghie, unde a murit în 1853.

Gusev Dmitri Fedotovici, maestru al cursului X, a intrat în 1836 ca licență al Academiei din Sankt Petersburg la catedra de matematică; în 1842 a fost transferat la nou deschisa Academie din Kazan ca profesor obișnuit în aceeași catedre. În 1858, la cerere, a fost demis cu pensie integrală și cu gradul de consilier de stat.

Smirnov-Platonov Ivan Alekseevici, Maestru al cursului XII. De la licențiații Academiei din Moscova, profesor obișnuit de științe filozofice la Academia din Kazan în 1842. În 1847, la cerere, a fost concediat în biroul eparhial din Moscova, iar în anul următor a intrat în preoția bisericii Moscovei Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni din Stolpakh, apoi transferat la Biserica Învierii lui Hristos, din Barashakh. , de unde s-a mutat la Sf. ѣ , biserici. A murit în 1860.

Minervpn Nikolai Vasilievici, maestru al cursului XIII. În 1842 a fost numit licențiat al Academiei Kazan la clasa de limba greacă. Din 1844 a

predat și istoria civilă rusă. În 1846, la cerere, a fost concediat, iar în anul următor a primit un post de preot la Moscova la Biserica lui Cosma și Damian din Sadovniki.

Palimpsestov Petr Iustinovich, maestru al cursului XIII. În 1842 a fost numit licențiat al Academiei din Kazan la clasa de istorie generală. A predat-o până în noiembrie 1848, în care a plecat la serviciul public din Sankt Petersburg (vezi mai multe despre el mai târziu).

Sokolov Nafanail Petrovici, maestru al cursului XIII. În 1842 a fost numit licențiat al Academiei din Kazan în cadrul Departamentului de Științe Filosofice, a predat istoria filosofiei până în 1848, iar din acel an metafizică și psihologie. Avea titlul de profesor ordinar și gradul de consilier de stat. În 1858 a fost transferat la departamentul de istorie generală a bisericii. În 1870 i s-a acordat gradul de consilier de stat real. În 1872 a părăsit serviciul la Academie, iar în 1875 a fost repartizat în biroul procurorului-șef al Sf. Sinod. Din scrierile sale publicate: O privire asupra filozofiei lui Hegel (Prav. Sob. 1861, vol. 1); Cabala sau filozofia religioasă a evreilor (ibid. 1870, vol. 2 și 3.–1872. vol. 1.–1873 vol., 1). Editat de H. P. Sokolov a publicat în Kazan: Istoria bisericii, Gasse (două volume) și Dumnezeu și natură, Ulrpci (1867).

Zubkov Egor Vasilyevich, maestru al cursului XIII. În 1842 i s-a atribuit o diplomă de licență în matematică la Academia din Kazan. A murit în ianuarie 1845.

Protopopov Semen Ivanovici, maestru al cursului XIY. La sfârşitul anului 1844 a fost numit licenţiat în literatură generală

la Academia din Kazan. În 1847 i s-a tonsurat un călugăr cu numele de Serafim (vezi lista episcopilor).

Kastalsky Dmitri Ivanovici, maestru al cursului XIV. În ianuarie 1845 a intrat la Academia din Kazan ca licență la clasa de patrologie. În 1848 s-a mutat la Seminarul din Moscova ca mentor în departamentul de logică și psihologie. În 1852 a primit preoția și în anul următor a părăsit slujba la Seminar, și a primit un post de preot la biserica unei școli tehnice și funcția de profesor de drept în această școală și în Institutul de Supraveghere. Din 1877, protopop al Catedralei Kazan din Moscova. Din scrierile sale sunt cunoscute în presă: Efectul credinței lui Hristos asupra societății civile (Dush.Cht. 1862, iulie); despre serviciul divin.M.1874.

Elisiev Grigori Zakharyevpch. maestru al cursului XIV. În 1844 a fost numit licențiat al Academiei din Kazan la clasa de istorie a bisericii ruse și limba evreiască. În 1848 i s-a încredințat predarea istoriei civile ruse. La Academie, a primit titlul de Profesor Extraordinar. În ianuarie 1854, la cerere, a fost demis din serviciu și a intrat în serviciul public la Omsk. După un scurt serviciu acolo, s-a mutat la Petersburg, unde și-a câștigat faima pentru operele sale literare. Din scrierile sale, referitoare la perioada activității sale științifice

din Kazan, a tipărit: Istoria vieții primilor plantatori și distribuitori ai bisericii din Kazan - Sfinții Guriy, Varsanofy și Herman. Kazan 1847 și mai mult: legendă istorică despre icoanele miraculoase ale deșertului Kizicheskaya, Sedmiozernoy, Raitsky și mir. O parte din lucrarea sa extinsă, dar neterminată: Istoria răspândirii creștinismului în regiunea Kazan a rămas în manuscris și este stocată în biblioteca Academiei din Kazan.

Bukharev Theodore, arhimandrit, maestru al cursului XY. A fost tunsurat călugăr înainte de încheierea cursului, la 8 iunie 1846, iar în octombrie a acestui an a fost numit licențiat al Academiei din Moscova la clasa de istorie biblică și limba greacă: în anul următor a fost transferat. la departamentul de lectură a Sf. Scriptura. În 1854, cu gradul de arhimandrit și titlul de profesor extraordinar, a fost transferat la Academia din Kazan la catedra de teologie dogmatică și în același an a primit titlul de profesor ordinar. Mitropolitul Filaret, despre decretul cu privire la transferul său la Kazan, scria: „A fost o persoană utilă. Iti doresc sa fii de folos si acolo; (Jurnal Acad., domnit 1854, sept. 21). În anul următor, 1855, Theodore a fost hotărât să fie inspectorul Academiei din Kazan. În aprilie 1857, noul rector al Academiei, arhimandritul Ioan (Sokolov), a preluat lectura de dogmatică, iar lui Teodor i s-a încredințat predarea teologiei morale și acuzatoare. Dar nu i-a citit mult timp pe acești păianjeni: în ianuarie 1858 a fost demis din serviciul Academiei și numit membru al comitetului de cenzură a cărților spirituale din Sankt Petersburg, funcție pe care a deținut-o până în februarie 1861, în care a a fost demis din serviciu și plasat în frăția mănăstirii Nikitsky din munți. Pereyaslavl, provincia Vladimir. Era iritat de interdicția de a publica comentariul la Apocalipsă, pe care îl scrisese de-a lungul a zece ani și care era plin de multe ciudatenii. Un om cu un caracter înflăcărat, cu o orientare ultra-ascetică, care a ajuns la extremele contemplației mistice și, în același timp, de nezdruncinat în convingerile sale, a decis să-și scoată demnitatea monahală și, în ciuda ideilor convingătoare ale multor , inclusiv mitropolitul Phil areta și A. V. Gorsky , co-

Torago l-a respectat profund *), a insistat asupra cererii sale și în 1863 a devenit laic și și-a primit fostul nume: Alexander Matveevici **). În același an, s-a căsătorit la Pereyaslavl și a dus o viață strict evlavioasă, îndurând greutăți și apoi trăind în provincia Tver împreună cu rudele sale. acum la Rostov lângă mănăstirea Yakovlevsky, acum la Pereyaslavl. În acest moment, nu a încetat să se angajeze în compoziții, a căror publicare în lume nu i-a adus prea multe beneficii materiale, pentru care, însă, nu a urmărit, punând lepădarea de sine mai presus de orice. A murit la Pereyaslavl la 2 aprilie 1871 (Pentru informații despre părintele Teodor, vezi Mosk. Vdom. 1871, No. 86. - 1874, X „84. - Modern Izv. 1871, Xs 109. - Voice 1871, No. 121. .—

Church Society News, 1874, Xs 43.—Petersburg newspaper 1868, XsX?, 74 and 83).

Din scrierile pr. Theodore, publicat din momentul în care a intrat în funcția de cenzor și apoi cu numele de Alexandru Bukharev, sunt cunoscuți:

Despre principii sau principii în afaceri lumești sau civile. Sankt Petersburg, 1858.

Despre pictura lui Ivanov: Înfățișarea lui Hristos în popor. SPb. 1859. Rătăcitori (Rătăcitor. 1860, ianuarie).

Ortodoxia în raport cu modernitatea.Sankt Petersburg. 1860. Referitor la articolul „în vremea noastră” despre un fals profet imaginar (Ivan Yakovlevpche Koreish).

*) Vezi mai multe despre. Theodore către A.V. Gorsky și răspunsul lui Gorsky în anexă. \" 12.

**) Într-o scrisoare către M. Alexander Matveevici i-a scris lui P. Pogodin că „a hotărât cu privire la rușinea de a fi dezbrăcat, pentru a nu rămâne într-o relație contrară conștiinței, supunerea fără îndoială față de autoritățile spirituale” (Mosk. Vedom. 1874 .V 84).

Mai multe articole despre St. Apostol Pavel. SPb. 1861.

Despre Noul Testament al Domnului nostru Iisus Hristos. SPb. 1861. Trei scrisori către N.V.Gogol. SPb. 1861.

Sfântul Iov cel îndelung răbdător (Dukhovn. Vestnik, Harkov. 1862, v. 2. Apoi a apărut ca o ediție separată. M. 1864).

Explicația capitolului 1 al cărții Genezei despre crearea lumii. SPb. 1862. Ediţia a doua. SPb. 1864.

Despre sfântul profet Isaia și cartea sa (Dukhovn. Vestn. 1862, vol. 2. Ediție separată. M. 1864).

Sfântul Profet Ieremia. M. 1864.

Sfântul Profet Ezechiel. M. 1864.

Sfântul Prooroc Daniel. M. 1864.

Despre autenticitatea și integritatea cărților sacre ale profeților Isaia. Ieremia, Ezechiel și Daniel. M. 1864.

O anchetă asupra demnității, integrității și originii celei de-a treia cărți a lui Ezra. M. 1864.

Plângeți și bucurați-vă de cuvântul lui Dumnezeu. Eseuri despre cărțile sacre: Plângerile lui Ieremia și Cântarea Cântărilor cu adăugiri de considerații despre Apocalipsă și cartea a treia a lui Ezra. M. 1864.

Scrisori despre harul Sf. Sacramentele Bisericii Catolice Ortodoxe. M. 1864.

Despre nevoile spirituale moderne de gândire și viață, în special rusă. M. 1865.

Scuzele mele pentru recenziile critice ale cărții: Despre nevoile spirituale moderne ale gândirii și vieții, în special rusă. M. 1866.

Despre autenticitatea epistolelor apostolice. M. 1866.

Despre odihna morților și sănătatea spirituală a celor vii. M. 1866.

Krasin Mikhail Yakovlevich, maestru al cursului XXI. În ianuarie 1859, de la mentorii Seminarului Iaroslavl, a fost numit licențiat al Academiei Kazan la clasa de fizică, în 1868 a primit titlul de profesionist obișnuit.

gunoi. În 1870 s-a mutat la catedra de limbă latină și în 1873 a primit un doctorat în teologie, după ce a susținut eseul: „Crearea Fericitului Augustin de civ-tate Dei, ca apologie pentru creștinism în lupta sa împotriva păgânismului roman”. Kazan 1873. Krom ѣ această disertație, el aparține articolului: Poziția femeii romane (Prav. Sobesedn. 1877, v. 3).

Voronov Alexander Dmitrievich, maestru al cursului XXIII. La sfârşitul cursului în 186'2, a fost numit licenţiat în istoria generală a bisericii noi la Academia din Kiev. În 1866 a primit titlul de profesor extraordinar. Din decembrie 1877 Doctor în Teologie. Din scrierile sale tipărite:

Despre originea puterii seculare a papilor (Trud. Kiev Spirit. Acad. 186'2).

Despre participarea laicilor la treburile Bisericii în primele trei secole de creștinism (Manual pentru prezent, 1864).

Școala populară și relația ei cu biserica și clerul din Germania (Handbook for S. Past. 1866).

Despre gradele de la departamentele ierarhice din Biserica Răsăriteană (ibid., 1868).

Cazul Sinai conform documentelor originale (Piles of Kiev Spirit. Acad. 1871-187'2).

Propaganda latină germană în Pilabskph Slavyan (ibid., 1871).

Eseu despre istoria Bisericii Vechi Catolice din Olanda (Handbook for S. Past. 1876).

În memoria lui Chiril și Metodie (ibid. 1876).

Din istoria cea mai recentă a Bisericii bulgare după Konstantin Prechka (ibid., 1877).

Despre misionarii latini din Rusia Kievană în secolele X-XI (departamentul eparhial Kiev, 1877).

Chiril și Metodiu. Principalele surse pentru istorie

Sf. Chiril şi Metodologie (compoziţie pentru gradul de doctor. Trud, Kiev. Acad. 1876-1877).

Tsrnovsky Filipp Alekseevici, maestru al aceluiași curs. În același timp, a intrat la Academia de la Kiev ca licență în departamentul de istorie civilă a Rusiei. În 1866, un profesor extraordinar. Din iunie 1877 doctor în teologie. Din scrierile sale tipărite:

Mișcarea religioasă în Italia (Dreapta. Ob. 1860, august).

Partidele protestante moderne din Prusia (ibid., noiembrie).

Bunsen și lucrările sale (ibid., 1861, mai).

Analiza critică a scrierilor arhiepiscopului Filaret: Revista literaturii spirituale ruse (acolo, 1862, martie).

Referitor la discursul lui Gorsky despre monahism în raport cu episcopatul (ibid. 1862. octombrie).

Despre relaţia dintre literatura spirituală şi cea laică (Trud. Kiev. Acad. 1862).

Ereticii din Moscova sub Petru I și scrieri polemice împotriva lor (Dreapta. Ob. 1863, martie, aprilie, mai, iulie, noiembrie și decembrie).

Materiale pentru istoria misticismului în Rusia (Trud, Kiev. Acad. 1863).

Despre scrierile lui Kirevskii (ibid., 1864).

Petru cel Mare în relațiile sale cu catolicismul și protestantismul (Trud. Kiev. Acad. 1864).

Lokhvitsky π viața sa la Kiev (Kievlyap. 1866, decembrie).

Libera gândire rusă sub Ecaterina a II-a și epoca reacției (Proceedings of Kiev. Acad. 1868. Martie și iulie).

Predica ruseasca dupa modele bizantine (Linii directoare pentru pastorul Yeelsk. 1869).

Predicarea Rusiei de Sud în secolele al XVI-lea și al XVII-lea. (ibid.).

treizeci*

Predica sub Petru cel Mare (ibid., 1870).

Eseu despre mișcarea istorică a vieții religioase și bisericești rusești. Din prelegerile susținute la Universitatea St. Vladimir (Dreapta. Revista. 1870, ianuarie).

Participarea episcopilor ruși antici la treburile publice (Trud. Kiev. Acad. 1870).

Analiza istoriei bisericii ruse din Znamensky (departamentul eparhial Kiev, 1872).

Caracterul religios al suveranilor ruși din secolul al XVIII-lea (Trud. Kiev. Acad. 1874).

De unde provine obiceiul de a agăța hainele domnești în temple, a cărui existență este menționată în cronici (Proceedings of the 3rd arheology, congres).

Studiul istoriei bizantine si aplicarea ei tendentioasa in Rus' antic. Kiev. 1877 (Eseu pentru gradul de doctor).

Karinsky Mihail Ivanovici, maestru al aceluiași curs. La sfârșitul cursului, a slujit ca mentor în Seminarul din Viena și, din 1865, în Seminarul din Moscova. În 1869 a intrat ca profesor asociat al Academiei din Sankt Petersburg la catedra de metafizică, apoi a trecut la catedra de istoria filosofiei. În 1873 a primit titlul de profesor extraordinar și în același an a fost trimis în străinătate în scopuri academice. Lucrările sale publicate:

evrei egipteni (Hristos. joi 1870).

Analiza critică a ultimei perioade a filosofiei germane (Hristos. Joi; 1873). A existat și o ediție separată. SPb. 1873.

La problema pozitivismului (Prav. Obozr. 1875, octombrie).

Versuri falsificate în opera filozofului evreu Aristov la (Juriul. M. N. Pr. 1876, ianuarie).

Apollonius din Tyana (ibid., octombrie).

Fenomen și realitate (Dreapta. Revista. 1878, aprilie).

Grenkov Alexander Ivanovici, maestru al aceluiași curs. La sfârșitul cursului, a intrat la Academia Teologică din Kazan ca licență în departamentul de teologie morală și pastorală. În 1867 a primit titlul de profesor extraordinar. În 1868 a fost transferat la catedra de pedagogie. La transformarea Academiei în 1870, a ocupat catedra de teologie morală și pedagogie. Din scrierile sale sunt publicate în Interlocutorul Ortodox:

Învățătura rațiunii despre principiile moralității înainte de încercarea învățăturii morale creștine (1865, vol. 1).'

Predica pentru Nașterea Fecioarei (1865, vol. 3).

Necrologie (1867, 2.-1869.1).

Cronica bisericească (1871.1 și 2).

Sinoade ale Bisericii Ruse, care au avut loc cu ocazia corectării cărților liturgice bisericești (1871, 3).

Analiza critică a teologiei morale de Prot. Khalkolivanov (1873, 3).

Cuvânt forțat (1873.1).

Legea lui Dumnezeu ca subiect școlar de predare (1873, 3).

Criza religioasă în Europa de Vest (1874.1).

Biserica rusă sub condeiul unui publicist francez (1874. 2).

Istoria științei teologiei morale (1875, 1).

Idealul moral al budismului (1875.1).

Rusă divizată din punctul de vedere al unui străin (1875, 2). Biserica si scoala (1875, 3).

Despre legea lui Dumnezeu și porunci (1876, 2).

Komarov Petr Fedorovich, curs XXV. În 1866 a intrat la Academia din Sankt Petersburg ca licențiat în teologie morală și pastorală. În 1869 a părăsit departamentul și a intrat în funcția de bibliotecar al Academiei,

după ce a părăsit care în 1876 s-a stabilit în patria sa din provincia Kaluga și a luat seva preotului.

Elevii Academiei MD, protopopi: catedrală, predicatori, redactori de publicații spirituale.

Trinity Nikita Grigor., Maestrul cursului I (1818). A fost protopop și rector al școlilor religioase din Vyazma, iar mai târziu protopop de catedrală din Smolensk.

Shillegodsky Azaria Timof., maestru al aceluiași curs. Numit profesor la Seminarul Vyatka. A murit în 1866 ca protopop de catedrală în Vyatka.

Sokolov Dmitri. Mihail., maestru al aceluiași curs. A fost profesor si inspector al Seminarului Tambov.A murit in 1829 in grad de protopop catedrala din Tambov.

Lastochkin Yakov Iv., candidat la același curs. A fost profesor la Seminarul Tambov, apoi decan al catedralei și, în cele din urmă, protopop de catedrală din Tobolsk. A murit în 1865.

Mertsalov Mihail Petr., Maestru al cursului II. Numit ca profesor de literatură la Seminarul Tula. În 1829, protopop la Biserica Tula Kazan. În 1847 a părăsit slujba la Seminar. În 1855 a fost numit protopop de catedrală din Tula și a murit în această funcție în 1878.

Talantov Flegont Tikhon, candidat la același curs. Numit ca profesor la Seminarul din Kazan la clasa de istorie mondială și limba evreiască. În anii 1930 a fost sacristanul catedralei, apoi protopopul catedralei din Kazan. A murit în 1853.

Ternovsky Sergiy Grigor., Maestru al cursului III (1822). La sfârșitul cursului, a fost numit la Seminarul din Moscova ca profesor la clasa de literatură și limba germană. A murit la 12 septembrie 1868 în gradul de protopop al Bisericii Înălțarea la Moscova, la Porțile Serpuhov. Cunoscut ca un predicator excelent, pe care mitropolitul Filaret îl aprecia foarte mult și pe care îl instruia în ocazii importante și solemne să dea instrucțiuni. când el însuși nu putea pregăti predici pentru ceva. Aproape în fiecare duminică și în fiecare zi de sărbătoare, Ternovsky a predicat în biserica sa parohială, fără caiet în mână, și și-a captivat ascultătorii cu un cuvânt impregnat de căldura sentimentului și puterea convingerii. Unele dintre predicile sale au apărut în Soul Reading. Există și o ediție separată sub titlul: „Cuvinte rostite mai ales pentru edificarea oamenilor de rând.

M.   1860.

Nordov Busuioc. Ivan., maestru al aceluiași curs. Numit de rectorul școlilor teologice din Nikolsk, provincia Vologda. În 1824 a fost hirotonit preot la Biserica Mântuitorului din Vologda iar în 1830 a primit gradul de protopop. În 1833 a fost numit rector al catedralei

din Veliky Ustyug și rector al școlilor teologice de acolo. În 1841 a fost transferat la locul protopopului catedralei din Vologda și împreună la postul de rector al școlilor religioase locale. El a ocupat ultima poziţie până în 1857, şi continuă să o poarte neobosit până în zilele noastre. Cunoscut ca un predicator minunat. Din scrierile sale tipărite:

Convorbiri la Sfânta Liturghie. M. 1842. Ed. a II-a. M. 1844.—ed. a III-a. SPb. 1855.

Convorbiri despre Fericirile Evangheliei. M. 1843.—ed. a II-a. M. 1844. —ed. a III-a. SPb. 1855.

Scurtă istorie sacră a bisericii. M. 1850.—ed. a II-a. I. 1851.

Învățăturile bisericești. M. 1850.—ed. a II-a. Vologda. 1854.- ed. a 3-a. 1857.

Cuvintele și conversațiile preotului paroh către turma sa. Vologda. 1855.—Ed. al 3-lea. Yaroslavl. 1860. Și au mai fost două ediții.

Convorbiri de pomenire a evenimentelor sacre și mărețe săvârșite de Biserică, rostite la privegherile toată noaptea. Vologda. 1856. Au mai fost două ediţii.

Învățăturile unui „preot ortodox către enoriașii săi, după îndrumarea unui îndelungat catehism creştin. Vologda. 1860.—Ed. al 3-lea. 1861. A existat și o ediție a IV-a.

Conversații în amintirea unor evenimente sacre antice și a unor persoane mereu memorabile. M. 1862.—ed. a II-a. 1864. A mai fost o ediţie.

Învățăturile. Anul I. M. 1864.

Scurtă descriere a hârtii bisericii. M. 1866.

Predicarea bisericii trei ani, trei părți M. 1867. Conversație cu sine însuși sau gânduri în timpul liber. 1868. Gromov Prokopij Vas., Candidat la acelaşi curs. Numit ca mentor al istoriei bisericii și al limbii evreiești la Seminarul din Irkutsk. În 1823 a fost hirotonit preot al Bisericii Buna Vestire din Irkutsk, iar în anul următor a fost transferat la Tpkhvinskaya Shcherkva și promovat la gradul de protopop. În 1830, a fost numit protopop al catedralei din Irkutsk. În 1834 a fost transferat pentru a sluji în Kamchatka ca rector al Catedralei Petru și Pavel. În 1846 s-a întors la Irkutsk și a primit postul de rector al Bisericii Mântuitorului și postul de supraveghetor al școlilor teologice din Irkutsk. În 1862 a primit din nou postul de protopop de catedrală. În 1863-1870 a fost redactor al eparhiei

nyh declarații. În 1871, a preluat corectarea temporară a îndatoririlor mentorului Seminarului la clasa de conducere pentru pastorii bisericii și limba evreiască. Din operele sale tipărite se cunosc:

Cuvinte și discursuri rostite în eparhiile Kamchatka și Irkutsk. SPb. 1857.

Începutul creștinismului în Irkutsk și St. Inocent, primul episcop de Irkutsk. Irkutsk. 1868.

Drum de la Irkutsk la Kamchatka (Irkut, eparh. departament. 1869. 2-9.12.16-18.20).

Descrierea istorică și statistică a bisericilor din Kamchatka și a evenimentelor remarcabile din peninsula șapte.

Ghid practic Lecții pentru păstori. Irkutsk, 1873.

Cântărețul din Krasno, Vasil. Ivan., Maestru al cursului IV (1824). Numit profesor de istorie la Seminarul Tula. În 1825 a fost hirotonit preot al Catedralei din Tula și în anul următor a primit gradul de protopop. În 1835 a fost numit inspector al Seminarului de la Tula. În 1853 a primit postul de protopop de catedrală la Catedrala din Tula. În 1855 a părăsit serviciul Seminarului și a murit în același an.

Novskin Dmitri. Petr., maestru al aceluiaşi curs. De la burlacii Academiei din Moscova - în 1830, preotul bisericii Moscova Nikitskaya, din Tatarskaya. În 1832, a fost transferat la Biserica Exaltare a Institutului Nobiliar Sf. Moscova cu numirea unui profesor de drept al acestui institut. În 1834 s-a mutat la biserica Adrian și Natalia iar în 1840 a fost numit membru al consistoriului. În 1842, protopop. În 1856, a fost numit protopop al Catedralei Adormirea Maicii Domnului din Moscova și numit membru al Oficiului Sinodal din Moscova. În 1874 a fost membru de onoare al Academiei MD.

Rozhdestvensky Ivan Nikol., maestru al cursului al V-lea (1826). La finalul cursului a fost numit profesor al Seminarului din Poltava la clasa de științe filozofice. În 1831 a fost transferat la aceeași catedre din Seminarul Vithanian. În 1834, a primit preoția și a fost numit profesor de drept la Institutul Nobilimii din Moscova și rector al bisericii locale. În 1849 protopop. După închiderea institutului. în; 1850, transferat la biserica Sf. Nicolae pe Pupyshi și în 1858 la Predtechevskaya, lângă Borom, biserica la care este încă membru, având, împreună cu aceasta, funcția de membru al consistoriului (din 1861). În 1870 a fost ales președinte al Societății Iubitorilor de Iluminări Spirituale și în același an a fost numit membru al comitetului pentru transformarea părții spirituale și judiciare. În 1876 a fost membru de onoare al Academiei Teologice din Moscova.

Din operele sale tipărite se cunosc mai multe predici, plasate în Lectura sufletească și în Citirile generalului. iubire, spirituală iluminare. Tot el (în 1870) a pus bazele publicării la Societatea Iubitorilor de Iluminare Spirituală.

Vișnevski Vikt. Petr., maestru al aceluiaşi curs. Numit profesor de filozofie la Seminarul din Kazan, unde a fost și inspector. În 1828 a fost hirotonit preot al Bisericii Petru și Pavel din Kazan. În 1854 a fost numit protopop de catedrală din Kazan. Din operele sale tipărite se cunosc:

Inscrierea regulilor limbii Chuvash cu un dicționar.

Despre credințele religioase ale Chuvașului.

Pe degetele îndoite pentru semnul crucii și binecuvântare. Kazan, 1861. —ed. a II-a. Kaz. 1863.

Jdanov Nikol. Grigor., maestru al aceluiaşi curs. Numit profesor de istorie bisericească și civilă

la Seminarul Arhanghelsk. Mai târziu a fost protopop și rector al școlilor teologice Shenkur. La sfârșitul anilor 50 a fost numit protopop de catedrală din Arhangelsk. A murit la începutul anilor 70.

Sâmbătă Dmitri. Ivan., candidat al cursului VI (1828). Numit ca profesor de matematică la Seminarul Ufa. La sfârșitul anilor 1940 a fost protopop de catedrală în Ufa.

Putyatin Irodion Timof., Maestru al cursului IX (1834). La sfârșitul cursului, a fost numit profesor de literatură la Seminarul Iaroslavl. După aceea a fost protopop de catedrală din Rybinsk. A murit la 4 noiembrie 1869. Cunoscut ca un minunat predicator popular. Predicile sale au avut multe ediții. Prima ediție: „Învățături scurte”. M. 1842. O colecție completă de învățături a fost publicată în 1864 (Rybinsk, ediția a XIII-a) și în 1865 (Moscova ediția a XIV-a), apoi au mai apărut două ediții și, în plus, o ediție postumă (1870) a celor care nu au fost. totuși în tipărirea de predici, cu portretul autorului, numit prin testamentul său în favoarea locuitorilor săraci din Rybinsk. În 1861, la Constantinopol a fost publicată o traducere bulgară a învăţăturilor lui Putyatin.

Protasov Mikh. Vas., maestru al aceluiaşi curs. Numit profesor de filozofie la Seminarul din Perm. În anii 1940 și 1950 a fost protopop de catedrală din Perm.

Khalkolivanov Ivan Egor., Maestru al cursului XII (1840). Catedrală protopop din Samara și în același timp rector al școlilor teologice din Samara, apoi mentor al Seminarului Samara. Din scrierile sale se cunosc în tipar: Cuvinte și învățături pentru duminici și sărbători. SPb. 1855.

Cuvinte și învățături pentru toate săptămânile anului, de sărbători

Doamne și Născătoare de Dumnezeu, în zilele sfinților, cinstite mai ales de Sf. Biserica Ortodoxă, în zilele extrem de solemne, cu unele ocazii speciale, și de Sf. fortecost. Două părți. SPb. 1865.

O scurtă învățătură despre Sf. templul și ustensilele sale, despre slujitorii bisericii sacre și veșmintele lor. Ed. 2, Samara-1862

O scurtă învățătură despre cărțile liturgice folosite în Biserica Ortodoxă Rusă. Ed. 2. Moscova. 1862.

Despre Biserica Romano-Catolică. Samara. 1865.

Convorbiri cu comunicătorii sfintelor taine ale lui Hristos. Samara. 1865.

Note la articol: „scrisori de la un preot către fratele său” (Strann. 1869. martie).

teologie morală ortodoxă. Samara. 1873.

<7vi>zh0v«()0vgIppol.Ivan., maestru al aceluiaşi curs. El a fost protopop al Catedralei Târgului, iar în prezent protopop al catedralei din Nijni Novgorod.

Metaniev Alexander Serg., Candidat la același curs. Catedrala protopop din Varșovia și superintendent al școlilor teologice de acolo.

Troitsky Pavel Nikit., Maestru al cursului XIV (1844). A fost profesor la Seminarul din Podolsk, sacristan al catedralei din Podolsk și profesor de drept la gimnaziu. Acum un protopop de catedrală din Simferopol.

Nechaev tu. Petr., Maestru al cursului XVI (.1848). La finalul cursului a fost numit profesor al Seminarului Tula la orele de logică, psihologie, patristică și limba latină. În 1849 a fost transferat la Seminarul Betania la Departamentul de Istorie a Bisericii. În 1852 a fost transferat la Seminarul din Moscova la clasa Sf. Scriptura si greaca. În 1853 a fost hirotonit preot. B 1855 de către

a luat locul de rector al Bisericii Nicolae, din Tolmachi, iar în 1874 a fost ridicat la rangul de protopop. Din 1860, este redactorul revistei: „Lectură emoțională.” Din scrierile sale, publicate în această revistă, au apărut ca o ediție separată:

Scurte ziceri liturgice.

Colecție pentru lectură edificatoare.

Revizuirea celor mai frecvent utilizate rugăciuni bisericești.

Interpretarea liturghiei.

Lecturi publice din Vecernie.

Interpretarea proverbelor din cărțile lui Moise.

Lecții creștine.

Porvukhgin Grigor. Petr., maestru al aceluiaşi curs. A fost profesor la Seminarul din Tver. Acum catedrala protopop al Catedralei din Tver.

Germanov Mikh. Anton., maestru al aceluiași curs. Numit profesor la Seminarul Voronezh. La sfârșitul anilor 50 a fost protopop de catedrală din Tomsk.

Ivanov Aleksandr Nikanor, maestru al aceluiași curs. A fost profesor la Seminarul din Tula, redactor al revistelor eparhiale Tula și apoi profesor de drept la gimnaziul local. Din 1878 a fost protopop de catedrală din Tula. Pe lângă celelalte lucrări ale sale, în jurnalele eparhiale Tula (1868) au fost publicate lecțiile sale de pedagogie.

Pospelov Ivan Grigor., maestru al aceluiași curs. A fost preot mai întâi în Wolmar. apoi în Venden (în Livonia). De la protopopii din Wenden, protopopul catedralei din Kostroma. Din scrierile sale tipărite:

Predare scurtă. SPb. 1853.

Scrisori despre îmbunătățirea vieții clerului ortodox

în eparhia Riga (Pravoslav. Revista, 1863, iulie, septembrie; 1868, septembrie; 1870, aprilie).

Despre starea actuală a Ortodoxiei în Livonia (Ibid., 1865, martie, aprilie).

Din practica modernă a unui preot ortodox în Livonia (ibid., august).

Nevoile Bisericii Ortodoxe din Livonia (ibid., 1867, februarie).

Instruire în credința ortodoxă sau conversații ale unui pastor cu oameni obișnuiți. Kostroma. 1875.

Cum să trăiești conform credinței ortodoxe? Două lansări. Kostroma. 1876

Rozhdestvensky Viktor Petr., maestru al cursului XYII (1850). La finalul cursului, a fost numit profesor de istorie mondială și limba

greacă la Seminarul Kaluga. A acceptat seva preotului în 1856. Acum protopop al Bisericii Ascensiunea din Moscova, președinte al Departamentului pentru distribuirea cărților spirituale și morale, redactor al lecturilor în cadrul Societății iubitorilor de educație spirituală din Moscova (din 1871) și al Buletinelor Eparhiale din Moscova (din 1869). În Readings deține, printre altele, două articole despre publicații pentru popor (Chten. 1865 și 1867). Comitetul de alfabetizare și-a publicat lecțiile despre zakopanul lui Dumnezeu.

Cântec de leagăn Aleksey Mikh. Mentor al Seminarului din Kaluga. Acum, protopopul catedralei locale.

Elevii Academiei MD în slujba catedrei spirituale a confesiunii ortodoxe.

Areopagipsky Dmitri. Iv., candidat anul I. A fost profesor la Seminarul Ryazan, de la care a abandonat

1825. În 1834 a fost șeful grefierului în departamentul spiritelor. pentru confesiunea greco-rusă de la St. Sinod.

Philip Philip Izmailov, consilier de stat. Maestru al cursului II (1820). La sfârșitul cursului, a fost repartizat la Seminarul Vithanian ca profesor de științe fizice și matematice și a ocupat această funcție până în 1820, în care a plecat pentru serviciul laic, iar în anii 30 a slujit ca secretar la St. Sinod, iar apoi procurorul Oficiului Sinodal Georgiano-Imereți.La părăsirea serviciului, a murit la Moscova în 1863. A publicat note despre viața sa sub titlul: O privire asupra propriei vieți trecute. M. 1860. O continuare a notelor a fost publicată în Orthodox Review (1870, iulie).

Ostrovsky Hepnad. Consilier de stat.Candidat la cursul III (1822). Numit ca profesor la Seminarul din Orenburg. În 1827 a fost numit director adjunct, iar în 1835 director al Tipografiei Sinodale din Moscova. În 1844, după introducerea unor noi state în tipografie. a fost numit consilier al tipografiei și a murit în această funcție în 1852.

Kiryanov, Alexander Fedor .. consilier colegial, maestru al cursului al VII-lea (1830). La sfârșitul cursului a intrat în funcția de profesor la Seminarul din Kaluga, de acolo în 1833 a fost transferat la Seminarul din Moscova, unde a predat istoria bisericii, arheologie și drept canonic, în care din 1842 până în 1851 a fost un inspector. 35 de ani de serviciu ca mentor al Seminarului. a intrat în serviciul Tipografiei Sinodale din Moscova și în 1867 a primit funcția de director principal.

Rumyantsev tu. Egor., consilier de stat. Candidat al cursului XV (1846). La sfârșitul cursului este numit un profesor

vatel al Seminarului Kaluga. În 1851 a intrat în serviciul arhivei din Moscova a Ministerului Justiției; în 1856 a fost numit asistent al șefului tipografiei Senatului de la Moscova; iar în 1864 inspector al Tipografiei Sinodale din Moscova. Din 1874 este redactorul Trudov al Societății de Arheologie din Moscova. Lucrările sale publicate includ:

Ancient Falls of the Moscow Printing Yard (Trud. Moyok, arh. obsh. 1869).

Despre gravură și gravori la tipografia din Moscova în secolele al XVI-lea și al XVII-lea (ibid., 1870).

Colecție de monumente legate de tipărirea cărților în Rusia M. 1872. (Premiul Uvarov).

Casa Societății Arheologice de pe Bsrsepevka (Trud, M. Arh. General 1875).

Shavrov Mikh. Vladim., consilier de stat interimar. Maestru al cursului XVIII (1852). După absolvirea cursului, a intrat în postul de profesor la Seminarul din Sankt Petersburg la clasa de literatură. În 1864 a primit postul de funcționar pentru sarcini speciale la Ober-Procuratorul St. Sinod.

Nenarokomov Ivan Alexander., consilier privat. Maestru al cursului XX (1856). La sfârșitul cursului a fost numit profesor la Seminarul din Moscova la clasa de logică, psihologie, patristică și limba latină.În decembrie 1856. mutat să slujească în biroul Ober-procurorului St. Sinod; în 1860 a fost numit secretar al St. Sinod, în 1864 secretar-șef, în 1867 membru al comitetului educațional din subordinea Sf. Sinod, în 1869 - corectând postul de director al Oficiului Ober-procurorului Sf. Sinod și aprobat în această funcție cu primirea gradului de consilier de stat real în 1871.

Koksharov Protogen Vonifat. consilier de stat.Maestru al cursului XXI (1858.) La sfârşitul cursului a fost numit profesor al Seminarului Vologda la orele de logică, psihologie şi latină. În 1862, conform dorinței sale, a fost transferat la Seminarul din Perm pentru aceleași clase. Sinod, iar după ce a trecut de postul de grefier, a fost numit în 1875 șef al departamentului respectivului birou.

Miropolsksh Serg. Prin, consilier colegial. Maestru al cursului XXV (1866). La sfârșitul cursului, a intrat la Seminarul din Harkov ca profesor de științe filozofice: în 1870 s-a mutat în aceeași secție la Seminarul din Sankt Petersburg și, pe lângă îndeplinirea sarcinilor sale directe, a lucrat ca redactor asistent în redacţia revistei Ministerului Nar. iluminism până în 1872, când a fost numit membru al comitetului Revp Zoromuchsbnago de la St. Sinod, în ce poziție rămâne până astăzi. Din scrierile sale, care au un conținut aproape pedagogic, sunt tipărite

Separa.

Jan Amos Comenius. SPb. 1872.

Planul și fundamentele vieții școlii populare. SPb. 1876. Şcoală şi stat. SPb. 1876.

Metode de predare a alfabetizării. SPb. 1876.

Metode de predare a scrisului. SPb. 1876.

În jurnalul Nnnvsnnrsshva Narodnaya Nrosvescheniyakh Harkov școala duminicală în 1868-69 (1870,

partea 150).

Literatura noastră non-dagogică (1870, partea 150).

Ideea educației educaționale în aplicarea școlii publice (1871, partea 153).

Animal de companie. Moscova spirit. acad. 31

Inspecția școlilor publice și sarcinile sale (1872, partea 162; ediție separată, Sankt Petersburg, 1877).

Teorie și practică în educație. (1871, partea 157).

Predarea alfabetizării slavone bisericești în școala elementară rusă (1870, partea 150).

Învățați să cânte într-o școală publică.

Despre problema unei cărți pentru lectură populară (1872, partea 159).

La problema predării și a programului de fundare a logicii în gimnaziile noastre (1872, partea 160).

Organizarea practică a orelor pedagogice în gimnaziile noastre pentru femei.

Mai presus de asta, în juriu. min. nar. iluminismul și-a publicat recenziile asupra mai multor cărți cu conținut pedagogic.

În jurnale: Family și nshola a Narodnaya iig.ola:

Sarcinile jurnalismului pedagogic în cauza învățământului public. — Despre caracterul obligatoriu al învățământului public. — Elementul agricol în școala publică. — Elementul agricol în seminariile profesorilor. — Sarcinile practice ale școlii publice. — Sarcini, plan și forțele societăților de alfabetizare din Rusia.—Școala și

societatea.metoda solidă.—Copil.—Din viața școlară. - Tipuri pedagogice - Eseuri de studenţi în instituţiile de învăţământ secundar.

În alte publicații:

De ce sunt proaste școlile noastre publice și cum poate fi ajutată durerea? (Khark. Guberniya. vedom. 1868\

Educația publică în Rusia (revista Besda).

Predarea alfabetizării ruse (Wessel, Vukovod. către profesor, materie generală.).

Despre pregătirea pedagogică a unui profesor (Spet. recenzie a manualelor populare rusești).

A învăța să scrie și să cânte (ibid.).

Revizuire sistematică a literaturii ruse despre pedagogie, despre predarea alfabetizării, despre cânt (ibid.).

Despre revizuirile locale ale școlilor teologice de către membrii consiliilor seminarului (Anexa la Kalends, pentru cler, pentru 1878).

Foty Spassky, arhimandritul lui Yuryev (Vstn. Evropy. 1878. noiembrie și decembrie).

Elevii Academiei MD în serviciul Ministerului Învățământului Public și membri ai societăților învățate.

Nadejdin Nikolai Ivanovici Consilier de stat interimar. Maestru din 1824. La sfârșitul cursului, a fost numit profesor de literatură și limba germană la Seminarul din Ryazan. În 182 (anul 5, la cerere, a fost demis din serviciu la Seminar: în 1830 la Universitatea din Moscova a promovat examenul pentru gradul de doctor în științe etice și filologice și în acest scop și-a publicat și susținut teza: de origine , natura et fatis poëseos, quae romantica avdit.Dissertano historico-critico-elenchtica, M. 1830. La sfârşitul anului 1831 a fost numit profesor ordinar la Universitatea din Moscova la catedra de teoria artelor plastice şi arheologie.

a slujit la Universitate, deoarece cu ocazia introducerii unei noi carti, catedra de estetica si arheologie a fost desfiintata. În 1836, pentru publicarea unui articol publicat sub editorialul său Telescope, Chaadaev a fost demis din serviciu și mutat să locuiască în provincia Vologda, unde și-a continuat studiile științifice și literare. În 1842 a intrat în serviciul Ministerului de Interne ca funcționar cu o misiune specială în subordinea ministrului și a fost numit redactor al

jurnalului ministerului, a cărui redacție a condus până la moartea sa. A murit la vârsta de 18 ani. 52 la 11 ianuarie 1856. Nadejdin era o persoană extrem de înzestrată, și cu o memorie extraordinară, o minte ascuțită, un dar captivant pentru cuvinte, poseda o erudiție largă și versatilă 1856, Moscova, martie 1856, Vedele Moscovei, 1856, .V> 81, Zh. M.V.D. 2. — Privire de ansamblu asupra literaturii spirituale ruse de Filaret, cartea 2, 237).

Ternovsky-Planonoe Ivan Matveevici. consilier judiciar. Maestru din 1826. Din acest an și până în 1834 a predat literatură, civică, istorie și limba germană la Seminarul din Moscova. Lăsând slujba de la Seminar în 1834, a intrat la Institutul Orfan Alexandru ca profesor de literatură și logică. în care a slujit până în 1846. În 1837-1839 a predat logica studenților de la Universitatea din Moscova. A murit în 1849.

Znamenski Vasili Potapovici. De la Seminarul Iaroslavl a intrat în studenții Academiei în 1824 și a ocupat primul loc în listele de absolvire. Mai aveau șase luni până la sfârșitul cursului, când, ca urmare a raportului lui Speransky către împărat cu privire la necesitatea alegerii

din Academiile spirituale - Sankt Petersburg și Moscova, câte trei studenți pentru educația lor în dreptul rus, a fost ales și în februarie 1828, împreună cu cei doi camarazi ai săi Blagoveșcenski și Nevolin, a fost trimis la Sankt Petersburg. Aici au urmat lecții de drept la Universitate și, în plus, în departamentul 2 al biroului Majestății Sale cu Balugyansky, Kunitsyn, Plisov și Klokov. Speransky însuși a urmărit progresul educației lor. După examen, pe care Speransky le-a dat împreună cu profesori de drept, în septembrie 1829 au fost trimiși în străinătate și la Berlin au fost dați la conducerea profesorului de drept civil Savigny.b Ritter, Hegel (pentru scurt timp), Beneke ș.a. au peste 25 de profesori. După ce au petrecut doi ani și jumătate într-o călătorie în străinătate, în timpul căreia au vizitat de două ori diferite orașe din Germania și Elveția, în septembrie 1832 s-au întors la Petersburg. Savigny i-a spus lui Speransky despre ei că au fost primii dintre cei 500 de studenți de la Universitatea din Berlin. Ei au fost repartizați în ocupația departamentelor de științe juridice din universități sau la școala de drept care trebuia deschisă, iar până în momentul în care au fost clasați ca al 2-lea departament al cancelariei Majestății Sale, iar Speransky le-a instruit să proceseze codul de legi al provinciilor baltice. În 1833, li s-a dat cea mai înaltă permisiune de a susține un examen direct pentru gradul de doctor. În primăvara anului 1834 au promovat acest examen și apoi și-au depus lucrările de doctorat. Znamensky a scris pe tema: de philosophica inris civilis tractaiidi ratione, per comparatio-nem iurium diversarum gentium institueiida. Disertație

aprobat și deja imprimat; autorul a fost numit la catedra de drept de la Universitatea din Kiev, când s-a îmbolnăvit brusc de pneumonie și a murit în ianuarie 1835 (Vezi detalii despre el în articolul meu: unul dintre elevii lui Speransky. Rusă. Știri. 1866. Ianuarie).

Nevolin Konstantin Alekseevici. Consilier de stat interimar. Concomitent cu Znamensky (vezi acest cuvânt), la începutul anilor 18'28, a fost ales dintre studenții Academiei și trimis la Sankt Petersburg și apoi la Berlin să studieze dreptul. Întors din străinătate, a promovat examenul de doctorat și a susținut în februarie 1835 o dizertație pentru titlul de doctor: despre filosofia legislației printre antici și a fost numit profesor al enciclopediei de drept la Universitatea din Kiev, de la care în 1843 a fost transferat la Sankt Petersburg la departamentul rușilor ъ legi civile și litigii civile. A murit în octombrie 1855, lăsând în urmă un număr important de lucrări. care au fost publicate în 1857 în şase volume. Dintre aceste lucrări, ele au o importanță deosebită: Epcyclonediazakoiovidenia, în două volume (publicată la Kiev în 1839), Istoria legilor rusești, ii „3 părți (St. g.) (Informații despre Nevolin: Eseu despre activitățile oficiale și științifice ale K. A. Nevolin, M. Usova, în Northern Bee 1855, nr. 234 și 236; Moskvit, 1.855, vol. YL U: 21. Zablotsky rememorarea lui Nevolin în Vesti, geograf, general, partea XY, cartea 5, secțiunea 5, rusă Stiri, 1866, ianuarie, Imperat, Universitatea din Sankt Petersburg V. V. Grigorieva, Sankt Petersburg, 1870).

Blagoveshchenkin Alexei Andreevici. Împreună cu Znamensky (vezi acest cuvânt) a fost ales dintre studenții Academiei

mip în 1828 pentru studiul științelor juridice în Sankt Petersburg și în străinătate. La întoarcerea de la Berlin, a promovat examenul pentru gradul de doctor în drept și a scris o disertație: „On the Method of Science of Lawmaking in the 18th Century” (publicată în J. M. I. Pr. 1835). A murit în 1835

Barii, Serghei Ivanovici, consilier privat. A studiat la Academie timp de trei ani (1826-1829) și a fost trecut printre studenții excelenți. În septembrie 1829, neterminând anul al patrulea al cursului academic, a fost ales ca urmare a Comandamentului suprem pentru a studia dreptul la catedra a 2-a a biroului propriu al Majestății Sale. Studiul dreptului, sub directa supraveghere a contelui M.M. Speransky, a continuat timp de doi ani, după care a fost trimis pentru studii ulterioare la Universitatea din Berlin, unde a ascultat prelegeri ale unor profesori celebri de drept timp de șase semestre. La întoarcerea sa în Rusia, a promovat direct examenul pentru gradul de doctor în drept și a fost numit profesor la Universitatea din Moscova și în 1837 a primit titlul de profesor ordinar. Apoi, în decurs de câțiva patru ani, a fost ales în funcția de decan al Facultății de Drept și în repetate rânduri în funcția de rector. În 1876 a părăsit serviciul la Universitate și în 1877 a fost numit tutore onorific al Consiliului de administrație de la Moscova. Lucrările Pz la specialitatea sa, număr destul de semnificativ, aveau semnificația de conducere: „Principii

generale de teorie și legislație privind crimele și pedepsele.” M. 1841 (Vezi dicționarul biografic al prof. și al profesorilor. . 1855).

Barshev Yakov Ivanovici, consilier privat. A studiat la Academie împreună cu fratele său S. II. Barshev și împreună cu el în septembrie 1829 a fost ales să studieze

în jurisprudență, împreună cu el a ascultat prelegeri juridice la Sankt Petersburg și Berlin. În 1835, la Universitatea din Sankt Petersburg, a primit un doctorat în drept și a intrat în serviciul acolo cu gradul de profesor extraordinar în cadrul departamentului de drept penal și de poliție rusesc, iar în curând a primit titlul de profesor ordinar. Aproape concomitent cu intrarea în facultate, tocmai din 1834, Parshev a început să predea științe juridice la Liceul Alexandru, unde a continuat să slujească mai mult timp decât la Universitate, din care a plecat în 1850. În prezent, se află în slujba secției 2 a cancelariei proprii a Majestății Sale. Din scrierile sale, în special, este cunoscut ca un ghid: „Temeiurile procesului penal cu aplicare la procedurile penale rusești”. SPb. 1841 (Vezi Pemper. Universitatea din Sankt Petersburg în primii 50 de ani de existenţă. V. V. Grigorieva. Sankt Petersburg. 1870).

Platonov Ivan Vasilievici consilier de stat. După trei ani de studii la Academie, a fost ales împreună cu Barshevs pentru studiul științelor juridice, iar în octombrie 1829, împreună cu aceștia, a apărut în cel de-al doilea departament al Cancelariei Majestății Ere. După doi ani în care a ascultat prelegeri de jurisprudență la catedră și la Universitatea din Sankt Petersburg, a urmat cursuri de aceeași specialitate la Universitatea din Berlin împreună cu Barshev, iar în timpul liber, la invitație, i-a predat pe cei doi fii. al contelui D. N. Bludov și a predat în limba rusă prințului Adalbert al Prusiei. La întoarcerea sa la Sankt Petersburg și după ce a promovat examenul pentru gradul de doctor în drept, Platonov în 1835 a fost numit la Universitatea Harkov ca profesor la departamentul de drept.

perfecţionarea şi protopopiatul statului, iar în 1837 a primit titlul de extraordinar, iar în 1848 – profesor ordinar. În 1856 a părăsit serviciul la Universitate pentru vechimea în muncă. Din scrierile sale tipărite:

Un discurs despre măsurile de încurajare și îmbunătățire a agriculturii în general, rostit la actul Universității din Harkov în 1838.

Discurs despre educația camerală în Rusia, rostit acolo în 1845.

Concepte introductive în doctrina perfecționării și protopopiatului statului. Harkov. 1856.

Viața și faptele primilor dascăli ai slavilor Chiril și Metodie (Dukhov. Vesti. Harkov. 186 * 2. iunie și următoarele).

Despre trinitatea platoniciană a Dumnezeirii înaintea luminii doctrinei creștine revelate în mod divin a Preasfintei Treimi (Curcubeul, 1864).

Răspuns la articolul Trimisului spiritual: unirea parohiilor și reducerea clerului, ca mijloc de îmbunătățire a vieții acestora (Foierul modern 1864. septembrie).

Două poezii în amintirea lui M. V. Lomonosov. Harkov. 1865.

Cine au fost Sf. Chiril Metodiu, slavi sau greci? (Spirit. Știri. 1866, feb.).

Un studiu despre apologeții sau pildele Sf. Cyril (Juriat. Min. Nar. Proev. 1867, mai).

De dignitate ac praestaiitia liiigiianun, quas vocant, classi-caruin. Harkov. 1869.

În plus, Platonov a tradus și publicat lucrarea lui Evers: .. Cea mai veche lege rusă. SPb. 1835.

Bilyarsksh Petr Spiridonovich, candidat din 1838. La sfârșitul cursului, a fost numit în postul de mentor al Seminarului din Perm, dar a refuzat numirea din cauza unei boli și, fiind în serviciul privat la Moscova, în 1844.

s-a mutat la Sankt Petersburg, a intrat în serviciul Senatului și, în plus, a primit postul de redactor al părții neoficiale a revistei Ministerului Educației Naționale și în această ediție a publicat, pe lângă recenzii ale diferitelor cărți și recenzii ale ziare și reviste, mai multe articole, precum: Eseu despre biografia academicianului Krug (volumul .04); Câte părți principale din propoziție (vol. 94) și Introducere în lingvistica generală de W. Humboldt (traducere, vol. 97-103). Lăsând serviciul în Senat, Bplyarsky s-a mutat în serviciul sediului instituțiilor militare de învățământ, unde a ocupat funcția de observator pentru predare și apoi a fost numit membru al comitetului de pregătire de la sediu. În 1853-56, a luat parte la lucrările departamentelor I și III ale Academiei Păianjenilor la publicarea notelor științifice. În 1860, Academia l-a ales ca adjunct. în 1862 un academician extraordinar la catedra de limba și literatura rusă. În 1865, a fost ales profesor obișnuit de literatură la Universitatea Novorossiysk și a murit la Odesa în 1867. Pe lângă lucrările tipărite indicate ale sale. cunoscute și: Soarta limbii bisericești: despre vocalismul mijlociu bulgar după lista patriarhală a cronicii lui Manase (Memorii lui Akad, păianjen 1847, ediția a II-a separată, Sankt Petersburg 1858); despre Evanghelia de la Reims. SPb. 1848 (decernat cu Premiul Demidov). Materiale pentru biografia lui Lomonosov. SPb. . P. 1867, feb.-Kherson, departament eparhial 1867. M1 3).

Nevostruev Kapiton Ivanovici. Membru corespondent al Academiei Păianjen (din 1861). Maestru al anului 12 (1840). La sfârșitul cursului, a fost numit tutore al Seminarului Simbirsk în clasa de lectură a Sf. Scripturi și patristică

ticuri. Acolo a câștigat în curând atenția și respectul elevilor săi pentru predarea sa, remarcată prin hărnicie exemplară și bunăvoință de caracter atractivă *). Din momentul admiterii la Seminar, Nevo-struev a menținut constant relații cu A. V. Gorsky. Am corespondat cu el, i-am cerut sfatul științific, am comandat prin el cărțile de care avea nevoie. În 1849, a fost chemat la Moscova și numit asistent al lui A.V. Gorsky în descrierea manuscriselor slave ale Bibliotecii Sinodale din Moscova. În serviciu, a fost desemnat să fie profesor la Seminarul din Moscova și să folosească salariul stabilit pentru mentorii de seminar; i s-a dat cameră în Mănăstirea Minunea. Împreună cu Gorsky, a lucrat la descrierea manuscriselor bibliotecii sinodale până în 1863, iar până în acel moment au publicat patru volume de descrieri ale manuscriselor. Când Gorsky a fost numit rector al Academiei, din cauza complexității lucrării sale, nu a mai avut timp să continue să lucreze la descrierea manuscriselor, a fost demis din această lucrare la cerere, iar Nevostruev a început să continue munca singur și a continuat-o. până la moartea sa, care i s-a întâmplat după o lungă boală la 30 noiembrie 1872. În ceea ce privește consiliul celor doi lucrători liberi ai științei, în științificul semnificației și forțelor lucrării acestei și altei fapte au apărut doi mulți oameni: unii i-au atribuit toată cinstea, toată demnitatea muncii academice exclusiv lui Gorsky, și s-a uitat la non-Zostroeva, ca la negru-muncitor. a căror activitate consta doar în colectarea și pregătirea materialului pentru descrierea savantă a manuscriselor; alţii, în schimb, s-au păstrat la ideea că toată onoarea muncii era

*) Relatii cu publicul. Imagine 1873, aprilie. Articolul Baratynskago.

Îi aparține lui Nevostruev că Gorsky a tăiat doar puțin, a curățat ceea ce scrisese Nevostruev, care pe umerii lui l-a dus la glorie. Avem la îndemână o corespondență reciprocă complet păstrată, foarte extinsă, între Gorski și Nevostruev, precum și caiete de schițe privind descrierea manuscriselor bibliotecii sinodale; Pe baza acestor materiale, se poate face o judecată corectă și corectă despre care dintre ele a fost agentul principal în lucrare și cine are dreptul la primatul în ea. Este clar că Gorsky l-a întâlnit pentru prima dată pe colegul său de muncă Nevostruev, fiind deja îmbogățit cu informații extinse despre istoria bisericii, în timp ce Nevostruev este fără experiență și aproape un novice complet în afacerea la care a fost chemat. II Gorsky îl îndrumă cu adevărat, ca un profesor de elev, văzând nevoia de a-i comunica la început astfel de informații, pe care Gorsky le dobândise de mult. Nevostruev, cu ajutorul instrucțiunilor lui Gorski, stăpânește treptat arheologia și literatura istorică,

studiază paleografia și dobândește priceperea de a distinge timpul de origine a manuscriselor; an de an se îmbunătățește în cunoștințe, dar Gorski nu-l lasă în conducere, fapt pentru care Nevostruev apelează mai rar la el; Nevostruev începe să se certe cu el, nu este de acord cu unele dintre remarcile sale, își apără corectitudinea judecății sale: Gorski devine iritat, îl respinge și, realizându-se în drepturile unui lider și profesor, nu cedează elevului său și scrie remarci dure și ascuțite pe marginea cercetării sale asupra manuscriselor, ca la problema unui student. Nevostruev se plânge de lipsa de respect pentru cunoștințele sale, de neatenția insultătoare față de munca sa, este împovărat de această tutelă și

Aș vrea să scap de ea, dar timpul de iritare trece - apare nevoia de a recurge la Gorsky și, deocamdată, lucrurile merg din nou liniștit. Gorski a devenit rectorul Academiei, Nevostruev a fost lăsat singur ca maestru al muncii științifice, iar apoi a devenit deosebit de clar în cazul în care superioritatea puterii științifice, de partea căreia dreptul de primatul științific. Nevostruev, acum un autor independent al Descrierea manuscriselor, apelează la Gorsky pentru ajutor și sfaturi, asediându-l cu scrisori prin care îl instruiesc să facă întrebări, să rezolve îndoielile și să dea instrucțiuni? îl vizitează din când în când pe Gorsky, lucrează în biroul lui, îl bântuie, cerându-i ajutorul științific. Nevostruev însuși dă mărturie cu privire la gradul de participare a lui Gorsky la lucrare, pe care Nevostruev o publicase deja numai în nume propriu; în prefaţa primei părţi a descrierii cărţilor liturgice, apărută în 1869, spune: „Pr. protopop, acum rector al Academiei Teologice din Moscova A. V. Gorsky**. Reprezentând în această formă relația dintre Gorski și Nevostruev, nu avem gândul să umilim demnitatea studiilor științifice ale lui Nevostruev, dar dăm prețul întregului sârguință extraordinară, cunoștințelor sale extinse: Gorski însuși și-a apreciat lucrările și, așa cum este se spune într-una dintre scrisorile lui Nevostruev, i-a vorbit lui Filaret din Harkov că „fără Nevostruev nu ar fi existat o asemenea descriere a bibliotecii**. Este adevărat că Nevostruev avea mai mult de lucru; munca a fost grea, pregătitoare; a fost primul care a elaborat un manuscris, l-a analizat, a făcut comparații, a pornit în considerații, a efectuat cercetări, dar pătruns cu convingere în demnitatea incontestabilă a operei sale, a decis uneori să slăbească importanța profesorului Gorsky în muncă și exprimare.

l-a numit lucruri neplăcute. Iată un mic exemplu de relații de acest fel: într-o scrisoare din 17 mai 1858, Nevostruev îi scrie lui Gorski: „Îți aduc recunoștință pentru cuvântul și fapta ta bună, conform răsplatei mele. Nu ingratitudinea, ci dragostea pentru adevăr, totuși, mă obligă să scriu următoarele rânduri. În prezentarea ta, mi-au spus oamenii buni, se presupune că te-ai demnat să scrii că nu mă ocupam doar de a descrie manuscrisele pe articole, ci chiar și împreună cu tine, încetul cu încetul, am participat la compararea lor cu cele

grecești și la extrase din articole originale, adică . nu m-a prezentat cu mult mai mult decât funcționarul tău. În toate descrierile creațiilor paterne, nu ați constatat nu doar o lipsă, ci dimpotrivă, completitudine și comprehensiune într-o măsură mai mare, ați fost atât de încrezător încât exemplele date uneori nu aveau încredere în manuscrise, mult (ci în deteriorarea, sau întunericul vorbirii) au fost excluse prin propriul gând sau scurtate, altele rearanjate și adăugate acolo și aici observații separate. Compară munca ta cu a mea! Bineînțeles, notele scrise anterioare ale patei sau altor articole pe care le-ați raportat și instrucțiunile preliminare despre aceasta de la început au fost utile: dar ce a însemnat atunci când am parcurs manuscrisul din tablă în tablă și am ajuns la alte rezultate, neașteptate? Și am examinat o mulțime de manuscrise unul, altul chiar și după tine, după o cunoaștere mai apropiată a subiectului, nemulțumit de descrierea pe care ai făcut-o (í. La aceste reproșuri, Gorski a răspuns: „nu, preacunoscută Kapiton Ivanovici! Nu există niciun motiv! ca tu să mă calomniezi.Nu te-am notat ca funcționar și nu ți-am luat munca.

cu mine o analiză savantă a lor. După ce ați spus că ați luat parte, și nu la descriere, ci la descriere, v-am separat complet opera de cea a cărturarilor, pe care le-ați revizuit înainte de orice analiză a manuscrisului. În următoarea propoziție, după ce mi-am permis să menționez munca mea, cred că nu am spus prea multe. Cu toate acestea, nu mă înalț cu munca mea: aveți dreptul să o călcați în picioare. În enumerarea lucrărilor voastre ulterioare, nu am mai spus un cuvânt despre mine, deși aș avea dreptul să menționez revizuirea, corectarea și adăugarea tuturor comparațiilor, indicațiilor și extraselor, la care este martor manuscrisul. Am avut și manuscrise grecești: dacă ai uitat de ele, atunci le amintesc. Într-o altă scrisoare, Nevostruev scrie printre altele: „dintre toate secțiunile manuscriselor, și parțial dificile, le-am descris, în plus, fie din nou, fie după tine, ca urmare a incompletității și erorilor găsite de un amănunțit. studiul subiectului în unele dintre descrierile tale de culegeri de incompletitudine și erori (căci măgarul nu l-a luminat niciodată pe profet, iar în fabulă - cârtița - vulturul). Din lucrări tipărite K. II. Nevostruev sunt cunoscuți:

Descrierea manuscriselor slavone ale Bibliotecii sinodale din Moscova. Secțiunile 1, 2 și 3. Cinci volume. M. 1855 - 186U.

Descrierea mănăstirii fecioare Simbirsk Spassky. M. 1852.

Descrierea Bisericii Spaso-Chigasskaya din Moscova. M. 1858.

Nou-descoperită epistolă instructivă a Sfântului Alexis (Suflet. Joi. 1861. Aprilie).

Învățături și mesaje rusești vechi către călugări despre viața monahală (Duhov. Știri. 1862. Publicat separat Harkov. 1862. Vezi și Suflet. Joi. 1866. Iunie).

O notă despre traducerea Evangheliei în slavonă, făcută de Chiril și Metodie. M. 1865.

Viața Rev. Iosif de Volokolamsk după două liste antice, cu prefață și note (Cititor în m. iubiri generale, profesor de iluminism, 1865).

Monograma Mitropolitului Fotie pe rama Icoanei Vladimir a Maicii Domnului din Catedrala Adormirii din Moscova (Colectare de artă veche rusă, 1866).

Acte din secolul al XVII-lea asupra vindecării miraculoase din icoana Sfântului Nicolae din Catedrala Adormirea Maicii Domnului și asupra Sf. mvrѣ (Duș. joi. 1867. aprilie).

Trei rugăciuni: a.) pentru numirea unui rege; b.) Cezar și despot: c.) Prinț (Glasnik al sârbului. Prietenia academică. 1867. K și. 5. Întocmit în 1849).

Despre skuf și kamilavka în biserica antică greacă și rusă (Duș. Joi. 1867. Decembrie. 1868. Martie).

Descrierea Mănăstirii Buna Vestire Kashpirevsky Simeonov (Arheolog, știri. 1867).

Descrierea istorică a fostelor mănăstiri masculine Schimbarea la Față și femeile Spassky din orașul Samara. M. 1867.

Cuvântul Sf. Hippolita despre Antihrist. M. 1868.

Înregistrare despre doagele bisericilor din Moscova 1645-1666 (Materiale pentru descrierea bisericilor din Moscova. M. 1869).

Luarea în considerare a recenziilor care au apărut pe descrierea manuscriselor Bibliotecii sinodale din Moscova (Colecția unei limbi ruse separate și a filologiei, vol. 8. Spo. 1870).

Recenzia cărții lui Hrușciov: un studiu asupra scrierilor lui Iosif Volotsky (raport despre 12 premii acordate de contele Uvarov. Sankt Petersburg, 1870).

Despre călătoria arhipastorală a lui Dionysius episcopul de Yakut de la Yakutsk la Nijnekolymsk (Suflet. Joi. 1869-decembrie).

Despre numele lui Iisus (Suflet. Joi 1869. Februarie. 1870. Martie).

Antichitatea Edabuzh (Trud. scufundă, arheolog, general vol. 3, numărul 2).

Cimitirul Ananyinsky (Proceedings of the 1st arheolog, congres). A ieșit separat. M. 1871.

Despre așezările vechilor regate Volga-Bulgară și Kazan (Lucrări ale primului arheolog, congres). A iesit separat. M. 1871.

Poglcd pa historiiu istoene crkve si cescoi. Zagreb. 1872.

În plus, Nevostruev deține comitetul editorial și note academice la patericon publicate sub Dush. lecturi. august 1861-decembrie 1862.

Lucrarea sa cea mai remarcabilă a rămas în manuscris: o descriere a Evangheliei scrisă pentru prințul din Novgorod Mstislav Vladimirovici la începutul secolului al XII-lea. O parte din această lucrare a fost publicată în Proceedings of the Academy of Sciences, vol. XI.

Undolsgiii Vukol Mihailovici, candidat al cursului XII (1840), membru activ al Societății de istorie și antichități ruse din Moscova. Începuturile unui iubitor de literatură antică rusă au fost remarcate la el chiar și în timpul studiilor sale la Academie. A trecut în revistă cu atenție manuscrisele bibliotecilor academice și lavră, s-a împrietenit cu bibliotecarul din Lavra pr. Ilarii, iar la sfarsitul cursului, in asteptarea unui loc la catedra spirituala si invatamant, a petrecut toata treia septembrie a anului 1840 la Academie, studiind zilnic in biblioteca Lavra, unde a lasat multe note asupra manuscriselor, si și-a făcut o notă despre manuscrisele Lavrei cu conținutul lor de desemnare. A intrat în serviciul arhivei principale din Moscova a Ministerului Afacerilor Externe, în care a lucrat mult în numele prințului M. A. Obolensky: de acolo s-a mutat în arhiva Ministerului Justiției, a muncit mult și a ajutat. în opera lui P. I. Iva-

nou. În același timp, a fost bibliotecar în cadrul Societății de Istorie și Antichități Ruse din Moscova. Și-a folosit micul salariu pentru achiziționarea de manuscrise, în evaluarea demnității a căror experiență avea mare, și a strâns treptat o bibliotecă remarcabilă prin severitatea alegerii, formată din 1348 de manuscrise slavo-ruse și 900 de cărți slavone bisericești, care după moartea sa. , care i s-a întâmplat la 1 noiembrie 1864, a intrat în biblioteca publică din Moscova. Virgula preferată a idolului a fost o bibliografie pentru ea, el i-a oferit servicii grozave. Lucrările sale din această parte au fost tipărite parțial în timpul vieții sale, parțial după moartea sa. Ei includ:

Sylvester Medvedev, părintele bibliografiei slavo-ruse și cuprinsul cărților, care le-a compus (Ch. Moyok, Istoria generală și Rusia antică, 1845-46, partea 3).

Catalogul cărților rusești ale bibliotecii lui P. G. Demidov (ibid. 1846-47, partea 2).

Un inventar al cărților tipărite și scrise în greacă, greacă, greacă, poloneză și slovenă primite în 1675 de la Mănăstirea Învierii la vistieria sacristiei patriarhale (ibid., partea 5).

Eseu despre lucrările bibliografice din Rusia (Moskvityanin, 1846, nr. 2).

Explicații bibliografice cu ocazia lansării descrierii bibliotecii Societății de Istorie și Antichități Ruse din Moscova, întocmite de Stroev, (Ibid. »3,11,12).

Cuprins al celui de-al patrulea Menaion al Mitropolitului Macarius (Cititorul de Istorie Generală și Istorie Antică 1847-1848, partea 4).

Inventarul cărților din mănăstirile sedate situate (ibid., partea 6).

Catalogul cărților slavo-ruse ale tiparului bisericesc al bibliotecii Kasteria (ibid., partea 9).

Biblioteca lui Pavel Mitropolitul Sarsk și Podonsk și cărțile și proprietatea lui Epiphanius Slavinetsky (Vremennik moek. obsh. istor. and drevn. vol. 5).

Descrierea manuscriselor slavone ale Bibliotecii sinodale din Moscova (Cititorul de istorie generală și Rusia antică, 1867, cartea a 2-a). Descrierea a doar 10 manuscrise este tipărită, iar descrierea celorlalte rămâne în manuscris.

Manuscrise slavo-ruse ale lui V. N. Undolsky (Descrierea a 579 de manuscrise ale colecției sale, compilate de Undolsky însuși). Ediție de chiuvete, publ. și roșește. muzee.

N. 1870.

Eseu despre bibliografia slavo-rusă. V. N. Desface. Ediție de chiuvete, publ. și roșește. muzee. N. 1871.

În plus, Undolskpm a tipărit:

Eseu necunoscut de Stefan Yavorsky (Joskvit. 1842, nr. 3).

Noi investigații despre locul de înmormântare a lui Procopius Lyapunov și lista pietrelor funerare ale Mănăstirii Treime Serghie din secolul al XVII-lea (Cititor de spălat. istorie generală și istorie antică, 1845-1846, partea 2).

O înregistrare modernă a celor care stăteau în asediul Mănăstirii Treime Serghie (Ibid., partea 4).

O scurtă notă istorică despre Mănăstirea Rusă Sf. Panteleimon, situat pe Muntele Athos (Ibid.).

Iosif Trpzna, redactor la Pechersk Paterik (Ibid.). Observații pentru istoria cântării bisericești în Rusia (Joi de spălat. istorie generală și istorie antică, 1846-1847, partea 3).

Lucrări științifice ale lui Epiphany Slavinetsky (Ibid., partea 4).

Un studiu despre semnificația mâinii în Paști (Time. General History and Ancient, Vol. 4).

Informații pregătitoare pentru Dicționarul istoric-Juri-32*

nume proprii sălbatice și termeni tehnici găsiți în monumentele antice rusești (Arhiva referințelor istorice și juridice, la Rusia. N.V. Kalacheva, camera 1, secțiunea 3).

Cuvânt despre v. K. Dmitri Ivanovici și despre fratele său K. Vladimir Andreevici, de parcă și-ar fi învins adversarul, țarul Mamai (Timp, spălat. istorie generală și veche. vol. 14).

Noua ediție a cuvintelor lui Daniil Zatochnik (Besѣda rusă, 1856, cartea a 2-a).

Despre publicarea lucrărilor lui Clement Episcopul Sloveniei (a se citi „în istoria generală și istoria antică în 1845. Convorbiri. iubiri. rusă, slov. ki. 2).

În colecția de lucrări de V. M. Undolsky, care a intrat în biblioteca publică din Moscova, există un număr extrem de mare de lucrări finalizate și neterminate ale lui Undolsky, parțial începute prin tipărire deja în timpul vieții sale și rămase în principal în manuscris. Dintre acestea, locul întâi revine monografiei: .. despre vremea lui George Amartol în raport cu Cronica lui Nestor. Această lucrare a fost înaintată de către Idolsky Academiei de Științe și, după examinarea lui Kupik, a fost distinsă cu Premiul Demidov.—(Vezi cea de-a 25-a decernare a premiilor demod.—Collected ic manuscris of Undolsky, bpbliograph. eseu de A.E. Viktorov. . M. 1870).

Amfilohie din Kazan, arhimandrit. Membru corespondent al Academiei de Științe, membru cu drepturi depline al Societății de istorie și antichități ruse din Moscova, Societății de istorie și antichități din Odesa, Societății de arheologie din Moscova și Societății iubitorilor de iluminare spirituală. Candidat al cursului XIV (1844). A fost tonsurat călugăr la un an după ce s-a alăturat studenților Academiei. La sfârșitul cursului, a fost numit superintendent al școlilor spirituale Suzdal. În 1852 a fost tradus în

aceeași poziție în școala Borisoglebsk, lângă Rostov, și a fost ridicat la rangul de arhimandrit al mănăstirii Borisoglebsky. În 1856 a fost numit rector al Mănăstirii Învierii lui Iov din Ierusalim. În 1860, a fost demis din conducerea acestei mănăstiri. În 1870 a primit conducerea Mănăstirii Danilov din Moscova. Din lucrările sale tipărite:

Viața de pradă. Irinarkh, un reclus al mănăstirii Borisoglebsk. M. 1863.

Note arheologice despre psaltul grecesc la sfârșitul secolului al IX-lea, fostul Lobkovskaya, iar acum A. I. Khludov. M. 1866.

Despre canoanele nepublicate în Menaionul oficial grecesc din februarie de la sfârșitul secolului al X-lea. M. 1870

Despre miniaturi și decorațiuni în manuscrisele grecești. M. 1870.

Despre miniaturile psaltirii slave din secolul XIII (Trud, M. archeol. obsh. 1870).

Despre acatistul facial grecesc din a doua jumătate a secolului al XI-lea (Cititorul în general iubește, spirit. Prov. 1870, oct.).

Descrierea imaginii Rugului Aprins (Moscova, eparh. Ved. 1870, nr. 1 și 2).

Despre icoanele antice din manastirea Danilov (Cititorul in general iubiri, duh. iluminare. 1871, februarie).

Despre Evanghelia tipărită din 1685 (Ibid., 1871, aprilie)

Despre icoana Învierii lui Hristos pe o piatră de ardezie (ibid.).

Despre Acatistul Facial Slavon către Maica Domnului (ibid., august).

Despre influența scrisului grecesc asupra slavei din secolul al IX-lea până la începutul secolului al XVI-lea. M. 1872.

Descrierea Psaltirii grecești din 862 (Cititor în comun. Spirit de dragoste. Proev. 1873, octombrie).

Despre cel mai vechi octoic al secolului al XI-lea al scrisorii iugoslave Yusov. M. 1874.

Psaltirea slavă veche din secolul al XIII-lea (Lectură. Comun. Dragoste. Spirit. Proev. 1873-1878).

Descrierea Bibliotecii Învierea Noului Ierusalim. M. 1875 (decernat cu Premiul Uvarov).

Descrierea Evangheliei Iuriev. 1118-28 M. 1877.

Descrierea Evangheliei din 1092. M. 1877.

În manuscris rămâne un studiu despre manuscris. Antiohia secolului al XI-lea (distinsă cu Premiul Demidov în 1863).

Viktorov Alexei Egorovici, consilier de stat. A absolvit cursul cu diplomă de candidat în 1850. În 1852 a intrat în serviciul Arhivei Principale din Moscova a Ministerului Afacerilor Externe. Apoi a fost bibliotecar la Universitatea din Moscova. Din 1862, custode al departamentului de manuscrise și cărți tipărite timpurii slave din Muzeul Rumyaytsev și biblioteca publică: din 1868, pe lângă această funcție, are funcția de șef al arhivei și biroului Armureriei din Moscova. În 1870 a fost membru al comisiei arheologice. Lucrările sale academice:

Biblioteca și activitățile istorice ale tipografiei sinodale din Moscova. Moscova Ved. 1859 și Povara noastră 1860.

Ultima opinie a lui Shafark despre alfabetul glagolitic. Letoi. Rusă litere, și antice. Tikhonravova 1859 și 1861. v. 2 și 3.

Descrierea detaliată a 4 chiuvete decorate cu miniaturi ale manuscriselor grecești din pergament, biblioteca sinodală (AI'XЬ 61, 183, 407, 429). Fotograf, imagini din miniaturi în limba greacă. rukop. m. sinod, biblioteci. Emisiune. I-III. 1862-1865.

Referitor la o notă asupra imaginilor paleografice, ed. Episcopul Savva. SPb. VѢdom. 1863, .U 191.

Chiril și Metodiu (Cyrillo-Method. colecția lui Pogodin, M. 1865).

O descoperire remarcabilă în lumea cărții antice rusești (Bessed. iubiri, rusă, cuvinte. Numărul 1. M. 1867).

Colecție de cărți slave ale presei bisericești a lui Lukașevici (gaz. Moscova, 1868, nr. 50).

Manuscrise slavo-ruse ale lui V. M. Undolsky cu o anexă a unei schițe a colecției acestor manuscrise în întregime. M. 1870.

Indexul cronologic al cărților slavo-ruse ale presei bisericești din 1491 până în 1864. Număr. I. Eseu despre bibliografia rusă slavonă. V. M. Undolsky cu completări de A. t. Bychkov și A.E. Viktorov. M. 1871.

Catalogul manuscriselor slavo-ruse de D. V. Piskarev. M. 1871.

Lucrări de N.V. Sushkov (Moscova. Ved. 1872. Nr. 107).

Trecere în revistă a inventarelor vechi ale sacristiei patriarhale cu o anexă la inventarul sacristiei din 1631 (Buletinul artei ruse antice generale, 1874-1876).

Descrierea caietelor și hârtiilor vechilor ordine ale palatului din 1584-1725. Emisiune. I. M. 1877.

Nu a existat nicio experiență de tipărire a cărților la Moscova înainte de primul apostol tipărit din 1564? (Lucrare. 3 arheolog, congres, volumul 2. Kiev. 1878).

Ssrgisvskiii Nikolai Alexandrovich. Consilier privat. Maestru al cursului XX (1856). A fost licențiat al Academiei Teologice din Moscova la clasa de istorie biblică și greacă de la mijlocul lunii octombrie 1856 până în martie 1858, iar anul acesta a fost numit oficial pentru sarcini speciale sub conducerea procurorului șef St. Sinod și la sfârșitul anului a fost trimis în străinătate cu o misiune specială care i-a fost atribuită și a petrecut doi ani într-o călătorie de afaceri în străinătate. La mijlocul anului 1861 s-a mutat în

functia de functionar pentru misiuni speciale la Ministerul Invatamantului Public. La începutul anului următor, 1862, s-a mutat pentru a servi în biroul procurorului-șef din St. Sinod în calitate de înalt oficial și la sfârșitul anului a primit postul de secretar-șef al Sf. Sinod. În 1864 s-a mutat la postul de inspector al Academiei Practice a Păianjenilor Comerciali din Moscova. În martie 1866 numit director corector al Oficiului Ober-procurorului St. Sinod și membru al comisiei de redactare a Cartei instituțiilor spirituale și de învățământ. În 1867, a fost promovat actual consilier de stat și aprobat de directorul biroului procurorului-șef din St. Sinod. În octombrie 1869, el a fost comandat de către Cel mai Înalt să fie administratorul districtului educațional Vplensky, funcție pe care o deține și astăzi.

Lebedev Amfiap Stepanovici, consilier de stat. Maestru al cursului XX (1856). mutat în postul de profesor de istorie civilă generală în același Seminar. În secolul al XVIII-lea a fost transferat la cererea aceluiași departament la Seminarul din Herson. În 1861 s-a mutat din nou la Seminarul din Moscova și a preluat catedra de istoria bisericii. A călătorit în străinătate de două ori în 1860-1861 și în 1868. În 1869 a fost numit profesor extraordinar la Universitatea din Harkov la catedra de istorie a bisericii și în 1871 a primit titlul de profesor ordinar. Lucrările sale publicate:

De perfectibilité du christianisme (L' union Chrétienne 1860).

Scurte eseuri despre istoria Bisericii lui Hristos în primele secole (Suflet. Joi. 1862. Oct., Nov. 1863. Mai, iulie).

Participarea filantropică a bisericii la soarta asupriților în secolele IV-VI d.Hr. Chr. (Ibid., 1862, sept.).

Despre caritate în primele secole ale creștinismului (Dreapta. Revista, 1862. noiembrie).

Îngrijirea bisericii antice pentru săraci și nevoiași (ibid., 1863, martie).

Căderea Bisericii de Apus de la unirea cu Răsăritul. Poziția puterii pan înainte de acest eveniment (ibid., 1864, aprilie).

Despre instituțiile sociale ale timpurilor străvechi ale creștinismului (decembrie 1865).

Note străine (Dreapta. Revista. 1868. ianuarie).

Noi cercetări asupra timpului și personalității Patriarhului Fotie. Referitor la articolele lui Kostomarov și cartea lui Gergenroeter despre Photius (ibid., mai și sept.).

Misiuni protestante în Orientul creștin (ibid. decembrie).

Poziția religioasă a Republicii Cehe (ibid. 1869. februarie).

Scrieri străine remarcabile despre istoria slavilor și viața ei bisericească (ibid. mai).

Despre meritul stiintific gr. I. P. Rumyantsev, mitra. Eugen și II. M. Snegireva (Prelegeri publice—trm).

Note despre Eseul despre istoria Bisericii Creștine a lui Mihailovski și Kurtz (ibid., august).

Literatura istorică bisericească rusă (Russian Vesti.

1869).

Literatura teologică franceză (Dreapta. Recenzie.

1870. aprilie).

Imagine a Bisericii Creștine în secolul al XIX-lea, Mestral (Dreapta. Review. 1870. Sept.).

Despre Seminarul din Belgrad (Buletinul Rus, noiembrie 1870). Câteva cuvinte despre clerul sârb (Russian Vesti.

1871. februarie).

Despre libertatea de conștiință în biserica universală antică (Convorbire 1871. feb.).

Despre o lucrare din secolul al XVI-lea: Le bienfait de lesus Christ envers les chrétiens. Material pentru istoria reformei (Chrpst. Thu. 1871).

Culmea, conform mărturiei scriitorilor străini din secolul al XVII-lea (ibid.).

Trăsături ale vieţii naţional-religioase a sârbilor (Cititor în spălat. Iubiri generale, Spirit. Prov. 1871. Octombrie).

Excomunicarea bisericii printre greci conform scriitorilor străini din secolul al XVII-lea (ibid.).

Anii tineri ai lui Fotie, patriarhul Constantinopolului (ibid., 1873. ian.).

Despre alegerea la rangul episcopal în biserica antică (Russian News, 1873, sept.).

Disputa despre platonism și aristotelism în secolul al XV-lea (Dreapta. Revista. 1875, august).

Istoria bisericii ca subiect al predării universitare (News of Europe. octombrie 1875).

Vocea stareţului Michaud despre Biserica Rusă (Prav. Obozr. 1876. Februarie).

Evgeny Bulgarps (Rusia antică și nouă. 1876. februarie).

Upton Antonovich Degurov (Stiri. ebr. 1876. martie).

Arhiva Mănăstirii Kursk Znamensky (Vechi și Iov. Rusia, 1878. Decembrie).

Sokolov Nikolai Kirillovich, consilier de stat. După ce a absolvit cursul la Academie cu o diplomă de master în 1858, a rămas cu o diplomă de licență în acesta la catedra de istorie a bisericii ruse. În 1861, ca profesor de acasă, a plecat în străinătate cu familia contelui Putyatin, unde a făcut cunoștință cu starea vieții religioase în Occident. La întoarcere în 1863

an în Rusia. Sokolov a ocupat departamentul nou deschis de noua istorie a bisericii din cadrul Academiei și în 1865 a fost ridicat la rangul de profesor extraordinar. În 1867, a fost invitat la Universitatea din Moscova la departamentul de drept bisericesc și în curând a primit titlul de profesor obișnuit acolo. A murit la 25 octombrie 1874, lăsând în urmă gloria unei figuri talentate, bine educate în domeniul științei. Pe lângă eseurile referitoare la timpul serviciului său la Academie și enumerate de noi în locul său, a publicat în timpul serviciului universitar următoarele:

Despre soarta științei dreptului bisericesc - o prelegere introductivă. citit 15 octombrie 1867 (Univers, știri din 1868).

Învățături medievale despre relația dintre biserică și stat (Universit. Izvestiya 1869).

Despre influența bisericii asupra dezvoltării istorice a dreptului – un discurs citit la un act public la Universitate în 1870 (Universit. pzvest. 1870).

Despre începuturile și formele curții spirituale (Prav. Obozr. 1870. mai și iunie).

Curtea bisericii în primele trei secole ale creștinismului (Dreapta. Revista. 1870. Septembrie).

Compoziția administrației episcopale în biserica antică (ibid., octombrie).

Structura canonică a curții bisericești după principiile legislației conciliare ecumenice (ibid., noiembrie și decembrie).

Iov, primul patriarh rus (Universit. Izvestiya 1871).

Practica curţii bisericeşti la toate şi consiliile locale (Prav. Obozr. 1871. ianuarie şi februarie).

Principalele începuturi ale reformei judiciare în aplicarea nkh la departamentul curții spirituale (ibid., martie sau mai).

Cu ocazia articolului: despre administrația conciliară în biserica creștină (ibid., mai).

Despre împărțirea instanței și administrației în departamentul eparhial (ibid., octombrie și noiembrie).

O privire asupra reformei bisericii din Anglia (Right Review, 1872, feb.).

Soarta sistemului papal de guvernare a bisericii (acolo, octombrie).

Din cursul prelegerilor de drept canonic (Dreapta. Revista. 1874, martie si urmatoare. 1875. ianuarie).

(O schiță strălucitoare și destul de detaliată a activităților profesorale și literare ale lui I. K. Sokolov a fost publicată în Revista Ortodoxă din 1874, noiembrie).

Grigori Voynov, arhimandrit. Membru activ al Societății de Istorie și Antichități Ruse din Moscova. Maestru al cursului XXI (1858). A fost tonsurat călugăr în timpul studenției sale. La finalul cursului a fost numit profesor al Seminarului Vioai la clasa de lectură Sf. Scriptura,

hermeneutica și limba greacă. În 1860 a fost numit inspector al Seminarului Vologda. În 1862 a fost transferat în aceeași funcție în Vithanian. iar în 1863 la Seminarul din Moscova și în 1864. a primit rangul de arhimandrit. Din cauza bolii, a părăsit serviciul școlar în 1867 și a fost numit rector al Zlato-ustov din Moscova, iar în 1873 al mănăstirii Vysokopetrovsky. Lucrările sale publicate:

Descrierea istorică a Mănăstirii Zlatoust din Moscova. M. 1871 (Din M. eparch. Vedomosti. 1870 si 1871).

Descrierea istorică a mănăstirii Moscova Vysokopetrovsky (Eparhul Moscovei. Vѣdom. 187] - 1873. - Reader. M. General. Historical and Ancient Russian 1874, Book 1-1875, Ki. 2).

Lector John Kassian (Dushep. Reader. 1862, februarie). Câteva zicători și trăsături din viața mitropolitului

Filaret și rezoluțiile sale (Dush. Reader. 1869, aprilie 1871, aprilie, mai, iunie, august 1878, august - Eparhia Moscovei. Ved. 1872. Nr. 49. Citirea istoriei generale și antice. 1874 , cartea 1 și 4; 1875. cartea 4; 1877, cartea 1).

Biografii ale arhimandriților: Andronievsk Gerlogen (Suflet. Joi. 1866, martie), Alexandru de Arzamaz (acolo, 1867, aprilie): Bobotează-Mitrofan (acolo, 1868, octombrie și noiembrie); Noul Ierusalim Melchisedec (Moscova, eparh. Ved. 1869. Nr. 34-50); Andronyevsk Inocent (Suflet. joi. februarie 1870). protopop: H. P. Drugova (Dash. Joi. 1868. iunie): A. I. Voskresensk (Moscova, departament eparh. 1873. As 50); Ieromonahi: Filaret (Dush. Thu. 1866, noiembrie): Arseniya (ibid., 1867, nov.); Alexia (ibid. 1868, Jap.); Samuil (Moscova, eparhie. 1869. AB 17-21): Joannikiya (Suflet. Joi. 187O. Feb.); Nazaria (ibid. noiembrie);); olimpiade (M. eparch. vedom. 1873-75); Alexandru (M. eparch. vedom. 1873. Nr. 10).

Ivaniov-Platonov Alexander Mihailovici, maestru al cursului XXII (1860). La sfârșitul cursului, a fost numit licențiat în istoria bisericii la Academia Teologică din Sankt Petersburg. În 1863 a acceptat preoția și a intrat în funcția de profesor de drept la Școala Militară Alexandru din Moscova; în 1872, în plus, a acceptat postul de profesor de istorie bisericească la Universitatea din Moscova cu grad de profesor extraordinar. În 1869-1874 a luat parte la editorialul Revistei Ortodoxe. În 1874 era protopop, în 1877 era doctor în teologie. Scrierile lui:

Publicat separat:

Ce este viața? M. 1867.

Despre romano-catolicism și relația sa cu ortodoxia. Două părți. M. 1869 și 1870.

Primele prelegeri despre istoria bisericii la Universitatea din Moscova.M. 1872.

Discursuri adresate elevilor Școlii Militare Alexander. M. 1873.

Doctrina creștină a iubirii față de aproapele este comparată cu extremele doctrinelor socialiste. M. 1875.

Erezii și schisme în primele trei secole ale creștinismului.

M. 1877 (Eseu pentru gradul de doctor în teologie).

Publicat în Revista Ortodoxă:

Despre literatura noastră polemico-teologică (februarie 1860).

Referitor la autobiografia lui Izmailov (aprilie).

În ceea ce privește activitatea Academiei Teologice din Kiev (septembrie).

Explicație despre problema Ortodoxiei și modernității (1861, ianuarie).

Referitor la controversa dintre Cernîșevski și Iurkevici (septembrie).

Despre îmbunătățiri în viața clerului (1862, ianuarie).

Cler și învățământ public (februarie).

Problemă bisericească-financiară (aprilie).

Despre predarea teologiei în universitățile ruse (mai).

Despre prejudecata oamenilor laici împotriva științelor teologice (1863, septembrie).

De ce este poporul rus sărac? (1865, ianuarie).

Referitor la enciclica papală (februarie).

Referitor la solia papală către episcopii răsăriteni (1868, septembrie).

În ceea ce privește publicarea lucrărilor teologice ale lui Homiakov (1869, ianuarie).

Din istoria creștinismului printre popoarele slave (ianuarie, mai).

În memoria mileniului Sf. Chiril (februarie).

Referitor la scrisorile lui Homiakov către Palmer (martie, aprilie, septembrie, noiembrie).

Reforma spirituală și educațională (aprilie).

Despre chestiunea bisericească greco-bulgară (mai, noiembrie).

În ceea ce privește poveștile din istoria bisericii, Bakhmeteva (august).

Despre creșterea copiilor de origine spirituală în afara clerului (octombrie).

O privire asupra trecutului și speranțe pentru viitor (1870, ianuarie, februarie).

Puterea seculară a papei (ianuarie, februarie).

Pe problema transformării cenzurii spirituale (martie).

La admiterea studenților la Academia Teologică (noiembrie).

Despre educația fetelor de origine spirituală (februarie 1871).

Despre chestiunea greco-bulgară (aprilie).

Despre Mișcarea Veche Catolică (septembrie, noiembrie).

Despre legătura Academiilor spirituale cu Universitățile (1872, ianuarie, martie).

Pentru pedagogie de seminar (iunie, iulie).

Despre problema veche catolică (august, octombrie).

Despre problema greco-bulgară (octombrie, noiembrie).

În alte publicaţii'.

Despre direcția pozitivă și negativă în literatura rusă (Russian Bessed. 1858).

Despre problema bisericii bulgare (Den 1862).

Despre cultul romano-catolic în comparație cu ortodocșii (Suflet. Joi. 1867, iulie).

Relația bisericii romane cu bisericile grecești de la vremea despărțirii bisericilor până la căderea Constantinopolului (Suflet. Joi. 1868, noiembrie, decembrie).

La citirea Bibliei în instituţiile militare de învăţământ (Pedagog. Vesti. 1867).

Dintre cei care au intrat în serviciul Ministerului Învățământului Public, se cunosc și următorii elevi ai Academiei MD:

Floreneov Yakov Serg., candidat anul IV, inspector al gimnaziului din Tver.

Aleksandrovici Nikol. Grigor., Maestru al cursului XIV, director al celui de-al treilea gimnaziu de la Kiev.

Solntsev Gavr. Pas., Candidatul aceluiași curs, director al gimnaziului Zlatopol (în studiul Kiev. Okr.).

Heiliyuvsnsh Grig. Plar., candidat al cursului XX*, profesor al gimnaziului Grodno la clasa de limba latină.

Stanko Const. Ivan., Maestru al cursului XVI. A fost directorul școlilor populare Vilensky.

Shn.vkovich Sem. Cipru., candidat la același curs, inspector al școlilor publice din Vitebsk.

Ponomarev Dan. Step., Maestru de anul 17, director al gimnaziului Sedlec (în regatul Poloniei).

Bakradze Dmitri. Zahar., candidat la acelasi curs. Membru al Comitetului de Cenzură Caucazian, autor al eseului: Caucazul în monumentele antice ale creștinismului. Tifl. 1875.

Malyutin Nv. Dmitr.. maestru al cursului XIX, inspector al progimnaziului din Brest.

Malevnski. Anempod. Ion .. maestru al cursului XX, director al școlilor naționale din provincia Ekaterinoslav.

Bvistnnsyuli Le Havre. Sten., maestru al aceluiași curs, inspector al primului progimnaziu din Moscova (i 1874).

Smirnov Iv. Kozm., candidat al anului XXI, director al gimnaziului din Tomsk.

Rzhanitsyn Ruf. Pavlin., candidat al aceluiași curs, inspector al școlii reale Vloclav.

Sobolev Le Havre. Iv., candidat la același curs, profesor la gimnaziul din Tiflis.

Petrovsky Vikt. Alexandru, candidat al cursului XXII, director al școlilor publice Kostroma.

Gromachevsky Alexander Luk., maestru al cursului XXIII, inspector al gimnaziului din Orenburg. Scrierile sale: Preasfințitul Antonie, Mitropolitul de Novgorod (Strann. 18 (aug. 51): despre educația religioasă și morală în raport cu nevoile moderne. Sankt Petersburg, 1869.

Nikolaevski Iv. Filipp., maestru al cursului XXIY, director al seminarului profesoral non-svnzhsky.

Şniiovski Mikh. Lv., candidat la același curs, inspector al școlilor publice din Vitebsk.

Tyazhelov Alexander Afan., maestru al cursului XXV, inspector al școlilor publice din provincia Tver.

Akoronko Nick. Franz, candidat senior al aceluiași curs, inspector al școlilor publice din provincia Minsk.

Solovyov Aleksii Pv .. candidat al aceluiași curs, inspector al școlilor publice din districtul educațional Kiev.

Nikulinskiy Iv. Step., candidat la acelasi curs, inspector al scolilor publice grodneene.

Pavlovski-Mikhailov^^. Yakov., maestru al anului XXYII, profesor al gimnaziului Belskaya (în regatul Poloniei).

Strahov Mikh. Iv., maestru al aceluiași curs, inspector al școlilor publice, în raionul Sankt Petersburg.

TokarsvskiyIM. Mikh., candidat la același curs, director al Seminarului Profesorilor din satul Novy (provincia Iaroslav).

Elevii Academiei MD în serviciul secției militare.

Pokrovsky Petr Evdokimovici, Maestru al cursului VI. (1828). La sfârșitul cursului, a fost numit profesor la Seminarul din Moscova la clasa de limbi germanice evreiești. În 1834 a primit gradul de preoție și a fost repartizat la Paraskevievskaya din Moscova, în biserica Okhotny Ryad. În 1853 a fost numit rector al Catedralei Arhanghelului din Moscova. În noiembrie 1871 a fost numit preot principal al armatei și al flotelor. În 1878 a fost membru de onoare al Academiei MD.

Fundul} Ivan Diompdovici. Districtul Ekaterinodar din satul Timoșevski, fiul preoților. Trimis de la Seminarul Astrakhan pentru admitere la Academia Teologică din Moscova în 1838, iar după ce a promovat

examenul, a ocupat locul 10 în listă. În 1839 a părăsit Academia din cauza frecventelor dureri de cap din cauza dispoziției scrofuloase și a unei stări inflamatorii a ochilor. Acum general-locotenent al trupelor de la Marea Neagră.

Govorov Kozma Gavril., Candidat al cursului al XI-lea (1844). consilier de stat. După absolvirea cursului, a intrat pe postul de profesor la Seminarul Ryazan, din care a fost ulterior transferat la clasa de lectură din Tambov a Sf. Scriptura. De la Seminar s-a mutat pentru a servi ca profesor la gimnaziul Tambov, de aici la gimnaziul militar Voronezh Mikhailov. Pe baza pensiei, a părăsit serviciul și a murit în 1874. Îngropat în Lavra Treimii Sergiu. Cunoscut pentru manualul alcătuit de el, introdus în manual sub titlul: „Experiența conducerii elementare în studiul limbii ruse în practică

drumul smuls. Întocmit în raport cu programul instituțiilor militare de învățământ. Această lucrare a fost tipărită în multe exemplare. Curs 1 și 2, ed. 3. Voronej 1866.—Izd. 9, hoț. 1872 (8000 exemplare).—Izd. 10. M. 1872 (21.600 exemplare).—Publicat. 11. M. 1873 (30.000 de exemplare) - Cursul 3 a fost publicat inițial în Note filologice 1863-1864, apoi a apărut separat, Voronezh 1864 - Ed. a treia. Cioară. 1865-1866.—Ediția 8, Voronej 1871 (6.000 de exemplare).—Ediția 10, Moscova, 1874 (18.000 de exemplare).—His Practical Russian Grammar. SPb. 1871 (10.000 de exemplare). Despre poezia romantică (Filolog. Zap. 1871).

Eolokolov Nikolai Egor., consilier privat. Candidat al cursului XVIII (1852). La sfârșitul cursului, a intrat în serviciul guvernului provincial din Sankt Petersburg. În 1855 s-a mutat la departamentul de inspectorat al ministerului militar iar în 1862 a primit postul de șef al biroului de acolo. În 1876 a fost numit director al biroului sediului principal al ministerului militar.

Sobrievskin Ivan Kirill., consilier de stat interimar. Candidat al cursului XIX (1854). A murit în 1875, în timp ce era membru al consiliului militar de district al Siberiei de Vest.

Spassky Alexander Flshg., consilier de stat, candidat al cursului XXI (1858). Lector la Gimnaziul I Militar din Moscova.

Smirnova Alexander Kozm., consilier colegial, candidat al cursului XXIII (1862). Numit profesor al Seminarului din Tomsk. În prezent, el este guvernatorul biroului de la departamentul de cartier al districtului din Siberia de Vest.

Elevii Academiei MD în slujba altor catedre.

Ionovo Grig. Theod., consilier colegial. Candidatul II curs. În anii 1950, a fost membru al comisiei de construcții din Penza.

ILlatìpotìì Egor Nikol., consilier de stat interimar. Candidat la cursul XI (1838). Pe baza unei pensii pentru serviciu la Seminarul din Moscova, unde a predat matematică, a intrat în postul de inspector al școlii comerciale din Moscova, în care, împreună cu aceasta, a fost și profesor de matematică.

Pa.shmnashovo Petr Iustip .. consilier imobiliar. Maestru al cursului XIII (1.842). De la licența Academiei Teologice din Kazan, s-a mutat în 1848 pentru a servi în Ministerul Afacerilor Interne și a fost conducătorul biroului din departamentul executiv al poliției, apoi s-a mutat la Ministerul Finanțelor și în prezent deține funcția de manager. al departamentului de pensii din cadrul Departamentului Trezoreriei Statului, fiind în același timp instrucțiuni oficiale speciale pe lângă Ministerul Finanțelor.

Kapachnsky Npkandr Vas., consilier de stat interimar, candidat la același curs. A intrat în funcția de profesor la Seminarul din Kazan, apoi a servit la Perm ca funcționar pentru sarcini speciale sub guvernator, funcționar al Camerei Proprietății de Stat din Perm, șef district Verkhoturye, consilier al guvernului Tambov, apoi al guvernului provincial Samara. În prezent este repartizat la Ministerul de Interne.

Shmotn Vasily Ivan., consilier de stat interimar, candidat la același curs. Oficial al specialului

ruchepiy la biroul guvernatorului general din Orenburg.

Khoroshivish, Aleksey Aleksev., consilier colegial, candidat la același curs. A fost profesor la Seminarul Vyatka. apoi îngrijitorul şcolilor spirituale Lazovsky. În 1849, secretar al guvernului provincial Vyatka; în 1851, funcționar al Camerei Proprietății de Stat din Perm; în 1857, șef district Kungur. Din 1867 a fost angajat privat la Sankt Petersburg.

Prilutsksh, Dmitri Fed. actual consilier de stat. Maestru al cursului XIV (1844). După ce a slujit la Seminarul Kostroma, în care a fost și inspector, a intrat în serviciul Ministerului de Finanțe, unde la început a fost funcționar, iar apoi director al departamentului IV din departamentul de taxe nesalariale, fiind în acelaşi timp funcţionar cu atribuţii speciale la minister. A murit în septembrie 1872.

Mai mult. Alexei Petr., consilier de stat. Maestru al cursului XV (1846). La sfârșitul cursului, a fost profesor la Seminarul Ryazan. Acum este auditor senior în departamentul de onorarii non-salariale.

Postam. Alexey Efim., consilier de stat. Maestru al cursului XVIII (1852). A fost consilier al guvernului regional al regiunii Terek.

Plavtov. unitate Pv .. Consilier de stat. Maestru al cursului XIX (1854). În 1875 a fost consilier la curtea provincială din provincia Yenisei.

Orestov, Dmitri. Step., candidat la același curs. Membru al Judecătoriei Penza.

Veselovski, Step. Ivan., candidat la același curs. consilier de stat. Membru al Judecătoriei Vladimir.

Vinogradov Fed. Vas., consilier de stat. Maestru al cursului XX (1856). Profesor de limba rusă la Școala Tehnică din Moscova.

Zaborovsky Evgeny Aleksiev., consilier de stat interimar. Candidat al cursului XXI (1858). A fost președintele Camerei civile și penale din Tobolsk, iar din 1875 director al departamentului IV al administrației principale a Siberiei de Vest și împreună membru al consiliului din Ministerul Proprietății de Stat.

Pisarev Andr. Vsevolod, consilier colegial. Candidat al cursului XXIII (1862). De la tutorele Seminarului Vologda în 1865 s-a transferat la serviciul din Vilna, unde este auditorul camerei de control.

Volkov Dmitri. Sem., candidat la același curs. La sfârșitul anilor 60 și începutul anilor 70 a fost guvernatorul biroului guvernatorului Ufa.

Nazarevsky Sergey Vladim., maestru al cursului XXVII (1870). Oficial pentru misiuni speciale la administrația principală pentru presă.

Elevii Academiei M. D. în slujba misiunilor străine.

Aleksandrovski Nikolai Ivanovici, candidat în anul I (1818). La sfârșitul cursului, în 1819 a fost promovat diacon al Bisericii Kazan din Moscova, la Porțile Kaluga. În 1832, a fost hirotonit preot și numit rector al curții bisericii ruse din Gaga și mărturisitor al Marii Ducese (mai târziu Regina Olandei) Anna Pavlovna. În 1837 s-a întors din misiune și a fost numit într-un loc preoțesc la biserica din Moscova Maxim Mărturisitorul, de pe Varvarka. A murit în 1849.

Polisadov Vasily Petrovici, maestru al cursului XIII (1842). La finalul cursului, a intrat pe postul de profesor la Seminarul din Sankt Petersburg la Catedra de Literatură. În 1845 a fost hirotonit preot, iar în 1847 s-a mutat la Geneva ca mărturisitor al Marii Ducese Anna Theodorovna și rector al bisericii casei ei. Din 1849 a primit un post la misiunea din Paris. unde a locuit până în 1854, în care a fost numit rector al bisericii ambasadei ruse din Berlin; de aici în 1858 a fost chemat la Sankt Petersburg și a intrat în postul de profesor de teologie la Universitatea locală și rector al Catedralei Petru și

Pavel. În 1871 a părăsit slujba la Universitate și la catedrală: a slujit în Catedrala Psakievsky până în 1874, în care s-a retras din serviciu din cauza unei boli. A murit la 2 august 1878. Dintre lucrările sale timpurii, articolul este cunoscut în presă: „Christianism and Neoplatonism” (Jurnal. M.N. Pr. Part. 77). În decursul timpului, a câștigat faima ca un minunat predicator-improvizator. Chiar și în străinătate, a publicat în 1857 în limba germană predicile rostite de el în biserica din colonia rusă de lângă Potsdam, iar în 1858 în franceză rostite în biserica rusă din Berlin în timpul postului de acolo al tinerilor români și al altor străini ai confesiunii ortodoxe. articole de conținut diferit publicate în Buletinul Wanderer, Church and Public Bulletin și alte periodice. Prelegerile sale universitare de teologie au rămas în foi litografiate.

Misail Ozerov. Dintre elevii Seminarului Vitanian a intrat la studenții Academiei în 1838. În ianuarie 1841, el a acceptat oferta de a trimite...

cu Prea Sa Inocențiu, Episcopul Kamchatka, în America Rusă cu scopul de a predica păgânilor care locuiau acolo; în iulie același an a fost tuns călugăr în Mănăstirea Yakut Spassky și hirotonit ieromonah. La scurt timp după sosirea episcopului Innokenty la Novoarkhangelsk, în decembrie 1841, acolo a fost deschisă o școală teologică și Misail a fost numit superintendent al școlii. Pe lângă această îndatorire, el s-a angajat în propovăduirea creștinismului la urechi și chiar la prima dată a activității sale a pregătit până la 80 de oameni pentru botez *), pentru care a primit binecuvântarea Sf. Sinod. După aceea, a fost numit misionar Nushagav și a convertit mulți dintre păgâni la creștinism. Dar, din cauza slăbiciunii sănătății, care din munca sa s-a intensificat în trupul său firesc slab, Misail în 1845, la cerere, a fost demis din slujba din dieceza Kamchatka și s-a mutat la Irkutsk, unde a intrat în frăția Mănăstirii Înălțarea Domnului. În 1847, a fost numit rector al Mănăstirii Schimbarea la Față a ambasadei și ridicat la rangul de arhimandrit. În 1849 a fost transferat ca rector la Mănăstirea Treimii Kirensky. În 1853, din cauza unei boli, a părăsit conducerea mănăstirii și a fost mutat să locuiască în Mănăstirea Înălțarea Irkutsk . În 1859 a fost mutat la Mănăstirea Rostov Iakovlev cu pensie, în .18 (54 la Mănăstirea Zadonsk, în 1870 la Lavra Treimii Serghie și a murit aici în 1875.

Iakov Pospelov candidat al cursului XIII (184'2). A fost tunsurat călugăr în 184'2, înainte de încheierea cursului. A intrat în slujbă la Seminarul Oryol

*) Scrisoare de la Rev. Nevinovat la mitra, spălătorie. Filaret in aprox. la Creativitate. Sf. Tată 1843, partea 1.

Teleme în clasa de istorie biblică. În 184=5 a fost numit inspector al Seminarului din Harkov și în 1849 a primit gradul de arhimandrit. În decembrie 1852, a fost numit rector al bisericii la misiunea rusă din Roma, de unde s-a întors în Rusia în 1855 și a fost numit rector al Mănăstirii Treime Zelenetsky (eparh. Sankt Petersburg); în 1857 a fost transferat la Mănăstirea Kirillov-Novoezersky, de aici în 1869 la Mănăstirea Kirnllov-Belozersky, pe care o gestionează până astăzi. Un monument al slujirii sale la Roma a fost cartea publicată „Scurte note despre Biserica Romană”, Sankt Petersburg, 1853.

Porfiry Popov, arhimandrit, maestru al cursului XVII (1850). Licențiat, inspector al Academiei Teologice din Moscova, în 1861 rector al Seminarului Vitanian, iar la sfârșitul aceluiași an, rector al Mănăstirii Simonov din Moscova. În august 1864, a fost numit rector al Bisericii Ortodoxe la ambasada Rusiei din Roma, unde a murit la 13 ianuarie 1866 (necrologul său în Suflet. Citiți. 1866. Februarie). Din munca lui. tipărite, după părăsirea serviciului educațional pm la Academie, se cunosc:

Avertismente împotriva superstiției și prejudecăților, preluate din scrierile Sf. Părinţi şi învăţători ai bisericii (Duş. joi. 1861. ian.).

Viața Sf. Porfiry, Arhiepiscopul Gazelor (ibid., 1863, feb. și martie).

Învățătură despre distracții intempestive cu ocazia zilei de 1 august în Mănăstirea Simonov (ibid. august).

Despre poeziile lui Grigore Teologul (Trud. Duhul Kievului. Acad. 1863).

Viața Sf. Vasile cel Mare (Suflet. Joi 1854, ianuarie-martie).

Un răspuns la nedumerirea cu privire la infailibilitatea conciliilor ecumenice (ibid., mai).

Viața Sf. Grigore Teologul (ibid., septembrie - noiembrie.

Extrase din scrisori din Roma (Dreapta. Revista. 1864. Decembrie. — Lecturi în chiuvete. Iubiri generale, d. Prov. 1867).

Despre imitarea sfinţilor (Suflet. Joi. 1865, aprilie).

Yukhnovsky Nikolay Petr., candidat al cursului XX (1856). Preot al Bisericii Ruse din Dresda. A murit la Varșovia. Eseul său: „S-a schimbat Shein cu adevărat la Smolensk? „Publicat în Moskvityanin 1856.

Lebedev Alexander Alekseevich, candidat al cursului XXI (1858). La finalul cursului a intrat în diaconul Bisericii Ecaterinei, din Ekaterinhof, din Sankt Petersburg. În 1864, a fost hirotonit preot și numit profesor de drept la școala de navigație din Kronstadt, în care, în plus, a predat literatura rusă. În 1870, a fost transferat la Sankt

Petersburg la postul de profesor de drept al primului gimnaziu. În 1874 a fost ales din Comitetul slav ca rector al Bisericii Ortodoxe Ruse din Praga și a primit gradul de protopop. Dintre scrierile sale, următoarele au fost publicate separat:

Recepții, cunoștințe și imparțialitate în munca critică a editorului Domashnaya Bessida V. I. Askochensky. SPb. 1863.

Sfântul Tihon al Donului. SPb. 1865.

O expunere a credinței creștine ortodoxe în conversații, după îndrumarea scrierilor Sfântului Tihon și adaptabilă la înțelegerea generală a poporului. SPb. 1866.

Eseu despre istoria Bisericii Creștine în raport cu noul program gimnazial.Sankt Petersburg. 1873. (Aprobat ca manual pentru utilizare în gimnazii).

Biblioteca „Runivers”

Următoarele articole ale sale sunt publicate în Wanderer:

O conversație între un preot și un medic despre miracole (1860, octombrie).

Veselie nerezonabilă (aprilie 1863).

Convorbirea credinciosului cu necredincioșii (1864, iulie). Lăudarea pedepsită (1864. noiembrie).

Despre vameşii evanghelici (1865. februarie).

Despre miraculoasa neputrezire a Sf. relicve, spre deosebire de cazurile de incoruptibilitate naturală din natură (1866, iunie).

Amintiri ale arhimandritului Porfiry (iunie 1867).

În plus, A. A. Lebedev, în calitate de șef al redacției revistei: „Spiritul unui creștin” în cadrul departamentului de bibliografie și critică, a publicat în acest departament mai multe recenzii ale cărților nou apărute: a plasat, de asemenea, același tip de recenzii în Wanderer .

Replovsky Parfeniy Lukich, maestru al cursului XXII (1860). La sfârșitul cursului, a fost numit la Seminarul Iaroslavl ca mentor în clasa de lectură a Sf. Scriptura. În februarie 1861 a fost numit diacon al bisericii curții din Stuttgart. Din 1863 până în 1868 a fost profesor de limbă rusă, istorie și geografie rusă la V. Prințesa Vera Konstantinovna. În 1869 s-a mutat la Academia Teologică din Kiev ca profesor asistent la catedra de istorie a bisericii. A murit în 1870. Din scrierile sale au fost publicate în Orthodox Review:

întrebare romană (1860. februarie).

Despre școlile rurale (ibid.).

Catacombe creștine din Roma (iunie).

Din istoria canonului Noului Testament (1862, iulie).

clerul Vnrtemberg (august).

În plus, Revista Ortodoxă conține câteva dintre articolele sale minore pe tema religiei

poziția societății în vest și cu știri despre cărțile nou apărute în străinătate. În Spiritul unui creștin (octombrie 1861), el a scris critici asupra istoriei bisericii creștine din Kolțov.

Smirnov Vsevolod Alexandrovici Candidat la cursul XXP (1860.) La finalul cursului a fost numit la Seminarul din Tver ca profesor de istorie civilă generală. În 1862 a promovat proba orală pentru o diplomă de master și în septembrie a acestui an a fost numit în postul de diacon la biserica ambasadei ruse din Viena. A murit la Viena în aprilie 1866.

Kustodiev Konstantin Lukici. Candidat al anului XXIII (1862.) La sfârşitul cursului, a fost numit, după dorinţa sa declarată, psalmist la biserica ambasadei ruse din Madrid. În 1865 a fost hirotonit preot la aceeași biserică, în 1870 a primit gradul de protopop și în același an a fost transferat în postul de rector al Bisericii Ortodoxe peste sicriu. K. Alexandra Pavlovna în Krom, lângă Pest în Ungaria. A murit la Milano la 6 august 1875 și a fost înmormântat la Biserica Prome. Kustodiev știa bine limbile europene, a fost foarte activ, a citit mult, a scris mult: a tradus în spaniolă și a tipărit liturghiile Sfântului Ioan Gură de Aur și Vasile cel Mare și cartea lui Vladimir Gotte: .. Expunere comparativă a învățăturile tuturor principalelor biserici creștine kvei ". Pentru lucrările sale au fost publicate următoarele (în Revista Ortodoxă):

Scrisori de la Pspapi (1863, feb.. apr., oct.. noiembrie 1864, ian., feb., mai. 1865. iulie, decembrie. 1867. iunie).

Viziunea materialiştilor moderni asupra sufletului şi libertăţii lui (1863, aprilie, mai).

Statul și Biserica în Spania (1863. iunie, oct.).

Musulmanii în Spania (1863, august, oct.).

Seminariile teologice din Spania (1864. martie, aprilie).

Informații despre bisericile ruse din străinătate (1864, noiembrie).

De la Madrid la Lisabona (1865, noiembrie).

Islamismul scriitorilor francezi (1866, mai).

Prințesa Zinaida Volkonskaya (1866, iulie).

Viața clerului rural în Anglia (1867, august).

Scrisori despre starea actuală a vieții religioase și bisericești în străinătate (1867, octombrie, noiembrie 1868, ianuarie, iulie, septembrie, decembrie).

Statul și Biserica în Statele Unite ale Americii de Nord (1869. ianuarie, februarie),

De la Madrid la Valencia (1869, mai-iulie).

Note străine (1869, iunie, aug., oct., dec.).

Scrisori despre catedrala romană (1869, noiembrie. 1870. martie, mai. iulie, aug.).

Recenzia unor cărți englezești (1870. ian.. iunie).

Revista de literatură teologică franceză (1870, martie, aer. 1871, ianuarie. aer.).

Cultul Muzarab la Toledo (1870, aug., sept.).

Congresul catolicilor din Ungaria și al rușilor ugri (1871. martie, aer, mai. oct., dec. 1872, martie, aprilie),

Reformele Bisericii în Biserica Sârbă Ortodoxă din Austria (1871, iunie).

Cuvânt rostit la Carlsbad la 30 mai 1872 (iunie 1872).

Prezența mea la Congresul Vechiului Catolic de la Köln (1872, oct., nov.).

Biserica rușilor și sârbilor ugri în relațiile lor reciproce (1873. mai. iunie).

Ungaria (1874. august).

În plus, Christian Reading a publicat: Seminarii teologici în Spania (1864, vol. I și II). Despre condiția bisericii din Anglia (1864, vol. II și II). Scrisori despre starea actuală a vieții religioase și bisericești în străinătate (1869, vol. I π II. 1870, vol. I).

În plus, Kustodiev a prezentat publicului cititor rus multe cărți despre știința teologică și istorică bisericească care au fost recent

publicate în străinătate, pe care le-a plasat recenzii și analize în Revista Ortodoxă. Dintre lucrările publicate separat de el se cunosc: Creștinismul în Spania sub stăpânirea musulmanilor. Eseu istoric M.1867.—Petru cel Mare în Carlsbad în 1711 și 1712. Buda-Pest 1873. - Ultimele zile ale Ierusalimului. Budapesta. 1874. - Experiență în istoria femeii biblice (părțile 1 și 2). Istoria femeii din Vechiul Testament. SPb. 1870.

Kudryavtsev Alexander Nikolaevici, maestru. XXV curs (1866.) În septembrie 1866, a luat locul defunctului diacon Smirnov, la biserica ambasadei ruse din Viena. În noiembrie 1878 a fost numit profesor. teologie la Universitatea Novorossiysk și hirotonit preot.

Skvortsv Petr Fedorovich, candidat la cursul XXVI (1868). La sfârșitul cursului, a fost numit inspector asistent al Seminarului din Smolensk, iar în același an a trecut la funcția de psalmist la biserica de la curtea din Stuttgart. În 1878, a fost numit inspector al școlilor publice din Kostroma.

Studenții Academiei Teologice din Moscova.

Primul curs (1814-1818)

Masterat:

1 Pyotr Delitsyn - de la Academia slavo-greco-latină din Moscova.

Platon Dobrohotov, de la aceeași Academie.

Theodore Golubinsky, de la Seminarul Kostroma.

Pavel, un călugăr. Şal. Berezin - din Vladimirskaya.

5 Nikolai Ternovsky — de la Academia din Moscova.

Vasile, un călugăr. Vladimir, Alyavdin - de la Seminarul Vladimir.

Mihai, un călugăr. Moise, Saharov - Tula. Nikifor Potapov - Kostroma.

Matei, un călugăr. Mihail, Dobrov - de la Academia din Moscova.

10 Teodor Golubev—Seminarul Vologda.

Ilya Poroikov - Iaroslavl.

Atanasie, un călugăr. Anastasia. Învierea - de la Seminarul Trinity.

Vasily Romanovsky - Vitanian.

Evgraf Ilyinsky-Iaroslavl.

Mihail Krotkov - Ryazan.

Alexey Platonov - Academia din Moscova.

Vasily Kapustin - de la profesorii din Yaroslavl Seminaria.

Nikita Troitsky - din Kaluga.

Andrei Ostroumov - Vologda.

Vasily Yanovsky - Kostroma.

Pavel Znamenski-Iaroslavski. Petru Bogoslovski - Vitanian.

Azaria de Shillegodsky-Vologda.

Dmitri Sokolov - Tula.

Mark Studitsky - Kostroma.

Vasily Vinogradov - Ryazan.

Mihail Avtonomov - Tula.

Vasiliy, în mănăstire. Ieronim, Pesterov-cerul-Trinitate.

Candidați:

Mihail Tikhomirov - de la Academia din Moscova.

Alexei, un călugăr. John, Vpshnyakovsky - de la aceeași Academie.

Timothy Postnikov - de la aceeași Academie.

Ivan Raisky - de la Seminarul Tula.

Nikita Platonov - Academia din Moscova.

Ivan Platonov - Seminarul Trinity.

Vasily Mertsalov - Tula.

Peter Lubvpp - Vitanian.

Pavel Sokolov - Iaroslavl.

Nikolai Ostrovsky - Kostroma.

Yakov Lastochkin - Ryazan.

Therapont Surovtsev - Vologda.

Pavel, în Monaip. Sergiy, Izvekov - Kaluga.

Dmitri Areopagitsky - Academia din Moscova.

Ivan Vishnyakov - din aceeași Academie.

Grigori Saharov - Seminarul Tula.

45 Alexandru, călugăr. Ailfilokhiy, Tumsky - Vladimirskaya.

Nikolai Alexandrovsky - Academia din Moscova.

Alexey Kolokolov - din aceeași Academie.

Ivan Belyaev - de la aceeași Academie.

Mihail Benediktov - Seminarul Kostroma.

50 Mihail Bogoslovski - Treime.

Ivan Sokolov - Tula.

Grigori Dolgomostiev - Ryazan.

Vasily Sokolov - Vitanian.

Vasily Lebedev - Academia din Moscova.

55 Grigory Pokrovsky - din aceeași Academie.

Teodor, un călugăr. Filaret, Paradis - Seminarul Tula.

Semyon Krylov - Seminarul Trinity.

Athanasius Kirillov - Vologda.

Ivan Solntsev - Vitanian.

Studentii actuali:

Procopius din Gorodețki - Seminarul Vologda. Petr Daev - de la Academia din Moscova: Ivan Gresserov - de la Seminarul Ryazan, Alexei Rakhmanin - de la același Seminar. Mihail Pokrovsky - PZ al Academiei din Moscova.

Grigori Popov - al aceleiași Academii (a rămas pe curs).

Vasily Muravyov - Seminarul Ryazan.

Est Moscova spirit. acad.

34

Cursul al doilea (1816-1820).

Masterat:

Petru, un călugăr. Serafim, Azbukin - de la Seminarul Tula.

Vasile, un călugăr. Gabriel, Învierea - Vitanian.

Andrei Ovsov - Kostroma.

Petru, un călugăr. Platok, Kazansky-Iaroslavl.

Mihail Mertsalov - Tula.

Petru, un călugăr. Evlampia, Piatnitsky-Iaroslavl.

Mihail Pevnișci - Vladimirskaya.

Theodore Ternovsky-Platonov - Vitanian.

Nicolae, un călugăr. Evgenii, Solovyov-Kostroma.

Ivan Zimin - Ryazan.

Peter Aleksinsky - Vladimirskaya.

Alexey Diev - Kostroma.

Iakov Semenov - Vladimirskaya.

Ivan, un călugăr. Iliodor, Chistiakov - Kaluga. Filipp Izmailov - Moscova.

Sergiy Vladimirsky - la fel.

Dimitrie din Arhangelsk - Kaluga.

Trofim Platonov - Vitanian. Ivan Mertsalov - Tula.

Cu drept imediat la o diplomă de master, dacă lucrați un an în serviciul școlar cu aprobarea autorităților.

Candidați:

Grigory Popov - de la Academia slavo-greco-latină din Moscova.

Nicolae, un călugăr. Neofit, Sosnin - de la Seminarul Iaroslavl.

Alexander Ogloblensky - Moscova. Pyotr Pospelov - Ryazan.

Vasily Tsvetkov - Vladimirskaya.

25 Nikanor Ivanov - Tula. Vladimir Krylov - Iaroslavl. Andrey Khlamov - din Ryazan. Aleksey Gumilyevsky - Vitanian. Flegon Talantov - Vladimirskaya.

30 Adrian Sobolev - Kostroma. Vasily Monogarovsky - Tula. Nikolai Kastalsky - Moscova. Petr Dobrohotov - la fel. Alexei Strahov 2 - Kaluga.

35 Alexei Strahov 1 - la fel.

Vasily Popov - Vologda.

Iosif, călugăr. Innokenty, Pernatkin - Kostroma.

Evfimy Remizov - la fel.

Evgheni Potemkin - Vologda.

40 Semyon Rozov - Vitanian.

Vasily Blagoveshchensky - la fel.

Nikolai Spassky - Vologda.

Alexey Belovodsky - Ryazan.

Nikolai Yakovlev - Moscova.

45 Andrey, în mo on sh. Avraam al III-lea, orașul Etsk și Yaroslavl. Sergiy Nikolsky - Vitanian. Vasily Glagolev - Tula.

Studentii actuali:

Ivan, un călugăr. Flavian, Lavrov - Tula. Stefan Hhotkovsky - Vitanian.

34*

Cursul al treilea (1818-1822).

Masterat:

1 Moses Molchanov - de la Seminarul din Moscova. Pavel Klyucharev-Platonov - Vitanian. Peter Ternovsky - Moscova. Ivan Petrov - Nijni Novgorod.

5 Yakov Mirolyubov-Platonov - Vitanian. Serghii Ternovsky - Moscova. Ivan Bogol'pov - Astrahan.

Mihai, un călugăr. Melchisedec, Khlapov - Ryazan.

Martin Lovtsev - la fel.

10 Ivan Orlov - Vyatka.

Ivan Blagobrazov - Nijni Novgorod.

Ivan Ostroumov - Vladimirskaya. K'allinik Predtechensky - Tambov. Vasily Vorontsov - Penza.

15 Terentiy Zaitsevsky - Tula. Nikifor Zercheninov - Moscova. Alexey Naroekov - Vladimirskaya. Nicolae, un călugăr. Nifont, Popov-Tobolsk. Mihail Ternovski - Moscova.

20 Stefan Benediktov - Tobolsk. Alexander Orlov - Iaroslavl. Alexey Florspsov - Kazan. Ivan Sosøspov - la fel. Evfimy Lebedev - Nijni Novgorod.

25 Timotei, călugăr. Theodosia, Mosunov - Vyatka. Nikolai Popov - Vithanian.

Ivan Savinov - Vologda. Vasily Nordov - la fel.

Candidați:

Ivan Tumsky - Vladimirskaya.

30 Philip Tikhvinsky - Iaroslavl. Procopius Gromov - Irkutsk. Pavel Prozorovsky - Vologda. Makariy Lebedev - Kostroma. Georgy Streltsev - Moscova.

35 Kirill Orlinsky - Tula. Ghenadi Ostrovsky - Kostroma. Iosif Kamkpn - Iaroslavl. Alexei, un călugăr. Apollinaria. Vpgilyansky - Vladimirskaya. Semyon Tikhonov - Tobolsk.

40 Timothy Khptrov - Tula.

Ivan Yakimansky - Vladimir. Andrei Miloslavov - Tobolsk. Stefan Korsunsky - Kazan. Samuil Nikolsky - Tula.

45 Grigore de Nikolsky - Vitanian. Andrei Tihomirov - Astrahan. Vasily Rozhdestvensky - Tambov. Ivan Pachelmovsky - Penza. Ivan Neofitov - Kazan.

50 Vasily Smirnov - Tambov. Alexey Golovtsev - Kazan. Timothy Neofitov - din Penza. Konstantin Shastin - Irkutsk. Alexandru Nazimov - Iaroslavl.

55 Stefan Krasovsky - Kostroma. Mihail Speransky - Vladimir. Nikolai Shahov - Kostroma.

Anul IV (1820-1824).

Masterat:

1 Alexander Platonov - de la Seminarul Vitanian. Vasily Krasnopevtsev - Tula.

Ierodiacon Macarius Zimin - Ryazan. Dmitri Novski - Iaroslavl.

5 Dmitri Gorski - Vladimirskaya. Hippolyte, un călugăr. Iona. Kapustin - Perm. Ivan Tsvetkov - Moscova.

Nikolai Nadezhdin - Ryazan.

Vladimir Tselebrovsky - Vladimirskaya.

10 Ivan Arhangelsk - la fel.

Fedor Popov - Tobolsk.

Ierodiacon Athanasius Drozdov - Tula. Ierodiakon Sergiy Orlov - Kostroma.

Sergiy Diakonov - Permian.

1,5 Lazar Zaitsev - Kaluga.

Ivan Lebedinsky - Nijni Novgorod.

Partheniy Muravyov - Kostroma.

Alexei, un călugăr. Anastasij, Lavrov - Iaroslavl.

Ivan Melioransky - Tula.

20 Yermiy Rozov - Kazan.

Candidați:

Alexander Nenarokomov - Tula.

Nikifor Petelpn - Irkutsk.

Alexander Vinogradov—Vithanian. Matthew Potemkin este din Kaluga.

25 Peter Platonov - Moscova.

Ivan Golovin - Ryazan.

Iakov Osokin - Vologda.

Semyon Smirnov - Kostroma.

Ierodiaconul Grigorie de Troepolski-Vladimir.

30 Petru din Kazan - Kazan. Dmitri Morev - Iaroslavl. Pavel Dokuchaev - Moscova. Daniil Raisky-Tambovskaya. Onufry Bazhanov - Kaluga.

35 Iakov Florensov-Kazan.

Filip Kastalsky-Tambovskaya.

Mihail Șceglov - Tula.

Stefan Pisarev - Nijni Novgorod. Vasili Vasilevici - Vyatka.

40 Theodor Maksimov - Orenburg.

Vasily Voskresensky - Vyatka. Nikolay Leshcinsky - Penza.

Fiodor Klyucharev - Tula. Ivan Evstratov - Astrahan.

45 Andrei Smirnov - Penza. Alexey Smirnov - Moscova.

Studentii actuali:

Mihail Ilyin - Orenburg.

Vasily Popov - Kaluga. Ivan Polikseniev - Kazan.

50 Fedor Pospelov - Irkutsk.

Al cincilea curs (1822-1826J.

Masterat:

1 Ivan Ternovsky-Platonov — de la Seminarul din Moscova.

Alexander Sergievsky - Vitanian.

Ivan Bogoyavlensky - la fel.

Alexander Alexandrovsky - Moscova. Ivan Rozhdestvensky-Vladimirskaya. Pavel Benevolensky - la fel.

Sergius Platonov - Vitanian.

Vasily Saharov - Moscova. Victor Vișnevski - Kazan.

Nikolai Zhdanov - Vologda.

Ivan Lisitsyn - Tula.

Konstantin Sokolsky - Penza.

Ierodiaconul Pallady Vinogradov - unul dintre profesorii spiritului Nijni Novgorod. scoli.

Nicolae din Spassky - Vyatka.

Ivan Kedrov - Vyatka.

Alexander Voskresensky - Moscova

Hierodiakon Sergiy Klirov - Ryazan.

Hierodiakon Innokentiy Nekrasov - Tula.

Cu drept de a primi o diplomă de master după doi ani de serviciu cu avizul autorităților locale

Candidați:

Mihail Glagolevski, de la Seminarul Tula.

Andrei Razumovski-Vladimirskaya.

Pyotr Kazarinov este unul dintre profesorii școlii spirituale Totem.

Ivan din Sinai - Vologda.

Vasily Zarin - Kostroma.

Fiodor Blagonravov-Vladimirskaya.

Vasily Saharov - Kaluga.

Alexander Vysotsky - Kostroma.

David Selyanpnov - Vologda.

Ivan Lapensky - Moscova.

Mihail Zolotov este din Kaluga.

30 Egor Luzhetsky-Kaluga.

Vasily Amasijsky - Kostroma.

Pavel Goiorsky-Tula.

Alexey Rozov - Iaroslavl.

Ivan Aristov este la fel.

35 Andrei Saharov—Tula.

Ivan Tihomirov - Ryazan.

Leonti Tihonravov-Vladimirskaya.

Nikolai Velichkin - de la novicii Lavrei lui Sergius.

Stefan Orestov, de la Seminarul Ryazan.

40 Alexei Uşakov—Vithanian.

Egor Lvov - unul dintre profesorii școlii teologice Nijni Novgorod.

Alexey Sokolsky - de la Seminarul Vladimir.

Student:

Mihail Lagovski—Pz al Seminarului Kostroma.

Cursul al șaselea (1824-1828).

Masterat:

1 Ieromonah Evgraf Kazantsev-Platonov — de la Seminarul Vithanian.

Mihail Bogdanov - Kaluga.

Vasily Primov - Penza.

Ivan Pomortsev - Tula.

5 Pavel Ptitsyn - Kostroma.

Ierodiacon Ioan Chistiakov - Kaluga.

Konstantin Adormirea Maicii Domnului — Vithanian.

Peter Pokrovsky - Moscova.

Ieromonahul Ambrozie Nikolaevsk-Vologda.

10 Cosma din Levitsky-Penza.

Ieromonahul Varlaam al Adormirii Maicii Domnului-Ryazan. Ieromonahul Agapit de Vvedensky-Vladimir.

Vasily Rozhdestvensky - Moscova. Ieromonahul Iosif Bogoslovski - Ryazan. Alexander Novoselsky - Tambov.

Vasily Pokrovsky - Kazan. Ieromonah Adrian Tyazhelov - Moscova.

Candidați:

Stefan Bogoroditsky - Perm. Fiodor Chistiakov - Kaluga.

20 Alexey Sokolov - Iaroslavl.

Ivan Bogomolov - Moscova.

Andrei Voskresensky-Tambovskaya. Dimitry Subbotin este din Kaluga.

Ieromonahul Spiridon Gratsianov de la Nijni Novgorod.

25 Ivan Berezkin—Vithanian. Alexander Troitsky - Nijni Novgorod. Alexander Logachevsky - Tula. Vasily Romanovsky - Vladimir. Peter, în mopaș. Porfiry, Razumovsky - la fel.

30 Ieromonah Daniel Zverev — din Moscova. Andrei Nekrasov - Ryazan. Nikolai Voznesensky - Irkutsk. Gavriil Svetlov - la fel. Iakov Garyaev - Permian.

Vasily Adelfinsky - Kostroma. Vasily Polyansky - Vologda.

Mihail Bogoroditsky - Ryazan.

Cu drept de a primi o diplomă de candidat, dacă după doi ani de serviciu școlar va fi aprobat de autorități.

Al șaptelea curs (1826-1830).

Masterat:

Alexander Nechaev, de la Seminarul din Moscova. Ieromonahul Filaret Gumilevski-Tambovskaia. Alexander Nevostruev - Vyatka.

Ivan Smirnov - Tula.

Ieromonah Nikodim de Kazantsev—Vithanian.

Iakov Midovsky-Vladimirskaya.

Peter Sitkovsky - Riazan.

Vasily Azbukin - Kaluga.

Ivan Sokolov - Tula.

Mihail Rossov - Vologda.

Serghii Dokuchaev - Moscova.

Ivan Troitsky - Iaroslavl. Alexander Kiryakov este din Kaluga.

Ivan Pokrovsky - Riazan.

Ivan Predtechenski - Kaluga.

Ieromonahul Nikon Shceglov - Tula.

Vasily Cebyshev - Kaluga.

Cu drept de a primi o diplomă de master fără o probă orală, dacă împlinesc doi ani cu aprobare. autoritatile scolare si eparhiale locale, daca prezinta noi argumente conferintei pentru obtinerea acestui grad.

Candidați:

Alexander Verontsev - Moscova. Pavel Rozov - Iaroslavl.

Iakov Vladykin-Vladimirskaya. Kirill Angelev - Tambovskaya. Ivan Aliakritsky - Kostroma. Ivan Korablikov - Vologda. Mândru Sablukov - Orenburg.

Egor Borisoglebsky-Vladimirskaya.

Nikolai Paninsky - Kazan.

Ieromonah Iolikarp Miltonov-Penza. Ivan Obnovlensky - Ryazan.

Yakov Aleshinsky - la fel.

Ieromonah Ioasaf PIovskiY - de la preoții eparhiei Tambov.

Peter Kandaritsky-Orenburg.

Fiodor Drozdov - Kostroma.

Puterea lui Astring este Nijni Novgorod.

Iakov Rozanov - Penza.

Alexander Lyubimov - Kazan. Mihail Preobrazhensky-Vladimirskaya. Filosoful Vinogradov - Nijni Novgorod. Mihail Smirnov-Vladimirskaia. Ilya Gulyaev - Perm.

Alexey Dumarevsky - Kostroma.

Al optulea curs (1828-1832).

Masterat:

1 Timotei, călugăr. Fimosh, Adormirea Maicii Domnului — de la Seminarul Iaroslavl.

Stefan Protopopov - Moscova.

Alexander Gorsky - Kostroma. Andrei Smelovski - Nijni Novgorod. Vasily Grigoriev - Kazan.

Ivan Margaritok - Iaroslavl. Ieromonahul Evsevi Orlinsky-Tula. Theodore Meshcherin - Ryazan.

Mihail Hholmogorov - Vitanian.

Alexey Mikhailov - la fel.

Și van Sevastyanov - Tambovskaya.

Ivan, în Monaip. Sergiy, Obraztsev - Vologda. Pavel Lyapidevsky - Tula.

Andrey Aөpnov - Vladimirskaya.

Ieromonah Anthony Smolin - Penza.

Ivan Solarsky - Vladimir.

Nikolai Gusev - Kostroma.

Vasily Bogoroditsky - Ryazan.

Vasily Ponomarev - Moscova.

Iosif Smirnov - Vladimirskaya. Gavriil Voskresensky - Tver. Victor Lavrsky - Nijni Novgorod.

Nikolai Smirnov este din Kaluga.

Alexander Vostorgov - Iaroslavl.

Hierodiakon Ioannikii Borkov - Ryazan.

Matei Bogoroditsky-Iaroslavl.

IC cu dreptul de a obține o diplomă de master după doi ani de serviciu.

Candidați.

Vasily Lebedev - Moscova. Grigori Voznesensky-Vladimir.

Vasily Sokolov - Kaluga.

Apollo Sokolov - Iaroslavl. Petru de Vithleemsky-Vladimir.

Alexandru Viaceslavov - Vologda.

Ivan Batalin - Moscova.

Fiodor Vasilevici - Viatski.

35 Alexey Smirnov - Kaluga.

Pavel Pokrovsky-Tula. Alexey Milyaev - Moscova.

Pavel Tsvetkov este același. Matvey Pospelov - la fel.

40 Serghei Neofitov - Kaluga.

Athanasius Yakovlevsky-Tula.

Nikolai Palmin - Iaroslavl. Ivan Uspenski - la fel.

Nikolay Chertkov - Moscova.

45 Pavel Onisimov—Vyatka.

Dimitrie, un călugăr. Dionisie. Anninsky - Ryazan. Michael Gorodetsky - Vitanian.

Fedor Karakozov - Penza. Ivan Solertinsky - Riazan.

50 Dimitry Lvov-Penza.

Piotr Adrianov - Tobolsk. Pavel Prudentov-Vladimirskaya.

Ivan Sokolov - Orenburg. Pavel Tikhomirov - Kaluga.

55 Vasily Dokumentov-Vladimirskaya. Petru Boboteaza - Kaluga. Ivan Smirnov—Vithanian. Vasily Spassky - Moscova. Alexei Blagoveșcenski-Tambovskaya.

Cursul al nouălea (Ӏ830-1834).

Masterat:

1 Petr Slavolyubov — de la Seminarul Nijni Novgorod. Pavel, un călugăr. Platon, Thebean, Vitanian.

Vasily Sokolov - Moscova.

Ivan Prokoshev - Vologda.

5 Alexandru Nevski—Vithanian.

Anton Bogol'pov - Moscova.

Alexander Vinogradov - Nijni Novgorod.

Alexandru, un călugăr. Anthony, Radonezh - la fel. Rodion Putyatin - Ryazan.

10 Alexander Smirnov - Kostroma.

Gabriel Adormirea Maicii Domnului - Tula.

Mihail Protasov - Orenburg.

Pavel Ostroumov-Vladimirskaya.

Candidatul Ivan Batalin - Moscova.

15 Ieromonah Alexis Solovyov-Vladimirskaya.

Grigori Zhdanov - Kaluga.

Ivan Kedrov este la fel.

Pavel Sokolov - Moscova.

Candidați:

Gabriel, un călugăr. Limba germana. Pogostovsky - Vladimirskaya.

20 Peter Orlov - Iaroslavl.

Pavel Zarovsky este același. Yakov Protopopov - Vologda. Ivan Smirnov este din Kaluga.

Nicolae de Albptsky-Vladimirskaya.

25 Iacov, în Ioan monahal. Preobrazhensky - Ryazan. Serghei Dmitriev - Kazan. Peter .Iugarev - Penza. Dmitri Nekrasov - Ryazan.

Vladimir Mirolyubov - Moscova.

30 Ilya Zelentsov - Kazan.

Vasily Malinin - Vitanian.

Vasily Suvorov - Vyatka.

Grigori Varlakov - Tobolsk.

Stefan Rozin - Iaroslavl.

35 Alexei Morev – la fel.

Pavel Sokolov - Kostroma.

Mihail Remezov - Penza.

Ivan Ilovaisky - la fel.

Savva Obolensky-Tula.

40 Timothy Krasnotsvetov - Kaluga.

Nikolay, în Monaip. Eustache, Romanovsky - Vitanian.

Gabriel, în Monaip. Gury, Staritsyn - Permian.

Nikolai Cvetaev - Iaroslavl.

Da n i il Gedeonov – tu l s koy.

45 Pavel Belyaev - Viatsky.

Vasily Georgievsky - Vladimir.

Petru Ostrovskii-Tambovskaia.

Vasily Orfeev - la fel.

Pavel Tsvetkov - Vladimir.

50 Nikolai Bogoslovski-Moscova.

Nikolai Orlov–Vithanian.

Philip Orlovsky - Kazan.

Al zecelea curs (1832-1836).

Masterat:

1 Nikolai Rudnev – de la Seminarul din Moscova.

Athanasius Efnmovskiy – din Moscova.

Ieromonah Agafangsl Solovyyov - Vladimir. Alexander Ternovsky - Vitanian.

5 Dmitri Gusev - Ryazan.

Andrey Jordansky - Nijni Novgorod.

Vasily Arzamazov - Tobolsk.

Nikolai Nadezhdin - Ryazan.

Ivan Golovin - Tula.

10 Andrei Aristov - Iaroslavl.

Vasily Amansky - Ryazan.

Evgheni Șcepetev - Tula.

Egor Dobromyslov–Vithanian.

Ieromonahul Vasily Kapielyaevsk-Tambov.

15 Vasily Ostroumov - Tambovskaya.

Ieromonah Porfiry de Sokolovsky-Nijni Novgorod.

Ippolit Podbelsky-Orenburg.

Sperma. Orlov - Ryazan.

Ieromonah Alexandru Servitskyp-Vladimirskaya.

20 Mihail, călugăr. Mitrofan, Stejnski-Kazan.

Candidați:

Mihail Mayevski - Kostroma.

Ivan Voskresensky - Iaroslavl.

Vasily Zubkov - Perm.

Ephraim Saturnov - Penza.

25 Ieromonah Nikolai Bogoslovski-Orlovskoy.

Ivan Lavrov - Iaroslavl.

Mihail Solovyov-Vladimirskaya.

Nikolai Smirnov - Iaroslavl.

Dimitri Ventsevsky - Saratov.

30 Andrei Kapatsinsky-Vladimirskaya.

Vasily Kamensky - Tambov.

Dimitri Seletsky - Iaroslavl.

Ivan Kupyaev - Vitanian.

Alexander Dotsilevsky - Vladimirskaya.

35 Christopher Balbutsinovsky - Kazan.

Est Moscova spirit. acad.   35

Alexey Strahov - Kaluga. Nikanor Romanov - Vyatka. Pavel Bekhterev - la fel. Athanasius Padarin - la fel.

40 Evgheni Voznesensky - Vologda. Dimitri Ossianov - Tambov. Pyotr Belyaev - Moscova.

Student:

Petr Rumyantsev - Moscova.

Cursul al unsprezecelea (1834-1838).

Masterat:

1 Macarie, călugăr. Evgeniya, Saharov-Platonov - de la Seminarul Kostroma.

Matthew Salmin - Permian.

Ivan Znamensky - Kostroma.

Theodore Florinsky - Vladimirskaya.

5 Ieromonah Alexis Rzhanitsyn - Vologda.

Ivan Belyaev - Vitanian.

Ivan Pospelov - Moscova.

Gabriel, un călugăr. Nathaniel. Nectarov - Tambov.

Alexander Nikolsky - Saratov.

10 Euthymius Aleksinsky - Vladimirskaya.

Gerasim Nikitnikov - Tula.

Alexey Mukhin - Iaroslavl.

Ivan Aristov - la fel.

Ivan Gorodeţki - Nijni Novgorod.

15 Ivan, călugăr. Sergiy, Nazaret-Kostroma.

Hierodiakon Simeet Avdulovskiy - Kazan.

Pavel Smirnov - Kaluga.

Vasily Svetovidov - Moscova.

Alexander Rozhdestvensky - Kaluga.

Candidați:

Neofit Fialkovsky - Nijni Novgorod. Ierodiaconul Dimitri Troitsky - Tambov. Ivan Vvedensky - Vladimir. Petr Losev - Vitanian. Semyon Alkidov - Iaroslavl.

Serghii Iakhontov - Moscova. Mihail Lebedev - la fel. Ivan Ostroumov - din Ryazan. Ierodiakon Polikeirp Gonorsky - Tambov. Ierodiacon Philip Korsunsky - Tula.

Ierodiacon Venedikt Novoselsky - Ryazan. Mihail Orlov - Penza.

Matei Sokolov - Vladimir. Vasily Nevostruev - Vitanian. Platon Kubenitsky - Vologda.

Vasili Vinogradov - Vladimir. Dimitri Pokrovsky - Tula. Yakov Tutolmin - Tobolsk. Egor Shavrov - Vitanian. Ivan Tihonravov - Nijni Novgorod.

Peter Bilyarsky - Kazan. Ivan Blagonadezhin - Kazan. Alexander Romanov - Vyatka. Alexander Petrov - Nijni Novgorod. Alexey Saharov - Tula.

Maxim Slavolubov - Nijni Novgorod.

Petr Slovtsov - Perm.

Vasily Kruglopolev - Orenbur.

Studentii actuali:

Hierodiakon Gerontij Nikolsky - Tula. Mihail Lavrov - Ryazan.

Cursul al doisprezecelea (1830-1840).

Masterat:

Ivan Smirnov-Platonov - de la Seminarul Vitanian.

Platon Kapustin - Tobolsk.

Kvap Halkolpvaiov - Saratov.

Alexey Zercheninov - Moscova.

Alexey Postnikov - Tver.

Semyon Pospѣ.iov - Vitanian.

Andrei Belyaev - Vladimirskaya.

Ivan Sladkopevtsev - Tambov.

Alexandru Milovanov - Kostroma.

Kapiton Nevostruev - Vitanian.

Ieromonahul Macarius Malinovsky - Kostroma.

Ieromonah Avraa.viy din Kazan - Penza. Candidatul Mihail Lebedev - Moscova. Vasily Shchaikov - Perm.

Andrei Adamovich - Sankt Petersburg.

Pavel, un călugăr. Paladiu, Pyankov - Permian. Serghii Pisarev - Moscova.

Ieromonah Juvenal Znamensky - Kaluga. Vasily Pokrovsky - la fel.

Ippolit Svetovidov - Nijni Novgorod.

Vasily Nechaev - Vitanian.

Nikolai Smirnov - Tula.

Alexey Sokolov - Vitanian. Ivan Izvolsky - Vladimirskaya.

Cu drept de a primi o diplomă de master, dacă depuneți un nou eseu

Candidați:

25 Petru Adormirea Maicii Domnului - Iaroslavl. Nikolai Andronikov - Kostroma. Ivan Gangesov - Astrahan. Ilya Saharov - Tula. Platon Lyubimtsev - Nijni Novgorod.

30 Ieromonah Eva / ngsl Diligensky - Kostroma. Mihail Nechaev - Tambov.

Teofilact Gromov - Kaluga. Semyon Uspensky - Tula. Porfiry Vladimirsky - Nijni Novgorod.

35 Nikolai Semeptovsky - Iaroslavl. Ieromonah Itsh Obolensky - Vyatka. Ieromonahul Agapit Lebedev - Kursk. Ivan Amepitsky - Vladimirskaya. Ivan Nadezhdin - Sankt Petersburg.

40 Ivan Moiseev - Tula. Vukol U idolsky - Vladimirskaya. Nikolai Rudnev - Astrahan. Mihail Smirnov - Vitanian. Nikolai Suvorov - Vologda.

45 Evgheni Certkov - Kaluga. Alexander Gumilyevsky - Astrahan. Nikolai Chudinsky - Tver. Theodore Speransky - Vladimirskaya. Vasily Subbotin - Orenburg.

50 Dimitri Tikhomirov - Tula

Theodor Skvortsov - Ryazan. Aristarkh ('în jur - Vologda. Pavel Shalamov - la fel. Gavriil Morev - Yaroslavl.

55 Alexandru Metapiev - Saratov. Ivan Ostroumov - Tula. Andrei Sokolsky - Moscova. Theodore Bogoslovski - Tula. Ivan Znamensky - Moscova.

Cursul al treisprezecelea (1838-1842).

Masterat:

1 Ivan Anichkov-Platonov - de la Seminarul din Moscova.

Vladimir, călugăr. John, Sokolov - la fel. Dimitry Levitsky - la fel.

Petru din Kazan - Vitanian.

5 Vasily Polisadov - Kostroma. Alexander Sokolov - la fel. Timothy, în mopaș. Hilarion, Bogolyubov - Ryazan.

Ieromonah Teofilact Gubin - Kaluga. Nicholas Minervin - Vitanian.

10 Nikolai Tihomirov - Moscova. Peter Palimpsestov - Saratov. Nafanail Sokolov - la fel.

călugăr Nikolaev.   Mirolyubov - Ryazan.

Egor Zubkov - Perm.

15 Alexandru Tyumenev - Tambov.

Grigori Tapaevski - Vyatka. Grigori Politkovski - Kostroma.

Vasily Troitsky - Riazan.

Ivan Anserov - Moscova.

20 Nikolai Priklonski - Vladimir.

Nicolae, un călugăr. Dimitri, Odintsov - Kostroma.

Theodore Nikolsky - Iaroslavl.

Locotenentul Lev, un călugăr. Lshgg / dg. Krasnopevkov.

Candidați:

Mihail Kadomsky - de la Seminarul Tambov.

25 Nikandr Kapachpnsky-Vyatka.

Vasily Shmotin - Orenburg.

Grigori Aliakrinski-Vladimirskaya.

Grigori Tarasov - Orlovsky.

Vasily Khlopin - Perm.

30 Constantin de Kazan—Vithanian.

Mihail Midovsky-Vladimirskaya.

Vasily Dobromyslov - Vitanian.

Ieromonahul Iacov Posledov-Tula.

Abraham Smirnov - Iaroslavl.

35 Alexey Khoroshavin - Vyatsky.

Vasily Nikolsky - Nijni Novgorod.

Theodore Tikhomirov - Orenburg.

Alexander Nevsky - Vitanian.

Pyotr Sokolov - Kostroma.

40 Alexei Popov - Vologda.

Ieromonah Irinarkh Nikolsky-Kaluga.

Vasily Pestrovskiy - Penza.

Ieromonahul Metodie Lapchpnsky-Mikhailov-Chernigov.

Germogen Vinogradov - Moscova.

45 Andrei Stratonovici—Mogilev.

Petr Saharov - Kazan.

Stefan, un calugar. Sergii, Marmaris - Vologda.

Dimitri Ushakov - Iaroslavl.

Ivan Lyubomudrov - Tula.

50 Vasily Kostrov - Kostroma.

Alexander Lebedev - Vologda.

Asyncrit Shalabanov - Tobolsk.

Pavel Elpmdinsky - Penza.

Studentii actuali:

Zakhar Vasiliev - Nijni Novgorod.

55 Vasily Golovshchikov - Iaroslavl.

Cu drept de a primi gradul de candidat, dacă, la recuperare, vin la o probă orală și o promovează cu succes.

Cursul al XIV-lea (1840-1844).

Masterat:

1. Ippolit Bogoslovsky-Platonov — de la Seminarul din Moscova.

Stefan Zernov - Vioan. Serghei Smirnov - Moscova.

Alexey, vmonash. Ambrozie, Klyucharev - Vioan.

5 Ieromonah Serghie Liapidevski-Tula.

Semyon, un călugăr. serafimii. Protopopov - Moscova.

Dimitrie din Kastalsky - Vioan.

Grigori Eliseev - Tobolsk. Theodore Levitsky - Penza.

10 Iakov Burlutsky — la fel. Teofilact Krotkov - Moscova. Dimitri Prplutsky-Kostroma.

Vladimir Iazarevski-Tula. Vasily Vechorko-lituanian.

15 Ieromonah Andrei Posledov-Tula. Mihail Remezov - Kaluga. Alexander Toporkov - Permian. Nikolai Alexandrovici - Podolsky. Vasily Romanovsky - Moscova.

20 Pavel Nekrasov – la fel.

Ruf Rzhanitsyn - Vologda.

Pavel, un călugăr. Platon, Troepolski-Moscova.

Pavel Troitsky - Smolensk. Kozma Govorov-Tambovskaya.

25 Andrei Nikolsky–Nijni Novgorod. Vasily Kunyaev - Vitanian. Mihail Protopopov este la fel.

b dreptul de a primi o diplomă! master t dacă depun eseuri noi legate de spiritual

Candidați:

Platon Popov - Moscova.

Ieromonahul Petru Ekaterinsky-Saratov. 30 Ivan Svetoppdov - Moscova.

Ivan Slavin - Volyn.

Vasily Rozaliev - Saratov.

Ivan Lovtsov - Ryazan.

Sergiy Krasovsky - Vlad al Pmirului.

35 Vasili Kataev - Vyatka.

Vasili Guriev - Vladimir.

Nikolai Sokolsky-Podolsky.

Alexander Korsunsky - Iaroslavl.

Thomas Varnitsky-Tambovskaia.

40 Alexander Bystroletov - Astrahan.

Alexander Nevsky - Vitanian.

Flavius Skabovsky-Vladimirskaya.

Vasily Rusinov–la fel.··

Ivan Sitkevich - lituanian.

al IV-lea ieromonah Amfilohie din Kazan-Kaluga.

Nikolai Nevodcikov - Ekaterinoslav.

Anton Pshcholko - belarus.

Julian, un călugăr. Ioan. IIscholko - la fel.

Dimitri Voskresensky - Kaluga.

50 Trifon Shumovsky-Volyn.

Evgheni Kedrov - Vitanian.

Gavriil Solntsev - unul dintre profesorii spiritului Mogilev.

scoli.

Alexey Speransky - Kostroma.

Alexey Solntsev - Smolensk.

55 Stefan Lebedinsky - Kazan. Vasily Levashev - Orenburg. Claudian Dobrotvorsky – la fel.

Apollo Luminarsky-Tambovskaya.

Cu drept de a primi gradul de candidat, dacă acesta vine la proba orală și o promovează cu succes.

Al cincisprezecelea curs (1842-1841I).

Masterat:

1 Ivan Pobedinsky-Platonov – de la Seminarul Vitanian.

Vasily Vladislavlev - Tver.

Ieromonahul Teodor Buharev - la fel.

Alexei Kedrsky - Moscova.

5 Ieromonahul Fotie Romanovski – la fel.

Mihail Tihonravov-Vladimirskaya.

Egor Khitrov - Tambovskaya.

– uh –

Theodore Kozeletsky - Mogilev. Ieromonahul Ambrozie al Adormirii-Tula.

10 Ivan Ostroumov - Moscova. Pavel Suvorov - Kostroma. Dimitri Pravdiv-Vladimirskaya. Athanasius Derzhavin este din Kaluga. Ieromonah Stefan Matfeev - Perm.

15 Alexey Vorontsov - Kaluga. Andrei Dobrohotov - Kostroma. Theodore Kushin - Polotsk. Alexey Morev - Penza. Semyon Ozerov - Vitanian.

Candidați:

20 Nikolai Druzhinin - Tula. Andrei Zolotnitsky - Nijni Novgorod. Afanasie Pozdneev-Orlovsky. Alexey Bogol'pov - Moscova. Petru Bogoslovski - Vitanian.

25 Vasily Rumyantsev - Moscova. Lev Ilyinsky-Tula.

Ieromonah Ignatie Stefanov - Vyatka. Alexander Markov - Kaluga.

Ivan Lentovski - Penza.

30 Pavel Lebedev - Iaroslavl. Alexander Voskresensky - Nijni Novgorod. Apollon Tikhomirov - Moscova. Grigory Khalkovskiy - lituanian. Ivan Pavlupikov - Vologda.

35 Dimitri Lovtsev - Ryazan. Alexander Sokolov - Iaroslavl. Pavel Ostrov-Vladimirskaya.

Ivan Pulkin - Vologda.· Theodore Perlov - Vladimir.

40 Alexei Belyaev – la fel.

Alexey Anserov - Moscova.

Andrei Sokolov - Kostroma.

Makariy Teplo în Ryazanskaya.

Alexey Smirnov - Vioanskaya.

45 Viktor Zotikov–Vyatka.

Nikolai Doktorov - Tambovskaya. Mihail Tihonravov - Nijni Novgorod.

Cursul al XVI-lea (1844-1848).

Masterat:

I Vasily Speransky - de la Seminarul din Moscova. Nikita Gilyarov-Platonov este la fel. Vasily Nechaev - Tula.

Semyon Vishnyakov-Vladimirskaya.

5 Michael Bogolyubsky - Vitanian.

Grigory Pervukhin - Tver. Mihail Germanov - Voronej.

Alexandru Ivanov - Tula. Ivan Alexandrovski - Moscova.

Michael, în al meu. Busuioc, Levitov - Ryazan. Demetrius Yazykov - Vitanian. Vasily Ozerov - Kostroma. Konstantin Snitko - lituanian.

Pavel Volkhonsky - Vitanian.

Andrey Smirnov - Moscova. Dimitri Dobrohotov-Vladimirskaya. Nicolae din Barsky - Yaroslavl .. Peter Delitsyn - Vitanian.

Yevlamy, în Monaip. Grigory, Mediolansky-Kostroma.

Vasiliy, în mănăstire. Veniamin, Karelin - Ryazan.

Nikolai Volkov - Tver.

Ivan Pospelov - Kostroma.

I Cu drept de a primi o diplomă de master fără repetarea probei de serviciu în secția spirituală și educațională timp de doi ani cu avizul autorităților.

Nikolai Lenardov - Tula. Grigory Uspensky - la fel.

Candidați:

Ivap Odrov-Orlovskaya.

Ivan Saltykov - Ryazan. Filip Krymsky-Mogilev. Semyon Shimkovich - Polotsk. Mihail Shklyarevich - Mogilev.

VO Favst Rzhanitsyn - Vologda.

Eu sunt Sokolov-Orlovsky. Ieromonahul Moise Rybalski-Kiev. Matei din Arhangelsk-Vladimir. Pavel Semiliorov - Vologda.

Apollo Serotsppsky-lituanian. Nikolai Pukhidinsky - Vologda. Alexandru Troitsky - Smolensk. Theodore Komarov - Kaluga. Nikolai Vinogradov - Ryazan.

Vasily Kryzhanovsky - Kaluga. Alexander Petrashen - Polotsk. Alexander Belikov - Kostroma. Mihail Elizbarov - Tiflis. Kiprian Avraamov - Poltava.

Petr Klientov - Moscova.

Ivan Sokolov - Smolensk.

Arseni Sergievski - Kaluga. David Tpnikov - Tiflis.

Vadim Lѣstvitsyn - Iaroslavl.

50 Petr Petropolsky-Voronezh.

Andrei Kholuysky-Vladimirskaya.

Cursul al XVII-lea (1846-1850).

Masterat:

1 Grigori Smirnov-Platonov – de la Seminarul din Moscova.

Vasily Lebedev - Ryazan.

Vasiliil Kholmipsky - Kaluga.

Grigori Bystritsky-Vladimirskaya.

5 Ilya Belyaev - Moscova.

Serghei Ternovski - Moscova.

Ieromonahul Ignatie Rozhdestvensky – la fel.

Ieromonah Pornriiii Popov - Vologda.

Teodor Popov - Iaroslavl.

10 Ieromonah Savva Tikhomirov - Vladimirskaya. Alexander Sokolov - Tver.

Therapont, un călugăr. Theodota, Evdokimov - Kazan.

Daniil Ponomarev - Voronej.

Petr Vinogradov - Kostroma.

15 Ivan Vasilevski - Tver.

Andrei Lyuboslavsky - Ryazan.

Alexey, în Mon. Pavel, Popov - Vologda.

Iakov Benevolensky-Vladimirskaya.

Alexey Lavrov - Kostroma.

20 Alexander Vozdvizhensky - Vitanian.

Vasily Vzorov-Vladimirskaya. Andrei Bogolyubov - Ryazan.

Victor Rozhdestvensky - Moscova. Cu drept de a primi   o diplomă

Stefan Orlin este la fel.   stăpân fără

repetarea probei DAR vechime în serviciul în secția spirituală și educațională de doi ani cu avizul autorităților.

Candidați:

25 Nikita Sretensky-Tula. Alexander Uspensky-Budanov - la fel. Busuiocul Bogoslovski - Vioanskaya. Mihail Zenkevici - Mogilev. Kirill Derzhavin - Kaluga.

30 Alexey Viktorov - Orlovsky. Theodor Ispolinov - Vologda. Yakov Gruzdev - Kostroma. Iosif Golubinsky - Tula. Ivan Ostrovsky - Kostroma.

35 Aleksey Milovidov - Vologda. Gavriil Pernatkin - Kostroma. Theodore Nikolsky-Tula. Vasily Kapdorsky - Kostroma. Theodor Ostroumov-Vladimirskaya.

40 Iosif Lebedinsky-Poltava. Alexander Kamyshinsky - Voronezh. Nikolay Rudnev - Tula.

Peter Benevolensky - Vitanian. Stefan Tverdi - Mogilev.

45 Victor Vsesvyatsky-Kaluga. Vasily Nikolsky - Vologda. Dimitri Bakradze - Tiflis.

Pavel Șceglov - Tula.

Pyotr Milovanov—Vithanian.

50 Ieromonah Parfenin din Bulgari - Chișinău.

Student actual:

Nikolai Astrov - Iaroslavl.

Cursul al XVIII-lea (1848-18õ2j.

Masterat:

1 Victor Kudryavtsev-Platonov - de la Seminarul Cernihiv.

Mihail Şavrov - Tver.

Nikolai Subbotin - Vladimirskaya.

Alexander Ilyinsky - Moscova.

Mihail Seredonip - Tver. Ivan Pospelov - din Nijni Novgorod. Ivan Veniaminov - Vitanian.

Nicolae, un călugăr. Nicodim. Belokurov - la fel. Eugen Sretensky - Iaroslavl.

Nikolai Golovshchikov - la fel. Dimitri Rozhdestvensky - Kaluga. Nikolai Volkhonsky - la fel. Mihail Pokrovsky - Tula. Pavel Rozanov - Ryazan.

Pavel Kazansky - Kostroma. Ignatius Preobrazhensky - Tula. Vasily Garetovsky - Ryazan. Vasily Pogozhev - Moscova. Pyotr Shceglov - Tula.

Alexander Sokolov - Kaluga.

Serghei Mirolyubov - Moscova.

Alexey Kostash - Voronej.

Vasily Vinogradsky - Moscova.

Cu dreptul de a obține o diplomă de master fără repetarea ■ teste pe baza unui an de serviciu;

- doua lgp cu avizul autoritatilor.

Candidați:

Vasily Solovyov - Vladimir.

Theodore Dankov - Oryol. Exaltarea Busuioc al Crucii - Vitanian. Alexander Svetovidov - Moscova. Mihail Kostrov - Nijni Novgorod. Gerasim Morozov - Smolensk.

Vladimir Țvetkov - Vladimir. Theophan Verbitsky - Poltava. Theodore Kudrin - din Ryazan. Ivan Kuznețov - Vologda. Nikolai Kolokolov - Vladimir.

Ilya Dubovikov - Tver. Alexey Vladimirov - Kostroma. Yevfpm Veselovsky - Tambov. Ivan Berdnikov - Vyatka. Ivan Chulkov - Vologda.

Dorimedon Prilutsky - Kostroma. Alexey Lyubvin - Tambov.

Porfiry, un călugăr. Prokl. Kremeneț - Harkov.

Stefan Glasko - Mogilev.

Nikolai Solid - la fel.

Vasili Nikolaevici - din Serbov.

Est Moscova spirit. acad.

i

3&

Cursul al XIX-lea (1850-1854).

Masterat:

Alexandru, un călugăr. Alexis, Lavrov-Platonov - de la Seminarul Iaroslavl.

Filaret Sergievski - Moscova. Ieromonah Mihail Luzin - Nijni Novgorod Petr Smirnov - Iaroslavl.

5 Dimitri Golubinsky - Vioan. Arkady din Kazan - la fel. Pav'el Korsunsky - Iaroslavl. Alexander Khitrov - Moscova. Semyon Vladimirsky - Vioan.

10 Ivan Malyutin - Ryazan. Konstantin Ozerov - Vioan. Ivan Lyubimov - Kaluga. Fedor Plavtov - Ryazan. Dimitry Delitsyn - Vioan.

15 Ivan Dobroumov - Vologda. Iosif Shiryaev - Iaroslavl. Peter Khandazhinsky - Cernihiv. Alexey Mirmikov - Kostroma. Alexander Yashin - Tver.

20 Ierodiakon Anfiim - din Bolgar.

candidat senior.

Alexey Nikolsky - de la seminarul Kaluga.

Candidați:

Petru Preobrazhensky - Vladimirskaya. Ivan Vinogradov - Tula.

Ivan, monahal Antonin, Derzhavin - Kaluga.

25 Pavel din Teveysky - Yaroslavl. Grigori Skvortsov - Moscova. Fedor Albov - Kostroma. Stefan Veselovsky - Vladimirskaya. Dimitri Orestov - Ryazan.

30 Timotei de Vtorovski - Vladimirskaya. Ivan Pokrovsky - Tula. Ivan Smirnov - Moscova. Apollon Filaretov - Tver. Alexey Gaponov - Kursk.

35 Ivan Sobrievski - Tver. Busuiocul de Serapion - Vitanian. Nikolai Ikonnikov - Vologda. Alexander Tsvetkov - Vladimirskaya. Ivan Livanov - Iaroslavl.

Evtropij Prokopovich - Sankt Petersburg. Ivan Popov - Oryol. Alexey Troitsky - Vologda. Nikolai Voznesensky - Tula. Timothy Terletsky - Vitanian.

Mihail Knijnikov - Voronej. Mihail Tverdi - Mogilev. Ivan Tihomirov - Moscova. Alexander Nevostruev - Vyatka. Nikolai Novakovich - din sârbi.

Cursul al XX-lea (1852-1856).

Masterat:

Nikolay Svetovidok-Platonov - de la Seminarul din Moscova.

Amphian Lebedev - Vitanian.

Nikolai Sergievski - Moscova.

Ilya Kasitsyn - Vitanian.

Vladimir, călugăr. X / MBU / YaogchRetivtsv - Tver. Fiodor Vinogradov - Vladimir.

Dimitri Kovalev - Iaroslavl.

Serghei Modestov - Vitanian.

Ivan Nenarokomov - Moscova.

Pavel Mirolyubov - Tver.

Konstantin Troitsky - Iaroslavl.

Evstafy, în Monaip. Epifanie. Pzbitsky - de la profesorii școlii rabinice din Zhytomyr.

Ieromonah Kirill Govorovpch - Polotsk. Anempodist Malevinsky - Vologda.

Mihail Sandyrevsky - Moscova.

Alexei Țvetkov - Vladimir. Pavel Lilov - Nijni Novgorod.

Ga vr ii l ъ Kv i et și h sk i y — r i pentru n sk despre y.

Cu Iranul să primească o diplomă de master, în funcție de vechimea în spirit. ij4u-livgnome al departamentului timp de doi ani.

Candidați :

Yakov Izvekov - Kaluga.

Ieromonah Modest Kuhovsky - Pskov. Dimitri Vigilev - Ryazan. Evnim Berezin - Tver. Grigory Golypets - Mogilev. Miron Nikolsky - Vladimir.

Nikolai Yukhnovsky - Sankt Petersburg. Nikolai Krylov - Iaroslavl. Vasily Nikitin - Ryazan. Nikolai Troitsky - Iaroslavl. Mihail Popov - Tambov.

Egor Sokolov - Kaluga.

Andrei Vlasov - Kostroma. Ivan Shelemetko - Hholmsky.

Ivan, un călugăr. Israel, Nikulitsky-Ryazan. Semen Ivanovsky - Tula.

Alexey Yanovsky - Iaroslavl. Konstantin Platonov - Moscova. Nikolay Potsey - Kholmsky. Anatoly Pisarev - Vologda. Vasily Smirnov - Kaluga.

Gavriil Levashov - Kostroma.

Vasily Yudenich - Smolensk. Alexei Morigerovsky - Tula. Dimitri Nikolsky - Vladimirskaya.

Ca student al Seminarului.

Spiridon Abud - Moscova.

Douăzeci de cursuri nepeuto (1S54—1SÕS).

Masterat:

Vasily Potapov, de la Seminarul din Moscova. Pavel Gorski-Platonov - Vitanian.

Mihail Saburov - Kaluga.

Nikolai Sokolov - Kostroma.

Evgheni Golubinsky - Kostroma. Alexander Rozhdestvensky - Moscova. Protogen Koshkarov - Vologda. Ieromonahul Kornilia Orlpnkov al Moscovei. Aleksei Nekrasov—Vithanian.

Vasile Strahov—Vithanian.

Nikolai Malinovsky - Nijni Novgorod. Alexander Morev - Tver.

Alexandru, vmonash. 7kg <mg, Kpkiiib - Vologda. Mihail Krasin-Orlovsky.

15 Ieromonahul Grigori Voynov al Moscovei.

Candidați:

Theodore Pokrovsky - Kaluga.

Platon Studijski-Iaroslavl. Alexander Spassky - Nijni Novgorod.

Ivan Ershev - Kursk.

20 Nikolai Lavrov - Iaroslavl. Vasily Zverinsky - Moscova. Ivan Tihomirov-Vladimirskaya. Evgheni Zaborovsky - Vologda. Tpmoney Protasov - Moscova.

25 Ivan Smirnov-Vladimirskaya.

Spiridon Smirnov - Ryazan. Rufin Rzhapntsyp - Moscova. Nikolay Krylov - Moscova. Ilya Nekrasov - Vinanskaya.

30 Alexandru Kheraskov-Vladimirskaya. Ivan Voskresensky - la fel. Vasily din Sankt Petersburg - Yaroslavl. Valentin Amfiteatrov - Kiev. Alexander Lebedev - Vinanskaya.

35 Mihail Rudnev - Tula. Alexandru Narbekov-Vladimirskaya. Gavriil Sobolev - Iaroslavl. Mitrofan Saharov-Tula. Teofilact Orlov - Ryazan.

Ca student al seminarului.

40. Nikanor Vladimirsky-Tula.

Cursul douăzeci și doi (1856-1860).

Masterat:

Peter Khupotsky - de la Seminarul Ryazan. Alexander Ivantsov-Platonov - Kursk. Paroeniy Renlovskiy-Vitanian.

Vasily Bogol'pov - Moscova.

5 Ilya Nevsky - Moscova.

Peter Leonardov - Vitanian.

Petr Popov - Orlovsky.

Ivan Smirnov - Ryazan.

Vasily Protopopov - Moscova.

10 Vasili Troitsky - Vologda.

Ieromonah Gelasii Klimentov — al preoţilor

Eparhia Simbirsk.

Ivan Vasilev - Riga.

Victor Pokrovsky - Kaluga.

Dimitri Kazantsev - Vitanian.

Cu drept de a primi

Ivan Lyubimov - Moscova.

nenie.

Candidați:

Ivan Lyubimov-Vladimirskaya. Dionysius Yakimovsky-Iaroslavl.

Ivan Pokrovsky - Tver. Evgheni Blagoveshchensky - Moscova.

Theodore Tolerov - Ryazan. Vsevolod Smirnov - Tver. Vasily Voskresensky - Ryazan. Barsonofia lui Don-Iaroslavl. Stefan Nikolsky - Vitanian.

Mihail Prokoşev - Vologda. Alexandru Saharov - Tula. Vasili Alexandrovski - Vladimir. Pavel Azbukin - Kaluga. Egor Bogoyavlensky-Tula.

Mitrofan Laschenkov - Harkov. Semyon Zverev - Vitanian. Victor Petrovsky - Voronej. Vasily Hholmovsky - Kostroma. Fedor Marudin - Riga.

Mihaidl Vvedensky-Vladimirskaya. Alexey Orlov - Riga. Vasily Nikolsky - Vologda. Michael Nevsky - Vitanian. Vasily Bogorodsky - Iaroslavl.

Anul douăzeci și trei (1858.-1862).

Masterat:

Alexander Voropov, de la Seminarul din Tver. Philip Ternovsky - Moscova.

Ieromonah Ioan Mitropolsky-Kaluga. Mihail Karpnsky - Moscova.

Pavel Bogoslovski - Vladimirskaya.

Serghei în Monaip. Ssmeon Linkov - Moscova. Alexander Grenkov—Vithanian.

Alexander Serafimov - Kostroma. Nikolay Ananyinsky - Kostroma.

Nikolai Kalinnikov - Kostroma.

Mihail Drexler - Riga.

Ivan Berezkin—Vithanian.

Stefan Lapensky - Moscova. Nikolai Zercheninov - Moscova. Nikolai Yakubov - Vologda.

Alexander Gromachevsky - Sankt Petersburg.

Alexander Toropov - Iaroslavl. Mikhail Kapustin este din Perm.

Ieromonah □ylgmgbmshg Bozhanoviz

Cu drept de a primi o diplomă de master, dacă slujesc doi ani în școala sau serviciul eparhial cu aprobarea autorităților și dacă depun noi compuneri

profesori ai școlii din satul Dmitrovsky.

Candidați:

Alexander Ryazhsky — de la Seminarul Ryazan.

Alexey Kolybelpn - Kaluga.

Mitrofan Pokrovsky-Tver.

Dimitri Volkov - Tver.

Fiodor Polidorov - Orlovsky.

Pavel, călugăr. Stefan. Malinovsky - Moscova.

Vasily Komarov - Moscova.

Ieromonah Kirill Orlov—Vithanian.

Serghei Preobrazhensky-Tula.

Alexandru Smirnov-Vladimirskaya.

Leonid Grandplevskiy-ladimirskaya.

Nikolai Voskresensky-Iaroslavl.

Andrei Pisarev - Vologda.

Konstantin Kustodiev - Saratov.

Alexandru, un călugăr. Juvenal, Ramensky-Vologda.

Vasily Massalsky - Iaroslavl.

Nikolay Slavolyubov - Vologda. Nikolay Bogol'pov - Moscova. Serghei Liapidevski - Moscova.

Ivan Ostrikov - Tula.

Petr Dobroumov - Vologda. Alexander Plich - Riga. Alexander Voznesensky - Vitanian.

Cu drept de a primi gradul de candidat, dacă faci doi ani cu aprobare, ar trebui să cauți aio n esir.sialnaio a autorităților.

Anul douăzeci și patru (1860-1864).

Masterat:

Alexander Smirnov — de la Seminarul Vithanian. Alexandru Smirnov - Iaroslavl.

Dmitriy Kositsyn - Vitanian.

Petru Kazansky-Vladimirskaya.

Nikolai Dmitrevsky - Ryazan.

Serghei Rozhdestvensky - Moscova. Nicolae din Fortnsky-Ryazan.

Mihail Vozdvizhensky - Moscova.

Ivan Kratprov - Vologda.

Nikolai Zavariv - Vologda.

Ivan Nikolaevsky - Polotsk.

Ivan Glagolev - Tula.

Konstantin Bogoyavlensky - Moscova.

Ivan Isaev - Ryazan.

Nikolai Ivanovski - Tver. Arkadiy Grandplevskiy - Vladpmirskaya. Ivan Voznesensky - Kostroma.

Yakov Lpndenberg - Riga. Grigori Komarov - Kaluga.

Cu dreptul '·· la gradul de mai Petru, dacă depun eseurile în formă corectată.

Candidați:

20 Mitrofan Koksharov - Vologda. Ghenady Godnev - Kostroma. Adrian Ruppert - Riga. Mihail Predtechensky - Kaluga. Pavel Beloyarov - Vladimir.

25 Ieromonah Tihon de Pokrovsky-Vladimir. Petr Sokolov - Moscova. Michael Modestov—Vithanian. Serghei Slavolyubov - Moscova. Alexei Rjevski - Iaroslavl.

30 Ivan Vinogradov—Vithanian. Alfey Golubtsov - Vologda. Vsevolod Miropolsky-Voronezh. Ivan Skvortsov - Moscova. Nikolai Makhotkin - Kostroma.

35 Mihail Şnnpovsky-Polotsk. Alexander Lebedev - Moscova. Vasily Lebedev - Tula. Vladimir Skorokhodov - Minsk. Iosif Narevpch - Minsk.

40 Arkadi Znamenski-Moscova. Nikolay Vinogradov - Kostroma. Mihail Sokolov - Moscova. Ghenadi Kalininski-Kostroma.

Cursul douăzeci și cinci (1862-1866).

Masterat:

1 Dmitri Izvekov — de la Seminarul Kaluga. Alexander Kudryavtsev!/— Vithanian. Dmitri Korolkov - Kaluga.

10

Vasili Slavski-Orlovski. Preotul Peter Losev - Ryazan. Petr Rubin este la fel.

Alexander Tyazhelov - Tver. Serghei Miropolski-Voronezh. Vasily Slansky - la fel.

Preotul Iakov Golovin - Ryazan.

Vasily Goritsky - Kostroma.

Khrisanth Sokolov - Moscova.

”(La sfârșitul eseurilor, este prezentat acum: într-o formă neterminată.

Conform corectării și adăugării corespunzătoare a eseului depus.

Nikolai Krutikov - Kostroma. Nikolai Sadovnikov - Ryazan. Alexander Klyucharev - Moscova.

Dmitri Nekrasov – la fel. Nikolai Akoronko-Minsk. Mihail Rozov - Tver.

Nikolai Kopiev - Vithanian.

Ilo chredsgiavlenhi noi eseuri satisfăcător de bogate.

Dar rezistând cu ? / spn,.goal (>. pe test conform bo>o-slovac preom· tam.

La prezentarea eseului într-o formă corectată.

Candidați:

Nikolay Lekarev - Riga. Vladimir Belsky - la fel. Evgraf Prozorovsky - Vologda. Mihail Svetovidov - Moscova. IIvap Wax ro in Ryazan.

Nikolai Pokrovsky - Moscova. Ieromonahul Evstaoy - de la bulgari. Konstantin Toropov - Iaroslavl. Alexey Solovyov - Vladimirskaya. Alexander Tsvetkov - Moscova.

Nikolay Gruzitsev - Iaroslavl.

 Alexandru Smentovsky - la fel. Pavlin Kudryaev - Kursk. Vasily Bogoslovski - Vladimirskaya. Nicolae de Korsunsky-Iaroslavl.

Vasily Prozorovsky - Moscova. Ivan Vinogradov este la fel. Victor Taranovch - Minsk. Grigori Cevetkov - Vitanian. Nikolai Lebedev Tula.

Mitrofan Helikonsky - Moscova. Victor Prozorovsky - Kaluga. Stefan Raevsky - Tula. Mihail Semenovski - Vladimirskaya. Pavel Vladimirsky - Moscova.

Vasily Tsarevskiy - Vladmirskaya. Alexander Glagolevskiy - Vitanian. Ivan Nikulinsky - Polotsk. Dmitri Lebedev - Moscova. Mihail Dobrodeev - Vladmirskaya.

Studentii actuali:

Monah Iona, novice al Lavrei Sf. Serghie - pz tarani.

Nikolai Bogoslovski - de la Seminarul Vologda. Alexei Modestov - Vithanian.

Ivan Arbenev - din nobilime.

kg t, o 1

Petr Komarov De la gradul academic Kaluga Izhdeniya I până la sfârșitul prezentării primului eseu.

A rămas fără a acorda o diplomă științifică până la prezentarea eseului.

Seminarii.

Piotr Belyaev - Iaroslavl.

Cursul douăzeci și șase (1864-1868).

Masterat:

1 Ivan Mansvetov, de la Seminarul din Moscova. Nicolae al Măslinelor - Kaluga.

Nikolai Komarov - Kostroma. Alexander Nikolsky - Kaluga.

5 Vasily Belikov - Iaroslavl. Piotr Cvetkov - Vladimirskaya. Andrey Polotebnov - din Ryazan. Vladimir Markov - Moscova. Vasily Feoktistov - Ryazan.

10 Nikolai Kratirov - Vologda. Serghei Solovyov - Moscova. Flor Slupsky - Polotsk. Grigori Sokolov - Iaroslavl. Petr Sokolov - Tver.

15 Alexander Dobrogorsky - Kostroma.

Cu dreptul la fascicul Nikolai Lyubimov - MOSCOVA.! Care sunt gradele de master, / daca prezinta dar

NIKOLZI Belyaev - VIZNSKOI. vyya comparații satisfăcătoare.

Candidați:

Nikolai Popov - Kursk. Alexey Runov - Vladimirskaya.

20 Thomas Elenevsky - Polotsk.

Alexey Smelkov - Novgorod. Mihail Darenii - Tula.

Diaconul Zhpvoin Iovichici - din sârbi. Petr Skvortsov - Kaluga.

25 Mihail Şestakov - Tver. Alexander Belyaev - Vitanian.

Serghei Smelsky - din Riga.

Ivan Gorodkov - Kostroma. Mihail Suygusar - Riga.

30 Nikolai Leporsky - Vladimirskaya. Ivan Malinin - Vitanian. Svetozar Nikitich - din sârbi.

Studentii actuali:

Nikolai Troitsky - de la Seminarul Iaroslavl. Vasily Rumyantsev - Moscova.

35 Diaconul Alexandru Georgievici - din sârbi. Alexander Rzhanitsyn - Vologda. Mihail Postnikov - Tula.

Pavel Golubev - Ryazan. Nicolae al Iordaniei - Kostroma.

40 Alexander Bogol'pov - Vitanian. Diaconul Fiodor Sobolev de Iaroslavl. Osip Mankovsky - Minsk. Alexandru Saharov - Moscova.

Cursul douăzeci și șapte (1866-1870).

Masterat:

1 Ivan Petropavlovsky - de la Seminarul din Tver. Alexey Lebedev - Moscova.

Andrei Smirnov - Iaroslavl.

Serghei Nazarevski - Moscova.

5 Petr Smirnov - Kaluga.

Alexey Chistyakov - Kursk.

Nikolai Smpryagin - Ryazan.

10

15

20

25

treizeci

Pavel Vasiliev - Orlovsky.

Nikolai Dmitrevski - Kostroma.

Ivan Pyatnitsky - Kaluga.

Vasily Lyubomirov - Ryazan.

Fiodor Pavlovski-Mikhailov — „Yernigovskaia. Mihail Strahov - Novgorod.

Nikolai Nikolsky - Moscova.

Semyon Elenevsky - Polotsk. Petr Saharov - Moscova.

Dmitri Bogol'pov - Moscova.

IIval IIikolsky-Iaroslavl.

Cu dreptul de a primi o diplomă, o diplomă de master prin corectarea eseului sau depunerea unui nou eseu de master care îndeplinește cerințele. Cu dreptul de a primi o diplomă de master prin promovarea unui test satisfăcător pentru o diplomă de master.

Candidați:

George Iosseliani-Tiflis. Preotul Mihail Gastev-Tula. Petr Dobrohotov - Vladimirskaya. Alexander Sokolov - Iaroslavl.

Vladimir Tavorsky - Tula.

Alexey Arkhangelsky - la fel.

Petr Shchapov - Tver.

Dmitri Uspenski-Tula. Alexander Tranquillitatin - la fel. Nikolai Tskhvetadze - Tiflis.

Serghei Solntsev - în Kazansky.

Dmitry Menagias - de la greci.

Grigori Mislavski - Cernihiv. Karp Tizik - Riga.

Alexander Uspensky - Vladimirskaya. Evlampy Kovalev - Iaroslavl. Ivan Tokarevsky - Vilepsky. Vasily Vysheslavtsev - Kaluga. Nikolai Vinogradov—Vithanian. Mihail Lavrov este la fel.

Alexei Uspensky - Vladimirskaya. Dimitri Astrov - Tambovskaya.

Vladimir Kunakhovpch - Vilna.

Diaconul Ioan Nazarov - Tambov.

Ieromonahul Misail al lui Vladimir.

Nikolai Ivantsov - Moscova. Alexander Lebedev-Vladimirskaya. Ivan Troitsky - Moscova. Alexey Bezrodnin - Polotsk. Filaret Dmitriev - Cernigov. Yakov Pogodin - Novgorod. Nikolai Krutikov - Orlovsky. Alexey Isaev - Ryazan. Evgheni Uspenski-Tula. Vasily Molchanov - Moscova. Preotul Vasily Telegnn - Oryol.

Teodor al Darului din Tula. Semyon Serdtsev - Vladpmirskaya. Θnrs Veresov - Vologda. Pavel Lebedev—Vithanian. Ivan Vladislavlev - Moscova. Nicholas Sokolsky - Vitanian.

Est Moscova spirit. acad.

Cu dreptul de a primi gradul de candidat la depunerea unui eseu în formă corectată.

Au rămas fără diplome științifice pentru că nu au depus eseuri sau pentru că le-au depus într-o formă neterminată.

ANEXE.

Nr. 1. (Mergeți la pagina 10.)

Kant, care era mort la sfârșitul actului de deschidere a Academiei.

Slava Împărăției și frumusețea universului, Bucuria muritorilor și pacea.

Iată, binecuvântatul nostru Monarh ne dă o mulțime de aur.

Creatorul lumilor, Suveranul tuturor!

Ascultă glasul nemăgulitor al inimii;

Virtutea Coroanei în Monarh, Păstrează-L. economisiți pentru noi!

Domn și Tată al jumătății de lume,

Împrumutând lumina Sa minunată de la lumina necreată, razele ei se revarsă asupra noastră.

Creatorul lumilor, Suveranul tuturor! etc.

II coruri de muze iubitoare de pace. Sărut îndurare, judecată dreaptă, binecuvântează zilele norocului

Cântecul II este cântat solemn.

Creatorul lumilor, Suveranul tuturor! etc.

<¥ 2. (Къ str. 170.)*

Pentru a face o idee despre subiectele care au fost date studenților pentru eseuri semestriale, vă prezentăm o listă cu mai multe subiecte pentru anii al cincilea, al optulea, al nouălea și al unsprezecelea:

Cursul al cincilea (1826).

Despre suspinul făpturii.

Despre explicația misterioasă a Sf. cărți ale Vechiului Testament.

Despre singurul început adevărat și universal al cunoștințelor și activității salvatoare.

De aeternitatc pocnarum iní'ernaliiim.

Despre indiferența confesiunilor, sau despre dacă se poate pășuna în vreo țară.

Despre diferența dintre credința istorică și credința justificativă. SAU credință moartă DIN credință / KIVOY.

Despre imaginea diferită a guvernării Divine a bisericii în raport cu diferitele ei epoci.

Despre biserica interioară și exterioară.

Despre necesitatea Sacramentului Euharistiei în Biserica adevărată.

Despre invocarea sfinților.

Despre faptul că sacramentul Botezului trebuie săvârșit până la sfârșitul veacului.

Decriteriis divinan rcvelatioiiis.

Au avut fiii bisericii Vechiului Testament un concept clar și viu al vieții viitoare?

Despre necesitatea evlaviei în lucrarea de propovăduire a Cuvântului lui Dumnezeu.

De novissimo pascliate, quod lesiis Chrisfus cum suis disci-piilis celebravi!.

Curs osmy (1832).

Era Platon și neoplatoniștii conștienți de doctrina misterului Sf. Treime.

Discurs istoric și critic asupra traducerii a 70 de interpreți.

Despre starea așa-numitei uscăciuni spirituale sau despre sărăcirea temporară a unei persoane spirituale în mângâieri pline de har.

Despre diferența în modul de predicare a profeților și a apostolilor.

Povestea lui Moise despre crearea lumii în decurs de șase zile ar trebui să ia în sens propriu sau literal?

Despre iubire pura.

Infirmarea celui mai nou iudaism.

Despre dacă Decalogul lui Moise cuprinde toate regulile activității morale.

De Theopieustia s. Scripliirae.

Num sensus iiiysticiis est. sensiis sacrac Scripturae proprius ei innatas et a Spiriti! s. intentus. sive num habit inconeussam veritateni in se ipso?

Despre starea sufletelor după moarte până la învierea generală.

Are sensul misterios un fundament ferm în Scriptură și în adevărul divin în sine?

Au fost păstrate rămășițele chipului lui Dumnezeu în omul căzut?

Cine trebuie să fie înțeles în Moise după chipul șarpelui ispititor?

Un predicator al Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să-i pese de frumusețea învățăturilor sale și, dacă este necesar, în ce măsură?

Fenomenele extraordinare din natură pot fi considerate acțiuni directe ale Providenței?

Despre necesitatea unei religii externe.

Infirmarea opiniei Preadamiților.

Ce stare a omului natural este mai aproape de starea de har?

An Deas omnibus rebus substaiitialiter praeseiis est?

De ce abundența și povara ispitelor sunt atribuite predominant adolescenței în viața spirituală?

Pe semnele vremii sfârşitului de sec.

Explicarea primelor 8 versete ale capitolului 3 al epistolei Ap. Pavel către romani.

Despre faptul că povestea lui Moise despre căderea strămoșilor nu este o alegorie, ci o poveste.

De ce, pe vremea lui Hristos și a Apostolilor, mai mult decât înainte și după, au existat demonici.

Sfânta Scriptură este singurul și cel mai pur izvor al evlaviei creștine.

Despre erezia evreilor.

Cursul al nouălea (1834).

Cei care îi explică Sf. Scriptura despre teoria adaptării, sau critic-istoric?

Răspundeți la întrebarea: poate fi considerată răspândirea neobișnuit de rapidă a Evangheliei printre dovezile importante și puternice ale originii divine a religiei creștine?

Despre Hristos Dumnezeu în Rusaliile lui Moise sub numele și imaginea unui Înger.

Oare morala creștină nu exclude alte motive decât cele ale iubirii pure?

Despre pericolul încrederii excesive în rațiune în explicația Sf. Scriptura.

Dovada divinității lui Isus Hristos,

din propriile Sale cuvinte: Az și Tatăl sunt una. Ioan. X, 30.

Poate virtutea creștină să atingă cea mai înaltă perfecțiune?

Despre diferența dintre învățăturile lui Vasile cel Mare și învățăturile lui Ioan Gură de Aur și motivele acestei diferențe.

Despre corespondența învățăturilor morale creștine cu natura spirituală a omului.

Despre nevoia de umilință pentru a atinge perfecțiunea morală.

De resurrectionc lesa ChrisI.i et necesite Juiiiis eventos.

Despre dumnezeirea Fiului lui Dumnezeu după relația cu mărturiile Vechiului și Noului Testament.

Faceți cei care sunt toți Sf. Explică ei Scripturile în mod misterios?

O respingere a părerii celor care sunt revelația interioară directă a Sf. Duhul este acceptat ca singurul ghid universal în lucrarea mântuirii.

De cultu sacrarum imaginum.

Despre prima epistolă către Tesalonic.

De ce a interzis Isus Hristos!” vorbesc despre minunile Sale și fac public că El este Mesia?

De supremo moralitatis motivo.

Analiza literară a psalmului 79.

De ce sunt necesare mijloace naturale pentru a ne aranja întreaga viață conform ideii de perfecțiune morală și unde este necesar să stabilim o limită dincolo de care nu mai sunt valabile și, prin urmare, nu mai sunt necesare?

Ar putea înțelepții păgâni antici să înțeleagă adevărul în studiile lor despre subiecte suprasensibile?

Despre importanța cântărilor noastre bisericești.

Revizuire critică a filosofiei practice a stoicilor.

Despre posedați, menționat în St. Scripturi.

Există vreo forță între binecunoscutele dovezi ale originii divine a religiei creștine și cele care sunt împrumutate din efectul extraordinar al acestei învățături asupra îmbunătățirii stării morale a lumii?

Despre ceea ce este rău. notat în lume nu distruge credința în Providența Divină.

Despre dacă este posibil ca o persoană să-și corecteze daunele interioare de către forțele naturale?

Despre ce moduri ale Providenței pot fi remarcate în relocarea lui Erssv în Egipt?

De falsitate doctrinac ('hiliastariini.

O infirmare a opiniei celor care vor să explice starea celor înnebuniți prin asumarea bolilor naturale la ei.

Cursul al unsprezecelea (1838).

Conform teologiei dogmatice.

De usti rationis in llieologia revelata

De posibile revclatioiiis.

De aiectioiiibiis stiidiosorum llieologiae rcvelatae.

De valore, criterionim revelationis divinae internornin.

Despre posibilitatea unei religii universale revelate.

Au rămas vreodată neamurile fără o revelație pozitivă?

Despre importanța pe care Iisus Hristos a acordat-o miracolelor.

Cine sunt aceștia, despre care vorbește Apostolul: primele roade ale Duhului având proprietăți (Rom. 8:23)?

Despre legătura păcatului cu boala și moartea.

Despre suspinul făpturii.

Despre teologia morală.

Despre relația dintre teologia creștină activă și alte științe teologice.

Este posibil, pe baza Sf. Scripturile să constituie un sistem complet de teologie creștină activă?

Despre relația învățăturii morale creștine în general cu filozofia și în special cu învățătura morală filozofică.

Oare unii cred pe bună dreptate că omul natural, orice ar face, păcătuiește de moarte?

În ce sens Cuvântul lui Dumnezeu îl numește pe om natural mort?

Pe ce bază poate un moralist creștin să considere absurdă opinia socialistului. ca și cum o crimă a strămoșilor nu ar putea strica forțele morale dintr-o persoană?

Care este forța obligatorie a legii Evangheliei?

Ar trebui exemplul Mântuitorului să aibă forță de lege pentru un creștin?

Despre motivele inactivității și eficienței slabe a harului lui Dumnezeu în om.

Acea credință în Hristos Mântuitorul este singura sursă de iubire pentru Dumnezeu și pentru omenire.

Despre influența virtuții creștine asupra bunăstării rasei umane.

Sunt aceleași impulsuri pentru toate vârstele vieții spirituale aprobate de creștinism?

Are o viață contemplativă spirituală demnitate morală?

Despre importanța unei vieți fecioare.

Despre sclavia spirituală.

Despre demnitatea morală a vieții sfinților proști.

Ce influență asupra moralității au exemplele sfinților?

Conform interpretării Sf. Scriptura și arheologia biblică.

Despre transformările suferinței și morții lui Iisus Hristos, care sunt în Vechiul Testament.

Despre legătura strânsă dintre cărțile Vechiului și Noului Testament.

Despre scopul principal al tuturor cărților Sf. Scriptura.

Despre motivele diferenței de imagine și ordine a narațiunii dintre evangheliști.

În ce sens acceptă apostolul Buric (Gal. 4:22-31) povestea celor doi fii ai lui Avraam?

Despre existența și importanța sensului transformator în St. Scripturi.

Despre autenticitatea textului — 1 Ioan. 5, 7.

Explicația profeției lui Mica 3. 2.

Explicația profeției despre un profet ca Moncey. Deut. 18.15.

Explicația Psalmului 15.

Explicarea cuvintelor Mântuitorului, care constituie răspunsul la întrebarea propusă Lui de ucenici: de ce vorbește El în pilde? mate. 13, 11-15.

Explicația pildei - Luca. 16. 1-13.

Explicația narațiunii Evangheliei despre ispita lui Isus Hristos de la diavol. Mat. 4, 1–I.

Explicația conversației Mântuitorului cu Nicodim. Ioan. 3. 1-21.

Despre săpăturile lui Moise cu privire la puritatea trupească.

Despre teologia pastorală și elocvența ecleziastică.

Despre puterea binecuvântării preoţeşti.

Despre natura zelului adevărat al unui păstor.

Despre necesitatea ca un creștin să facă o mărturisire detaliată în fața unui preot

Despre răul din lăcomia preoților pentru cauza grijii lor pentru mântuirea sufletelor încredințate lor.

Care este ideea principală exprimată în cip de înmormântare laici?
Care este ideea principală exprimată în cip de înmormântare preoti?
Care este ideea principală exprimată în înmormântare

bebelusii?

Despre necesitatea unei vieți sfinte pentru un predicator al Cuvântului lui Dumnezeu.

Conform istoriei bisericii.

Despre diferitele tipuri de construcție divină ale bisericii, în funcție de diferitele ei vârste.

Despre drepturile evreilor de a stăpâni pământul Canaan.

Despre acțiunea legislației civile și rituale a lui Moiseev și educația morală a poporului evreu.

Despre participarea profeților Vechiului Testament la treburile civile ale poporului lor.

Ce motive au contribuit la purificarea conceptelor religioase în rândul evreilor în timpul captivității babiloniene?

Despre acțiunile împăratului Sf. Constantin în favoarea bisericii.

Despre celibatul clerului.

Despre dobândirea și înălțarea Crucii cinstite și dătătoare de viață a Domnului și despre sărbătoarea în cinstea ei stabilită.

Învățătură despre îngerul păzitor în primele secole ale creștinismului.

Biografia sfinților este unul dintre mijloacele de educație publică în evlavia creștină.

Despre istoria FILOZOFIEI.

Au crezut corect Pinagor și Socrate că filosofia este o meditație asupra morții?

Despre imaginea simbolică a filosofării anticilor.

Judecata asupra panteismului lui Xenofan.

Judecata asupra budismului.

Recenzia filozofiei indiene pe cartea lui Upnekat. sau un secret ascuns.

Recenzia cărții Kopfutsiy: mijlocul etern.

Judecata despre părerea strămoșilor, că Iată sufletul lumii.

Judecata despre suflet si reselleii.

Judecata despre scepticism.

Judecată pe opinia lui Plotin, că începutul răului este materie.
Considerarea dovezilor veșniciei lumii, expuse de Proclus.

Introducere în filosofie și metafizică.

De origine philosopliae.

Ar putea oare filosofii păgâni antici în studiul obiectelor metafizice să înțeleagă adevărul?

Care dintre dovezile existenței lui Dumnezeu este mai convingătoare pentru inimă?

Oare sufletul omenesc, în afară de corpul vizibil, grosier, nu mai are altul invizibil, subtil?

Va păstra sufletul, după despărțirea de corp, conștiința de sine și personalitatea?

Despre diferența dintre credință și cunoaștere.

Conform psihologiei experimentale.

Despre pericolele dezvoltării predominante a rațiunii asupra altor abilități.

Despre influența imaginației asupra moralității.

Despre uitare.

Despre vise.

Despre filozofia morală.

Analiza critică a principiului moralității lui Kant.

Judecata asupra opiniei lui Kant: ideea lui Dumnezeu nu este baza moralității.

Judecata asupra opiniei lui Aristotel: virtutea este mijlocul dintre două extreme.

Despre autocunoașterea ca mijloc de succes în virtute.

Despre singurătate, ca mijloc de succes în virtute.

Despre iubire pura.

Conform vocabularului general.

Despre legătura teoriei cu practica în studiul științei literaturii și în exercițiul în lucrări verbale.

De ce este teoria literaturii mai târziu decât operele de elocvență și poezie?

Limba vorbită a înaltei societăți poate fi luată ca model pentru lucrările scrise?

Despre afinitatea limbilor.

Analiza canonului Sf. Ioan Damaschinul la Sf. Paști.

Analizând canonul în cincizeci - al lui.

Analiza canonului pentru Nașterea lui Hristos Kozma Maium-skago.

Analiza discursului rostit împăratului suveran în Catedrala Adormirea Maicii Domnului din Moscova la 27 octombrie 1837.

Analiza odei lui Lomonosov: meditație de seară asupra măreției lui Dumnezeu.

Despre afinitatea poeziei cu filozofia.

Despre afinitatea epopeei cu istoria.

Despre istoria civilă.

Pe ideea istoriei universale.

Despre necesitatea de a lua în considerare istoria universală în legătură cu creștinismul.

Judecata asupra operei lui Bossuet: un discurs asupra istoriei generale.

Despre avantajele stăpânirii monarhice asupra altora.

Despre educația originală a lui Grekov.

Despre natura istoriei Evului Mediu.

Despre consecințele cruciadelor.

Despre natura noii istorii.

Care este semnificația istoriei Rusiei în general?

Care sunt principalele elemente din caracterul și viața poporului rus, pe care s-a construit măreția sa?

Ștergeți pentru o perioadă de noroc.

./V' -7 (Ih p. 268.)

Instructiuni catre subiect la vector, intocmite in 1844 de inspectorul arhimandrit Evgeny.

Inspectorul Asistent este obligat să asiste inspectorul în toate problemele de supraveghere a elevilor. Prin urmare:

1) Observă că studenții în folosirea timpului respectă cu strictețe ordinea prevăzută de art. 67 și 68 din Carta academică.

2) Atrage atenția asupra faptului că în orele stabilite pentru ascultarea lecțiilor de la ore, elevii se află în clasă: în orele stabilite pentru exercițiul de acasă, se angajează fie în citirea cărților, fie a compozițiilor utile și nu rămân inactiv, și că o anumită oră dimineața și seara o foloseau pentru rugăciune.

3) Asigurați-vă că toți elevii merg în sala de mese la prânz și la cină, că se comportă decent în ea, astfel încât să nu se așeze la masă înainte de rugăciunea de dinainte de masă și să nu părăsească masa înainte de rugăciunea de după-amiază .

4) În timpul slujbei, stă alături de studenți și observă protopopiatul acestora.

5) De asemenea, îi observă pe elevi în timpul plimbărilor lor în afara zidurilor mănăstirii.

6) Pentru aceasta, vizitează zilnic camerele elevilor, examinează atât cărțile pe care le citesc, cât și alte lucruri pe care le fac și, de asemenea, întreabă dacă toți elevii sunt în săli.

7) În ultimele zile ale fiecărei luni, informează inspectorul cu privire la toate acțiunile avizate sau condamnabile ale elevilor pe care le-a observat, iar împreună cu inspectorul întocmește și semnează lunar o notă privind comportamentul elevilor.

8) Inspectorul Asistent poate mustra și admonesta elevii care se dovedesc a fi vinovați.

9) Când abaterea unui elev, datorită importanței sale, nu poate fi limitată la o singură mustrare, inspectorul asistent îl anunță imediat pe inspectorul și nu își asumă nicio pedeapsă în sine.

10) Când inspectorul consideră că este necesar să mărească

sau pentru unii studenţi, sau pentru toţi la orice materie, inspectorul asistent se obligă să asiste în aceasta pe inspectorul prin măsurile ce depind de acesta.

11) Când inspectorul asistent, la rândul său, consideră necesară o asemenea măsură, îl informează pe inspectorul și nu o pune în aplicare decât după acordul cu inspectorul.

JV 4. (J p. 268).

Dintre instrucțiunile pentru bătrânii camerei, avem trei:

1) instrucțiunea din 1820, semnată de rectorul Kirill:

2) 1830, semnat de inspectorul Evlampiy (zkzem-plyar, care a aparținut seniorului nr. 9 Alexander Vasilyevich Gorsky); 3) 1840, semnat de rectorul Filaret si dat seniorului 9 Ab P. S. Kazansky *). Cel mai detaliat și detaliat îi aparține lui Evlamy; a activat si pe vremea inspectoratului Filaret (Cernigov), care l-a suplimentat oarecum, si o plasam integral.

Instrucțiuni pentru bătrânii camerei.

A. Referitor la utilizarea timpului în general.

1) Elevii trebuie să se trezească iarna la ora șase la telefon, iar vara se pot trezi mai devreme dacă doresc.

2) Ora al șaptelea și îmbrăcămintea ar trebui să fie folosite pentru rugăciune, care în fiecare cameră ar trebui să fie făcută colectiv.

3) Folosiți cea de-a opta oră pentru pregătirea pentru lecții.

*) Del. acad., domnitor 1822. Nr. 97. -1834 Nr. 23. - 1842 Nr. 49.

4) Al nouălea, al zecelea, al unsprezecelea și al doisprezecelea să fie în clasă în timpul orelor de școală.

5) Folosiți prima și a doua oră pentru prânz și o plimbare.

6) A treia și a patra oră să fie la cursuri, cu excepția zilei de joi.

7) Al cincilea este de folosit pentru odihnă și plimbare.

8) Al șaselea, al șaptelea și al optulea exerciții acasă.

9) Al nouălea pentru cină și odihnă, al zecelea pentru exerciții de acasă.

10) La ora zece, la chemarea dată, săvârșiți prin toate mijloacele rugăciunea de seară și culcați-vă; deși, de nevoie deosebită, focul poate rămâne în încăperi până la ceasul al doisprezecelea și nu mai mult.

B. Cu privire la trecerea sărbătorilor.

11) Duminica și sărbătorile needucative, toți elevii, la prima lovitură de binecuvântare, ar trebui să se adune în sală, după ce s-au adunat, înainte de a pleca, să devină pokompatno și, după ce cântă un vers de sărbătoare decent, să părăsească sala în ordine, decent. În timpul închinării în sală, stați cu respectarea ordinului cine locuiește în ce cameră și sub supravegherea cui: cei care sunt capabili vor ține fețele din dreapta și din stânga cântând bisericii și vor sta deoparte; atât în sală, cât și în biserică, rând pe rând, corectați lectura după rânduiala bisericească (mai ales la priveghiul de toată

noaptea), și faceți-o încet, cu voce distinctă, separată, astfel încât cu o expresie decentă a vocea, pe cât posibil, facilitează înțelegerea a ceea ce se citește pentru cei care ascultă.

12) În timpul închinării, atât în biserică, cât și în sală, stați cu decor și cu evlavie. Din biserică sau din sală

să nu iasă până la sfârșitul slujbei: un elev duhovnicesc trebuie să fie harnic în închinare, cu atât mai mult cu cât prin neglijența sa în închinare îi poate ispiti pe alții. Nicio ofensă, spune statutul, nu poate fi mai condamnabilă decât necinstea sau indecența în biserică.

13) Toți studenții, fără excepție, ar trebui să folosească prima și ultima săptămână din Postul Mare pentru a-și curăța conștiința prin pocăință și, după o pregătire adecvată, să se împărtășească de Sf. Taip: aceiași elevi care în acest moment se apropie de plecarea către casele părinților sau rudelor lor trebuie să prezinte dovezi de la preoții locurilor locale că și ei le-au mărturisit și s-au împărtășit cu Sf. Tain.

B. Referitor la utilizarea timpului în activități clasice și casnice.

14) După citirea rugăciunii de dimineață, studenții ar trebui să se apuce imediat de treabă și ora dimineții, ca cea mai capabilă pentru ocupație, mai ales să o folosească pentru scris. Mai mult decat atat, ar fi foarte util ca toata lumea sa se apuce de treaba dupa ce a citit sau ascultat orice capitol din Sfanta Scriptura.

15) În timpul orelor de școală, toți elevii trebuie să fie la ore, iar pentru aceasta, dimineața la începutul orei a 9-a pe data de 1. iar după-amiaza la începutul orei a 3-a până la a 5-a, toată lumea trebuie să părăsească camerele. În acest moment, fiecare cameră trebuie să fie încuiată: cu excepția unui caz, dacă unul dintre studenți, fiind rău sau slăbit, nu a avut timp să meargă la spital, care, totuși, trebuie mai întâi adus în atenție a autoritatilor.

16) La intrarea în clasă, fiecare trebuie să-și ia locul atribuit, să asculte cu atenție lecțiile predate, să dea răspunsuri sau, în caz de îndoială, să-și exprime gândurile cu chibzuință și modestie; acționați într-un mod similar atunci când repetați lecțiile.

17) La teme trebuie respectată o ordine strictă și liniștită, iar în timpul orelor, posibilă tăcere și tăcere, astfel încât nimeni să nu fie intempestiv sau prea tare să citească, să vorbească, să raționeze etc. π. nu a provocat tulburări sau obstrucții altora în ocupațiile lor.

18) Întrucât în ocupații utilul trebuie preferat plăcutului și necesarul utilului; atunci ocupațiile necesare pentru funcționarea în fiecare clasă ar trebui să facă obiectul unei atenții speciale și principale; cărți cu conținut util și plăcut, care sunt esența diverselor reviste etc., de tratat cât mai puțin; Lectura plăcută poate fi permisă ca odihnă și în timpul odihnei: o ocupație părtinitoare în o astfel de lectură: a) ucide timpul, atât de necesar pentru lucrurile necesare; b) dă naștere la o mică aversiune față de angajarea în atribuțiile unui grad; c) obişnuieşte cu frivolitatea π cu sentimente indecente pentru un elev spiritual. Prin urmare, conform puterii § 71 vor fi frați pentru o observație specială pentru voi. care ar începe să citească reviste etc. cărți la momentul potrivit pentru studiu.

19) Este foarte util atât să studiezi subiecte în general, cât mai ales să citești cărți bune, să studiezi împreună doi-trei oameni, pentru a judeca mai bine perfecțiunea sau neajunsurile cărții sau scriitorului citit.

20) La ocupații ușoare și în același timp plăcute

există cântări și chiar muzică. Cântul, ca ocupație foarte decentă pentru elevii spirituali, și în uz casnic, care poate fi mai mult sau mai puțin obișnuit, este în mare parte aprobat. Dacă este folosit la un moment decent, după cum se poate socoti în general după masă, și mai mult decât atât de mulți împreună, și cu respectarea măsurii și armoniei cerute de regulile cântului muzical, poate fi la fel de benefic pentru sănătatea organismului. cât despre bunăstarea spiritului.

D. În ceea ce priveşte tabelul.

21) La masă, toată lumea ar trebui să-și ia un loc lângă camera bătrânului; iar acesta ocupă primul loc convenabil pentru supraveghere. În continuarea tabelului , observați modestia și ascultați lectura propusă. În cazul oricărei nemulțumiri cu privire la masă, picto-ul nu trebuie să îl detecteze prin zgomot sau prin orice acțiuni indecente; dar, dacă problema este demnă de atenție, este necesar să o transmiteți în propria ordine. Datoria de a preveni orice fel de nemulțumire în sala de mese π de a raporta despre acestea autorităților revine bătrânilor de cameră; și oricine altcineva care își asumă aceste drepturi va fi observat — ca încălcător al ordinului.

D. În ceea ce priveşte mersul.

22) Ora legală pentru plimbare este, în general, timpul după masă sau după terminarea orelor de școală. Timpul de mers și odihnă în timpul orelor de școală poate fi de o oră, în vacanțe - două ore, iar, în funcție de nevoie, pentru reînnoirea forțelor oarecum slăbite - trei sau patru ore; în general, ns ar trebui să continue să vpsh-

plimbările sau absențele ei până la 5 ore fără a-i cere permisiunea. Iar cel care va fi concediat, din motive temeinice, absentand de la Academie timp de 5 ore, este obligat sa se prezinte inspectorului la intoarcere - fara greseala, - precum si dupa revenirea posturilor vacante la Academie.

E. Referitor la diferite atitudini.

23) În raport cu superiorii și mentorii, elevii trebuie să fie respectuoși, modesti.

24) În relațiile reciproce și comportamentul ar trebui să fie nobil, politicos; ar trebui să servească unul altuia ca exemplu de bună purtare, atenție, prudență; - ar trebui să fie inspirate de iubire reciprocă și sinceritate, ca membri ai aceleiași familii.

25) Faptele rele, ridicolul neintenționat și mult mai multe certuri și dezacorduri nu ar trebui să fie auzite deloc între studenți.

26) În relațiile cu cei din afară, studenții trebuie să se distingă prin gradul, blândețea și prudența care se potrivește elevilor spirituali.

27) În relații strânse sau cunoștințe cu externi și externi, oricât de onești și decente ar fi aceștia în sine, niciunul dintre elevi nu trebuie să intre fără o explicație prealabilă din partea inspectorului. Nu cumpărați reviste și cărți similare pentru uzul dvs. fără știrea și permisiunea superiorilor dvs.

28) Despre vizitele elevilor de la străini, în special despre cele care pot fi fie lungi, fie frecvente, trebuie aduse la cunoștință lor în ordinea lor.

29) Dacă vreunul dintre vizitatori dorește să inspecteze camerele și clădirile, atunci să-și îndeplinească dorința numai cu permisiunea autorităților.

30) Despre nevoi speciale sau stări speciale de spirit, pentru care sunt necesare sfaturi și înțelegere, oricine are voie să se explice inspectorului în orice moment. Cel mai de dorit este ca studenții să fie sinceri în a-și recunoaște slăbiciunile și să nu ajungă până la punctul de a-i forța să le mărturisească. O mărturisire sinceră va fi luată ca un semn sigur de corectare.

G. Referitor la supravegherea elevilor și raportarea în onom.

31) Ofițerii superiori de cameră sunt obligați să se ocupe de executarea de către studenți a tuturor punctelor prezentei instrucțiuni calculate până în prezent.

32)   Bătrânilor sălii le este îndatorită în mod deosebit să respecte cu toată severitatea, în primul rând, pentru ei înșiși, iar apoi pentru studenții care locuiesc cu ei în ceea ce privește morala și buna lor predicare; nu prea atent la regulile unei bune ordini, dacă cineva s-a dovedit a fi astfel, să admonesteze cu sfaturi și sugestii blânde, prietenoase, chemând ajutor și pe cei mai capabili să facă acest lucru; informați despre cei care neglijează comanda.

33)   La ora 9 seara informează inspectorul despre starea elevilor; incidente care merită o atenție deosebită îi sunt raportate fără cea mai mică întârziere.

34)   De asemenea, informează în general despre bunăstarea camerei, despre nevoile camerei și despre eventualele neajunsuri în sala de mese sau în cameră.

35)   Au o revistă. În ea se notează: a) fapte remarcabile lăudabile sau condamnabile ale elevilor cu desemnarea cauzei, motivele și împrejurările acestora: b) semnele caracterului firesc al celor care conviețuiesc cu el, modificările acestui caracter și cauzele diferitelor afirmă: c) corectitudinea sau disfuncționalitatea elevilor, zelul sau neatenția în virgule de studiu la domiciliu, în ocupații de fapt morale; d) conține și rapoarte despre elevii care merg la închinare și la oră, despre citirea rugăciunilor de dimineață și de seară, despre atenția acordată acestora.

36)   Ei transmit acest jurnal inspectorului în fiecare lună sau când acesta solicită.

Domnul să aranjeze totul pentru slava Sa și pentru folosul și edificarea reciprocă a tuturor!

Nr. 5. (str. Къ 273.)

Cu privire la stabilirea lecturilor în sala de mese în jurnalul Colegiului Academic la 26 noiembrie 1823, s-au consemnat următoarele:

„Consiliul universitar, discutând în cadrul mesei studenților mijloacele de stabilire a perfecționării și protopopiatului, a hotărât:

1)   În timpul mesei, atât prânzul, cât și seara, se stabilește o lectură din cele patru mine, după decența vremii, și din Sf. Părinți, ale căror lucrări alese sunt plasate în Lectura creștină, iar uneori de la alți scriitori evlavioși cu permisiunea rectorului Academiei.

2)   Citirea pe rând.

3)   Pentru respectarea mai convenabilă a ordinii în sala de mese în toate părțile, stabiliți însoțitori superiori, ale căror atribuții sunt stabilite prin reguli speciale, care

trebuie introduse în instrucțiunile lor; aceste reguli sunt următoarele:

„Bătrânul de serviciu să observe: 1) ca în fiecare zi, fără nicio omisiune, înainte de începutul și sfârșitul mesei, să se săvârșească o rugăciune, iar în continuarea acesteia să se facă citirea cărților, care, la discreție, vor fi aleși pentru aceasta;

2) Să se păstreze decența și tăcerea între elevi în timpul mesei; în cazul oricărei indecențe, zgomot, conversație sau râs, seniorul de serviciu trebuie să meargă imediat la locul unde se va observa acest lucru, să afle motivul și, observând seniorul de cameră, într-o notă specială pentru a informa inspectorul Academiei. .

3) În cazul unei disfuncționalități în alimentație și a nemulțumirii din cauza acesteia exprimată de către studenți, transmiteți ambele într-un proces-verbal la inspectorul Academiei.

1) În raportul dvs. general la ora stabilită, printre altele, raportați despre cei care citesc, adăugând comentarii despre imaginea și subiectul lecturii lor.

j\') 6. (Къ str. 344).

IГ Р А В II Л Λ

asupra modalităţilor de acordare a premiilor tutorilor Academiei din suma donată pentru această materie de către Mitropolitul Filaret.

1) Acordarea premiului mentorului se face în ședința membrilor conferinței Academiei.

2) Dreptul preferenţial la premiu va da vechime în serviciu util şi diligent.

3) Mentorii care nu au lucrat 6 ani la Academie nu au dreptul să primească un premiu.

4) Un pastor care a primit odată un premiu i se poate acorda o altă dată nu mai devreme de șase ani de la primirea primului premiu.

5) Premiul pentru mentor secundar poate fi propus de cel puțin 4 membri ai conferinței și se acordă în final cu votul majorității.

6) Vechimea în rândul cadrelor didactice care au intrat concomitent în serviciul școlar se va acorda celui care este recunoscut de majoritatea membrilor conferinței în vechime.

7)   În acele cazuri în care oricare dintre mentorii Academiei poate avea o nevoie specială de asistență financiară, o conferință și o propunere de cel puțin 4 membri. cu o majoritate de două treimi din voturi, poate acorda un premiu unui mentor, și nu în ordinea vechimii în serviciu, dar care a servit cel puțin un an.

8)   Acordarea premiului în memoria donatorului trebuie să se facă anual la 1 decembrie.

7. (Къ str. 349).

Tablouri pe masa studenților Academiei.

ALIMENTARE CARNE.

Duminică și sărbători, la o insultă: rece - jeleu cu smântână și hrean, o pesmet de corned beef cu smântână și iaps și hrean - alternativ: ciorbă de varză, friptură de miel sau vițel, în plus, plăcinte.

Pentru cină: supă de cartofi și terci de lapte.

Luni la cină: supă de varză și terci de hrișcă.

Pentru cină: tocană și terci.

Marți la cină: supă de varză și terci.

Pentru cină: supă de mei și terci.

Miercuri la cină: venngret rece, supă de fulgi de ovăz și cartofi fripți.

Pentru cină: tocană și terci.

Joi la cină: supă de varză și terci.

Pentru cină: supă de fulgi de ovăz și terci.

Vineri la cina: rece - sfecla cu castraveti si ceapa sau batvinia. supă de mei și friptură de cartofi.

Pentru cină: tocană și terci.

Sâmbătă la cină: supă de varză și terci.

Pentru cină: supă de fulgi de ovăz și terci.

POSTUL ALIMENTAR.

Duminica si de sarbatori la cina: sfecla rece cu peste sarat, castraveti si ceapa, sau un peste proaspat cu hrean; ureche, sau supă de varză cu pește sărat; cartofi fripți sau pește proaspăt și plăcinte.

Pentru cină: tocană de cartofi și terci de hrișcă sau mei cu ulei vegetal.

Luni la cină: venngret de sfeclă roșie cu cartofi și castraveți, supă de varză și terci.

Pentru cină: supă de fulgi de ovăz cu cartofi și terci.

Marți la cină: cartofi zdrobiți cu ceapă și castraveți, supă de hrișcă și terci.

Pentru cină: tocană și terci.

Miercuri la cina: sfecla tocata cu castraveti, supa de varza si friptura de cartofi.

Pentru cină: supă de mei și terci.

Joi la cină: venngret, kasha și terci.

Pentru cină: tocană și terci.

Vineri la cină: piure de cartofi, supă de fulgi de ovăz și friptură de cartofi.

Pentru cină: supă de varză sau supă de mei și terci.

Sâmbătă la cină: sfeclă tocată, kasha și terci.

Pentru cină: tocană și terci.

Emiterea prevederilor la masa elevilor.

B SĂRBĂTORI RAPIDE.

Pentru plăcinte – făină de grâu sau cereale, % f. de persoană, crupe de hrișcă 3 gar., unt de vacă 2% f.

Pentru cina rece - 2'/, jeleu cu hrean si schimb. tanoy.

În shchi - carne de vită pentru 4 x 37, t. in ziua.

Pentru condimente - 5 fl.

Pentru friptură de miel 7. de persoană, unt de vacă 2'/, t.

Pentru a asezona tocanita pentru cină – făină de foc 5 f~ de unt de vacă 1 fl.

Pentru terci - mei 2 gar. și mai mult, unt de vacă 3 f.

Pâine în zilele de post și un pud. pe zi, în slabă 6 lire. in ziua.

Săruri - 10 lbs.

IN WEEKEND.

Carne de vită pe zi, 1 lb. pe persoană.

Pentru condimentare - făină incendiară pe zi 10 lbs., unt de vaca 17 lbs.

Pentru terci - crupe de hrișcă 171 sferturi pe zi, unt de vacă 10 lire, pentru miniștri 1 fl. in ziua.

ÎN SĂRBĂTORI RAPIDE.

Pentru plăcintele cu făină și cereale se dă aceeași cantitate ca în sărbătorile postului, ulei de post 27, f.

Pentru sfeclă rece cu pește sărat, 1 lb. pe persoană.

Ureche cu peste proaspat sau supa de varza cu sare, presupunand 4 persoane I '/o f.

Condimente - făină ușoară 6 lb., ulei slab 3 lb.

Pentru friptură sau: pește proaspăt io 7_, F n pentru această făină prăjită 3 f.

Pentru cina tocanita-cartofi cam 3 masuri.

Pa condimente - făină podzhizhpoy C "7 'f .. ulei de post 6 f.

Pentru terci - hrișcă (> gar. (cu însoțitori) sau mei cam 5 gar., ulei de post 3 f.

Vъ V.VDI1N.

Pa vepigrst - 1 masura de cartofi. 1 măsură de sfeclă și 2 f. ulei de post.

Pa supa - mei 1 gar., faina 3 fl. n ulei slab 2*,., f. pli fulgi de ovăz 2 gar., făină 3 fl. n unt 2'/ f.

Pa terci - 12 gar. în ziua de hrișcă. ulei de post 9 linguri.

Tocană de condimente pentru cină - făină de gunoi 6 lb., ulei de post 3 lb.

xv <S'. cmj Hiìi.

Instructiuni catre economistul Academiei.

Regulile pentru funcția de menajeră sunt stabilite în secțiunea IV a cartei academice de la § 218 la 279.

unele dintre ele trebuie să fie executabile, pentru aceasta este dată următoarea instrucțiune.

7 Despre graficul de cheltuieli.

La începutul fiecărui an nou, odată cu întocmirea rapoartelor pentru trecut, economia întocmește imediat un grafic aproximativ al tuturor cheltuielilor Academiei pentru noul an și îl supune spre aprobare consiliului de administrație. Scopul pentru care această distribuție este compilată / este acela. pentru a determina, pe cât posibil, aproximativ, întreaga sumă care va fi necesară în cursul anului pentru cheltuieli datorate necesităților nevoilor. Pentru a atinge acest scop, economia, luând în considerare conform ultimelor rapoarte și dar propriile sale informații și ipoteze, toate nevoile Academiei cu toată atenția, ar trebui să indice în grafic pentru fiecare articol costurile estimate în detaliu. Dar articolul despre alimentația elevilor ar trebui să indice cât și pentru ce cantitate făină de secară, crupe, grâu, apoi '! În mod similar, conform articolelor despre salarii, despre haine, despre o casă etc. înseamnă fiecare cheltuială, fiecare material și lucru în detaliu. Pentru cheltuielile reale pentru unele articole aproape întotdeauna depășit poziția standard și programul. dupa stat, si nu intocmit dupa necesitati, exista doar o lista de la stat.In general, aceasta ar trebui intocmita exact la fel de detaliu in toate ca s-ar intocmi un raport la sfarsitul anului. Prin urmare, rapoartele detaliate pot și ar trebui să fie luate drept model pentru el.

2. Despre recoltarea Aletzhg.

Pe baza graficului de mai sus, economia pregătește toate materialele pentru lucru: 1) la rând, 2) în mod economic și 3) achiziții mărunte.

1. La rând - făină de secară și hrișcă pentru masa studenților: pânză, mapă, chinezească, pânză pentru veste. π angajarea croitorilor pentru construcții de haine, angajarea și spălătorii pentru spălarea lenjeriei; lemn de foc si materiale in general π lucreaza in cantitati mari '!, conform intretinerii casei: intrucat toate aceste articole necesita sume mari.

2. Din punct de vedere economic - toate materialele și lucrările sunt mai puțin semnificative.

3. Achiziții mărunte - diverse nevoi mici pentru o sumă pe lună nu mai mult de 200 de ruble.

Nota 1. Contractele se fac de catre intregul consiliu. Economia reprezintă pentru el nevoia de a face un fel de contract, invită comercianții la datele care vor fi stabilite pentru ședința consiliului de administrație. Economia se coace si astfel incat contractul sa fie facut la timp, si executat exact conform conditiei.

Nota 2. O achiziție în gospodărie este făcută de o economie, iar el îi anunță întotdeauna rectorului sau consiliului de conducere, explicând necesitatea și prețul și încercând în toate modurile posibile să facă lucrul cumpărat bun și profitabil: în cel mai rău caz, toată responsabilitatea rămâne pe economie.

Nota 2. Achizițiile mici sunt făcute de economie numai la discreția sa, dar lunar prezintă consiliului de administrație un caiet de rapoarte privind cheltuielile mici.

3. Despre cărțile materiale și cărțile de cheltuieli bănești.

La sfarsitul fiecarui an, economia solicita administratiei pentru anul urmator trei carnete de cablu: unul pentru sosirea materialelor si pentru introducerea facturilor depuse de muncitori si antreprenori: altul pentru evidenta consumului de materiale; al treilea pentru o notă de îmbrăcăminte eliberată elevilor. Prima carte va fi împărțită în două părți: într-o parte, economia intră în ordine toate materialele achiziționate, pe măsură ce sunt acceptate, cu o semnificație: - când, de către cine și ce s-a făcut, pentru ce sumă, cu abonament. de la muncitor, daca stie sa scrie. Economia prezintă această carte inspectorului, iar apoi, împreună cu note privind emiterea de bani, consiliului de administrație. A doua carte va fi împărțită în cinci articole sub rubricile: 1) despre mâncare: 2) despre haine: 3) despre casă: 4) despre spital; 5) la birou. Pentru fiecare articol economia înseamnă: - când, ce, pentru ce și cât a fost folosit. A treia carte va fi împărțită în atâtea părți câte subiecte sunt date elevilor, nair. 1) cămăși, 2) chiloți. 3) batice, 4) mănuși, 5) șosete etc. Pentru fiecare articol, economia încasează chitanțe de la destinatari pentru primirea acestor lucruri.

Toate aceste cărți vor fi luate în considerare de consiliul universitar la verificarea rapoartelor întocmite de economist. precum și în alte cazuri; şi de aceea economia este obligată să ţină cu toată corectitudinea evidenţa mai sus menţionată. În plus, la sfârșitul anului, economia cere consiliului universitar pentru anul următor două cărți de foraj: una pentru înregistrarea cheltuielilor generale de numerar, cealaltă pentru înregistrarea cheltuielilor de casă mică. Cartea de primire a banilor se ține una mulți ani.

4. Volumul inventarului.

În inventarul existent al proprietății academice, economia adaugă în timp util toate clădirile noi ale Academiei, toate mobilierul, ustensilele, trăsurile, hamurile pentru cai, etc., nou venite, care sunt folosite pentru utilizare pe termen lung; și despre excluderea lucrurilor care sunt dărăpănate și lipsite de valoare pentru utilizare, care sunt enumerate în inventar, se prezintă consiliului de administrație și, cu permisiunea acesteia, se realizează cu o marcă în inventar, care, totuși, ar trebui să fie făcută de mâna rectorului.

5. Cu privire la eliberarea materialelor pentru provizii.

Eliberarea proviziilor se realizează sub supravegherea directă a menajerei, iar cheile hambarelor și pivnițelor trebuie să fie la acesta; când pleacă la Moscova, sau va fi ocupat cu alte lucruri care sunt necesare în funcție de poziția sa: în acest caz, el îndrumă executorul să emită dispoziții, dar după aceea mărturisește corectitudinea emiterii și înregistrării lucrării. în cartea de materiale.

6. Despre masă.

Se va pregăti un tabel pentru elevi conform picturii cu șapte anexe sub literele A și B. Economia observă că sunt atâtea și astfel de rechizite folosite în fiecare zi, câte și care sunt repartizate în grafice. Menajera vizitează cât mai des bucătăria și masa, pentru a observa atât curățenia unuia și celuilalt, cât și corectitudinea mâncării care se prepară, și nu numai prin executanți, ci supraveghează personal dacă mâncarea este pregătită în așa și într-o asemenea cantitate și formă, conform regulilor de ordine. Въ

în cazul oricărei defecțiuni sau tulburări pe masă, economia semnalează dezordinea rectorului și se ocupă de remedierea defecțiunii, iar împreună explică ceea ce s-a întâmplat fie el însuși, fie prin intermediul executorului și inspectorului.

7. Despre scris.

Pixurile de hârtie π pentru munca de birou ale studenților le sunt distribuite pe economie, conform programului. Pentru fiecare elev într-o lună: zece lucrări comune, o jumătate de duzină de bune, cinci pixuri.

8. Despre iluminare.

Lumânările pentru iluminarea camerelor studenților se eliberează de menajeră conform programului. Pentru fiecare elev pe săptămână: în lunile de toamnă și iarnă, din octombrie până în martie, trei lumânări cu șase puncte; în septembrie și martie, câte două: în a doua jumătate a lunii august și în prima aprilie, câte una.

9 Despre serviciu.

Serviciul este angajat de economie. El este cel care supraveghează funcționalitatea acesteia și nu atât prin intermediul interpreților, cât și personal; informează rectorul despre tulburări importante.

10. Despre întreținerea casei.

Menajera este obligata sa aiba grija de integritatea lucrurilor apartinand casei si in special de curatenia incaperilor rezidentiale si clasice, de asemenea de curatenia si integritatea proviziilor pregatite si daca vede unde este o defectiune si deteriorare, el anunță rectorul sau consiliul de conducere și ia măsuri pentru a preveni defecțiunea.

39*

11. Despre rapoarte.

La sfârșitul anului, economia în primele zile ale lunii ianuarie întocmește rapoarte economice generale și detaliate ale Academiei conform formei stabilite conform registrelor de venituri și cheltuieli și le înaintează consiliului de administrație în jumătatea lunii indicate. , cu aplicarea tuturor cărților de bani și materiale.

Nr. 9. (Къ p. 358).

Discurs rostit de rectorul Academiei Teologice din Moscova, arhimandritul Policarp, la un act academic la 1 octombrie 1828.

Au trecut deja paisprezece ani de când Academia Teologică din Moscova, deschisă în această zi a acestei luni, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, sub ocrotirea Veșniciei, cu mijlocirea venerabilului și purtător de Dumnezeu și făcătorul de minuni Serghie, își continuă lucrați și lucrați în ocrotirea lui Dumnezeu o, mănăstire a Sfintei Treimi. Cel mai evlavios Suveran, Împăratul Nikolai Pavlovici, moștenitorul și urmașul Fericitului Alexandru, care a întemeiat acest oraș sfânt, îl ocrotește, urmând exemplul său, cu marile sale binefaceri dintr-o dragoste sinceră pentru iluminarea spirituală și evlavia creștină; Autoritățile puse peste noi de la Dumnezeu și de la Suveran - comisia școlilor teologice și Înaltpreasfințitul Filaret, Mitropolitul Moscovei - conduse de motive caritabile și mântuitoare pentru noi, zi și noapte se coace să-l plantăm și să bem.

Nu este nevoie să explicăm sau să dovedim acest lucru în toate detaliile; suficient pentru a sublinia, pe de o parte, că

Apropo, am auzit recent despre anumite recompense, care sunt oferite nu numai mentorilor școlilor teologice, ci și familiilor acestora - și pe de altă parte, ceea ce am auzit acum despre recompensa d-lor. studenții care au absolvit un curs academic.

Prezentând minții și ochilor noștri aceasta și aceasta ca fapte bune, să punem și noi în inimile noastre sentimente de adevărată și desăvârșită mulțumire față de Domnul Dumnezeu, de la Care de sus coboară orice dar bun și orice dar desăvârșit, către Suveran, revărsând. scoate recompensele sale regale asupra noastră și a autorităților . pus peste noi de Dumnezeu și Suveran pentru călăuzirea noastră pe calea iluminării spirituale și a evlaviei creștine. În felul acesta, vom dărui fiecăruia a lui: al Cezarului și al lui Dumnezeu al lui Dumnezeu - nu numai în exterior, ci și în interior, nu numai în cuvinte, ci în fapt.

Gg studenți! Prin voia lui Dumnezeu și hotărârea autorităților, suntem numiți conducători ai studenților; iar voința lui Dumnezeu și hotărârea autorităților sunt de așa natură încât nu numai să ne educe în mintea și inima studenților, așa cum le cere starea și vârsta lor, ci și să pregătească din ei slujitori și ziditori vrednici în marea Casă a lui Dumnezeu pt. mântuirea multora. Fie ca nu numai cuvântul nostru, adesea slab și lipsit de viață, să le servească drept învățătură vrednică, ci mai ales exemplul nostru, viața noastră după Dumnezeu și râvna noastră în trecerea slujirii încredințate nouă: să ne amintim mereu și ne inspiră în toate împrejurările la adevărata și desăvârșită bunătate cuvântul Domnului: oricine face și învață, acesta mare va fi chemat în împărăția cerurilor. Acționând în conformitate cu această regulă, vom plăti binecuvântarea cuvenită

dar lui Dumnezeu, și Suveranului și superiorilor noștri, nu numai în cuvinte, ci în fapt.

gg. absolvenți, continuatori și începători ai cursului de studii academice! Trebuie să fii conștient de chemarea și alegerea ta. Ești chemat și ales nu numai să studiezi, ci să înveți pe mulți alții cu ajutorul lui Dumnezeu: ești chemat și ales atât spre folosul patriei, cât și spre zidirea sfintei biserici. Mare este chemarea și alegerea ta: mare este numirea și slujirea ta viitoare: mare este răsplata care ți se cuvine pentru trecerea vrednică a slujirii tale de la singurul Legiuitor și Judecător, care poate să mântuiască și să distrugă; dar este și supus unei mari răspunderi înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Îi este plăcut Domnului să mântuiască oamenii prin oameni. dar vrăjmașul omului se străduiește să-i nimicească pe oameni prin oameni: mântuiește-te, deci, și fii mântuit pentru Dumnezeu: nu nimici și nu pieri la porunca vrăjmașului oamenilor. Fiecăruia dintre voi au primit talente împotriva puterii fiecăruia: lucrați în ele și dobândiți talente mai mari. Amintește-ți de soarta sclavului viclean și leneș! Odinioară trebuie să deveniți pescari de oameni pentru Dumnezeu și păstori ai turmei lui Hristos, pe care El a dobândit-o cu sângele Său: nu vă dovediți a fi pești muți sau câini muți, neputincioși să latre. Tu trebuie să fii lumina lumii și sarea pământului: fugi de întunericul

păcătos și nu fii geamandură. în afară de numele lui Hristos. În felul acesta, îți vei plăti și recunoștința cuvenită, sau mai bine zis, îți vei îndeplini datoria în fața lui Dumnezeu, în fața Suveranului, în fața autorităților, nu doar în cuvinte, ci în realitate.

O,   dacă Domnul, prin harul Său dumnezeiesc, ar da odată cu îndrăzneală fiecăruia dintre profesorii vorbirii dinaintea Lui acel cuvânt plin de bucurie: iată

Copii, mi-am dat pe Dumnezeu! O, dacă cei care sunt învățați în același timp ar putea adăuga la aceasta fără ezitare în fața lui Dumnezeu: „Ați fost și veți fi întotdeauna singurul nostru Învățător și Instructor: chiar dacă oameni ca noi au îndrăznit să fie numiți profesori sau mentori ai noștri pe pământ, sau a tolerat nume similare: este pentru propria ta onoare, pentru propria ta glorie.”

.-V 10. (Str. Къ 36õ.)

Imnuri către Prea Înalt, după Sfânta Încoronare și Maslu, de către Prea Cuvios Suveran Împărat Nikolai Pavlovici, Autocratul Întregii Rusii, vizită la Lavra Sfintei Treimi Serghie și la Academia Teologică din Moscova aflată în ea. 1826.

G.

ce tu? Ce ți s-a întâmplat

Locaș sfânt al tăcerii?

Tunetul lui Kimvalov nu este la ora stabilită Solid și se agită puternic.

Tăcerea răsărind din somn, Plină de bucurie bruscă, Vrei să te muți din loc, Coboară-ți dealurile de sus; Te arăți ca un mire?

Nu străluciți în zadar cu frumusețe,

Locaș sfânt al tăcerii!

Expand, stâlpi străvechi. Ridicați porțile sunt sacre!

Unsul vine REGELE Înaintea Celui Atotputernic Altarul Să se plece dumnezeiesc fruntea: Iată ușurința Chipului blând!

Se OH - exclamat inimi, Inimi să stăpânească pe cel ales!

Iată, O, Căruia se luptă fiii întregii țări din miezul nopții cu dorință de foc; Care, cu nădejde fermă, Vorbesc înaintea celui Prea

Înalt Legământ: rușii să fie Tată; Cine s-a îmbrăcat s-a maturizat Pentru glorie, putere, Har, - În lacrimile orașelor Rusiei Mama - II în părul ei cărunt era tânără.

Se OH! - Vedere demnă de rai! David nostru iubitor de Dumnezeu. Ascunzând strălucirea puterii pământești Înainte de strălucirea slavei cerești, Venind cu smerenie la unul Rămâne cinste să-ți plătesc. Ascetul lui Hristos Preafericit! Ridică-i fața lui Levitov, ridică-te. — Lovind harpele de aur, sună melodiile inspirate cu Delight.

Sau nu! - Nu coardele harpelor de aur, Ci Bisericile copiilor din inima tinerilor, Salt în bucurie consonantă, Îmbină voci armonioase,

Într-un singur organ solemn al sentimentelor sincere ale rușilor, Să audă țările îndepărtate! O, duhul nostru! Rise up, rise up, Rise up, rise up, difuzează melodii inspirate cu Delight.

Când, ca un tunet, s-a auzit un glas: „Fericitul ne-a fost luat!” Și lumina ochilor noștri s-a ascuns de noi, Și ziua s-a prefăcut pentru noi în noapte, Și, ni s-a părut, pământul s-a cutremurat. , Și furtuna ne-a năvălit peste cap, Iar noi, hrănindu-ne cu lacrimi: „L-ai luat de la noi. „Au luat rușii bucuria?” Ei au strigat cu inima către Celui Preaînalt:

Apoi Cel Binecuvântat pentru totdeauna

De pe tronul bunătății am spus: „Deși am abandonat Lumina Ta, —” „Ros al meu! Nu te-am părăsit: „Și iată dragostea Mea pentru tine“ Creează din nou zilele lui ALEXANDER. * "Vreau. Da, în spiritul lui NICHOLAS „Spiritul lui ALEXANDER se va ridica; „Să vegheze oștile pe slujitorii cerești. „Îngrijindu-și statul.”

Am vorbit — și cum, prin întunericul norilor, Strălucind o rază de soare, Natura iarăși înviorează, Din somn, somnolența aduce:

Deci TU ESTI UN MONARH în noaptea durerilor

Suflete ridicându-se deasupra durerii, încinse cu puterea cerească, Ca un înger al păcii ni s-a arătat, El a strălucit în bunătatea țarului Și a luminat în duhul nostru plictisitor!

Când te-ai înălțat în Împărăție,

Cu aspirația de sediție, -

Și a devenit foarte calm

Și cu duh de speranță plin, Neclintit, ca muntele Sionului, Cu judecată și milă pe tron: Copiii ruși sunt atinși.

Fluxuri care șterg lacrimile.

„Ridică-te, au strigat, ridică-te

„IN NEM ALEXANDRU Binecuvântat!^

Înviază - ascultă universul! Popoare puternice ale pământului, Onorați statul Ross, Nu deranjați restul leului! Înviază și Dumnezeul biruinței este cu noi! Învierea - sfatul tău nu va. Mândria ucigașă regală! Un fel de șarpe! ascunde-ți otrava, Chinuită de răutate, într-un iad mohorât!- Dumnezeu să-l binecuvânteze, Dumnezeu Însuși este fortăreața LUI.

Dumnezeu să te binecuvânteze, o, NICHOLAS!

Îndrăznește în umbra scutului Său!

Nu-ți fie frică de răutate, șuierând în întuneric.

Nu vă fie frică de o săgeată zburătoare în timpul zilei!

O mulțime de Îngeri veghează asupra drumului TĂU. Nu vă lăsați picioarele să se împiedice.

Vei dizolva toate mașinațiile răului.

TEK nu va fi atins de rău;

Vei zdrobi sprânceana cu violență.

Vei călca cu piciorul leul și șarpele.

Și iată. te duci în pământul pustiu. Condus de Dumnezeu NICHOLAS.

Și ALEXANDRA noi cu TINE. Strălucește de frumusețe blândă;

Skiptroderzhavnyh MAMA FII. Bună mamă a orfanilor și a văduvelor,

Și TU ești în ochii noștri MARIA!

Și TU, în sângele Strămoșilor Strămoși: Chetov Iubire căsătorită,

Rusia își vede speranța!

Și ne-a luminat sufletele

Toată lumina liniștită rusă a strălucit: - Și toate razele lor sunt vizibile îmbinate.

ÎN TINE, Zeiță MONARH! Cum la înălțimea amiezii strălucești în toată frumusețea!

O, Soarele nostru dătător de viață!

Din lumina feței TĂU

Inimile înfloresc de bucurie, Arde de dragoste neprefăcută.

Și însuși Sfântul Păzitor al zidurilor este plecat de iubire. Emite din culmea păcii: „Binecuvântată este sosirea păcii TA!

„Fii în unire cu Dumnezeu, REGELE; „Cinstește altarul cu Cetatea Tronului; „Și Păzitorul regatului nu va adormi, „Păstrându-ți intrarea și ieșirea,“ Rusia să se laude în bunătate și bunătate!

În tăcere te vedem, - Ca TU înaintea Sfântului Altar Stai în măreția smereniei, - Și Cel Preaînalt din satul de munte, oștirile cerești, corul strălucitor, Și sfânta catedrală a sufletelor curate, Și ALEXANDRA, duhul binecuvântat al spiritului și gândurilor TĂU iată; - Și uite și gândul zboară către TINE Toți copiii Bisericii sunt uniți.

Când jurământul TĂU împărătesc Secundar, ni se pare, dă În tăcerea gurii TALE duhul cel mare Înaintea Tronului Domnului Preaînalt: - Te vedem, - și inima în noi Arde în ceasul acesta solemn, Plină de nădejde. și așteptări; Îndrăznim să disprețuim spiritul TĂU. Și ridicând glasul tău, să prorocești înaintea luminii inimii prevestirii:

Ce a început MARELE TĂU FRATE Pentru binele copiilor credincioși Bisericii, credință sfântă spre înălțare, - TU vei ajunge la desăvârșire;

Lucrătorii lui Hristos Spre nord, sud, est se întind; Sămânța Cuvântului va pătrunde pretutindeni - Veți crește focare de științe - Lucrările mâinilor Suveranului FRAT - În grădinile învățăturilor lui Hristos.

Îi vei proteja cu o fortăreață. Vei proteja de furtună, de căldură; Oferiți sprijin viilor tinere. Da, în frumusețe, buni cu ochii Oamenilor și lui Dumnezeu, vor înflori, Și vor aduce roade din belșug; - Hristos va fi singura grădină Să fie toată regiunea Rusiei Înfrumusețând ca Paradisul lui Dumnezeu, Aleasă plină de struguri.

Sau îndrăznim să visăm? - Dar numai să numim vise, Ce ai văzut, Fericite! Speranțele tale sunt dorite, Sfârșitul celor mai dragi osteneli? Sunt visele fiilor TĂI. Ce a dat spiritul TĂU, privind prin eternitate, venind pe tronul Dumnezeului Forțelor, a ordonat sufletului marelui NICHOLAS să realizeze în această lume?

Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul nostru. Cornul ascendent al Rusiei, dându-i țarului după inima ei! El Însuși, trăind în ceruri,

El Însuși va locui în noi împreună cu REGELE, Ca în sanctuarul Său — Să fie tot poporul Domnului! — Binecuvântează pe Domnul Dumnezeul nostru! Rusia va urca El corn!

Rekut all Rosses: trezește-te, trezește-te!

Studentul Vasily Znamensky.

II.

Bucură-te, pustie, împodobește-te,

Ca o grădină în zilele de mai, florile;

Fii egal în glorie cu Libanul,

Nu întoarce niciodată frumusețea primăverii:—

Sari pe dealuri — înaintea țarului!

Strălucirea sa s-a luminat

Orașul cu cupola de aur patronală;

Nu m-am ascuns de domnia SA

Și grădina noastră umilă.- Țarul cu privirea a luminat inimile.

X

Animalele adevărului, bucurați-vă,

Întâmpinându-l pe înțeleptul REGE:

Cu EL lumină și adevăr;—bucură-te!—Zorii fericirii au răsărit în EL.

Străluciți, pământ rusesc!

Tatăl Ceresc al luminii, slavă.

Ascultă rugăciunile copiilor:

Sfântul Statului Rus

Dă zilele cerului pe pământ,

Pentru ca lumina noastră să nu cunoască seara.

Licențiat Theodor Ternovsky-Platonov.

Bună.

Burp un cântec, spiritul nostru este vesel; Limba noastră laudă pe Domnul;

Acum ochii noștri sunt copți,

Bucuria pământului rusesc.

Ca un înger al îngerilor TU ești în față, Coroana celor căsătoriți, NICHOLAS! Apărut aici Domnului prezent, II în jur a înflorit un paradis fericit.

Cu cea mai dulce pace, speranță, TU ai umplut inimile fiilor tăi, ai încântat duhul cu parfumul darurilor revărsate asupra TINE.

Vino afară strălucirea slavei TA

În judecată și îndurare să arăți:

Vin statutele Prevechnago.

Să aprobe în sufletele rușilor.

TU urmărești, instalându-te în fețe. Tânăra gazdă Levitov spune: Binecuvântat pe calea TĂU cea mare, În numele lui Dumnezeu care va veni!

Atotputernicul Rege al Regilor te precedă cu binecuvântări: Cu binecuvântări, întunericul acelor copii TĂI te va întâlni.

Unde ești cu piciorul roșu

Îngerul nostru al păcii nu a curs, - Pretutindeni în inimile noastre suntem cu TINE, Și în inimile noastre TU ești pentru totdeauna.

Domnul este începutul căilor Tale, Domnul să fie sfârșitul lor; Oglinda Împărăției Domnului Revelează-ne pe Tron nouă, Părinte!

Contopindu-ne cu vocea Bisericii, facem apel la darul Părintelui: Păstrați Rusia NICHOLAS - Păzirea Altarului, Tronului, oameni!

Studentul Vasily Znamensky.

¥ 11. (J p. 374.j

POEZIE

la Prea Înaltă Venire la Sfânta Treime Serghie Lavra Majestăților Lor Imperiale. Împăratul suveran Alexandru Nikolaevici și împărăteasa Maria Alexandrovna după Preasfânta lor încoronare—1856, 20 septembrie.

Mănăstirea Sfântul Serghie

Ridicându-se de pe dealurile ei,

Acceptând Regele și Regina

Sub sângele tău străvechi sacru.

Și înainte să-i întâlnesc de mai multe ori

Sălășluiește cu bucurie vie,

Și privea cu tandrețe

Pe chipul sfintelor lor rugăciuni.

A fost o zi de rugăciune de neuitat, Când în mănăstirea sfântului ai primit binecuvântare, Moștenitor al slavei veacurilor, Pe când ți-ai mărșăluit țara natală Cu ochi Suveran de cercetat, Privește îndeaproape la Sfânta Rusă, Pe care Tu. ar trebui să dețină.

"**

Încoronat cu cununa căsătoriei, Curge din nou în mănăstire.

Cu Soțul, ales de Dumnezeu, Binecuvântare de a accepta;

Și, plin de dragoste, ai vizitat aici sanctuarul științelor, Și spiritul mulțumit, entuziast al animalelor de companie Ți-a împodobit privirea.

*

A venit vremea testului: Înțeleptul Nicholas a murit, lăsându-ți un testament

Salvați țara natală de necazuri, - Din necazurile grave ale războiului sângeros. Ai acceptat acest legământ cu tronul, pentru a dezonora sfatul cel rău și a liniști lumina răzvrătită.

*

Și în acest timp dureros, Ca pe sufletul bun al țarului

Gândurile celor triști odihneau o povară, - El este aici - în zidurile mănăstirii! El a fost aici cu toată Familia Suverană Într-o rugăciune de foc a stat:

Est Moscova spirit. acad.

40

Despre fericirea Rusiei Ortodoxe

L-a implorat pe Regele Regilor.

*

*

Tunetele bătăliei au bubuit în depărtare,

Focul și sabia căutau victime:

Și aici cu arma rugăciunii...

Cu o fortăreață împotriva luptelor teribile, țarul a stat cu evlavie în fața Mijlocitorului Sfintei, Victoriei, sau un dar sacru al păcii Cerându-și războinicii.

Și din moaște a luat chipul sfântului Serghie,

În bătălii purtate formidabile

Nici o dată în zilele de glorie militară.

Și această Imagine a Făcătorului de Minuni

A predat sistemului militar,

II a căpătat curând numele de Nemuritor Făcător de Păci.

*

❖ *

Cercerea a tăcut: extazul Rusiei sfinte a îmbrățișat ortodocșii:

În spatele patriei întunecate dorite

Regele a dat și bucurie:

El a fost încununat cu o coroană împărătească, El a primit darul ungerii:

În inimile tuturor credincioșilor a răsunat un glas de bucurie: țarul a fost căsătorit!

* *

S-a căsătorit! Cădeți Rusia La picioarele țarului, evlavios!

Și sentimente de bucurie vii

Revarsă Îngerul înaintea tronului!

Ce mare ești, Rege al lumii întregi

În strălucirea minunatei bunătăți!

Încoronat și înălțat!

DESPRE! ce iubitoare esti!

-ί̃'

Coroana - Isprava ta, gloria noastră,

Sceptrul Tău este lucrarea Ta și avem pace: Suntem un gard - Putere,

Voi sunteți grijile simbolului sfânt.

Porfiria este o agravare pentru tine,

Nam - relief și acoperire;

Tronul tău este pentru liniștea sufletească,

Sunteți depozitarul muncii.

Ne vom ruga neîncetat, Domnul să te mântuiască: În tine, alesul lui Dumnezeu! Un exemplu de rugăciune pe care toată lumea îl vede. Iată-L, Cel de-al Doilea Fericit Venind la mănăstirea lui Serghie, Pentru a împlini jurământul de mulțumire sfințit de secole.

"

Venire! Srѣtats cu un cântec! Fumați din abundență oimiam!

Țarul intră în templu cu evlavie pentru Sfânta Treime.

Venire! cade la altar. Sfânt! binecuvântează pe rege

Da, regatul rus domnește

Cu slava păcii și a iubirii!

* * *

De la Dumnezeu din satul de munte

Și de la sfântul altar

Fie ca binecuvântarea să coboare în secol

La Casa Țarului Încoronat!

Statul Său să prospere!

Poporul să prospere!

Iar despre Împărat să treacă slava

Din secol în secol, din generație în generație!

Licenţiat S. Smirnov.

Nr. 12. {Къ p. 464).

Într-o scrisoare din 14 iunie 1862, pr. Teodor i-a explicat lui A.V. Gorsky intenția sa de a părăsi gradul monahal:

„Venerabilul Părinte Protopop Alexandru Vasilievici!

„Aveți un interes atât de cordial și de viu pentru mine, încât vreau de mult să vă explic intenția mea, sau deja o întreprindere care este inevitabil supusă la tot felul de modificări. Aș vrea să fii măcar conștient de arcul interior care mă împinge la o schimbare de rang. De bunăvoința voastră depinde să fiți de acord cu gândurile mele, sau să mă aduceți sub judecata acestei cerințe apostolice: fiecare din grad, în ea a fost chemat repede, să rămână în aceea.

„Din conversațiile cu mine la Petersburg și din scrierile mele, dacă le citiți, îmi cunoașteți gândul și chiar încrederea că, în adevărata fermentație și luptă a minților și a aspirațiilor umane, problema este atât spirituală, cât și

secular sau lumesc, nu poate altfel să se recupereze și să se împace. de parcă spiritualul s-ar coborî la lumesc cu întuneric, pentru ca încetul cu încetul acesta din urmă să se ridice la semnificația și puterea spiritualului. Domnul nu coboară din locașul ceresc, nu egal cu îngerii, ci sfinții înșiși. Îngeri, Heruvimi și Serafimi, nouă pe pământ, în lumea noastră păcătoasă; ce s-ar întâmpla cu lumea asta, oare tot la fel cu evreii ortodocși atunci, sau cu păgânii străini de biserică? Sigur am pieri cu totii? Am dezvoltat aceste gânduri în

scrierile mele, dar toate acestea rămân vocea unuia care strigă în pustie. Lucrarea mea despre Apocalipsă. care ar putea cumva să-i trezească pe cei care discută la gânduri serioase și la griji cu privire la dificultățile și pericolele spirituale actuale, a fost oprită... Ce atunci? Și ar trebui să merg la restul pauzei morale? Satisface de ex. numire la o manastire, sau un fel de pensie? Dar până la urmă, acest lucru nu ar fi corect în fața lui Dumnezeu și a Bisericii, dacă mă judeci după conștiința mea, sau pentru că, în care recunosc și văd principala nenorocire a timpului nostru. Alții nu vor – ei bine, nimic nu mă împiedică să experimentez în practică slujirea lui Hristos-Dumnezeu chiar și într-un rang lumesc. Alții vor ajunge la adevăr. – dacă acest adevăr s-ar fi dus la îndeplinire în viața însăși și ar obține astfel un loc mai solid decât numai în scrieri.

"Sunt departe. Venerabil Alexandru Vasilevici, de la negarea adevăratei evlavie și adevăratei virtuți, sau dragostea pentru adevăr în toți acei oameni care nu merg în direcția de mai sus, cărora aș vrea să mă dedic. Dar există o diferență între lumina zilei, care se stinge din ce în ce mai mult, și lumina zilei care se ivește; pâlpâirea celui din urmă este mai de încredere în raport cu viitorul decât zorii limpezi ale serii. – Aplicarea pildei este clară.

„Vrei să spui că greșesc în opinia mea, că alții nu intră în aceeași direcție cu mine. Uitați-vă (poate spuneți-mi) cum sunt ocupate jurnalele noastre spirituale cu viața exterioară a clerului, cu facilitățile oamenilor de știință și ale școlilor sau cu chestiunea financiară a bisericii etc. Dar cauza adevărului beneficiază nu de faptul că cei spirituali înșiși își desfășoară viața spirituală într-un mod lumesc, ci de faptul că ei află cum oamenii lumești sau seculari își pot face treburile într-un mod spiritual, menținând totodată toată independența lor. Ce fac jurnalele noastre spirituale pentru asta? Absolut nimic, fără a exclude niciunul dintre ei. Pasajele generale exprimate pe acest subiect din când în când nu clarifică și nu dovedesc nimic. Noi toti. daca va rog, intr-o clarificare importanta a adevarului ne facem mai mult propria afacere, fie ca va consta in calculul interesului propriu, fie in a ne stradui sa avem o miscare mai vizibila si cu o buna reputatie printre altele, fie doar in a sustrage pericolul criticii, al anxietății, al zgomotului, al dezacordului cu cei importanți sau cu oamenii potriviți. Iertați-mă, de dragul lui Bora, pentru astfel de discursuri, care și mie îmi sunt neplăcute. Este mai bine să urmezi singur calea, de care îți asigură conștiința adevărul, decât să-i judeci pe cei care se înstrăinează de această cale.

„Vă spun toate acestea doar pentru a explica pasul meu decisiv.

„De ce, zici tu, nu mi-e frică să-i seduc pe alții? Nu este „Conversația domestică” și cei care o simpatizează sau o răsfăț? Nu trebuie să mă feresc de ispita crucii lui Hristos de dragul celor care persistă să găsească această ispită. Cei care își fac propriile afaceri nu vor fi decât tentați, de altfel . Cei sincer evlavioși se vor

întrista numai pentru mine înaintea lui Dumnezeu. Lasă-i pe ceilalți, dacă vor, să raționeze și să raționeze, ce este

ranga este terminată cu noi. vorbesc despre cei care mă cunosc; altora nu le pasa de mine. Totuși, nu vreau să părăsesc lucrarea de slujire a adevărului, mă voi muta doar în tărâmul secular (supus aceluiași adevăr ca și adevărul spiritual), pentru ca ei să nu fie ispititi de atenția vie a călugărului la munca sa.

„Dacă Dumnezeu îmi salvează viața, vreau să merg pe calea slujirii lui Hristos Domnul în lume până la limitele extreme ale vieții externe, lumești.

„Acestea sunt circumstanțele, faptele și gândurile mele! Iartă-mi sinceritatea în fața ta, cauzată de participarea ta la mine. Frăției academice, frățești (aud) simpatizând cu mine. salutările mele cele mai profunde. Mă predau în toate Domnului. „Acum ai examene, necazuri, travalii și mi-am gândit să te tragă într-o conversație lungă. Îmi pare rău. „

A. V. Gorsky a răspuns la această scrisoare:

„Tată, frate și prieten!

..De multă vreme sufletul meu cere o conversație cu tine și mai ales o conversație personală, gură la gură. Dar la început zvonurile despre călătoria ta de la Pereslavl, apoi lucrările periodice cunoscute de tine, care se întorc din doi în doi ani, lasă deoparte această idee. Dar acum zvonuri reînnoite și scrisoarea ta ne îndeamnă să înlocuim conversația orală. cel putin in scris. Iarta-ma daca un cuvant slab si un suflet preocupat de alte lucruri nu gasesc o expresie suficienta corespunzatoare subiectului conversatiei.

„Este trist și pentru noi să știm că munca voastră, căreia i-au fost consacrate atâția ani de cea mai sârguincioasă ocupație, care v-a costat atâtea cercetări, gânduri, rugăciuni, a fost amânată. Cunoscând prudența guvernării noastre spirituale în chestiuni de acest fel, nu credem că acesta a fost motivul dezacordului său complet.

cu explicatia ta. Probabil, dacă interpretarea dumneavoastră a făcut obiectul unei discuții generale, s-au făcut unele remarci împotriva unor deficiențe particulare, ușor de corectat și poate nu toate recunoscute ca neajunsuri. — observaţii scrise sub influenţa unor noţiuni stricte de cenzură. Dar acum legăturile cenzurii, încetul cu încetul, încep să se slăbească. Este de așteptat ca într-o asemenea stare de fapt să se facă modificări în regulile existente ale statutului de cenzură cu privire la departamentul ecleziastic. Dar poate, fără să așteptăm aceste schimbări, am putea găsi un mijloc, cu

niște concesii, să vă aducem cauza la lumină. Ați îndrăzni să ne anunțați pentru o vreme caietele dvs. cu observațiile făcute asupra lor, astfel încât noi, după ce le-am revizuit pe ambele și ne gândim care parte are mai mult adevăr, să vă sugerăm câteva măsuri de conciliere, în timp ce în alte cazuri respectăm cu strictețe vederi ? , a prezentat această chestiune spre soluționare înțeleptului nostru Ierarh și în felul acesta, prin el, s-a putut din nou să apară la curtea bisericii noastre, dar cu o voce mai puternică în favoarea voastră?"... *).

*) Scrisori în arhivele lui A. V. Gorsky. Proiectul lui de scrisoare nu a fost finalizat.

INDICATUL.

K.

- X

P.

CUPRINS.

ţări

Biblioteca „Runivers”

ERORI.

Țară pp. Tipărit”. Ar trebui să citească:
18. 12 din vârful propriu-zis
38. 12—Ruinart, Ruinart
47. 12—Carne Carpe
73. 15 - Petersburg
76. 1
86. 3—bibliotecar bibliotecar
140. 1—Nr. 22. Nr. 2.
192. 8 - caftan caftan
274. a 11-a.aviz
282. 14c. CretiensChrétiens
423. 9 Sf. 1849. Cuvinte1849.— Cuvinte
446. 13sn.
469. 16-1873, 3.1872, 3.
476. Sf. 16 , 1873.1872.
486. 2n.

Biblioteca „Runivers”

Biblioteca „Runivers”

Biblioteca „Runivers”